

Lære og Pagter og Kirkens historie

S E M I N A R

LÆRERENS MATERIALE

**Udarbejdet af
Kirkens Uddannelsessystem**

**Udgivet af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige**

© 2002 Intellectual Reserve, Inc.

Alle rettigheder forbeholdes

Printed in Belgium

Engelsk original godkendt: 1/00

Godkendt til oversættelse: 1/00

Oversættelse af *Doctrine and Covenants and
Church History Teacher Ressource Manual*

34591 110

Danish

INDHOLD

Indledning til <i>Lære og Pagter og Kirkens historie Lærerens materiale</i>	1	Lære og Pagter 45	83
Tilrettelæggelse af din undervisning i <i>Lære og Pagter og Kirkens historie</i>	6	Lære og Pagter 46	86
Oversigt over frelsesplanen	8	Lære og Pagter 47	88
Oversigt og indledende sider	14	Lære og Pagter 48	89
Oversigt over <i>Lære og Pagter</i>	14	Lære og Pagter 49	91
Det store frafald og Kirkens historie	16	Lære og Pagter 50	91
Titelbladet til <i>Lære og Pagter</i>	21	Lære og Pagter 51	93
Forklarende indledning til <i>Lære og Pagter</i>	22	Lære og Pagter 52	94
Kronologisk indholdsfortegnelse	23	Lære og Pagter 53	95
Perioden i <i>New York og Pennsylvania</i>	24	Lære og Pagter 54	96
Joseph Smith – Historie 1:1–65	24	Lære og Pagter 55	97
Lære og Pagter 1*	27	Lære og Pagter 56	98
Lære og Pagter 2	28	Lære og Pagter 57	99
Lære og Pagter 3	29	Lære og Pagter 58	100
Lære og Pagter 4	31	Lære og Pagter 59	103
Lære og Pagter 5	32	Lære og Pagter 60–62	106
Lære og Pagter 6	33	Lære og Pagter 63	108
Lære og Pagter 7	35	Lære og Pagter 64	110
Lære og Pagter 8–9	35	Lære og Pagter 65	114
Lære og Pagter 10	39	Lære og Pagter 66	115
Lære og Pagter 11	40	Lære og Pagter 67	116
Lære og Pagter 12	41	Lære og Pagter 68	117
Lære og Pagter 13; Joseph Smith – Historie 1:66–75	42	Lære og Pagter 69	119
Lære og Pagter 14	43	Lære og Pagter 70	120
Lære og Pagter 15–16	44	Lære og Pagter 71	121
Lære og Pagter 17	45	Lære og Pagter 72	121
Lære og Pagter 18	46	Lære og Pagter 73–74	122
Lære og Pagter 19	49	Lære og Pagter 75	124
Lære og Pagter 20	51	Lære og Pagter 76	125
Lære og Pagter 21	54	Lære og Pagter 77	129
Lære og Pagter 22	55	Lære og Pagter 78	131
Lære og Pagter 23	56	Lære og Pagter 79–80	132
Lære og Pagter 24	57	Lære og Pagter 81	133
Lære og Pagter 25	58	Lære og Pagter 82	133
Lære og Pagter 26	60	Lære og Pagter 83	135
Lære og Pagter 27	61	Lære og Pagter 84	136
Lære og Pagter 28	63	Lære og Pagter 85	140
Lære og Pagter 29	64	Lære og Pagter 86	141
Lære og Pagter 30	66	Lære og Pagter 87	142
Lære og Pagter 31	67	Lære og Pagter 88	143
Lære og Pagter 32	68	Lære og Pagter 89	150
Lære og Pagter 33	69	Lære og Pagter 90	152
Lære og Pagter 34	69	Lære og Pagter 91	154
Lære og Pagter 35	70	Lære og Pagter 92	155
Lære og Pagter 36	71	Lære og Pagter 93	156
Lære og Pagter 37–38	72	Lære og Pagter 94	160
Lære og Pagter 39–40	73	Lære og Pagter 95	161
Perioden i <i>Ohio og Missouri</i>	75	Lære og Pagter 96	162
Lære og Pagter 41	75	Lære og Pagter 97	163
Lære og Pagter 42	75	Lære og Pagter 98	165
Lære og Pagter 43	80	Lære og Pagter 99	167
Lære og Pagter 44	82	Lære og Pagter 100	168
		Lære og Pagter 101	169
		Lære og Pagter 102	174
		Lære og Pagter 103	175
		Lære og Pagter 104	177
		Lære og Pagter 105	179
		Lære og Pagter 106	180

*Bemærk: Lære og Pagter 1 blev modtaget i perioden i Ohio og Missouri.

Lære og Pagter 107	181	En periode med vækst	253
Lære og Pagter 108	184	Præsident Lorenzo Snow	253
Lære og Pagter 109	185	Præsident Joseph F. Smith	255
Lære og Pagter 110	188	Lære og Pagter 138	257
Lære og Pagter 111	191	Præsident Heber J. Grant	259
Lære og Pagter 112	192	Præsident George Albert Smith	261
Lære og Pagter 113	194	Den verdensomspændende kirke	264
Lære og Pagter 114	195	Præsident David O. McKay	264
Lære og Pagter 115	196	Præsident Joseph Fielding Smith	266
Lære og Pagter 116	197	Præsident Harold B. Lee	268
Lære og Pagter 117	197	Præsident Spencer W. Kimball	270
Lære og Pagter 118	198	Officiel erklæring nr. 2	272
Lære og Pagter 119–120	199	Præsident Ezra Taft Benson	273
Lære og Pagter 121–122	201	Præsident Howard W. Hunter	276
Lære og Pagter 123	205	Præsident Gordon B. Hinckley	278
Perioden i Nauvoo	208	Familien: En proklamation til verden	281
Lære og Pagter 124–125	208	Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd	282
Lære og Pagter 126	212	Trosartiklerne	283
Lære og Pagter 127–128	213	Vores plads i Kirkens historie	284
Lære og Pagter 129	216	Tillæg	286
Lære og Pagter 130	218	Metoder til undervisning i skrifterne	286
Lære og Pagter 131	220	Mesterskriftsteder	291
Lære og Pagter 132	222	Metoder til undervisning i mesterskriftsteder	293
Lære og Pagter 133*	227	Lister over mesterskriftsteder	296
Lære og Pagter 134*	229	Saliggørelsens store plan	297
Lære og Pagter 135	230	Forprøve til Det Aronske Præstedømme	301
Lære og Pagter 137*	232	Det Aronske Præstedømme og nadveren	302
Kirken flytter vestpå	236	Ikke-jødernes tider	303
Arvefølgen i præsidentskabet	236	Velfærdstjeneste i wardet – » <i>Mein Bruder</i> «	304
Rejsen vestpå	238	Skriftlig opgave om præstedømmet (L&P 107)	305
Lære og Pagter 136	240	Sidste dages profeters vidnesbyrd om Joseph Smith	306
Præsident Brigham Young	242	Rejseforsyninger	308
Arven efter præsident Brigham Young	245	Familien: En proklamation til verden	309
Præsident John Taylor	247	Den levende Kristus: Apostlenes Vidnesbyrd	310
Præsident Wilford Woodruff	249	Billeder	311
Officiel erklæring nr. 1	250		

*Bemærk: Dette afsnit blev modtaget i perioden i Ohio og Missouri.

»Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges mission er at hjælpe Faderen i hans store værk at indbyde alle til at komme til Kristus og blive fuldkommen i ham (se Moroni 10:32; se også L&P 20:59) ...

Formålet med religiøs uddannelse i Kirkens Uddannelsessystem er at hjælpe den enkelte, familien og præstedømmets ledere med at udføre Kirkens mission« (*Undervis i Evangeliet: En håndbog for lærere og ledere i Kirkens Uddannelsessystem*, 1994, s. 3). Det første, der lægges vægt på med hensyn til at nå dette mål, er at undervise eleverne i Jesu Kristi evangelium, som det findes i standardværkerne og i profeternes ord. Dette hæfte er lavet for at hjælpe dig med at opfylde dette – uanset din erfaring i at undervise og uanset hvilket sprog eller land, du underviser i.

Det andet, der lægges vægt på, er at undervise ved forskrift, ved eksempel og ved Åndens kraft. For at kunne undervise ved forskrift må du først »ved læsning og ved tro« (L&P 88:118) stræbe efter at forstå principperne i Jesu Kristi evangelium. For at kunne undervise ved eksempel skal du efterleve evangeliet i din personlige tilværelse. Ældste Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolvs Kvorum, har lært os følgende om at undervise ved Ånden: »En lærer får denne kraft, når han har gjort alt, hvad han kan for at forberede sig, ikke blot til den enkelte lektion, men ved at leve sit liv, så han er på bølgelængde med Ånden. Hvis han lærer at stole på, at Ånden vil inspirere ham, kan han stå foran sin klasse ... og være sikker i sin viden om, at han kan undervise med inspiration« (*Teach Ye Diligently*, s. 306). Den kraft, som ældste Packer talte om, kommer ofte til udtryk, når læreren bærer sit personlige vidnesbyrd om det princip eller den lærdom, der undervises i.

Sådan bruger du dette hæfte

Skrifterne skal være din vigtigste kilde, når du forbereder dine lektioner. Som hjælp til dit skriftstudium og til forberedelsen af dine lektioner, bør du have følgende seminarhæfter:

- *Lære og Pagter og Kirkens historie Lærerens materiale* (dette hæfte, 34591 110).
- *Lære og Pagter og Kirkens historie Elevehæfte* (hjemmestudiehæftet, 34190 110).
- *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie* (vejledning til videobåndet, 34811 110).

Du bør også have følgende institutelevhæfter:

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (32493 110).
- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343* (32502 110).
- *Den Kostelige Perle Elevens hæfte: Religion 327* (35852 110).

Disse hæfter erstatter ikke dit studium af skrifterne, og de erstatter heller ikke Helligåndens vejledning i din forberedelse til at undervise eleverne. De er yderligere hjælpekilder og støtte til dig i din forberedelse af lektionerne. I særdeleshed giver *Lære og Pagter og Kirkens historie Lærerens materiale* indledende oplysninger til skriftstedsblokkene, skitserer væsentlige evangeliske principper, man bør være opmærksom på, og foreslår måder, hvorpå man kan undervise i mange af disse principper, så du kan hjælpe eleverne til at forstå dem og anvende dem i deres tilværelse.

»Administrationen i Kirkens Uddannelsessystem har besluttet, at man ved undervisningen i Kirkens Uddannelsessystem på hverdage, hvor der er mere tid til rådighed, bør undervise i skrifterne fortløbende. En af de bedste måder at undervise i Jesu Kristi evangelium på, er ved at undervise fortløbende i skrifterne. *Fortløbende skriftundervisning* vil sige undervisning i skrifterne i den rækkefølge, hvori de forekommer i standardværkerne« (*Undervis i evangeliet*, s. 20; se denne side for at få yderligere oplysning om fortløbende skriftundervisning). Dette hæfte følger den rækkefølge, hvori skrifterne optræder, men giver ikke undervisningshjælp til alle versene i hver skriftstedsblok. Yderligere hjælp findes i institutelevens hæfte og i seminarlevens hæfte.

Undervis i evangeliet: En håndbog for lærere og ledere i Kirkens Uddannelsessystem (34829 110) giver detaljeret hjælp vedrørende undervisning af en klasse i Kirkens Uddannelsessystem. Du bør blive meget fortrolig med dens indhold. Følgende generelle forslag kan være nyttige i forberedelsen af dine lektioner.

Forbered dig selv til at studere og undervise i evangeliet

- Efterlev evangeliet.
- Bed om Åndens vejledning, mens du studerer, mens du forbereder dig, og mens du underviser.
- Udøv tro på Herren, på Åndens kraft og på skrifternes magt til at imødekomme dine elevers behov.

Beslut dig for, hvad du vil undervise i

- Beslut dig for, hvilken del af skrifterne, du gerne vil have med i din lektion. Dette hæfte er opdelt i skriftstedsblokke, som i de fleste tilfælde svarer til afsnittene i *Lære og Pagter*. Tilrettelæggelsesvejledningen på side 5–6 kan hjælpe dig til at finde ud af, hvor meget materiale, der skal medtages hver dag eller uge.
- Studér skriftstedsblokken grundigt. Læs den flere gange, og læg mærke til lærdomme, principper, begivenheder og svære ord eller sætninger. Dette hæfte, institutelevens hæfte og elevhæftet vil hjælpe dig til at forstå skriftstedsblokken og beslutte, hvad der er væsentligt for dine elever. Du bliver mere effektiv i din undervisning, hvis du har opdaget noget inspirerende i skriftstedsblokken. Du kan så måske medvirke til, at dine elever gør en lignende opdagelse.
- Vælg de lærdomme, principper og begivenheder, som er væsentligst for dine elever at kende til. Lad Åndens tilskyndelser og elevernes behov vejlede dig, når du beslutter dig for, hvad du skal undervise i.

Bemærk: Du kan finde nyttige forslag til, hvad du kan undervise i, i præsentation 19, »Beslut hvad«, i *Undervis i evangeliet Video* (56953 110)

Beslut dig for, hvordan du vil undervise

- Vælg én eller flere undervisningsmetoder til hver begivenhed, princip eller lærdom, som du ønsker at undervise i. Brug dine egne metoder eller de metoder, der foreslås i undervisningsmaterialet.
- Vælg metoder, der motiverer eleverne til at være beredte, til at deltage og til at anvende det, der undervises i.
  1. *At være beredt* vil sige, at eleverne er åndeligt og intellektuelt forberedt, årvågne, koncentrerede og villige til at deltage i undervisningen. »Beredthed er en tilstand både i hjerte og sind« (*Undervis i evangeliet*, s. 13). Det er ikke et påfund, som bruges til at indlede en lektion, det er en fortsat vurdering af dine elevers koncentration.
  2. *At deltage* vil sige, at eleverne er involveret i undervisningen. Deres deltagelse kan være fysisk, følelsesmæssig, intellektuel og åndelig. Jo mere involverede eleverne er i undervisningen, desto bedre vil de forstå, huske og anvende.
  3. *At anvende* vil sige, at eleverne accepterer de begreber, der undervises i, forstår, hvordan de kan anvende dem i deres tilværelse, og bestræber sig på at leve i overensstemmelse med disse principper.

Bemærk: Du kan finde nyttige forslag til, hvordan du kan undervise, i præsentation 20, »Beslut hvordan«, i *Undervis i evangeliet Video*. Se også »Metoder til undervisning i skrifterne« i tilægget (s. 286–290).

Sådan er dette hæfte struktureret

Hjælpermaterialet til skriftstedsblokkene findes i fire afsnit.

Indledning

Afsnittet »Indledning« indeholder baggrundsmateriale og anden information, der kan hjælpe dig til at forstå skriftstedsblokken i dens historiske og skriftsteds-mæssige ramme. Dette kan sammen med baggrundsoplysningerne i elevens studievejledning og institutelevens hæfter berige dit studium og din forståelse af skrifterne.

Du kan også bruge det indledende materiale –

- til at formulere motiverende spørgsmål, du kan stille dine elever og fremme elevernes beredthed.
- som baggrundsoplysninger, som eleverne kan se efter, mens de læser, og anden hjælp, du kan få, inden du begynder at læse.
- som citater, du kan vise frem eller skrive på tavlen, eller som noter, som eleverne kan skrive i deres skrifter.

Væsentlige evangeliske principper

Du kan finde mange vigtige lærdomme og principper i en skriftstedsblok. I afsnittet »Væsentlige evangeliske principper« nævnes nogle af dem, du kan undervise dine elever i. Følgende er forslag til, hvordan du kan bruge dem i din undervisning:

- Brug dem som en standard, så du sikrer dig, at du underviser i den korrekte lære.
- Brug dem til at finde ud af, hvad dine elever har brug for at blive undervist i.
- Skriv dem på tavlen for at give eleverne de principper, de skal se efter, mens de studerer skriftstedsblokken.
- Bed eleverne om at se efter yderligere skriftsteder, der understøtter eller forklarer lærdommen.

Yderligere hjælpemidler

I afsnittet »Yderligere hjælpemidler« opgives tilsvarende sider i *Kirkens historie i tidernes fylde* og i *Lære og Pagter Elevens hæfte*. I disse instituthæfter gives der yderligere

historiske oplysninger om de afsnit, du skal undervise i. Præsident Joseph Fielding Smith, den daværende præsident for De Tolvs Kvorum, har belært om vigtigheden af at studere lærdommene og Kirkens historie sammen: »Man får ikke alt det ud af den bog, som der er i den, medmindre man gennemgår *hvert afsnit for sig*; og når man gør det, må man samtidig studere dets baggrund, sådan som man får den i kirkens historie« (*Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 3 bind, 1977–1980, 3:167).

Af og til omfatter afsnittet »Yderligere hjælpeikilder« også tekster fra tillægget eller andet materiale.

Forslag til undervisningen

Afsnittet »Undervisningsforslag« rummer ideer til undervisningen, som du kan overveje at bruge, når du skal beslutte dig for, hvordan du vil undervise i de begivenheder, principper og lærdomme, du har valgt fra skriftstedsblokken. Du behøver ikke at bruge disse undervisningsforslag. De er en hjælp, du kan bruge, når du med Åndens vejledning tænker over dine elevers behov. Du finder også nyttige forslag i elevhæftet, som kan tilpasses, så de kan bruges i klasseværelset (se »En præsentation for læreren af *Lære og Pagter og Kirkens historie Elevhæfte*«, s. 4).

Overskrifterne til undervisningsforslagene omfatter følgende oplysninger:

- **Udsagn om fokus.** Som indledning til hvert forslag er der et udsagn med fed skrift, som opgiver de vers eller kapitler og det princip, som netop det undervisningsforslag fokuserer på. Disse udsagn om fokus svarer ofte til de principper, der findes i afsnittet »Væsentlige evangeliske principper« til den pågældende skriftstedsblok.
- **Mesterskriftsted.** Undervisningsforslag, der omfatter mesterskriftsteder, vises med dette ikon. Præsident Howard W. Hunter, den daværende præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt: »Vi håber, at ingen af jeres elever forlader jeres klasseværelse bange eller flove eller skamfulde over, at de ikke kan finde den hjælp, de har brug for, fordi de ikke kender skrifterne godt nok til at kunne finde de rigtige skriftsteder« (*The Teachings of Howard W. Hunter*, red. Clyde J. Williams, 1997, s. 187).
»Mesterskriftsteder« er en metode, hvormed man kan undervise eleverne i, hvordan de finder skriftsteder, får en forståelse af, hvad de betyder, og anvender dem i deres liv. Der er blevet udvalgt 100 skriftsteder – 25 til hvert kursus – som der skal lægges særlig vægt på i seminar. Disse skriftsteder kaldes »mesterskriftsteder« i undervisningsforslagene, hvor de findes. Du bør hjælpe

eleverne med at lære mesterskriftstederne udenad ved at gennemgå dem i klassen og opmuntre eleverne til selv at lære dem udenad. Se forslagene til, hvordan du kan opmuntre eleverne i din klasse til at lære mesterskriftstederne udenad, og en liste over mesterskriftstederne til alle fire kurser i »Mesterskriftsteder«, »Metoder til undervisning i mesterskriftsteder«, og »Lister over mesterskriftsteder« i tillægget (s. 286–296; se også *Undervis i Evangeliet: En håndbog*, s. 34–35).

- **Ugeikon.** Dette ikon angiver undervisningsforslag, der anbefales til en lærer i hjemmestudieprogrammet eller en lærer, som ønsker hjælp med at undervise i større afsnit af skrifterne.
- **Tidsangivelse.** Sidst i overskriften står den omtrentlige tid, det tager at undervise i dette forslag. Det er kun medtaget for at hjælpe dig med at planlægge dine daglige lektioner og er ikke en angivelse af, hvor megen tid, der bør bruges på at undervise i det pågældende forslag.

Anden hjælp til undervisningen

- **Videofilm.** *Lære og Pagter og Kirkens historie Video* (56786 110) indeholder præsentationer, der kan hjælpe dig i din undervisning af *Lære og Pagter og Kirkens historie*. Undervisningsforslagene til disse video-præsentationer findes i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie* (34811 110). De skriftstedsblokke, der hører til en videopræsentation, er vist med denne ikon og en note i indledningen til afsnittet med undervisningsforslag.
- **Tillæg.** Af og til henvises der i et undervisningsforslag til et skema, en synopsis eller et uddelingsark i tillægget, som kan hjælpe dig i din undervisning i det forslag. Der er henvist til disse ting ved hjælp af titel og sidenummer.
- **Evangelisk kunst** (34730 110). De 160 farvebilleder i denne pakke skildrer historier fra skrifterne og Kirkens historie og illustrerer evangeliske principper. De fleste af de billeder, der bruges i undervisningsforslagene i dette hæfte, kommer fra *Evangelisk kunst*. Billederne kan lånes på wards- eller grensbiblioteket i kirken. *Bemærk:* Hvis du har bestilt *Evangelisk kunst* før 1999, kan du også få brug for supplementet (34740 110) for at få alle 160 billeder.
- **Elevernes læsning af Lære og Pagter.** Motivér eleverne til at læse hele *Lære og Pagter* og Joseph Smith – Historie 1. Præsident Spencer W. Kimball har engang sagt: »Jeg har opdaget, at når jeg bliver lige gyldig i mit forhold til Guddommen, og når det er som om, at intet guddom-

meligt øre lytter og ingen guddommelig røst taler, er jeg langt, langt borte. Hvis jeg fordyber mig selv i skrifterne, mindskes afstanden og åndeligheden vender tilbage« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, s. 135).

Motivér dine elever til at følge læseopgaverne i »Læseskema for *Lære og Pagter* og *Kirkens historie*« i *Lære og Pagter* og *Kirkens historie Elevhæfte*. (Du kan eventuelt tilpasse dette skema til dit skoleår). Dette vil hjælpe dem til at kunne planlægge deres læsning, så den følger klasseaktiviteterne.

De elever, som ønsker at læse forud, kan gøre det, men motivér dem til at gennemgå den skriftstedsblok, som klassen studerer i løbet af ugen. Brug af læseplanen vil udfordre dig til at tilrettelægge undervisningen i løbet af året således, at du kan nå at give hele kurset i *Lære og Pagter* og *Kirkens historie*.

- **Elever med særlige behov.** *Særlige behov* er en generel betegnelse af elever med specielle behov. Det kan være elever med læse- eller indlæringsvanskeligheder, adfærdsvanskeligheder og intellektuelle handicap. Det kan også være elever, som sidder i fængsel, som går på specialskoler, som sidder i kørestol, som må blive i hjemmet, eller som er syns- eller hørehandikappede osv. Profeten Joseph Smith har sagt: »Alle de ånder, som Gud nogensinde har sendt ind i verden, er modtagelige for udvidelse« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, udv. Joseph Fielding Smith, 1954, s. 428). Du skal gøre enhver rimelig indsats for at imødekomme alle dine elevers behov for at lære. Det er måske ikke muligt altid at imødekomme alle elevernes behov hele tiden. Men du kan være opmærksom på dine elevers særlige behov og tilpasse det almindelige undervisningsmateriale, så alle eleverne i det mindste kan få noget ud af en del af hver lektion. Nogle elever kan også få mulighed for at hjælpe elever med særlige behov. En sådan uselvisk tjeneste er en velsignelse både for giveren og modtageren. I *Kirkens blade* kan du finde artikler, billeder og forslag, som kan relatere til dine elevers særlige behov. I *Evangelisk kunst* kan du finde billeder, som kan hjælpe dig i din undervisning.

En præsentation for læreren af *Lære og Pagter* og *Kirkens historie Elevhæfte*

I *Lære og Pagter* og *Kirkens historie Elevhæfte* får eleverne hjælp til at læse *Lære og Pagter* og derpå tænke over og anvende dens lærdomme. Det er nødvendigt for hjemmestudieprogrammet, men de fleste lærere, som underviser hver dag, vil finde det nyttigt i deres forberedelse og undervisning.

Brug af studievejledningen i hjemmestudieseminar

Seminar er et program, der omfatter fem dage om ugen (eller tilsvarende) gennem hele skoleåret. Da klasserne i hjemmestudieseminar kun mødes én gang om ugen, bør hjemmestudieeleverne bruge elevens studievejledning de andre fire dage. Selv om alle eleverne opfordres til at læse dagligt i skrifterne, bør eleverne i hjemmestudieseminar forstå, at det forventes, at de bruger 30–40 minutter hver dag, fire skoledage om ugen, til at arbejde med aktiviteter og opgaver i studievejledningen.

Eleverne skal ikke skrive i deres studievejledning. Brug en af følgende muligheder i forbindelse med skriftlige opgaver:

- Lad eleverne lave deres skriftlige opgaver på løse sider og aflevere disse færdige sider hver uge. Når du giver opgaverne tilbage, kan eleverne sætte siderne ind i et ringbind.
- Lad hver elev bruge to kladdehæfter og skifte mellem dem. Den første uge arbejder eleven i det ene kladdehæfte og afleverer det til dig, når klassen afholdes. Næste uge skriver eleven i det andet kladdehæfte og bytter det derpå i klassetiden med det første hæfte osv.

Når du har indsamlet elevernes opgaver hver uge, læser du dem igennem og skriver kommentarer til eleverne. Dette er en fortræffelig måde at komme til at kende dine elever på og finde ud af, hvor godt de forstår deres studium. Du kan være med til at motivere eleverne ved at bede dem, som er villige dertil, om at fortælle, hvad de har skrevet i deres hæfte som en del af den ugentlige lektion.

Karakterer for elevernes opgaver

Der findes ikke nogen facitliste til kontrol af opgaverne i studievejledningen. Nogle af svarene findes i skrifterne og bør være indlysende for dig, efterhånden som du bliver fortrolig med hver opgave. Andre svar bygger på elevernes egne tanker, erfaringer, opfattelser og vidnesbyrd. I disse tilfælde er der måske ikke et entydigt korrekt svar. Vurdér og giv eleverne karakter i forhold til arbejdsindsatsen set i lyset af deres evner. Når du skriver kommentarer, så ret alle misforståelser eller svar, der er tydeligt forkerte, og ros eleverne for deres indsats.

Vær opmærksom på elever med særlige behov og tilpas elevens studievejledning derefter. F.eks. kan en elev med et handicap, som gør det vanskeligt for vedkommende at skrive, få lov til at bruge en båndoptager til at indtale sit arbejde på eller bede en ven eller et familiemedlem om at skrive for sig. Du kan eventuelt være nødt til at tilpasse antallet af opgaver for nogle elever på grund af særlige behov. Andre elever kan være viderekomne og kan opmuntres til at gå ud over minimumskravene.

Brug af studievejledningen i det daglige seminarprogram

Det anbefales, at alle elever i det daglige seminarprogram bruger *Lære og Pagter* og *Kirkens historie Elevhæfte*. Hver elev bør have deres eget eksemplar eller i det mindste have adgang til et frieksemplar. Du kan så bede eleverne om at slå op i afsnittene »Forstå skrifterne« og finde hjælp til at forstå vanskelige ord og udtryk samt citater og forklaringer. Derudover bygger lektionerne om Kirkens historie i den sidste del af dette hæfte på, at man har læst studievejledningen.

Se i indledningen til hver skriftstedsblok og i afsnittene »Studér skrifterne«, mens du forbereder lektionerne for at få hjælp til at beslutte, hvad du vil undervise i, og hvordan. I nogle af indledningsafsnittene gives der f.eks. spørgsmål til drøftelse som hjælp til at øge elevernes beredthed. Lejlighedsvis kan du eventuelt bede eleverne om at lave en af opgaverne i »Studér skrifterne« i klassesiden og derpå bede dem om at fortælle, hvad de har skrevet – enten i grupper eller for hele klassen. Selv om opgaverne ikke følges nøjagtigt, som det er foreskrevet i studievejledningen, kan de give gode forslag, som kan tilpasses til brug i klasseværelset.

TILRETTELÆGGELSE AF DIN UNDERVISNING I LÆRE OG PAGTER OG KIRKENS HISTORIE

Ligesom det er tilfældet med de andre standardværker, er der ikke tid nok i et skoleår til at drøfte hvert eneste vers i Lære og Pagter og den historie, der hører til. Udfordringen er at tilrettelægge din undervisning. Hvis du går langsomt frem og bruger for megen tid på at undervise i Lære og Pagter 45 eller 76, så går du glip af afsnittene i slutningen af Lære og Pagter og de sidste dages historie. Hvis du går for hurtigt frem, forstår og værdsætter dine elever måske ikke væsentlige dele af Lære og Pagter. Ved hjælp af denne tilrettelæggelsesvejledning kan du beslutte, hvor meget du må tage med hver dag og uge, og hvilke kapitler du skal give dine elever til opgave at læse.

Eftersom der er mange former for seminarprogrammer verden over, er det ikke muligt at strukturere dette hæfte, så det passer til enhver situation. Du skal eventuelt tilpasse

dette 36-ugers skema dit program og dine elevers behov. Der undervises i seminar fem dage om ugen, men der er kun materiale til fire dage for at give mulighed for afbrydelser, som f.eks. skoleaktiviteter og -samlings, særlige seminaraktiviteter og -præsentationer, mesterskriftsteder og prøver og quizzes. Du kan også vælge at bruge mere end én dag på at undervise mere effektivt i en bestemt skriftstedsblok. Denne fleksibilitet skal opmuntre dig til at søge Åndens vejledning med hensyn til at imødekomme dine elevers særlige behov.

Undervisning af Kirkens ungdom i Jesu Kristi evangelium er et helligt tillidshverv og en glædelig pligt. Må Herren velsigne dig og dine elever i år, når I studerer Lære og Pagter og Kirkens historie.

Tilrettelæggelsesvejledning til et 36-ugers skoleår

Uge	Forslag til skriftstedsblok, der kan undervises i
1	Dag 1–2: Oversigt over frelsesplanen Dag 3: Oversigt over Lære og Pagter og Kirkens historie Dag 4: Det store frafald og Kirkens historie
2	Dag 1: Titelbladet til Lære og Pagter, Indledning til Lære og Pagter, Kronologisk indholdsfortegnelse Dag 2–3: Joseph Smith – Historie 1:1–65 Dag 4: Lære og Pagter 1
3	Dag 1: Afsnit 2 Dag 2–3: Afsnittene 3, 10 Dag 4: Afsnittene 4–5
4	Dag 1: Afsnittene 6–7 Dag 2: Afsnittene 8–9 Dag 3: Afsnittene 11–12 Dag 4: Afsnit 13; Joseph Smith – Historie 1:66–75
5	Dag 1: Afsnittene 14–17 Dag 2: Afsnit 18 Dag 3: Afsnit 19 Dag 4: Afsnit 20
6	Dag 1: Afsnit 20 (fortsat) Dag 2: Afsnittene 21–22 Dag 3: Afsnittene 23–24 Dag 4: Afsnit 25
7	Dag 1: Afsnittene 26–27 Dag 2: Afsnit 28 Dag 3–4: Afsnit 29
8	Dag 1: Afsnittene 30–31 Dag 2: Afsnittene 32–34 Dag 3: Afsnittene 35–36 Dag 4: Afsnittene 37–38
9	Dag 1: Afsnittene 37–38 (fortsat) Dag 2: Afsnittene 39–41 Dag 3–4: Afsnit 42

Uge	Forslag til skriftstedsblok, der kan undervises i
10	Dag 1: Afsnit 43 Dag 2–3: Afsnittene 44–45 Dag 4: Afsnit 46
11	Dag 1–2: Afsnittene 47–49 Dag 3–4: Afsnittene 50–52
12	Dag 1: Afsnittene 53–55 Dag 2: Afsnit 56 Dag 3–4: Afsnittene 57–58
13	Dag 1–2: Afsnit 59 Dag 3: Afsnittene 60–62 Dag 4: Afsnit 63
14	Dag 1–2: Afsnit 64 Dag 3: Afsnit 65 Dag 4: Afsnittene 66–67
15	Dag 1: Afsnit 68 Dag 2: Afsnittene 69–71 Dag 3: Afsnittene 72–73 Dag 4: Afsnittene 74–75
16	Dag 1–3: Afsnit 76 Dag 4: Afsnit 77
17	Dag 1: Afsnittene 78–80 Dag 2: Afsnittene 81–83 Dag 3–4: Afsnit 84
18	Dag 1: Afsnittene 85–86 Dag 2: Afsnit 87 Dag 3–4: Afsnit 88
19	Dag 1: Afsnit 88 (fortsat) Dag 2: Afsnit 89 Dag 3: Afsnittene 90–92 Dag 4: Afsnit 93
20	Dag 1: Afsnit 93 (fortsat) Dag 2: Afsnittene 94–96 Dag 3: Afsnit 97 Dag 4: Afsnit 98

Uge	Forslag til skriftstedsblok, der kan undervises i
21	Dag 1: Afsnittene 99–100 Dag 2–3: Afsnit 101 Dag 4: Afsnit 102
22	Dag 1–2: Afsnittene 103, 105 Dag 3: Afsnit 104 Dag 4: Afsnittene 106–107
23	Dag 1: Afsnittene 106–107 (fortsat) Dag 2–4: Afsnittene 108–110
24	Dag 1: Afsnittene 111–112 Dag 2–3: Afsnittene 113–116 Dag 4: Afsnittene 117–118
25	Dag 1: Afsnittene 119–120 Dag 2–4: Afsnittene 121–123
26	Dag 1: Afsnittene 121–123 (fortsat) Dag 2–3: Afsnittene 124–126 Dag 4: Afsnittene 127–128
27	Dag 1: Afsnittene 127–128 (fortsat) Dag 2–3: Afsnittene 129–130 Dag 4: Afsnit 131
28	Dag 1–2: Afsnit 132 Dag 3–4: Afsnit 133
29	Dag 1: Afsnit 134 Dag 2–3: Afsnit 135 Dag 4: Afsnit 137

Uge	Forslag til skriftstedsblok, der kan undervises i
30	Dag 1: Arvefølgen i præsidentskabet Dag 2–3: Rejsen vestpå Dag 4: Afsnit 136
31	Dag 1–2: Præsident Brigham Young Dag 3–4: Arven efter præsident Brigham Young
32	Dag 1: Præsident John Taylor Dag 2: Præsident Wilford Woodruff Dag 3: Officiel erklæring nr. 1 Dag 4: Præsident Lorenzo Snow
33	Dag 1: Præsident Joseph F. Smith Dag 2: Afsnit 138 Dag 3: Præsident Heber J. Grant Dag 4: Præsident George Albert Smith
34	Dag 1: Præsident David O. McKay Dag 2: Præsident Joseph Fielding Smith Dag 3: Præsident Harold B. Lee Dag 4: Præsident Spencer W. Kimball
35	Dag 1: Officiel erklæring nr. 2 Dag 2: Præsident Ezra Taft Benson Dag 3: Præsident Howard W. Hunter Dag 4: Præsident Gordon B. Hinckley
36	Dag 1: Familien: En proklamation til verden Dag 2: Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd Dag 3: Trosartiklerne Dag 4: Vores plads i Kirkens historie

OVERSIGT OVER FRELSPLANEN

Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 1, »Frelsesplanen« (10:13) kan bruges til at undervise i frelsesplanen (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

Indledning

I 1993 sagde ældste Boyd K. Packer til lærerne i Kirkens Uddannelsessystem, at de ved begyndelsen af hvert skoleår skulle give en oversigt over frelsesplanen. Følgende undervisningsforslag henviser ofte til ældste Packers tale »Saliggørelsens store plan«, som delvis bringes sammen med andre forslag i tillægget. Læs den, mens du forbereder dig til at undervise dine elever i frelsesplanen (se »Saliggørelsens store plan«, s. 297–300).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Studér disse indledende tekster under bøn, og tænk over principperne under denne overskrift, inden du forbereder dine lektioner.

- Vor himmelske Fader er en herliggjort, fuldkommengjort, celestial Fader, som besidder en fylde af glæde (se 3 Nephi 28:10).
- Vi boede sammen med vor himmelske Fader, før vi kom til jorden. Vi er hans åndelige børn, og han ønsker, at vi skal nyde den samme glæde, som han nyder, ved at blive som han (se Jer 1:5; Hebr 12:9; L&P 93:33–34; Abraham 3:26).
- For at vi kan blive som Gud, må vi have et opstandent, herliggjort legeme, og vi må udvikle os, så vi kan tilegne os en guds egenskaber (se Alma 11:43–44; Job 19:26; 3 Nephi 27:27; L&P 130:22).
- Hensigten med vores jordiske liv er at opnå guddommelige egenskaber. Det giver os mulighed for at få et fysisk legeme og lære, hvordan vi bliver guder, idet vi har frihed til at vælge at følge Guds råd eller Satan fristelser (se 1 Mos 2:16–17; 2 Nephi 2:25–27; Alma 34:32–34).
- Jordens skabelse og Adams fald medførte de betingelser, der er nødvendige for jordelivet, blandt andet åndelig og fysisk død samt en verden, hvor der findes hårdt arbejde, smerte og sorg (se 1 Mos 2:17; 3:6–7; 2 Nephi 2:15–25).
- Jesu Kristi forsoning tilvejebringer opstandelsen, så alle får et udødeligt, fysisk legeme (se Job 19:25–27; Ez 37:12–14; Alma 11:42–45; 42:23).
- Forsoning kan også rense os fra personlig synd, når vi omvender os, og sætte os i stand til at opnå evigt liv og blive som Gud (se Es 1:18; 2 Nephi 10:24–25; Mosiah 3:19; Moroni 10:32–33).
- I hver enkelt uddeling har Jesus Kristus sendt profeter ud for at undervise Guds børn på jorden i hans evangelium. Jesu Kristi Kirke er blevet genoprettet i disse sidste

dage for at indbyde alle til at komme til Kristus og tage del i hans plan for lykke (se Amos 3:7; Alma 12:32–34; L&P 1:1–14; 20:59).

Yderligere hjælpemidler

- »Saliggørelsens store plan«, s. 297–300.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt ideerne under denne overskrift, eller brug nogle af dine egne, mens du forbereder dig på at undervise i det angivne emne. De fire undervisningsforslag i oversigten over frelsesplanen er det samme for hvert af de fire kurser i skrifterne. Det anbefales, at du hvert år underviser i et andet skrift end året før.

Oversigt over frelsesplanen: Forslag 1.

(90–120 minutter)

Hjælp dine elever til at kunne se frelsesplanen (lykkens plan) for sig ved at spænde en snor ud fra den ene væg i klasseværelset til den anden. Hæng en papirclips på snoren således, at den let kan glide hen ad snoren. Tegn to identiske figurer, en af klar plastik og en anden af hvidt papir, som kan sættes fast i papirclipsen.

Fortæl eleverne, at snoren skal forestille vores livssnor, og at den ene ende af snoren forestiller vores fortid og den anden vores fremtid. Plastikfiguren forestiller vores åndelige legeme, og papirfiguren forestiller vores fysiske legeme. Flyt papirclipsen hen ad snoren og sæt figurerne på, efter hånden som du fortæller om vores udvikling fra førjordisk fortid til efterjordisk fremtid. Når du fortæller om døden, så adskil plastikfiguren fra papirfiguren. Stil sådanne spørgsmål, som er nævnt i følgende afsnit, mens du underviser i frelsesplanen, og brug oplysningerne i tillægget efter behov. Det er som regel en fordel at lade eleverne finde så mange svar, som de kan, ved at lade dem granske de foreslåede skriftsteder.

Førjordisk tilværelse

- Hvor begynder og ender livet? (Forklar, at livssnoren faktisk går gennem væggene i værelset og fortsætter for evigt i begge retninger. Vores liv har ikke nogen begyndelse, og det har ikke nogen ende. Se L&P 93:29; Abraham 3:18; »Åndelig skabelse«, s. 298).
- Hvad ved I om vor Fader i himlen og jeres liv sammen med ham, før I blev født på jorden? (Se »Førjordisk tilværelse«, s. 297–298).
- Hvad vil det sige at være Guds åndelige barn? (Se »Førjordisk tilværelse«, s. 297–298; »Åndelig skabelse«, s. 298).
- Eftersom vi boede sammen med vor himmelske Fader i den førjordiske tilværelse, og vi var udødelige, hvorfor

blev vi der så ikke? (Se »Handlefrihed«, »Det store råd og krigen i himlen«, s. 298).

- Hvad ved vi om forskellene mellem vor himmelske Faders plan og Lucifers alternativ? (Se Moses 4:1–4; »Det store råd og krigen i himlen«, s. 298).
- Hvorfor tror I, at Herren sætter så stor pris på frihed til at handle, at han lod Lucifer og hans tilhængere gøre oprør og indlede en krig i himlen? (Se »Handlefrihed«, s. 298).

Jordelivet

- Eftersom Satan til sidst bliver kastet ud i det yderste mørke, hvorfor lod Gud så ham og hans tilhængere komme til jorden og friste os? (Se L&P 29:39).
- Hvorfor var det nødvendigt for os at komme til en fysisk jord og få et fysisk legeme? (Se L&P 93:33–34; Moses 1:39; »Det store råd og krigen i himlen«, »Fysisk skabelse«, s. 298–299).
- Hvad var følgerne af Adams og Evas overtrædelse? Hvorfor var Adams og Evas fald nødvendigt? (Se 2 Nephi 2:19–25; »Faldet og Livet som dødelig«, s. 299).
- Hvorfor blev der udvalgt en Forløser allerede i det førjordiske liv? Hvad ville der ske, hvis der ikke var nogen Forløser? (Se 2 Nephi 9:7–10; Moses 4:1–4, Abraham 3:27–28; »Det store råd og krigen i himlen«, s. 298; »Forsoningen«, s. 299–300).
- Hvorfor var det nødvendigt, at Jahve (Jesus Kristus) kom til jorden og fik et jordiske legeme? (Se »Forsoningen«, s. 299–300).
- Eftersom vi udsættes for så megen fristelse i verden i dag, hvad kan vi da gøre sammen med Herren for at forandre vores væsen og modsætte os det onde? (Se 1 Nephi 2:16; Mosiah 3:19; 4:1–3; 5:1–2; Ether 12:27).

Efterjordisk tilværelse

- Hvad er forskellen mellem fysisk død og åndelig død? Hvordan bliver vi reddet fra hver af dem? Hvad skal vi selv gøre for at overvinde åndelig død? (Se 2 Nephi 9:6–23; Alma 40:11–14; L&P 29:40–44; »Kirkens mission og evangeliets principper og ordinancer«, »Forsoning«, s. 299–300; »Åndeverdenen«, s. 300).
- Hvor kommer vi hen, når vi dør? Hvilke vigtige gerninger kender vi til, som finder sted i åndeverdenen? (Se Alma 40:11–14; L&P 138:11–37; »Åndeverdenen«, s. 300).
- Hvem er den store Dommer? Hvornår bliver vi dømt? Er der mere end én dom? (Se Joh 5:21–22, 30; »Dommen«, s. 300).
- Hvad bliver vi dømt for? Efter hvilken standard bliver vi dømt? (Se Mosiah 2:36–41; Alma 41:3–7; L&P 82:3; »Dommen«, s. 300).
- Hvilke muligheder findes der for dem, som ikke hører om evangeliet i dette liv? (Se L&P 138:1–37; »Dommen«, s. 300).
- Hvordan ser vi ud, når vi er opstået? (Se Alma 11:42–45; »Dommen«, »Opstandelsen«, s. 300).

- Hvad bliver vores endelige skæbne, og hvad kan vi blive, hvis vi følger »Saliggørelsens store plan«? (Se L&P 76:50–70).

Overvej at lade snoren hænge et stykke tid og henvise til den efter behov for at hjælpe eleverne til at se, hvordan de sandheder, vi lærer, passer ind i planen.

Spørg eleverne om, hvordan en kundskab om planen hjælper dem til at forstå, hvorfor Herren giver visse befalinger og visse forbud.

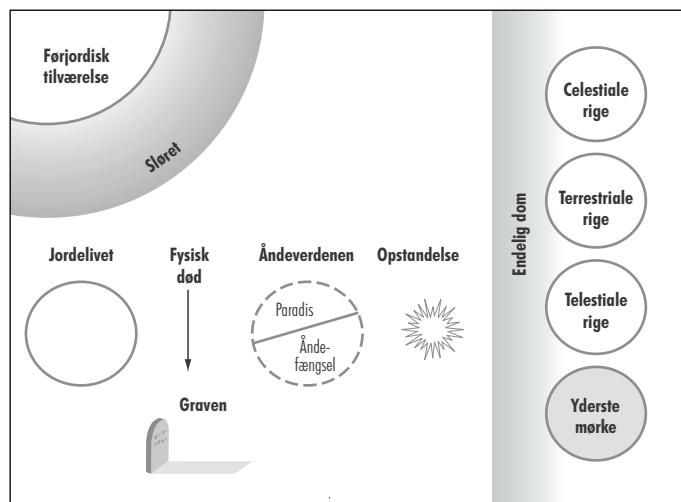
Bær dit vidnesbyrd om planens skønhed og vigtigheden af at huske på, hvorfor vi er her, og hvad Herren har gjort for at hjælpe os med at nå tilbage til ham.

Oversigt over frelsesplanen: Forslag 2.

(90–100 minutter)

Et diagram som det nedenstående kan bruges, når man skal undervise i frelsesplanen. Denne metode er god, når man skal illustrere planen, men viser ikke tidsrækkefølgen så godt som i forslag 1.

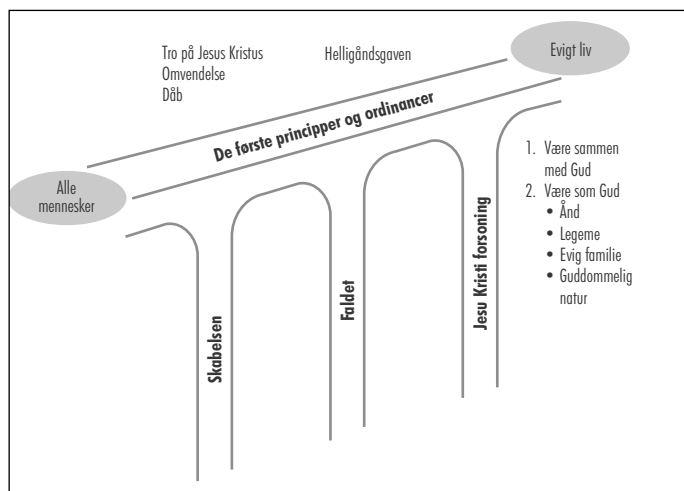
Stil sådanne spørgsmål, som er nævnt i forslag 1, mens du tegner diagrammet på tavlen (eller du kan bruge et uddeleingsark), og tal om de enkelte dele af frelsesplanen. Tegn pile for at vise vores udvikling gennem de forskellige stadier af vores liv ifølge planen. Hvis det er muligt, så lad eleverne finde svarene på spørgsmålene ved at granske de foreslåede skriftsteder. Overvej at lade skemaet hænge fremme i klassen, så du kan henvise til det gennem året.

Oversigt over frelsesplanen: Forslag 3.

(60–70 minutter)

En enkel, men også virkningsfuld gennemgang af frelsesplanen, der lægger vægt på vigtigheden af jordelivet, er at bruge en bro som illustration. Tegn tilhørende skema på tavlen eller på et skilt. Udelad betegnelserne til at begynde med, og skriv dem først på, efterhånden som dine elever finder de enkelte dele af planen, mens I studerer skriftstederne sammen.

Vis eleverne broen og spørg: Hvilket formål tjener en bro, som en vej alene ikke formår? (Den hjælper os over en kløft). Læs Abraham 3:22 sammen med eleverne, og hjælp dem til at forstå, hvor vi var, før vi kom til jorden. Læs dernæst Moses 1:39 for at hjælpe dem til at forstå, hvad vor himmelske Fader stræber efter at tilvejebringe, eller hvor han gerne vil føre os hen. (*Udødelighed* vil sige, at man lever evigt som et opstandent væsen; *evigt liv* vil sige, at man er hos Gud og er som ham; se »Førjordisk tilværelse«, s. 297–298; »Åndelig skabelse«, »Handlefrihed«, s. 298). Skriv *Alle mennesker* ved den nederste ende af broen og *Evigt liv* sammen med definitionen på ved den anden ende.

Spørg:

- Hvorfor blev vi opmuntret til at forlade den førjordiske verden og komme til denne jord?
- Hvilken »kløft« (hvilke forskelle) fandtes der mellem vor himmelske Fader og os, dengang vi boede hos ham som hans åndelige børn?

Hjælp eleverne med at finde ud af, at skønt vi boede hos vor himmelske Fader og var hans børn, var vi på mange måder dog alligevel ikke ligesom ham (se 3 Nephi 12:48; L&P 76:70; 88:41; 130:22; »Førjordisk tilværelse«, s. 297–298).

Fortæl eleverne, at de piller, som understøtter broen, forestiller det, som vor himmelske Fader har tilvejebragt for at hjælpe os til at blive ligesom ham, og brofaget oven på pillerne forestiller det, som vi må gøre. Lad eleverne læse Abraham 3:24–27 og finde ud af, hvad vor himmelske Fader har gjort for os. Tal dernæst om, hvorfor dette var nødvendigt (se »Handlefrihed«, »Det store råd og krigen i himlen«, »Fysisk skabelse«, s. 298–299). Skriv *Skabelsen* på den første pille.

Spørg eleverne:

- Hvad tror I, at den anden pille forestiller?
- Hvilken rolle spillede Adam og Eva efter den fysiske skabelse af jorden med hensyn til at bane vejen for os, så vi kunne blive mere ligesom vor himmelske Fader? (Se 2 Nephi 2:22–25; »Faldet og Livet som dødelig«, s. 299).

Skriv *Faldet* på den anden pille, og tal kort om, hvordan faldet bragte modgang, synd og død ind i verden.

Spørg eleverne: Hvad ville der ske med os, fysisk og åndeligt, hvis alt var forblevet i en falden tilstand? Læs 2 Nephi 9:6–10, og tal om, hvad Gud gjorde for at overvinde følgerne af faldet (se »Forsoningen«, s. 299–300). Spørg om, hvad den tredje pille forestiller, og skriv *Jesu Kristi forsoning* ud for den. Spørg:

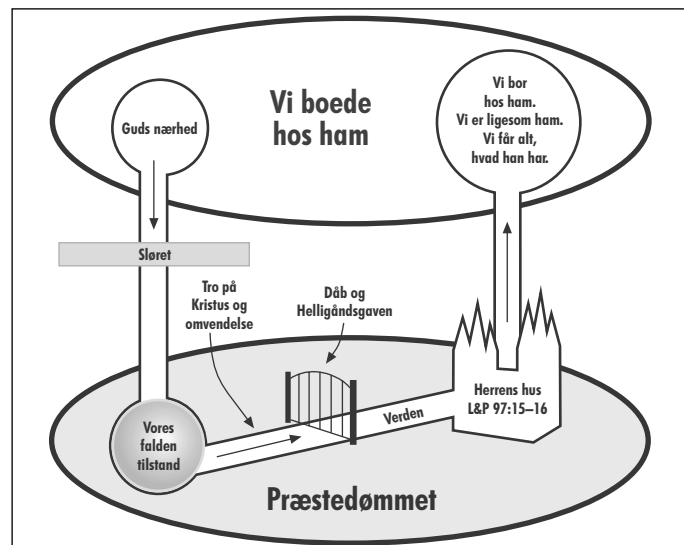
- Hvorfor kan Jesus Kristus love os, at han vil forløse os fra vore synder?
- På hvilke betingelser kan vi blive tilgivet for vore synder og få forløsningsplanen til at virke i vores liv? (Se Alma 42:9–15).
- Lad eleverne læse Helaman 14:15–17, og spørg: Hvilke velsignelser ved forsoningen får alle mennesker, uanset hvordan de lever? (Opstandelsen og det at blive ført tilbage ind i Guds nærhed for at blive dømt). Der er andre velsignelser, der kun gives til dem, som oprigtigt stræber efter dem og efterlever hans evangelium. Lad eleverne læse 3. og 4. trosartikel og nævne de første ting, som Gud kræver, at vi skal gøre, for at vi kan blive tilgivet for vore egne synder og blive fuldkommengjort (se også »Kirkens mission og evangeliets principper og ordnancer«, s. 299).

Skriv de sidste betegnelser på broen, som vist på diagrammet, og spørg eleverne, hvordan deres forståelse af frelsesplanen hjælper dem til at indse, hvorfor vi får visse befalinger og visse forbud.

Læs ældste Boyd K. Packers udtalelse i »Dommen« (s. 300) for eleverne, og bær dit vidnesbyrd om »saliggørelsens store plan«, som vor himmelske Fader har lagt for sine børn.

 Oversigt over frelsesplanen: Forslag 4.
(40–45 minutter)

Tag kopier af nedenstående diagram, så du kan dele det ud til hver enkelt elev, eller så du kan vise det som en transparent. Gennemgå sammen med eleverne, at vi har boet hos Gud engang (se »Førjordisk tilværelse«, s. 297–298), og de omstændigheder, der førte til vores faldne tilstand (se »Faldet og Livet som dødelig«, s. 299).

Spørg eleverne:

- Hvor fører den lige og snævre sti hen?
- Hvad har vor himmelske Fader givet os for at hjælpe os med at forblive trofaste på stien?

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Orson F. Whitney, som var medlem af De Tolvs Kvorum, for at hjælpe dem til at forstå alvoren af vores faldne tilstand og den eneste måde, vi kan blive befriet fra den:

»Da Adam faldt, var det som om menneskeslægten faldt i et hul, hvorfra de ved egen kraft var ude af stand til at komme op, fordi de ikke havde noget hjælpemiddel, hvorved de kunne kravle op, og heller ikke engang vidste, hvordan man kravler. Men en Ven, alvidende og almægtig, kommer hen til hullets åbning ... og tilbyder at redde dem fra deres ulykkelige situation. *Afsit eget liv laver han en stige*, sænker den ned i hullet og siger: »Kravl så op!« De, som kravler, kommer op af hullet. De, som nægter at kravle, bliver i hullet – og hvem kan de give skylden, andre end sig selv?« (i Conference Report, okt. 1927, s. 149).

Lad eleverne, enkeltvis eller gruppevis, studere følgende spørgsmål, som kan hjælpe dem til finde ud af, hvordan Jesu Kristi forsoning og evangeliets principper og ordnancer giver os mulighed for at overvinde vores faldne tilstand:

- Hvad er det for en sti, som fører os ud af vores faldne tilstand? Hvilke trin er de første, vi må tage for at komme ud på stien? (Se 2 Nephi 31:17–19; »Kirkens mission og evangeliets principper og ordnancer«, s. 299).
- Nævn nogle måder, hvorpå Helligåndsgaven hjælper os med at overvinde vores faldne tilstand og at stræbe fremad på stien? (Se Joh 14:26; 15:26; 16:13; 3 Nephi 27:20; L&P 45:56–57).

- Hvem har tilvejebragt og vist os denne sti? Hvad må vi gøre for at blive på den? (Se 2 Nephi 31:19–21; »Forsoningen«, s. 299–300).
- Hvilke ordnancer og pagter, ud over dåbspagten, har vor himmelske Fader givet os for at hjælpe os med at hæve os op over vores faldne tilstand? (Se L&P 84:33–40; 131: 1–4).
- Hvordan er vi, når vi vender tilbage for at bo hos vor himmelske Fader, hvis vi har været trofaste med hensyn til at indgå og holde hellige pagter? (Se 1 Joh 3:1–4; Moroni 7:48).
- Hvordan hjælper vores kundskab om frelsesplanen os til at forstå, hvorfor vi har fået befaling om at bede? Om at blive døbt? Om at være ærlige? Om at være moralsk rene?
- Hvordan hjælper en kundskab om frelsesplanen os til at forstå, hvorfor vi har fået befaling om at holde os fri af vanedannende stoffer? Om at betale tiende? Om at tage på mission? Om at komme i templet?

Når eleverne har gjort øvelsen færdig, så bed dem fortælle klassen om, hvad de har lært. Bær dit vidnesbyrd om alt det, som frelsesplanen betyder for dig. Motivér eleverne til ofte at grunde over frelsesplanen og finde ud af, hvordan en forståelse af den kan hjælpe dem til at efterleve evangeliet i dagligdagen. Slut af med at læse følgende udtalelse af præsident Hugh B. Brown, som var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Kirkens ledere har fra begyndelsen belært om, at vi må have tro på Herren Jesus Kristus, og vi anerkender ham som vor Frelser og Forløser. Det er vores pligt at belære vore børn om dette ... og fordi de er Guds børn, at lære dem at være tro mod den ædle ånd, som er i dem« (i Conference Report, sep.-okt. 1966, s. 104).

Oversigt over Lære og Pagter

Indledning

I en tale til lærerne i Kirkens Uddannelsessystem har ældste Boyd K. Packer, der på det tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, sagt:

»Det meget nyttigt at give en *kort*, men meget omhyggeligt struktureret oversigt over hele kurset i begyndelsen ...

Disse få indledende stunder, der i sammenligning udgør så lille en investering af tid, gør det muligt for eleverne at finde sig selv hvor som helst undervejs. De får en vis fornemmelse. De kan huske meget mere, når de ved, hvordan alle brikkerne passer sammen, og kundskabens lys skinner klarere. Oversigten danner en ramme og er mere end den tid og det arbejde værd, der investeres i den« (*The Great Plan of Happiness* [tale, holdt for religionslærere ved et symposium om Lære og Pagter/Kirkens historie, Brigham Young University, 10. aug. 1993, s. 2; eller *Charge to Religious Educators*, 3. udg., s. 113).

Tag tid til at udarbejde og give en oversigt over Lære og Pagter. Dette vil hjælpe dine elever til at forstå vigtigheden af Lære og Pagter og se frem til det, de skal læse og lære gennem skoleåret. En oversigt styrker din egen og dine elevers forståelse af Jesu Kristi guddommelige rolle.

Hvad er Lære og Pagter?

Lære og Pagter (sammen med Bibelen, Mormons Bog og Den Kostelige Perle) er et af Kirkens fire »standardværker«. Det betyder, at disse fire bøger anerkendes af Kirken som guddommeligt inspirerede skrifter, som medlemmerne indgår pagt om at følge.

Præsident Rudger Clawson, som var præsident for De Tolv Apostles Kvorum, har beskrevet værdien af Lære og Pagter på denne måde:

»Her i min hånd har jeg en vidunderlig bog, hvis værdi ikke kan udregnes i kroner og øre. Den er en af verdens hellige bøger, måske findes der ingen vigtigere. Det er Lære og Pagter, et af Kirkens standardværker. Denne bog, mine brødre og søstre, er en bog, som indeholder de åbenbaringer, som Gud har givet dette folk gennem profeten Joseph Smith ... De indeholder Guds uforfalskede ord til os.

Vi kan forlade os på lærdommene i denne bog, og I bør vide, at et dybdegående og grundigt studium af denne bog, som jeg har foran mig, er mere værd end en universitetsuddannelse. I undrer jer måske over, hvorfor jeg siger dette, men en universitetsuddannelse giver os ikke og kan ikke give os det evige livs frelsende principper. Dem får vi direkte fra vor himmelske Fader.

Bogen Lære og Pagter behandler enhver side af frelsens evangelium« (i Conference Report, okt. 1939, s. 28).

Dengang præsident Gordon B. Hinckley var rådgiver i Det Første Præsidentskab tilføjede han følgende:

»Blandt vore standardværker er Lære og Pagter ganske enestående. Den er Kirkens forfatning. Selv om der i Lære og Pagter findes skrivelser og udtalelser af forskellig oprindelse, så er den først og fremmest en bog, der består af åbenbaringer, givet ved denne uddelings profet.

Disse åbenbaringer indledes med en magtfuld erklæring om Guds hensigt med at gengive sit store værk i de sidste dage [L&P 1:1–2] ...

Med denne majestætiske indledning åbnes der for et væld af forunderlige lærdomme, som flyder fra den evige sandheds kilde. Nogle er direkte åbenbaringer, som Herren har dikteret til sin profet. Nogle er formuleret i Joseph Smiths egne ord, således som han skrev eller fremsagde dem, da Helligånden tilskyndede ham til det. I Lære og Pagter finder vi også Joseph Smiths beskrivelse af begivenheder, som indtraf under forskellige omstændigheder. Alt i alt udgør indholdet af Lære og Pagter i høj grad lærdomme og retningslinier i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ...

Det er forbløffende så mange emner, der behandles i Lære og Pagter. Bogen omtaler principper og retningslinier for Kirkens ledelse. Her fremsættes enestående og bemærkelsesværdige sundhedsregler, med både fysiske og åndelige løfter. Det evige præstedømmes pagt er beskrevet på en måde, som man ikke finder andre steder i den hellige skrift. Vi gøres bekendt med de privilegier og velsignelser – og de begrænsninger og muligheder – i findes i de tre herlighedsgader, beskrevet i Paulus' korte forklaring om solens, månens og stjernernes glans. Der tales om omvendelse med tydelige og magtfulde ord. Den rette dåbsmetode forklares os. Guddommens natur, som har voldt teologer problemer i århundreder, bliver beskrevet i et sprog, som enhver kan forstå. Herrens finanslov fremlægges, og der fortælles efter hvilken orden Kirken skaffer og anvender penge til sit virke. Der er åbenbaringer om arbejdet for de døde, til velsignelse for Guds sønner og døtre i alle generationer.

Når vi læser Lære og Pagter, ser vi tydeligt, at Joseph Smith havde fuld forståelse for Guds evige hensigter“ (*Stjernen*, aug. 1989, s. 2–3).

Hvorfor er et studium af Lære og Pagter og Kirkens historie vigtigt?

Præsident Ezra Taft Benson har sagt:

»Lære og Pagter er forbindelsesledet mellem Mormons Bog og gengivelsens fortsatte arbejde, som blev udført af profeten Joseph Smith og hans efterfølgere.

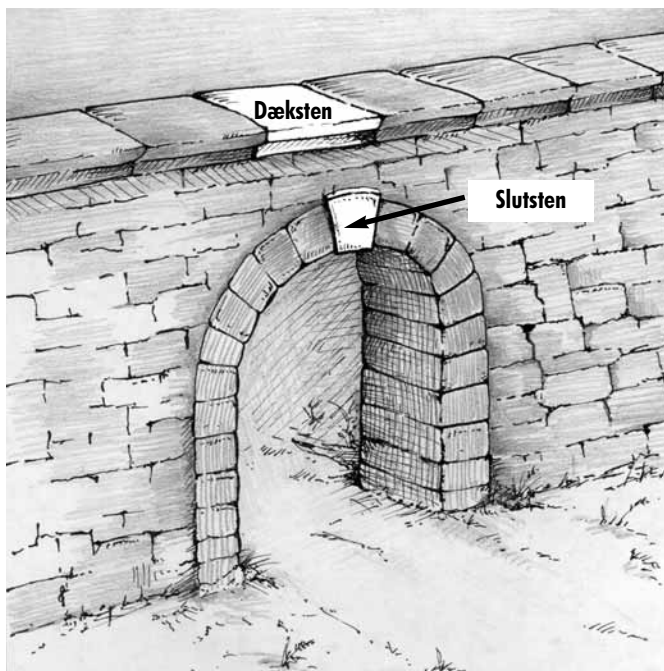
I Lære og Pagter lærer vi om tempelarbejde, evige familier, herlighedsgraderne, kirkens organisation og mange andre store sandheder, som er gengivet.

»Ransag disse befalinger,« siger Herren i Lære og Pagter, »thi de er sande og troværdige, og de profetier og forjættelser, som de indeholder, skal alle gå i opfyldelse.

Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt, og jeg undskylder mig ikke, og selv om himlen og jorden forgår, skal mit ord dog ikke forgå, men skal gå i opfyldelse, enten ved min egen røst eller mine tjeneres, thi det er det samme« (L&P 1:37–38)

Mormons Bog fører mennesker til Kristus. Lære og Pagter fører folk ind i Kristi rige, nemlig ind i Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, »den eneste sande og levende kirke på hele jordens overflade« (vers 30). Jeg ved dette.

Mormons Bog er vor religions slutsten, og Lære og Pagter er dens dæksten, med fortsat åbenbaring. Herren har sat sit godkendelsesstempel på både dækstenen og slutstenen« (Stjernen, juli 1987, s. 77).

Hvordan har vi fået Lære og Pagter?

»1. I sommeren 1830 begyndte Joseph Smith at arrangere og samle nogle af de åbenbaringer, han havde modtaget indtil da.

2. Ved konferencen den 1. november 1831 blev det besluttet at trykke 10.000 eksemplarer, der skulle hedde En Bog med

Befalinger. Det blev senere besluttet at trykke [kun] 3.000 eksemplarer.

3. Oliver Cowdery og John Whitmer tog de samlede åbenbaringer med til Jackson County i Missouri for at få dem trykt.

4. Den 20. juli 1833 ødelagde en pøbel W. W. Phelps & Co.'s trykpresse og de fleste af de trykte åbenbaringer. Et antal eksemplarer af det endnu ikke færdigtrykte værk med 65 kapitler gik ikke tabt under dette pøbelangreb.

5. Den 24. september 1834 traf højrådet i Kirtland i Ohio foranstaltninger om at udarbejde endnu et bind med åbenbaringer.

6. Den 17. august 1835 godkendte en generalforsamling, at manuskriptet fra en komite bestående af Joseph Smith, Sidney Rigdon, Oliver Cowdery og Frederick G. Williams skulle trykkes. Denne udgave med [103] afsnit, som blev kaldt Lære og Pagter, er kendt som 1835-udgaven.

7. Den 27. juli 1844 led profeten Joseph Smith martyrdøden. En udgave med 111 afsnit blev trykt efter martyriet.

8. Den næste udgave, der udvidede Lære og Pagter til 136 afsnit, blev trykt i 1876 [af ældste Orson Pratt under ledelse af præsident Brigham Young]. Åbenbaringerne blev inddelt i vers i denne udgave.

9. [En ny] udgave udkom i 1921 uden Forelæsninger om Troen, som var blevet udgivet i tidligere udgaver. Dette bind var tilføjet indledninger til afsnittene, tospaltede sider og reviderede fodnotehenvisninger og konkordans« (Roy W. Doxey, saml., *Latter-day Prophets and the Doctrine and Covenants: Vol. 1*, s. xiii-xiv).

»[I 1979] efter ti års intenst arbejde, udført af en veritabel hær af frivillige, blev de sidste dages helliges udgave af King James-oversættelsen af Bibelen udgivet. Den blev efterfulgt [i 1981] af nye udgaver af Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle. Gamle manuskripter er blevet tilgængelige og har gjort det muligt at rette mange fejl, som trykkeren har lavet ...

Der blev føjet to åbenbaringer til Lære og Pagter, den bog som aldrig bliver lukket ...

Et nyt system, der gør det muligt at krydshenviser til alle standardværkerne, og som indeholder titusindvis af fodnoter, hvilket muliggør hundredtusinde mulige kombinationer af oplysninger, blev tilføjet ...

Alle kapitler fik nye overskrifter ...

Et indeks på over 400 sider blev føjet til tre-i-en'eren sammen med landkort, der omhandler Kirkens historie. Det var første gang i [mange] år, at man havde gjort en større indsats for at gøre skrifternes indhold tilgængeligt for Kirkens medlemmer.

Åbenbaringen om præstedømmet kom lige i tide til at blive indbundet i de nye udgaver af skrifterne, hvilket beviser, at der kommer vejledning fra den anden side af sløret« (se *Stjernen*, juli 1990, s. 32).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Studér disse indledende tekster under bøn og tænk over principperne under denne overskrift, før du forbereder dine lektioner.

- »Lære og Pagter er forbindelsesledet mellem Mormons Bog og gengivelsens fortsatte arbejde, som blev udført af profeten Joseph Smith og hans efterfølgere« (*Stjernen*, juli 1987, s. 77)

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt ideerne under denne overskrift, eller brug nogle af dine egne, mens du forbereder dig på at undervise i det givne emne.

Oversigt over Lære og Pagter. »Lære og Pagter er forbindelsesledet mellem Mormons Bog og gengivelsens fortsatte arbejde, som blev udført af profeten Joseph Smith og hans efterfølgere.«
(30–35 minutter)

Læg Lære og Pagter i en æske og pak den ind. Vis æsken frem på et bord foran klassen, og fortæl eleverne, at det er en dyrebar gave. Spørg:

- Hvilke gaver har været nogle af de dyrebareste, I har fået?
- Hvad gør en gave dyrebar?
- Hvad føler I, når I har givet en gave, der er dyrebar for jer, men modtageren synes ikke at bryde sig om den?

Lad en elev pakke gaven op uden at lade de andre se, hvad der er indeni. Spørg eleven, om gaven indeni er dyrebar. Tag Lære og Pagter ud af æsken, og vis klassen den. Spørg:

- Hvem har givet os denne gave?
- Hvad er det, der gør denne gave dyrebar?
- Hvorfor kunne en person være uvillig til at tage imod denne gave?

Bed eleverne være med til at åbne denne gave fra Herren og opdage dens værdi. Lad eleverne nævne nogle af deres yndlingslærdomme fra Lære og Pagter eller beretninger fra Kirkens historie, som er knyttet til Lære og Pagter.

Læs denne udtalelse af præsident Ezra Taft Benson, Kirkens 13. præsident:

»Mormons Bog fører folk til Kristus. Lære og Pagter fører folk ind i Kristi rige, nemlig ind i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige« (*Stjernen*, juli 1987, s. 77).

Tal om betydningen af ordene *lære* (sandhederne i Jesu Kristi evangelium) og *pagter* (vore løfter til Gud og hans løfter til os). Lad hver elev vælge et afsnit eller en side i Lære og Pagter og se efter eksempler på lærdomme, pagter eller befalinger. Lad dem fortælle klassen, hvad de har fundet.

(Eksempler på pagter findes i L&P 38:18–22; 66:2; 78:11–15; 82:16–21; 84:33–41; 97:8–9; 98:1–3, 13–16).

Flere gange i Lære og Pagter har Herren sagt: »Hvad jeg siger til en, siger jeg til alle« (L&P 61:18; se L&P 25:16; 61:36; 82:5; 92:1; 93:49). Fortæl eleverne, at når de studerer Lære og Pagter, bør de læse versene, som om Herren taler til dem (se L&P 1:2; se også 1 Nephi 19:23). Lad eleverne finde de belæring, som Herren gav visse personer i Lære og Pagter (se f.eks. L&P 4:2–3; 8:1–2). Bed dem forklare, hvordan disse belæring gælder for os.

Fortæl eleverne, at Lære og Pagter ligesom gaver kun kan opdages og forstås, når den åbnes, undersøges omhyggeligt og påskønnes. Lad en elev læse denne udtalelse af Ezra Taft Benson:

»Lære og Pagter er forbindelsesledet mellem Mormons Bog og gengivelsens fortsatte arbejde, som blev udført af profeten Joseph Smith og hans efterfølgere ...

Mormons Bog er vor religions slutsten, og Lære og Pagter er dens dæksten, med fortsat åbenbaring. Herren har sat sit godkendelsesstempel på både dækstenen og slutstenen« (*Stjernen*, juli 1987, s. 77).

Spørg: Hvordan opfylder Lære og Pagter præsident Bensons udtalelse? Motivér eleverne til at gå i gang med deres studium af Lære og Pagter med en oprigtig indsats og et bønsumt hjerte.

Det store frafald og Kirkens historie

Indledning

Det store frafald (omkring 100–1820 e.Kr.)

Da Jesus kom i kødet, opfyldte han Moseloven og oprettede sin kirke (se 3 Nephi 15:2–9; 18:5). Efter sin død og opstandelse fortsatte Herren med at lede sin kirke gennem apostlene (se Matt 10:1–4; Ef 2:20). Apostlene besad de præstedømmenøglere, der var nødvendige for at kunne fortsætte Herrens værk. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 1–3).

Forfølgelserne af Kristi tilhængere varede ved efter hans død og opstandelse. Den romerske kejser Nero, som regerede i 54–68 e.Kr., øgede denne forfølgelse og forsinkede Herrens værk. Der fremstod falske lærere, og mange medlemmer af Kirken mistede troen. Til sidst blev apostlene dræbt, og præstedømmet og Jesu Kristi Kirke blev taget fra jorden, hvilket resulterede i det store frafald.

(Se Thess 2:1–3; 1 Tim 4:1–3; *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 3–6).

Visse evangeliske lærdomme overlevede i forvansket form gennem middelalderen og renæssancen. Uden præstedømmemyndighed kunne de religiøse ledere og enkelte troende ikke andet end at gøre deres bedste med vejledning fra Kristi Lys og disse dele af sandheden. De, som praktiserede en tro, der adskilte sig fra den religion, som staten på det tidspunkt havde godkendt, led ofte forfølgelse. Der fandtes ikke virkelig religionsfrihed. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 6–9).

Efter Columbus' rejse til Amerika var der mange af de europæere, der rejste dertil, som kom for at finde religionsfrihed. En lov om borgerrettigheder blev indført i USA's forfatning den 15. december 1791. Den første paragraf i denne lov sikrede den enkelte ret til at dyrke sin religion i overensstemmelse med vedkommendes tro og ønsker. Skønt der stadig opstod perioder med religiøs forfølgelse, udgjorde dette dokument grundlaget for religionsfrihed, under hvilket Kristi Kirke kunne blive gengivet. Kun 14 år senere, den 23. december 1805 blev profeten Joseph Smith født i Sharon i Vermont i det nordøstlige USA. (Se L&P 101:77–80; JS-H 1:1–5; *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 9–27).

New York (1820–1831)

I 1816 flyttede Joseph Smiths familie til Palmyra i New York. Som ung mand ønskede Joseph at finde ud af, hvilken kirke der var sand. Han tilbragte megen tid med at tænke over og studere religion og tage til møder i de forskellige kirker, i det omfang han havde tid til det. I foråret 1820 førte Josephs søgen efter sandheden ham til en lund for at bede. Som svar på sin bøn viste Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus sig for ham. Kristi budskab til Joseph var, at den sande kirke ikke længere var på jorden. (Se JS-H 1:5–10, 15–20, *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 29–36).

Den 22. september 1823 viste en engel ved navn Moroni sig for Joseph og fortalte ham, at Gud havde et stort værk, som han ville have Joseph til at gøre (se JS-H 1:30–43). Fire år senere i 1827 gav Moroni Joseph guldpladerne, hvorfra Joseph oversatte Mormons Bog. I april 1830 havde Joseph modtaget præstedømmet fra Johannes Døber og Peter, Jakob og Johannes (se Matt 10:1–4; JS-H 1:68–73), udgivet Mormons Bog og organiseret Jesu Kristi Kirke (se L&P 20:1). På det tidspunkt begyndte Joseph sin inspirede oversættelse af Bibelen. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 37–66, 117–119).

Ohio (1831–1838)

I februar 1831 flyttede Kirken til Kirtland i Ohio. Kirtland forblev midtpunktet for Kirken indtil 1838, i hvilket tidsrum Herren åbenbarede mange sandheder angående Kirkens lære og organisering (se f.eks. L&P 42). Der blev åbenbaret

flere afsnit af Lære og Pagter i Ohio end noget andet sted (se Kronologisk indholdsfortegnelse). Arbejdet med Joseph Smiths Oversættelse var stort set afsluttet den 2. juli 1833. I 1835 blev De Tolv Apostles Kvorum organiseret, og Lære og Pagter udkom. Det første tempel blev bygget og indviet i Kirtland i 1836. Der blev gengivet betydningsfulde præstedømmenøgler til profeten i templet i Kirtland, sådan som det er nedskrevet i Lære og Pagter 110. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 89–126, 153–168).

Missouri (1831–1838)

I 1831 åbenbarede Herren, at byen Zion skulle bygges i Independence i Jackson County i Missouri (se L&P 57:1–3). Mange medlemmer af Kirken flyttede fra Kirtland til Independence for at bosætte sig i Zion. Både Ohio og Missouri blev samlingssteder for de hellige. Men spændingerne og konflikterne mellem de etablerede ikke-mormoner i Jackson County og de nytillflyttede mormoner voksede. Forfølgelserne mod de hellige blev så voldsomme, at de til sidst blev tvunget til at rejse fra Jackson County. De fleste af de hellige fra Missouri bosatte sig med tiden mod nord i Caldwell County og Daviess County og grundlagde byerne Far West og Adam-ondi-Ahman. På befaling fra Herren førte Joseph Smith an i en bevæbnet milit, kendt som Zions hær, fra Ohio til Missouri i et forsøg på at hjælpe de forarmede hellige og om muligt genvinde deres jord. Skønt de ikke genvandt deres jord, fungerede Zions hær som en værdifuld oplæring. Da De Tolv Apostles Kvorum og De Halvfjerds' Kvorum blev organiseret, var langt størstedelen af dem veteraner fra Zions hær. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 106–111, 127–152, 181–192).

Samtidig med at de hellige i Missouri led under disse forfølgelser, faldt mange medlemmer af Kirken fra i Ohio. Bagtalelse af profeten Joseph Smith blev snart til forfølgelse. Frafaldet blev så udbredt, at selv flere af apostlene mistede tilliden til Joseph Smith og ikke ville opretholde ham, skønt nogle af dem senere omvendte sig. Forfølgelserne tog til, indtil de trofaste hellige i Kirtland blev tvunget til at rejse bort og flytte til Missouri. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 169–180).

Kort efter at de hellige fra Kirtland var flyttet til Far West, bredte de forfølgelser, der var begyndt i Jackson County, sig til andre områder i Missouri. Guvernøren i Missouri valgte at tro på de falske underretninger om mormonerne og gav militsen ordre til at drive dem ud af staten. Der opstod væbnede konfrontationer. Nogle medlemmer blev dræbt, og mange blev voldtaget, slået, udplyndret og drevet fra deres hjem i vinteren 1838–1839. Nogle af Kirkens ledere blev sat i fængsel, blandt andet også Joseph og Hyrum Smith og Sidney Rigdon, hele Det Første Præsidentskab. Disse var nogle af de mørkeste dage i Kirkens historie. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 193–210).

Illinois (1839–1840)

Indbyggerne i Illinois tog imod de nødstedte hellige med sympati og tilbød dem mad, tøj og andre fornødenheder. Profeten Joseph Smith sluttede sig til de hellige i Quincy i Illinois den 22. april 1839 efter at have tilbragt næsten fem måneder i fængslet i Liberty. Joseph tog til Washington, D. C. og mødtes med Martin Van Buren, der var USA's præsident, for at søge om oprejsning for de ugeringer, der var blevet begået mod de hellige i Missouri. Men præsidenten frygtede for de politiske følger ved at hjælpe de upopulære mormoner og nægtede at hjælpe dem. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 219–222).

Inden profeten tog til Washington, købte de hellige en myggeplaget sump i Commerce i Illinois. Da de havde drænet jorden, begyndte de at bygge byen Nauvoo. Mens de hellige boede i Nauvoo, blev De Tolv Apostle sendt ud for at undervise i evangeliet på de britiske øer. Ældste Orson Hyde, en af De Tolv, fik en særlig mission, der gik ud på at indvie det hellige land til jødernes tilbagevenden. I denne periode indførte Joseph Smith også dåb for afdøde og begavelsen og ledte opførelsen af templet i Nauvoo. Joseph organiserede Hjælpeforeningen, udgav Abrahams Bog og nedskrev Lære og Pagter 132. (I dette afsnit åbenbarede Herren princippet om evigt ægteskab og befalede visse mænd i Kirken at tage sig mere end én hustru. Senere befalede Herren Kirkens mænd kun at have én hustru. Evigt ægteskab for værdige hellige er fortsat muligt i templerne over hele verden).

Tusinder af nyomvendte sluttede sig til Kirken og bosatte sig i Nauvoo. På et tidspunkt nåede Nauvoos indbyggertal og økonomi op på Chicagos. Med omkring 15.000 mennesker i og omkring Nauvoo blev Hancock County et af de mest populære amter i staten. Disse var nogle af de lykkeligste perioder i Kirkens tidlige historie. Men samtidig med at de hellige havde fremgang og fik større politisk magt, begyndte frygten, misundelsen og de dårlige følelser hos deres naboer i Illinois at vokse. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 211–266).

Profeten skrev breve til dem, der opstillede til præsident for USA for at spørge dem, hvad de ville gøre for at hjælpe de hellige med at genvinde deres tab i Missouri. Ingen tilbød den hjælp, Kirken ønskede, så i januar 1844 blev Joseph udpeget til præsidentkandidat af medlemmerne af Kirken. Han udgav en pjece og organiserede præstedømmebærere, som skulle prædike evangeliet og føre valgkamp for ham. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 269–270).

Som det var almindeligt gennem hele Josephs liv, chikanerede Kirkens fjender profeten ved at komme med falske anklager og forlange, at han blev anholdt. Modstanden mod de hellige tog til i Illinois, og profeten blev til tider tvunget til at holde sig skjult. I juni 1844 mødtes profeten Joseph, som borgmester for Nauvoo, med byrådet for at drøfte et anti-mormonsk trykkeri, der bagvaskede byens indbyggere, og som de frygtede ville tilskynde til yderligere vold fra pøbelen mod de hellige. Da de gav ordre til, at det skulle

ødelægges, fordi det var en ulempe for offentligheden, beordrede guvernøren i Illinois, at profeten Joseph skulle komme til Carthage i Illinois til retsforfølgelse. Guvernøren garanterede for hans sikkerhed, men, som der står skrevet i Lære og Pagter 135:1–7 blev profeten Joseph og hans bror Hyrum myrdet i Carthage af en pøbelhob. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 266–286).

Efter at mange medlemmer havde sørget over Joseph og Hyrums død, var de i tvivl om, hvem der skulle lede Kirken. Den 8. august 1844 holdt Kirken et offentligt møde om dette emne. Sidney Rigdon talte om, hvorfor han skulle være den nye leder for Kirken. Brigham Young talte også, og netop da sendte Herren en åndelig tilkendegivelse til de hellige. Mange i forsamlingen så Brigham Young blive forvandlet, så han lignede profeten Joseph, hvad angår hans stemme, optræden og udseende. Langt de fleste hellige accepterede Brigham's ledelse. Han ledte Kirken i de næste tre år som præsident for De Tolvs Kvorum, før han blev opretholdt og ordineret til præsident for Kirken i december 1847. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 286–296, 334–336).

Under præsident Brigham Youngs ledelse fortsatte Kirken med at vokse i Nauvoo på trods af den tiltagende forfølgelse. De Halvfjerds' kvorum blev udvidet, der blev kaldet flere missionærer, og i december 1845 begyndte Kirkens medlemmer at modtage deres begavelse i templet i Nauvoo. Blot to måneder senere, i februar 1846, begyndte de hellige at forlade Nauvoo og rejse til Iowa på vej til Rocky Mountains. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 297–307).

Winter Quarters (1846–1847)

I løbet af vinteren og foråret 1846 rejste de hellige tværs gennem staten Iowa og oprettede lejre, som f.eks. Garden Grove, Mount Pisgah og Council Bluffs. Disse steder byggede de første grupper af hellige små bjælkehytter, plantede afgrøder og flyttede videre. Senere benyttede andre rejsende grupper af hellige disse faciliteter, høstede nogle af afgrøderne, plantede flere og rejste videre. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 308–321).

I juli 1846 bad USA's regering om 500 frivillige mormoner, som ville kæmpe i den mexicansk-amerikanske krig. For mange medlemmer af Kirken var dette en tung byrde, eftersom de netop var blevet drevet uden for USA's grænse. Brigham Young gav de hellige det råd, at skønt dette ville tage mændene bort fra deres familie, ville det også bevise de helliges loyalitet og skaffe penge og tøj som hjælp til udvandringen. Mormonbataljonen marcherede til Californien, over 3.300 km, hvilket menes at være den længste militære march i USA's historie, men kom aldrig til at kæmpe i krigen. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 315–316, 322–326).

De hellige tilbragte vinteren 1846–1847 med at gøre klar til rejsen vestpå i en lejr i Nebraska, som de kaldte Winter Quarters. Der blev bygget vogne, samlet mad og købt

heste og okser. 143 mænd, tre kvinder og to børn udgjorde den første gruppe, der blev kaldet til at bane vejen til Rocky Mountains. Denne gruppe omfattede mekanikere, kuske, jægere, grovsmede og repræsentanter for mange andre nyttige håndværk. Efter at have rejst i tre måneder og 1.600 km gennem ubeboede områder nåede Brigham Youngs pionerkompagni til Salt Lake Valley den 24. juli 1847. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 329–333).

Utah (1847-nu)

Pionererne begyndte straks at så afgrøder og bygge en by. Kun tre dage efter ankomsten udpegede Brigham Young det sted, hvor templet skulle ligge. I alt ankom der 11 kompagnier af hellige, sammen med en gruppe medlemmer fra Missouri og nogle soldater fra Mormonbataljonen til dalen i 1847, hvilket tilsammen var 2.095 mennesker. Frost, tørke og fårekylinger, som åd afgrøderne, gjorde det vanskeligt at overleve i Salt Lake Valley. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 328–329, 333–334, 337–351).

Mellem 1847 og 1857 oprettede Brigham Young over 100 småsamfund i bjergene i Vesten. Mange lå koncentreret omkring en linie fra Salt Lake City og sydvest mod San Bernardino i Californien og skabte derved en sikker indvandring fra Stillehavskysten. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 361–367).

Mange hellige blev indsamlet til Utah fra Europa, Stillehavssøerne og det østlige USA. I 1856 besluttede Brigham Young at mindske omkostningerne til rejsen ved at lade nogle af udvandrerne trække deres ejendele i håndkærrer i stedet for at ride eller gå langs vogne og heste eller okser. Ti håndkærrekompagnier bestående af næsten 3.000 mennesker ankom til Salt Lake Valley mellem 1856 og 1860. De fleste klarede turen uden urimelige strabadser. Men i 1856 tog Willies og Martins kompagnier af sted og løb ind i tidligt snefald, hvilket førte til store tab. Over 200 mennesker i disse kompagnier døde af sult, udmattelse og kulde, sandsynligvis flere end i nogen anden gruppe udvandrere i USA's historie. De hellige fortsatte med at foretage rejsen over sletterne med håndkærrer eller vogne indtil 1869, da den transkontinentale jernbane blev bygget færdig. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 326–328, 356–361, 388–395).

Kirken stod over for udfordringer i denne periode på grund af dårlig omtale i aviserne og de frafaldne i det østlige USA. Blandt andre udfordringer var der truslen om USA's militærs overtagelse og de almindelige udfordringer ved at skabe bosættelser i et barsk miljø. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 368–391). I 1867 kaldte Brigham Young Eliza R. Snow til at genoprette Hjælpeforeningen. I dette år så man også organiseringen af søndagsskoleprogrammet, genorganiseringen af profeternes skole og færdigopførelsen af Tabernaklet på Tempelpladsen i Salt Lake City. Forløberen til Unge Pigers program blev grundlagt i 1869, efterfulgt af forløberen til Unge Mænds program. Primary blev organiseret i 1878. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 392–415).

Templet i St. George blev indviet i 1877 som det første i Vesten. De hellige havde kunne modtage deres begavelse i Endowment House i Salt Lake City siden 1855, men de første begavelse for afdøde blev udført i St. George. I årene som fulgte, blev der opført templer i Logan i Utah (1884); Manti i Utah (1888) og i Salt Lake City (1893). Kirken grundlagde Utah Genealogical Society i denne periode og arbejdet for de døde blev forøget. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 415–417, 435–437, 444–450).

Den 29. august 1877 døde præsident Brigham Young efter at have tjent som leder for Kirken i 33 år, længere end nogen anden profet i denne uddeling (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 419–421). John Taylor blev opretholdt som Kirkens næste præsident og tjente indtil sin død i 1887. Dette tiår i Kirkens historie var kendetegnet af stor forfølgelse. USA's kongres, som delvis blev tilskyndet af anti-mormonske mediekampagner, der fokuserede på flerkoneriet, vedtog en række love, som gjorde flerkoneri ulovligt. Over 1.000 hellige, mest mænd, men også kvinder, blev sat i fængsel, og mange andre, blandt andet også ledere af Kirken, blev tvunget til at holde sig skjult. I 1889 blev Wilford Woodruff opretholdt som Kirkens 4. profet. Et år senere, i 1890, trak Herren praktiseringen af flerkoneri tilbage. (Se Officiel erklæring nr. 1; *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 422–442).

En verdensomspændende kirkevækst (1890'erne-nu)

Fra og med 1890 har Kirkens ledere opmuntret de hellige til at blive i deres hjemlande og opbygge Kirken. Denne regel blev bekræftet i 1906, da præsident Joseph F. Smith blev den første profet, der kom til Europa. Kirken oprettede kolonier i Mexico i 1885 og i Canada i 1887. I 1901 åbnede Heber J. Grant Japan for missionering. I 1920 tog ældste David O. McKay, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, på en jordomrejse for at få en bedre forståelse af de forhold, som medlemmerne over hele verden levede under. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 422, 460–462, 489–491, 499–502).

I begyndelsen af 1900-tallet nød de hellige en øget tolerance i USA. Under præsident Joseph F. Smith (1901–1918) lagde Kirken en fornyet vægt på uddannelse. Præsident Smith førte an og udgav sammen med ældsterne James E. Talmage og John A. Widtsoe flere værker, som hjalp de hellige til bedre at forstå rigets lærdomme. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 486–494). Denne fokus førte til oprettelsen af det første program for seminar i skoletiden ved siden af Granite High School i Salt Lake City i 1912. Det første religionsinstitut blev åbnet i Moscow i Idaho i 1926. Tidlig morgen-seminarprogrammet begyndte i 1950, og hjemmestudiese-minar begyndte i 1966. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 495–508, 550, 557–561).

Kirken nåede sin første million medlemmer i 1947, mens George Albert Smith var præsident. Under præsident David O. McKays forvaltning (1951–1970) blev der for første gang bygget nye templer uden for USA og Canada. I 1975 organiserede præsident Spencer W. Kimball (1973–1985).

De Halvfjerds' Første Kvorum som Kirkens tredje styrende kvorum for at imødekomme den voksende kirkes behov. I 1976 blev to åbenbaringer (senere L&P 137 og 138) opret holdt af Kirken og føjet til Den Kostelige Perle. I 1978 modtog præsident Kimball en åbenbaring om, at alle værdige mænd i Kirken nu kunne modtage præstedømmet, uanset race eller farve (se Officiel erklæring nr. 2).

I 1979 udgav Kirken en ny engelsk udgave af Bibelen med nye, nyttige studiehjælpekilder. To år senere udgav Kirken en ny engelsk udgave af tre-i-en'eren med lignende hjælpekilder. På dette tidspunkt blev afsnittene 137 og 138 flyttet fra Den Kostelige Perle til Lære og Pagter. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 493, 588–589). Tilsvarende udgaver fulgte efter på andre sprog. Da præsident Kimball døde i 1985 var Mormons Bog blevet oversat til over 70 sprog. I 1989, da præsident Ezra Taft Benson blev profet, nåede Kirkens medlemstal 7 millioner. For at kunne følge med væksten blev De Halvfjerds' Andet Kvorum organiseret. (Se *Stjernen*, juli 1989, s. 15). Under præsident Gordon B. Hinckleys (1995–) forvaltning har Kirken fået mere positiv medieomtale end på noget andet tidspunkt i sin historie. I 1997 bekendtgjorde præsident Hinckley, at der ville blive bygget mange mindre templer over hele verden (*Stjernen*, jan. 1998, s. 50).

Genoprettelsens budskab er, at Herren har gengivet sit præstedømme og sin kirke til jorden gennem profeten Joseph Smith. Denne præstedømmemagt har været overdraget fra profet til profet og er stadig på jorden i dag. Kirken vil fortsætte med at vokse, indtil evangeliet »har nået hvert kontinent, hvert himmelstrøg, gået igennem hvert land og lydt i hvert øre, indtil Guds hensigter er udført, og den stor Jahve skal sige, at værket er fuldbragt« (*History of the Church*, 4:540).

Væsentlige evangeliske principper

- Et studium af afsnittene i Lære og Pagter i deres historiske ramme hjælper os til at forstå dem bedre.
- En forståelse af Kirkens fortid kan være med til at forberede os til den retning, som Kirken tager i fremtiden.
- En forståelse af vores plads i historien hjælper os til at opfylde vores rolle som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Yderligere hjælpekilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. v–13
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 1–2

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 2, »Det store frafald« (16:46) og afsnit 3, »Oversigt over Kirkens historie« (10:30) kan bruges til at give en

oversigt over Kirkens historie (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

Oversigt over Kirkens historie. En forståelse af Kirkens fortid kan være med til at forberede os til den retning, som Kirken tager i fremtiden. (25–30 minutter)

Fortæl eleverne følgende: Forestil jer, at I er faret vild i en stor, tæt skov, og at I ikke kan se mere end ti meter frem for jer. Forestil jer, at må bevæge jer 1 km i en hvilken som helst retning for at finde vej. Dette må I kun gøre én gang, og så bliver I ført tilbage til jeres udgangsposition. Hvilken vej ville I vælge? Hvorfor? Hvis der ikke er nogen, der siger det, så påpeg fordelene ved at bevæge sig 1 km lige op. Tal om vigtigheden af at få det »store overblik«. Fortæl eleverne, at de i dag får det store overblik over Kirkens historie.

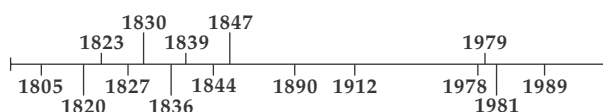
Overvej at bruge denne prøve: På tavlen skriver du de fem vigtigste områder, der er knyttet til den første tid af Kirkens historie: New York, Ohio, Missouri, Illinois og Utah. (Du kan også lade eleverne skrive dem på et stykke papir). Stil spørgsmål, der drejer sig om de begivenheder, du gerne vil tale om i din lektion, f.eks.:

- Hvor så Joseph Smith sit første syn?
- Hvor blev det første tempel bygget?
- Hvor og hvornår blev Kirken organiseret?

Hvis du ønsker det, kan du medtage jeres eget område som det »sjette« i Kirkens historie og tilføje nogle spørgsmål, der drejer sig om Kirkens historie, hvor I bor.

Lad eleverne beholde deres prøve, og bed dem ændre deres svar, mens du giver dagens lektion. Gennemgå teksten i indledningen til Kirkens historie ovenfor (s. 16–20) sammen med andre oplysninger, du gerne vil have med om Kirkens historie i jeres område.

Du kan også tegne et skema, der kan hjælpe eleverne til at strukturere oplysningerne. Tegn en tidslinie på et skilt med datoerne på de vigtigste begivenheder i indledningen til Kirkens historie magen til nedenstående. (Du kan også give tidslinien til eleverne som et uddelingsark).

Gennemgå teksten i indledningen til Kirkens historie, og lad eleverne udfylde de begivenheder, der passer til datoerne på tidslinien. Behold skiltet (eller bed eleverne beholde uddelingsarket), og henvis til det igennem året for at minde eleverne om, hvordan begivenhederne eller åbenbaringerne passer ind i det »store overblik«.

Mange af de steder, I studerer i denne lektion, kender eleverne ikke. Hjælp eleverne med at finde og blive fortrolige med dem ved hjælp af landkortene bagest i tre-i-en'eren.

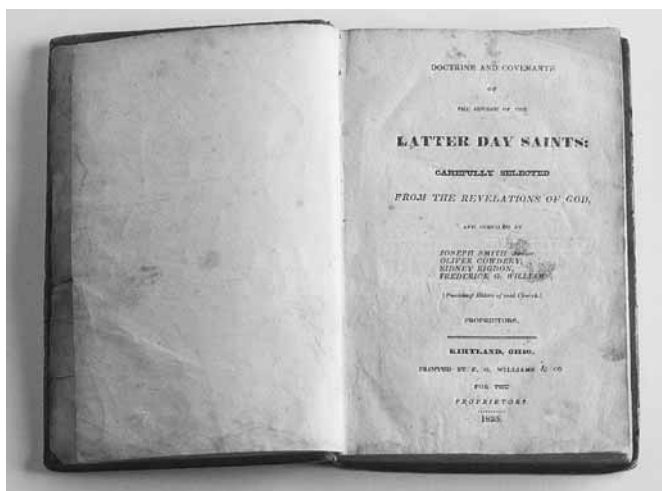
Hjælp eleverne til at forstå, at et overblik som dette kan være med til at give sammenhæng i Lære og Pagter. Læs sidste afsnit af indledningen til Kirkens historie. Forklar, at en forståelse af Kirkens fortid kan være med til at forberede os til den retning, som Kirken tager i fremtiden. Den kan også hjælpe os til at forstå vores rolle i Kirken, og hvor vi passer ind.

Titelbladet til Lære og Pagter

Indledning

»Som navnet [*Lære og Pagter*] siger ... så indeholder dette skrift lære og pagter. »Lære« vil sige »belæring«, »instruktion«. Det betegner især det, der undervises i som sandhed, for at vi kan tro, til forskel fra forskrifter, som er regler. »Lære« hentyder til tro; [»forskrift«] til adfærd.

I Lære og Pagter lærer vor Herre os, hvad vi skal tro på med hensyn til Guddommen, Kirken, præstedømmet, tusindårsriget, opstandelsen, menneskets tilstand efter døden i evig herlighed, eller det modsatte, og mange andre emner, som det er nødvendigt at have sandfærdige oplysninger om.

Ordet »pagt« er en betegnelse, ved hvilken Gud sigter til den indgåede aftale mellem sig og sit folk ...

Beskaffenheden af denne pagt er blevet åbenbart for os i denne dyrebare bog med Guds ord. Den viser os, hvilke forpligtelser vi påtager os ved dåben, og hvilke velsignelser vi sikrer os; hvilke pagter vi fornyr ved at nyde nadveren, og hvilke løfter der følger med denne ordinance. Kort sagt lærer den os, hvordan vi skal tilbede Gud i Ånd og sandhed og åbenbarer for os den vej, der er blevet åbnet tilbage til

Guds nærhed« (Hyrum M. Smith og Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, rev. udg., 1972, s. xiii-xv).

Profeten Joseph Smith har belært om, at Lære og Pagter er »kirkens grundvold i disse sidste dage og en velgerning mod verden, idet de viste, at nøglerne til vor Frelasers riges hemmeligheder igen er betroet mennesket ... [derfor] stemte konferencen for ... at de sætter åbenbaringerne så højt, at disse er alverdens rigdomme værd for Kirken« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 7–8; se også overskriften til L&P 70).

Væsentlige evangeliske principper

- Lære og Pagter indeholder guddommelige åbenbaringer, befalinger, lærdomme og pagter, som er nødvendige for Jesu Kristi genoprettede kirke.

Forslag til undervisningen

Titelbladet til Lære og Pagter. Lære og Pagter indeholder guddommelige åbenbaringer, befalinger, lærdomme og pagter, som er nødvendige for Jesu Kristi genoprettede kirke. (10–15 minutter)

Tag nogle bøger med til klassen, som du mener dine elever ikke kender til. Bed dem læse hver bogs titel og fortælle, hvad de tror, bogen indeholder. Skriv *Lære og Pagter* på tavlen og spørg:

- Hvad fortæller denne titel jer om denne bog?
- Hvad er lærdomme?
- Hvad er pagter?

Hjælp eleverne ved hjælp af oplysningerne i indledningen ovenfor med at definere ordene *lære* og *pagter*. Lad dem læse titelbladet til Lære og Pagter og spørg: Hvem modtog åbenbaringerne i dette skrift? Læs afsnitoverskriften til Lære og Pagter 1, og tal om følgende spørgsmål:

- Foruden lærdomme og pagter hvad kan vi ellers finde i denne bog? (Befalinger).
- Hvorfor er det vigtigt for jer at forstå sand lære?
- Hvilken betydning har pagter i vores liv?
- Hvordan er en forståelse af Guds befalinger en velsignelse for jer?

Bed eleverne om at læse det ottende afsnit (findes ikke i 1951-udgaven) i den forklarende indledning til Lære og Pagter. Lad dem skrive på tavlen nogle af de lærdomme, pagter og befalinger i Lære og Pagter, som er nævnt i afsnittet.

Hvis tiden tillader det, så udvælg nogle afsnit fra Lære og Pagter (f.eks. 20, 38, 82 og 131). Lad eleverne løbe disse afsnit igennem og se efter eksempler på lærdomme, pagter og befalinger. Bed eleverne fortælle om nogle af de eksempler, de har fundet.

Forklarende indledning til Lære og Pagter

Indledning

Den forklarende indledning til Lære og Pagter er skrevet for at hjælpe læseren til at forstå, hvad Lære og Pagter indeholder, hvad formålet med den er, og hvordan den blev til. Præsident Joseph Fielding Smith, den daværende præsident for De Tolvs Kvorum, har skrevet: »Kort efter organiseringen af Kirken ønskede medlemmerne at få teksterne til de åbenbaringer, der var blevet givet indtil da. I sommeren 1830 begyndte profeten efter guddommelig befaling at kopiere og redigere åbenbaringerne uden tvivl med den tanke at få dem udgivet« (*Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 3 bind, 3:161). Den 1. november 1831 besluttede Kirkens ledere sig ved en konference i Hiram i Ohio for at samle og udgive mange af profeten Joseph Smiths åbenbaringer. Ved at udgive disse åbenbaringer var Kirken i stand til at skaffe flere medlemmer adgang til nøjagtige eksemplarer. Herren godkendte denne plan og gav profeten en åbenbaring, som han skulle sætte forrest i bogen (se overskriften til L&P 1; se også L&P 1:6).

Den første udgave af samlede åbenbaringer, kendt som *En Bog med Befalinger*, blev trykt i 1833 i Missouri. En pøbelhob ødelagde trykpressen, inden værket blev færdigtrykt, og kun nogle få, uindbundne sider gik ikke tabt (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 133–134). I 1835 trykte Kirken en ny udgave med yderligere åbenbaringer under titlen *Lære og Pagter*. Denne udgave indeholdt 103 afsnit og en række lærdomsmæssige afhandlinger med titlen »Forelæsninger om Troen«. Siden da har Kirkens præsidenter modtaget mange flere åbenbaringer, og mange af disse er blevet føjet til *Lære og Pagter*.

Væsentlige evangeliske principper

- Lære og Pagter er et vidnesbyrd om, at Gud fortsætter med at tale til menneskene, og at han vejleder sin kirke gennem levende profeter.

Yderligere hjælpkilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 119–120, 159–160.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 1–2.

Forslag til undervisningen

Forklarende indledning til Lære og Pagter. Lære og Pagter er et vidnesbyrd om, at Gud fortsætter med at tale til menneskene og vejleder sin kirke gennem levende profeter. (20–25 minutter).

Bed eleverne om at tænke på en eller andens stemme, en som de elsker at høre, eller afspil en indspilning af en eller andens stemme, som mange af dine elever vil genkende. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvor let er det for jer at genkende denne stemme? Hvorfor?
- Hvad er det ved stemmen, I synes som?
- Hvilke ord ville I bruge til at beskrive stemmen?

Bed eleverne om at læse de første tre afsnit (findes ikke i 1951-udgaven) af den forklarende indledning til Lære og Pagter. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvilken stemme opfordrer Lære og Pagter os til at lytte til?
- Hvordan hører man Frelserens stemme? (I hans åbenbaringer; se L&P 18:34–36).
- Hvilke ord bruges i den forklarende indledning, som beskriver hans stemme? (blid, men bestemt).
- Hvad lærer dette os om Frelseren?
- Hvilke årsager er der ifølge disse afsnit til, at Frelseren har valgt at tale til os i de sidste dage?
- Gennem hvem taler Frelseren til os ifølge det andet afsnit?
- Læs Lære og Pagter 1:37–38. Hvad lærer disse vers os om Frelserens stemme?

Fortæl om en oplevelse, hvor du kunne forstå og følge Herrens stemme. Motivér eleverne til at lytte til og følge Herrens stemme, mens de studerer Lære og Pagter i år. Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Mormons Bog fører folk til Kristus. Lære og Pagter fører folk ind i Kristi rige ...

Mormons Bog er vor religions slutsten, og Lære og Pagter er dens dæksten, med fortsat åbenbaring« (*Stjernen*, juli 1987, s. 77).

Bed eleverne om at læse De Tolv Apostles vidnesbyrd i den forklarende indledning. Bær også dit vidnesbyrd om sandheden af dette skrift.

Kronologisk indholdsfortegnelse

Indledning

Lære og Pagter indeholder forskellige former for oplysninger. Den indeholder åbenbaringer om Kirkens organisation (se 20, 42), såvel som belæringer til enkeltpersoner (se L&P 4; 14–16). Forskellige afsnit indeholder en advarsel til verden (se L&P 1), syner (se L&P 76; 110), profetier (se L&P 87; 121), breve (se L&P 127–128), bønner (se L&P 65; 109), svar på spørgsmål om skrifterne (se L&P 77; 113), udtalelser om tro (se L&P 134; Officiel erklæring nr. 1), og referat af et møde (se 102). Derudover har vi tre åbenbaringer, der er modtaget af de profeter, som efterfulgte Joseph Smith som Kirkens præsident (se L&P 135–136, 138). Den kronologiske indholdsfortegnelse viser, hvor og hvornår hvert afsnit af Lære og Pagter blev modtaget.

Ældste John A. Widtsoe, som var medlem af De Tolvs Kvorum, har givet denne forklaring:

»Det første man må huske på er, at åbenbaringerne i bogen Lære og Pagter er svar på spørgsmål. Hvis man holder sig det for øje, forstår man den bedre ...

I Kirkens historie finder man ud af, at profeten siger: »Jeg adspurgte Herren.« Dernæst følger åbenbaringen. I hver åbenbaring er svaret på et spørgsmål en iøjefaldende del af åbenbaringen ... Dette forklarer den noget usammenhængende beskaffenhed af bogen Lære og Pagter. Eftersom hver åbenbaring er et svar på et særligt spørgsmål, kan der ikke være en fortløbende behandling af noget tema. Hvis man kender spørgsmålet, så forstår man også bedre den forklarende tekst i åbenbaringen ... Den hjerne, som gav åbenbaringerne, kendte hele planen. Men den blev

givet stykkevis til Kirken efter behov« (*The Message of the Doctrine and Covenants*, 1969, s. 4–6).

Væsentlige evangeliske principper

- Lære og Pagter er et yderligere vidnesbyrd om Jesus Kristus og indeholder åbenbaringer fra ham.

Forslag til undervisningen

Kronologisk indholdsfortegnelse. Lære og Pagter er et yderligere vidnesbyrd om Jesus Kristus og indeholder åbenbaringer fra ham. (10–15 minutter)

Lad eleverne slå op på den kronologiske indholdsfortegnelse og spørg:

- Hvilket afsnit af Lære og Pagter er nævnt først?
- Hvorfor er Lære og Pagter 2 nævnt først? (Det er en kronologisk liste).
- Hvornår og hvor blev Lære og Pagter 1 modtaget?
- Hvornår kan denne kronologiske liste være nyttig?

Fortæl eleverne, at åbenbaringerne i Lære og Pagter også kan grupperes efter sted. Bed eleverne om at se efter stater i USA, hvor åbenbaringerne i Lære og Pagter blev modtaget. Lad eleverne slå op på landkortene bagest i deres tre-i-en'er (findes ikke i 1951-udgaven) og finde New York, Ohio, Missouri og Illinois. Forklar, at Kirkens hovedsæde lå disse steder på forskellige tidspunkter i Kirkens historie.

Fortæl om det, der står i indledningen ovenfor. Bær vidnesbyrd om, at der fortsat modtages åbenbaringer i vore dage, selv om de måske ikke kommer med i Lære og Pagter. Bed eleverne om at nævne inspirerede tekster, som profeterne har skrevet, ud over standardværkerne. (Svarene kan omfatte beretningerne fra generalkonferencerne, pjecen *Til styrke for de unge*, artikler i Kirkens blade).

PERIODEN I NEW YORK OG PENNSYLVANIA

Joseph Smith – Historie 1:1–65

Indledning

I 1838 begyndte Joseph Smith at arbejde på sin officielle historie, som blev udgivet i avisen *Times and Seasons* i 1842 og senere blev en del af det syv bind store værk *History of the Church*. Joseph Smith – Historie blev taget fra denne historie og udgivet som en del af Den Kostelige Perle i 1851. Den Kostelige Perle blev godkendt af Kirken som hellig skrift ved oktoberkonferencen i 1880. (Se indledningen til Den Kostelige Perle (findes ikke i 1851-udgaven)).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Studér hver angivne skriftstedsblok under bøn, og grund over principper under denne overskrift, før du forbereder dine lektioner.

- Bøn, meditation og studium af skrifterne hjælper os til at modtage åbenbaring fra Gud (se Joseph Smith – Historie 1:11–17; se også Jak 1:5).
- Satan ønsker at fordærve menneskenes sjæle og Guds værk (se Joseph Smith – Historie 1:15–16, 21–25, 60–61; se også 2 Nephi 28:19–23; L&P 76:25–29; Moses 4:3).
- Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus lever. De er særskilte, herliggjorte og ophøjede personer, som har magt over alting, også Satan (se Joseph Smith – Historie 1:16–18; se også L&P 130:22).
- Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus viste sig for Joseph Smith og talte med ham (se Joseph Smith – Historie 1:14–20, 25).
- Dengang Joseph Smith så sit første syn (1820), fandtes Jesu Kristi sande kirke ikke på jorden (se Joseph Smith – Historie 1:18–20; se også 2 Thess 2:1–3).
- Joseph Smith fik guldpladerne fra en himmelsk budbringer, og han oversættede dem ved Guds gave og kraft. Denne oversættelse, Mormons Bog, indeholder fylden af Jesu Kristi evangelium, sådan som han gav det til de fordums indbyggere på det amerikanske kontinent, og er en central del af gengivelsen (se Joseph Smith – Historie 1:30–35, 50–52, 62; se også L&P 20:8–10).

Yderligere hjælpkilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 29–66.
- *Den Kostelige Perle Elevens hæfte: Religion 327*, s. 52–63.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt ideerne under denne overskrift, eller brug nogle af dine egne, mens du forbereder dig på at undervise i den angivne skriftstedsblok.

Joseph Smith – Historie 1:1–6. Joseph Smith – Historie giver os baggrundsinformation om profeten Joseph Smith. (20–25 minutter)

Vis eleverne en dagbog eller en slægtsbog, og fortæl en historie fra den. Spørg:

- Hvor mange af jer fører dagbog?
- Hvorfor fører vi optegnelser om vores liv?
- Hvilke velsignelser får de, der fører en dagbog eller slægtsbog?

Forklar, at Den Kostelige Perle indeholder en af de vigtigste beretninger om profeten Joseph Smiths første oplevelser.

Lad eleverne læse Joseph Smith – Historie 1:1–2, og spørg:

- I hvilket år blev denne beretning påbegyndt?
- Hvad skrev Joseph Smith i denne beretning ifølge disse vers?

Læs Joseph Smith – Historie 1:3, og find oplysninger om Joseph Smiths fødested og hans families flytning til New York. Fortæl et par historier fra hans barndom (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 19–26). Spørg:

- Hvilke beviser er der på, at Herren ledte familien Smith til at flytte til New York?
- Hvilke eksempler er der på, at Herren beskyttede den unge Joseph?

Læs følgende udtalelse af Asael Smith, Joseph Smiths farfar, som den er genfortalt af profetens fætter George A. Smith: »Den gamle herre sagde, at han altid havde vidst, at Gud ville oprejse en eller anden gren af hans familie til stor gavn for menneskeheden« (i Richard Lloyd Anderson, *Joseph Smith's New England Heritage*, 1971, s. 112; se også *History of the Church*, 2:443).

Læs Joseph Smith – Historie 1:4, og find ud af, hvor mange børn der var i Joseph Smiths familie. Vis eleverne skemaet »Joseph Smith sen. og Lucy Mack Smiths børn« i *Kirkens historie i tidernes fylde* (s. 21). Læg mærke til, at skønt Joseph Smith var den tredje søn i familien, var han den søn, der blev udvalgt til at få navnet *Joseph*. Læs 2 Nephi 2:14–15 og spørg: Hvad vigtigt er der ved Joseph Smiths navn? Læs Joseph Smith – Historie 1:33 og spørg: Hvem udvalgte Joseph Smith til at stå for genoprettelsen?

Læs Lære og Pagter 138:53–56 og spørg om, hvad disse vers lærer os om Joseph Smith. Læs følgende udtalelse af præsident Brigham Young:

»I evighedens råd længe før jordens grundvold blev lagt blev det forordnet, at han, Joseph Smith, skulle være den mand i denne verdens sidste uddeling, som skulle frembringe Guds ord for folket og modtage Guds Søns præstedømmes fyldes nøgler og magt. Herren fæstnede sit blik på ham og på hans far og på hans fars far og på alle deres forfædre helt tilbage til Abraham og fra Abraham til syndfloden, fra syndfloden til Enok og fra Enok til Adam. Han har set på den familie og det blod, mens det har cirkuleret fra dets kilde indtil denne mands fødsel« (*Kirkens præsidents lærdomme: Brigham Young, s. 96*).

Bær vidnesbyrd om, at Herren oprejste Joseph Smith til at være genoprettelsens profet.

Joseph Smith – Historie 1:5–26 (mesterskriftsted, JS-H 1:15–20). Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus viste sig for Joseph Smith og talte med ham. (35–40 minutter)

Tag en telefonbog med til klassen, og bed eleverne om at finde forskellige trossamfund under overskriften »Kirker«. Lad eleverne nævne nogle af kirkerne i jeres by. (Hvis I bor et sted med kun få kirker, kan du bede eleverne nævne kirker eller religioner, som findes andre steder i verden). Læs Joseph Smith – Historie 1:5–7 og spørg:

- Hvordan viser listen over forskellige kirker det problem, som Joseph havde?
- Hvorfor tror I, at der er så mange kirker?
- Læs 1 Nephi 13:24–29. Hvordan gør det, der beskrives i denne profeti, problemet endnu større?
- Hvorfor er disse ændringer i skrifterne forvirrende for dem, som søger sandheden?

Spørg eleverne, om nogen af dem nogen sinde har været forvirret over noget, som var meget vigtigt for dem. Spørg: Hvordan løste I problemet, så I ikke var forvirrede? Mind eleverne om, at Joseph Smith var på alder med mange seminarelever, da han så sit første syn. Forklar, at skønt Josephs syn var usædvanligt, er de begivenheder, der førte til det, et forbillede for os alle med hensyn til at få hjælp og svar fra Gud.

Lad eleverne læse Joseph Smith – Historie 1:8–17 og lave to lister: En over ord og udtryk, der beskriver, hvad Joseph følte, samt en anden over ord og udtryk, der beskriver, hvad Joseph gjorde. Når de er færdige, lad dem så fortælle, hvad de har fundet frem til. Tal om, hvordan Josephs følelser og handlinger hjalp ham til at overvinde sin forvirring. Påpeg, at Joseph anerkendte problemet og tænkte over det (se v. 8, 12), stillede spørgsmål (se v. 10), studerede skrifterne (se v. 11), fulgte sine tilskyndelser (se v. 13) og bad (se v. 14).

Læs følgende udtalelse af ældste David B. Haight, et medlem af De Tolvs Kvorum: »Åbenbaring kommer som svar på vores ønske og søgen« (*Stjernen, juli 1992, s. 17*).

Læs versene 17–19 højt for klassen. Bed eleverne fortælle om, hvad der gør indtryk på dem i disse vers, og bær vidnesbyrd om, at det første syn virkelig fandt sted. Læs eller syng som klasse »Joseph Smiths første bøn« (*Salmer og Sange, nr. 18*). Læs dette vidnesbyrd af præsident Ezra Taft Benson, den daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Dette budskab udgør Kirkens hjerte og grundvold. Hvis Joseph Smiths vidnesbyrd om, at han så Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus ikke er sandt, så repræsenterer mormonismen en falsk religion. Men hvis dette syn virkelig fandt sted . . . så blev Jesu Kristi Kirke gengivet til jorden og findes her nu« (*Come unto Christ, 1983, s. 74*).

Ud over at forklare Joseph, at han ikke skulle slutte sig til nogen af kirkerne, giver det første syn svar på andre vigtige lærdomsmæssige spørgsmål. Bed eleverne om at nævne nogle sandheder, som blev gengivet til jorden, da Faderen og Sønnen viste sig for Joseph Smith. (Se forslagene i »Væsentlige evangeliske principper« ovenfor [s. 24]).

Lad eleverne løbe Joseph Smith – Historie 1:20–24 igennem og finde ud af, hvordan Joseph blev behandlet på grund af, at han fortalte om sit syn. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvem var ophavsmand til Josephs modgang og forfølgelse? (Modstanderen; se v. 20).
- Hvordan behandlede visse præster ham?
- Hvordan tror I, at I ville reagere, hvis andre forfulgte jer på grund af jeres tro eller var imod jeres standarder?
- Hvorfor ville det være klogt i forvejen at overveje, hvad I kunne gøre?

Læs versene 25–26 og spørg: Hvad kan vi lære af disse vers om, hvordan man takler modstand fra andre?

Joseph Smith – Historie 1:27–54. Mormons Bog, indeholder fylden af Jesu Kristi evangelium, sådan som han gav det til de fordums indbyggere på det amerikanske kontinent, og er en central del af gengivelsen. (35–40 minutter)

Lad eleverne læse Joseph Smith – Historie 1:3 og lægge mærke til Joseph Smiths fødselsdag. Hvor gammel var han den 21. september 1823? (18 år på nær tre måneder). Hvor længe var der da gået, siden han havde set det første syn? (Se v. 14). Læs versene 27–29, og tal om følgende spørgsmål:

- Hvordan beskrev Joseph Smith sit liv i disse tre år?
- Hvad følte Joseph for det, han havde gjort?
- Hvad gjorde han som følge af disse følelser?
- Hvad har Herren lovet os, når vi omvender os? (Se Mosiah 26:30).

Som følge af sine bønner fik Joseph besøg af englen Moroni. Vis eleverne et billede af Moroni, som viser sig for Joseph Smith (*Evangelisk kunst*, nr. 404), og spørg:

- Hvilke vers fra Joseph Smith – Historie skildrer dette billede? (Versene 30–46).
- Hvordan forestiller I jer, at det må have været at få dette besøg?

Forklar, at Moroni viste sig for Joseph Smith fem gange i løbet af dette døgn. Lad eleverne læse versene 30–43 (det første besøg), 44–45 (det andet besøg), 46 (det tredje besøg), 48–49 (det fjerde besøg) og 51–53 (det femte besøg). Spørg:

- Hvilke ligheder er der mellem de budskaber, Moroni gav i løbet af disse fem besøg?
- Hvorfor tror I, at Moroni viste sig så mange gange for profeten Joseph Smith?
- Hvad var det ved Moronis budskab, der var så vigtigt?

Lad en elev læse Johannes Åbenbaring 14:6, og spørg klassen, hvilken engel de tror, at Johannes talte om. Forklar, at dette vers omtaler Moroni og andre engle, som gengav præstedømmemagt og -nøgler til jorden. Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Hvem gengav det evige evangelium? Var det én engel eller mange?

Det er traditionelt (og sandt!) at svare: »Moroni, Mormons søn, den nu opstandne nephitiske profet, som besidder nøglerne til Efraims træstykke« (L&P 27:5) ...

Men der kom også andre engle – Moses, Elias, profeten Elias, Gabriel, Raphael og »forskellige engle ... der alle forkyndte deres uddeling, rettigheder, nøgler, ære, majestæt og herlighed og præstedømmets magt, givende linie på linie og bud på bud, lidt her og lidt der« (L&P 128:21).

Således bragte englen Moroni budskabet, dvs. ordet, men andre engle bragte nøglerne og præstedømmet, magten« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bind, 1966–1973, 3:528–530).

Bær vidnesbyrd om, at Moroni viste sig for Joseph Smith flere gange i løbet af de næste fire år for at undervise og belære ham. Moroni var den, der passede på guldpladerne (se Mormons Ord 1:1–2) og kunne give anvisninger, som kunne forberede Joseph Smith til at oversætte dem.

Joseph Smith – Historie 1:53–62. Joseph Smith måtte forberedes åndeligt, før han kunne få guldpladerne. (15–20 minutter)

Læs følgende udtalelse af ældste David B. Haight:

»Det Aronske Præstedømmes år er kritiske forberedelsesår. Herren vidste, at unge mænd har brug for teenageår for at forberede sig til livet – dyrebare år med meningsfulde og åndelige oplevelser, som aldrig glemmes« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 43).

Bed eleverne om at opsummere ældste Haight's udtalelse. Spørg:

- Hvorfor er det vigtigt, at vi har mulighed for at forberede os, før vi får en vigtig opgave af Herren?
- Hvilke forberedelser træffer I, så I kan hjælpe til i Herrens værk?

Læs Joseph Smith – Historie 1:53–54, og find ud af, hvor længe efter Moronis besøg det var, at Joseph fik guldpladerne. Fortæl nogle historier fra *Kirkens historie i tidernes fylde*, som skildrer, hvordan Herren forberedte Joseph Smith til at få guldpladerne (se s. 40–44). Lad eleverne læse Joseph Smith – Historie 1:55–59 og lave en liste over de begivenheder, der fandt sted i Josephs liv i denne periode. Hvordan kan disse oplevelser have været med til forberede Joseph til hans livs mission?

Motivér eleverne til at føre dagbog som en optegnelse over, hvordan Herren hjælper dem med at forberede sig til deres eget livs mission.

Joseph Smith – Historie 1:60–65. Satan ønsker at fordærve menneskenes sjæle og Guds værk. (10–15 minutter)

Fortæl eleverne, at Joseph Smith har skrevet, at guldpladerne var »ca. 15 cm brede og ca. 21 cm lange og ikke helt så tykke som almindeligt blik ... Pladerne tilsammen var omtrent 15 cm i tykkelsen, og en del af dem var forseglede« (*History of the Church*, 4:537).

Læs Joseph Smith – Historie 1:60–65. Fortæl nogle af de beretninger, der beskriver de anstrengelser, som folk gjorde sig for at tage guldpladerne fra Joseph (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 44–47). Tal om følgende spørgsmål:

- Hvilke faktorer tror I, at der kunne have gjort det svært at beskytte pladerne? (Svarene kan bl.a. være deres størrelse, vægt og værdi).
- Hvilke midler benyttede Satan sig af for at forsøge at standse fremkomsten af Mormons Bog?
- Læs Esajas' Bog 29:11–12. Tror I, at disse vers beskriver de samme begivenheder som Joseph Smith – Historie 1:63–65? Hvorfor?
- Hvad gjorde Joseph Smith for at sikre sig, at guldpladerne blev beskyttet, og at hans oversættelse af dem blev gjort færdig?

- På hvilke måder kan Josephs eksempel hjælpe jer til at modstå fristelse og gøre Herrens værk?

Lære og Pagter 1

Indledning

Afsnit 1 af Lære og Pagter er åbenbaret af Herren og bliver betegnet som et forord til Befalingernes Bog (se L&P 1:6; se også den historiske baggrund for afsnit 1 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 3). Præsident Ezra Taft Benson har sagt: »Afsnit 1 i Lære og Pagter er Herrens forord til bogen. Lære og Pagter er den eneste bog i verden, hvis forord er skrevet af Herren selv. I dette forord erklærer han over for verden, at hans røst lyder til alle mennesker (se vers 2), at Herren er nær (se vers 12), og at alle sandheder, der findes i Lære og Pagter skal gå i opfyldelse (se vers 37–38)« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 67).

Væsentlige evangeliske principper

- Åbenbaringerne i Lære og Pagter er givet for at forberede alle mennesker til Herrens komme og for at advare dem om de domme, som Gud vil sende over de ugudelige (se L&P 1:1–12).
- Vi må acceptere apostlenes og profeternes belæring, for det, som de lærer os, er Herrens ord. Hvis vi ikke giver agt på deres ord, bliver vi ikke regnet blandt Herrens folk (se L&P 1:4–6, 8–9, 14, 30, 38).
- Herren kaldte Joseph Smith til profet. Gennem ham frembragte Herren Mormons Bog og genoprettede Jesu Kristi sande kirke (se L&P 1:15–23, 29–30).
- Herren kan ikke tilgive os for vore synder, med mindre vi omvender os og holder hans befalinger (se L&P 1:31–32).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 119.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 3–6, 365–368.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 4, »Søg Herren« (9:17) kan bruges til at undervise i Lære og Pagter 1 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

Lære og Pagter 1:1–23, 29–30. Herren, som kendte til den ugudelighed og de ulykker, som ville komme over jorden i de sidste dage, kaldte Joseph Smith og andre medlemmer af Kirken til at advare verden. (25–30 minutter)

Giv hver elev ét af følgende spørgsmål. (Du kan skrive dem på nogle etiketter og sætte dem på eleverne, efterhånden som de kommer ind i lokalet).

- Hvem har givet advarslen?
- Hvem blev advarslen givet til?
- Hvad gik advarslen ud på?
- Hvorfor blev advarslen givet?
- Hvad ville der ske, hvis menneskene gav agt på advarslen?
- Hvad ville der ske, hvis menneskene ikke gav agt på advarslen?

Skriv følgende ord på tavlen: *billhorn, medicinetikette, forældres råd, vejskilt og profeternes råd*. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvad har disse ord på tavlen til fælles? (De kan fungere som advarsler).
- Hvorfor får vi advarsler? (For at beskytte eller forberede os).
- Hvornår er folk blevet beskyttet, fordi de har lyttet til en advarsel?
- Hvorfor ignorerer folk nogle gange advarsler?

Fortæl om oplysningerne i indledningen ovenfor.

Lad eleverne læse Lære og Pagter 1:1, 4 og lægge mærke til ordene *hør* og *advarsel*. Forklar at *høre* vil sige »at lytte opmærksomt, at give agt på«. Lære og Pagter 1 er et advarselsbudskab i de sidste dage.

Mind eleverne om de spørgsmål, de fik i begyndelsen af forslaget til undervisning. Lad dem omhyggeligt læse Lære og Pagter 1 og se efter svar på deres spørgsmål. Skriv spørgsmålene som overskrifter på tavlen, og lad eleverne skrive, hvad de har fundet frem til, under den relevante overskrift. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvad har I lært af at studere Lære og Pagter 1?
- Hvorfor er det vigtigt at forstå disse advarsler?
- Hvorfor er det vigtigt at give agt på dem?
- Hvorfor tror I, at disse advarsler blev givet som forord til Lære og Pagter?
- Hvordan kunne I bruge disse belæring til hjælp for andre mennesker i jeres skole, ward eller by?

Benyt Lære og Pagter 60:2–3; 88:81 for at hjælpe eleverne med at se, at de er blevet befalet at »advare« andre. Læs Lære og Pagter 35:13–16, og spørg: Hvad står der i disse vers om dem, som føler, at de ikke er særlig gode til at være Herrens tjenere?

Vær sikker på, at eleverne forstår, at ligesom Joseph Smith blev oprejst til at lade en advarselsrøst lyde, således er vore dages profeter, apostle og andre kirkeledere det også. Brug hæftet *Til styrke for de unge* til en samtale om nogle sidste dages advarsler fra vore nuværende kirkeledere. Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Der er personer, som kritiserer, når vi udsender en udtalelse, der rådgiver eller advarer. Forstå, at vore anmodninger ikke er motiveret af egoistiske ønsker. Forstå, at vore advarsler ikke er ubegrundede. Forstå, at afgørelse om at udtale sig om forskellige emner ikke nås uden overvejelse, drøftelse og bøn. Forstå, at vores eneste ambition er at hjælpe jer hver især med jeres problemer, jeres vanskeligheder, jeres familie og jeres tilværelse« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 57).

 Lære og Pagter 1:37–38 (mesterskriftsted).
Vi må acceptere apostlenes belæring, for det, som de lærer os, er det samme, som hvis Herren talte. Hvis vi ikke giver agt på deres ord, bliver vi ikke regnet blandt Herrens folk.
 (15–20 minutter)

Tal med eleverne om følgende spørgsmål:

- Når en af vore kirkeledere taler til os, hvis budskab er det så?
- Hvorfor er det vigtigt at følge kirkeledernes råd, selv om det er svært, eller man ikke er enig i det?

Læs Lære og Pagter 1:14 og spørg: Hvilken større forståelse giver dette vers os af dette princip?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 1:37–38 og tale om betydningen af »enten ved min egen røst eller mine tjeneres, thi det er det samme«. Opfordr eleverne til at lære disse vers udenad.

Lære og Pagter 2

Indledning

Da Moroni viste sig for Joseph Smith i foråret 1823, var Malakias' Bog 3:23–24 blandt de profetier, han citerede, skønt der var nogle forskelle i forhold til den ordlyd, der findes i King James' oversættelse af Bibelen (se Joseph Smith – Historie 1:29–33, 36–39). Afsnit 2 indeholder profetien,

sådan som Moroni gav dem. Den kom med i Lære og Pagter i 1876 på Brigham Youngs befaling og er den tidligste åbenbaring i Lære og Pagter. Malakias' budskab er så vigtigt, at det er blevet gentaget i hvert af standardværkerne (se Mal 3:23–24; Luk 1:16–17; 3 Nephi 25:5–6; L&P 2; 27:9; 98:16–17; 110:13–16; 128:17–18; Joseph Smith – Historie 1:37–39). Få yderligere oplysninger ved at læse den historiske baggrund for afsnit 2 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 6).

Væsentlige evangeliske principper

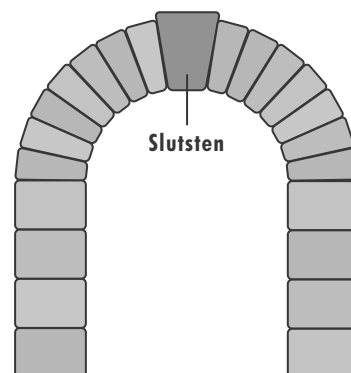
- De nøgler, som profeten Elias bragte tilbage, måtte gengives, ellers ville jorden blive ødelagt ved Kristi komme (se Lære og Pagter 2; se også Mal 3:23–24; L&P 128:17–18).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 37–39.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 6–8.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 2:1–3. De nøgler, som profeten Elias bragte tilbage, måtte gengives, ellers ville jorden blive ødelagt ved Kristi komme. (25–30 minutter)

Tegn en bue med en slutsten ligesom på denne tegning. Spørg eleverne, hvilken lærdom i evangeliet de tror, kan sammenlignes med en slutsten. Efter nogen samtale læser du denne udtalelse af ældste John A. Widtsoe, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Evangeliets begyndelse og slutning står skrevet i afsnit 2 af Lære og Pagter. Det er slutstenen i evangeliets smukke bue; og hvis denne midterste sten skulle blive svag og falde ud, ville hele det evangeliske bygningsværk ramle ned og blive til uorganiserede lærdomsblokke« (i ElRay L. Christiansen, i Conference Report, apr. 1960, s. 48).

Tegn nedenstående skema af på tavlen. Lad felterne være tomme, bortset fra skriftstederne i den venstre kolonne. Lad eleverne læse og sammenligne Malakias' Bog 3:23–24 og Lære og Pagter 2. Udfyld skemaet, og læg mærke til forskellene mellem de to udgaver af denne profeti.

Malakias' Bog 3:23–24	Se, jeg sender profeten Elias til jer,	før Herrens dag kommer, den store og frygtelige.	Han skal vende fædres hjerte til deres sønner, og sønners hjerte til deres fædre,	så jeg ikke skal komme og slå landet med forbandelse.
Lære og Pagter 2	Se, jeg vil åbenbare jer præstedømmet ved profeten Elias' hånd	førend Herrens store og frygtelige dag kommer.	Og han skal plante fædrenes forjættelser i børnenes hjertes, og børnenes hjertes skal vendes til deres fædre.	Om det ikke var således, ville hele jorden blive lagt aldeles øde ved hans komme.

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Begge oversættelser er korrekte, begge gengiver Herrens sind og vilje og begge er udtryk for en logisk og sand lære. Sammen giver de os et udvidet og mere omfattende indblik i profeten Elias' mission, som vi ikke ville få fra kun den ene« (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man*, 1982, s. 266).

Giv hver elev et af følgende spørgsmål, og lad eleverne lede efter svaret ved hjælp af nedenstående skriftsteder. Når de er færdige, så læs hvert spørgsmål, og lad eleverne fortælle, hvad de har fundet frem til.

- Hvem er profeten Elias? (Se *Guide til skrifterne*, »Elias, profeten«).
- Hvornår skulle Elias vende tilbage? (Se L&P 2:1; 110:13–16).
- Hvad gengav Elias, da han kom? (Se L&P 2:1; 110:13–16).
- Hvad er »fædrenes forjættelser«? (L&P 2:2). (Ældste Bruce R. McConkie har skrevet følgende: »Hvem er fædrene? Det er Abraham, Isak og Jakob, som havde fået forjættelserne. Hvad er det for forjættelser? Det er forjættelser om en fortsættelse af familieenheden i evigheden, om efterkommere i et antal som jordens støv og stjernerne på himlen, om evigt afkom samt om den deraf følgende herlighed, ære og ophøjelse og evigt liv, som er forbundet i et sådant evigt liv« [*Millennial Messiah*, s. 267]).
- Hvordan bliver forjættelserne plantet i vores hjerte? (Se L&P 2:2; uddybningen af L&P 2:2 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 7–8).
- Hvordan kan Herrens andet komme være både »stort« og »frygteligt«? (Se L&P 2:1; uddybningen af L&P 2:1 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 7).
- Hvorfor blev jorden »lagt aldeles øde«, hvis Elias ikke kom? (Se L&P 128:17–18).

Spørg eleverne om, hvordan de er blevet påvirket af Elias' komme. Bær dit vidnesbyrd om vigtigheden af Elias' mission.

Lære og Pagter 3

Indledning

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Kvorum har skrevet følgende:

»Guds værk, planer og hensigter kan ikke forpurres, ej heller kan de tilintetgøres . . . Kom i hu, kom i hu, at det ikke er Guds værk, der forstyrres, men menneskenes gerning« (L&P 3:1, 3) . . .

De, der tror på Gud, burde ikke finde det vanskeligt at acceptere disse læresætninger – at hans tanker er højere end vore tanker, at han fatter det, som vi ikke fatter, at hans måder er højere end vore måder, og at hans værk skal ske »i hans egen bestemte tid og på hans egen måde«. Men i praksis er disse tilsyneladende vanskelige indrømmelser at gøre for nogle og vanskelige principper for nogle at anvende.

Mange dødelige har en snæversynet opfattelse af Guds magt og stilling. Som Jareds bror lagde mærke til, så synes selv Guds store magt »ringe for menneskenes forstand« (Ether 3:5). I virkeligheden er nogle dødelige – selv medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige – så kortsynede, at de drister sig til at dømme det, der hører Gud til, ud fra deres eget jordiske ræsonnement. Som ældste Neal A. Maxwell har sagt: »Ja, vi kan anerkende hans overordnede plan, men kritisere hans stil, fordi han gør tingene på sin egen måde . . . Vi ville foretrække, at tingene blev gjort på vores måde, endskønt vore måder er meget lavere end hans' [*A Wonderful Flood of Light*, 1990, s. 67]« (*The Lord's Way*, 1991, s. 3).

Få yderligere oplysninger om den historiske baggrund for afsnit 3 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 9–10).

Væsentlige evangeliske principper

- Gud er alvidende og almægtig. Hans planer slår ikke fejl (se L&P 3:1–3; se også Åb 19:6; 2 Nephi 9:20; Alma 26:35).
- Hvis vi holder Guds befalinger og stoler på ham i stedet for på menneskers meninger, har Satan ikke magt til at fordærve os (se L&P 3:7–8; se også L&P 5:21–22; 21:6).
- Det, der er helligt, skal ikke behandles letsindigt (se L&P 3:5, 12; se også L&P 63:64).
- Vi bør ikke bede om det, der ikke er rigtig (se L&P 3:4–7, 13; se også Jak 4:1–3; 2 Nephi 4:35; Alma 29:1–4; Helaman 10:5–6).
- Når vi synder, mister vi hellige velsignelser og privilegier (se L&P 3:9–15).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 47–49.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 9–11, 22–24.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 5, »Guds værk« (14:15) kan bruges til at undervise i Lære og Pagter 3 og 10 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

 Lære og Pagter 3. Guds planer slår ikke fejl. Hvis vi holder hans befalinger og stoler på ham, har Satan ikke magt til at fordærve os. (20–25 minutter)

Bemærk: Dette undervisningsforslag kan også bruges i undervisningen af afsnit 10. Eftersom afsnittene 3 og 10 handler om de samme begivenheder, kan du vælge at undervise i dem sammen.

For at hjælpe dine elever til at forstå den historiske baggrund for afsnit 3 og 10 kan du gennemgå teksterne i afsnittet med Yderligere hjælpemidler ovenfor.

Hold et eksemplar af Mormons Bog i hånden, og spørg eleverne, hvorfor de tror, at Herren har givet os denne bog. Læs Lære og Pagter 20:8–9, og spørg, hvad disse vers lærer os om dette formål. (Mormons Bog indeholder evangeliets fylde). Joseph Smith har udtalt, »Mormons Bog var den mest korrekte bog på jorden og vor religions slutsten, og at et menneske ville komme Gud nærmere ved at efterleve forskrifterne i den end i nogen anden bog« (*History of the Church*, 4:461; se også indledningen til Mormons Bog (findes ikke i 1949-udgaven). Spørg: Hvorfor tror I, at Satan gerne ville ødelægge denne bog, selv inden den blev udgivet?

Læs Lære og Pagter 10:12–19, 29–33 og se efter, hvordan Satan planlagde at ødelægge Mormons Bog. Tal om dette som klasse:

Lad eleverne læse 1 Nephi 9; Mormons Ord 1:1–7; Lære og Pagter 10:38–45. Spørg: Hvordan havde Herren mere end tusind år i forvejen forberedt sig på at standse Satans plan om at ødelægge Mormons Bog?

Læs følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds' Præsidium:

»Få lærdomme, bortset fra dem der vedrører realiteten af Guds eksistens, er mere grundlæggende end sandheden om, at Gud er alvidende. »O, hvor stor er ikke vor Guds hellighed! Thi han kender alt, og der er intet, som han jo ikke kender« (2 Nephi 9:20). Desværre bifaldes denne sandhed undertiden kun passivt af personer, som undgår at udforske den og få en fors-

tåelse af, hvad den medfører. Senere har sådanne troende somme tider vanskeligheder ved følgerne af denne grundlæggende lærdom – som er knyttet til andre store lærdomme, så som Guds *forudviden*, *forudordination* og *forudbestemmelse*. Den alvidende Gud, som former vore individuelle udviklende og helliggørende oplevelser – og dernæst hjælper os gennem dem – kunne ikke gøre således, hvis han ikke var alvidende« (*All These Things Shall Give Thee Experience*, 1979, s. 6).

Forklar, at Joseph Smith fik mange værdifulde erfaringer af sin oplevelse med de 116 bortkomne sider. Del klassen op i to grupper. Lad den ene gruppe læse Lære og Pagter 3:1–10 og den anden gruppe versene 11–20. Lad begge grupper se efter vers, der viser de principper, som Joseph Smith lærte af denne oplevelse, og foreslå dem at understrege dem. Tal om, hvad de har fundet frem til, og skriv det på tavlen. Hvis du synes, kan du bruge følgende forslag og spørgsmål i jeres samtale.

1. *Guds værk kan ikke forpurres eller standses (L&P 3:1, 3).*

- Hvorfor tror I, at Guds værk ikke kan forpurres eller standses?
- Hvad lærer skriftstederne os om Gud, som hjælper os til at forstå, hvordan han kan forberede sig på en hvilken som helst fremtidig begivenhed?
- Hvordan er jeres viden om, at Guds værk ikke kan standses, med til at give jer tro på ham?

2. *Vi bør aldrig ignorere Guds åbenbaringer (se L&P 3:4–7).*

- Hvor mange gange bad profeten Joseph Smith om tilladelse til, at Martin Harris kunne få pladerne? (Tre; se *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 9).
- Hvorfor tror I ikke, at profeten godtog det første svar, Herren gav?
- Hvordan »tilsidesætter« mennesker Guds råd i vore dage? (v. 7). Hvorfor tror I, at de gør det?

3. *Vi bør stole på Gud og acceptere hans råd i stedet for menneskenes (se L&P 3:6–8).*

- Hvordan kom profetens omsorg for Martin Harris i vejen for hans opfyldelse af sin pligt mod Gud?
- Martin Harris var meget ældre end profeten og havde gjort meget for at hjælpe til med oversættelsen. Hvordan kunne I reagere på en god måde, hvis en person, I respekterede, bad jer om at gøre noget, der var i modstrid med Guds vilje?

4. *Vi må være påpasselige med de hellige ansvar, der er blevet givet os (se L&P 3:5, 12).*

- Hvad var Joseph Smith blevet betroet?

- Hvilke hellige ansvar og ting er vi blevet betroet, som vi må passe omhyggeligt på?
5. *Vi må alle være påpasselige, ellers kan vi blive ofre for Satans fristelser (se L&P 3:4, 9).*
- Hvordan kan det være, at nogen så stor som profeten Joseph Smith kunne gøre andet end det, Herren havde befalet?
  - Hvordan får vi lignende fristelser?
  - Hvordan kan vi få styrke og kraft til at overvinde djævelens fristelser?
  - Hvad lærer Lære og Pagter 3:9–10 os om Guds barmhjertighed?
6. *Synd har altid konsekvenser (se Lære og Pagter 3:14).*
- Hvilke konsekvenser måtte Joseph Smith lide på grund af det bortkomne manuskript?
  - Hvilke konsekvenser må vi lide, når vi synder?
  - Mærker vi altid disse konsekvenser, lige efter at vi har syndet?

Forklar, at denne oplevelse lærte den unge profet mange sandheder, bl.a. vigtigheden af at stole på Herren og ikke frygte mennesker. Joseph Smith har sagt, at han tog følgende regel til sig: »Når Herren befaler, så gør det« (*History of the Church*, 2:170).

Lære og Pagter 4

Indledning

Præsident Joseph Fielding Smith har udtalt følgende:

»[Lære og Pagter 4] er meget kort, kun syv vers, men det indeholder tilstrækkelig med råd og belæringer til et helt livsstudium. Ingen har endnu behersket det. Det var ikke beregnet som en personlig åbenbaring til Joseph Smith, men til at være til gavn for alle, som ønsker at træde ind i Guds tjeneste. Det er en åbenbaring til hvert medlem af Kirken, især til alle, som bærer præstedømmet. Der er måske ingen anden åbenbaring i vore skrifter, som rummer større belæringer om, hvordan Kirkens medlemmer gør sig egnede til at tjene Gud, og i så koncentreret form som i denne åbenbaring. Den er så bred, så høj og så dyb som evigheden. Ingen ældste i Kirken er egnede til at undervise i Kirken eller bringe budskabet om frelse ud til verden, førend han har taget denne guddommelige belæring til sig, i det mindste delvis« (*Church History and Modern Revelation*, 2 bind, 1953, 1:35).

Få yderligere oplysninger om denne åbenbaring ved at læse den historiske baggrund for afsnit 4 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 11).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren fortæller os de egenskaber, der er nødvendige for at kunne tjene retfærdigt i hans rige (se L&P 4).
- De, som arbejder på at bringe andre ind i riget, frelser også sig selv (se L&P 4:2, 4; se også Ez 3:17–21; Jakobs Bog 1:19).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 74, 82, 125.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 11–12.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 4. Herren lover at give de egenskaber, der er nødvendige for at kunne tjene retfærdigt i Guds rige, til dem, som søger dem.
(15–20 minutter)

Tag en kuffert med til klassen, pakket med hvide skjorter, slips, skrifterne eller andre ting, som en missionær har med. Vis eleverne kufferten, og bed dem forestille sig, at den er pakket til en missionær, der er på vej ud for at tjene. Spørg: Hvad tror I, der er i kufferten? Åbn kufferten, og vis klassen, hvad der er i den.

Forklar, at der er andre ting, som en missionær skal have med, som man normalt ikke finder i en kuffert. Lad dem se efter disse ting i Lære og Pagter 4. (Du kan nedskrive de egenskaber, der nævnes i afsnit 4, på nogle stykker papir, og tage dem op af kufferten, efterhånden som eleverne finder dem i deres skrifter). Tal om hver egenskab. Hvis du ønsker det, kan I finde andre skriftsteder, som omhandler hver egenskab. Eller bed eleverne fortælle, hvordan de har set disse egenskaber komme til udtryk i kirkeledernes liv.

Bed eleverne bruge deres indholdsfortegnelse og konkordans i deres tre-i-en'er til at finde et skriftsted, der beskriver Guds gerning (f.eks. Moses 1:39). Lad dem nævne måder, hvorpå vi kan blive kaldet til at tjene Gud (som lærernes kvorumspræsident, primarylærer, mor eller far, missionær osv.). Læs afsnit 4 og tal om følgende spørgsmål:

- Hvad er ifølge versene 2 og 4 en af fordelene ved at tjene Gud og være med til at udføre hans værk?
- Hvordan bør vi tjene? (se v. 2).
- Hvilke egenskaber siger Herren, at vi bør have for at kunne tjene ham bedst?
- Hvordan kan vi tilegne os disse egenskaber? (se v. 7).

Skønt dette afsnit ofte bruges, når vi taler om missionering, så tænk over følgende udtalelse af præsident Harold B. Lee: »Det vigtigste af Herren værk, som I nogen sinde kommer til at udføre, er det arbejde, I gør inden for jeres eget hjemsvægg« (*Strengthening the Home*, pjece, 1973, s. 7). Spørg eleverne, hvordan de kan anvende principperne fra afsnit 4 på alle områder i deres liv.

Lære og Pagter 4. Herren fortæller os, hvad der kræves, for at vi kan udføre hans værk.

(10–15 minutter)

Alle seminarelever vil få gavn af en eller anden dag at lære afsnit 4 udenad. Mange vil blive bedt om det i forbindelse med deres fuldtidsmission. Nu kan være et godt tidspunkt at begynde. Skriv hele åbenbaringen på tavlen. Lad eleverne fremsige den flere gange. Slet et par ord her og der, inden hver oplæsning, indtil du har slettet hele afsnittet. Foreslå eleverne, at de ofte studerer og grunder over dette afsnit. (Få flere ideer til, hvordan man kan lære udenad i »Mesterskriftsteder« og »Metoder til undervisning i mesterskriftsteder« i tillægget, s. 293–295).

Lære og Pagter 5

Indledning

Præsident Joseph Fielding Smith, der var præsident for De Tolvs Kvorum, har om Lære og Pagter 5 sagt:

»Efter ydmygt at have omvendt sig fra sin tåbelighed, for hvilken Herren beskyldte ham for ugudelighed, opsøgte Martin Harris igen profeten Joseph Smith og bønfuldt ham om at få den ære at blive et af de tre vidner, som er omtalt i Mormons Bog. (Se L&P 3:12; 10:1; 2 Nephi 27:12–14). Det var i sommeren 1828, efter at manuskriptet var blevet væk, og i marts 1829, at Martin igen bønfuldt profeten om den store ære at være vidne. Herren efterkom hans anmodning og gav den åbenbaring, der er kendt som afsnit fem i Lære og Pagter ... Herren indledte denne vidunderlige åbenbaring med en formaning og sagde, at Joseph Smith var blevet kaldet som vidne og havde indgået en pagt med Herren om, at han ikke ville vise optegnelsen til andre end til dem, som Herren befalede ham. Han fik at vide, at han havde fået gaven at kunne oversætte pladerne, og at han ikke skulle bede om nogen anden gave, førend han havde opfyldt denne pligt, for han ville ikke få nogen anden gave, førend dette arbejde var gjort færdig, derefter ville han blive kaldet til at bære vidnesbyrd for hele verden« (*Church History and Modern Revelation*, 1:38–39).

Få yderligere oplysninger om denne åbenbaring ved at læse om den historiske baggrund for afsnit 5 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 12).

Væsentlige evangeliske principper

- Man bør kun fortælle andre om hellige oplevelser, hvis Ånden tilskynder dertil (se L&P 5:1–14; se også 3 Nephi 14:6; 26:14–18; 28:12–14; L&P 6:12; 10:34–37; 63:64).
- Vi vil blive dømt ud fra vores tro på vidnesbyrdet fra de vidner, som Gud udvælger til sit værk (se L&P 5:1–20;

se også 2 Nephi 33:10–11; Ether 12:38–39; Moroni 10:34; L&P 20:13–15).

- For at kunne modtage åbenbaringer, må vi holde befalingerne (se L&P 5:21–35; se også L&P 42:61; 76:5–10; 93:1).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 47–52, 273.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 12–14.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 5:1–14. Man bør kun fortælle andre om hellige oplevelser, hvis Ånden tilskynder dertil.

(25–30 minutter)

Sig følgende til eleverne: Forestil jer, at I er til et oplæringsmøde for unge, da en præstedømmeleder føler sig tilskyndet til at fortælle om en hellig oplevelse og bære sit vidnesbyrd for gruppen. Han beder jer om ikke at fortælle andre om oplevelsen, men at bevare den hellig. Bagefter hører I en ven, som var til mødet, fortælle nogle af sine bekendte om den hellige oplevelse. Tal med eleverne om, hvordan de ville håndtere denne situation. Brug nogle af følgende spørgsmål eller dem alle:

- Hvad er der så forkert ved at fortælle jeres ven om, hvad I har hørt?
- Hvorfor kunne I blive fristet til at fortælle om noget, I ikke burde?
- Ville I være løst fra jeres forpligtelse, hvis I bad jeres ven sværge på, at han eller hun ikke ville fortælle det videre?
- Hvorfor er det vigtigt at holde det, der er helligt, fortroligt?

Læs Lære og Pagter 5:1–3 og spørg:

- På hvilken måde ligner denne situation oplæringsmødet for unge?
- Hvorfor fik Joseph Smith ikke lov til at vise pladerne til andre end dem, Herren lod ham?
- Hvad havde profeten Joseph for nylig oplevet, som havde lært ham at adlyde Herren til punkt og prikke?

Læs versene 4–9, og stil nogle af følgende spørgsmål eller dem alle:

- Hvorfor tror I, at Herren formanede profeten Joseph Smith til indtil videre ikke at trage efter nogen anden gave end at kunne oversætte? (Se v. 4).
- Hvorfor tror I, at Herren ikke giver os hver eneste god gave på en gang? (Se v. 4; 2 Nephi 28:30).
- Hvad skal verden gøre, ifølge Lære og Pagter 5:5?
- Hvad vil det sige at *lytte*? (At høre efter og adlyde).
- Hvad er et af de store problemer i denne slægt, ifølge versene 6–8?

- Ville det have hjulpet profeten Joseph at vise verden pladerne og andre genstande, som Herren havde betroet ham? Hvorfor eller hvorfor ikke? (Se v.7).
- Hvordan kunne det hjælpe den unge profet at vide det?
- Hvorfor havde Herren bevaret pladerne og de andre genstande ifølge vers 9?
- Hvorfor er nogle sandheder for hellige til, at man kan fortælle dem vilkårligt til skeptikere og ikke-troende? (Se 3 Nephi 14:6; L&P 63:64).

Læs Lære og Pagter 5:10, og stil nogle af følgende spørgsmål eller dem alle:

- Hvilke eksempler er der på, at Guds ord er blevet givet til vores slægt gennem profeten Joseph Smith? (De fleste åbenbaringer i Lære og Pagter).
- Hvilke eksempler er der på fordums åbenbaringer, som er blevet givet denne slægt gennem Joseph Smith? (Mormons Bog, Mose Bog, Abrahams Bog, Joseph Smiths Oversættelse af Bibelen).
- Hvorfor er det så vigtigt, at vi har profeter i verden i dag? (Se L&P 1:37–38).

Læs Lære og Pagter 5:11–14 og find ud af, hvordan Herren ville sørge for vidner, der kunne støtte Mormons Bog. Spørg:

- Hvorfor var de tre vidner så vigtige for fremkomsten af Mormons Bog?
- Ved hvilken kraft ville de være i stand til at se pladerne og englen?
- Hvad må Martin Harris have følt, da han indså, at Herren ville udvælge disse vidner?
- Martin Harris fik løfte om, at han kunne få pladerne at se, hvis han ydmygede sig og indrømmede sine fejl over for Gud (se v. 24, 28). Selv efter lærestregen ved at have mistet de 116 sider fandt bror Harris det vanskeligt at ydmyge sig. Til sidst lykkedes det for ham, og han så englen og pladerne. Overvej at stille følgende spørgsmål:
- Hvad kan I lære af denne åbenbaring om det at blive betroet hellige sandheder?
- Hvordan gør man sig fortjent til et helligt ansvar?
- Hvad er velsignelserne ved at blive betroet hellige sandheder?

Lære og Pagter 5:1–20. Vi bliver dømt ud fra vores tro på vidnesbyrdet fra de vidner, som Gud udvælger til sit værk. (15–20 minutter)

Sig følgende til eleverne: Forestil jer, at en videnskabsmand opdager, at vandet, hvor I bor, er forurenat. Ved hjælp af et mikroskop finder han ud af, at vandet indeholder mikrober, der er så farlige, at man kan dø af at drikke det. Videnskabsmanden giver besked til hele byen om, at ingen bør drikke vandet. Spørg:

- Ville I drikke vandet?

- Ville I forlange at få lov til at se i mikroskopet?
- Ville I ignorere rådet, fordi I ikke personligt havde set de dødbringende mikrober?
- Hvilke konsekvenser ville det få at drikke af vandet?

Forklar, at videnskabsmanden i dette eksempel er et vidne om noget, som andre ikke har set. Læs Lære og Pagter 5:1–2, 6–20, og find ud af, hvad Herren har sagt om dem, som tror hans vidner og dem, som ikke gør det.

Spørg, om det er vigtigere at være et vidne end at tro på et vidne. Påpeg, at i eksemplet vil videnskabsmanden, hvis han drikker vandet, blive syg lige som alle andre. Spørg:

- Hvad kunne styrke jer i jeres beslutning om ikke at drikke vandet? (Hjælp eleverne til at se værdien af yderligere vidner).
- Hvem er de vidner i Kirken i vore dage, som vi må tro og følge? (Se de vigtige eksempler i L&P 107:23, 25).

Læs Ether 12:6 sammen med klassen, og tal om, hvordan vores tro vokser, når vi får udfordringer.

Lære og Pagter 5:21–35. For at kunne modtage åbenbaring, må vi holde befalingerne. (5–10 minutter)

Hold en elektrisk pære i hånden og spørg: Hvad skal jeg gøre, for at få den til at lyse? (Skrue pæren i en lampe eller en fatning, forbind den til lysnettet, og tænd på afbryderen). Forklar, at ligesom der er visse ting, man skal gøre, for at få pæren til at lyse, er der også visse krav, man må opfylde, for at kunne modtage åbenbaring.

Læs Lære og Pagter 5:21–35 og se efter, hvad Herren bad Joseph Smith og Martin Harris om at gøre, og hvad han lovede dem. Du kan lade eleverne se efter ordet *dersom* i disse vers, så de kan se, hvordan hver velsignelse eller forbandelse afhænger af personens handlinger. Tal om, hvordan disse løfter gælder os. For eksempel kan du sammenligne Martin Harris' ønske om at se pladerne med vores ønske om åndelig forståelse ved at spørge: Hvad kræves der ifølge vers 24 for at kunne »se« og forstå det, der hører Gud til? (Se også v.28).

Motivér eleverne til at tænke over, hvordan de kan vokse i lydighed mod befalingerne.

Lære og Pagter 6

Indledning

Vor himmelske Fader ønsker, at vi skal søge hans hjælp. Faktisk har han befalet os at fortælle ham om vore behov og ønsker. Ældste Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolvs Kvorum, har skrevet følgende: »Intet budskab står

flere gange i skrifterne på flere måder end: »Bed, så skal I få« (Stjernen, jan. 1992, s. 24). Hans svar får vi oftest på stille, ubemærkede måder. For eksempel, da Oliver Cowdery spurgte Herren om sandheden af Joseph Smiths værk, sagde Frelseren til ham: »Gød jeg ikke fred i din sjæl med henblik på denne sag? Hvad større vidnesbyrd kan du have end Guds vidnesbyrd?« (L&P 6:23).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren besvarer vore bønner i forhold til vore retfærdige ønsker (se L&P 6:5–8, 14–15, 20–24; se også Mark 11:24; Jak 1:5–6).
- Kun Herren kender vore tanker og vores hjertes hensigter (se L&P 6:16, 22–24).
- De, som holder befalingerne og ser hen til Herren, fremmer hans værk, modstår livets prøvelser, overvinder det onde og arver evigt liv (se L&P 6:6–9, 33–37).

Yderligere hjælpeklender

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 52–54.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 14–16.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 6, »Dette er åbenbaringens ånd« (10:15) kan bruges til at undervise i Lære og Pagter 6:8–9 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

Lære og Pagter 6:5–8, 14–15, 20–24. Herren besvarer vore bønner i forhold til vore retfærdige ønsker. (15–20 minutter)

Læs følgende »spor« et ad gangen. Bed eleverne om ved hjælp af så få spor som muligt at finde frem til, hvem der bliver beskrevet:

- Med undtagelse af Joseph Smith er han nævnt flere gange i Lære og Pagter end nogen anden dødelig.
- Han fungerede som assisterende præsident for Kirken.
- Han var advokat.
- Han var skolelærer.
- Han modtog Det Aronske Præstedømme fra Johannes Døber og Det Melkisedekske Præstedømme fra Peter, Jakob og Johannes.
- Han fungerede som den vigtigste skriver i forbindelsen med oversættelsen af Mormons Bog.
- Han var en af de tre særlige vidner til guldpladerne.

Når eleverne har fundet ud af, at det er Oliver Cowdery, så fortæl dem, hvordan han mødte Joseph Smith (se Joseph Smith – Historie 1:66–67; »Oliver Cowderys ankomst«, *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 52–53).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 5:30–34 og spørg: Hvad havde Herren befalet Joseph Smith at gøre? Læs det fjerde afsnit af den historiske baggrund for afsnit 6 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 14). Spørg:

- Hvorfor tror I, at profeten Joseph ikke var overrasket, da Oliver Cowdery ankom?
- Hvordan vidste profeten, at Herren ville sende ham hjælp?
- Hvad lærer dette os om profetens tro på bøn?

Bed eleverne om at tænke over, hvordan dette kan sammenlignes med deres svar på bøn. Spørg: Hvad kan vi gøre for at forbedre vores kommunikation med vor himmelske Fader?

Forklar, at Oliver Cowdery også måtte opnå en tilsvarende tro på bøn. Læs Lære og Pagter 6:5–6, 8, 14 og spørg: Hvad lærer Herren os om at søge hans hjælp? Læs udtalelsen af ældste Packer fra indledningen til afsnit 6 ovenfor. Spørg: Hvorfor tror I, at der i skrifterne lægges så stor vægt på bøn?

Læs versene 20–24 og se efter, hvordan vor himmelske Fader besvarede Oliver Cowderys bøn som et yderligere vidnesbyrd om Joseph Smiths arbejde. Foreslå eleverne, at de understreger ordene i vers 24, som viser, hvordan Oliviers bøn blev besvaret. Læs følgende udtalelser. Ældste Rex D. Pinegar, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds' Præsidium, har sagt:

»Den fred, som Gud giver os i sindet, vil lade os vide, om vore beslutninger er de rette, om vores kurs er den rigtige. Den kan komme som personlig inspiration og vejledning og hjælpe os i vores hverdag – i vores hjem eller i vores arbejde. Den kan give os mod og håb til at imødegå livets udfordringer. Bønnens mirakel ligger for mig i, at Gud i vores sinds og hjertes stille kamre både hører og besvarer bønner« (*Stjernen*, juli 1993, s. 65).

Ældste Gene R. Cook, der er medlem af De Halvfjerds, har sagt:

»Gennem årene har profeterne lært os, at vi mindst to gange om dagen, morgen og aften, skal finde et lønligt sted, knæle ned, og udøse vores hjerte for vor Fader i himlen. Gennem dagen kan vi gøre vores bedste for at have en bøn i hjertet. Når vi gør dette, og hvis vi har den rette indstilling, finder vi, at vore bønner har større kraft og er mere målrettede, og vi opdager, at vi står bedre med hensyn til at få svar« (*Receiving Answers to Our Prayers*, 1996, s. 46; se også Alma 37:37).

Bær vidnesbyrd for eleverne om, at hvis vi er lydige, kan vi ligesom Oliver Cowdery få svar på vore bønner.

Lære og Pagter 7

Indledning

Efter Herrens opstandelse, da Peter spurgte til Johannes' fremtid, svarede Herren: »Hvis jeg vil, at han skal leve, til jeg kommer, hvad angår det så dig?« (Joh 21:22; se v. 20–23). Forud for Joseph Smiths tid havde der hersket uvished om, hvorvidt Johannes var død, eller om han skulle leve, indtil Frelseren kom tilbage. Joseph Smith og Oliver Cowdery henvendte sig til Herren med dette spørgsmål og modtog Lære og Pagter 7 som svar. Deres oplevelser kan tjene som et eksempel for os. Når vi studerer skrifterne, bør vi også søge Herrens hjælp til at forstå hans ord.

Væsentlige evangeliske principper

- Johannes den elskede blev forvandlet og fortsætter med at betjene de retfærdige på jorden, indtil det andet komme (se L&P 7; se også 3 Nephi 28).
- Gud opfylder de trofastes retfærdige ønsker (se L&P 7; se også Alma 29:4–5).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 17–18.*

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 7:1–3, 6. Johannes den elskede blev forvandlet og fortsætter med at betjene de retfærdig på jorden indtil det andet komme. (15–20 minutter)

Spørg eleverne: Hvad ved vi om forvandlede væsener? Vis et billede af en gruppe personer og spørg: Hvis I så et forvandlet væsen blandt en gruppe almindelige mennesker, tror I så, at I kunne skelne den forvandlede person fra de andre?

Forklar, at efter opstandelsen talte Jesus om Johannes den elskedes fremtid på jorden. Lad eleverne læse Johannes-evangeliet 21:20–23 og vælg en af følgende forklaringer på Frelserens ord:

1. Johannes skulle dø som alle andre.
2. Johannes skulle leve på jorden, indtil Frelserens andet komme.

Under oversættelsen af Mormons Bog var profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery uenige om dette emne (se den historiske baggrund for afsnit 7 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 17*). Læs Lære og Pagter 7:1–3, 6 og se,

hvad Frelseren sagde om Johannes. Spørg: Hvad ville Johannes foretage sig i den tid, han blev på jorden? Under en konference i juni 1831 i Kirtland i Ohio gav profeten Joseph Smith nogle yderligere oplysninger. John Whitmer har skrevet følgende:

»Herrens Ånd faldt på Joseph på en usædvanlig måde og han profeterede om, at Johannes åbenbareren på daværende tidspunkt var blandt Israels ti tabte stammer, som var blevet ført bort« (*History of the Church, 1:176 n*).

Lad eleverne læse 3 Nephi 28:7–9, 19–22, 37–40 og lære mere om forvandlede væsener samt gennemgå det, I finder frem til. Hvis du vil, kan du tegne nedenstående skema af på tavlen og undlade at skrive svarene i den højre kolonne. Lad eleverne finde skriftstederne i den venstre kolonne og udfylde skemaet.

3 Nephi 28	Beskrivelser af forvandlede væsener
v. 7	De smager aldrig døden.
v. 8	De bliver forvandlet fra dødelige til udødelige på et øjeblik ved Frelserens komme.
v. 9, 38	De føler ingen smerte eller sorg, undtagen for verdens synder.
v. 19–22	De lider ingen skade af forfølgelse.
v. 30	De er som Guds engle. Hvis de beder til Faderen, kan de vise sig for hvem som helst, de vil.
v. 37	Der finder en forandring sted i deres legeme, som lader dem leve længere og have disse evner.
v. 39	De er forvandlede, hvilket ikke er det samme som opstandne. Satan kan ikke friste dem. De er helliggjorte. Ingen magt på jorden kan holde dem fast.
v. 40	De forbliver i deres forvandlede tilstand indtil dommedag, hvor de opstår og skal bo hos Gud for evigt.

Få yderligere oplysninger i uddybningen af 3 Nephi 28 i *Mormons Bog Elevens hæfte: Religion 121–122 (1996, s. 127)*.

Lære og Pagter 8–9

Indledning

Døbte medlemmer af Kirken får Helligåndsgaven, når de bliver bekræftet, og har således ret til personlig åbenbaring. Skønt de har adgang til denne åbenbaringsgave, er det ikke

garanteret, at de modtager den. Præsident Brigham Young har sagt:

»Der er ingen tvivl om, at hvis en person lever i overensstemmelse med de åbenbaringer, der er givet Guds folk, kan han have Herrens Ånd, som vil tilkendegive hans vilje for ham og vejlede ham i udførelsen af hans pligter i hans timelige såvel som hans åndelige anliggender. Men jeg er overbevist om, at i denne henseende lever vi lagt under det mål, vi har ret til« (*Discourses of Brigham Young*, s. 32; se også 2 Nephi 32:5; Moroni 10:5; L&P 88:33).

Lære og Pagter 6 lærer os, at hvis vi spørger Herren, svarer han os. Afsnittene 8 og 9 forklarer, hvordan man spørger, og hvordan svarene bliver givet. Disse afsnit er de grundlæggende skriftsteder vedrørende Helligånden. De er åbenbaringer om åbenbaring.

Væsentlige evangeliske principper

- De fleste personlige åbenbaringer fra Gud føler vi i hjertet eller sindet ved Helligåndens kraft (se L&P 8:1–3; 9:8–9; se også L&P 6:15, 22–23).
- At modtage og forstå åbenbaringer fra Gud kræver ofte studium, retfærdig levevis, en bevidst beslutning og tålmodighed til at kunne vente på Herrens tid (se L&P 9:1–11).
- Vi bør være tilfredse med de kaldelser, Herren giver os (se L&P 9:3–6, 11–14; se også Fil 4:11; Alma 29:1–3).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 54.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 18–21.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 6, »Dette er åbenbaringens Ånd« (10:15) kan bruges til at undervise i Lære og Pagter 6:8–9 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

 Lære og Pagter 8:2–3 (mesterskriftsted). Åbenbaringer føler vi i hjertet og sindet ved Helligåndens kraft. (5–10 minutter)

Vis billedet Vandringen gennem Det røde Hav i elevens hæfte (se afsnittet »Forstå skrifterne« for L&P 8, eller brug billedet 62100). Spørg eleverne: Hvordan tror I, at Gud åbenbarede for Moses, at han skulle dele Det røde Hav? Lad dem læse Lære og Pagter 8:1–3 og finde svaret. Spørg: Hvordan kan dette sammenlignes med den måde, hvorpå vi får åbenbaringer?

Mange unge tror, at åbenbaringer er noget, som kun biskopper eller generalautoriteter får. Vær sikker på, at eleverne forstår, at alle, som er værdige, kan få åbenba-

ringer. Læs følgende udtalelse af præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Herrens hus er et ordens hus. Profeten Joseph Smith belærte om, at »det er i modstrid med Guds plan, at noget medlem af Kirken eller nogen anden modtager instruktioner og belæringer for dem, som står over dem i myndighed« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 23).

I kan enkeltvis modtage åbenbaring, som forælder for jeres familie, eller for dem, som I har ansvaret for som leder eller lærer, når I er blevet kaldet og indsat på den rette måde« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 60).

For at hjælpe eleverne til at forstå beskaffenheden af de mest personlige åbenbaringer kan du læse følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball, den daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»De brændende tornebuske, de røgindhyllede bjerge, dugene med firbenede dyr, Cumorahhøjene og Kirtland'erne var virkelige, men de var undtagelserne. Langt de fleste åbenbaringer fik Moses og Joseph og får vore dages profeter på en mindre bemærkelsesværdig måde – ved hjælp af dybe indtryk, uden pomp eller pragt eller dramatiske begivenheder.

Hvis man altid forventer det usædvanlige, går mange fuldstændig glip af den uophørlige strøm af åbenbaret kommunikation« (i *Conference Report, Munich Germany Area Conference 1973*, s. 77).

Læs også denne udtalelse af ældste Boyd K. Packer:

»Ånden får ikke vores opmærksomhed ved at råbe op eller ruske kraftigt i os. Den hvisker snarere. Den kærtegner os så blidt, at hvis vi er uopmærksomme, fornemmer vi den måske slet ikke« (se »Herrens lys«, *Den danske Stjerne*, juli 1983, s. 30; se også 1 Kong 19:11–12; Helaman 5:30).

Lære og Pagter 8–9. Vi kan lære at genkende og give agt på Ånden. (15–25 minutter)

Spørg nogle elever, som har udviklet et talent (f.eks. inden for kunst, musik eller et fremmedsprog), om at fortælle klassen, hvor længe de har været om at udvikle deres talent. Spørg om, hvor mange år de har arbejdet på det, og hvor mange timer om ugen de øver sig eller træner. Eller lad nogle få elever interviewe nogle talentfulde medlemmer af deres ward eller gren eller by og fortælle klassen, hvor længe det har taget disse mennesker at lære og opøve deres færdigheder. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvor mange af jer er blevet døbt og bekræftet?
- Hvad tror I, at en person skal gøre, for at modtage Helligåndsgaven? (Sørg for, at eleverne forstår, at skønt vi modtager retten til Helligåndsgaven, når vi bliver bekræftet, må vi leve værdigt for reelt at modtage denne gave).
- Hvordan svarer det at genkende og følge Helligåndens tilskyndelser til det at udvikle et talent? På hvilke måder er det anderledes?

Læs følgende udtalelse af ældste M. Russell Ballard, der er medlem af De Tolvs Kvorum:

»At lære at give agt på Åndens tilskyndelser var ikke noget, der skete pludseligt i mit liv, men det har udviklet sig ›linie på linie, bud på bud, lidt her og lidt der« (2 Nephi 28:30)« (*Respond to the Prompting of the Spirit* [tale, holdt for religionslærere, 8. jan. 1988], s. 2).

Præsident Brigham Young genfortalte en drøm eller et syn, hvori profeten Joseph Smith sagde til ham:

»Sig til brødrene, at de skal holde hjertet åbent for overbevisning, så når Helligånden kommer til dem, at hjertet da vil være rede til at modtage den. De kan skelne Herrens Ånd fra alle andre ånder, den indgyder fred og glæde i sjælen, den fjerner nag, had, splid og alt ondt fra hjertet, og hele deres ønske bliver at gøre godt, øve retfærdighed og opbygge Guds rige. Sig til brødrene, at hvis de følger Herrens ånd, farer de ikke vild. Sørg for at sige til folket, at de skal bevare Herrens Ånd« (*Manuscript History of Brigham Young 1846–1847*, red. Elden J. Watson, 1971, s. 529–530).

Forklar, at vi kan lære meget om åbenbaring ved at studere åbenbaringer. Lære og Pagter er en bog, der består af åbenbaringer, og som giver et stort indblik i dette vigtige princip. Et eksempel har vi fået som resultat af Oliver Cowderys ønske om at oversætte Mormons Bog. Gennemgå sammen med eleverne de første to afsnit af den historiske baggrund for afsnit 9 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 20). Spørg: Hvorfor var Oliver Cowdery nødt til at forstå åbenbaring for at kunne oversætte guldpladerne?

Tegn nedenstående skema af på tavlen, eller giv eleverne det på et uddelingsark. Medtag ikke de foreslåede svar i den højre kolonne. Lad eleverne læse versene og udfylde det, som hver af dem lærer os om åbenbaring. Du kan dele klassen op i to halvdele og lade hver gruppe tage et af spørgsmålene eller lade alle eleverne svare på begge spørgsmål. Tal om det, de har fundet frem til. (*Bemærk:* Sørg for, at eleverne forstår, at dette ikke er den eneste måde, åbenbaringer finder sted på. I skrifterne bliver der beskrevet mange andre måder).

Hvordan bør vi søge åbenbaring?

L&P 8:1, 11	Bede i tro.
L&P 8:1	Bede med et oprigtigt hjerte.
L&P 8:1	Bede med tro på, at vi får et svar.
L&P 9:3	Være tålmodig.
L&P 9:7–8	Udtænke problemet i vores eget sind og komme frem til et svar.
L&P 9:8	Spørge, om svaret er rigtigt.

Hvordan får vi åbenbaring?

L&P 8:2; 9:8	Ånden kommer over os og taler til os i vores hjerte og sind.
L&P 6:15, 23; 8:2; 9:8	Ånden oplyser vores sind og giver os fred eller en brænden i hjertet, så vi føler, at det er rigtigt.
L&P 9:9	Hvis beslutningen er forkert, får vi ikke sådanne tanker, men glemmer det, der var forkert.

Læs følgende udtalelse af ældste S. Dilworth Young, som var medlem af De Halvfjerds:

»Når først man erkender denne brænden, denne følelse, denne fred, behøver man aldrig at lade sig drage på afveje i dagliglivet eller i den vejledning, man måtte få« (*Den danske Stjerne*, okt. 1976, s. 18).

Lære og Pagter 9:1–11. At modtage og forstå åbenbaringer fra Gud kræver ofte studium, retfærdig forberedelse, en bevidst beslutning og tålmodighed til at kunne vente på Herrens tid.

(15–20 minutter)

Skriv følgende udtalelse på tavlen, og lad eleverne drøfte, om den er sand eller falsk: *Da Oliver Cowdery forsøgte at oversætte Mormons Bog, mislykkedes det.*

Lad eleverne gennemlæse Lære og Pagter 9:3–11 og finde mindst fire årsager til, at Oliver Cowderys forsøg på at oversætte mislykkedes, og skriv disse på tavlen. (Disse kan bl.a. være, at han manglede tålmodighed [se v. 3, 5], at Herren nu havde andre opgaver til ham [se v. 2, 4], at han ikke bestræbte sig tilstrækkelig på at »udtænke det« [se v. 7–9], at tiden var forpasset [se v. 10–11] og at han frygtede [se v. 11]).

Tal om følgende principper, sådan som du tilskyndes til. Du kan bruge nedenstående udtalelser og citater og føje andre citater til dem, der er nævnt her.

Åbenbaring kræver tålmodighed og udholdenhed i tro.

- Lære og Pagter 9:3, 5, 11.

- Præsident Joseph Fielding Smith, den daværende præsident for De Tolvs Kvorum, har skrevet:

»Vi har fået den forklaring, at Olivers forsøg mislykkedes, fordi han ikke blev ved, sådan som han var begyndt, og da opgaven var vanskelig, slog hans tro ikke til. Den lærestreg, han fik, var meget nødvendig, for han fik vist, at hans plads var at være skriver for Joseph Smith, og at det var denne, som ved befaling fra Herren var blevet kaldet og udpeget til at oversætte. Der må have været et ønske fra Oliver Cowderys side om at være jævnbyrdig med profeten og nogen utålmodighed med hensyn til at være nødt til at fungere som skriver, men da det mislykkedes for ham at beherske oversættelsesgaven, var han villig til at acceptere Herrens vilje« (*Church History and Modern Revelation*, 1:51).

Åbenbaring kræver en indsats

- Lære og Pagter 9:7–9.
- Ældste Henry B. Eyring, der på daværende tidspunkt var medlem af Det Præsiderende Biskopråd, har fortalt om en opgave, han havde fået mange år forinden af generalautoriteterne:

»Efter flere måneders tilsyneladende forgæves indsats, følte jeg mig noget desperat, sådan som man gør, når himlen synes at tilbageholde sin hjælp til en opgave, man ved er vigtig og er større, end man selv kan klare.

På en eller anden måde lykkedes det mig at få truffet en aftale med præsident Harold B. Lee. Han tog venligt imod mig. I min ængstelse røg det snart ud af munden på mig: »Præsident Lee, hvordan får jeg åbenbaring?«

Han smilede. Jeg er glad for, at han ikke lo, eftersom det var et pudsigt spørgsmål at stille. Men han svarede på mit spørgsmål med en beretning. Den lød i store træk således. Han fortalte, at under anden verdenskrig havde han været med i en gruppe, der studerede spørgsmålet: »Hvad bør Kirken gøre for de medlemmer, som tjener i militæret?« Han sagde, at de foretog mange interview på baser over hele USA. De fik indsamlet oplysningerne. De fik analyseret oplysningerne. De vendte tilbage for at foretage flere interview. Men der tegnede sig stadig ikke noget billede af en plan.

Så gav han mig pointen, som jeg nu giver jer, med disse ord: »Hal, da vi havde gjort alt, hvad vi kunne, da vi stod med ryggen mod muren, først da gav Gud os åbenbaringen. Hal, hvis du vil have åbenbaring, så forbered dig ordentligt« (»Waiting upon the Lord«, i *Brigham Young University 1990–1991 Devotional and Fireside Speeches*, 1991, s. 16–17).

Herrens timing påvirker de svar, vi får.

- Lære og Pagter 9:10–11.
- Undertiden er Herren villig til at give os i forhold til vore retfærdige ønsker. Men på grund af hans visdom og ønske om at undervise os, kan det svar, han giver, måske være: »Ja, men ikke nu.« Joseph Smith fik en sådan åbenbaring, mens han sad i fængslet i Liberty. Ældste Neal A. Maxwell, medlem af De Tolvs Kvorum, har givet denne forklaring:

»Bøn er at bede, men det omfatter også at blive undervist. Den fængslede Joseph bønfaledt Gud: »Lad din vrede blusse op imod vore fjender« (L&P 121:5). Men Gud manede til besindighed og sagde i virkeligheden: »Ikke endnu« (*But for a Small Moment*, 1986, s. 43–44).

- Nogle gange lader Herren os træffe vore egne beslutninger. Præsident Brigham Young har sagt:

»Hvis jeg beder ham give mig visdom angående livets krav eller med hensyn til min egen kurs, eller en ven, min familie, mine børn eller dem, som jeg præsiderer over, og ikke får noget svar fra ham og dernæst gør mit allerbedste, som min dømmekraft vil lære mig, er han forpligtet til at vedkende og ære den handling, og det vil han gøre på enhver måde« (se *Kirkens præsideters lærdomme: Brigham Young*, s. 46).

Frygt kan forhindre os i at have tilstrækkelig tro til at modtage åbenbaring.

- Lære og Pagter 9:11; uddybning af Lære og Pagter 9:10–11 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 21).
- Præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt:

»Hvem af os kan sige, at han eller hun ikke har følt frygt ... Vi lider af frygt for latterliggørelse, frygt for fiasko, frygt for ensomhed, frygt for uvidenhed. Nogle frygter nuet, andre fremtiden. Nogle bærer rundt på syndens byrde og ville give næsten hvad som helst for at befri sig fra denne byrde, men er bange for at lave om på deres liv. Lad os erkende, at frygt ikke kommer fra Gud, men snarere at dette nagende, ødelæggende onde kommer fra modstanderen af sandhed og retfærdighed. Frygt er troens modsætning. Den er nedbringende, ja, dødbringende« (se *Stjernen*, feb. 1985, s. 21).

Lære og Pagter 10

Indledning

Lære og Pagter 10, som blev givet kort efter afsnit 3, hjælper os til at forstå Satans bevæggrunde og metoder til ødelæggelse af Herrens værk og menneskenes sjæle. Afsnit 10 viser også, hvorfor det altid vil mislykkes Satan at forpurre Herrens værk. Få yderligere oplysninger om den historiske baggrund for afsnit 10 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 22).

Væsentlige evangeliske principper

- Satan stræber efter at ødelægge Herrens værk og menneskenes sjæle, men Herrens større visdom, forudviden og magt gør, at hans værk ikke forpures (se L&P 10:1–45; se også 1 Pet 5:8; 1 Nephi 9:5–6; 2 Nephi 28:20–23; Mormons Ord 1:6–7; L&P 3:1–3; 93:39; Moses 4:4).
- Bøn hjælper os til at overvinde Satan og hans tjenere (se L&P 10:5; se også 2 Nephi 32:8–9; Alma 34:17–27).
- Mormons Bog bringer Jesu Kristi evangelium frem i lyset (se L&P 10:53–63; se også 3 Nephi 27:13–21; L&P 20:8–12; 42:12).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 47–49.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 9–10, 22–24.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 5, »Guds værk« (14:15) kan bruges til at undervise i Lære og Pagter 3 og 10 (se undervisningsforslagene i *Lære og Pagter og Kirkens historie Video*).

Bemærk: Undervisningsforslagene til Lære og Pagter 3 kan bruges til at præsentere afsnit 10.

Lære og Pagter 10:1–45. Satan stræber efter at ødelægge Herren værk, men Herrens større visdom, kundskab og magt gør, at hans værk ikke forpures. (20–25 minutter)

Bemærk: Fortæl ikke om oplevelser med Satan eller onde ånder eller lad samtalen udarte sig til opsigtsvækkende historier.

Skriv på tavlen eller på et uddelingsark følgende udtalelse af ældste Marion G. Romney, som var medlem af De Tolvs Kvorum, og læs den sammen med eleverne:

»Satan er ond, fuldstændig og altid. Han stræber altid efter at forpurre evangeliets plan og ›fordærve menneskenes sjæle‹ (L&P 10:27) ...

Satan er uigenkaldeligt opsat på at modsætte sig og overvinde påvirkningen fra Kristi Ånd ...

Satans metoder er mangeartede, luskede og utallige ...

›Med ethvert muligt middel forsøger han at formørke menneskenes sind og tilbyder dem derpå løgne og bedrag forklædt som sandhed. Satan er en dygtig efterligner ...‹ (Joseph F. Smith i Daniel H. Ludlow, *Latter-day Prophets Speak*, Bookcraft, 1948, s. 20–21).

›Ved indledningen af enhver uddeling har han foretaget et frontalt angreb på sandhedens komme‹ (se *Den danske Stjerne*, dec. 1971, s. 367).

Spørg eleverne, om de kan tænke på noget angreb, som Satan har foretaget på det genoprettede evangelium i de første år af denne uddeling. (Et eksempel er forsøget på at standse Joseph Smith i at bede højt, da han så sit første syn). Hvis eleverne ikke nævner det, så forklar, at Satan også forsøgte at forhindre fremkomsten af Mormons Bog. Lad dem læse Lære og Pagter 10:6–19 og finde frem til trinene i Satans plan. Tal om, hvad eleverne har fundet frem til ved at bruge følgende sammendrag og spørgsmål efter behov.

1. *Brug Martin Harris til at komme i besiddelse af de sider, der allerede var blevet oversat, og til at tilintetgøre Josephs oversættelsesgave* (se v. 6–9).
  - Hvorfor omtaler Herren Martin Harris som en ugudelig mand?
  - Hvad kan vi gøre for at værne os mod Satans påvirkninger?
2. *Få ugudelige mennesker til at ændre ordene på de 116 sider manuskript på en måde, så de gav »en anden mening end den, [Joseph Smith havde] oversat og ladet skrive«* (v. 11; se også v. 10–12).
  - Hvordan får Satan mennesker til at gøre sin vilje? (se også v. 19).
3. *Vente på, at Joseph Smith oversætter teksten på ny, sammenligner den med den ændrede tekst og påstår, at Joseph Smith er en svindler* (se v. 13–19).
  - Hvorfor tror I, at nogle mennesker lyver for at såre andre?
  - Hvorfor er Mormons Bog så vigtig for Herrens værk i de sidste dage?

Lad eleverne læse versene 20–25 og spørg: Hvad lærer disse vers os om, hvordan Satan får mennesker til at gøre sin vilje? Læs versene 26–27 og spørg: Hvad sker der med dem, som bliver Satans tjenere? Lad en elev læse Alma 30:60 højt. Spørg: Hvilken støtter yder Satan sine tilhængere til sidst?

Læs Lære og Pagter 10:38–45 og find ud af, hvordan Herren imødegik Satans plan om at ødelægge Mormons Bog.

Lad en elev opsummere Herrens plan. Stil nogle af følgende spørgsmål eller dem alle:

- Læs 1 Nephi 9:2–6. Hvad viser disse vers os om Satans forsøg på at ødelægge Mormons Bog?
- Hvordan kunne Herren have vidst dette og forberedt sig så lang tid i forvejen? (se L&P 10:43; 1 Nephi 9:5–6; Mormons Ord 1:7).
- Hvad rummede Nephis plader (1 Nephi til og med Omni) sammenlignet med de bortkomne 116 sider? (se L&P 10:40, 45).
- Læs Lære og Pagter 3:3; 10:43. Hvorfor er det altid vigtigt at stole på Herren og hans tjenere?

**Lære og Pagter 10:5 (mesterskriftsted).
Bøn hjælper os til at overvinde Satan og hans tjenere.** (15–20 minutter)

Skriv *overvinde* på tavlen. Bed et par elever om at bruge ordet i en sætning. Læs Lære og Pagter 10:5 og spørg om, hvad *overvinde* betyder i dette vers. Forklar, at skønt *overvinde* kan betyde »at besejre ved hjælp af magt eller vold«, er en af de andre betydninger »at overmande ved mental eller moralsk anstrengelse«.

Spørg: Hvordan tror I, at bøn hjælper os til at overvinde Satan? Påpeg, at når vi modstår fristelser, overvinder vi Satans bestræbelser. Mind eleverne om, hvordan bøn hindrede modstanderen i at tilintetgøre Joseph Smith, da han så sit første syn (se Joseph Smith 1:16). Lad eleverne læse og understrege Lære og Pagter 10:5 og sammenligne det med 2 Nephi 32:8–9 og Alma 34:17–27. Spørg: Hvad kan bøn hjælpe os til at overvinde ud over Satan? (Livets prøvelser og genvordigheder). Bær vidnesbyrd om bønnens magt i dit liv?

Lære og Pagter 11

Indledning

Kort efter den 15. maj 1829 kom Hyrum Smith fra sit hjem i Palmyra i New York for at besøge profeten Joseph i Harmony i Pennsylvania. Som følge af Hyrums »oprigtige anmodning« om at få at vide, hvad Herren ville have ham til at gøre, adspurgte profeten Herren og modtog den åbenbaring, der står i Lære og Pagter 11 (*History of the Church*, 1:44–45). Dette afsnit afslører, hvordan Helligånden påvirker os og bereder os til at fortælle andre om evangeliet.

Væsentlige evangeliske principper

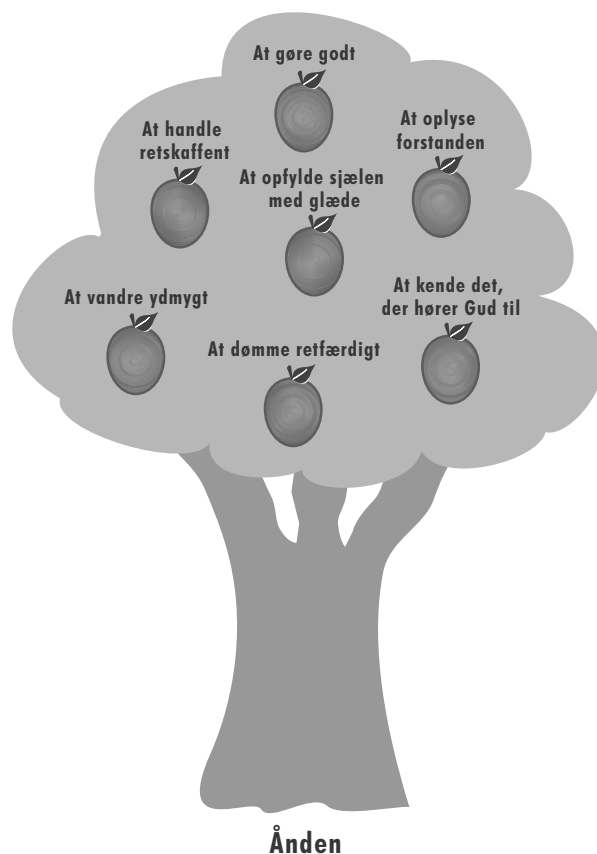
- Vi kan genkende Herrens Ånds påvirkning, fordi den leder os til at gøre godt, får os til at handle retskaffent, til at vandre ydmygt og til at dømme retfærdigt. Den oplyser også vores forstand og opfylder os med glæde (se L&P 11:12–14; se også Mika 6:8; Gal 5:22–23).
- Før vi kan undervise i evangeliet, må vi forberede os ved at studere skrifterne, forstå evangeliet, få et vidnesbyrd om sandheden og holde befalingerne (se L&P 11:15–26).

Yderligere hjælpeskilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 55–56.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 24–26.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 11:12–14. Vi kan genkende Herrens Ånds påvirkning, fordi den leder os til at gøre godt, får os til at handle retskaffent, til at vandre ydmygt og til at dømme retfærdigt. Den oplyser også vores forstand og opfylder os med glæde. (10–15 minutter)

Tegn nedenstående billede af på tavlen uden at skrive betegnelser på træet eller frugten. Bed elever om at læse Lære og Pagter 11:12–14 og finde frem til hovedbudskabet i disse vers. Skriv *Ånden* ud for træet. Spørg:

- Hvordan kan man ifølge disse vers vide, hvordan man bliver påvirket af Ånden?

- Hvilke »frugter« eller resultater, kan man forvente i livet, når man bliver påvirket af Ånden? (At man gør det gode, handler retskaffent, vandrer ydmygt, dømmes retfærdigt, får sit sind oplyst, bliver opfyldt med glæde og kender det, der hører Gud til).

Skriv betegnelserne på frugten på træet, efterhånden som eleverne finder dem i skriftstederne. Bed eleverne om at fortælle om tidspunkter, hvor Ånden har oplyst deres sind, opfyldt dem med glæde eller velsignet dem med kundskab om det, der hører Gud til. Bær vidnesbyrd om de fordele, man får ved at leve på en måde, der gør os modtagelige for Helligåndens tilskyndelser.

Lære og Pagter 11:15–26. Før vi kan undervise i evangeliet, må vi forberede os ved at studere skrifterne, forstå evangeliet, få et vidnesbyrd om sandheden og holde befalingerne. (25–30 minutter)

Skriv følgende steder på tavlen: Bogota i Colombia; Buenos Aires i Argentina; São Paulo i Brasilien; Guatemala City i Guatemala; Hamilton i New Zealand; London i England; Lima i Peru; Nuku'alofa i Tonga; Manila i Filippinerne; Mexico City i Mexico; Provo i Utah i USA; Santiago i Chile; Santo Domingo i Den Dominikanske Republik; Seoul i Korea; Tokyo i Japan; Apia i Vestsamoa.

Bed eleverne om at gætte, hvad disse steder har til fælles ved at stille op til 20 ja- eller nej-spørgsmål. (I hver af disse byer ligger der en missionærskole). Bed eleverne om at fortælle om måder, hvorpå vordende missionærer kan forberede sig til rejse ud i missionsmarken.

I Lære og Pagter 11 talte Herren til Hyrum Smith om at tage på mission. Lad eleverne læse versene 4 og 15 og forklare, hvorfor disse vers er i samme afsnit. Læs versene 16, 18 og 21 og find ud af, hvad Herren sagde til Hyrum, at han skulle gøre, før han kunne forkynde evangeliet. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvordan ville det at få ordet påvirke Hyrums evne til at forkynde det?
- Hvorfor tror I, at Herren gerne vil have, at vi lærer alt, hvad vi kan, før han giver os sin Ånd »til at overbevise menneskene«? (v. 21).
- Læs Lære og Pagter 9:7–8. Hvordan kan princippet i disse vers sammenlignes med Lære og Pagter 11:21?

Læs Lære og Pagter 11:22. Mind eleverne om, at i maj 1829 fandtes Bibelen, men profeten Joseph var stadig i færd med at oversætte Mormons Bog. Spørg om, hvilke andre skrifter der er blevet »tillagt« siden da. (Lære og Pagter og Den Kostelige Perle).

Skriv overskrifterne *Dette skulle Hyrum gøre* og *Dette skulle Hyrum ikke gøre* på tavlen. Lad eleverne læse versene 17–20, 23–26 og nævne nogle punkter til hver overskrift. Fokuser et par minutter på, hvad Hyrum Smith ikke måtte fornægte (se v. 25). Spørg: Hvorfor tror I, at vi ikke bør fornægte

åbenbarings og profetiens ånd? Påpeg, at profetiens ånd er vidnesbyrdet om Jesus (se Åb 19:10). Åbenbarings ånd er beskrevet i Lære og Pagter 8:2–3.

Lad eleverne læse Lære og Pagter 11:26 og komme med forslag til, hvad Hyrum skulle fylde sit hjertes »skatkammer« med. Lad dem læse Lære og Pagter 84:85 og krydshenvis det til ordet *opbevar* i Lære og Pagter 11:26. Bed eleverne om at fortælle, hvordan deres studium af skrifterne har hjulpet til med at føle sig bedre forberedt til at forkynde evangeliet. Læs Lære og Pagter 38:30 og spørg:

- Hvis I blev kaldet til at undervise i evangeliet, hvordan ville dette vers da give jer fortrøstning?
- Hvordan hænger dette vers sammen med Lære og Pagter 11:15–26?

Lære og Pagter 12

Indledning

Nogle elever mener måske, at deres bidrag i Kirken ikke betyder noget. De føler sig måske ligegyldige, fordi de aldrig har tjent i en klasse eller et kvorumspræsidentskab. Ikke ret mange medlemmer af Kirken i dag kender Joseph Knight sen. Dog er de beskedne bidrag, som han ydede profeten Joseph Smith, uvurderlige. Bror Knight var 33 år ældre end Joseph Smith, men havde stor respekt for den unge profet. Adskillige gange gav bror Knight ham forsyninger, som satte profeten i stand til at fortsætte med at oversætte Mormons Bog. Joseph Knight har skrevet: »Jeg lod [Joseph Smith] få nogle få forsyninger og nogle få ting fra forretningen, et par sko og tre dollars i kontanter som hjælp til ham ... [Senere] gav jeg ... Joseph lidt penge at købe papir til oversættelsen for« (i Dean Jessee, »Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History«, *Brigham Young University Studies*, efteråret 1976, s. 36).

Væsentlige evangeliske principper

- De, som yder tjeneste i Herrens sag, er med til at frelse sig selv og dem, de tjener (se L&P 12:3; se også Mark 8:35; Jak 5:20; L&P 62:3).
- Herren har bedt medlemmerne af Kirken om at »fremme og opbygge Zions sag« (L&P 12:6; se v. 6–8; se også L&P 11:6; 14:6).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 43–44, 54–55, 71.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 26–27.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 12:6. Herren har bedt medlemmerne af Kirken om at »fremme og opbygge Zions sag.«

(10–15 minutter)

Lad en elev ved hjælp af indledningen og oplysningerne i afsnittet med Yderligere hjælpeskilder ovenfor forberede en 2 minutter lang præsentation om Joseph Knight sen. Påpeg efter fremlæggelsen, at mange medlemmer af Kirken i dag kun ved lidt om Joseph Knight sen. og den hjælp, som han ydede. Spørg:

- Hvorfor tror I, at han var en vigtig person i genoprettelsen?
- Hvorfor er hvert eneste medlem af Kirken vigtig i opbyggelsen af Herrens rige uanset kaldelse?

Lad en elev læse Lære og Pagter 12:6, og spørg klassen: Hvad blev Joseph Knight sen. bedt om at være med til? Skriv *Zion* på tavlen, og skriv nedenunder *sted* og *tilstand*. Bed eleverne om at læse beskrivelsen af Zion i *Guide til skrifterne* og finde ud af, hvordan Zion både er et sted og en tilstand. Skriv det, de har fundet frem til, på tavlen.

Skriv også ordet *sag* på tavlen under ordet *tilstand*. Lad eleverne læse versene 7–8 og finde ud af, hvad Herren lærer os om at fremme Zions sag. Skriv det, de finder frem til, på tavlen. Spørg:

- På hvilke måder fremmede Joseph Knight sen. Zions sag?
- Hvad kan I gøre for at fremme Zions sag i jeres hjem?

Lære og Pagter 13; Joseph Smith – Historie 1:66–75

Indledning

Omkring en måned efter at have påbegyndt oversættelsen af Mormons Bog kom Joseph Smith og hans skriver Oliver Cowdery til et skriftsted om nødvendigheden af at blive døbt til syndernes forladelse. De gik ned til bredden af Susquehannafloden i nærheden af Harmony i Pennsylvania for at bede Herren om yderligere forståelse vedrørende dåb. Som svar på deres bøn sendte Herren Johannes Døber ned til dem for at give Det Aronske Præstedømme.

Præsident Gordon B. Hinckley, der tidligere var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har understreget vigtigheden af denne begivenhed:

»Det er ikke nogen lille og ubetydelig ting at have Det Aronske Præstedømme og kunne anvende dets kraft. Da disse nøgler blev gengivet i denne uddeling, skete en af de største og mest betydningsfulde begivenheder under hele genoprettelsen af Kirken« (*Stjernen*, juli 1988, s. 46).

Væsentlige evangeliske principper

- Når vi holder Herrens befalinger, velsigner han os med Helligånden, som øger vores forståelse af skrifterne (se Joseph Smith – Historie 1:66–74; se også 1 Nephi 10:19; Mosiah 18:10; L&P 18:34–36).
- Det Aronske Præstedømme » ejer nøglerne til engles betjening og til omvendelsens evangelium og til dåb ved nedsænkning til syndernes forladelse« (L&P 13:1; se også L&P 107:20).

Yderligere hjælpeskilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 55.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 28–29.
- *Den Kostelige Perle Elevens hæfte: Religion 327*, s. 52–63.

Forslag til undervisningen

 Joseph Smith – Historie 1:66–75. Når vi holder Herrens befalinger, velsigner han os med Helligånden, som øger vores forståelse af skrifterne. (20–25 minutter)

Lad eleverne løse *Forprøve til Det Aronske Præstedømme*, som findes i tillægget (s. 301). Når de er færdige, så lad dem studere Joseph Smith – Historie 1:66–75 og finde svarene og gennemgå dem som klasse.

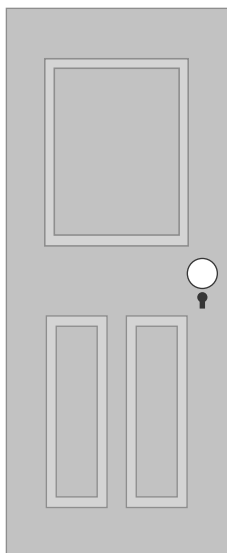
Svar: 1. b (se v. 68); 2. d, c, g, b, e, f, a (se v. 68–71); 3. c; 4. b (se v. 72); 5. a (se v. 72); 6. c (se v. 73); 7. b (se v. 74); 8. c (se v. 74); 9. a.

Lad eleverne igen læse vers 73 og tale om, hvorfor Joseph Smith og Oliver Cowdery blev fyldt med Helligånden. Læs Mosiah 18:10; Moroni 4:3 og se, hvilke velsignelser, Herren lover os, når vi indgår pagt om at holde befalingerne. Foreslå eleverne, at de understreger disse vers for at vise sammenhængen mellem befalingerne og Helligånden. Spørg: Hvilke konkrete befalinger adlød Joseph Smith og Oliver Cowdery?

Læs første sætning af Joseph Smith – Historie 1:74 og tal om, hvordan Helligånden påvirkede Joseph og Oliver. Lad eleverne sammenligne vers 74 med 1 Nephi 10:19 og Lære og Pagter 18:34–36. Spørg: Hvorfor har Helligånden afgørende betydning for vores evne til at forstå skrifterne? Bær vidnesbyrd om, at Helligånden er nødvendig i vores studium af det hellige ord.

 Lære og Pagter 13. Det Aronske Præstedømme » ejer nøglerne til engles betjening og til omvendelsens evangelium og til dåb ved nedsænkning til syndernes forladelse.« (20–25 minutter)

Bemærk: Overvej at lade eleverne slå op på fotografiet af Susquehannafloden bag i deres tre-i-en'er (nr. 25); (findes ikke i 1951-udgaven af Lære og Pagter), mens du underviser i Lære og Pagter 13.

Tegn en tegning af en dør med et nøglehul på tavlen. Spørg eleverne, hvad en dør kan forestille. Påpeg, at en dør kan henlede tanker på en gang, som fører til et sted eller en mulighed, og at døren kan enten holde os ude eller lukke os ind. Vis eleverne et bundt nøgler, og forklar kort, hvad hver nøgle er til. Spørg om, hvilken nøgle de tror er vigtigst. Tal om, hvordan en nøgle hænger sammen med symbolikken med døren. Lad eleverne lede Lære og Pagter 13 igennem efter Det Aronske Præstedømmes nøgler. Lad dem understrege disse nøgler i deres skrifter, og skriv dem ud for tegningen af døren.

Skriv følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks på tavlen:
 »De, som bærer Det Aronske Præstedømme, åbner døren for alle de medlemmer af Kirken, som tager nadveren værdigt, så ... « (*Liahona*, jan. 1999, s. 45).

Bed eleverne om igen at se på afsnit 13 og finde de tre nøgler, som Det Aronske Præstedømme ejer. Lad eleverne udveksle tanker om disse tre nøgler. Studér uddragene af »Det Aronske Præstedømme og nadveren« af ældste Dallin H. Oaks i tillægget (s. 302). (Overvej at tage kopier til dine elever). Tal om følgende spørgsmål, mens I gennemgår de enkelte afsnit af ældste Oaks' tale.

Nøglen til omvendelsens evangelium

- Hvordan bør man forberede sig til nadveren på samme måde, som man forbereder sig til dåb?
- Hvilken afgørende betydning kan den måde, hvorpå I forbereder jer til nadveren, have i jeres dagligdag?
- Hvordan hjælper en kaldelse til at være hjemmelærer en bærer af Det Aronske Præstedømme til at prædike omvendelse?

Nøglen til dåb ved nedsænkning til syndernes forladelse

- Hvorfor er Helligåndens ledsagelse »det mest værdifulde, vi kan opnå her i livet«?
- Hvilken del af ældste Oaks tale kunne I dele med en ven, som siger: »Jeg ville ønske, at jeg kunne blive døbt, når jeg bliver gammel, så jeg kan blive tilgivet for mine synder, inden jeg dør«?

Nøglen til engles betjening

- Eftersom »de fleste kommunikationer med engle føles eller høres, snarere end at de ses,« hvilken gave minder engles betjening jer så om? (se L&P 8:2).
- Hvordan ville I skrive ældste Oaks' udtalelse på tavlen færdig? (se det næstsidsste afsnit i uddragene fra ældste Oaks' tale).

- Hvordan åbner Det Aronske Præstedømmes ordinancer dåb og nadver døren for, at et medlem af Kirken kan blive betjent af engle?
- Hvilken forskel bør dette gøre for en bærer af Det Aronske Præstedømme, når han tænker over sin værdighed til at udføre dåb samt velsigne og omdele nadveren?
- Hvilken forskel bør det gøre, når han tænker over sin opførsel og udseende, mens han forbereder, forretter eller omdeler nadveren?

Lære og Pagter 14

Indledning

Afsnit 14, som er stilet til David Whitmer, er en af flere, som er givet til personer, som blev kaldet til at arbejde i Herrens tjeneste. (Afsnit 4 blev givet til Joseph Smith sen., afsnit 11 til Hyrum Smith, afsnit 12 til Joseph Knight sen., afsnit 15 til John Whitmer og afsnit 16 til Peter Whitmer jun.). Det var ikke usædvanligt for folk, som kendte profeten Joseph Smith, at bede ham om en åbenbaring angående Herrens vilje med hensyn til dem personligt. Dette er den første åbenbaring i Lære og Pagter, som er modtaget i Fayette i New York. Joseph Smith modtog afsnittene 14–16 her, kort efter at han var flyttet til Whitmers gård. (Se den historiske baggrund for afsnit 14 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 29–30).

Væsentlige evangeliske principper

- Evigt liv er en gave, som Gud giver alle, der holder hans befalinger og holder ud til enden (se L&P 14:6–7, 11; se også Rom 2:7; Mosiah 18:13).
- Hvis vi beder i tro, kan vi modtage Helligånden og stå som vidne om sandheden (se L&P 14:8; se også Mosiah 18:8–10; Moroni 10:3–5).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 56–58.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 29–30.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter 14 (mesterskriftsted, L&P 14:7). Evigt liv er en gave, som Gud giver alle, der holder hans befalinger og holder ud til enden.
 (15–20 minutter)

Vis eleverne en indpakket æske og spørg:

- Hvad er den bedste gave, I nogen sinde har fået?

- Hvad er det ved gaven, som gør den så ønskværdig?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 14:7 og nævne den største gave, vi kan få. Læs følgende udtalelser. Ældste Bruce R. McConkie, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds, har skrevet:

»Evigt liv ... er det liv, som vor himmelske Fader lever ...

De, som opnår evigt liv, modtager ophøjelse; de er Guds sønner, Kristi medarbejdere, medlemmer af den Førstefødtes kirke, de overvinder alt, har al magt og modtager Faderens fylde. De er guder« (Mormon Doctrine, 2. udg., 1966, s. 237).

Ældste Neal A. Maxwell har skrevet:

»Vor glæde over disse to store og gavmilde gaver [udødelighed og evigt liv] bør drukne al sorg, dulme al bedrøvelse, overvinde alt dårligt humør, opløse al fortvivlelse og kue al tragedie« (Wherefore, Ye Must Press Forward, 1977, s. 132).

Tal om, hvorfor evigt liv er den største af alle gaver.

Påpeg, at evigt liv er en gave fra Gud. Herren har opstillet de betingelser, som vi må opfylde for at kunne modtage denne gave. Læs Lære og Pagter 14 og find ud af, hvilke befalinger Herren gav David Whitmer, og skriv dem på tavlen. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvilke af de befalinger, som David Whitmer fik, gælder for os i dag? Hvordan?
- Hvordan hjælper det os til at opnå evigt liv, når vi holder disse befalinger?
- Hvilken velsignelse har Herren lovet dem, som beder i tro? (se v. 8).

Fortæl klassen om begivenhederne i forbindelse med profeten Joseph Smiths tur fra Harmony til Fayette (se Kirkens historie i tidernes fylde, s. 56–58). Lad eleverne lytte efter eksempler på, hvordan disse mennesker holdt ud og var på stien, der fører til evigt liv.

Lære og Pagter 15–16

Indledning

Se indledningen til afsnit 14 (s. 43).

Væsentlige evangeliske principper

- Når vi forkynder omvendelse, kan det hjælpe Guds børn til at vende tilbage til ham (se Lære og Pagter 15:4–6; 16:4–6; se også Alma 29:1–2, 9–10; L&P 11:9).

Yderligere hjælpemidler

- Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343, s. 56–58.
- Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 31.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 15:4–6; 16:4–6. Når vi forkynder omvendelse, kan det hjælpe Guds børn til at vende tilbage til ham. (10–15 minutter)

Skriv følgende sætning på tavlen, men udelad det første ord: »Omvendelsens princip er en stor velsignelse, men man bør ikke gøre sig selv syg, bare for at kunne prøve kuren« (M. Russell Ballard, Stjernen, jan. 1991, s. 35). Bed eleverne om at nævne det manglende ord, og skriv det, hvor det mangler. Spørg: Hvorfor er dette budskab vigtigt for menneskene i dag?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 15:6 og finde ud af, hvad Herren har sagt der er af størst værdi for os. Læs følgende udtalelse af ældste Orson R. Whitney, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Forpligtelsen til at frelse sjæle, påhviler hver mand og kvinde i denne kirke ... og de kan ikke undslippe dette ansvar med den begrundelse, at det kun tilhører denne eller hin person. Har Herren ikke sagt ... »Thi dette er en advarslens dag og ikke en dag til mange ord. Lad derfor hver sjæl, som er blevet advaret, advare sin næste?« (i Conference Report, okt. 1913, s. 99; se L&P 63:58; 88:81).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 15–16 og tale om følgende spørgsmål:

- Hvorfor tror I, det er så vigtigt at forkynde evangeliet?
- Hvem har ansvar for at prædike omvendelse?
- Hvad kan vi lære af denne åbenbaring og af, at Herren brugte de samme ord to gange?
- Hvilken velsignelse er der lovet dem, som »forkynder omvendelse«? (v. 6)
- Læs Alma 29:1–2, 9–10. Hvilke yderligere velsignelser får vi ved at forkynde omvendelse?

Lære og Pagter 17

Indledning

Ældste Bruce R. McConkie har skrevet følgende: »Herren sender altid sit ord ved vidner, som bærer vidnesbyrd om sandheden og guddommeligheden af det ... to eller flere vidner forener altid deres stemmer for at gøre det guddommeligt bærede vidnesbyrd bindende på jorden og beseglet til evig tid i himlene« (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 bind, 1979–1981, 2:76). Få oplysninger om de tre vidner til Mormons Bog i den historiske baggrund for afsnit 17 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 32).

Væsentlige evangeliske principper

- Gud kalder vidner til at stadfæste sandheden af alting (se L&P 17; se også 5 Mos 19:15; Matt 18:16).
- Jesus Kristus bar vidnesbyrd om, at Mormons Bog er sand (se L&P 17:5–6; se også L&P 19:26; 20:8–11).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 58–61.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 32–34.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 17. Gud kalder vidner til at stadfæste sandheden af alting. (30–35 minutter)

Arrangér, at en eller anden kommer ind i klasseværelset med en lille genstand i hånden og går hurtigt igen. Spørg:

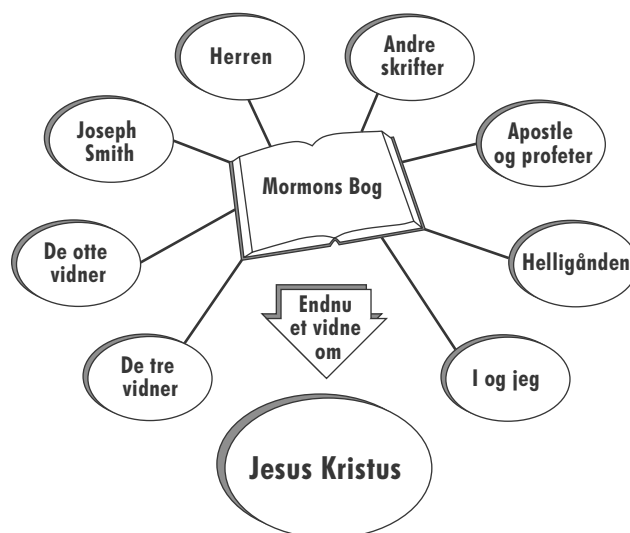
- Hvor høj var personen?
- Hvad havde personen på?
- Hvilken farve var personens hår?
- Hvad havde personen i hånden?
- Hvilken fordel er det, at have mere end ét vidne?

Læs Matthæusevangeliet 18:16 og spørg: Hvad lærer dette vers os om Herrens lov om vidner?

Bed eleverne om at studere Lære og Pagter 17 og besvare følgende spørgsmål. (Du kan skrive dem på tavlen, før klassen begynder).

- Hvad så de tre vidner ud over pladerne? (Se v. 1).

- Hvad blev de bedt om, før de kunne få deres vidnesbyrd? (Se v. 1–2).
- Hvad forventede Herren af de tre vidner efter synet? (Se v. 3–5).
- Hvem bar vidnesbyrd for dem om sandheden af Mormons Bog? (Se v. 6).
- Hvilke årsager er der ifølge dette afsnit til, at Herren gerne ville have flere vidner om Mormons Bog? (Se v. 4, 9).
- Hvilket løfte, som Herren gav de tre vidner, ville blive opfyldt, hvis de forblev trofaste? (Se v. 8).

Tegn ovenstående diagram på tavlen og skriv kun ordet *Mormons Bog* på. Bed eleverne om at læse skriftstederne og udtalelserne nedenfor og at finde så mange vidner til Mormons Bog, som de kan, og at udfylde skemaet, efterhånden som de finder svarene.

- De tre vidners vidnesbyrd og de otte vidners vidnesbyrd i indledningen til Mormons Bog
- Ezekiels Bog 37:15–17
- Lære og Pagter 1:29
- Moronis Bog 10:3–4
- »Jeg vidner om, at Mormons Bog er Guds ord« (Ezra Taft Benson, *Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 80).

»Jeg beder om, at vi må ... efterleve de store sandheder i Mormons Bog. Jeg vidner om, at [denne] vor religions slutsten sidder godt fast og bærer sandhedens vægt, mens denne sandhed bevæger sig hen over jorden« (*Den danske Stjerne*, apr. 1984, s. 17).

Skønt de tre vidner fik den ære at se en engel og pladerne, så kom den virkelige kraft fra deres vidnesbyrd, sådan som det også er med os, gennem Helligånden. Læs følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, den daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Men Kristus har selv erklæret, at de tilkendegivelser, vi kan få ... ved et besøg fra en engel, et håndgribeligt, opstandent væsen, ikke vil efterlade det indtryk, og vil ikke overbevise os og give os det, som vi ikke kan komme bort fra igen, og som vi får gennem en tilkendegivelse af Helligånden [se Luk 16:27–31; L&P 5:7.10]. Personlige besøg kan blive slørede som tiden går, men denne vejledning fra Helligånden fornyes og fortsætter dag efter dag, år efter år, hvis vi lever værdigt til at modtage den« (*Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 3 bind, 1:48).

Lad eleverne læse og sammenligne 2 Nephi 32:5 og Moroni 10:5 og fortæl, hvordan disse vers hænger sammen med udtalelsen ovenfor. Spørg:

- Hvordan kan det styrke vores vidnesbyrd at have så mange vidner om Mormons Bog?
- Hvilken forskel gør det i vores dagligdag at vide, at Mormons Bog er sand?
- Læs Moroni 10:4 og læs Johannesevangeliet 7:17. Hvad kan man ifølge disse vers gøre for at styrke sit vidnesbyrd?

Bed eleverne om at slå op på den første side i deres tre-i-en'er eller Mormons Bog, og spørg: Hvad er Mormons Bog et vidne om? Udfyld skemaet på tavlen ved at skrive *Endnu et vidne om* og *Jesus Kristus* de relevante steder. Spørg: Hvordan er vidnerne om Mormons Bog også vidner om Jesus Kristus?

Fortæl om nogle af de tre og de otte vidners oplevelser (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 59–61). Spørg:

- Hvorfor tror I ikke, at der viste sig noget syn, mens Martin Harris var sammen med Oliver Cowdery, David Whitmer og profeten Joseph Smith?
- Hvordan kan denne lærestreg finde anvendelse i en persons liv i vore dage?

Lære og Pagter 18

Indledning

Den 15. maj 1829 lagde Johannes Døber hænderne på profeten Joseph Smiths og Oliver Cowderys hoved for at gengive Det Aronske Præstedømme. Bagefter pålagde han dem at døbe hinanden og derefter ordinere hinanden til Det Aronske Præstedømme ved håndspåleggelse. Han lovede dem, at hvis de forblev trofaste, ville også Det Melkisedekske Præstedømme blive gengivet til dem (overskriften L&P 13). Da Joseph Smith havde modtaget afsnit 18, havde

han og Oliver Cowdery fået Det Melkisedekske Præstedømme af Peter, Jakob og Johannes. Historiske optegnelser og vidnesbyrds fra Joseph Smiths medarbejdere viser, at Det Melkisedekske Præstedømme sandsynligvis blev gengivet mellem den 16. og den 28. maj 1829. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 55–56; Larry C. Porter, »The Restoration of the Aaronic og Melchizedek Priesthoods«, *Ensign*, dec. 1996, s. 30–47).

Væsentlige evangeliske principper

- Kirken er bygget på evangeliets grundlag, sådan som det findes i skrifterne, og vil modstå Satans magter (se L&P 18:1–5; se også 6. trosartikel).
- Det Melkisedekske Præstedømme blev gengivet gennem Peter, Jakob og Johannes til profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery (se L&P 18:9; se også L&P 27:12; 128:20).
- De Tolv Apostle er kaldet til at leve retskaffent, forrette præstedømmeordinancer og forkynde evangeliet ved Helligåndens kraft (se L&P 18:9, 26–28; se også ApG 4:33; 10:39–43; L&P 107:23, 33–35).
- Værdien af hver eneste person er så stor, at Jesus Kristus led og døde, for at vi kan omvende os og vende tilbage til ham. Det forandrer menneskers liv og giver os glæde at udbrede dette budskab (se L&P 18:10–16; se også Johannesevangeliet 3:16; L&P 34:3).
- Når vi omvender os og bliver døbt, påtager vi os Jesu Kristi navn. De, som kender hans navn og genkender hans røst, bliver frelst (se L&P 18:21–25, 40–43; se også Mosiah 5:8–13).
- Skrifterne indeholder Kristi ord. Vi kan høre Jesu Kristi røst, når vi læser skrifterne ved Åndens kraft (se L&P 18:33–36; se også L&P 68:3–4).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 55–56.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 34–36.

Forslag til undervisningen

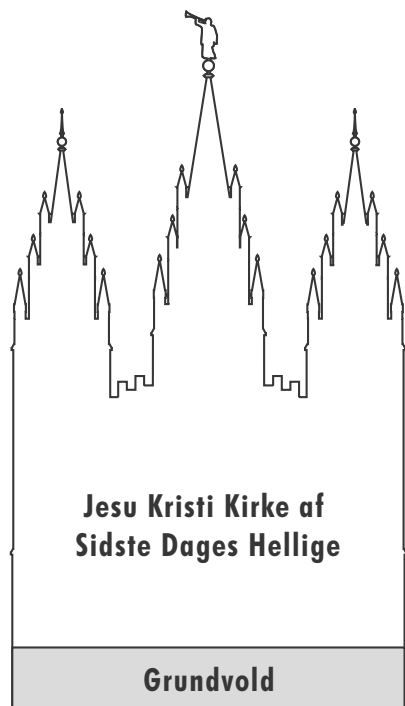
Lære og Pagter 18:1–5, 22, 29, 32. Kirken er bygget på evangeliets grundlag, sådan som det findes i skrifterne, og vil modstå Satans magter.
(15–20 minutter)

Fortæl eleverne følgende beretning: Den 17. oktober 1989 kl. 5.04 ramte et jordskælv, der målte 6,9 på Richterskalaen, San Francisco i Californien. Tusinder af bygninger tog skade eller blev ødelagt. Udgifterne til reparationerne blev anslået til to milliarder dollars. En række huse i nærheden af Watsonville i Californien så fine ud udenpå, men embeds-

mændene sagde, at de skulle rives ned, fordi der var revner i fundamentet, og de ikke var sikre.

Læs Matthæusevangeliet 7:24–27, og tal med eleverne om vigtigheden af at have et stærkt fundament.

Tegn følgende diagram på tavlen:

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 18:1–5, og spørg:

- Hvilke »ting« (v. 2) havde Oliver Cowdery skrevet? (Mormons Bog).
- Hvad fortalte Herren Oliver om skrifterne?
- Hvad ville Herren gerne have Oliver til at gøre med skrifterne? (Se v. 3).

Peg på diagrammet på tavlen og spørg:

- Hvad er Kirkens grundvold? (Se v. 5).
- Hvilken magt har Kirken, hvis den er bygget på denne grundvold? (Se v. 5).
- Hvad fortæller disse vers os om, hvorfor Herren ventede med at genoprette Kirken, indtil efter at Mormons Bog var blevet udgivet?

Læs 2 Nephi 32:3–6. Tal om lighederne mellem Kirkens grundvold og jeres grundvold i livet.

Lære og Pagter 18:9. Det Melkisedekske Præstedømme blev gengivet gennem Peter, Jakob og Johannes til profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery. (10–15 minutter)

Skriv følgende spørgsmål på tavlen, eller giv eleverne dem på et uddelingsark:

- Hvornår blev Det Aronske Præstedømme gengivet? (Se overskriften til L&P 13).
- Hvor blev Det Aronske Præstedømme gengivet?
- Hvem gengav Det Aronske Præstedømme?
- Under hvis ledelse handlede han? (Se JS-H 1:72).
- Hvilket løfte gav han vedrørende Det Melkisedekske Præstedømme?
- Hvem gengav Det Melkisedekske Præstedømme? (Se L&P 27:12).
- Hvor blev Det Melkisedekske Præstedømme gengivet? (Se L&P 128:20).
- Hvornår blev Det Melkisedekske Præstedømme gengivet?

Når eleverne har svaret på spørgsmålene, så lad dem læse Lære og Pagter 18:9 igennem og finde et embede i Det Melkisedekske Præstedømme (apostel). Forklar, at datoen for gengivelsen af Det Melkisedekske Præstedømme ikke er blevet nedskrevet, men at historiske optegnelser og vidnesbyrd fra Joseph Smiths medarbejdere viser, at det sandsynligvis skete på et tidspunkt mellem den 16. og den 28. maj 1829 (se indledningen til afsnit 18, s. 46). Omtalen i vers 9 af embedet apostel er det første tegn i Lære og Pagter på, at Det Melkisedekske Præstedømme var blevet gengivet. Læs følgende udtalelse af David Whitmer om, hvad Oliver Cowdery sagde, lige inden han døde.

»[Oliver Cowdery talte til] personerne i lokalet, lagde hænderne ... på sit hoved og sagde: »Jeg ved, at evangeliet er sandt og på dette hoved har Peter, Jakob og Johannes lagt deres hænder og overdraget Det Melkisedekske Præstedømme« (i »The Testimony of Oliver Cowdery«, *Ensign*, dec. 1996, s. 40).

Lære og Pagter 18 blev givet, kort efter at Det Melkisedekske Præstedømme var blevet gengivet, og de principper, der belæres om i dette afsnit, drejer sig om dette præstedømme. Del eleverne op i tre grupper. Lad hver gruppe læse et af følgende sæt vers og tænke over, hvordan de handler om Det Melkisedekske Præstedømme:

- Versene 1–5. Skrifterne er sande og indeholder evangeliets fylde, heriblandt oplysninger om Det Melkisedekske Præstedømmes ordinancer.
- Versene 9–25, 40–47. Der hersker stor ugudelighed i verden. For at kunne overvinde denne ugudelighed har vi brug for Frelseren, hans forsoning og præstedømmets ordinancer.
- Versene 26–39. For at kunne forrette disse ordinancer må vi have Det Melkisedekske Præstedømme og apostlene, som leder det.

Lære og Pagter 18:9, 27–38. De Tolv Apostle er kaldet til at leve retskaffent, forrette præstedømmeordinancer og forkynde evangeliet ved Helligåndens kraft. (20–25 minutter)

Vis et billede af en apostel. Spørg eleverne om, hvem det er, og hvilken stilling han har i Kirken. Læs følgende historie af ældste Boyd K. Packer:

»Engang var Karl G. Maeser leder for et hold unge missionærer, som skulle over Alperne. Da de nåede bjergtoppen, så han tilbage på en lang række pæle, der var stukket ned i sneen for at markere en sikker vej over den ellers så lumske gletsjer.

Han bad alle missionærene om at gøre holdt, hvorpå han pegede ned over pælene og sagde: »Brødre, her står (Guds) præstedømme. Det er bare almindelige pæle som alle andre . . . men den position, de indtager, gør dem til det, de betyder for os. Hvis vi går et skridt bort fra den vej, de har markeret, farer vi vild.« (se *Stjernen*, aprilkonferencen 1985, s. 34)

Spørg eleverne, hvordan pælene i gletscheren forestiller Herrens apostle. Skriv *En apostels rolle* på tavlen. Lad eleverne læse Apostlenes Gerninger 4:33; 10:39–43; L&P 18:9, 26–32; 107:23, 33–35. Skriv alt det på tavlen, som de kan finde, som beskriver en apostels rolle. Spørg:

- Hvilke farer udsætter vi os for, hvis vi vælger ikke at følge profeterne og apostlene?
- Hvilke fordele nyder de, som følger deres råd?

Læs følgende udtalelse af præsidenterne Brigham Young, Heber C. Kimball og Willard Richards, som var medlemmer af Det Første Præsidentskab:

»Lad alle de hellige give omhyggelig agt på rådet fra dem, som er over dem i Herren, ved at opretholde dem ved troens bøn og holde sig selv rene og ydmyge, så skal de aldrig mangle visdom fra oven« (i James R. Clark; saml., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saint*, 6 bind., 1965–1975, 2:48).

Læs Lære og Pagter 18:37, og find de to mænd, som Herren udpegede til at finde De Tolv Apostle. Senere kaldte Herren Martin Harris til at slutte sig til dem. I februar 1835 udvalgte og ordinerede disse tre det første kворum af De Tolv Apostle i vore dage (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 153–154). Læs følgende iagttagelse af ældste B. H. Roberts, som var medlem af De Halvfjerds:

»Det lader til, at De Tolvs særlige kaldelse er at være vidner om Herren Jesus Kristus i hele verden. Som følge deraf var det i særlig grad relevant, at disse tolv vidner skulle udvælges af de tre meget særlige vidner – vidnerne til Mormons Bog i særdeleshed og til Guds forunderlige værk i almindelighed« (*History of the Church*, 2:187 n).

 Lære og Pagter 18:10–16 (mesterskriftsted, L&P 18:10, 15–16). Værdien af hver eneste person er så stor, at Jesus Kristus led og døde, for at vi kan omvende os og vende tilbage til ham. Det forandrer menneskers liv og giver os glæde at udbrede dette budskab. (5–10 minutter)

Vis eleverne noget, der er af stor værdi for dig, og spørg dem, hvor meget de mener, det er værd. Tal om følgende spørgsmål.

- Hvilke ting har I, som er dyrebare for jer?
- Hvad er det, der giver jeres ting værdi?

Læs Lære og Pagter 18:10–12 og spørg:

- Hvad er værdien af en menneskesjæl?
- Hvilken pris var Herren villig til at betale for hver person? (se også Joh 3:16; L&P 34:3).

Bær vidnesbyrd om, at det kostede en Gud hans blod at frelse alle menneskers sjæle (se 1 Kor 6:19–20; 1 Pet 1:18–19). Spørg eleverne om, hvad de føler ved at vide, hvad Herren har gjort for dem. Læs eller syng »O, se hvilken kærlighed« (*Salmer og Sange*, nr. 114). Læs Lære og Pagter 18:13 og bed eleverne om at fortælle, hvorfor de mener, at omvendte sjæle giver Herren glæde.

Læs versene 14–16 og spørg:

- Hvad har Herren befalet os at gøre?
- Hvordan hænger denne befaling sammen med Herrens hensigt, som den er beskrevet i vers 11?
- Hvad føler vi, når vi holder denne befaling?
- Læs Alma 26:30–31; 29:8–10 og bed eleverne om at fortælle om en missionæroplevelse, som har givet dem stor glæde. Eller bed en hjemvendt missionær om at fortælle klassen om noget af den glæde, han eller hun har følt ved at missionere. Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Mine elskede medarbejdere, I står over for de lykkeligste år i jeres liv. Jeg ved, hvad jeg taler om. Jeg har været der. Jeg har smagt glæden ved at missionere. Der er intet arbejde i hele verden, som kan give en person større glæde og lykke« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 213).

Tal med eleverne om, hvad de kan gøre nu og senere for at »råbe omvendelse« til andre (L&P 18:14).

Lære og Pagter 18:21–25, 40–43. Når vi omvender os og bliver døbt, påtager vi os Jesu Kristi navn. De, som kender hans navn og genkender hans røst, bliver frelst. (15–20 minutter)

Bed en eller to elever om at skrive deres efternavn på tavlen. Bed dem forklare, hvordan de har fået deres navn, og hvilke privilegier og ansvar, der følger med navnet. (Privilegierne kan være kost og logi, kærlighed, tryghed, at vokse op i Kirken. Ansvarerne kan være at passe på nøglen til huset, behandle familiens medlemmer med kærlighed og respekt, udføre sine huslige pligter og ære familiens navn).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 18:21–25, 40–43, og spørg:

- Hvilket navn påtager vi os som medlemmer af Kirken?
- Læs Lære og Pagter 20:37. Hvornår påtager vi os dette navn ifølge dette vers?
- Hvad har dette navn med vores frelse at gøre?
- Hvilke privilegier følger med navnet? Hvilke ansvar?

Præsident Joseph Fielding Smith, der var præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Vi indgår pagt om, at vi vil være villige til at påtage os Sønnens navn og altid erindre ham. I denne pagt lover vi, at vi vil lade os kalde ved hans navn og aldrig gøre noget, som vil bringe skam eller vanære over det« (Lærdomme om frelse, 2:276).

Bed eleverne om at nedskrive måder, hvorpå de kan påtage sig Kristi navn mere effektivt.

Lære og Pagter 18:34–36. Skrifterne indeholder Kristi ord. Vi kan høre Jesu Kristi røst, når vi læser skrifterne ved Åndens kraft. (5–10 minutter)

Bemærk: Dette undervisningsforslag kan kombineres med det, der handler om indledningen til Lære og Pagter (s. 22).

Afspil en optagelse af tre eller fire stemmer, som eleverne kender. Bed nogle elever om at identificere stemmerne. Eller giv en eller to elever bind for øjnene. Lad flere andre elever skiftes til at tale uden at forvrænge deres stemme, og bed eleverne med bind for øjnene om at sætte navn på den talende. Spørg klassen:

- Hvorfor er nogle stemmer lettere at genkende end andre?
- På hvilke måder hører folk Herrens røst?

Påpeg, at jo mere vi hører en stemme, des mere bekendt bliver den, og des større mulighed har vi for at genkende den. Læs Lære og Pagter 18:34–36 og spørg:

- Hvordan kan vi ifølge disse vers høre Herrens røst?
- Hvordan kan dette få jer til at tænke anderledes om skrifterne?

Skriv på tavlen: *Hvis I gerne vil tale med Gud, så bed. Hvis I gerne vil have, at Gud skal tale til jer, så læs i skrifterne.* Spørg om, hvordan disse udsagn gælder for versene 34–36.

Lære og Pagter 19

Indledning

Præsident Joseph Fielding Smith, der var præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt, at Lære og Pagter 19 med dets lærdomme om forsoningen, »er en af de største åbenbaringer, der er givet i denne uddeling; der er kun få, der er af større betydning end denne« (*Church History and Modern Revelation*, 1:85). Ved at bruge Martin Harris' gård som sikkerhed engagerede Joseph Smith forlæggeren Egbert B. Grandin til at trykke Mormons Bog. Inden bogen var udkommet, afholdt nogle folk fra byen et møde og vedtog en beslutning om ikke at købe Mormons Bog. Ifølge Joseph Knight sen. gik Martin Harris, som frygtede, at han skulle miste sin gård, til profeten og sagde: »Bøgerne bliver ikke solgt, for der er ingen, der vil have dem.« Joseph siger: »Jeg tror, at der bliver solgt mange af dem.« Han siger: »Jeg vil gerne have en befaling [åbenbaring].« »Hold hellere dem, du allerede har fået,« siger Joseph. »Jamen,« siger han, »jeg må have en befaling.« ... Han insisterede tre eller fire gange på, at han måtte have en befaling« (i Jessee, »Joseph Knight's Recollection«, s. 37). Joseph modtog afsnit 19 dagen efter. Næste måned solgte Martin Harris en del af sin gård og betalte gælden til Grandin.

Væsentlige evangeliske principper

- Jesus Kristus støtter Faderens plan for frelse ved at gøre hans vilje (se L&P 19:1–5, 16–24; se også Moses 4:1–2).
- Den straf, som de ulydige får i det næste liv, er ikke uendelig (se L&P 19:6–12).
- For at kunne betale prisen for forsoningen led Jesus Kristus mere end nogen dødelig kunne udholde og endog fatte (se L&P 19:15–20; se også Mosiah 3:7).
- Jesu Kristi forsonende blod betaler for de synder, der er begået af dem, som omvender sig. De, som ikke omvender sig, kommer til at betale straffen for deres egne synder (se L&P 19:4, 13–20; se også Mosiah 4:1–3).

Yderligere hjælpekilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 62–66.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 36–39.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 19:4, 13–21 (mesterskriftsted, L&P 19:16–19). Jesu Kristi forsonende blod betaler for de synder, der er begået af dem, som omvender sig. De, som ikke omvender sig, kommer til at betale straffen for deres egne synder. (20–25 minutter)

Giv eleverne en kopi af nedenstående skema som uddelelingsark. Undlad at skrive svarene i højre kolonne. Lad eleverne finde svarene ved hjælp af skrifterne.

Spørgsmål	Skriftsted	Svar
Hvorfor giver Herrens os befalinger?	Joh 13:17; Mosiah 2:41; 4 Nephi 1:15–17	For at velsigne os og gøre os lykkelige.
Hvad er følgerne af synd og ugudelighed?	Matt 25:31–34, 41; L&P 19:5	Ulykke, sorg og lidelse.
Hvad har Herren gjort for at vi kan overvinde følgerne af synd?	L&P 19:4, 13–21	Forsoningen, omvendelse og tilgivelse.

Skriv på tavlen: *Jesu Kristi lidelse betalte for vore synder.*

Spørg: Hvilken pris betalte Frelseren for at kunne give os omvendelsens gave? Læs Mosiah 3:7 og citaterne i uddybningen af Lære og Pagter 19:13–20 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 37–38). Spørg: Hvem led Frelseren for? (Se Lære og Pagter 18:11; 19:16).

Skriv på tavlen: *Når vi omvender os, føler vi lidelse og sorg.*

Læs 1 Joh 1:8; Alma 40:26 og spørg:

- Når man tænker over disse vers, hvorfor er det da så værdifuldt at omvende sig?
- Hvilken sammenhæng er der mellem lidelse og omvendelse? (Se L&P 19:4, 13–21).
- Hvorfor tror I, at lidelse er en vigtig del af omvendelsen?

Læs følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball:

»Man er ikke begyndt at omvende sig, før man har lidt intenst for sine synder ...

Vi må huske på, at omvendelse er mere end blot at sige: »Jeg er ked af det.« Det er mere end at få tårer i øjnene.

Det er mere end en håndfuld bønner. Omvendelse medfører lidelse. Hvis en person ikke har lidt, har han ikke omvendt sig« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 88, 99).

Skriv på tavlen: *Hvis vi vælger ikke at omvende os, kommer vi til at lide ved at betale for vore egne synder.*

Læs Lære og Pagter 19:17 og spørg: Hvis lidelse er en vigtig del af omvendelsen, hvad tror I da, at Frelseren mener i dette vers? Forklar, at den lidelse, som er en del af omvendelsen, ikke er den samme, som den lidelse, Frelseren blev udsat for i forbindelse med forsoningen. Hans lidelse gjaldt som betaling for synd og var uendelig mere vanskelig.

Læs følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith:

»Al synd, uanset hvilken beskaffenhed den har, er en overtrædelse af en fastsat lov eller befaling og fortjener derfor at blive straffet, indtil prisen er blevet betalt. Den pris kan bestå af en fysisk eller en mental lidelse eller ved på anden måde at betale gælden. I skrifterne får vi at vide, at for hver synd må der lægges en modydelse, enten ved omvendelse eller ved straf« (*Seek Ye Earnestly*, 1970, s. 151).

Læs Matthæusevangeliet 11:28–30; Mosiah 26:30 og spørg: Hvilke velsignelser ved omvendelse findes der i disse vers? Syng eller læs »Et grønklædt højdedrag« (*Salmer og Sange*, nr. 115). Bed eleverne om at nedskrive deres følelser for Frelseren. Lad enhver, som kunne tænke sig at fortælle om deres følelser, gøre det. Bær vidnesbyrd om Frelseren og vigtigheden af hans forsoning i dit liv.

Lære og Pagter 19:13–38. Herren gav Martin Harris befalinger.

(10–15 minutter)

Læs sammen med eleverne indledningen til afsnit 19 (s. 49). Bed dem løbe Lære og Pagter 19:13–28 igennem og understrege sætningerne *derfor befaler jeg dig, jeg befaler dig og atter befaler jeg dig*. Skriv versnumrene i det tilhørende skema lodret på tavlen. Bed eleverne om at nedskrive Herrens befalinger til Martin ud for hvert versnummer.

L&P 19	Befalinger
v. 13	Omvend dig.
v. 21	Prædik omvendelse til andre.
v. 23	Lyt til Herrens ord. Vær ydmyg.
v. 25	Begær ikke og slå ikke ihjel.
v. 26	Begær ikke din egen ejendom. Yd økonomisk støtte til trykningen af <i>Mormons Bog</i> .
v. 28	Bed lydeligt og inden i dig selv, offentligt og i enrum.
v. 30	Stol på Gud; hån ikke nogen.
v. 31	Undervis i tro, omvendelse, dåb og Helligånden.
v. 37	Prædik; forman; forklar sandheden.

Læs versene 26, 34–35 og spørg:

- Hvordan kan man begære sin egen ejendom? (Se L&P 104:14, 55–56).
- Hvilke ofre har enten du, eller nogen du kender, ydet Herren?
- Hvilke ofre bør du være villig til at yde, hvis du bliver bedt om det? (Se Omni 1:26).

Lære og Pagter 20

Indledning

Omkring 60 mennesker var til stede ved organiseringen af Kirken den 6. april 1830 i Fayette i New York. Nogle kom så langt som fra Colesville, 160 km mod syd. Joseph Smith og Oliver Cowdery blev opretholdt, hvorefter de ordinerede hinanden til kirkeledere. De forrettede nadveren og bekræftede de personer, som tidligere var blev døbt, og gav dem Helligåndsgaven. Senere på dagen døbte de andre. I afsnit 20, som blev givet på eller før denne dag, blev profeten pålagt at organisere Kirken. Ældste Bruce R. McConkie har skrevet følgende: »Vi kalder afsnit 20 i Lære og Pagter for Kirkens vedtægter, hvilket betyder, at det er det dokument, som forklarer, hvad de grundlæggende lærdomme, den organisatoriske struktur og Kirkens fremgangsmåder er« (*Doctrine of the Restoration: Sermons and Writings of Bruce R. McConkie*, red. Mark L. McConkie, 1989, s. 271).

Væsentlige evangeliske principper

- Jesu Kristi myndighed var nødvendig, for at hans kirke kunne blive genoprettet. Præstedømmebærere bliver kaldet af Gud, opretholdt og ordineret af en, der har den rette præstedømmemyndighed (se L&P 20:1–4; se også L&P 26:1–2; 5. trosartikel).
- Mormons Bog rummer evangeliets fylde, vidner om sandheden af Bibelen og belærer om Jesus Kristus og hans mission (se L&P 20:8–16; se også titelbladet til Mormons Bog).
- Skabelsen, Adams fald og Jesu Kristi forsoning er tre grundlæggende principper i evangeliet (se L&P 20:17–24; se også Alma 18:36–39; Mormon 9:11–12).
- De, som ydmyger sig, har tro, ønsker at blive døbt, omvender sig og er villige til at påtage sig Kristi navn og tjene ham til enden, er værdige til at blive døbt (se L&P 20:25–26, 37, 72–74; se også Moroni 6:1–4).
- Gennem Jesu Kristi forsoning kan vi modtage omvendelsens velsignelser, retfærdiggørelse, helliggørelse

og frelse i Guds rige (se L&P 20:29–31; se også Moroni 10:32–33).

- Der er flere embeder i præstedømmet, og til hvert embede hører der bestemte ansvar (se L&P 20:38–71; se også 5. trosartikel).
- Formålet med nadveren er at erindre Frelserens offer og forny vore dåbspagter (se L&P 20:75–80; se også 3 Nephi 18:1–12, 28–29).

Yderligere hjælpemidler

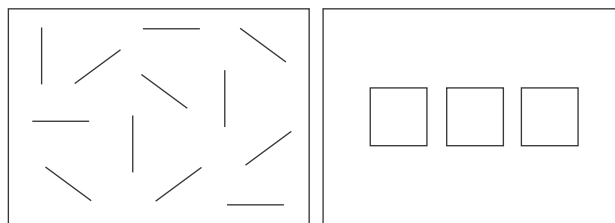
- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 67–69.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 39–43.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 20. Herren har åbenbaret sin kirkes orden. (5 minutter)

Lad eleverne slå op på fotografiet af Peter Whitmer sen.'s genopførte bjælkehytte i afsnittet med fotografier af steder fra skrifterne i *Guide til skrifterne* (nr. 26), og spørg dem, hvilke betydningsfulde begivenheder i Kirkens historie, der fandt sted der. Læs indledningen og fortæl om Kirkens organisering ud fra afsnittet med Yderligere hjælpemidler ovenfor. (Se også note 26 i afsnittet med fotografier af steder fra skrifterne i *Guide til skrifterne*). Spørg:

- Hvilke årsager har du til at være taknemmelig for, at Kirken blev genoprettet og organiseret?
- På hvilke måder er vore møder i vore dage forskellige fra de første møder i Kirken?
- På hvilke måder er vore møder de samme?

Tegn to tegninger, som på ovenstående diagram. Fortæl eleverne, at du vil vise dem to tegninger, og at de skal prøve at tegne det, de ser. Forklar, at de kun får hver tegning at se i ét sekund, så de skal være meget opmærksomme. Vis dem det første billede, giv dem tid til at tegne, og vis dem så det andet billede. Når de er færdige med den anden tegning, så spørg:

- Hvilket billede var lettest at tegne? Hvorfor? (Påpeg, at begge billeder består af samme antal linier, men på det ene, er de organiserede, og på det andet er de det ikke).
- Hvorfor er det vigtigt, at der er orden i Guds rige? (Se 1 Kor 14:33; L&P 132:8).

Forklar, at da Herren genoprettede sin kirke, gav han en åbenbaring om, hvordan den skulle organiseres. Man kan sammenligne afsnit 20 med »vedtægter«. Spørg:

- Hvad er vedtægter? (Et dokument, som skitserer de procedurer og regler, som en organisation styres efter).
- Hvordan giver en vedtægt orden?
- Hvilke velsignelser får Kirken fordi, den har et sæt retningslinjer?

Bed eleverne om at se efter, hvordan Lære og Pagter 20 giver orden.

Lære og Pagter 20:1–4. Jesu Kristi myndighed var nødvendig, for at hans kirke kunne blive genoprettet. Præstedømmebærere bliver kaldet af Gud, opretholdt og ordineret af en, der har den rette præstedømmemyndighed. (5–10 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I har lånt en vens bil og bliver standset af politiet. Betjenten beder om at få lov til at se registreringsattesten og finder ud af, at bilen ikke tilhører jer.

- Under hvilke omstændigheder kan betjenten give jer lov til at køre videre?
- Under hvilke omstændigheder kan betjenten anholde jer for biltyveri?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 20:1–4 og fortælle, hvad der skete i vers 1. Spørg:

- Hvad havde Joseph og Oliver allerede, inden de organiserede Kirken? (Præstedømmet).
- Hvorfor var det vigtigt, at de havde præstedømmet, inden de organiserede Kirken?
- Hvordan kan dette sammenlignes med det at låne en vens bil?
- Hvem har i dag myndighed til at lede Herrens værk?
- Læs følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson fra De Tolvs Kvorum:

»Profeten Joseph Smith var udvalgt til at genoprette Kirken, til at modtage og forvalte præstedømmets myndighed samt til at gengive enkle og dyrebare sandheder, der var gået tabt for menneskene« (Stjernen, jan. 1995, s. 83).

Lære og Pagter 20:8–28. Mormons Bog rummer evangeliets fylde, vidner om sandheden af Bibelen og belærer om Jesus Kristus og hans mission.

(10–15 minutter)

Skriv følgende sætning på tavlen, men udelad ordene i kursiv: »Intet medlem af denne kirke kan stå værdigt i Guds nærhed uden at have læst *Mormons Bog* alvorligt og grundigt« (*Mormons Bog Elevens hæfte: Religion 121–122*, s. 7). Lad eleverne stille 20 ja- eller nej-spørgsmål for at finde ud af, hvad der mangler. Bed dem tænke over, om de har »læst *Mormons Bog* alvorligt og grundigt«.

Lad eleverne læse Lære og Pagter 20:8–28 og nævne alt det, de kan finde om *Mormons Bog*. Bed et par elever om at fortælle, hvad de har fundet frem til. Spørg: Hvis man ved, at *Mormons Bog* er sand, hvad ved man så om:

- Joseph Smith?
- Genoprettelsen af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige?
- Gengivelsen af Det Aronske Præstedømme og Det Melkisedekske Præstedømme?
- Evangeliets principper?

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

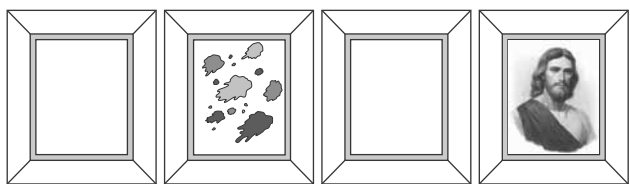
»Mormons Bog er vidnesbyrdets slutsten. Ligesom hvælvingen styrter sammen, hvis slutstenen tages bort, således står og falder hele kirken med *Mormons Bogs* sandfærdighed. Det har kirkens fjender klart indset. Af samme grund gør de sig så store anstrengelser for at forsøge at gendrive *Mormons Bog*, for kan den bringes i vanry, så ryger profeten Joseph Smith sammen med den. Og det samme gælder vores påberåbelse af præstedømmets nøgler og åbenbaring og den genoprettede kirke. Men på den anden side, hvis *Mormons Bog* skulle være sand, og millioner har nu båret vidnesbyrd om, at de gennem Ånden ved, at den virkelig er sand, så må man godtage påstanden om genoprettelsen og alt, hvad deraf følger« (Stjernen, jan. 1987, s. 4).

Lære og Pagter 20:25–26, 37, 72–74. De, som ydmyger sig, har tro, ønsker at blive døbt, omvender sig og er villige til at påtage sig Kristi navn og tjene ham til enden, er værdige til at blive døbt. (5–10 minutter)

Skriv på tavlen *L&P 20:25–26; L&P 20:37; L&P 20:72–74*. Bed klassen om at forestille sig, at en af deres venner, som ikke er medlem, men som er interesseret i evangeliet, spørger dem om, hvad vi lærer i vore skrifter om dåb. Bed tre elever om at læse de tre sæt vers på tavlen, og tal som klasse om, hvad de lærer os.

Lære og Pagter 20:17–34. Gennem Jesu Kristi forsoning kan vi modtage omvendelsens velsignelser, retfærdiggørelse, helliggørelse og frelse i Guds rige. (15–20 minutter)

1. 2. 3. 4.

Vis eleverne ovenstående billeder. (Brug forstørrelserne på side 311 i tillægget). Spørg:

- På hvilken måde er det første billede eller maleri ligesom os, når vi bliver født? (Se L&P 93:38).
- Hvorfor bliver vores maleri beskidt, sådan som det er vist på det andet billede? (Se L&P 20:17–20).

Læs Lære og Pagter 20:21–24 og spørg:

- Hvad har Herren gjort, for at vi kan blive rene igen, ligesom på det tredje billede?
- Hvad skal vi gøre for at blive rene? (Se v. 29).
- Læs vers 30. Hvilket ord bruger Herren til at beskrive denne rene tilstand?
- På hvilken måde er det tredje maleri lige som os, efter at vi har omvendt os og er blevet døbt? (Sammenlign det tredje maleri med det første).
- Hvordan hænger disse malerier sammen med det, der er skildret på det fjerde maleri?

Forklar, at *retfærdiggørelse* betyder at blive rensset og tilgivet. Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»En handling, der er retfærdiggjort af Ånden, er en, der er ... stadfæstet og godkendt af Helligånden ...

Som med alle andre lærdomme om frelse er retfærdiggørelsen mulig takket være Kristi sonoffer, men den bliver kun virksom i en persons liv på betingelse af personlig retskaffenhed« (*Mormon Doctrine*, s. 408).

Forklar, at *retfærdiggørelse* vil sige at blive hellig, retskaffen og kristuslignende. Præsident Brigham Young har sagt:

»Når en persons vilje, lidenskaber og følelser er fuldstændig underkastet Gud og hans krav, er denne person retfærdiggjort. Det betyder, at min vilje opluges i Guds vilje« (i *Journal of Discourses*, 2:123).

- Læs Lære og Pagter 20:31. Hvad står der i dette vers om, hvad vi skal gøre for at blive retfærdiggjort?
- Læs Matthæusevangeliet 22:36–38. Hvordan hænger disse vers sammen med kravene i Lære og Pagter 20:31?
- Læs Moroni 10:32–33. Hvilke ligheder er der mellem disse vers og Lære og Pagter 20:30–31?
- Læs Lære og Pagter 20:32–34. Hvilken advarsel og belæring giver Herren i disse vers?

Lære og Pagter 20:38–71. Der er flere embeder i præstedømmet, og til hvert embede hører der bestemte ansvar. (15–20 minutter)

Giv eleverne følgende quiz om præstedømmet.

1. Hvilket embede i præstedømmet skal man have for at kunne velsigne nadveren? (Præst; se L&P 20:46).
2. Hvilket embede skal man have for at kunne døbe nogen? (Præst; se v. 46).
3. Hvilket embede skal man have for at kunne ordinere nogen til diakon? (Præst; se v. 48).
4. Hvilket embede skal man have for at kunne give nogen Helligåndsgaven? (Ældste; se v. 41, 43).
5. Hvilket embede skal man have for at kunne ordinere nogen til ældste? (Ældste; se v. 39).
6. Hvilket embede skal forklare, formane, undervise og indbyde alle til at komme til Kristus? (Diakon, lærer, præst og ældste; se v. 42, 47, 50–51, 59).

Lad eleverne bruge et par minutter på at studere Lære og Pagter 20:38–59, og ret så quizzen ved at gennemgå versene, der følger hvert spørgsmål.

Skriv disse overskrifter på tavlen: *Ældste* (se v. 38–45, 70), *Præst* (se v. 46–52), *Lærer* (se v. 53–59), *Diakon* (se v. 57–59). Del klassen op i fire grupper, og tildel hver gruppe et af præstedømmeembederne på tavlen. Lad grupperne læse de tilhørende vers og under deres overskrift skrive, hvad deres vers lærer os om det pågældende embede. Tal om, hvad de har fundet frem til.

Læs versene 60–65; 5. trosartikel, og spørg: Hvad må der ske, før nogen kan få overdraget præstedømmet? Spørg bærerne af Det Aronske Præstedømme i din klasse: Hvad gør I nu for at ære jeres ansvar i præstedømmet? Spørg de unge piger: Hvad kan I gøre nu og senere i livet for at støtte og opretholde præstedømmet? Spørg de unge mænd: Hvad kan I gøre nu for at få præstedømmet eller for at gå frem i præstedømmet?

Læs følgende udtalelse af præsident James E. Faust, der er rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Præstedømmet er den største magt på jorden. Verdener blev skabt af og ved præstedømmet. . . . Præstedømmets magt er den magt og myndighed, som Gud har givet os til at handle i hans navn til hans børns frelse. Omsorg for andre er selve indbegrebet af præstedømmets ansvar. Det er magten til at velsigne, helbrede og forrette evangeliets frelsende ordinancer. Det er især nødvendigt at udøve præstedømmets myndighed i retfærdighed inden for vore egne fire vægge. Den skal udøves med stor kærlighed. Og det gælder alle præstedømmebærere – både diakoner, lærere, præster, ældster, højpræster, patriarker, halv-fjerdsere og apostle« (*Stjernen*, juli 1997, s. 41).

Lære og Pagter 20:75–79. Formålet med nadveren er at erindre Frelserens offer og forny vore dåbspagter. (20–25 minutter)

Spørg eleverne: Hvilken ordinance kan vi deltage i mere end én gang for os selv? Når de siger nadveren, så læs Lære og Pagter 20:75–79 og spørg:

- Hvad siger Herren er »gavnligt«? (v. 75).
- Hvorfor tager vi nadveren ifølge vers 75?
- Hvem har myndighed til at forrette nadveren? (Se v. 76).
- Hvordan skal de forrette den?
- Hvilke pagter fornyr vi, når vi tager nadveren? (Se v. 37, 77).
- Hvilket løfte opfylder Herren, hvis vi nyder nadveren værdigt? (Se v. 77, 79).
- Læs vers 80; 3 Nephi 18:28–29. Hvad har disse vers med hinanden at gøre?
- Hvorfor tror I, det er vigtigt at tage nadveren ofte?

Ældste Bruce R. McConkie har sagt:

»Så vigtig er [dåben] i Herrens øjne, at han har givet os et middel og en måde, hvorpå vi kan forny den ofte. Den ordinance, hvorved vi fornyr denne pagt, er nadverordinancen« (i Conference Report, sept.–okt. 1950, s. 14).

Skriv denne pusleøvelse på tavlen eller giv eleverne den som uddelingsark. Lad dem matche definitionerne til højre med ordene til venstre.

___1. Altid	A. Helliggøre eller indvie
___2. Velsigne	B. Begunstige eller gøre hellig
___3. Holde	C. Ånden og legemet
___4. Erindre	D. Bekræfte eller bevidne
___5. Hellige	E. Ønske eller være fast besluttet på
___6. Sjæl	F. Genkalde sig eller huske
___7. Være villig	G. Adlyde
___8. Vidne	H. Til enhver tid

(Svar: 1-H, 2-B, 3-G, 4-F, 5-A, 6-C, 7-E, 8-D)

Når eleverne er færdige, så lad dem igen læse versene 77, 79 og skifte stikordene ud med definitionerne. Spørg: Hvilken øget forståelse får I ved at læse bønnerne på denne måde? Læs følgende udtalelse af præsident David O. McKay, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab: »Ingen helligere ordinance forrettes i Kristi kirke end . . . nadveren« (i Conference Report, apr. 1946, s. 112).

Bed eleverne om på et stykke papir at skrive nogle måder, hvorpå de kan gøre nadveren mere betydningsfuld i deres liv.

Lære og Pagter 21

Indledning

Vi lever i en forvirrende tid, der kan være udfordrende for selv de mest hengivne af Jesu Kristi disciple. Men Herren giver os vejledning og anvisninger gennem sine tjenere profeterne. Ældste L. Tom Perry, der er medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Der har aldrig været en tid, hvor det skrevne og talte ord kan nå os fra så mange forskellige kilder. I medierne ser vi analytikerne analysere analytikerne, idet de på det nærmeste overvælder os med meninger og divergerende synspunkter.

Hvor er det dog beroligende at vide, at Herren fortsætter med at holde en kommunikationslinie åben til sine børn gennem profeten. Hvilken velsignelse det er at vide, at vi har en røst, vi kan stole på vil fremsætte Herrens vilje« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 17).

I afsnit 21, som blev givet den dag, Kirken blev organiseret, nævner Herren mange af de gaver, som gør profeterne så dyrebare for de sidste dages hellige. Få yderligere oplys-

ninger om den historiske baggrund for afsnit 21 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 43).

Væsentlige evangeliske principper

- Profeterne har fået særlige gaver, så de kan hjælpe Herren med at opbygge Kirken og velsigne de hellige (se L&P 21:1–3).
- Herren taler til os gennem sine profeter (se L&P 21:4–7; se også L&P 1:38; 68:3–4).
- Hvis vi adlyder Herrens røst, får Satan ikke overhånd over os (se L&P 21:6; se også L&P 1:37–38; 43:1–7).

Yderligere hjælpkilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 67–69.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 43–46.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 21:1–3. Profeterne har fået særlige gaver, så de kan hjælpe Herren med at opbygge Kirken og velsigne de hellige. (5–10 minutter)

Vis et billede af hver af profeterne fra denne uddeling i tilfældig rækkefølge (se *Evangelisk kunst*, nr. 400, 507–520). Lad eleverne lægge dem i den rigtige rækkefølge. Spørg: Hvorfor er en profet nødvendig for Herrens kirke?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 21:1 og understrege alle titlerne, som Kirkens præsident har. Skriv disse på tavlen, tal om definitionerne efter behov og kom med eksempler fra skrifterne eller Kirkens historie på personer, som har haft disse roller. (Få hjælp til definitionerne i uddybningen til L&P 21:1 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 44). Bed eleverne om fortælle, hvordan profetens åndelige gaver hjælper dem og Kirken.

Lære og Pagter 21:1–9. Hvis vi adlyder Herrens røst gennem hans profet, får Satan ikke overhånd over os. (20–25 minutter)

Fortæl følgende nyhedsartikel:

»GREEN RIVER i Wyoming – Omkring 150 antiloper, som tilsyneladende havde mistet orienteringen på grund af tæt tåge, styrtede i døden efter at være faldet ned fra en 30 meter høj klippe i det sydvestlige hjørne af Wyoming ...

Sporene i sneen viser, at efter at en antilope var faldet ned fra den tågeindhyllede klippe, fulgte resten efter en efter en ...

Kadaverne ligger i fire lag ud over et område på 350 kvadratmeter« (»Antelope Herd Falls from Foggy Cliff«, *Salt Lake Tribune*, 9. nov. 1991, s. A6).

Bed eleverne om at læse Ordsprogenes Bog 29:18; 1 Nephi 8:23; 12:17 og finde ligheder med nyhedsartiklen, og tal om dem som klasse.

Skriv på tavlen: *Hvordan leder Herren medlemmerne af Kirken gennem mørkets tåger?* Læs Lære og Pagter 21:1–9 og se efter svar på spørgsmålet. Bed et par elever om at bære vidnesbyrd om vigtigheden af at have en profet til at lede dem og Kirken.

Lære og Pagter 21:4–7. Herren taler til os gennem sine profeter. (15–20 minutter)

Sig til eleverne: Forstil jer, at I er missionærer. I har netop båret vidnesbyrd for en undersøger om, at der lever en sand profet på jorden, som taler på Guds vegne. Undersøgeren svarer: »Det er et meget vigtigt budskab. Fortæl mig, hvad Herren for nylig har sagt gennem denne profet.« Spørg: Hvordan ville I svare på dette spørgsmål?

Tal om følgende spørgsmål:

- Hvor kan man læse, hvad profeten for nylig har sagt? (Svarene kan bl.a. være beretningerne fra general-konferencerne, *Liahona*, *Til styrke for de unge*, »Familien: En proklamation til verden« og »Den levende Kristus: Apostlernes vidnesbyrd«).
- Hvorfor er det vigtigt for os at vide, hvad den levende profet siger?

Læs Lære og Pagter 21:4–7, og se efter årsager til, at vi bør lytte til profeten. Bed eleverne om at understrege de årsager, der gør indtryk på dem, og lad dem fortælle om dem, de har understreget. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvad vil det sige, at acceptere profetens ord »i al tålmodighed og med tro«? (v. 5).
- Hvilket løfte kan give jer mod til at imødegå åndelige slag fra modstanderen?
- Hvorfor tror I, at vi trygt kan følge det, profeten siger? (Se første afsnit af præsident Wilford Woodruffs tale efter udsendelsen af Officiel erklæring nr. 1 (findes ikke i 1951-udgaven af Lære og Pagter).

Lære og Pagter 22

Indledning

Under det store frafald blev Kristi Kirkes rene lærdomme og ordinancer forvansket. I afsnit 22 omtaler Herren disse forvanskede ordinancer som »døde gerninger« (v. 2). Herren åbenbarede gennem profeten Joseph Smith, at ordinancer kun er gyldige, når de udføres af dem, der har myndighed fra Gud (se L&P 20:72–74), og når de er beseglet af Helligånden (se L&P 132:7). Da Herren organiserede Kirken,

afskaffede han »alle gamle pagter« og gav »en ny og evig pagt, den samme, som var fra begyndelsen« (L&P 22:1). De lærdomme og ordinancer, der blev åbenbaret for Joseph Smith, var de samme som i tidligere uddelinger, og som stammede tilbage fra Adam og fra før verden blev grundlagt.

Få yderligere oplysninger om den historiske baggrund for afsnit 22 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 46).

Væsentlige evangeliske principper

- For at dåben kan være antagelig for Gud, må den udføres af en, der har den rette præstedømmemyndighed (se L&P 22; se også 3 Nephi 11:19–25; L&P 20:72–74).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 67–69.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 46–47.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 22. For at dåben kan være antagelig for Gud, må den udføres af en, der har den rette præstedømmemyndighed. (10–15 minutter)

Bed tre elever om at deltage i et rollespil. Lad den ene få rollen som en undersøger, der tror, at Kirken er sand. Denne undersøger er blevet døbt ved nedsækning i en anden kirke og forstår ikke, hvorfor det er nødvendigt at blive døbt endnu engang. Lad de to andre elever agere missionærer, som prøver at besvare undersøgerens spørgsmål. Efter nogen samtale gennemgår I den historiske baggrund for Lære og Pagter 22 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 46) og taler om lighederne med rollespillet. Lad eleverne læse afsnit 22 og se, hvordan Herren har besvaret dette spørgsmål. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvad tror I, Herren omtalte som »døde gerninger«? (v. 2).
- Hvad gjorde Herren på grund af disse døde gerninger? (se v. 3).
- Læs 2 Nephi 31:17. Hvad tror I på baggrund af dette vers, at det vil sige at »gå ind gennem den snævre port«? (L&P 22:2).
- Hvad skal der til, for at en ordinance er gyldig?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 20:72–74; 132:7 og se efter mindst to ting, som der skal til for at gøre dåbsordinancen gyldig. Tal om, hvorfor dåben skal udføres med præstedømmemyndighed fra Gud og besegles af Helligånden. Lad eleverne fortælle om, hvordan nadveren, ordinationer samt velsignelser til trøst og helbredelse kan have kraft i deres liv, når de ledsages af præstedømmet og Ånden.

Lære og Pagter 23

Indledning

Mindre end en uge efter at Kirken var blevet organiseret, kom Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Samuel Smith, Joseph Smith sen. og Joseph Knight sen. til profeten Joseph Smith for at få Herrens vilje med hensyn til dem at vide. »Det er fuldstændigt tydeligt, at disse nære venner og profetens medarbejdere fuldt ud var overbevist om, at Gud talte gennem ham. Hvis ikke, ville de ikke have bedt ham om at adspørge Herren for dem« (Hyrum M. Smith og Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, rev. udg., 1972, s. 119). Få yderligere oplysninger om den historiske baggrund for afsnit 23 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 47).

Væsentlige evangeliske principper

- Når vi ydmygt søger Herren, fortæller han os om vore svagheder og styrker os i vore kirkekaldelser (se L&P 23; se også Ether 12:27).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 47–48.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 23. Når vi ydmygt søger Herren, fortæller han os om vore svagheder og styrker os i vore kirkekaldelser. (15–20 minutter)

Læs Lære og Pagter 23. Nævn hver enkelt af dem, Herren taler til, og nævn de velsignelser, advarsler eller råd, hver enkelt fik. Spørg:

- Hvad vil det sige, at være under fordømmelse? (»At være kendt skyldig eller hjemfalden til straf«).
- Hvilken advarsel er givet i vers 1? Hvem blev den givet til?
- Hvad kunne der ske, hvis nogen tilsidesatte en sådan advarsel fra Herren?

Læs følgende udtalelse af præsident Wilford Woodruff:

»Jeg hørte Joseph Smith sige, at Oliver Cowdery, som var denne kirkes anden apostel, havde sagt til ham: ›Hvis jeg forlader denne kirke, falder den.« [Profeten] sagde: ›Oliver, prøv du bare.« Oliver prøvede det. Han faldt, men Guds rige gjorde ikke« (i Brian H. Stuy, red., *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 bind., 1987–1992, 2:45).

Forklar, at Oliver Cowdery vendte tilbage til Kirken senere i sit liv, men at han ikke fik sin tidligere stilling tilbage. Spørg:

- Hvorfor tror I, at Herren rådede Joseph Knight til at bede lydeligt for verden så vel som i løndom? (Se v. 6; se også noten om Joseph Knight i uddybningen af Lære og Pagter 23:1–6 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 47–48).
- Hvad kunne der være sket med Joseph Knight, hvis han havde nægtet at bede?
- Hvad er sammenhængen mellem at bede og at slutte sig til Kirken? (Se v. 7).

Bed eleverne om at fortælle om, hvordan Herren advarer dem i dag, og om, hvordan bøn kan styrke dem, når de giver agt på disse advarsler.

Lære og Pagter 24

Indledning

Kirkens første medlemmer blev udsat for forfølgelse, især i Colesville i New York. »Når som helst Kirken gør store fremskridt, er det som om, at fjenden af al retfærdighed yder en større indsats for at stoppe Guds riges vækst. Men Guds trofaste hellige overvinder problemerne og vokser sig stærkere, som de hellige i Colesville gjorde det, som samledes som en stærk og forenet gren« (*Vores arv: En kort beretning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige*, 1996, s. 17). Under denne forfølgelse opmuntrede Herren profeten Joseph Smith og de hellige ved at åbenbare Lære og Pagter 24 og Moses 1. Få yderligere oplysninger om den historiske baggrund af afsnit 24 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 48–49).

Væsentlige evangeliske principper

- De, som trofast udholder deres trængsler, har fået det løfte, at Herren er med dem og udfrier dem af deres prøvelser til sidst (se L&P 24:1, 8; se også 2 Kor 4:17; Jak 1:2–4).
- De, som tjener Herren, får beskyttelse mod deres fjender, inspiration fra himlen og styrke til at udfylde deres kaldelser (se L&P 24).
- Kirkens medlemmer har et ansvar for at støtte og opretholde Herrens profet (se L&P 24:18; se også L&P 41:7; 43:12–13).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 70–73.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 48–50.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 24:1, 8. De, som trofast udholder deres trængsler, har fået det løfte, at Herren er med dem. (10–15 minutter)

Skriv følgende sætning på tavlen: »Bliv ikke fuldstændig opslugt af modgangen« (se *Stjernen*, jan. 1996, s. 17). Du kan vise en svamp, der har opsugt alt det vand, den kan. Spørg:

- Hvad vil det sige, at være opslugt af noget?
- Hvordan kan vore prøvelser til tider fuldstændig opsluge os?

Fortæl kort om nogle eksempler på prøvelser, som Joseph Smith og de hellige i Colesville blev udsat for (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 71–73). Tal om, hvordan deres prøvelser kunne have påvirket deres tro negativt og holdt dem fra at føre Herrens hensigt ud i livet.

Lad eleverne læse Lære og Pagter 24:1, 7–8 og se efter Herrens råd og løfter. Skriv det, som eleverne finder frem til, på tavlen. Tal om, hvordan disse løfter kan have hjulpet Joseph Smith, og om, hvordan de kan opmuntre os i vore prøvelser. Lad en elev læse følgende vidnesbyrd af ældste Richard G. Scott, en af Herrens apostle:

»Jeg bærer vidnesbyrd om, at når Herren lukker en vigtig dør i dit liv, viser han sin fortsatte kærlighed og medfølelse ved til gengæld at åbne mange andre døre. Han vil strø pakker af åndeligt solskin på din vej til at opmuntre dig. De dukker op, når en prøvelse har været allersværest, og er et tegn på en alvidende Faders omsorg og kærlighed. De peger frem mod større glæde og forståelse og styrker din beslutning om at anerkende og adlyde hans vilje« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 17).

Lære og Pagter 24. De, som tjener Herren, får beskyttelse mod deres fjender, inspiration fra himlen og styrke til at udfylde deres kaldelser. (25–30 minutter)

Rul en kugle ned ad en skrå overflade. Spørg eleverne:

- På hvilket punkt på den skrå overflade er det lettest at standse kuglens bevægelse? Hvorfor?
- Hvis man gerne ville have, at noget ikke skulle lykkes, hvorfor ville det da være vigtigt at standse det, før det kom op i fart?

Gennemgå kort nogle eksempler på forfølgelse, som Joseph Smith og de hellige i Colesville blev udsat for i sommeren 1830 (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 71–73). Læs Lære og Pagter 24:1 og se efter de kræfter, der stræbte efter et standse Kirkens udbredelse. Spørg:

- Hvordan kom »Satans magt« til udtryk i disse eksempler?

- Hvordan kunne Herrens ord i disse vers trøste Joseph Smith?
- Hvordan kan Herrens løfter trøste os i vore prøvelser?
- Hvilke eksempler kan I nævne på, hvordan Herren har hjulpet jer eller nogen I kender til at overvinde »Satans magt«?

Lad eleverne læse afsnitoverskriften til Lære og Pagter 24 og understrege de tre årsager (findes ikke i 1951-udgaven af Lære og Pagter) til, at afsnittene 24–26 blev givet. Skriv styrke, opmuntre og belære på tavlen. Opdel klassen i tre grupper, og tildel hver gruppe en af årsagerne. Lad dem gennemblæse afsnit 24 og finde forhold, der har med deres årsag at gøre, og skriv dem på tavlen: Spørg:

- Hvordan kan disse forhold have været en velsignelse for profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery?
- Hvordan kan de selvsamme forhold være en velsignelse for de hellige i vore dage?

Forklar, at »Satans magt og ... mørket« findes i alle lande og blandt alle folk. Bær vidnesbyrd om, at Herren har magt til at hjælpe alle sine børn mod denne fælles fjende. Påpeg, at i denne periode åbenbarede Herren Moses 1. Læs Moses' oplevelse med »Satans magt« i Moses 1:9–23 og se efter, hvordan denne beretning kan have styrket, opmuntret og belært de hellige, som levede i 1830. Tal om, hvordan den kan styrke, opmuntre og belære de hellige i vore dage.

Lære og Pagter 25

Indledning

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Når jeg læser vore medlemmers historie, lægger jeg mærke til, at mændene er nævnt ved navn, husket og æret. Kvinderne får for lidt af æren« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 698). Afsnit 25, der blev givet til Emma Smith, giver os en fortrinlig mulighed for at studere en af de store kvinder i Kirkens historie. Få yderligere oplysninger om den historiske baggrund for afsnit 25 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 50), så vel som i »Personer og udtryk i Lære og Pagter« i elevens hæfte.

Væsentlige evangeliske principper

- Når vi antager og efterlever Jesu Kristi evangelium, bliver vi hans børn (se L&P 25:1; se også Joh 1:12; Rom 8:14–17; Mosiah 5:7).
- Når ægtemand og hustru støtter hinanden i deres guddommelige roller og kaldelser, kan de blive vejledt af

Helligånden og i sidste ende opnå ophøjelse (se 25:5–6, 9, 13–16; se også Ef 5:22–33).

- Herren har givet kvinder særlige gaver og talenter til velsignelse for sine børn (se L&P 25).
- Hjertets sang er en bøn til Herren (se L&P 25:11–12).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 71–74.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 50–53.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 25:1. Når vi antager og efterlever Jesu Kristi evangelium, bliver vi hans børn.

(5–10 minutter)

Bed eleverne om at tænke på deres far eller en anden, som er som en far for dem. Bed et par elever om at fortælle om deres fars eller faderskikkelses egenskaber. Forklar, at der også er en anden, som kan være deres far. Lad dem læse Lære og Pagter 25:1 og finde denne person. For at hjælpe dem, så spørg:

- Hvem taler i dette vers?
- Hvem taler han til?
- Hvad kalder han hende?
- På hvilke måder er Jesus Kristus som en far for os?
- Læs Mosiah 5:7. Hvordan kan vi blive sønner og døtre i Kristi rige?

Læs følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson, der er medlem af De Tolvs Kvorum:

»Når vi antager evangeliet og bliver døbt, fødes vi på ny og påtager os Jesu Kristi hellige navn [se L&P 20:37]. Vi adopteres som hans sønner og døtre og bliver kendt som brødre og søstre. Han er faderen til vores nye liv. Vi bliver medarvinger til løfter, givet af Herren til Abraham, Isak og Jakob og deres efterkommere [se Gal 3:29; L&P 86:8–11]« (*Stjernen*, juli 1995, s. 34).

Lære og Pagter 25. Når ægtemand og hustru støtter hinanden i deres guddommelige roller og kaldelser, kan de blive vejledt af Helligånden og i sidste ende opnå ophøjelse. (20–25 minutter)

Læs eller opsummer for eleverne den historiske baggrund for afsnit 25 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 50). Fokuser på Emma Smiths prøvelser, og på hvordan hun reagerede.

- Hvorfor tror I, at nogle mennesker er bedre end andre til at udholde prøvelser?

- Hvad hjælper jer til at udholde livets prøvelser?

Skriv overskrifterne *Råd* og *Velsignelser* på tavlen. Del klassen op i to grupper. Lad den ene gruppe læse afsnit 25 og se efter råd, som Herren gav Emma. Lad den anden læse afsnittet og se efter de velsigner, hun fik. Skriv, hvad de finder frem til, under de to overskrifter. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvordan tror I, at det råd, som Emma fik, kan have påvirket hende?
- Hvordan tror I, at de lovede velsignelser, som hun fik, gav hende trøst?

Lad eleverne læse vers 16 igen og finde frem til dem, som kunne have gavn af denne åbenbaring. Tal om, hvordan rådet til Emma kan påvirke os i vores liv. Tal om, hvordan de velsignelser, hun fik løfte om, kan give os tillid og trøst, når vi udsættes for prøvelser.

Bemærk: Lære og Pagter 25 har særlig betydning for kvinder i Kirken, mens Lære og Pagter 121:41–46 om udøvelse af præstedømmet, har særlig betydning for mænd. I bør sammenligne Herrens råd i disse to åbenbaringer og tale om de principper, der går igen i dem begge.

Lære og Pagter 25. Herren har givet kvinder særlige gaver og talenter til velsignelse for sine børn. (25–30 minutter)

Læs følgende udtalelse, som præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, fremsatte på et kvindemøde:

»Jeg [blev] vejledt til atter at læse L&P afsnit 25 . . . Så vidt jeg ved, er dette den eneste åbenbaring, specielt givet til en kvinde, og som afslutning sagde Herren: »Dette er min røst til alle« (v. 16). Derfor er det råd, som Herren gav ved denne lejlighed, anvendelig for enhver af jer« (*Stjernen*, oktoberkonferencen 1985, s. 71).

Sig til eleverne: Forestil jer, at en rejsende, som aldrig før har været i jeres land, og som intet ved om jeres livsstil, kommer på besøg. Han ankommer sent om aftenen og får ikke lejlighed til at se meget af landet, før han kører til sit hotel. Inden kan lægger sig til at sove, beslutter han sig for at se TV eller læse et populært blad i et par timer. Spørg:

- På baggrund af de få timers TV han så, hvordan tror I så, at den rejsende ville beskrive kvinderollen i jeres land?
- Tror I, at verdens indstilling til kvinderollen er forskellig fra det, som Herren har belært om? I så fald, på hvilken måde?

Der er megen forvirring i verden om kvindens rolle. Herren har givet kvinder særlige gaver og talenter til velsignelse for

sine børn. Bed eleverne om at søge Lære og Pagter 25:1–3 igennem efter årsager til, at Herren kalder Emma »en udvalgt kvinde«. Skriv deres svar på tavlen. (Disse kan bl.a. være, at hun havde antaget evangeliet, at hun var Guds datter, at hun blev lovet en arvelod, hvis hun var trofast, at hendes synder var hende tilgivet). Lad dem læse Lære og Pagter 25:4–15 og se efter, hvordan en udvalgt kvinde lever sit liv. Få hjælp til svarene i listen i uddybningen af Lære og Pagter 25:16 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 52–53). Hvis du føler dig tilskynder dertil, så fortæl dele af ældste Neal A. Maxwells tale fra samme afsnit af *Lære og Pagter Elevens hæfte* (s. 53), og tal om dem som klasse.

Læs og tal om følgende udtalelser af præsident Gordon B. Hinckley:

»Jeg føler, at jeg skal bede kvinder overalt om at leve op til det store potentiale i jer. Jeg beder jer ikke om at strække jer ud over det, som jeres evner rækker til. Jeg håber, at I ikke vil plage jer selv med tanken om fiasko. Jeg håber, at I ikke vil forsøge at sætte jer mål, der ligger langt ud over, hvad I evner at opnå. Jeg håber, at I ganske enkelt vil gøre, hvad I kan, på den bedste måde, I kender. Hvis I gør det, vil I se mirakler ske« (*Motherhood: A Heritage of Faith*, 1995, s. 9).

»Må jeg til slut udtrykke min taknemmelighed over for jer sidste dages hellige kvinder, som nu tælles i millioner og findes over hele jorden. Stor er jeres kraft for det gode. Ypperlige er jeres talenter og hengivenhed. Fremragende er jeres tro og jeres kærlighed til Herren, til hans værk og til hans sønner og døtre. Fortsæt med at efterleve evangeliet. Forstør det for hele jeres bekendtskabskreds. Jeres gode gerninger vil have større vægt end nogen af de ord, I kunne tale. Vandre i dyd og sandhed, med tro og trofasthed. I er en del af en evig plan, en plan udtænkt af Gud, vor evige Fader. Hver eneste dag er en del af den evighed« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 119).

Lære og Pagter 25:11–12 (mesterskriftsted, L&P 25:12). Hjertets sang er en bøn til Herren. (20–25 minutter)

Bed eleverne om at nævne forskellige slags musik (f.eks. klassisk, salmer, hyggemusik, heavy metal, country, rap). Bed dem beskrive, hvad de føler, når de lytter til den musik (fredfyldt, oprørsk, irriteret, forvirret, patriotisk, kærlig, let om hjertet, hellig, åndelig). Spørg om, hvad de mener, der gør musik god eller dårlig (se Moroni 7:14–16).

Læs følgende råd af præsident Boyd K. Packer:

»Noget musik er åndeligt meget nedbrydende. I unge ved, hvilken slags det er. Tempoet, lydene og livsstilen hos dem, der optræder med det, afviser Ånden. Det er langt farligere, end I måske regner med, for det kvæler jeres åndelige sanser« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 60).

Lad en elev læse Lære og Pagter 25:11. Påpeg, at Herren gav denne befaling til Emma Smith i juli 1830, blot tre måneder efter at Kirken var blevet organiseret. Den salmebog, som hun samlede, blev udgivet i 1835. Ligesom alle sidste dages hellige salmebøger gør, rummede den nogle salmer fra andre kirker og nogle, skrevet af sidste dages hellige. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 161–162). Lad eleverne læse vers 12 og finde ud af, hvad Herren føler med hensyn til hellig musik. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvorfor tror I, at Herren bad Emma om at samle en bog med salmer?
- På hvilken måde er en salme forskellig fra anden musik? (Se udtalelsen af ældste Bruce R. McConkie i uddybningen af Lære og Pagter 25:12 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 52).

Bed eleverne om at komme med eksempler på, hvordan en salme kan være »hertets sang« eller »en bøn til« Herren. Spørg: Hvordan kan en salme styrke eller opmuntre os?

Lad en elev læse følgende udtalelse af ældste Boyd K. Packer:

»Udvælg en yndlingssalme blandt Kirkens musik, en med ord, som er opløftende, og musik, som er ærbødig, en, der giver jer en følelse, som minder om inspiration. Tænk omhyggeligt over den. Lær den udenad. Selv om I måske ikke har fået nogen musikuddannelse, kan I gennemgå en salme i tankerne.

Brug så denne salme som et sted, hvor jeres tanker kan vandre hen. Gør den til jeres nødudgang. Når som helst I opdager, at [upassende tanker smutter] ind på jeres sinds scene, så sætter I så at sige denne plade på. Når musikken begynder, og når ordene opstår i jeres tanker, viger de uværdige tanker skamfulde bort. Det forandrer hele stemningen på jeres sinds scene. Fordi den er opløftende og ren, forsvinder de tarvelige tanker« (i Conference Report, okt. 1976, s. 100).

Tal om, hvordan salmer kan hjælpe os til at overvinde fristelse, og bed eleverne om at fortælle om eksempler fra deres eget liv.

Syng eller spil nogle af elevernes yndlingssalmer eller -primarysange. Tal om de følelser, der følger med inspireret musik. Læs nogle af Det Første Præsidentskabs udtalelser

om, hvad god musik kan gøre, i salmebogen (*Salmer og Sange*, s. ix-x).

Lære og Pagter 26

Indledning

Ofte under et kirkemøde løfter vi armen for at opretholde nogen, der får en kirkekaldelse eller skal ordineres. Denne skik omtales som loven om fælles samtykke. I Lære og Pagter 26, som blev givet i samme periode som afsnittene 24–25, befaler Herren, at »alting i kirken skal ske ifølge fælles samtykke« (v. 2). Fælles samtykke var allerede blevet praktiseret, da Kirken blev organiseret. Om dette første møde har profeten Joseph Smith skrevet:

»I henhold til den tidligere befaling fortsatte vi med at adspørge brødrene for at finde ud af, om de antog os som deres lærere, hvad angår Guds rige, og om de var overbevist om, at vi skulle fortsætte og organisere os som kirke i henhold til ovennævnte befaling, som vi havde modtaget. Til hver af disse forespørgsler gav de enstemmigt deres samtykke« (*History of the Church*, 1:77; se også L&P 20:65).

Ældste Bruce R. McConkie har sagt: »Loven om fælles samtykke har stået ved magt i alle uddelinger« (*Common Consent* [piece, 1973], s. 3; se også 2 Mos 24:3; ApG 15:25).

Væsentlige evangeliske principper

- I Kirken afgiver vi vores stemme for at opretholde dem, der får kirkekaldelser, dem, der får præstedømmeordinationer, og i nogle tilfælde retningslinier for Kirken (se L&P 26; se også L&P 20:65; 28:10, 13; 38:34).

Yderligere hjulpekilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 73–74.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 54.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 26. I Kirken afgiver vi vores stemme for at opretholde dem, der får kirkekaldelser, dem, der får præstedømmeordinationer, og i nogle tilfælde retningslinier for Kirken. (20–25 minutter)

Bed en elev om at komme op og holde nogle vægte i luften så længe som muligt. Mens eleven holder dem, så tal med klassen om betydningen af ordet *opretholde* (du kan bruge synonymmer som f.eks. *støtte* eller *holde oppe*). Bed en anden elev om at være med til at holde armene på den første. Spørg den første elev:

- Hvor vanskeligt var det, at holde armene oppe?
- Hvordan følte det, da du fik hjælp eller støtte fra en anden?

Lad en elev læse Lære og Pagter 26:2 og spørg: Hvad tror I, *fælles samtykke* betyder? Forklar, at i Kirken afgiver vi vores stemme for at opretholde dem, der får kirkekaldelse, dem, der får præstedømmeordinationer og i nogle tilfælde retningslinier for Kirken.

- Hvilke velsignelser får de kirkemedlemmer, som afgiver deres stemme for at opretholde deres ledere?
- På hvilken måde velsignes Kirkens ledere, når Kirkens medlemmer opretholder dem?
- Hvad andet end at løfte armen kan I gøre for at opretholde jeres kirkeledere?
- På hvilken måde er opretholdelse af en kirkeleder forskellig fra at stemme til et folketingsvalg?

Forklar, at når vi opretholder Kirkens ledere, vælger vi ikke, hvem vi gerne vil have til at lede os. Kirkens ledere er kaldet af Gud (se 5. trosartikel). Ved at løfte armen viser vi, at vi accepterer og opretholder de ledere, Gud har udvalgt. Lad eleverne læse 26:1 og finde de opgaver, som Herren pålagde Joseph Smith, Oliver Cowdery og John Whitmer. Spørg:

- Hvorfor var det vigtigt for Kirkens medlemmer at opretholde disse brødre, når de fulgte denne anvisning?
- Læs Lære og Pagter 1:37–38. Hvilke belæringer har vi fået af vore kirkeledere?
- Hvad kan vi gøre for at vise, at vi støtter disse belæringer?

Bed eleverne om at tænke over, hvor godt de opretholder profeten og andre kirkeledere. Læs Lære og Pagter 21:1, 5–7 og læs følgende udtalelser. Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Proceduren med at opretholde er langt mere end en rituel løften af hånden. Det er en forpligtelse til at opretholde, at støtte og at bistå dem, som er blevet valgt« (*Stjernen*, juli 1995, s. 54).

Præsident Harold B. Lee, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt:

»Når man stemmer for, slutter man en højtidelig pagt med Herren om, at man vil opretholde, det vil sige, give sin fulde loyalitet og støtte, uden undvigelser eller forbehold, til den embedsmand, som man afgiver sin stemme til« (i Conference Report, apr. 1970, s. 103).

Lære og Pagter 27

Indledning

Det er en ære at tage nadveren. Præsident James E. Faust har givet denne forklaring:

»Når vi fornyr vores dåbspagt ved at tage nadveren, beskytter det os mod al slags ondt. Når vi værdigt tager det velsignede brød og vand til minde om Frelserens offer, vidner vi for Gud Faderen om, at vi er villige til at påtage os hans Søns navn og altid erindre ham og holde hans bud, som han har givet os. Hvis vi gør disse ting, vil vi altid have hans Ånd hos os [L&P 20:77, 79]. Hvis vi tager nadveren regelmæssigt og er trofaste mod disse pagter, vil loven findes i vores indre og være skrevet i vores hjerte« (*Stjernen*, juli 1998, s. 17–18).

Lære og Pagter 27 rummer vigtige lærdomme om nadveren.

Væsentlige evangeliske principper

- Det, vi spiser og drikker som nadver, er ikke så vigtigt som at erindre Frelserens sonoffer og at nyde nadveren værdigt (se L&P 27:1–4; se også 3 Nephi 18:6–11, 28–29; L&P 20:75–79).
- Som en del af det andet komme vil Frelseren vise sig i dalen Adam-ondi-Ahman og nyde nadveren sammen med de retskafne (se L&P 27:5–14; se også Dan 7:9–27; Matt 26:26–29; L&P 107:53–57; 116).
- Herren yder os beskyttelse mod Satans fristelser og onder (se L&P 27:15–18; se også 1 Kor 10:13; Ef 6:10–18).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 74.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 55–56.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 27:1–4. Det, vi spiser og drikker som nadver, er ikke så vigtigt som at erindre Frelserens sonoffer og at nyde nadveren værdigt. (15–20 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at på søndag, når I nyder nadveren, er der noget andet end brød at spise.

- Hvad ville jeres reaktion være?
- Ville I stadig spise det?
- Hvordan kan det være relevant at bruge andet end brød og vand? (Hvis der ikke kan skaffes brød eller vand).

Mens Præsident Ezra Taft Benson var præsident for De Tolvs Kvorum fortalte han om engang, hvor han tog til det krigshærgede Europa. Han sagde: »Jeg kan ikke glemme de franske hellige, som fordi de ikke kunne skaffe brød, brugte kartoffelskræller som nadverbrød« (*Den danske Stjerne*, apr.1981, s. 64).

Læs Lære og Pagter 27:1–4 og se efter, hvad Herren har sagt, der er vigtigt, og hvad der ikke er vigtigt, når vi tager nadveren. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvad lærer disse vers om vor himmelske Fader?
- På hvilke måder kan vi vise taknemmelighed over for vor himmelske Fader, når vi tager nadveren?
- Hvorfor er det så vigtigt at erindre Frelseren, når vi tager nadveren? (se v.2).
- Hvad er det ved Frelseren, vi bør erindre?
- Hvordan har nadveren fået større betydning for jer, når I har tænkt på Frelseren under denne ordinance?
- Hvilke andre ting har I fundet ud af, gør nadveren mere meningsfuld?

Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks:

»Jeg [vil bønfalde] alle Kirkens medlemmer, både unge og gamle, om at deltage i nadvermødet hver sabbatsdag og modtage nadveren med den angervivne indstilling, der beskrives som »et sønderknust hjerte og en angerviv ånd« (3 Nephi 9:20). Jeg beder til, at vi vil gøre det med den ærbødige og højtidelige indstilling til Frelseren, der vil vise, at vi tager pagten om »altid [at] erindre ham« (L&P 20:77) alvorligt. Frelseren har selv sagt, at vi skulle nyde nadveren, »dersom vores eneste øjemed er at gøre det til min ære og ihukomme for Faderen mit legeme, der blev nedlagt for jer, og mit blod, der blev udgydt til jeres synders forladelse« (L&P 27:2).

Jeg beder til, at vi også vil modtage nadveren med en ydmyg ånd, som vil hjælpe os til at tage imod og virke i kaldelser i Kirken og derved opfylde vores højtidelige pagt om at påtage os hans navn og værk. Jeg beder også om, at vi vil overholde vores hellige pagter om at holde hans bud . . .

Lad os gøre os værdige til Frelserens løfte om, at vi vil blive »mættet« (3 Nephi 20:8; se også 3 Nephi 18:9), når vi modtager nadveren, hvilket vil sige, at vi bliver »fyldt med Ånden« (3 Nephi 20:9)« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 59).

Lære og Pagter 27:5–14. Som en del af det andet komme vil Frelseren vise sig i dalen Adam-ondi-Ahman og nyde nadveren sammen med de retskafne. (15–20 minutter)

Bed eleverne om at se på fotografiet af dalen Adam-ondi-Ahman i afsnittet med fotografier af steder fra skrifterne i *Guide til skrifterne* (nr. 29). Tal om, hvad de ved om dette sted, og skriv det på tavlen. Lad en elev læse note 29 forrest i afsnittet med fotografier og sammenligne oplysningerne med listen på tavlen.

Fortæl eleverne, at Lære og Pagter 27:5–14 rummer en profeti om en vigtig begivenhed, som finder sted i Adam-ondi-Ahman som en del af Jesu Kristi andet komme. Læs Matthæusevangeliet 26:26–29 og tal om følgende spørgsmål:

- Hvad lovede Frelseren i vers 29, at han ville gøre?
- Læs Lære og Pagter 27:5. Hvordan hænger dette sammen med Frelserens løfte?

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Nadveren skal forrettes en dag i fremtiden på denne jord, når Herren Jesus er til stede, og når alle de retskafne fra alle tidsaldre er til stede. Dette bliver selvfølgelig en del af det store råd i Adam-ondi-Ahman« (*The Millennial Messiah*, s. 587).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 27:5–13 og nævne dem, der skal nyde nadveren sammen med Frelseren i Adam-ondi-Ahman. (Påpeg, at Mikael er Adam). Tal om, hvem disse profeter er, og hvilken rolle de havde i evangeliets gengivelse. Læs vers 14 og spørg:

- Hvem andre bliver inviteret med til dette særlige møde?
- Kunne I tænke jer at være blandt dem, »som Faderen har givet mig af verden«? Hvorfor?
- Hvad tror I, der skal til, for at man er værdig til at være blandt dem, som Faderen har givet Herren?

Læs følgende udtalelse om Adam-ondi-Ahman af ældste Bruce R. McConkie:

»Alle trofaste mennesker fra hele verdens historie, alle mennesker, som har levet således, at de fortjener evigt liv i Faderens rige, vil være til stede og vil sammen med Herren nyde nadveren« (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ*, 1978, s. 595).

Lære og Pagter 27:15–18. Herren yder os beskyttelse mod Satans fristelser og onder. (15–20 minutter)

Tal om følgende spørgsmål:

- Hvilke betænkeligheder ville I have, hvis jeres land bad jer om at gå i krig i dag?

- Hvilke våben ville I tage med jer i krigen?
- Hvilket forsvarsudstyr kunne I tænke jer at have?

Lad eleverne læse Johannes' Åbenbaring 12:9; 11–12, 17; Lære og Pagter 76:28–29. Læs dernæst Efeserbrevet 6:10–12 og spørg:

- Hvad er det, der finder sted på jorden, og som begyndte i vores førjordiske tilværelse?
- På hvilken måde er denne krig værre end en, der udkæmpes med geværer? (Det er vores sjæl, der står på spil).
- Hvilke våben bruger Satan?
- Hvilke våben kan vi bruge? (Forsoningen, skrifterne, vores vidnesbyrd, profeternes ord).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 27:15–18 og på et stykke papir tegne den rustning, vi må have, for at kunne vinde denne krig mod Satan. Tal om, hvad hver del af rustningen står for, og hvilken åndelig beskyttelse den yder os, så vi kan »stå imod på den onde dag« (v. 15). (Find hjælp til svarene i uddybningen af disse vers i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 56).

Lære og Pagter 28

Indledning

Efter at profeten Joseph Smith havde modtaget afsnit 25, konfronterede Oliver Cowdery ham og påstod, at der var en fejl i en af åbenbaringerne, og befalede ham at ændre den. Kun med megen anstrengelse lykkedes det profeten at overbevise ham om, at det ikke var hans opgave »at befale mig at ændre eller slette, at tilføje eller trække fra, en åbenbaring eller befaling fra Gud den Almægtige« (*History of the Church*, 1:105). Ikke længe efter opdagede profeten, at Hiram Page hævdede at modtage åbenbaringer for Kirken ved hjælp af en sten, og mange mennesker, heriblandt Oliver Cowdery, troede på disse åbenbaringer. Newel Knight skrev, at »Joseph var rådvild og dårligt vidste, hvordan kan skulle håndtere denne nye kritiske situation. Den nat opholdt jeg mig i samme værelse, som han, og størstedelen af natten blev tilbragt i bøn og anråbelse. Efter megen bearbejdelse af disse brødre blev de overbevist om deres vildfarelse og bekendte denne ... Som følge af dette adspurgte Joseph Herren ... og modtog [afsnit 28]« (»Newel Knight's Journal«, i *Scraps of Biography: Tenth Book of the Faith-Promoting Series*, 1883, s. 65).

Væsentlige evangeliske principper

- Kirkens præsident er Herrens talsmand og den eneste, som kan forkynde nogen lære eller åbenbaring, som er bindende for hele Kirken (se L&P 28:1–8; se også Amos 3:7; L&P 43:1–7).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 77–78.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 57–59.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 28. Kirkens præsident er Herrens talsmand og den eneste, som kan forkynde nogen lære eller åbenbaring, som er bindende for hele Kirken. (35–40 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at et velanskrevet medlem af jeres ward eller gren begynder at fortælle folk, at han har modtaget en åbenbaring om visse ændringer, der skal foretages i Kirken. Da nogen spørger ham: »Hvorfor har vi ikke fået dette at vide fra Kirkens generalautoriteter?«, svarer han, »Herren har sagt, at alle, som beder, kan få. Jeg har en særlig åndelig gave, så jeg kan modtage disse åbenbaringer. Jeg er sikker på, at generalautoriteterne tror på dette – de har bare ikke belært om det offentligt.« Tal om følgende spørgsmål:

- Hvordan ville I reagere på denne mands påstande?
- Hvordan kunne I finde ud af, om denne åbenbaring kom fra Gud eller fra en anden kilde?
- Hvem bør vi altid se hen til for at få åbenbaring for Kirken?
- Hvem kan modtage åbenbaring for en familie? En gren eller et ward? En mission eller en stav?

Læs historien om Hiram Page fra *Kirkens historie i tidernes fylde* (s. 77–78). Fortæl eleverne, at afsnit 28 rummer sande principper om åbenbaring. Dette afsnit forklarer, hvem der kan modtage åbenbaring for hele Kirken, og hjælper os til at skelne mellem sand åbenbaring fra Gud og falsk åbenbaring fra modstanderen.

Lad eleverne læse Lære og Pagter 28 og nævne de principper, de kan finde om åbenbaring. Tal om følgende punkter, og sammenlign dem med den liste, eleverne har nævnt.

- Kun profeten modtager åbenbaring, som er bindende for hele Kirken (se v. 2).
- Andre kirkeledere kan rådgive og undervise de hellige, som de har ansvaret for, men de må ikke indføre kirkelærdomme eller give åbenbaring for hele Kirken (se v. 4–5).
- Medlemmerne kan modtage åbenbaring til deres egen gavn, men modtager ikke åbenbaring, hvormed de kan lede nogen, som præsiderer over dem (se v. 6–12).
- Satan bedrager ved hjælp af falsk åbenbaring (se v. 11). (*Bemærk:* Hvis eleverne er usikre på, hvordan man skelner mellem sand og falsk åbenbaring, så henled deres opmærksomhed på principperne i L&P 6; 8–9; 11).

- Åbenbaring, som er bindende for Kirken, bliver enten forelagt til opretholdelse af Kirken eller præsenteret og forklaret af dem, som er opretholdt som Kirkens ledere (se v. 12–13).

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Det er i modstrid med Guds plan, at noget medlem af kirken eller nogen anden modtager instruktioner og belæring for dem, som står over dem i myndighed. Du vil deraf se, at det ikke er passende, at låne øre til dem; men hvis nogen har et syn eller får besøg af et himmelsk sendebud, så kan det kun være for vedkommendes egen nytte og belæring, thi kirkens fundamentale grundsætninger, forvaltning og lære er henlagt under Guds riges nøgler« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 23).

Forklar, at i 1840 modtog Lorenzo Snow, som senere blev Kirkens præsident, en personlig åbenbaring i form af en poetisk kuplet:

Som mennesket er nu, var Gud engang.
Som Gud er nu, kan mennesket blive.

Han fortalte kun sin søster Eliza og Brigham Young om denne åbenbaring.

»Præsident Young lyttede med interesse til hans fremsigelse og sagde så: ›Bror Snow, det er en ny lære; hvis den er sand, er den blevet åbenbaret til dig til din egen private information og vil blive forklaret af Kirkens profet, når tiden er inde; indtil da råder jeg dig til at lægge den på hylden og ikke sige mere om den.‹ Ældste Snow tog dette vise råd til sig, og [adskillige år senere] var det Brigham Young selv, der kom til ham og fortalte ham, at det, der var blevet åbenbaret for ham, var sandt, for profeten havde netop belært medlemmerne om det« (Orson F. Whitney, »Lives of Our Leaders – The Apostles: Lorenzo Snow«, *Juvenile Instructor*, 1. jan. 1900, s. 3–4).

Lære og Pagter 29

Indledning

Joseph Smith modtog afsnittene 28–29 forud for en konference i Kirken, som blev afholdt den 26. september 1830. De seks ældster, som er nævnt i afsnitoverskriften til Lære

og Pagter 29, var Oliver Cowdery, Thomas B. Marsh, Samuel H. Smith, David Whitmer, John Whitmer og Peter Whitmer.

Væsentlige evangeliske principper

- De, som hører og adlyder Herrens røst, er Guds udvalgte. Herren indsamler dem, beskytter dem og forbereder dem til at leve evigt sammen med ham (se L&P 29:1–8, 26–27).
- Ved Jesu Kristi andet komme bliver de ugudelige udryddet, de retskafne, som er døde, opstår, og Kristus skal bo på jorden i tusind år (se L&P 29:9–13; se også Mal 3:19).
- Ved tusindårsrigets slutning bliver der en kort tid, hvor menneskene igen begynder at fornægte Gud (L&P 29:22). Jorden bliver forandret og bliver et celestialet rige. De ugudelige opstår til sidst, der foretages en endelig dom, og alle får en evig belønning (se L&P 29:22–29; se også 88:17–20; 130:8–11).
- Nogle af Herrens befalinger kan synes timelige (kun relevante for dette liv), men for Herren er alting åndeligt (se L&P 29:34–35).
- Handlefrihed og modsætning var en del af det førjordiske liv, og er det også i jordelivet. Vi får belønninger og straffe baseret på, hvordan vi bruger vores handlefrihed (se L&P 29:35–40, 43–45; se også 2 Nephi 2:11).
- Satan får magt over os, når vi overtræder Guds love. Vi kan overvinde den åndelige død ved omvendelse og tro på Jesus Kristus (se L&P 29:41–43; se også Alma 7:14).
- Følgerne af faldet, herunder timelig og åndelig død, overvindes i kraft af forsoningen (se L&P 29:40–45).
- Små børn kan ikke synde. Satan får ikke lov til at friste dem, og de er forløst i kraft af forsoningen (se L&P 29:46–50; se også Mosiah 3:16; Moroni 8:22).

Yderligere hjælpeklider

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 59–63.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter 29. Handlefrihed og modsætning var en del af det førjordiske liv, og er det også i jordelivet. Vi får belønninger og straffe baseret på, hvordan vi bruger vores handlefrihed. (50–60 minutter)

Læs 2 Nephi 2:11. Spørg eleverne: Hvorfor må der nødvendigvis være en modsætning i alt? Læs versene 10 og 15 og læs denne udtalelse af præsident Ezra Taft Benson: »Motsætninger giver mulighed for at vælge, og valg medfører konsekvenser – gode eller dårlige« (*Stjernen*, juli 1988, s. 4). Spørg: Hvordan hjælper love os til at opnå evigt liv? Læs vers 13, og forklar, at uden nogen lov, kunne vi ikke udvikle os, for vi kunne ikke holde loven og være retskafne. Spørg:

- Hvilken rolle spiller Satan i vores handlefrihed? (Se v. 16–18).
- Hvordan får vi magt til at vælge? (Se v. 16, 26).
- Hvordan kan gode valg medføre frihed? Hvordan kan dårlige valg medføre fangenskab? (Se v. 26–30).

Fortæl eleverne, at Lære og Pagter 29 handler om mange dele af Guds plan for sine børn og denne jord. En forståelse af denne plan kan hjælpe os til at træffe beslutninger, som bygger på et evigt perspektiv.

Tegn en tidslinie på tavlen eller på et skilt med følgende betegnelser: *Førjordisk liv* (se v. 36–38; se også *Abraham 3:21–28*), *Faldet* (se v. 39–42), *Nu* (se v. 1–8), *Lige før det andet komme* (se v. 14–21), *Det andet komme* (se v. 9–13), *Tusindårsriget* (se v. 11), og *Efter tusindårsriget* (se s. 22–29). Lad eleverne læse versene om *Førjordisk liv* og lære om den første tidsperiode på tidslinien. Lad dem navnlig finde ud af, hvad versene lærer os om de retskafne og de ugudelige. Tal om, hvad de har fundet frem til, og skriv det på tavlen. Gentag denne fremgangsmåde med hensyn til de andre tidsperioder på tidslinien. Spørg:

- Hvorfor er det ifølge disse vers vigtigt at vælge retskafenhed?
- Hvorfor tror I, at det er så svært for nogle mennesker at gøre det, som er rigtig?
- Hvordan kan disse vers inspirere os til at forblive trofaste i en ugudelig verden?

Svar på de spørgsmål, eleverne måtte have, ved hjælp af oplysningerne i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 59–63).

Tegn på et skilt eller på tavlen en tegning af en stor check, som er udstedt til eleverne på »alt, hvad jeg ejer«. Spørg:

- Hvis I skulle have nogen til at underskrive denne check, hvem skulle det da være?
- Læs Lære og Pagter 29:45; 84:38. Hvordan kan man sammenligne Herrens løn med Satans?
- Læs Esajas' Bog 64:4; Alma 12:12–17; 30:60. Hvilken større forståelse giver disse vers os af denne lære?
- Hvordan ved vi, om vi arbejder for at få Herrens løn eller Satans?

Bær vidnesbyrd om, at vi bliver velsignet i dette liv for at holde Guds befalinger, mange af hans velsignelser er så store, at vi ikke kan få dem i dette liv. At få denne evige belønning er mere værd end nogen indsats eller noget offer, vi kan yde.

Lære og Pagter 29:1–29. Ved Jesu Kristi andet komme bliver de ugudelige udryddet, de retskafne, som er døde, opstår. (15–20 minutter)

Vis eleverne en kop, som er næsten fuld af vand, og nogle småsten. Fortæl dem, at småstenene skal forestille synder.

Lad eleverne nævne nogle synder, som er almindelige i verden omkring dem. Læg en sten i koppen for hver synd, indtil vandet flyder over. Lad eleverne læse Lære og Pagter 29:17 og fortælle, hvordan denne demonstration forestiller konsekvenserne af ugudelighed. Læs vers 9 og spørg:

- Hvad sammenligner dette vers verdens ugudelighed med?
- Hvad betyder udtrykket *jorden er moden*?

Lad eleverne læse versene 1–8, 11, 13 og nævne måder, hvorpå Herren hjælper sine børn med at overvinde ugudelighed. Læs versene 9, 14–21, 27–29 og tal om, hvad der sker med de ugudelige. Hvis du vil, kan I læse eller synge »Gør hvad er ret« (*Salmer og Sange*, nr. 153), og understreg, at gode konsekvenser er følgen af en retskaffen levevis. Herren velsigner dem, der holder hans befalinger, både nu og i evigheden. Når vi »gør hvad er forkert«, får det også konsekvenser. Både de retskafne og de ugudelige bliver udsat for godt og ondt. Men nogle af verdens ulykker er resultatet af dårlige valg og ulydighed mod Herrens befalinger.

Lære og Pagter 29:34–35. Nogle af Herrens befalinger kan synes timelige (kun relevante for dette liv), men for Herren er alting åndeligt. (15–20 minutter)

Hjælp eleverne med at definere ordene *timelig* og *åndelig*. Lad eleverne læse Lære og Pagter 29:34–35 og med deres egne ord fortælle, hvad Herren har sagt om sine befalinger. Spørg: Hvordan tror I, at alle befalinger kan være åndelige? Lad eleverne nævne nogle af Herrens befalinger. Tal om hver af dem og de velsignelser, vi får ved at adlyde dem, både i dette liv og i evigheden. (I kan tale om kyskhed, ærlighed, visdomsordet, tiende, at holde sabbatsdagen hellig og andre befalinger, du mener skal fremhæves).

Lære og Pagter 29:46–50. Små børn og dem, som ikke kender forskel på rigtig og forkert, kan ikke synde. Satan får ikke lov til at friste dem, og de er forløst i kraft af forsoningen. (15–20 minutter)

Fortæl eleverne, at der i *Liahona* ofte er et afsnit, der hedder »Jeg har et spørgsmål«. Bed dem forestille sig, at de er blevet bedt om at skrive denne artikel til næste nummer og at besvare disse spørgsmål:

- Kan børn, som dør, før de bliver døbt, blive frelst?
- Hvad med personer med mentale handikap?

Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder og udtalelser og nedskrive svarere på spørgsmålene:

- 2 Nephi 9:25–26
- Mosiah 3:16–18
- Moroni 8:22
- Lære og Pagter 29:46–50
- Lære og Pagter 137:7–9

- Ældste Bruce R. McConkie har sagt:

»Efter at have åbenbaret, at små børn er forløst fra verdens grundlæggelse i kraft af det sonoffer, der blev bragt af ham, som døde for at frelse os alle, og efter at have forklaret, at Satan ikke har magt til at friste små børn, førend de begynder at blive ansvarlige, anvendte Herren de samme principper på dem, som er mentalt handicappede: ›Og atter siger jeg jer: Har jeg ikke befalet den, som har fået kundskab, ... at omvende sig? Men den, som ingen forstand har, med ham skal jeg handle, som der står skrevet« (L&P 29:49–50)« (*Den danske Stjerne*, feb. 1978, s. 9).

Tal om, hvad de har skrevet, og læs uddybningen af Lære og Pagter 29:46–48 og 29:50 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 63).

Lære og Pagter 30

Indledning

En af de vigtigste erfaringer, et menneske kan gøre sig, er at forlade sig på Herren og hans tjenere snarere end på menneskers visdom. De, som gør sig denne erfaring og stræber efter at holde Herrens befalinger, opnår evigt liv. Afsnit 30 lærer os, at »vi ikke må være passive i vores pagtsforhold til Frelseren. Vi må være aktivt engageret i at udvikle os åndeligt. Studium af skrifterne, mødedeltagelse, gode gerninger, tjeneste af andre, bøn og faste osv. tjener alt sammen det samme formål – at vi kan blive bedre i stand til at adlyde Frelseren« (Leaun G. Otten and C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 bind, 1982–1983, 1:147).

Væsentlige evangeliske principper

- Udbredelsen af evangeliet ved at missionere er et af Kirkens hovedformål (se L&P 30–36).
- Vi bør forlade os på Herren og hans tjenere snarere end på menneskers råd og det, der hører verden til (se L&P 30:1–2, 5, 11; se også L&P 3:6–11).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 79–80.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 64.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 30–36. Udbredelsen af evangeliet ved at missionere er et af Kirkens hovedformål. (25–30 minutter)

Stil en række dominobrikker således, at når man vælter den ene, så vælter de andre også. Påpeg, at der sker en »dominoeffekt«, og tal om, hvordan den er ligesom missionering. Spørg om, hvad der skal ske, for at alle dominobrikkerne falder? (Én brik er nødt til at sætte processen i gang). Forklar, at når vi fortæller andre om evangeliet, kan vi starte en kædereaktion, som berører mange mennesker.

Forklar, at afsnittene 30–36 rummer råd og løfter til missionærer, som også gælder i dag. Læs Lære og Pagter 33:2–6, 10–13 og tal om, hvorfor det er så vigtigt for alle at høre om det gengivne evangelium (se også 2 Nephi 2:8; L&P 1:1–14).

Skriftsteder	Befalinger eller råd	Løfter eller velsignelser
L&P 30:1–2, 5–11	Sæt din lid til Gud, frygt ikke mennesker, forkynd evangeliet.	Du opnår evigt liv.
L&P 31:1–8, 11–13	Forkynd evangeliet med glæde, brug din segl, bed altid, vær trofast.	Din tunge skal blive løst, dine synder er dig tilgivet, du skal få mange omvendte, din familie skal blive velsignet, Talsmanden vil vejlede dig.
L&P 32	Forkynd evangeliet, vær sagtmødige og ydmyge af hjertet, giv agt på Guds ord.	Herren vil gå med jer og være midt iblandt jer.
L&P 33:1–2, 6–17	Forkynd evangeliet, saml dem, som tror, adlyd Guds åbenbaringer.	Åbn jeres mund og den skal blive fyldt, I skal få mange omvendte, de, som bliver døbt, skal få Helligåndsgaven.
L&P 34:4–11	Forkynd evangeliet, bered menneskene på det andet komme, profeter ved Helligåndens kraft.	Herren er hos dig, indtil han kommer.
L&P 35:6–14, 24–27	Døb nyomvendte, slå nationerne med Åndens kraft, omgjord din lænd og kæmp for Herren, hold befalingerne og pagterne, opløft dit hjerte.	De, som bliver døbt, modtager Helligånden, de, som tror, vil få mirakler, tegn og undere at se, Herren vil beskytte jer, himlen vil skælve; Satan vil skælve, og Israel skal blive frelst.
L&P 36:1–3, 6–8	Forkynd evangeliet, modtag missioneringen med hjertets enfoldighed, omgjord jeres lænder.	I skal modtage Helligånden og blive belært af ham, Herren vil pludselig komme til sit tempel.

Tegn nedenstående skema af på tavlen uden at skrive svarene i de to kolonner til højre. Del eleverne op i nogle

grupper og giv dem til opgave at læse skriftstederne i den venstre kolonne og at udfylde de andre kolonner.

Tal med eleverne om, hvordan de befalinger og løfter, som Herren gav disse trofaste tjenere, er relevante for os.

Spørg: Hvad kan der ske, hvis vi ikke fortæller vor himmelske Faders andre børn om evangeliet? (Se L&P 88:81–82). Tal om, hvordan dine elever kan være med til at forkynde evangeliet ud over at tage på fuldtidsmission.

Lære og Pagter 30. Vi bør forlade os på Herren og hans tjenere snarere end på menneskers råd og det, der hører verden til. (15–20 minutter)

Skriv *En opskrift på fiasko* på tavlen. Lad eleverne læse Lære og Pagter 30:1–2 og se efter en sådan opskrift. Spørg: Hvad sagde Herren, at David Whitmer gjorde forkert? Skriv svarene på tavlen under *En opskrift på fiasko*. Spørg:

- Hvorfor er dette en opskrift på fiasko?
- På hvilke måder frygter unge mennesker somme tider mennesker mere end Gud? (Svarene kan bl.a. være med hensyn til påklædning og standarder for dating, ærlighed, overholdelse af sabbatten).
- Hvorfor bør vi være mere interesserede i at behage Gud end i at behage verden? (Se L&P 29:43–45).

Læs Lære og Pagter 3:7–11, og stil nogle af følgende spørgsmål eller dem alle:

- På hvilken måde var David Whitmers fejltagelse magen til den, Joseph Smith begik, da Joseph gav Martin Harris de 116 sider manuskript til Mormons Bog?
- Hvad kan man gøre, hvis man begår denne form for fejltagelse? (Se v. 10).
- Hvad sker der med en, som nægter at omvende sig fra denne synd? (Se v. 11).
- Hvilken gave kan vi modtage efter dåben, som vi mister, hvis vi ikke omvender os fra vore synder?

Læs Lære og Pagter 30:5, 9, 11, og find to andre mænd, som blev advaret om frygt. Spørg: Hvordan kan disse advarsler anvendes på missionærer i vore dage? Læs versene 6–8 og spørg:

- Hvad står der i disse vers, som kan hjælpe missionærerne til at undgå den synd, det er at frygte mennesker?
- Hvordan kan vi undgå at frygte mennesker ved at følge Kirkens ledere? (Se v. 7).
- Hvilket løfte er der til dem, som lytter til Herren og er ihærdige med hensyn til at adlyde hans befalinger? (Se v. 8).

Fortæl om en oplevelse, som viser vigtigheden af disse tre principper inden for missionering.

Lære og Pagter 31

Indledning

Ånden forbereder dem, som søger sandheden, og drager dem til evangeliet. Thomas B. Marsh kom til Palmyra i New York på grund af en avisartikel om trykningen af en »gylden bibel«. Han mødtes med Martin Harris og Oliver Cowdery og fik et korrekturark af de første 16 sider af Mormons Bog, som han tog med sig tilbage til sin familie i Massachusetts. Han og hans hustru troede på budskabet og flyttede til New York for at slutte sig til de hellige. Thomas B. Marsh blev døbt af David Whitmer den 3. september 1830 og blev ordineret til ældste nogle få dage senere af Oliver Cowdery. Afsnit 31, som er stilet til Thomas B. Marsh, blev modtaget sidst i september samme år. Han blev kaldet som en af de oprindelige medlemmer af De Tolvs Kvorum i 1835 og tjente som dets første præsident. Tragisk nok faldt han fra og blev udelukket af Kirken i 1839. I 1857, efter 18 års fravær, opsøgte han Kirken og blev gendøbt og rejste til Utah for at være sammen med de hellige. Skønt han døde som fuldgyldigt medlem, blev han aldrig genindsat i sin stilling som apostel. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 74–75, 199).

Væsentlige evangeliske principper

- Hvis vi tjener trofast i Guds rige, velsigner han os og vores familie (se L&P 31:1–10).
- Herren kender os hver især og kan give specifikke råd, som kan hjælpe os til at blive lykkelige og undgå sorg (se L&P 31:1–2, 5–13; se også Mosiah 2:41; Alma 41:10).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 74–75, 199.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 65.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 31:1–10. Hvis vi tjener trofast i Guds rige, velsigner han os og vores familie. (15–20 minutter)

Spørg de elever, der har brødre eller søstre på mission, om at fortælle, hvor de tjener. Bed eleverne forestille sig, at de er på fuldtidsmission langt borte fra familie og hjem. Lad dem løbe afsnit 31 igennem og understrege de vers, de mener ville opmuntre dem som missionærer. Bed nogle af dem om at fortælle om de vers, de har valgt, og forklare, hvorfor de har valgt dem.

Læs vers 3, og fremhæv ordet *glæd dig*. Spørg, Hvorfor tror I, at missionering bringer glæde? Læs Alma 29:1–9; Lære og Pagter 18:10, 15–16 sammen med eleverne, og tal om, hvorfor det bringer glæde at tjene Herren. Bed eleverne om at sammenligne disse vers med Lære og Pagter 31:3. Bær vidnesbyrd om den glæde, du har følt ved at tjene i Herrens kirke. Læs eller syng »Tjenere for Himlens Konge« (Salmer og Sange, nr. 164).

Lære og Pagter 31. Herren kender os hver især og kan give specifikke råd, som kan hjælpe os til at blive lykkelige og undgå sorg. (10–15 minutter)

Skriv følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley på tavlen:

»Han, som er universets Skaber og Hersker kender mig, kender jer, hver enkelt af jer børn her i dag. Han kender jer, han elsker jer, han bekymrer sig om jer« (»Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley«, *Ensign*, aug. 1996, s. 61).

Lad eleverne læse og tænke over udtalelsen, og spørg så:

- Hvordan påvirker det jeres bønner at vide, at Herren kender jer og bekymrer sig om jer?
- Hvordan påvirker det jeres villighed til at acceptere hans råd og advarsler at vide dette?
- Hvordan giver Herren os råd og advarsler?

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 31:9–13 og finde Herrens råd til Thomas B. Marsh. Skriv det, de har fundet frem til, på tavlen. Følgende spørgsmål kan være nyttige:

- Hvordan kan I modtage personlig åbenbaring fra vor himmelske Fader?
- Hvordan har personlig bøn, skriftstudium, en fars velsignelser og patriarkalske velsigner betydning for personlig åbenbaring?
- Hvilken fare kan der være i ikke at give agt på de personlige råd, som Herren giver os?

Lære og Pagter 32

Indledning

I september 1830 blev Oliver Cowdery og Peter Whitmer jun. kaldet til at tage på mission blandt lamaniterne (se L&P 28:8; 30:5–6). Missionen blandt lamaniterne skabte en betragtelig begejstring i Kirken på grund af de mange profetier om lamaniterne i Mormons Bog (se titelbladet i

Mormons Bog; 1 Nephi 15:13–18; Enos 1:11–17). I oktober bad Joseph Herren om yderligere oplysninger og modtog afsnit 32.

Væsentlige evangeliske principper

- Herren lover at være hos og velsigne de missionærer, som ydmygt forkynder evangeliet, studerer skrifterne under bøn og adlyder det, der står skrevet i dem (se L&P 32).
- Herren befalede, at evangeliet skulle bringes til lamaniterne, sådan som han lovede det i Mormons Bog (se overskriften til L&P 32, v. 1–3; se også Enos 1:13–16; L&P 28:8–9, 30:5–6).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 79–88
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 66–67.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 32:1–3. Herren befalede, at evangeliet skulle bringes til lamaniterne, sådan som han lovede det i Mormons Bog. (10–15 minutter)

Skriv *Lamaniterne* på tavlen og spørg eleverne:

- Hvem var lamaniterne?
- Hvor tror I, at Lehis børn findes i dag?
- Hvorfor tror I, at Herren gav Kirken befaling om at bringe evangeliet til dem? (Se titelbladet i Mormons Bog; Enos 1:11–17).

Læs Lære og Pagter 28:1–8; 30:5–6; 32:1–3 og se efter navnene på dem, som blev kaldet til at rejse ud til lamaniterne, og skriv det råd, som Herren gav hver enkelt mand. Tal om, hvordan det råd kan anvendes af missionærene i vore dage?

Vis eleverne kortet over den lamanitiske mission i elevens studievejledning (se afsnittet »Forstå skrifterne« til L&P 32:2–3). Spørg om, hvor langt disse missionærer rejste (omkring 2.500 km, størstedelen af denne strækning til fods). Forklar, at skønt den lamanitiske mission kun kort er nævnt i Lære og Pagter, havde den stor betydning for Kirken. Missionærene havde størst succes i de byer, der lå i civilisationens grænse på vej til det indianske territorium. Fortæl om nogle eksempler fra *Kirkens historie i tidernes fylde* (se s. 79–88). Forklar, at takket være denne mission voksede Kirken til det dobbelte antal medlemmer, og grundvolden blev lagt til missioneringen blandt Lehis børn og fremtidig åbenbaring om Zions land. Spørg eleverne, om de mener, at det var rejsen værd.

Tal om, hvad Kirken gør i vore dage for at bringe evangeliet til Lehis børn (se uddybningen til L&P 32 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 67).

Lære og Pagter 33

Indledning

Herrens råd til Ezra Thayre og Northrop Sweet er et eksempel på hans forudviden og omsorg for sine børn. I afsnit 33 rådede Herren, som kendte deres hjerte og tanker, disse mænd til at lytte til hans ord. Northrop Sweet forlod Kirken kort efter sin dåb og var med til at danne en anden kirke, som kun eksisterede en kort tid. Ezra Thayre blev revset, og hans medlemskab blev midlertidigt sat i bero, men han blev senere indlemmet som fuldgældigt medlem. Efter profeten Josephs død, nægtede han at følge De Tolv Apostles ledelse og forlod igen Kirken.

Væsentlige evangeliske principper

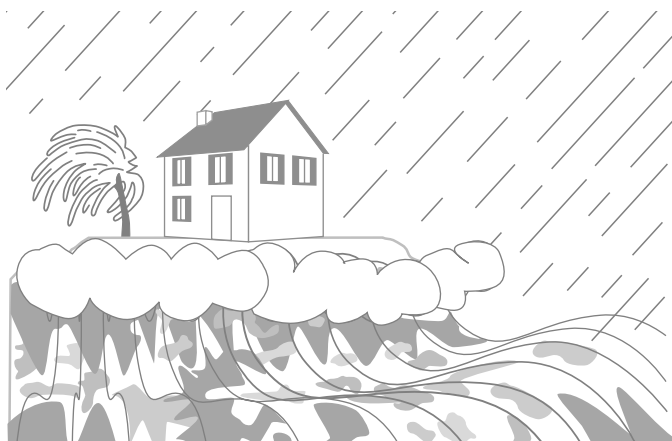
- Evangeliet blev gengivet for at indsamle Herrens børn som forberedelse til det andet komme (se L&P 33:1–10, 17–18).
- Hvis vi bygger vores liv på Jesu Kristi evangelium, overvinder vi Satans fristelser og bliver frelst (se L&P 33:11–15; se også trosartiklerne 1:3–4).

Yderligere hjælpkilder

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 67–68.*

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 33:10–15. Hvis vi bygger vores liv på Jesu Kristi evangelium, overvinder vi Satans fristelser og bliver frelst. (15–20 minutter)

Tegn et hus i uvejr, ligesom på ovenstående illustration, og spørg eleverne: På hvilken måde er vore prøvelser og fristelser ligesom et »frygteligt uvejr«? Vis eleverne et stykke klippe

på størrelse med en hånd. Lad dem læse Lære og Pagter 33:10–13 og finde ud af, hvad klippestykket symboliserer.

Skriv *Helaman 5:9–12* og *3 Nephi 18:11–13* på tavlen, og lad eleverne søge disse vers igennem efter måder, hvorpå man kan modstå livets uvejr.

Lære og Pagter 34

Indledning

Orson Pratt var næsten konstant optaget af at forkynde det gengivne evangelium fra det tidspunkt, afsnit 34 blev åbenbaret, og indtil han døde. Han tog på sin første mission til Colesville i New York inden 1830 var omme. Han var på mange missioner både i Nordamerika og Europa og krydsede Atlanterhavet 16 gange. Han var et af de oprindelige medlemmer af De Tolvs Kvorum. Han blev afsat fra kvorummet i august 1842 på grund af uenighed med profeten Joseph, men han omvendte sig og blev genindsat i januar 1843. Han var med i Zions hær i 1834 og i pionerkompagniet fra 1847. Han var en dygtig taler og forfattede mange værker om videnskabelige og religiøse emner. Han virkede som kirkehistoriker fra 1874 indtil sin død i 1881.

Væsentlige evangeliske principper

- Forsoningen er bevis på vor himmelske Faders og Jesu Kristi kærlighed til os (se L&P 34:1–3; se også Joh 3:16).
- I kraft af forsoningen kan vi åndeligt set blive adopteret ind i Jesu Kristi slægt og blive medarvinger med ham (se L&P 34:1–3; se også Rom 8:15–17; Mosiah 5:7–10; L&P 35:1–2).
- Missionærerne er kaldet til at råbe omvendelse for at forberede verden til Frelserens andet komme (se L&P 34:5–9; se også Mal 3:19; 1 Nephi 22:16–20).

Yderligere hjælpkilder

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 69–70.*

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 34:1–3. Forsoningen er bevis på vor himmelske Faders og Jesu Kristi kærlighed til os. (10–15 minutter)

Spørg eleverne: Hvordan ved I, at vor himmelske Fader elsker sine børn? Lad dem derpå sammenligne Johannes-evangeliet 3:16 med Lære og Pagter 34:3 og finde ud af, hvem andre der elsker Faderens børn?

Læs Lære og Pagter 34:1–3 og spørg: Hvad siger Herren til Orson Pratt i disse vers, som viser, at han elsker ham? Læs følgende udtalelse:

»Det er værd at lægge mærke til, at kærlighed er at give, ikke at tage. Man kan give noget uden at elske, men man kan ikke elske uden at give noget. Vi husker, at Gud elskede verden således, at han gav. [Se Joh 3:16]. I [Lære og Pagter 34:3] sagde Herren, at han elskede verden således, at han også gav.

Hvordan opstår en sådan kærlighed? Hvordan udvikler vi denne kristuslignende kærlighed til andre? Svaret findes i de ord, Frelseren udtalte, da han sagde:

»Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, *ligesom jeg har elsket jer*« [Joh 15:12, kursiv tilføjet].

Det spørgsmål, som vi må stille, er: Hvordan viste Jesus sin kærlighed, så vi kan gøre det samme? Når vi studerer Frelserens virke, opdager vi, at han hele sit liv tjente og ofrede sig for andre mennesker« (Otten og Caldwell, *Sacred Truths*, 1:167).

- Hvordan kan vi udvikle denne kristuslignende kærlighed?
- Hvordan kan vi vise andre denne kærlighed?

Lære og Pagter 34:5–9. Missionærerne kaldes til at råbe omvendelse for at forberede verden til Frelserens andet komme. (10–15 minutter)

Lad eleverne se på billedet af et horn fra gamle dage i elevens studievejledning (se afsnittet »Forstå skrifterne« til L&P 34). Spørg: Hvilket formål tror I, det havde? Læs Ezekiels Bog 33:1–7 og find svaret. Spørg: Hvad kan det at støde i hornet symbolisere i vore dage?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 34:5–9 og se efter, hvad Herren befalede Orson Pratt at gøre, som svarer til det at støde i et horn. Spørg: Hvad skulle han være med til at berede menneskene til?

Mind eleverne om versene i Ezekiels Bog. Spørg: Hvem er kaldet til at være udkigsposter i vore dage? (Svarene kan bl.a. være missionærerne og andre med kirkekaldelser). Tal om, hvad der sker, når udkigsposterne ikke advarer folket.

Lære og Pagter 35

Indledning

Sidney Rigdom var præst i Mentor i Ohio, i nærheden af Kirtland. Han blev døbt, da han hørte budskabet om det

gengivne evangelium i 1830. Kort tid efter sin dåb rejste han sammen med Edward Partridge til Fayette i New York for at møde profeten. I afsnit 35 blev Sidney Rigdon kaldet til at være profeten Joseph Smiths skriver og hjælpe til i forbindelse med oversættelsen af Bibelen.

Væsentlige evangeliske principper

- Forsoningen hjælper os til at blive ét med Jesus Kristus på samme måde, som han er ét med Faderen (se L&P 35:1–2; se også Joh 17:11–23; Mosiah 5:2–8; L&P 25:1; Moses 6:57–68).
- Forkyndelsen af evangeliet ved Ånden skiller de retskafne fra de ugudelige som forberedelse til det andet komme (se L&P 35:6–14, 24–27).
- Mirakler og undere følger Kristi trofaste tilhængere og er tegn på den sande kirke (se L&P 35:8–11; se også Mark 16:17–18).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 82–83.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 70–72.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 35:1–2. Forsoningen hjælper os til at blive ét med Jesus Kristus på samme måde, som han er ét med Faderen. (15–20 minutter)

Vis et billede af et nygift par foran templet (*Evangelisk kunst*, nr. 609) og et af en familie, der beder (nr. 606). Spørg: På hvilken måde skildrer disse billeder samhørighed? Peg på de nygifte og spørg: Hvilken af disse personer udgør ægteskabet? (se 1 Mos 2:24). Peg på familien, der beder, og spørg: Hvilken person udgør familien?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 35:1–2 og finde ud af, hvilken samhørighed, de mener, disse vers henviser til (se Joh 17:11–23). Hjælp eleverne med at finde så mange sandheder, som de kan i Lære og Pagter 35:1–2 om, hvem Frelseren er, hvad han har gjort for os, og hvorfor, og skriv dem på tavlen. Skriv *Joh 17:20–23; Mosiah 5:2–8; L&P 25:1; Moses 6:64–68* på tavlen. Lad eleverne læse disse skriftsteder igennem (de kan gøre det alene eller i grupper). Lad dem fortælle om, hvordan forsoningen hjælper os til at blive Guds børn og ét med ham.

Læs Moses 7:18 og spørg: Hvad skete der med disse mennesker, da de blev »af ét hjerte og ét sind«? Bed eleverne fortælle om, hvad de ville synes bedst om ved at være i en familie, en klasse, en skole eller et nabolag, hvor alle var »ét«.

Lære og Pagter 35:8–11. Mirakler og undere følger altid Kristi trofaste tilhængere og er tegn på den sande kirke. (15–20 minutter)

Lad eleverne nævne nogle mirakler, som Jesus udførte, mens han tjente på jorden, og skriv deres svar på tavlen. Spørg:

- Hvorfor udføres der mirakler?
- På hvilken måde viser mirakler Jesu Kristi barmhjertighed?
- Hvordan vidner mirakler om Jesus Kristus som Guds søn?

Læs Lære og Pagter 35:8–11, og find ud af, hvad der skal ske, for at mirakler kan finde sted i dag. Spørg:

- Hvem viser Herren mirakler?
- Hvad skal de, som tror, gøre, for at der kan finde mirakler sted?
- Hvad kan hindre mirakler i at finde sted?
- Læs Mormon 9:15–21. Hvordan hænger disse vers sammen med disse spørgsmål?

Fortæl følgende beretning. For mange år siden blev Ella Jensen, præsident Lorenzo Snows 19-årige niece, smittet med skarlagensfeber og døde. Ellas forældre sendte bud efter præsident Snow, som kom sammen med Rudger Clawson, Ellas stavspræsident og senere præsident for De Tolvs Kvorum. Præsident Clawson fortæller:

»Da vi trådte ind i huset, mødte vi søster Jensen, som var meget oprørt og urolig. Vi gik hen til Ellas seng ...

Præsident Snow vendte sig mod mig og sagde:
 ›Bror Clawson, vil De salve hende,‹ hvilket jeg gjorde. Vi lagde derpå vore hænder på hendes hoved og salvelsen blev bekræftet af præsident Snow, som velsignede hende og med et befalende tonefald udtrykte sig på denne usædvanlige måde: ›Kom tilbage, Ella, kom tilbage. Dit arbejde på jorden er endnu ikke gjort færdigt, kom tilbage.«

Ellas far, Jacob Jensen, fortsætter beretningen:

»Da præsident Snow havde udtalt velsignelsen, vendte han sig mod min hustru og mig og sagde:
 ›Nu skal I ikke længere sørge. Alt ordner sig. Bror Clawson og jeg har travlt og må gå nu ... ›

Ella var i denne tilstand i mere end en time, efter at præsident Snow havde salvet hende, eller i alt mere end tre timer efter at hun døde. Vi sad der og iagttog hende ved hendes seng, hendes mor og jeg, da hun pludselige slog øjnene op. Hun kiggede rundt i værelset, så os sidde der, men kiggede stadig rundt efter en anden, og det første, hun sagde, var:

›Hvor er han? Hvor er han?‹ Vi spurgte: ›Hvem? Hvor er hvem?‹ ›Bror Snow, selvfølgelig,‹ svarede hun. ›Han kaldte mig tilbage« (i LeRoi C. Snow, »Raised from the Dead«, *Improvement Era*, sep. 1929, s. 885–886).

Ella kom sig efter sygdommen, tjente i Kirken, blev gift med Henry Wight, og fik med tiden otte børn.

Læs denne udtalelse af præsident Spencer W. Kimball:
 »I dag ville væggene på bibliotekerne sprænges, hvis alle mirakler fra vor tid var nedskrevet« (»President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick«, *New Era*, okt. 1981, s. 48). Bær vidnesbyrd om, at der stadig finder mirakler sted i vore dage. Hvis Ånden tilskynder dig til det, så fortæl om et mirakel, du har været vidne til.

Lære og Pagter 36

Indledning

I afsnit 36 kaldte Herren Edward Partridge til at forkynde evangeliet og fortalte ham, at hans synder var tilgivet ham. »For at kunne fungere på rette måde i sådan en kaldelse ... kræves der et stade af værdighed, som findes hos dem, som bliver fri for deres synder. Edward Partridge nød den glæde at vide, at han tog fat på sin kaldelse under disse gunstige forhold.

Alle, som tjener i Herrens rige, gør det under myndighed fra andre, som er Herrens bemyndigede repræsentanter. Edward Partridge blev som nyomvendt i Herrens kirke belært om dette vigtige, grundlæggende princip« (Ottens and Caldwell, *Sacred Truths*, 1:176).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi må være fri for synd for at kunne komme til Kristus. Hvis vi er det, kan vi opnå fred ved hjælp af Ånden (se L&P 36:1–3, 6; se også Alma 13:12; L&P 42:59–61).
- En ordinance, som udføres af en bemyndiget præstedømebærer, er lige så gyldig som havde Herren selv udført den (se L&P 36:2; se også Joh 15:16; L&P 42:11; 84:35–39).

Yderligere hjælpkilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 82–83.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 72–73.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 36:1–3, 6. Vi må være fri for synd for at kunne komme til Kristus. Hvis vi er det, kan vi opnå fred ved hjælp af Ånden. (10–15 minutter)

Vis eleverne en beskidt T-shirt og spørg:

- Hvad skal der gøres ved den, før nogen kan have den på igen?

- Ville jeres svar være anderledes, hvis den person, som sidst havde T-shirten på, led af en smitsom sygdom?

Fortæl eleverne, at på Det Gamle Testaments tid blev tøj, som var inficeret med spedalskhed, brændt (se 3 Mos 13:52).

Læs Lære og Pagter 36:6 og spørg: På hvilken måde er kontakt med synd ligesom kontakt med sygdom? Læs versene 1–3 og tal om, hvad de, som omvender sig fra deres synder, får.

Gennemgå sammen med dine elever principperne i *Til styrke for de unge*. Tal om, hvordan befalingerne og Kirkens standarder hjælper os til at undgå åndelig sygdom.

Lære og Pagter 37–38

Indledning

Kirken voksede hurtigt i Kirtland i Ohio på grund af besøg fra de missionærer, som var på vej til den lamanitiske mission (se L&P 32:1–3). Inden for tre uger var der flere medlemmer af Kirken i Ohio end i New York og Pennsylvania. Da missionærerne rejste fra Kirtland for at fortsætte til Missouri, skrev de til profeten Joseph Smith og foreslog, at en eller anden med erfaring kom til Kirtland og hjalp til i Kirken. Profeten sendte John Whitmer. I december 1830 »modtog Joseph et brev fra John Whitmer, som begærede hans øjeblikkelige bistand i Kirtland med hensyn til at styrke Kirkens anliggender der« (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother*, red. Scot Facer Proctor and Maurine Jensen Proctor, 1996, s. 251). Profeten adspurgte Herren og modtog afsnit 37, hvori alle Kirkens medlemmer blev befalet at flytte til Ohio. Dette var begyndelsen til indsamlingen af de sidste dages hellige til et centralt sted.

I afsnit 38 »bekræftes vigtigheden af Kirkens flytning til Ohio. [Se v. 31–32]. Denne åbenbaring rummede også råd og belæringer, som ville hjælpe de hellige til at kunne flytte med større tro og tillid til Frelseren, som ledte dem« (Ottens and Caldwell, *Sacred Truths*, 1:181).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren indsamler sit folk for at velsigne dem fysisk og åndeligt. De, som er indsamlet, er ansvarlige for at være med til at indsamle andre ved at fortælle om evangeliet (se L&P 37; 38:9, 15, 31–33, 39–42).
- Jesus Kristus (Jahve) er Det Gamle Testaments Gud, jordens Skaber, og alles Dommer ved verdens ende (se L&P 38:1–8; se også 2 Mos 3:14; Joh 8:58; L&P 29:1; 39:1).

- Ved Jesu Kristi andet komme bliver de retskafne bevaret og de ugudelige opbrændt (se L&P 38:8–12, 17–22; se også 1 Nephi 22:15–17; L&P 133:41–52).
- Jesu Kristi sande tilhængere kan genkendes ved den måde, hvorpå de behandler andre og ved deres enighed (L&P 38:24–27; se også Joh 13:34–35).
- Jordens rigdomme bliver en forbandelse for de hellige, hvis disse rigdomme fører til stolthed. De største rigdomme er velsignelserne ved evigt liv (se L&P 38:39; se også Jakob 2:18–19; Alma 4:7–9; 62:48–49; Helaman 13:21–23).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 89–101.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 74–79.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter 37; 38:9, 15, 31–33, 39–42. Herren indsamler sit folk for at velsigne dem fysisk og åndeligt. Medlemmerne er ansvarlige for at være med til at indsamle de hellige ved at fortælle om evangeliet. (15–20 minutter)

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Hvad var hensigten med at indsamle ... Guds folk i nogen tidsalder?

Hovedformålet var at bygge et hus til Herren, hvorved han kunne åbenbare sit folk sit hus' forordninger og sit riges herligheder og lære folket frelsens vej; thi der er visse forordninger og principper, som, når de læres og praktiseres, må udføres på et sted eller i et hus, der er bygget til dette formål ...

Det er i samme hensigt, at Gud samler sit folk sammen i de sidste dage for at bygge et hus til Herren for at berede dem til forordninger og begavelser, tvætninger og salvelser osv.« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 370).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 37, og spørg:

- Hvorfor blev Joseph Smith og Sidney Rigdon ifølge vers 1 bedt om at holde op med at oversætte?
- Hvad var de i færd med at oversætte og hvorfor? (se *Guide til skrifterne*, »Joseph Smiths Oversættelse«).
- Hvilke tre ting ville Herren have Joseph Smith og Sidney Rigdon til at gøre i stedet?
- Hvorfor ville Herren have dem til at samles i Ohio? (Se v. 1).
- Hvordan ville de blive beskyttet mod den fjende, der nævnes i vers 1, hvis de blev samlet?

Læs Lære og Pagter 38:9, 15, 23–27, 31–33, 39–42, mens I taler om følgende spørgsmål:

- Hvilke andre årsager gav Herren til, at de skulle indsamles i Ohio?
- Hvilket ansvar har vi for de fattige? (Se v. 23–27).
- Hvordan kan vi »agte« vore brødre som os selv? (v. 24–25).
- Hvor skulle man tage hen, hvis man ville blive »udrustet med kraft fra det høje«? (v. 32).
- Hvordan ville de ting, som er nævnt i disse vers, beskytte de hellige mod deres fjender?
- Hvilken fjende er imod trofaste medlemmer af Kirken i vore dage?
- Hvordan beskytter det os mod vores fjende i vore dage at være retskaffen og værdig til at komme i templet?
- Hvad er vores ansvar over for andre? (Se s. 41).

Læg mærke til, hvordan Herren beskytter de hellige, hvis de adlyder hans åbenbaringer. Bær vidnesbyrd om, at de levende profeter advarer de hellige mod fare fra Satan og hans tilhængere. Bær vidnesbyrd om vigtigheden af at lytte til de levende profeter.

Lære og Pagter 38:1–8. Jesus Kristus er Det Gamle Testaments Gud, jordens Skaber, og alles Dommer ved verdens ende. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at nævne nogle vigtige sandheder, de kender om Jesus Kristus, og skriv dem på tavlen. Lad dem læse Lære og Pagter 38:1–8, og føj det, som de lærer om Jesus Kristus, til listen på tavlen. Spørg:

- Hvordan kunne det være en hjælp for jer at vide dette, hvis I havde et dejligt hjem i New York, og Herren bad jer om at flytte til Ohio, uanset om I kunne sælge jeres hus eller ej?
- Hvordan kunne det hjælpe jer at efterleve Kirkens standarder, hvis I vidste dette, selv når standarderne synes vanskelige, og andre ikke efterlever dem?

Påpeg, at da Herren sagde, »jeg er midt iblandt jer« (v. 7), gav han udtryk for sin kærlighed og omsorg. Spørg: Hvad føler I ved at vide, at Herren våger over jer?

Læs følgende udtalelse af præsident Harold B. Lee:

»Så når jeg står foran jer her i dag, så er der ikke skygge af tvivl i mit sind om, at jeg ved, at den, som præsiderer over denne kirke, nemlig vor Herre og Mester, Jesus Kristus, virkelig lever. Jeg ved, at han er til. Jeg ved, at han oftere er os nærmere, end vi forestiller os. Der er ikke tale om, at Faderen og Herren er langt borte fra os. De bekymrer sig om os,

og hjælper os med at forberede os til Frelserens genkomst, som ikke kan være så langt borte, for nu bliver tegnene mere og mere tydelige« (*Den danske Stjerne*, mar. 1974, s. 126).

Lære og Pagter 38:8–12, 17–22. Ved Jesu Kristi andet komme bliver de retskafne bevaret og de ugudelige opbrændt. (15–20 minutter)

Skriv sætningerne *Jeg vil gerne have, at Herren udsætter sit komme, fordi* og *Jeg ser frem til Herrens komme, fordi* på tavlen. Bed eleverne om at vælge den sætning, som bedst beskriver, hvad de føler. Lad dem på et stykke papir skrive et kort afsnit, der gør den sætning færdig, som de har valgt.

Tal om nogle af de årsager, som folk giver til at ønske og ikke at ønske, at Herren kommer. (Lad eleverne fortælle, hvad de har skrevet, hvis de har lyst). Læs Lære og Pagter 38:8–12, og se efter ord eller udtryk, der beskriver, hvorfor nogle mennesker frygter Herrens komme. Spørg:

- Hvem er de eneste, som kan »bestå den dag«? (v. 8).
- Hvad tror I, at udtrykket »rene, dog ikke alle« betyder? (v. 10).
- Læs Moroni 10:32–33. Hvordan kan vi ifølge disse vers forberede os til Frelserens komme?

Bær vidnesbyrd om, at de velsignelser, som de hellige skal nyde, når Herren kommer, er værd at forberede sig til? Læs Lære og Pagter 38:17–22, og nævn de velsignelser, som de trofaste modtager, når Herren kommer tilbage. Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Jeg ved ikke, hvornår Frelseren kommer. Jeg er klar til at tage imod ham. Jeg håber, det ikke varer for længe i denne onde verden. Jeg ved det ikke. ›O, kom, du Konge, kom‹; det kan jeg synge med overbevisning« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 577).

Motivér eleverne til at begynde at tilegne sig den samme indstilling til det andet komme.

Lære og Pagter 39–40

Indledning

I sit syn om livets træ beskrev Lehi en stor og rummelig bygning. Den var fyldt med mennesker, som hånede og pegede fingre ad dem, som spiste af træets frugt. Nogle af dem, der smagte på frugten, »skammede . . . sig for dem,

som håned dem, og de gik på forbudne stier og gik fortabt« (1 Nephi 8:28). Afsnittene 39–40 er stilet til James Covill, en mand, som blev berørt af genoprettelsens ånd. Men hans omvendelse var kun midlertidig på grund af »frygt for forfølgelse og verdslige bekymringer« (L&P 40:2). Ældste Harold B. Lee, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt: »Det, som I besidder i dag med hensyn til jeres vidnesbyrd, er ikke jeres i morgen, med mindre I gør noget ved det. Jeres vidnesbyrd vil enten vokse, eller det vil svinde, afhængig af jer« (*The Teachings of Harold B. Lee*, red. Clyde J. Williams, 1996, s. 135).

Væsentlige evangeliske principper

- Når vi efterlever evangeliets principper og ordinancer, bliver vi Jesu Kristi børn (se L&P 39:1–6; se også Mosiah 5:7–9).
- Stolthed, frygt for forfølgelse og verdslige bekymringer kan få os til at fornægte Herren og vende os fra vore pagter (se L&P 39:7–11; 40; se også Matt 13:20–22; 1 Nephi 8:28).
- Herrens tjenere er kaldet til at forkynde evangeliet før Jesu Kristi andet komme (se L&P 39:17–24; se også Matt 28:19–20).

Yderligere hjælpeklider

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 79–80.*

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 39:7–11; 40. Stolthed, frygt for forfølgelse og verdslige bekymringer kan få os til at fornægte Herren og vende os fra vore pagter.
(40–45 minutter)

Vis nogle billeder fra dengang, du var barn. Bed eleverne beskrive, hvordan du har forandret dig. Læs Første Samuelsbog 16:7, og beskriv kort, hvordan dit hjerte har forandret sig i samme tidsrum. Bed eleverne om at sammenligne afsnitoverskrifterne til Lære og Pagter 39 og 40 og finde frem til det, der fandt sted inden for mindre end en måned. Spørg:

- Hvilken forandring fandt sted i James Covills hjerte?
- Hvad tror I, der kan have fået ham til at fornægte Herrens ord så hurtigt?

Læs Lære og Pagter 39:7–9. Bed eleverne om igen at se på vers 7 og indsætte deres egne navne i stedet for »James«. Spørg, om de tror, at Herren kunne nævne dem ved navn og sige, at han har set deres gerninger og kender dem. Spørg:

- Hvorfor tror I, at Herren våger over jer og kender jer?
- Hvad kan vers 8 have fået James Covill til at føle?
- Hvad vil det sige, at hans hjerte *er* ret for Herren?
- Havde James Covills hjerte altid været ret for Herren? Hvad havde han tidligere kæmpet med?

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

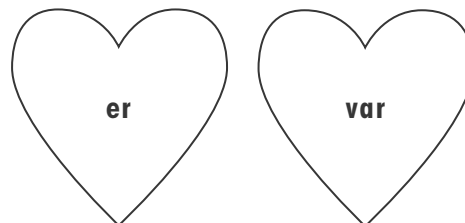
»Stolthed er hovedsagelig et spørgsmål om »min vilje« frem for »Guds vilje« i vores tilværelse ...

Det karakteristiske spørgsmål for den stolte er: »Hvad ønsker jeg at få ud af mit liv?« frem for »Hvad ønsker Gud, at jeg skal gøre i mit liv?« Den, som vil selv, går imod Guds vilje. Han frygter mennesker mere end Gud« (*Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 5).

Henled elevernes opmærksomhed på afsnitoverskriften til Lære og Pagter 39, og spørg, hvilket arbejde James Covill havde haft i 40 år (findes ikke 1951-udgaven af Lære og Pagter) (præst i baptistkirken). Læs versene 10–11 og tal om, hvorfor Herren kunne sige, at James Covill ville komme til at gøre en større gerning. Spørg: Hvilket ord i vers 11 viser, at de lovede velsignelser er betingede?

Sammenlign Lære og Pagter 39:8 med 40:1. Spørg: Hvilket ord i Lære og Pagter 40:1 viser, hvordan James Covills hjerte havde forandret sig?

Tegn nedenstående billede af på tavlen. Tal om, hvorfor ordet *var* er betydningsfuldt. Læs følgende udsagn (eller nogle, du selv formulerer), og bed eleverne om at beskrive, hvilken forskel det gør, når *var* indsættes i sætningen i stedet for *er*.

- Hiroshi ____ moralsk ren.
- Audrey ____ hengiven i sin efterlevelse af visdomsordet.
- Antonio ____ flittig til at læse i skrifterne og bede hver dag.
- Maria ____ i færd med at forberede sig til at blive beseglet i templet.

Lad eleverne skrive budskabet i Lære og Pagter 40:2 med deres egne ord. Bed nogle få elever om at fortælle, hvad de har skrevet. Tal om følgende:

- Hvorfor ville Satan straks friste nogen, som netop havde modtaget en åbenbaring?
- Hvad fik James Covill til at forkaste Herrens ord?
- Læs vers 3. Hvad fik James' frygt for forfølgelse og verdslige bekymringer ham til at gøre ifølge dette vers?
- Læs lignelsen om sædemanden (se Matt 13:3–8, 18–23). Lad eleverne fortælle, hvilke vers de mener beskriver James Covill, og hvorfor. Bed dem om at skrive et kort afsnit, hvori de forklarer, hvordan de kan styrke deres vidnesbyrd og være trofaste mod deres pagter.

Lære og Pagter 41

Indledning

I december 1830 blev de hellige befalet at flytte til Ohio (se L&P 37:3). Hen imod slutningen af januar forlod profeten Joseph Smith, hans hustru Emma, Sidney Rigdon og Edward Partridge New York for at flytte til Ohio. De fleste af de hellige fra New York fulgte dem i løbet af de næste fire eller fem måneder. Det var ikke let for de første hellige at flytte. Nogle modsatte sig at flytte fra deres gårde eller huse eller frygtede, at de ville miste penge eller ikke kunne sælge deres ejendom. Men de fleste hellige flyttede.

Medlemskabet af Kirken kan medføre lige så vanskelige prøvelser for nutidens hellige. I afsnit 41 beskriver Herren sine disciple som enhver, »der modtager min lov og holder den« (L&P 41:5). Som ældste Neal A. Maxwell fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Hver dag må vi bestemme graden af vores forhold som discipel. Hver dag må vi besvare spørgsmålet: »Hvem er for Herrens sag?« (Stjernen, juli 1992, s. 39).

I Lære og Pagter 38:32 lovede Herren de hellige, at han ville åbenbare sin lov, når de var flyttet til Ohio. »Min lov« i afsnit 41 henviser til opfyldelsen af denne profeti i afsnit 42.

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Studér hver angiven skriftstedsblok under bøn, og tænk over principperne under denne overskrift, før du forbereder dine lektioner.

- Herren velsigner gerne dem, som hører og adlyder hans love; de er hans disciple (se L&P 41:1–5; se også Joh 8:31; 15:4–8; L&P 84:87–91).
- Biskopper bliver kaldet af Herren, opretholdt ved medlemmernes stemme og ordineret til deres stilling (se L&P 41:9–11; se også 1 Tim 3:1–7).

Yderligere hjælpkilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 89–92, 96, 98–99, 120.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 81–82.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt ideerne under denne overskrift, eller brug nogle af dine egne, mens du forbereder dig til at undervise i den angivne skriftstedsblok.

Lære og Pagter 41:1–5. Herren velsigner gerne dem, som hører og adlyder hans love; de er hans disciple. (10–15 minutter)

Fortæl eleverne, hvordan Kirken blev oprettet i Kirtland i Ohio (se den historiske baggrund for afsnit 32 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 66, afsnittene 2–3). Fortæl om første gang, profeten Joseph Smith og Newel K. Whitney mødtes (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 90–91, afsnittene 2–3 efter »Indsamlingen til Ohio begynder«). Forklar, at næsten halvdelen af afsnittene i Lære og Pagter blev givet til profeten i Ohio.

Spørg:

- Hvad vil det sige gerne at ville noget?
- Hvilke aktiviteter vil I gerne lave?
- Læs Lære og Pagter 41:1. Hvad vil Herren gerne ifølge dette vers?
- Hvordan har Herren velsignet jer?
- Hvad har I gjort for at gøre jer fortjent til disse velsignelser?

Skriv *Kristi disciple* på tavlen, og lad eleverne definere udtrykket. Læs Lære og Pagter 41:2–5, og sammenlign elevernes definition med Herrens. Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Vi kan ikke foretage os noget vigtigere end at lytte til det, som Herren har sagt. Hvis vi er hans disciple, må der ikke være konflikter i vores hjerte. Der må ikke være misundelse. Der må ikke være ondskabsfuldhed. Der må ikke være noget som helst af dette« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 243).

Tal om, hvordan vi kan være bedre disciple af Kristus.

Lære og Pagter 42

Indledning

Profeten Joseph Smith har sagt, at afsnit 42 »omfatter Kirkens lov« (*History of the Church*, 1:148). Hensigten med Herrens love er ikke at begrænse vores frihed eller glæde, men at bringe os velsignelser (se L&P 130:21). Hans love er så vigtige for vores lykke, at han lover at krone dem, der adlyder ham, »med velsignelser fra oven og med mange befalinger« (L&P 59:4). Forestil jer at blive velsignet med befalinger!

Ældste George Albert Smith, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sat dette i perspektiv med disse tankevækkende ord:

»Jeg antager, at jeg som barn må have følt, at Herren havde ordnet det således ... i dette liv, at jeg måtte adlyde visse love eller også ville der følge en hurtig gengældelse [straf]. Men efterhånden som jeg er blevet ældre, har jeg set sammenhængen fra en anden synsvinkel, og nu er Herrens love for mig ... ikke andet end sød musik af vor himmelske Faders røst i sin barmhjertighed mod os. De er ikke andet end råd og vejledning fra en kærlig forælder, som er mere optaget af vores trivsel, end jordiske forældre kan være, og som følge deraf er det, som jeg engang syntes med et hårdt ord hed en lov, for mig nu mere er en alvidende Faders kærlige og ømme råd« (i Conference Report, okt. 1911, s. 43–44).

Væsentlige evangeliske principper

- Herrens love velsigner hans børn. Hans love er ikke byrder, som begrænser vores frihed, men muligheder, som bringer glæde (se L&P 42; se også L&P 130:20–21).
- Vi er blevet befalet at undervise i evangeliske principper ud fra skrifterne, sådan som Ånden leder os. Ånden vil ledsage vores undervisning, hvis vi beder i tro og adlyder evangeliets pagter og befalinger (se L&P 42:12–17; se også 1 Kor 2:4, 10–11; 2 Nephi 33:1; L&P 50:13–18; 52:9).
- Hvis vi ikke omvender os, må vi lide konsekvenserne af vore synder (se L&P 42:18–29, 74–93).
- De, som nægter at omvende sig fra deres begær, fornægter troen og mister Ånden (se L&P 42:23; se også Matt 5:27–28; L&P 63:16).
- De hellige, som efterlever indvielsesloven, indgår pagt om at erindre de fattige ved at vie deres ejendele til Frelserens kirke (se L&P 42:30–42, 53–55, 70–73; se også L&P 51:5–8).
- I tilfælde af sygdom råder Herren os til at bede om præstedømmevelsignelser og kompetent lægehjælp (se L&P 42:43–44; se også Jak 5:14–16).
- Det er i orden at sørge over at have mistet en, man elsker, men døden er ikke en tragedie for dem, som efterlever evangeliet (se L&P 42:44–52).
- Vi får åbenbaringer og svar på bøn, når vi søger dem (se L&P 42:56–58, 61, 68; se også Matt 7:7–11; Alma 26:22).

Yderligere hjælpekilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 89, 95–99.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 82–86, 393–397.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter 42. Herrens love velsigner hans børn. Hans love er ikke byrder, som begrænser vores frihed, men muligheder, som bringer glæde. (15–20 minutter)

Skriv nogle love på tavlen (f.eks. du må ikke køre for stærkt, du må ikke stjæle, du skal betale dine regninger). Drøft følgende spørgsmål:

- Mener I, at disse love er nødvendige? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- På hvilke måder ville jeres by eller land være anderledes, hvis der ikke var nogen love?
- Hvilke love har Gud f.eks. givet os?
- Hvordan hænger disse love sammen med vores lykke?

Vis følgende udtalelse af profeten Joseph Smith på tavlen eller på en overheadprojektor, og lad eleverne læse det indenad:

»Lykke er formålet og hensigten med vort liv og vil blive det endelige resultat, dersom vi vandrer ad den vej, der fører dertil, og denne vej eller sti er dyd, oprigtighed, trofasthed, hellighed og efterlevelse af alle Guds bud og befalinger. Men vi kan ikke holde alle budene uden først at kende dem, og vi kan ikke vente at kende alt eller mere, end vi nu kender, dersom vi ikke retter os efter og holder de bud, vi allerede har modtaget« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, udv. Joseph Fielding Smith, 1954, s. 307).

Læs Lære og Pagter 38:32 sammen med eleverne, og lad dem understrege det, som Herren lovede at give de hellige, hvis de flyttede til Ohio. Foreslå, at de også understreger krydshenvisningen til ordet *lov* (se note 32b). Læs afsnitsoverskriften til Lære og Pagter 42. Spørg: Hvorfor tror I, at Herren ville give sin spæde kirke et sæt love?

Skriv følgende quiz på tavlen. Lad eleverne hurtigt læse skriftstedsangivelserne til venstre og matche dem med sammendragene til højre. Tal med eleverne om svarene, mens I retter opgaverne som klasse.

_____ 1. L&P 42:4–17	A. Herrens lov om, hvordan Kirken skal styres, gives i skrifterne.
_____ 2. L&P 42:18–29	B. Love vedrørende undervisning i evangeliet, især som missionær.
_____ 3. L&P 42:30–42	C. Love om, hvordan præstedømmet skal behandle alvorlig synd.
_____ 4. L&P 42:43–52	D. Morallove.
_____ 5. L&P 42:56–60	E. Indvielsesloven.
_____ 6. L&P 42:74–93	F. Love vedrørende salvelse af syge.

(Svar: 1-B, 2-D, 3-E, 4-F, 5-A, 6-C)

Læs Lære og Pagter 130:20–21, og tal om sammenhængen mellem lydighed og velsignelser. Bed eleverne om at udvælge en af lovene fra quizzen og forklare, hvordan vi kan blive velsignet for at adlyde den.

Syng eller læs »Hvor nådig er Guds lov« (*Salmer og Sange*, nr. 68). Lad eleverne fortælle, hvilket vers i salmen, de bedst kan lide, og hvorfor. Læs ældste George Albert Smiths udtalelse fra indledningen til afsnit 42 (s. 76).

 Lære og Pagter 42:12–17. Vi er blevet befalet at undervise i evangeliske principper ud fra skrifterne, sådan som Ånden leder os. Ånden vil ledsage vores undervisning, hvis vi beder i tro og adlyder evangeliets pagter og befalinger.
(20–25 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvilke eksempler er der på muligheder, som Kirkens medlemmer kan få for at undervise gennem hele deres liv? (Skriv svarene på tavlen).
- Hvilke af disse muligheder medfører sandsynligvis, at man bruger skrifterne?

Bed eleverne om at tale om de muligheder, de har haft for at undervise ud fra skrifterne?

Skriv følgende skriftstedsangivelser og citater på tavlen:

L&P 42:12–17; 50:13–14, 17–18, 21–22

1. Hvad bør kilden til vores undervisning være?
2. Hvilken rolle spiller Helligånden i evangelisk undervisning?
3. Hvilken rolle spiller læreren i evangelisk undervisning?

Lad eleverne læse versene og finde svar på spørgsmålene. Du kan lade dem skrive deres svar og de vers, de har fundet dem i, under hvert spørgsmål. Tal om, hvad de har fundet frem til. Brug udtalelserne nedenfor efter behov til hjælp under jeres samtale.

1. Hvad bør kilden til vores undervisning være?

»I skal undervise i dette evangelium og lade jeres kilder og autoriteter være Kirkens standardværker og ordene fra dem, som Gud har kaldet til at lede sit folk i disse sidste dage« (J. Reuben Clark jun., »Den fastlagte kurs for Kirken i uddannelse«, i *Charge to Religious Educators*, 3. udg., 1994, s. 7).

»Jeg ved ikke meget andet om evangeliet end det, jeg har lært fra standardværkerne. Når jeg drikker af en kilde, vil jeg helst have vandet, hvor det kommer

op af jorden, ikke længere nede af bækken, efter at køerne har vadet rundt i det . . . jeg påskønner andre menneskers fortolkninger, men når det kommer til evangeliet, bør vi sætte os ind i, hvad Herren siger« (*Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 24).

2. Hvilken rolle spiller Helligånden i evangelisk undervisning?

»I Jesu Kristi evangelium er det en hovedregel, at »Ånden skal gives jer ved troens bøn, og dersom I ikke modtager, skal I ikke undervise« (L&P 42:14). For mig betyder bydemåden af udsagnsordet *skal* ikke kun, at vi ikke kan undervise særlig godt uden Ånden, eller at der egentlig ikke finder nogen indlæring sted, men mere udtrykkeligt, at Gud forbyder os at undervise uden Ånden. For mig lyder »I skal ikke undervise« som en befaling« (Jeffrey R. Holland, i CES videokonference, 20. juni 1992).

»Lærdommene iklædes kraft, når Helligånden bekræfter det, som er sandt. Vi forbereder dem, som vi underviser på bedste vis, så de kan modtage de stille tilskyndelser, som kommer fra den stille sagte røst. Det kræver en vis grad af tro på Jesus Kristus. Det kræver en vis grad af ydmyghed og villighed til at overgive os til Frelserens vilje med hensyn til os« (*Liahona*, juli 1999, s. 86).

»Lærerne og eleverne bør søge Ånden under lektionen. En person er måske i stand til at undervise i dybsindige sandheder, og eleverne vil måske deltage i nogle motiverende drøftelser, men medmindre Ånden er til stede, vil disse sandheder ikke gøre noget stort indtryk på sjælen . . .

Når Ånden er til stede i evangelisk undervisning, overfører Helligåndens kraft budskabet til menneskehjertet (2 Nephi 33:1)« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2: Ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1998, s. 300).

3. Hvilken rolle spiller læreren i evangelisk undervisning?

»Vi kan ikke håbe på at påvirke andre i dydens retning, medmindre vi selv lever et dydigt liv. Det eksempel, vores levevis afspejler, gør større indtryk end al den forkyndelse, vi kan kaste os ud i. Vi kan ikke forvente at kunne løfte andre, medmindre vi selv står på et højere stade« (*Den danske Stjerne*, apr. 1976, s. 28).

»Vi må . . . have vore lærere til at tale frit fra hjertet snarere end fra deres bøger, at fortælle om deres kærlighed til Herren og hans dyrebare værk, og på en eller anden måde vil det tænde en ild i hjertet hos dem, de underviser« (Gordon B. Hinckley, *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 619–620).

»En lærer i evangeliet vil aldrig blive tilfreds med blot at komme med et budskab eller holde en prædiken. En god lærer i evangeliet ønsker at hjælpe i Herrens værk med at bringe hans børn evigt liv« (*Liahona*, jan. 2000, s. 97).

Bed eleverne om at fortælle om eksempler på lærere, som har brugt disse principper, når de har undervist. Spørg om, hvilken forskel det gjorde med hensyn til elevernes indlæring.

Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks, der er medlem af De Tolvs Kvorum:

»Skrifterne er indlysende nok den vigtigste kilde til vores forståelse af læren i Jesu Kristi evangelium . . .

Vi må også huske på, at når vi læser i skrifterne, har vores sind brug for at blive oplyst af Herrens Ånd . . . Eftersom skrifterne blev skrevet (eller udtalt) under Helligåndens påvirkning, forstås de ikke korrekt, medmindre de bliver læst under Helligåndens påvirkning« (»Studying the Scriptures«, tale holdt på BYU-Hawaii, 14 mar. 1986, s. 6, 8; se også 2 Tim 3:16; 2 Pet 1:21).

Lære og Pagter 42:30–42, 53–55, 70–73. De hellige, som efterlever indvielsesloven, indgår pagt om at erindre de fattige ved at vie deres ejendele til Frelserens kirke. (40–45 minutter)

Inden undervisningen begynder, afsætter du ved hjælp af tape eller en filtpen en linie på hvert af seks klare glas. Afsæt linierne på forskellig højde på glassene. Fyld ét glas op til linien, tre glas over linien og to under linien. (Du kan evt. bruge farvet vand). Sæt en etikette, hvorpå der står *Biskoppens forrådshus*, på en kande.

Vis eleverne en avisartikel, der handler om de fattiges forhold eller om, hvad der bliver gjort for at hjælpe dem. Spørg: Hvor længe har der levet fattige mennesker på jorden? Læs 5 Mos 15:11; Luk 14:12–14; Jakobs Bog 2:17–19. Spørg: Hvad har Herren sagt angående de fattige? Eleverne bør forstå, at i alle tidsaldre, har Herren befalet os at sørge for de fattige.

Vis eleverne glassene. Skriv *indvie* på tavlen, og spørg om, hvad det betyder. Lad en elev finde definitionen i elevens studievejledning (se afsnittet »Forstå skrifterne« til L&P 42:30–42), og skriv den på tavlen. Lad klassen læse Lære og Pagter 42:30, og spørg, hvad ordet *formue* betyder (jord, penge, andre ejendele).

Læs følgende udtalelse af præsident J. Reuben Clark jun., som var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Det grundlæggende princip i alle åbenbaringerne om [indvielsesloven] er, at alt, hvad vi har, tilhører Herren; derfor kan Herren bede os om en hvilken som helst del af eller al den formue, vi har, fordi den tilhører ham [se L&P 104:14–17, 54–57]« (*Den danske Stjerne*, jan. 1980, s. 2).

Spørg: Hvordan påvirker det vores holdning til at sørge for de fattige at huske på, at »alt, hvad vi har, tilhører Herren«? Bed eleverne huske på dette princip, mens I taler om indvielsesloven.

Forklar, at linierne på glassene skal forestille forskellige familiers behov og retfærdige ønsker. Vandet forestiller hver families formue eller midler. Sæt den tomme kande *Biskoppens forrådshus* ved siden af glassene. Lad eleverne læse Lære og Pagter 42:31, spørg: Hvad er det første trin med hensyn til at efterleve indvielsesloven? Hæld al vandet fra de seks glas ned i kanden.

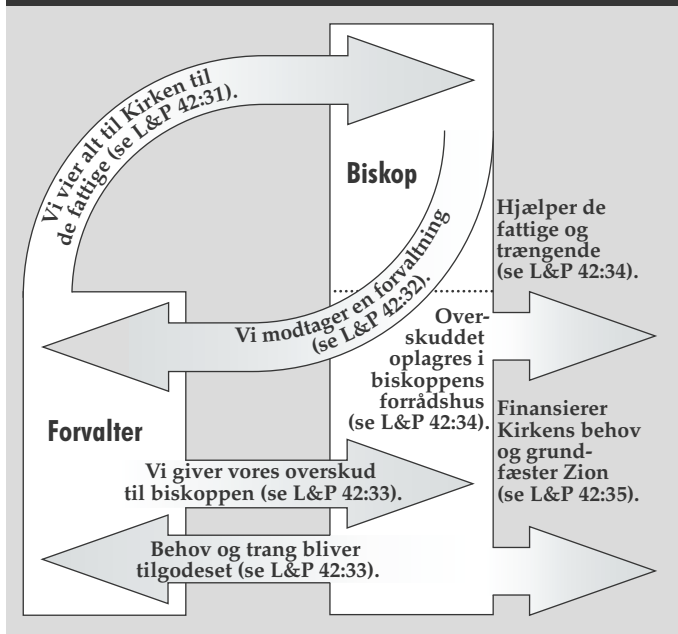
Læs vers 32, og se efter det næste trin. Fyld hvert glas op til linien med vand fra kanden. Spørg: Hvem afgør, hvor meget hver familie får? Forklar, at denne afgørelse træffes af biskoppen og husstandens overhoved. Hvis du vil, kan du læse følgende råd fra profeten Joseph Smith og Det Første Præsidentskab til Edward Partridge, Kirkens første biskop:

»Indvielse må finde sted ved gensidig samtykke fra begge parter, for at give biskoppen magt til at sige, hvor meget hver mand skal have, og lade ham rette sig efter biskoppens afgørelse, er at give biskoppen mere magt, end en konge har; men på den anden side, at lade hver mand sige, hvor meget han behøver, og lade biskoppen være forpligtet til at rette sig efter hans afgørelse, er at kaste Zion ud i forvirring og gøre biskoppen til slave« (*History of the Church*, 1:364).

Vis eleverne det vand, der er tilbage i kanden. Læs versene 33–35, og spørg, hvad »dette overskud« var til. (Til hjælp til de fattige, til finansiering af kirkebygninger, til andre medlemmers forvaltninger). Spørg: Hvordan kunne indvielsesloven være en velsignelse for Kirken?

Tegn følgende diagram på tavlen, eller vis det på en overheadprojektor. Bed en frivillig om at forklare, hvordan hver del af diagrammet forestiller en del af indvielsesloven.

Sådan fungerer indvielsesloven (L&P 42:30–35)

Læs versene 40–42, og tal om de karaktertræk, en person må have, for at kunne efterleve denne lov. Spørg:

- Hvilke økonomiske krav har Herren stillet Kirkens medlemmer i vore dage?
- På hvilke måder velsigner tiende og fasteofre de fattige?
- Hvilke ligheder kan I se mellem tiende og fasteofre og indvielsesloven?
- Hvad kan vi ellers vie til Herren ud over penge?

Forklar, at skønt vi ikke er blevet befalet at efterleve indvielsesloven på samme måde som de første hellige, gælder loven stadig i vore dage. Læs følgende udtalelser. Præsident Spencer W. Kimball har sagt:

»Hvad som helst Herren kræver af os må vi lægge på alteret og ofre. Vi begynder med at ofre »et sønderknust hjerte og en angergiven ånd.« Vi følger dette op ved at yde vores bedste i de opgaver og kaldelser, vi får tildelt. Vi lærer, hvad vor pligt er, og udøver den fuldstændigt. Til sidst indvier vi vor tid, vore talenter og vore midler, efterhånden som vi opfordres dertil af vore ledere, og som Ånden hvisker det til os. I kirken, som i velfærdssystemet, kan vi gøre anvendelse af enhver evne, ethvert retfærdigt ønske, enhver tilskyn-delse til betænksomhed. Hvad enten vi står som »frivillig«, som fader, hjemmelærere, biskop eller nabo, enten vi er besøglærere, mødre, husmødre eller en ven, så er der rigelig anledning til at give alt. Og når vi giver, finder vi, at ofre bringer os himlens velsignelser. Når alt kommer til alt, opdager vi alligevel, at det slet ikke var noget offer for os« (*Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 138).

Præsident Marion G. Romney, som var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt:

»Jeg håber, at vi alle forstår, hvordan vore bidrag til Herren – hvad enten det er i form af tid, arbejde eller penge – er med til at lindre lidelse, samtidig med at de helliggør både giveren og modtageren« (*Den danske Stjerne*, okt. 1977, s. 98).

Spørg: Hvordan fornemmer I, at det velsigner både giveren og modtageren at betale tiende og offerydelser og at yde tjeneste i Kirken? Bed eleverne om at foreslå måder, hvorpå de kan vie deres holdning, tid og evner til Herrens tjeneste.

Lære og Pagter 42:43–44. I tilfælde af sygdom råder Herren os til at bede om præstedømmevelsignelser og kompetent lægehjælp. (5–10 minutter)

Hold en flaske med indviet olie i den ene hånd og en flaske med medicin i den anden. Spørg eleverne: Hvilken af disse bør vi forlade os på i tilfælde af sygdom? Bed eleverne om at se efter Herrens svar på dette spørgsmål i Jakobsbrevet 5:14–15; Lære og Pagter 42:43–44. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilken værdi kan »urter og let føde« have med hensyn til at helbrede de syge?
- Hvilken sammenhæng kan der være mellem »urter og let føde« og flasken med medicin?

Læs følgende udtalelser. Præsident Brigham Young har sagt:

»Hvis vi er syge og beder Herren om at helbrede os og gøre alt det for os, som er nødvendigt at gøre, så kan jeg, sådan som jeg forstår frelsens evangelium, ligeså godt bede Herren om at få min hvede og majs til at gro, uden at jeg pløjer jorden og sår sæden. For mig virker det logisk at anvende ethvert middel, som jeg får kundskab om, og at bede min Fader i himlen i Jesu Kristi navn om at hellige denne anvendelse til helbredelse af mit legeme ...

Men hvis vi forestillede os, at vi rejste i bjergene ... og en eller to blev syge uden noget som helst der lignede helbredende medicin inden for rækkevidde, hvad skulle vi så gøre? I overensstemmelse med min tro bede Herren den Almægtige ... om at helbrede de syge. Det er vores ret, når vi er i en sådan situation, at vi ikke kan få fat i noget, som kan hjælpe os. Så kan Herren og hans tjenere gøre alt. Men det er min pligt at gøre det, når det står i min magt« (*Discourses of Brigham Young*, udv. John A. Widtsoe, 1941, s. 163).

Ældste Russell M. Nelson, som er medlem af De Tolvs Kvorum og læge, har sagt:

»En af de bedste måder, man kan anvende åndelig kraft på, er at adlyde både Guds og menneskers love. Både friheden til at handle og til at styre sine egne handlinger udgår fra love ...

Det har jeg lært af præsident Kimball. Engang, hvor han skulle opereres, og hvor jeg skulle gøre det, bad han mig først om en præstedømmevelsignelse. Bagefter sagde han: »Nu kan du godt gå i gang med at gøre det, der skal gøres, for at velsignelsen kan blive mulig.«

Han vidste, og jeg vidste, at ikke engang Guds profet kan komme uden om loven« (*Stjernen*, oktoberkonferencen 1984, s. 25).

Lære og Pagter 42:44–52. Det er i orden at sørge over at have mistet en, man elsker, men døden er ikke en tragedie for dem, som efterlever evangeliet. (15–20 minutter)

Bemærk: Vær opmærksom på dem, der måske for nylig har mistet en af deres kære. Udtalelserne på siderne 85–86 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* kan være nyttige, mens du studerer denne skriftstedsblok sammen med eleverne.

Spørg:

- Har nogen af jer for nylig været til en begravelse?
- Hvilke følelser tror I, familiens medlemmer havde?

Vis et eller flere billeder af den opstandne Frelser (f.eks. *Evangelisk kunst*, nr. 233–235). Bær vidnesbyrd om, at takket være Jesu Kristi forsoning skal alle genopstå. Læs Lære og Pagter 42:45 og tal om, hvorfor det er i orden at græde over dem, der dør, selv om vi kender til opstandelsen. Læs følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson:

»Uanset alder, sørger vi over tabet af vore kære. Sorg er et af de dybeste udtryk for sand kærlighed« (*Stjernen*, juli 1992, s. 68).

Læs versene 46–47, og spørg: Hvorfor tror I, at døden bliver »sød« for dem, som har holdt deres evangeliske pagter? Lad eleverne gennemlæse versene 48–52, og spørg:

- Hvad tror I, udtrykket »ikke ... bestemt til at dø« betyder? (Se uddybningen af L&P 42:48 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 85–86).
- På hvilke måder kan troens kraft velsigne en person?

- Hvorfor kan en person med stor tro udholde mange års sygdom eller andre skavanker?
- Fjerner Herren altid vore sygdomme? Hvorfor ikke?

Læs følgende af præsident Spencer W. Kimball, den daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Hvis alle de syge, som vi beder for, blev helbredt, hvis alle de retskafne blev beskyttet, og de ugudelige blev udryddet, ville hele Faderens plan falde bort ... Ingen ville være nødt til at leve ved tro ...

Der ville kun være lidt eller slet ingen lidelse, sorg, skuffelse og endog død, og hvis dette ikke var til, ville der heller ikke være nogen glæde, medgang, opstandelse, ej heller evigt liv ...

Fordi vi er mennesker, ville vi fordrive fysisk smerte og mentale kvaler fra vores liv og sikre os vedvarende magelighed og bekvemmelighed, men hvis vi lukkede døren for sorg og trængsler, udelukkede vi måske også vore bedste venner og velgørere. Lidelse kan gøre mennesker til hellige, når de lærer tålmodighed, langmodighed og selvbeherskelse« (*Faith Precedes the Miracle*, 1972, s. 97–98).

Lad eleverne gennemlæse Lære og Pagter 42:43–52. Bed dem understrege de vers, der gør størst indtryk på dem, og skriv et afsnit om, hvordan disse skriftsteder kan hjælpe dem.

Lære og Pagter 43

Indledning

Afsnit 43 var en af flere åbenbaringer, der blev givet kort efter at profeten Joseph Smith var kommet til Kirtland i Ohio. Nye medlemmer af Kirken blev af og til forvirrede over, hvordan Kirken fik åbenbaringer. Nogle af de første hellige blev påvirket af Hiram Pages påstand om at modtage åbenbaringer (se L&P 28), af en vis Mrs. Hubble (se L&P 43) og af shakerne (se L&P 49). I hvert enkelt tilfælde irettesatte Herren sit folk gennem sin sande profet. Disse afsnit bekræfter, at kun én person er udpeget til at modtage åbenbaringer for hele Kirken.

Væsentlige evangeliske principper

- Kun Kirkens præsident modtager åbenbaringer og befalinger for hele Kirken. Medlemmerne er med til at støtte profeten ved deres tro, bønner og handlinger (se L&P 43:1–7, 12–14; se også Amos 3:7; L&P 1:38; 28:2–8).

- Guds tjenere skal undervise ved Ånden og formane alle mennesker til at omvende sig. Inden Herren kommer for at dømme, vil han også vidne for folket gennem torden, lyn, jordskælv, haglstorme og hungersnød (se L&P 43:7, 15–25; se også L&P 42:12–14; 50:15–22; 88:81–92).
- Formålet med kirkens møder er at belære og opbygge hinanden, at lære Guds love og at blive helliggjort (se L&P 43:8–10; se også Moroni 6:5–9; L&P 46:2).
- Tusindårsriget er et årtusinde med fred og retskaffenhed, hvor Satan er bundet. (se L&P 43:18, 26–33; se også Esajas 65:17–25; 1 Nephi 22:26).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 92–95.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 87–90.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 43:1–7, 12–14. Kun Kirkens præsident modtager åbenbaringer og befalinger for hele Kirken. Medlemmerne er med til at støtte profeten ved deres tro, bønner og handlinger. (20–25 minutter)

Skriv følgende udtalelse af profeten Joseph Smith på tavlen:

»Det er i modstrid med Guds plan, at noget medlem af Kirken eller nogen anden modtager instruktioner og belæringer for dem, som står over dem i myndighed«
(Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 23).

Spørg eleverne, om de kan komme i tanke om et skriftsted, de har studeret, som hænger sammen med denne udtalelse (se L&P 28:1–7; se også L&P 42:11–13). Fortæl eleverne om den historiske baggrund for afsnit 43 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 87). Lad dem gennemlæse Lære og Pagter 43:1–7, 12–14 og se efter svar på følgende spørgsmål:

- Hvem var den tjener, som Herren havde udpeget, da denne åbenbaring blev givet? (Se v. 2, 12).
- Hvem modtager åbenbaringer for Kirken? (Se v. 3–5).
- Hvordan bliver profeten udvalgt? (Han bliver udpeget af Gud og ordineret; se v. 7; se også indledningen til »Arvefølgen i præsidentskabet« (s. 236)).
- Hvad betyder at »komme ind ad porten«? (Han bliver opretholdt offentligt og ikke udvalgt i hemmelighed).
- Hvilke velsignelser modtager vi ifølge vers 6 takket være dette princip?
- Hvorfor er det vigtigt ikke at blive bedraget?
- Hvad kan vi gøre for at støtte profeten i det arbejde, Herren har givet ham? (Se v. 12–13).

- Hvem har Herren udpeget som sin tjener i vor tid?

Læs følgende udtalelse af ældste Harold B. Lee, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Når der skal ændres på noget i forhold til det, som Herren allerede har fortalt os, giver han det til sin profet – ikke til [nogen anden] ... Tror I, at Herren ad omveje vil åbenbare noget til sine børn, mens han har sin profet på jorden? Det er, hvad han har en profet til, og når han har noget at give til denne Kirke, giver han det til præsidenten« (»The Place of the Living Prophet, Seer, and Revelator«, in *Charge to Religious Educators*, 2. udg., 1982, s. 109).

Lære og Pagter 43:8–10. Formålet med kirkens møder er at belære og opbygge hinanden, at lære Guds love og at blive helliggjort. (5–10 minutter)

Spørg eleverne om, hvilke af de kirkemøder, de har deltaget i for nylig, de syntes om. Spørg: Hvad var det, der gjorde, at de syntes om det? Lad eleverne læse Lære og Pagter 43:8–10 og se efter svar på følgende spørgsmål:

- Hvad sagde Herren, at vi skal, når vi »kommer sammen«? (Se også L&P 42:12–14).
- Hvad betyder ordet *opbygge*? (At styrke).
- Hvad skal vi undervise i og tale om til vores møder?
- Hvad kan I gøre for bedre at tage imod belæring og blive opbygget til de møder, I deltager i?
- Hvilke velsignelser lover Herren?
- Hvad vil det sige at blive »forherliget«? (At blive gjort hellig).

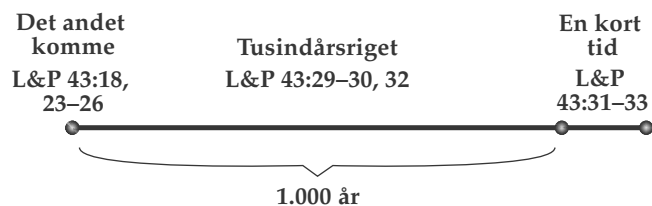
Læs følgende udtalelse af ældste Gene R. Cook, der er medlem af De Halvfjerds:

»På et tidspunkt stillede en mand præsident Spencer W. Kimball dette spørgsmål: »Hvad gør De, når De er til et kedeligt nadvermøde?« Der var stille et øjeblik, og så sagde præsident Kimball: »Det ved jeg ikke. Jeg har aldrig været til sådan et.« Det er interessant, er det ikke? Det fortæller mig, at det egentlige møde faktisk var mellem præsident Kimball og Herren ud over det, der fandt sted til nadvermødet. Hvis man kun er til [mødet], er man til det forkerte møde, og man går glip af det meste af det, der bliver sagt. Det samme gælder for andre møder. Hvis man går til et møde med hjertet beredt, så Herren kan skrive i det, så er det det, der vil ske« (i »Learning Gospel Is Lifetime Pursuit«, *Church News*, 24 mar. 1990, s. 10).

Lære og Pagter 43:18, 26–33. Tusindårsriget er et årtusinde med fred og retskaffenhed, hvor Satan er bundet. (15–20 minutter)

Klip nogle avisartikler ud, og vis dem frem. Spørg eleverne:

- Hvis I var journalister, hvilke af disse historier kunne I da bedst tænke jer at skrive om? Hvorfor?
- Hvilke aktuelle emner interesserer jer mest? Hvorfor?
- Hvilke begivenheder i verdenshistorien (i fortiden, nu eller i fremtiden) kunne I bedst tænke jer at skrive om?
- Hvilken begivenhed er der profeteret om i Lære og Pagter 43:29?

Tegn nedenstående tidslinie på tavlen. Lad hver elev læse et af de tre sæt vers og nævne, hvad der vil ske i den tidsperiode. Lad dem fortælle klassen, hvad de har fundet frem til.

Spørg: Hvordan tror I, at Satan bliver bundet i tusindårsriget? Præsident George Q. Cannon, som var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt:

»Satan bliver bundet ved Guds magt; men han bliver også bundet ved Guds folks beslutning om ikke at lytte til ham, om ikke at blive styret af ham« (i Conference Report, okt. 1897, s. 65; se også L&P 45:55).

Præsident Cannon har forklaret, hvad der vil ske, efter at de ugudelige er blevet udryddet ved Kristi komme:

»De retskafne bliver tilbage, og på grund af deres retskaffenhed forbarmer Herren sig over dem; fordi de har brugt deres handlefrihed på den rigtige måde, bringer de hans velsignelser ned over sig i et sådant omfang, at Satan bliver bundet« (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, red. Jerreld L. Newquist, 2 bind, 1957, 1:87; se også 1 Nephi 22:26).

Lad eleverne sammenligne Lære og Pagter 43:20–22 med 1 Nephi 22:16–17 og tale om, hvordan vi bedst kan forberede os til Jesu Kristi andet komme. Bed dem om på et stykke papir at skrive, hvordan de personligt kan forberede sig på hans andet komme.

Lære og Pagter 44

Indledning

Da Kirken var blevet organiseret, befalede Herren medlemmerne at holde regelmæssige konferencer (se L&P 20:61). I afsnit 44 blev det forlangt, Kirken skulle holde sin fjerde konference. Denne konference blev holdt den 3 juni 1831 og var den første, der blev holdt i Kirtland i Ohio. Præsident Spencer W. Kimball har sagt: »Formålet med [general]konference er, at vi kan forny vores tro, styrke vores vidnesbyrd og lære om Herren af hans behørigt udpegede og bemyndigede tjenere« (*Den danske Stjerne*, aug. 1975, s. 32).

Væsentlige evangeliske principper

- Når Kirkens trofaste medlemmer samles til konference med deres ledere, udøser Herren sin Ånd over dem (se L&P 44:1–2).
- Herren befaler Kirken at organisere sig i henhold til landets love (se L&P 44:4–5).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 100–101.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 90–91.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 44:1–3. Når Kirkens trofaste medlemmer samles til konference med deres ledere, udøser Herren sin Ånd over dem. (10–15 minutter)

Vis eleverne billedet af conferencecentret i elevens studievejledning (se indledningen til L&P 44). Fortæl eleverne, at hver sjette måned samles Kirkens medlemmer i denne og andre bygninger for at høre generalautoriteterne tale. Spørg:

- Hvordan tror I, det må være at være til generalkonference?
- Hvorfor er disse taler så vigtige for os?

Bed en eller to elever, som kunne tænke sig at fortælle om en oplevelse fra en konference, som har gjort indtryk på dem, om at gøre det.

Skriv på tavlen *Hvorfor har Herren befalet os at holde konferencer?* Skriv også følgende skriftstedsangivelser: L&P 1:14; 20:61–66; 43:8; 58:56; 72:7; 73:2; 124:144. Fordel skriftstedsangivelserne blandt eleverne. Lad dem læse deres vers og finde svarene på spørgsmålene, og bed dem dernæst om at skrive, hvad de har fundet frem til, på tavlen. Læs Lære og Pagter 44:1–3 og tal om, hvorfor Herren ville have Kirken

til at holde en konference. Spørg: Hvordan gælder disse belæringer for wards-, stavs- og generalkonferencer i vore dage? Læs følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball fra indledningen til afsnit 44 ovenfor, og bær vidnesbyrd om dets sandhed.

Lære og Pagter 45

Indledning

Kirken fortsatte med at vokse i Kirtland. Men i foråret 1831 skrev profeten Joseph Smith: »Mange falske forlydender, løgne og tåbelige historier blev udgivet i aviserne og sat i omløb i enhver retning for at hindre folk i at undersøge værket eller antage troen ... Til glæde for de hellige, som måtte kæmpe med alt, hvad fordomme og ugudelighed kunne finde på, modtog jeg [Lære og Pagter 45]« (*History of the Church*, 1:158). Afsnit 45 er »en gentagelse for Joseph Smith ... af de ord, som Mesteren oprindeligt udtalte på Oliebjerget, da han talte med disciplene om den dom, der ville falde over Jerusalem, dens ødelæggelse, jødernes adsplittelse og deres genindsamling og Herrens komme i de sidste dage« (Melvin J. Ballard, i *Conference Report*, okt. 1920, s. 80–81).

»En af de store åbenbaringer, som indeholder profetier og forjættelser, er L&P afsnit 45. Der er én stor konklusion, vi kan drage af det, som er nedskrevet i denne åbenbaring. Der er tilstrækkeligt bevis for, at de tegn, som Jesus Kristus forudsagde, er blevet, er ved at blive og endnu mangler at blive opfyldt. De vidner alle om, at Jesus lever, og at han vil vende tilbage for at regere på jorden« (Leaun G. Otten og C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 bind, 1982–1983, 1:220).

Væsentlige evangeliske principper

- Jesus Kristus er Skaberen og vores talsmand hos Faderen (se L&P 45:1–8; se også 1 Joh 2:1; 2 Nephi 2:8–10; L&P 38:4).
- Herren har gengivet evige pagter, som forbereder os til at leve i hans nærhed og at opnå evigt liv (se L&P 45:8–10; se også L&P 66:2).
- De retskafne genkender tidernes tegn og forbereder sig til Herrens andet komme (se L&P 45:11–69; se også 1 Thess 5:1–6; L&P 29:9–21; Moses 7:60–66).
- »Ikke-jødernes tid« er den periode, hvor evangeliet generelt bliver forkastet af jøderne og bragt til ikke-jøderne (se L&P 45:24–30).
- Ved det andet komme viser Frelseren sig for jøderne på Oliebjerget og giver dem mulighed for at antage ham (se L&P 45:43–53; se også Zak 13:6; 14:1–4).

- De retskafne mennesker, som er døde, opstår og kommer frem for at møde Frelseren ved hans andet komme (se L&P 45:45–46, 54; se også L&P 76:63–65; 88:96–99).
- I tusindårsriget bliver Satan bundet, børn vokser op uden synd, og Herren regerer personligt blandt folket (se L&P 45:55–59; se også Mika 4:1–7; 1 Nephi 22:26; 10. trosartikel).
- Herren samler sit folk til Zion, et sted med fred og sikkerhed for de sidste dages krige og for ødelæggelser (se L&P 45:64–71; se også L&P 29:1–11; 101:22–25; og 115:5–6).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 91–98.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 7, »Vær ikke bedrøvede« (4:50) kan bruges til at undervise i Lære og Pagter 45:16–39. Afsnit 8, »De, der er kloge« (8:30) kan bruges til at undervise i Lære og Pagter 45:56–57. (Se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

Lære og Pagter 45:1–8. Jesus Kristus er Skaberen og vores talsmand hos Faderen. (10–15 minutter)

Læs 2 Nephi 25:23, og spørg:

- Hvad frelser os fra virkningerne af faldet?
- Hvem kan blive ophøjet uden forsoningen?

Læs Lære og Pagter 45:3–8, og spørg:

- Hvad er en talsmand? (En, som taler en andens sag).
- Hvad har Jesus gjort, som gør, at han kan være vores talsmand?
- Læs Mosiah 3:17. Hvem udover Jesus Kristus kunne ifølge dette vers være vores talsmand?
- Hvad skal vi gøre, for at Jesus kan handle som vores talsmand.

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»[Jesus Kristus] går i forbøn for menneskene og taler deres sag i salene i det høje ... I den forsoning, han udvirkede, betalte han prisen for menneskenes synder på betingelse af omvendelse, så vi kan undgå de domme, der er fastsat for ulydighed ...

Det mest fuldkomne sammendrag af denne lov, der findes noget sted i den hellige skrift, er givet os i [Lære og Pagter 45:3–5]« (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ*, 1978, s. 329–330).

Bed en elev om at læse versene 3–5 og sætte sit eget navn ind i stedet for »jeres«, »disse mine brødre« og »de«. Spørg: Hvordan tror I, at I ville have det ved at have Frelseren stående ved siden af jer og sige disse ord ved den endelige dom? I kan få hjælp til at besvare dette spørgsmål ved at læse og tale om 3 Nephi 17:16–17.

Lære og Pagter 45:16–59. Herren profeterede om begivenhederne i de sidste dage.

(30–35 minutter)

Bemærk: Brug de mange forslag på siderne 91–98 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, mens du underviser i dette afsnit (se også »Ikke-jødernes tider« i tillægget, s. 303).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 45:16 og finde et spørgsmål, som Frelserens disciple stillede ham, mens han tjente på jorden. Spørg: Hvorfor tror I, de stillede dette spørgsmål?

Læs vers 17, og spørg: Hvordan er det at have sin ånd adskilt fra legemet en slags fangenskab? Læs følgende udtalelse af ældste Melvin J. Ballard, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Når vi forlader dette liv – forlader dette legeme – vil vi have et ønske om at gøre meget, som vi ikke kan gøre uden legemet. Vi vil blive alvorligt handikappet, og vi vil længes efter legemet; vi vil bede om en snarlig genforening af vores legeme. Da vil det gå op for os, hvilken fordel det er at have et legeme« (i *Melvin J. Ballard ... Crusader for Righteousness*, 1966, s. 213).

Skriv følgende overskrift på tavlen: *Profetier om Jerusalem (L&P 45:18–24)*. Bed eleverne om at understrege disse vers i deres skrifter og skrive overskriften i marginen. Læs versene, og lad eleverne skrive, hvad Herren sagde, der ville ske med jøderne i Jerusalem, på tavlen. Spørg: Hvilke af disse profetier er blevet opfyldt? Læs følgende af præsident Anthony W. Ivins, som var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»I år 66 e.Kr. ... fandt der et omfattende oprør mod Rom sted, og jøderne indtog Jerusalem.

Vespasian og hans søn Titus blev sendt af sted med en romersk hær for igen at bringe dem til underkastelse, og efter en belejring – en af verdenshistoriens mest forfærdelige og grusomme belejringer, som var kendetegnet ved ubeskrivelige rædselsgerninger, og som varede i omkring fire år – blev byen indtaget af Titus, som brændte templet, jævnedes byen med jorden og spredte det jødiske folk til jordens fire hjørner ...

De ord, som Kristus, vor Herre, udtalte, hvorved han fortalte om ødelæggelsen af templet i Jerusalem og spredningen af jøderne, er blevet opfyldt bogstaveligt« (i *Conference Report*, okt. 1930, s. 121).

Spørg: Hvordan hænger opfyldelsen af denne profeti sammen med opfyldelsen af fremtidige profetier?

Skriv overskriften *Ikke-jødernes tid (L&P 45:24–30)* på tavlen. Lad igen eleverne understrege disse vers og skrive overskriften i marginen. Læs versene. Stil følgende spørgsmål, og lad eleverne skrive svarene på tavlen:

- Hvilke begivenheder skal finde sted i »ikke-jødernes tid«?
- Hvordan vil folk handle til den tid?
- Hvad er »ikke-jødernes tid«? (Den tid, hvor evangeliet hovedsagelig forkyndes for ikke-jøderne).

Læs denne udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, den daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Ikke-jødernes tid begyndte kort efter vor Forløseres død. Jøderne forkastede hurtigt evangeliet, og det blev derpå forkyndt for ikke-jøderne« (*Church History and Modern Revelation*, 2 bind, 1953, 1:196).

Da præsident Smith var rådgiver i Det Første Præsidentskab, sagde han:

»Jesus sagde, at jøderne ville blive spredt blandt alle folkeslag, og at Jerusalem ville blive trådt ned af ikke-jøderne, indtil ikke-jødernes tid blev opfyldt. (Luk 21:24). Denne profeti i afsnit 45, versene 24–29 i Lære og Pagter angående jøderne blev opfyldt bogstaveligt. Jerusalem, som var blevet trådt ned af ikke-jøderne, er ikke trådt ned, men er blevet gjort til hjemsted for jøderne. De er på vej tilbage til Palæstina, og herved ved vi, at ikke-jødernes tid er tæt på at løbe ud« (i *Conference Report*, apr. 1966, s. 13).

Skriv overskriften *Jesu Kristi andet komme og tusindårsriget (L&P 45:39–59)* på tavlen. Lad eleverne understrege i deres skrifter ligesom før. Læs disse vers, og lad eleverne skrive på tavlen, hvordan det andet komme kommer til at påvirke følgende: (1) De hellige, som »er hensovet«, (2) de, som spottede og foragtede sandheden, (3) jøderne, (4) hedningefolkene, (5) Satan, (6) de kloge, der har taget Helligånden til vejleder og (7) børn.

Lad eleverne på et stykke papir skrive, hvordan de kan forberede sig på Jesu Kristi andet komme.

Lære og Pagter 45:11–69. De retskafne genkender tidernes tegn og forbereder sig til Herrens andet komme. (40–45 minutter)

Inden undervisningen begynder, beder du en elev om at udfærdige en kort oversigt over lignelsen om de ti brudepiger (se Matt 25:1–13).

Vis eleverne billedet af de ti brudepiger i elevens studievejledning (se afsnittet »Studér skrifterne« til L&P 45). Spørg: Hvilken beretning i skrifterne forestiller dette billede? Lad den elev, som har udfærdiget oversigten, om at fremlægge den. Skriv hvert element i lignelsen på tavlen, efterhånden som eleven nævner det (f.eks. brudepiger, kloge brudepiger, tåbelige brudepiger, lamper, olie, brudgommen). Spørg klassen om, hvad de tror, at hvert element repræsenterer. (Få en forklaring på lignelsen i uddybningen af Matt 25:1–13 i *Jesu og hans apostles liv og belæringer* [Religion 211–212, s. 154]). Bed eleverne om at læse, hvad Herren sagde om denne lignelse i Lære og Pagter 45:56–57. Spørg:

- Hvordan kan vi tage imod sandheden?
- Hvad må vi gøre for at tage »den Helligånd til vejleder« (se også L&P 76:116).
- Hvordan skal de retskafne udholde dagen for det andet komme?

Læs versene 37–40, og spørg: Hvad vil det sige at være forberedt på det andet komme?

Giv hver elev en kopi af nedenstående skema som udde-lingsark. Undlad at skrive svarene i de to kolonner til højre. Arbejd jer gennem skemaet som klasse, idet I i den midterste kolonne skriver de tegn og undere, der beskrives i versene. Lad eleverne i den højre kolonne skrive, om de mener, at opfyldelsen af hvert tegn er sket i fortiden, sker nu eller skal ske i fremtiden.

Vers	Tegn eller under	Opfyldelse
11–14	Enoks by vender tilbage (se også Moses 7:62–64).	
16, 44	Jesus Kristus kommer i herlighed i skyerne.	
17	Det spredte Israel indsamles.	
18–24	Templet i Jerusalem bliver ødelagt, og jøderne bliver spredt.	
25	Jøderne bliver indsamlet efter ikke-jødernes tid.	
26, 33, 69	Hele jorden er i krig.	
27	Had og ugudelighed er almindeligt i verden.	
28	Evangeliet bliver gengivet i ikke-jødernes tid.	
29	Ikke-jøderne forkaster evangeliet.	

31	En susende svøbe og en hærgende sygdom dækker landet.	
32	Herren beskytter de retskafne mod svøben.	
33	Der er jordskælv og ødelæggelser.	
41	Der er ild og røgdamp.	
42	Solen formørkes, månen forvandles til blod og stjernerne falder.	
43	En rest af jøderne samles i Jerusalem.	
45, 54	De retskafne opstår (se også L&P 88:96–99).	
48	Jesus sætter sin fod på Oliebjerget og kløver det i to dele.	
50	De ugudelige bliver udryddet ved ild.	
64–71	De retskafne indsamles fra alle lande til Zion.	
67–69	Zion er det eneste folk, der ikke er i krig.	

Lad eleverne læse Første Thessalonikerbrev 5:1–6; Lære og Pagter 45:37–40, og spørg:

- Hvilke af disse vers beskriver det, som de retskafne føler inden det andet komme?
- Hvilke beskriver de ugudeliges følelser?
- Hvorfor tror I, at disse to grupper har så forskellige følelser?

Tal med eleverne om deres følelser i forbindelse med Jesu Kristi andet komme. Læs følgende udtalelse om det andet komme af præsident Joseph Fielding Smith, den daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Vi håber på den, vi beder om, at den må komme. De retfærdige vil glædes, når han kommer, fordi der så vil blive fred på jorden, retfærdighed vil herske blandt folkene, og ... fredens og glædens og lykkens tilstand« (*Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 3 bind, 1954–1956, 3:21).

Lære og Pagter 45:32, 64–71. Herren samler sit folk til Zion, et sted med fred og sikkerhed for de sidste dages krige og ødelæggelser. (15–20 minutter)

Fortæl eleverne, at den 11. august 1999 fejede en tornado hen over det indre Salt Lake City i nærheden af Kirkens hovedsæde. Mange af de tilskadekomne blev ramt af flyvende glasstykker fra knuste vinduer eller af andre bygningsdele. Tornadoer er sjældne i Utah, og mange mennesker vidste ikke, hvordan de bedst kunne beskytte

sig. Huse eller bygninger i de områder, hvor tornadoer er mere almindelige, har ofte beskyttelsesrum eller forstærkede rum, hvor mennesker kan søge i sikkerhed.

I en verden, der er fuld af ugudelighed, har Herren sørget for nogle få sikre steder, hvor de retskafne kan søge tilflugt. Lad eleverne nævne nogle af deres egne steder, hvor de er sikre mod verdens fristelser. Spørg: Hvorfor er disse steder sikre for jer? Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 45:32, og spørg: På hvilke andre steder er vi i sikkerhed for verden? Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson: »Hellige mænd og kvinder står på hellige steder, og disse hellige steder består af vore templer, vore kirker, vores hjem og Zions stave« (*Come unto Christ*, 1983, s. 115).

Læs Lære og Pagter 45:62–71, og skriv to lister. Skriv på den ene liste de ord og udtryk i disse vers, som beskriver forholdene i verden i de sidste dage. Skriv på den anden de ord og udtryk, der beskriver forholdene i Zion. Sammenlign listerne, og spørg:

- På hvilke måder er Zion ligesom et sted, hvor man kan søge tilflugt, hvis der kommer en tornado?
- Hvordan vedrører løfterne i disse vers de »hellige steder«, der er nævnt i vers 32?
- Kunne I tænke jer at bo i det Zion, der beskrives i disse vers? Hvorfor?

Lad en elev læse følgende udtalelse af præsident Brigham Young for klassen:

»Hvor er Zion? Der hvor Guds Kirkes organisation findes. Og må det bo åndeligt i alles hjerte; og må vi leve, så vi altid kan nyde Zions ånd!« (*Kirkens præsidents lærdomme: Brigham Young*, s. 111).

Spørg om, hvad *Zions ånd* betyder. Lad klassen læse Lære og Pagter 82:14–19; 97:21; Moses 7:18, og skriv på tavlen de ord, der definerer *Zions ånd*. Læs følgende udtalelse af biskop Robert D. Hales, den daværende præsiderende biskop:

»Dette forjættede Zion synes altid at være lidt uden for vores rækkevidde. Vi må forstå, at vi kan tilegne os ligeså mange dyder ved at udvikle os frem mod Zion som ved at bo der. Det er en proces såvel som et mål. Vi nærmer eller fjerner os fra Zion ved den måde, hvorpå vi lever vores dagligdag, hvordan vi lever i vores familie, om vi betaler en ærlig tiende og gavmilde fasteofre, hvordan vi griber muligheder for at tjene og gøre det flittigt. Mange bliver fuldkomment gjort på vejen til Zion, skønt de aldrig kommer til at se byen i dette liv« (*Stjernen*, juli 1986, s. 28).

Bed eleverne om at komme med forslag til, hvordan vi kan bruge disse principper til at gøre vores hjem, ward og stave steder, hvor vi kan søge tilflugt fra verden, og steder med fred og sikkerhed.

Lære og Pagter 46

Indledning

Nogle af de første kirkeledere havde brug for at lære, hvordan de skulle lede møder i Kirken. Herren har åbenbaret behovet for vejledning ved Ånden og nytten af andre åndelige gaver. Apostlen Paulus har lært os, at vi må stræbe efter de største nådegaver (se 1 Kor 12:31). Ældste Wilford Woodruff, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har talt om de velsignelser, vi får gennem Åndens gaver: »Jeg indser i høj grad nødvendigheden af at påskønne de gaver, som Helligånden har skænket mig ... Hvis vi med rette kan værdsætte de gaver, som den Almægtige skænker os, vil vi bestemt ikke gøre noget, som er forkert; vi vil ikke gå, hvor vi ikke burde gå, men vi vil være optaget af at opbygge vor Guds rige« (in *Journal of Discourses*, 9:160–61).

Væsentlige evangeliske principper

- Kirkens møder skal ledes sådan, som Ånden anviser. Alle de, som søger sandheden, bør inviteres med til vore offentlige møder (se L&P 46:1–6; se også Moroni 6:5–6, 9).
- Vi bør »stræb[e] alvorligt efter de bedste gaver, og betænk[e] stedse, hvorfor de er blevet givet« (L&P 46:8). De er blevet givet for at hjælpe os til at kunne udføre Guds værk, tjene andre og undgå bedrag (se L&P 46:7–29; se også 1 Kor 12:1–13, 31; Moroni 10:8–18).
- Biskopper og andre kirkeledere får gaven at kunne bedømme, hvilke åndelige gaver der kommer fra Gud (se L&P 46:7, 27–29).

Yderligere hjælpeklider

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 98–102.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 46:1–6. Kirkens møder skal ledes sådan, som Ånden anviser. Alle de, som søger sandheden, bør inviteres med til vore offentlige møder. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at nævne nogle aktiviteter, de ser til kirkens møder, og skriv dem på tavlen. (Disse kan bl.a. være bønner, salmer og andre musikindslag, taler samt ordinancer). Lad eleverne læse Lære og Pagter 46:1–2 og se efter, hvorfor vi gør disse aktiviteter i Kirken. Lad eleverne sammenligne vers 2 med Moroni 6:9 og finde de kirkeaktiviteter, der ikke er blevet skrevet på tavlen.

Føj *nadveren* til listen på tavlen (hvis det ikke allerede står der). Læs Lære og Pagter 46:4 og se efter belæringer om nadveren, og sammenlign dem med 3 Nephi 18:28–29. Læs følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball:

»Hver gang vi tager brødet og vandet, bør der finde en genindvielse sted. Når vi ikke efterlever befalingerne, når vi er i overtrædelse, når vi bærer på vrede, had og bitterhed, bør vi alvorligt overveje, om vi bør tage nadveren ... Nadveren er så hellig ... at vi frygter, at mange gange nyder uværdige mennesker [den]« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 225).

Bed en elev om at agere et ikke-medlem, der deltager i et kirkemøde for første gang. Spørg eleven:

- Hvad tænker du på, når du først træder ind?
- Hvad hører eller ser du, som kan synes usædvanligt?
- Hvordan kan nogen få dig til at føle dig velkommen?

Lad en anden elev agere et mindre aktivt medlem. Stil de samme spørgsmål, og bed klassen tænke over, hvorfor svarene kan være forskellige.

Læs Lære og Pagter 46:3–6; 3 Nephi 18:28–32, og spørg: Hvordan bør vi behandle ikke-medlemmer og mindre aktive medlemmer, som kommer til Kirkens møder? Læs følgende udtalelse af præsident Howard W. Hunter: »Jeg beder om, at vi vil behandle hinanden med mere venlighed, mere høflighed, mere ydmyghed og tålmodighed og være mere tilgivende« (*Stjernen*, sep. 1994, s. 4).

Lære og Pagter 46:7–29. Vi bør »stræb[e] alvorligt efter de bedste gaver, og betænk[e] stedse, hvorfor de er blevet givet«. De er givet for at hjælpe os til at kunne udføre Guds værk, tjene andre og undgå bedrag. (35–40 minutter)

Inden undervisningen begynder, skriver du med store bogstaver *L&P 46:11–12* på et stykke papir. Klip papiret ud i 14 brikker til et puslespil. På den anden side af hver brik skriver du versnummeret fra følgende vers: 13–25, 27.

Spørg eleverne: Hvilken befaling mener I er den sværeste, Herren har givet? Efter nogle svar lader du dem læse Matthæusevangeliet 5:48. Tal om, hvorfor det er svært at være fuldkommen. Læs følgende udtalelse af præsident George Q. Cannon:

»Hvis nogen af os er ufuldkomne, er det vores pligt at bede om den gave, som gør os fuldkommen. Har jeg ufuldkommenheder? Jeg er fuld af dem. Hvad er det så min pligt at gøre? Bede til Gud om at give mig de gaver, der kan rette op på disse ufuldkommenheder« (*Gospel Truth*, 1:196).

Spørg: Hvad har Herren givet os for at hjælpe os til at blive fuldkomne?

Giv brikkerne til eleverne. Lad dem slå op på verset fra afsnit 46 på deres brik. Bed dem om at fortælle, hvilken åndelig gave der er beskrevet i deres vers, og nævne en situation, hvor denne gave kunne gøre gavn. (Brug forklaringerne på Åndens gaver på siderne 100–101 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*). Lad eleverne vende deres brikker, samle puslespillet som klasse og læse de viste vers (*L&P 46:11–12*). Spørg:

- Hvad har disse vers at gøre med versene 13–25?
- Hvorfor er hvert eneste medlem vigtigt i Herrens kirke?
- Tror I, at denne liste omfatter alle Åndens gaver?

Læs følgende udtalelser. Ældste Bruce R. McConkie har skrevet:

»Åndelige gaver er utallige og ubegrænsede i forskellighed. De, som står nævnt i det åbenbarede ord, er blot eksempler på den grænseløse udgyldelse af guddommelig nåde, som en nådig Gud giver dem, der elsker og tjener ham« (*A New Witness for the Articles of Faith*, 1985, s. 371).

Ældste Marvin J. Ashton, som var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Lad mig nævne nogle tilfældige gaver, som ikke altid er så tydelige eller bemærkelsesværdige, men som er meget vigtige ...

Evnen til at stille spørgsmål, til at lytte, til at høre og anvende den lille, stille stemme, evnen til at kunne græde, til at undgå stridigheder, til at blive enig, til at undgå tomme gentagelse, til at søge det retfærdige, til ikke at dømme, til at søge vejledning hos Gud, til at være hans discipel, til at gøre noget for andre, til at overveje, til at bede, til at bære et kraftigt vidnesbyrd og til at modtage Helligånden« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 17).

Fortæl eleverne, at Herren kan åbenbare åndelige gaver gennem patriarkalske velsignelser. Fortæl dem, at vore åndelige gaver afhænger af vores tro og retskaffenhed. Bed eleverne om på et stykke papir at skrive deres svar på følgende spørgsmål:

- Hvad bør jeg gøre, når jeg er blevet velsignet med en åndelig gave? (Se v.32).
- Hvilke af Åndens gaver har jeg fået?
- Hvilke gaver kunne jeg tænke mig at have?
- Hvad kan jeg gøre for at tilegne mig disse gaver? (Se Moroni 7:48).

Lære og Pagter 46:7, 27–29. Biskopper og andre kirkeledere får gaven at kunne bedømme, hvilke åndelige gaver der kommer fra Gud. (15–20 minutter)

Skriv nedenstående skema af på tavlen, men udelad det, der står i højre kolonne.

Kristi evangelium	Satans efterligning
Kærlighed	Begær
Familie	Homoseksuelle forhold
Ydmyghed	Selvretfærdighed
Tro	Skepsis, tvivl
Varig glæde og lykke	Flygtig fornøjelse
Omvendelse	Troen på, at man ikke behøver at omvende sig, fordi der ikke er noget, der er syndigt

Læs følgende udtalelse af ældste Marion G. Romney, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Det viser sig, at der er nogle tilsyneladende overnaturlige tilkendegivelser, som ikke gives ved Helligåndens kraft. Sandheden er, at det er der mange, der ikke er. Verden i dag er fuld af efterligninger. Sådan har det altid været ...

Nogle af disse efterligninger er primitive og lette at afsløre, men andre ligner meget åndens sande tilkendegivelser. Som følge heraf er menneskene forvirrede og bliver bedraget af dem« (i Conference Report, apr. 1956, s. 70).

Lad eleverne sætte navn på Satans efterligninger for hvert af de evangeliske principper på tavlen, og udfyld skemaet med deres svar. Læs Lære og Pagter 46:7, og se efter det, som Herren har sagt ville afholde os fra at blive bedraget af Satans efterligninger (Ånden). Læs versene 8–10, 30–33, og lad eleverne nævne de principper, der styrer Åndens gaver. Tal om disse principper og deres vigtighed i vores liv.

Læs versene 27–29, og se efter, hvem det er, der har gaven at kunne vide, hvilke gaver der kommer fra Gud, og hvilke der ikke gør. Læs følgende udtalelse af ældste Abraham O. Woodruff, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»De hellige bør være vejledt af Guds Ånd og undergivet dem, som præsiderer ved møderne. Hvis biskoppen, som er almindelig dommer i Israel, giver en person besked på at beherske denne gave eller nogen som helst anden gave, er det vedkommendes pligt at gøre det. Biskoppen har ret til gaven at kunne skelne, hvorved han kan afgøre, om disse ånder er fra Gud eller ej, og hvis de ikke er det, bør de ikke findes i de helliges menigheder« (i Conference Report, apr. 1901, s. 12).

Lære og Pagter 47

Indledning

I afsnit 47 kaldte Herren John Whitmer til at »skrive og føre en forsvarlig og ordentlig historisk optegnelse« (v. 1) og til »bestandig at føre kirkens optegnelser og historie ... gennem Talsmanden« (v. 3–4; se også L&P 21:1). Præsident Spencer W. Kimball har givet os et lignende råd:

»Jeg opfordrer alle medlemmer af kirken til at være meget opmærksomme på deres families historie, at opfordre deres forældre til at skrive deres dagbøger og ikke lade nogen familie gå ind i evigheden uden at have efterladt deres erindringer til deres børn, deres børnebørn og deres øvrige efterkommere« (*Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 6).

Præsident Kimball har også beskrevet nogle fordele ved at føre optegnelser:

»De, som fører en mindebog, er mere tilbøjelige til at erindre Herren i deres daglige liv. Dagbøger er en måde at tælle vore velsignelser på samt en måde, hvorpå vi kan efterlade en optegnelse over disse velsignelser« (*Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 131).

Væsentlige evangeliske principper

- Kirken er blevet befalet at føre sin historie og er blevet lovet hjælp fra Helligånden. Vi kan have den samme Ånd, når vi nedskriver vores egen historie (se L&P 47).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 102–103.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 47. Kirken er blevet befalet at føre sin historie, og er blevet lovet hjælp fra Helligånden. Vi kan have den samme Ånd, når vi nedskriver vores egen historie. (15–20 minutter)

Fortæl eleverne om en inspirerende hændelse fra Kirkens historie. (Se følgende eksempler i *Kirkens historie i tidernes fylde*: nogle fremmede klargør jorden, s. 56–57; de tre vidner, s. 59–60; Zions lejr ved Fishing River, s. 148–149; Joseph Smith i Richmond Jail, s. 207–208; miraklerne i Montrose, s. 217–219; Hugh B. Browns mission i England, s. 472–473). Spørg:

- Hvad gjorde størst indtryk på jer ved denne hændelse?
- Hvilken værdi er der i at huske på denne hændelse?

- Hvad måtte der ske, for at vi kunne komme til at kende til oplevelser som disse?
- På hvilke måder ville Kirkens historie være anderledes, hvis der ikke var nogen, der førte optegnelser?

Læs Lære og Pagter 47, og se efter det, som John Whitmer blev kaldet til at gøre. Spørg eleverne om, hvorfor de tror, det er vigtigt for Kirken at føre en historie, og hvorfor det også er vigtigt, at de skriver deres egen historie (se uddybningerne af L&P 47:1 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 102–103; se også præsident Kimballs udtalelse i indledningen ovenfor).

Forklar, at en kirkehistoriker ikke kan følge med i og nedskrive alt, hvad der sker i Kirken, så han indsamler beretninger fra andre. På en måde er vore egne oplevelser en del af Kirkens historie og kan påvirke fremtidige generationer. Bed nogle få elever om at fortælle om nogle inspirerende hændelser, som de selv har oplevet, og motivér dem til at nedskrive dem i deres dagbog.

Lære og Pagter 48

Indledning

I april 1829 befalede Herren profeten Joseph Smith at »grundfæste Zions sag« (L&P 6:6). I efterfølgende åbenbaringer blev Zion også omtalt i generelle vendinger (se L&P 11:6; 12:6; 14:6; 21:7–8; 24:7). Men i juli 1830 omtalte Herren Zion som et sted. Emma, profetens hustru, blev lovet, at hun skulle »få en arvelod i Zion« (L&P 25:2). I december 1830 blev de hellige, som boede i området omkring New York, befalet at samles i Ohio (se L&P 37:3), hvor de kunne undgå deres fjenders magt, modtage Guds lov og blive udrustet med kraft fra det høje (se L&P 38:31–32). Nogle troede fejlagtigt, at Ohio var det Zion, der var omtalt i åbenbaringerne. Over to hundrede af disse hellige fra øst solgte lydigt deres ejendele og gjorde sig klar til at flytte til Ohio.

Væsentlige evangeliske principper

- Herren befaler de sidste dages hellige at dele det, de har, med dem, der er i nød (se L&P 48:1–3; se også Mosiah 4:26).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 95–100.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 103–104.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 48. Herren befaler de sidste dages hellige at dele det, de har, med dem, der er i nød.
(15–20 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at nogle hellige i et fjerntliggende område har mistet deres hjem på grund af en naturkatastrofe. Kirkens ledere har bedt jeres biskop (eller grenspræsident) om at sørge for, at medlemmerne af jeres ward indlogerer nogle af de hjemløse familier i adskillige måneder.

- Hvilke spørgsmål og betænkeligheder ville I og familierne i jeres ward have?
- Hvilke betænkeligheder og følelser tror I, at de, som flytter til jeres område, ville have?

Læs den historiske baggrund for afsnit 48 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 103). Hjælp eleverne til at forstå, at deres betænkeligheder med hensyn til dette eksempel sandsynligvis svarer til dem, som de hellige, der flyttede til og boede i Ohio, havde. Læs Lære og Pagter 48, og se efter Herrens påbud til disse hellige. Spørg:

- Hvordan gælder denne åbenbaring for os i vore dage?
- På hvilke måder kan vi dele, hvad vi har, med andre i Kirken?
- Hvilke ord viser, at indsamlingen i Ohio var midlertidig?
- Hvordan vil de hellige grundlægge byen Zion i fremtiden?
- Hvem skal lede indsamlingen af de hellige?

Lad en elev læse præsident Harold B. Lees udtalelse i uddybningen af Lære og Pagter 48:5–6 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 104). Drøft følgende spørgsmål: Hvordan kan vores villighed til at dele vore jordiske ejendele med andre forberede os til at grundlægge byen Zion?

Lære og Pagter 49

Indledning

Biskop Glenn L. Pace, der på daværende tidspunkt var medlem af det præsiderende biskopråd, har sagt:

»Der er nogle af vore medlemmer, der praktiserer selektiv lydighed. En profet er ikke en, som fremviser et stort koldt bord med sandheder, hvorfra vi frit kan vælge. Men nogle medlemmer bliver kritiske og foreslår, at profeten burde ændre menuen. En profet foretager ikke en opinionsundersøgelse for at se, hvilken vej den offentlige menings vind blæser. Han åbenbarer Herrens vilje til os ...

I 1831 ønskede nogle nyomvendte at bringe nogle af deres tidligere trossætninger med sig ind i Kirken. Vores problem i dag er medlemmer, der synes meget sårbare over for samfundets tendenser ... og ønsker, at Kirken ændrer sin stilling for at tilpasse sig dem ...

Vi er nødt til at acceptere den fulde sandhed – altsammen – »ifør jer Guds fulde rustning« (Ef 6:11) og komme i gang med at opbygge riget. Vi kan alle spørge os selv: »Bidrager jeg positivt til opbygningen af riget i vor tid i denne tidernes fyldes uddeling?« (Stjernen, juli 1989, s. 23–24).

Væsentlige evangeliske principper

- »Den sande lære ændrer, når den forstås rigtigt, holdning og opførsel« (Stjernen, jan. 1987, s. 13; se L&P 49).
- Hele menneskeheden kan blive forløst fra deres synder i kraft af Jesu Kristi forsoning ved lydighed mod evangeliets principper og ordinancer (se L&P 49:5, 8, 11–14, 26; se også 2 Nephi 25:23; 3. og 4. trosartikel).
- Hverken menneskene eller englene kender dagen eller timen for det andet komme; men Herren har åbenbaret visse tegn, som kan hjælpe os til at forberede os (se L&P 49:6–7, 22–25; se også Joseph Smith – Historie 1:38–41).
- Ægteskabet er indstiftet af Gud og er nødvendigt for at opfylde hans plan for jorden (se L&P 49:15–17; se også Matt 19:5–6).
- Dyrene er givet os til føde og tøj. Vi bliver holdt ansvarlige for at dræbe dyr, hvis der ikke er behov for det (se L&P 49:18–21; se også 1 Mos 9:3; JSO, 1 Mos 9:10–11; L&P 89:12–15).

Yderligere hjælpekilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 92–95.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 104–107.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 49. Den sande lære ændrer, når den forstås rigtigt, holdning og opførsel. (20–25 minutter)

Spørg eleverne om, hvad de mener om følgende udtalelse: »Det, vi tror på, påvirker, hvordan vi opfører os og lever.« Fortæl enten historien om Lucy Smith, og hvordan isen delte sig, eller historien om profeten Joseph Smith, der helbredte Alice Johnson (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 91–94). Spørg eleverne om, hvordan Lucy Smiths eller Joseph Smiths tro havde betydning for det, der skete i disse situationer.

Bed eleverne om at læse afsnitsoverskriften til Lære og Pagter 49 og understrege fem lærdomme, som shakerne troede på (findes ikke i 1951-udgaven). Skriv dem på tavlen under overskriften *Shakernes lærdomme*.

- Det andet komme havde allerede fundet sted.

- Kristus var vendt tilbage i skikkelse af en kvinde ved navn Ann Lee.
- Det var ikke nødvendigt at blive døbt.
- Man bør ikke spise svinekød.
- Et liv i cølibat var bedre end ægteskab.

Tal med eleverne om, hvordan deres liv ville være anderledes, hvis de troede på de principper, der står på tavlen.

Del eleverne op i par, og lad dem gennemsøge Lære og Pagter 49 efter lærdomme, som retter shakernes falske lærdomme. Skriv overskriften *Dette sagde Herren* ud for *Shakernes lærdomme*, og skriv det, som eleverne har fundet frem til.

- Det andet komme er forestående (se v. 6; se v. 7, 23–24).
- Jesus kommer ikke i skikkelse af en kvinde eller en omrejsende mand (se v. 22).
- Herren befaler os at blive døbt (se v. 13–14).
- Den, som forbyder nogen at spise kød, er ikke af Gud (se v. 18–19).
- Den, som forbyder nogen at blive gift, er ikke af Gud (se v. 15–16).

Foreslå eleverne, at de skriver disse vers i afsnitsoverskriften ud for shakernes lærdomme. Sørg for, at eleverne forstår, hvordan hver enkelt falsk lærdom blev rettet af sand lærdom.

Spørg: Hvordan kunne denne åbenbaring hjælpe Leman Copley, som var nyomvendt og tidligere shaker? Lad eleverne nævne nogle lærdomme, de ved er sande, og fortælle, hvordan disse lærdomme har påvirket dem. Spørg: Har disse lærdomme virkelig afgørende betydning for, hvordan I lever? På hvilke måder?

Lære og Pagter 49:1–14. Hele menneskeheden kan blive forløst fra deres synder i kraft af Jesu Kristi forsoning ved lydighed mod evangeliets principper og ordinancer. (15–20 minutter)

Spørg eleverne, om de kunne tænke sig at spise noget, som var blevet bagt af nogen, som kun fulgte noget af opskriften. (Du kan lade eleverne smage på noget brød eller nogle småkager, hvor der mangler en ingrediens). Spørg dem, om de kunne tænke sig at blive opereret af en læge, som ikke havde fuldført lægestudiet, eller flyve i en flyvemaskine med en pilot, som kun havde gennemført en del af flyveuddannelsen. Spørg:

- Hvad kunne konsekvenserne af sådanne situationer være?
- Hvilke af disse konsekvenser ville få den mest alvorlige indvirkning på jeres liv?
- Hvordan kan det være med til at forhindre negative konsekvenser at gøre eller lære alt, hvad der kræves?

Læs Lære og Pagter 49:1–2, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor vil nogle mennesker kun kende halvdelen af sandheden?
- Hvad tror I kunne blive nogle af konsekvenserne, hvis man kun efterlevede halvdelen af evangeliet?

Læs versene 5–14, og lad eleverne finde ud af, hvad vi skal gøre for at forberede os til Herrens komme.

Læs udtalelsen af biskop Glenn L. Pace i indledningen til afsnit 49 ovenfor. Tal om vigtigheden af at følge Frelserens lærdomme fuldstændigt.

Lære og Pagter 49:6–7, 22–25. Hverken menneskene eller englenerne kender dagen eller timen for det andet komme; men Herren har åbenbart visse tegn, som kan hjælpe os til at forberede os. (15–20 minutter)

Vis eleverne nogle penge, og spørg:

- Hvorfor er der nogen, der laver falske penge?
- Hvilke negative konsekvenser kan det have at lave og bruge falske penge?

Overvej at lade en elev læse udtalelsen af præsident Joseph F. Smith i indledningen til afsnit 50 nedenfor. (*Bemærk:* Denne udtalelse bruges også i undervisningsforslaget til L&P 50:1–34). Spørg: Hvorfor tror I, at Satan laver efterligninger? Lad eleverne komme med eksempler på, hvordan Satan bedrager mennesker i vore dage. Gennemgå shakernes lærdomme, som er nævnt i afsnitoverskriften til Lære og Pagter 49 (findes ikke i 1951-udgaven af Lære og Pagter). Læs Joseph Smith – Matthæus 1:5–6, 9, 22, og tal om, hvordan shakerne blev bedraget.

Læs Lære og Pagter 49:6–7 og spørg:

- Hvordan kunne det påvirke jeres adfærd, hvis I vidste nøjagtig, hvornår Herren kom?
- Hvorfor tror I, at Frelseren har valgt ikke at fortælle os det nøjagtige tidspunkt?

Læs versene 22–25, og tal om følgende:

- Hvordan ved vi, at Herren var bekymret for, at hans folk skulle bedrages?
- Hvilke vigtige begivenheder finder sted, inden Herrens komme?
- På hvilke måder blomstrer »Jakob« og »Zion« i vore dage? (Se uddybningen af L&P 49:24–25 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 106–107).
- Hvad betyder udtrykket »lamaniterne [skal] springe ud som rosen«?
- Hvordan kan disse tegn hjælpe os til at forberede os til »timen og dagen« for Herrens komme?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 21:4–6; 45:56–57; Joseph Smith – Matthæus 1:37. Spørg: Hvad andet kan vi gøre for at forberede os til Jesu Kristi andet komme?

Lære og Pagter 50

Indledning

I alle tidsaldre har Satan forsøgt at modarbejde Guds værk. Mange af de første omvendte i Ohio blev bedraget af Satan og udviste underlige ideer og adfærd. (Se f.eks. den historiske baggrund for afsnit 50 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 107).

Præsident Joseph F. Smith har givet denne advarsel:

»Glem ikke, at den onde har stor magt på jorden, og at han med ethvert muligt middel søger at formørke menneskenes sind og pådutte dem løgn og bedrag i sandhedens forklædning. Satan er en dygtig imitator, og ligesom uforfalsket ægte evangelisk sandhed gives til verden i stadig større overflod, spreder han eftergjorte, falske lærdomme. Tag jer i agt for hans falske værdier, det vil ikke berede jer andet end skuffelse, bedrøvelse og åndelig død« (*Evangeliske lærdomme*, 1980, s. 316).

Væsentlige evangeliske principper

- Satan bruger onde ånder og ugudelige mennesker til at forsøge at bedrage og styrte Guds børn (se L&P 50:1–9; se også Moses 4:3–4).
- Herrens Ånd medfører forståelse, opbyggelse og glæde. Modstanderens ånd medfører forvirring (se L&P 50:10–35; se også 1 Kor 14:26; L&P 11:13).
- Efterhånden som Kirkens medlemmer vokser i lys og sandhed, kan de undgå bedrag, få magt over Satan og blive ét med Faderen og Sønnen (se L&P 50:23–44; se også 1 Joh 4:1–6; Moses 1:9–22).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 92–95.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 107–110.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 50. Satan bruger onde ånder og ugudelige mennesker til at forsøge at bedrage og fælde Guds børn. Efterhånden som Kirkens medlemmer vokser i lys og sandhed, kan de undgå bedrag, få magt over Satan og blive ét med Faderen og Sønnen. (40–45 minutter)

Understreg de afsnit, der handler om falske ånder i den historiske baggrund for afsnit 50 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 107), og bed en elev om at læse dem op for klassen. Spørg klassen:

- Hvordan kan dette sammenlignes med jeres oplevelse i Kirken i dag?
- Hvordan kan I undgå disse former for bedrag? (Se L&P 50:31).

Læs Lære og Pagter 50:1–9, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad var kilden til disse tilkendegivelser blandt medlemmerne af Kirken i dens første tid?
- Hvordan forsøgte Satan at »styrte« de hellige i Kirkens første tid?
- Hvilke strategier tror I, at Satan bruger til at bedrage de hellige med i vore dage?

Lad en elev læse følgende udtalelse af ældste Richard G. Scott, der er medlem af De Tolvs Kvorum:

»Satan vil anvende efterrationalisering til at ødelægge jer. Det vil sige, at han vil fordreje noget, som I ved er forkert, så det ser ud til at være acceptabelt og derved gradvist føre jer mod undergangen« (*Stjernen*, juli 1991, s. 34).

Spørg:

- Hvorfor forsøger Satan at bedrage os?
- Hvordan gør han det?

Lad en anden elev læse denne udtalelse af ældste M. Russell Ballard, der er medlem af De Tolvs Kvorum:

»For nylig talte jeg med flere grupper af unge mænd og kvinder i Utah og Idaho. De fortalte mig, at nogle af vore unge mennesker mener, at de kan være ukyske i deres teenageår og så omvende sig, når de beslutter sig for at tage på mission eller blive gift i templet. Nogle unge mænd betragter en mission som en tid, hvor de vil blive tilgivet for alle deres tidligere synder. De har fået den opfattelse, at et par overtrædelser ikke betyder det helt store, for de kan bare omvende sig i en fart, tage på mission, og så leve lykkeligt til deres dages ende« (*Stjernen*, jan. 1991, s. 34).

Spørg: Hvilke bedrag er almindelige i vore dage?

Lad en tredje elev læse fortsættelsen af ældste Ballards udtalelse:

»I må tro mig, når jeg fortæller jer, at den idé er en af Satans grove løgne; det er en skrøne. Synd vil altid, *altid*, medføre lidelse. Måske med det samme, måske senere, men det skal nok komme. Skriften fastslår, at man vil komme til at »stå med skam og forfærdelig skyld for Guds domstol« (Jakob 6:9) og at man vil føle »nag og smerte og angst« (Mosiah 2:38).

En anden misforståelse er, at omvendelse er let. Præsident Kimball har sagt, at »ingen er blot begyndt at omvende sig, før han har lidt inderligt for sine synder . . . Hvis et menneske ikke har lidt, så har vedkommende ikke omvendt sig« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, Salt Lake City: Bookcraft, 1982, s. 88, 99). Man behøver bare at tale med et menneske, der virkelig har omvendt sig fra en alvorlig synd, for at forstå, at den stakkede glæde ved en umoralsk handling bestemt ikke er den smerte værd, som den altid medfører« (*Stjernen*, jan. 1991, s. 34).

Spørg:

- Hvilke advarsler har Herrens tjenere givet?
- Hvad kan vi gøre for at afsløre Satans bedrag og undgå de faldgruber, der følger dem?

Del klassen op i grupper, og del følgende sæt skriftsteder ud mellem dem. Lad hver gruppe gennemse deres skriftsteder efter nøgler til, hvordan vi afslører Satans bedrag:

- Lære og Pagter 28, overskriften; v. 2–7, 11–13
- Lære og Pagter 43:1–7
- Lære og Pagter 45:57
- Lære og Pagter 46:8–9
- Lære og Pagter 50:21–24, 26–33
- Lære og Pagter 52:15–19

Skriv nøglerne på tavlen, efterhånden som eleverne finder dem.

Læs advarslen af præsident Joseph F. Smith i indledningen til afsnit 50 ovenfor. Læs Lære og Pagter 50:40–46, og tal om, hvorfor Herren mon har valgt at afslutte en advarende åbenbaring på denne måde. Spørg: Hvilket håb kan disse vers indgyde dem, som er foruroliget over Satans magt?

Lære og Pagter 50:10–25. Herrens Ånd medfører forståelse, opbyggelse og glæde. Modstanderens ånd medfører forvirring. (10–15 minutter)

Skriv overskrifterne *Lærerens ansvar*, *Elevernes ansvar* og *Dette bør en seminarklasse opnå* på tavlen. Sig til eleverne: Forestil jer, at I for nylig er blevet udpeget til seminarlærer i jeres ward. Jeres koordinator har bedt jer om at studere skrifterne og finde ud af, hvad Herren har sagt om de tre emner på tavlen. Lad eleverne læse Lære og Pagter 50:10–25 og se efter svarene. Tal om hvert emne hver for sig, og skriv elevernes forslag under den relevante overskrift. Følgende udtalelser kan fremme jeres samtale. Ældste Wilford Woodruff, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Intet menneske i denne eller nogen anden generation er i stand til at undervise og opbygge jordens indbyggere uden inspiration fra Guds Ånd« (*The Discourses of Wilford Woodruff*, udv. G. Homer Durham, 1946, s. 57).

Ældste Joseph B. Wirthlin, der er medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Jo mere eleverne læser deres læseopgaver i skrifterne, jo mere de tager deres skrifter med til undervisningen, og jo mere de taler om, hvad evangeliet egentlig betyder i deres liv, des større bliver deres inspiration, vækst og glæde, når de forsøger at løse deres personlige problemer og udfordringer« (i »Teaching by the Spirit«, *Ensign*, jan. 1989, s. 15).

Lære og Pagter 51

Indledning

I december 1830 befalede Herren Kirkens medlemmer at samles i Ohio (se L&P 37:3; 38:32). I februar 1831 åbenbarede Herren sin »lov« (L&P 42), hvori de principper om indvielse og forvaltning, som Zion skulle bygges på, blev præsenteret. Kirkens medlemmer fra New York begyndte at komme til området omkring Kirtland i Ohio i foråret 1831. De hellige fra Colesville i New York slog sig ned i Thompson, hvor de fik mulighed for at organisere sig i henhold til indvielsesloven (se L&P 51:15). At *indvie* vil sige at gøre eller erklære noget for helligt og at forbeholde det Guds formål. Lære og Pagter 51 giver os yderligere oplysninger om indvielsesloven og biskoppens rolle i forbindelse med den lov.

Væsentlige evangeliske principper

- Jesus Kristus er Kirkens overhoved og leder dens organisation (se L&P 51:1–2; se også L&P 52:1–5, 22–44).
- Under indvielsesloven tildeler biskoppen medlemmerne deres arvelodder i forhold til deres familie, omstændigheder, trang og behov. Biskoppen tager imod medlemmernes overskud og bruger det til de fattiges underhold (se L&P 51:3–15; se også L&P 42:30–42; 82:17).

Yderligere hjælpekilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 95–100.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 110–112.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 51. Under indvielsesloven tildeler biskoppen medlemmerne deres andel i forhold til deres familie, omstændigheder, trang og behov.
(20–25 minutter)

Spørg eleverne: Hvem ejer den grund, jeres hus står på? Lad dem læse Salmernes Bog 24:1 og finde ud af, hvem der i *virkeligheden* ejer grunden. Bær vidnesbyrd om, at Frelseren har skabt denne jord til os at leve på (se 1 Nephi 17:36), og at de, som adlyder evangeliet, arver denne jord, når den bliver et celestialet rige (se L&P 88:17–20).

Lad eleverne fortælle, hvad de ved om indvielsesloven, og skriv deres svar på tavlen. Fortæl dem, at i 1831 forberedte Kirken sig på at efterleve indvielsesloven (se L&P 42:30–36). Afsnit 51 blev givet for at hjælpe Edward Partridge, Kirkens første biskop, med at finde ud af, hvordan denne lov skulle indføres i Thompson i Ohio. Skriv følgende betegnelser og definitioner på tavlen:

Betegnelse	Definition
fastsætte	give
andel	ejendom, middel til underhold
dokument	skriftligt løfte eller overdragelsesbrev
kirken	gren af Kirken
dette folk	medlemmerne af denne gren

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 51 og indsætte definitionerne på tavlen, hvor det passer. Lad dem tænke over følgende spørgsmål, mens de læser:

- Hvad skulle hver enkelt person have?
- Hvordan skulle den fordeles?
- Hvad skulle der ske med dem, der blev uværdige?
- Hvad var biskoppens ansvar?
- Hvilke love og principper skulle folket overholde for at kunne efterleve indvielsesloven?

Lad eleverne skrive et afsnit, der besvarer følgende spørgsmål: »Hvordan kan befalingerne og principperne i Lære og Pagter 51 hjælpe Kirkens medlemmer i dag?« Tal om deres tanker om, hvordan disse principper kan være med til at grundfæste Guds rige i vore dage?

Lære og Pagter 52

Indledning

En konference i Kirken blev afholdt i Kirtland i Ohio den 3. juni 1831. Under denne konference forsøgte Satan at bedrage de hellige, men blev afsløret og gendrevet af profeten Joseph Smith. Efter denne begivenhed åbenbarede Herren et »mønster«, hvorved Kirkens medlemmer kunne undgå at blive bedraget. Ældste Marvin J. Ashton har sagt:

»Jesu Kristi evangelium er Guds mønster for at leve retfærdigt og for evigt liv ... Satan og hans fortalere vil hele tiden forsøge at bedrage og lokke os til at følge deres mønstre. Men hvis vi skal opnå daglig sikkerhed, ophøjelse og evig lykke, må vi leve efter lyset og sandheden i vor Frelsers plan« (Stjernen, jan. 1991, s. 18).

Væsentlige evangeliske principper

- Missionærerne er kaldet af Herren til at rejse ud to og to og forkynde evangeliet. De skal forkynde skrifterne og de levende profeters ord ved Helligåndens kraft (se L&P 52:1, 9–10, 36).
- Herren har givet os et mønster for, hvordan man afgør, hvem der er hans tjener, og hvem der ikke er det (se L&P 52:14–21).
- Ældsterne skal våge over Kirken, arbejde for at underholde sig selv og være med til at drage omsorg for de syge og de nødlidende (se L&P 52:39–40).

Yderligere hjælpeklider

- Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343, s. 100–102.
- Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 112–113.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 52. Missionærerne er kaldet af Herren til at rejse ud to og to og forkynde evangeliet. De skal forkynde skrifterne og de levende profeters ord ved Helligåndens kraft. (10–15 minutter)

Vælg to elever, der vil agere missionærer. Sig til klassen: Jeg forestiller mig, at I bor i nærheden af en missionærskole. Disse to missionærer har netop afsluttet deres missionærud-dannelse og er klar til at rejse til deres mission. I er deres fætre og kusiner og er kommet ud til lufthavnen eller bane-gården for at sige farvel. I vil gerne vide, hvordan I kan forberede på til at blive missionærer. Hvad ville I spørge jeres fætre om? (Lad de to »missionærer« besvare deres spørgsmål).

Fortæl eleverne, at da konferencen i Kirtland i Ohio var forbi, var der adskillige mænd, der var blevet kaldet til at være missionær. Lad klassen læse Lære og Pagter 52:4, 9–10, 14–20, 34, 36 og nævne, hvad en missionær skulle gøre. Lad »missionærerne« give yderligere svar, de måtte have, på deres fætres og kusiners spørgsmål.

Lære og Pagter 52:14–21. Herren har givet os et mønster for, hvordan man afgør, hvem der er hans tjener, og hvem der ikke er det. (20–25 minutter)

Lad eleverne læse Lære og Pagter 52:37 og finde ud af, hvem Herren kaldte til at erstatte Heman Basset som missionær. Forklar, at Simonds Ryder (også nævnt i de historiske optegnelser som Symonds Ryder) havde været prædikant hos campbellitterne. Han konverterede til mormonismen, efter at have hørt en mormonpige forudsige et jordskælv i Kina og læst om dets opfyldelse seks uger senere. Kort efter sin dåb blev han ordineret til ældste og kaldet til at tage på mission. Da han modtog sin kaldelse og så, at profeten havde stavet hans efternavn »Rider« i stedet for »Ryder«, begyndte han at tvivle på, om profeten var inspireret, og tog ikke på mission. Simonds Ryder forlod senere Kirken og satte sig offentlig op imod den. Spørg:

- Hvilke grunde kan der være til, at Simonds Ryder faldt fra Kirken?
- Hvad tror I, der skal til, at en persons omvendelse varer ved?
- Skønt andre missionærer har fået deres navn stavet forkert, hvorfor faldt de så ikke også fra?
- Hvorfor tror I, at nogle mennesker falder fra i vore dage?
- Hvad kan vi gøre for at forhindre, at dette sker for os?

Forklar, at Herren har givet os et mønster for, hvordan man afgør, hvem han har sendt, og hvem han ikke har sendt. Læs Lære og Pagter 52:14–21 sammen med eleverne, og hjælp dem med at finde ud af og understrege mønstret. Brug følgende skema, hvis I har brug for det.

Vers	Herrens sande tjener –
15	Beder.
15	Har en angerfuld ånd.
15	Adlyder Herrens ordinancer.
16	Taler et sagtmødt og opløftende sprog.
17	Modtager Herrens kraft.
17	Arbejder og underviser i overensstemmelse med Guds åbenbaringer.

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvor godt synes I, at profeten Joseph Smith passer ind i dette mønster?
- Hvordan kunne dette mønster have hjulpet Simonds Ryder til at undgå at forkaste Joseph Smith som profet?

- Hvordan kan dette mønster hjælpe jer til at genkende dem, I bør følge?

Læs udtalelsen af ældste Marvin J. Ashton i indledningen til afsnit 52 ovenfor (s. 94).

Lære og Pagter 53

Indledning

Algernon Sidney Gilbert, en fremgangsrig købmand i Kirtland, var ivrig efter at lære Herrens vilje at kende angående sin pligt. De præstedømmebærere, som søger Guds vilje, bør huske, hvad præsident James E. Faust, der er rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »Kirkens præstedømme har ansvaret for at udbrede retfærdighedens værk til hele verden. Tjeneste i præstedømmet fordrer, at vi tilsidesætter selviske interesser og ønsker. Brødre, vi må forberede os, så vi kan modtage kaldelser i præstedømmet, når de kommer« (*Stjernen*, juli 1997, s. 42).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren giver kaldelser gennem præstedømmets ledere, så menneskene kan tjene i hans rige (se L&P 53:1–4; se også 5. trosartikel).
- Det fører til frelse at forsage verden og holde ud til enden (se L&P 53:2, 7; se også L&P 14:7).

Yderligere hjælpeklider

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 113–114.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 53. Herren giver kaldelser gennem præstedømmets ledere, så menneskene kan tjene i hans rige. (15–20 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I er kirkeledere med ansvar for at kalde medlemmer af Kirken til at tjene.

- Hvordan tror I, at I ville afgøre, hvem der skulle kaldes til en bestemt stilling?
- Hvorfor ville det være vigtigt at inddrage Herren i den beslutning?
- Hvordan bør medlemmerne kaldes? (Se 5. trosartikel).
- På hvilken måde er det bedre end at lade dem selv vælge, hvilken kaldelse de ønsker?
- Hvorfor tror I, at kaldelser åbenbares gennem Kirkens ledere i stedet for gennem medlemmerne selv?

Lad eleverne læse afsnitoverskriften til Lære og Pagter 53, og spørg:

- Hvem bad om at få noget at vide om sin kaldelse i Kirken?
- Hvilken rolle spillede Joseph Smith i forbindelse med bror Gilberts kaldelse?
- Hvilken rolle spillede Herren i denne proces?
- Hvordan er dette mønster magen til det, der følges i Kirken i dag?

Læs Lære og Pagter 53:2–5 som klasse. Lad eleverne finde og understrege de ansvar, som Sidney Gilbert fik. Læs vers 6, og forklar, at ordet *forskrifter* betyder »Guds forordninger, hans love og befalinger, de lovbud, han udsteder« (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. udg., 1966, s. 548).

Fortæl eleverne, at en af nøglerne til at få kundskab og modtage åbenbaring er at rette sig efter de befalinger og råd, som Herren giver. Læs vers 6 igen og spørg:

- Hvilke velsignelser lovede Herren at give Sidney Gilbert, hvis han ville holde sine »første forskrifter«?
- Læs Matthæusevangeliet 7:21–23; Jakobsbrevet 1:22–25. Hvordan kan disse vers sammenlignes med det, Herren sagde til bror Gilbert?

Tal om vigtigheden af at gøre det, som Herren siger, ikke kun at høre det. Giv hver elev en kopi af en del af en tale, som Kirkens præsident for nylig har holdt. Gennemgå den sammen med eleverne, og lad dem understrege det, som Herren lærer os gennem sin profet, at vi skal gøre for at modtage yderligere velsignelser. Opfordr dem til at følge profetens råd.

Lære og Pagter 53:2, 7. Det fører til frelse at forsage verden og holde ud til enden. (10–15 minutter)

Bed eleverne om eksempler på, hvad det vil sige at forsage noget. Læs 53:2, og spørg, hvad Herren beder os om at forsage. Tal om, hvad det vil sige at forsage verden. Forklar, at det at forsage verden betyder at man tilsidesætter verdslige ønsker og gøremål. Vi forsager verden ved at indgå og holde pagter med Herren ved hjælp af evangeliets ordinancer.

Læs udtalelsen af præsident George Q. Cannon i uddybningen af Lære og Pagter 53:2 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 114). Tal med klassen om, hvordan det, vi ser, læser, lytter til og har på af tøj, er med til at føre os nærmere Herren eller at gøre os mere ligesom verden. Læs Lære og Pagter 53:7, og spørg:

- Hvor længe forventer Herren af os, at vi forsager verden?
- Hvilket løfte får de, som holder ud til enden?
- Hvilke egenskaber kan vi udvikle, som kan hjælpe os til at holde bedre ud?

Lære og Pagter 54

Indledning

Det er meget alvorligt at bryde hellige pagter. Ældste Boyd K. Packer, den fungerende præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Overhold dine pagter, så er du i sikkerhed. Bryd dem, så er du i fare ...

Vi kan ikke frit bryde vore pagter og undgå konsekvenserne« (se *Stjernen*, jan. 1991, s. 78).

Ældste Neal A. Maxwell har stillet dette spørgsmål:

»Hvordan kan vi – det enkelte kirkemedlem – overleve åndeligt, dersom vi ikke holder vore pagter? Hvordan kan vi overleve åndeligt, dersom vi direkte bryder de pagter, vi har indgået i dåben eller i de hellige templer?« (*Stjernen*, juli 1988, s. 6).

Begivenhederne i forbindelse med åbenbaringen i Lære og Pagter 54 er et eksempel på de følger, det har at bryde pagter med Gud.

Væsentlige evangeliske principper

- De retskafne kan finde udfrielse og hvile fra deres trængsler, når de øver tro på Gud, omvender sig og er ydmyge og tålmodige (se L&P 54:3, 10; se også Mosiah 24:8–16).
- De, som holder deres pagter, modtager Guds velsignelser, mens de, som ikke gør det, modtager Guds straffedomme (se L&P 54:4–6; se også Mosiah 2:38; Alma 34:16).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 99.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 114–115.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 54. De, som holder deres pagter, modtager Guds velsignelser, mens de, som ikke gør det, modtager Guds straffedomme. (20–25 minutter)

Læs følgende beretning, som den er blevet fortalt af ældste F. Burton Howard, der er medlem af De Halvfjerds om en 10 timer lang køretur, han foretog sammen med sin hustru og sin søn:

»Efter at solen var gået ned, og da vi stadig havde to timers rejse tilbage, besluttede vi at lege en leg. Formålet med legen var at forsøge at få en udmattet lille dreng til at sove ... Vi sagde til den lille dreng på bagsædet: »Lad os lege gemmeleg.« Det gik han begejstret med til. Vi sagde:

»Luk øjnene og luk dem ikke op, før vi siger til. Vi skal have lidt tid til at gemme os.«

Så begyndte legen. En af forsædepassagererne krøb sammen i sædet og råbte så 10 eller 15 sekunder senere: »Nu må du kigge.« Vores søn bøjedede sig frem over sædet og sagde: »Aha, jeg har fundet dig!« Så sagde vi: »Næste gang gemmer vi os bedre. Luk nu øjnene igen.« Der gik så et minut eller mere. Så kaldte vi på ny på ham, og han kravlede energisk over sædet for at finde os. Til slut sagde vi: »Denne gang har vi et rigtig godt sted at gemme os. Det tager lidt længere tid. Luk øjnene, så kalder vi på dig.«

Der gik et minut, to minutter og fem minutter. Vi kørte videre i stilhed. Freden var enestående. Vi havde sikkert kørt omkring 20 minutter, før vi hviskende begyndte at lykønske hinanden med den succes, vi havde opnået med vores uærlige leg. Da lød der fra bagsædet den grådkvalte stemme fra en lille ulykkelig dreng: »I kaldte ikke på mig, og det sagde I, at I ville.«

»I gjorde ikke, hvad I havde lovet at gøre.« Hvilken forfærdelig beskyldning. Det var et afgørende øjeblik i vores liv. Vi vidste, at vi aldrig kunne lege den leg igen« (*Stjernen*, juli 1996, s. 29).

Drøft følgende spørgsmål som klasse:

- Hvorfor tror I, at ældste Howard beskrev denne oplevelse som et »afgørende øjeblik«?
- Hvorfor er det vigtigt at holde vore løfter og gøre, hvad vi indvilliger i at gøre?
- Har nogen nogensinde brudt et løfte, som nogen har givet jer? Hvad følte I?
- Hvad føler I, når folk lever op til de forpligtelser, de har aftalt med jer?

Bed eleverne om at læse afsnitoverskriften til Lære og Pagter 54 og finde en, som havde brudt en pagt (findes ikke i 1951-udgaven af Lære og Pagter). Fortæl om den historiske baggrund for afsnit 54 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 114–115), og spørg:

- Hvilken pagt havde Lemman Copley indgået?
- Hvor alvorlig er et løfte eller en pagt, der er indgået med Herren?
- Hvad forventede de hellige, som var på vej fra Ohio til New York?

Læs Lære og Pagter 54:4–5, og tal om, hvad disse vers lærer os om vigtigheden af pagter. Læs versene 7–9, og find ud af, hvad disse hellige skulle gøre. Læs versene 6 og 10, og se efter de velsignelser, Herren lover dem, der holder deres pagter og er tålmodige i trængsler. Tal om værdien af disse løfter i vores liv.

Læs fortsættelsen af ældste Howards udtalelse:

»Kirkens medlemmer forpligter sig til at gøre mange ting ... Vi indgår pagter ... Og ligesom ved den oplevelse i bilen for mange år siden gør vi undertiden ikke det, vi har lovet at gøre ...

Vi er et pagtsfolk. Hvis der er noget, der skiller Kirkens medlemmer fra andre, er det den kendsgerning, at vi indgår pagter. Vi bør også kendes som et pagtsholdende folk. At indgå pagter er let, men at gennemføre det, vi har lovet, er en anden sag. Det indebærer, at man arbejder, til man er færdig; at man er udholdende og beslutsom. Det betyder, at man bevarer troen og er trofast til enden trods succes eller fiasko, tvivl eller skuffelse. Det betyder, at man holder sig nær Herren af hele sit hjerte. Det betyder, at vi af al vores magt gør det, vi lover – selv om vi måske ikke synes, vi kan klare det.

Jeg deltog engang i en begravelseshøjtidelighed sammen med ældste M. Russell Ballard. Jeg husker stadig den udtalelse, han fremsatte ved den lejlighed. Han sagde: »Livet er ikke forbi for en sidste dages hellig, før han eller hun er død i sikker forvisning om, at deres vidnesbyrd stadig brænder klart.« »Død i sikker forvisning« – hvilken udfordring. Brødre og søstre – vi er ikke sikre, førend vi har givet vores hjerte til Herren – førend vi har lært at gøre det, vi har lovet« (*Stjernen*, juli 1996, s. 30).

Lære og Pagter 55

Indledning

Kort efter at William W. Phelps havde hørt om genoprettelsen, tog han til Kirtland. Der søgte han Herrens råd gennem profeten Joseph Smith. Som Herren havde sagt, »salige er de, der giver agt på mine bud og låner øre til mit råd, thi de skal lære visdom« (2 Nephi 28:30). Lære og Pagter 55 indeholder Herrens belæring til bror Phelps.

Væsentlige evangeliske principper

- De, som bliver døbt alene med Guds ære for øje, får syndsforladelse og Helligåndsgaven (se L&P 55:1).
- Gud giver vejledning til dem, som søger den (se L&P 55; se også L&P 4:7).
- Det behager Gud, at vi får en uddannelse (se L&P 55:4; se også 2 Nephi 9:29; L&P 88:77–80; 90:15).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 103.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 116.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 55:1–5. De, som bliver døbt alene med Guds ære for øje, får syndsforladelse og Helligåndsgaven. (15–20 minutter)

Lad eleverne synge en salme af W. W. Phelps (f.eks. *Salmer og Sange*, »Guds Ånd som en ild« (nr. 2), »Vi glædes og frydes« (nr. 3) eller »Nu Israels genløser« (nr. 5)). Spørg: Hvad har denne salme til fælles med Lære og Pagter 55?

Læs følgende oplysninger om W. W. Phelps fra den historiske baggrund for afsnit 55 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 116). Læs Lære og Pagter 55:1 og se efter, hvad Herren sagde til W. W. Phelps, at han måtte gøre for at blive tilgivet og modtage Helligånden. Bær vidnesbyrd om, at vi hele tiden må gennemgå vores liv for at se, om vi i vore ønsker fokuserer på Guds ære eller på at tilgodese vores egen stolthed.

Læs versene 2–5, og find ud af, hvad Herren ville have bror Phelps til at gøre. Tal om, hvordan han kunne gøre dette for enten at opbygge Guds rige eller for at henlede andres opmærksom på sig selv. Opfordr eleverne til at gennemgå grundene til, at de tjener i Kirken – om det er for at give Gud ære eller for at opbygge sig selv.

Tegn på tavlen en stige, der står op ad en mur. Spørg eleverne om, hvordan det at kravle op ad en stige kan sammenlignes med det at efterleve evangeliet. Læs denne udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Når man kravler op ad en stige, må man begynde forneden og stige op skridt for skridt, til man når op til det øverste; og sådan er det med evangeliets principper – man må begynde med de første og gå videre, indtil man lærer alle ophøjelsens principper« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 420).

Påpeg, at det at efterleve evangeliet af de forkerte årsager er ligesom at kravle op ad en stige, der står op ad den forkerte mur. Hjælp eleverne til at forstå, at vi ikke kun skal gøre, hvad Gud beder os om, men også gøre det af de rette årsager. Spørg:

- Hvordan påvirker vores motivation til at kravle op ad den evangeliske stige, hvor gode vi er til at kravle op ad den?
- Hvorfor er det vigtigt at gøre det, som Gud beder os om alene med hans ære for øje?

Lære og Pagter 56

Indledning

Herren har sagt: »Mange er kaldede, men få er udvalgt. Og hvorfor er de ikke udvalgt? Fordi deres hjerter er de verdslige ting hengivne« (L&P 121:34–35). Dette synes at have været et problem for nogle af de hellige, som boede i Thompson i Ohio (se L&P 56:6). Da Leman Copley sprang fra sin pagt om at give en del af sin ejendom til de hellige fra Colesville, tilbagekaldte Herren Newel Knights missionskaldelse, så han kunne føre de udstødte fra Colesville til Missouri (se v. 6–7). Ezra Thayres indblanding i uenighederne i Thompson afholdt ham fra at forberede sig på sin mission sammen med Thomas B. Marsh (se v. 5; se også afsnitoverskriften til L&P 54; 56). Herren befalede Ezra Thayre at »omvende sig fra sit hovmod og sin selvskhed« (v. 8).

Væsentlige evangeliske principper

- De, som sætter sig op imod Gud, får hans straffe (se L&P 56:1–4, 8–17; se også Mosiah 2:36–37; L&P 1:3).
- Herren kan udstede og tilbagekalde befalinger, som det passer ham (se L&P 56:4–11; se også L&P 58:32).
- Rigdomme kan fordærve både de rige og de fattige. Alle, som omvender sig og ydmygt adlyder sandheden, arver jorden (se L&P 56:14–20; se også Matt 19:23–26; 1 Tim 6:10).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 102–104.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 117–118.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 56. De, som sætter sig op imod Gud, får hans straffe. (20–25 minutter)

Bed eleverne om at skrive nogle definitioner på *oprør*. Bed nogle om at fortælle, hvad de har skrevet. Læs følgende udtalelse af ældste Spencer W. Kimball, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»En almindelig synd er oprør mod Gud. Dette viser sig i bevidst nægtelse af at adlyde Guds befalinger, i tilbagevisning af hans tjeneres råd, i modarbejdelse af arbejdet for riget – det vil sige ved bevidste ord eller handlinger, der går imod Guds vilje ...

Blandt kirkens medlemmer forekommer oprør ofte i form af kritik af autoriteter og ledere ... De gør vrøvl over programmer, taler dårligt om de indsatte autoriteter og sætter sig sædvanligvis selv til dommere. Efter nogen tids forløb bliver de borte fra Kirkens møder på grund af antagne overtrædelser og undlader at betale deres tiende og at opfylde andre af deres kirkelige forpligtelser. De har med andre ord apostasiens ånd, der næsten altid er høsten af kritikens sæd ...

Sådanne mennesker undlader at bære vidnesbyrd for deres efterkommere, ødelægger troen i deres eget hjem og holder simpelthen »retten til præstedømmet« tilbage fra efterfølgende generationer, som måske ellers ville have været trofaste i alle ting« (*Tilgivelsens mirakel*, 1975, s. 47–48).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 56:14–17 og finde de udtryk, der beskriver oprør. Bed eleverne komme med eksempler på oprør i personer på deres alder.

Gennemgå eksemplerne på oprør i indledningen til afsnit 56 ovenfor. Læs Lære og Pagter 56:1–4 og spørg: Hvad lærer disse vers os om de genstridige? Læs Mosiah 2:36–39; 16:5 og spørg om, hvad disse vers fortæller os om oprør.

Læs Lære og Pagter 56:5–11, 14, 18–20 og hjælp eleverne med at stille konsekvenserne af oprør op over for konsekvenserne af ydmyghed, som det er beskrevet i disse vers. Gennemgå vers 18, og skriv, hvad vi kan gøre for at modtage de lovede velsignelser.

Lære og Pagter 56:16–20. Rigdomme kan fordærve både de rige og de fattige. Alle, som omvender sig og ydmygt adlyder sandheden, arver jorden. (10–15 minutter)

Del eleverne op i to grupper. Lad den ene gruppe forestille sig, at de er rige, og den anden gruppe at de er fattige. Lad hver gruppe indbyrdes drøfte følgende spørgsmål:

»På baggrund af jeres økonomiske forhold, hvad tror I så, der ville være jeres største udfordring med hensyn til at være trofaste i Kirken?« Bed en fra hver gruppe om at fremlægge for klassen, hvad de har talt om.

Lad eleverne sammenligne Lære og Pagter 56:16–17 med Første Timotheusbrev 6:10, og spørg:

- Hvad har Herren sagt, der kan fordærve de rige?
- Hvilke fristelser har Herren advaret de fattige mod?
- Hvilke af disse udfordringer findes blandt rige og fattige i dag?
- Læs Lære og Pagter 56:18. Hvad er løsningen på disse problemer ifølge dette vers?

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af Ezra Taft Benson:

»Hovmod er en synd, som er nem at få øje på hos andre, men som man sjældent er parat til at indrømme, at man selv er i besiddelse af. De fleste af os betragter hovmod som en synd, der kun findes hos folk i toppen, hos de rige og de lærde, som ser ned på os og andre (se 2 Nephi 9:42). Men der findes dog en lidelse, som er langt mere almindelig, og det er den stolte, der kigger nedefra og op. Det giver sig udslag på mange forskellige måder, som for eksempel i at finde fejl, sladre, bagtale, ved at afholde sig fra at være taknemmelig og rose for at kunne opløfte andre, samt ved at man er utilgivende og jaloux« (*Stjernen*, juli 1989, s. 4).

Læs versene 18–20. Bær vidnesbyrd om, at skønt både rige og fattige kan være skyldige i den synd, som stolthed er, gør ydmyghed det muligt for alle at modtage Herrens velsignelser, som er beskrevet i disse vers.

Lære og Pagter 57

Indledning

Mens profeten Joseph Smith arbejdede på sin oversættelse af Bibelen i november og december 1830, lærte han mere om byen Zion på profeten Enoks tid (se Moses 6–7). Den følgende februar modtog Joseph Lære og Pagter 42, hvori det blev lovet, at stedet for det ny Jerusalem, endnu et Zion, som de hellige skulle bygge i de sidste dage, ville blive kundgjort (se v. 62).

I juni 1831 kaldte Herren Joseph Smith og visse ældster til at rejse til Missouri, hvor deres arvested skulle blive åben-

baret (se L&P 52). Den 20. juli, kort efter at profeten var ankommet, åbenbarede Herren, at »Missouri« var blevet »indviet som indsamlingssted for de hellige,« og at Independence var »stedet for Zions by« (L&P 57:1–2; se v. 3).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren har udpeget Independence i Jackson County i Missouri som stedet for det ny Jerusalem og midtpunktet i Zion (se L&P 57:1–5; se også 3 Nephi 20:22; 21:23–24).
- Herren opfordrer de hellige til at tjene til livets ophold på ærlig vis og bruge deres succes til at være med til at opbygge Guds rige (se L&P 57:6–12).
- Vores uddannelse, oplæring og erfaring kan være nyttig i forbindelse med opbygningen af Guds rige (se L&P 57:6–14).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 106–107.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 118–119.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Mind eleverne om, at mellem 1831 og 1833 samledes Kirkens medlemmer både i området omkring Kirtland i Ohio og forskellige steder i Missouri. Profeten Joseph Smith boede i Ohio indtil 1838, men foretog rejser til Missouri, ligesom hans rådgivere i præsidentskabet og apostlene gjorde (efter at de var blevet udvalgt i 1835).

Lære og Pagter 57:1–5. Herren har udpeget Independence i Jackson County i Missouri som stedet for det ny Jerusalem og midtpunktet i Zion. (20–25 minutter)

Læs denne udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Opbygningen af Zion er en sag, som har interesseret Guds folk i alle tidsaldre. Det er et tema, som profeter, præster og konger har dvælet ved med særlig fryd. Med glædelig forventning har de set frem til den tid, som vi lever i, og optændt af himmelske og glædelige forventninger har de sunget og skrevet og profeteret om denne vor tid« (*History of the Church*, 4:609–610).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor tror I, at Guds folk har fundet, at opbygningen af Zion er et så vigtigt og interessant emne?
- Hvad ved I om opbygningen af Zion?
- Hvad kunne I tænke jer at vide om dette emne?

Giv hver elev en kopi af følgende skema som uddelingsark:

Skriftsted	Det lærer vi om Zion
1 Nephi 13:37	
2 Nephi 12:2–4	
Ether 13:4–8	
L&P 6:6	
L&P 21:1, 7	
L&P 28:8–9	
L&P 29:7–8	
Moses 7:13–21	
L&P 38:16–27, 34–35, 39	
L&P 42:8–9, 31–36	
L&P 45:11–14, 64–71	
L&P 48:3–6	
L&P 49:24–25	
L&P 52:2–5, 42–43	
L&P 57:1–5	

Fordel skriftstederne blandt eleverne, og lad dem studere dem. Gå som klasse gennem skriftstederne i rækkefølge, og bed de elever, som har studeret det pågældende skriftsted om at fortælle, hvad det lærer os om Zion. Lad dem udfylde skemaet ud fra jeres samtale.

Påpeg det antal gange, der er blevet talt om templer i forbindelse med Zion (se 2 Nephi 12:2–3; L&P 42:36; 57:3; Moses 7:21). Fortæl eleverne, at templer er med til at gøre mennesker rene af hjertet og sætte dem i stand til at indgå pagter med Herren om at opbygge Zion. Læs følgende udtalelse af ældste Lance B. Wichman, der er medlem af De Halvfjerds:

»Ordene *Zion* og *tempel* hører sammen i samme sætning ... For Zion, de rene af hjertet, har templet nøgler, der åbner hellige steder – steder med glæde – mens de, der følger Babylons veje, er dømt til at sørge« (Stjernen, jan. 1995, s. 81, 82).

Påpeg, at Herren gav de hellige kundskab om Zion et trin ad gangen. Herren bruger ofte denne fremgangsmåde, når han åbenbarer sin vilje. Vi lærer lidt, vi efterlever det, vi lærer lidt mere. Hvert trin er vigtigt i vores udvikling.

Lære og Pagter 57:6–16. Vores uddannelse, oplæring og erfaring kan være nyttig i forbindelse med opbygningen af Guds rige. (15–20 minutter)

Spørg nogle elever om, hvilket arbejde deres forældre har. Tal om, hvordan disse erhverv er vigtige og til velsignelse for andre.

Læs Lære og Pagter 57:8, 11, 13–15. Sæt en cirkel omkring embederne eller navnene på fire personer, som Herren ville have til at bosætte sig, eller som han ville have til at hjælpe andre med at bosætte sig, i Zion. (Bemærk: I vers 15 sigter »biskoppen« til Edward Partridge og »agenten« til Sidney Gilbert; se L&P 41:9; 57:6–7). Giv eleverne følgende oplysninger om disse fire personer:

William W. Phelps	Forfatter, redaktør, bogtrykker og forlægger, som havde arbejdet på eller grundlagt adskillige aviser.
Sidney Gilbert	Fremgangsrig købmand.
Oliver Cowdery	Talentfuld forfatter, redaktør og taler, som underviste skoleelever og fungerede som advokat.
Edward Partridge	Forretningsmand, som ejede en virksomhed, der fremstillede hatte.

Lad eleverne gennemlæse Lære og Pagter 57:6–16, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad bad Herren hver af disse fire personer om at gøre for at opbygge Zion?
- Hvordan havde deres talenter og oplæring forberedt dem til at opbygge Herrens rige?
- Hvilke ofre yder generalautoriteterne i vore dage? (De opgiver deres karriere for at tjene Herren på fuld tid).
- På hvilke måder kan I udvikle jeres talenter eller blive uddannet? (Ved at studere musik, skrive eller andre kunstarter; ved at gøre jeres bedste inden for alle jeres fag i skolen; ved at tage eksamen på et universitet; ved at gå i lære eller på handelsskole; ved at lære at arbejde hårdt og ærligt i et hvilket som helst arbejde).
- Hvordan kan jeres uddannelse, oplæring og talenter være nyttige med hensyn til at opbygge Guds rige nu og i fremtiden?

Lære og Pagter 58

Indledning

Det varede 365 år, fra da Herren kaldte Enok til at forkynde, og indtil hans by blev taget op til himlen (se L&P 107:48–49; Moses 7:68). Da Lære og Pagter 58 blev åbenbaret, var Kirken endnu ikke halvandet år gammel. Kirkens medlemmer kom til Missouri med det formål at opbygge Zion, men Zion skulle ikke blive bygget, mens de første hellige levede. Dog lagde det arbejde, de gjorde, og de åbenbaringer, de fik, grundvolden til den sidste uddeling før Herrens komme.

Væsentlige evangeliske principper

- Herren udvalgte profeten Joseph Smith og andre til at »vidne« om det land, hvor Zion skal blive bygget og til at lægge dets fysiske og åndelige grundvold (se L&P 58:1–13, 49–59).
- Herren lover evige velsignelser til dem, som trofast holder befalingerne, selv i trængsel (se L&P 58:2–5).
- Zion opbygges ved at forkynde evangeliet for verden og at indsamle mennesker til dets stave som forberedelse til Herrens komme (se L&P 58:8–11, 44–48, 61–65; se også L&P 45:64–67).
- Herren kalder biskopper til at dømmes Kirkens medlemmer i henhold til hans love. Kirkens medlemmer skal adlyde landets lov (se L&P 58:14–23; se også L&P 134:5, 10–11; 12. trosartikel).
- Vi bør se efter muligheder for at gøre godt og tjene andre uden at vente på, at Herren eller hans ledere beder os om det (se L&P 58:26–29).
- Under indivielsesloven skulle medlemmerne give alt, hvad de havde, til Herren gennem biskoppen og til gengæld få en passende arvelod (se L&P 58:35–39, 49–53).
- Omvendelse indebærer, at man bekender og aflægger sine synder. Herren tilgiver den angerfulde hans synder og husker »ikke mere« på dem (se L&P 58:42–43; se også Mosiah 4:9–10; L&P 59:12).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 106–107.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 119–124.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 58:1–13, 44–65. Herren udvalgte profeten Joseph Smith og andre til at »vidne« om det land, hvor Zion skal blive bygget og til at lægge dets fysiske og åndelige grundvold. (25–30 minutter)

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith: »Zions opbygning burde være vores vigtigste mål« (*History of the Church*, 3:390). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad har I allerede lært om Zion ved at studere Lære og Pagter?
- Hvorfor tror I, at Zion er så vigtigt et emne at studere?

Sig til eleverne: Forestil jer, at I var sammen med Joseph Smith, dengang Herren åbenbarede stedet for Zions by. Hvad kunne I tænke jer at vide som det næste? Lad eleverne læse afsnitoverskriften til Lære og Pagter 58 og se, hvad de hellige gerne ville vide. Forklar, at denne åbenbaring gav de hellige en ide om, hvordan de skulle opbygge Zion.

Læs Lære og Pagter 58:1–13, 44, og se efter, hvad Herren sagde til profeten om Zion. Spørg:

- Hvilke ord eller udtryk viser, at Zion ikke ville blive grundlagt fuldt ud på det tidspunkt?
- Hvilken rolle ville trængsler komme til at spille i opbygningen af Zion?

Forklar, at skønt Zion ikke skulle blive bygget, mens de første hellige levede, havde de et vigtigt arbejde at udføre med hensyn til at få det til at ske. Hjælp eleverne med at finde årsagerne til, at Herren lod disse første hellige samles i Zion ved nøje at gennemgå versene 6–13. Drøft følgende udtryk:

- »At I skal være lydige« (v. 6).
- »At jeres hjerter må være rede til at bære vidnesbyrd om det, der skal komme« (s. 6).
- »At I må have den ære at lægge grundvolden« til Zion (v. 7).
- »At I må have den ære at ... vidne om det land, hvorpå Guds Zion skal stå« (v. 7).
- »At der måtte beredes de fattige et rigt gæstebud« (v. 8; se v. 9–11; se også uddybningen af Lære og Pagter 58:8–11 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 120–121).
- »At vidnesbyrdet må udgå fra Zion« (v. 13).

Bed eleverne om at skrive, hvad de mener, at det kræves af Kirkens medlemmer i vore dage, at de gør for at opbygge Zions sag. Lad dem løbe versene 44–65 igennem og se efter befalinger, der svarer til punkterne på deres liste. Spørg: Hvad afholder os fra at gøre disse ting? Læs følgende råd fra præsident Spencer W. Kimball:

»I mange år har vi fået at vide, at et vigtigt slutresultat af vores arbejde, håb og stræben i dette værk er opbygningen af et sidste dages Zion, et Zion kendetegnet ved kærlighed, harmoni og fred – et Zion, hvori Herrens børn er ét.

Visionen om det, vi er i gang med, og hvad der bør være resultatet af vores arbejde, skal være det, der optager os mest ...

Men hvor vigtigt det end er at have denne vision i tankerne, bliver den ikke til virkelighed ved at definere og beskrive Zion. Det kan kun ske ved en konsekvent og samlet daglig indsats af hvert eneste medlem af Kirken. Uanset hvad prisen måtte være i form af slid eller ofre, må vi gøre det« (*Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 135).

Lære og Pagter 58:2–5. Herren lover evige velsignelser til dem, som trofast holder befalingerne, selv i trængsler. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at definere *trængsel*. (*Trængsel* betyder prøvelse og genvordigheder). Læs følgende udtalelse af ældste Marion G. Romney:

»Ligesom Jesus måtte udholde trængsler for at vise, at han var trofast, således må alle mennesker udholde trængsler for at vise, at de er trofaste ...

[Som profeten Joseph Smith har sagt:] »... alle de hellige ... profeter og apostle, har måttet gennemgå store prøver« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, 1954, s. 313–314)« (i *Conference Report*, okt. 1969, s. 58).

Lad eleverne skrive, hvad de mener, de vanskeligste trængsler er, som unge på deres alder står over for. Tal om det, de har skrevet. Læs Lære og Pagter 58:2–4, og se efter det, som Herren har sagt om trængsler. Spørg: Hvordan kunne disse vers hjælpe nogen til at overvinde livets udfordringer?

Lad eleverne læse Romerbrevet 8:16–18; Ether 12:6; Lære og Pagter 98:3, 12–15, og skriv Herrens løfte til dem, som holder ud i trængsler. Læs følgende udtalelse af præsident Brigham Young, og bær vidnesbyrd om, at det er sandt:

»Vi taler om vore prøvelser og genvordigheder her i livet, men hvad nu hvis I kunne se jer selv, tusinder og millioner af år efter at I har vist, at I var trofaste mod jeres religion i de få, korte år i denne tid og har opnået evig frelse og en krone af herlighed i Guds nærhed, så se tilbage på jeres liv her, og se tabene, modgangen og skuffelserne, sorgen ... så ville I være nødt til at udbryde: »Hvad betød alt det? Det varede kun et øjeblik, og nu er vi her. Vi har været trofaste i nogle få øjeblikke i vores liv på jorden, og nu nyder vi evigt liv og herlighed« (i *Journal of Discourses*, 7:275).

Lære og Pagter 58:8–11, 44–48, 63–65. Zion opbygges ved at forkynde evangeliet for verden og indsamle mennesker til Zion og dets stave som forberedelse til Herrens komme. (20–25 minutter)

Tildel hver elev et af følgende skriftsteder: Joh 4:13–14; Joh 4:31–34; Joh 6:47–51; 2 Nephi 9:50. Lad eleverne læse deres tildelte skriftsted og foreslå ord eller udtryk, der gør følgende sætning hel: »Jesu Kristi evangelium er ligesom ____ fordi det ____.« Spørg eleverne, om de kan komme i tanke om andre ord, der kunne passe ind i de tomme felter. Læs Lære og Pagter 58:8–11, og se efter, hvad Herren har sammenlignet det gengivne evangelium med. Spørg:

- På hvilke måder er evangeliet ligesom et festmåltid?
- Hvem er budt med til festmåltidet?
- Hvordan indbyder vi andre til festmåltidet?

Hjælp eleverne til at se, at dette festmåltid hænger sammen med »Lammets bryllup« (v. 11), som sigter til Jesu Kristi andet komme. Læs Matthæusevangeliet 22:1–14; Lukas-evangeliet 14:16–24; Johannes' Åbenbaring 19:9, og tal om, hvad vi i disse vers lærer om festmåltidet og det andet komme. Spørg: Hvad skal vi gøre for at forberede os selv og andre til det andet komme? Læs Lære og Pagter 58:44–48, 63–65, og se efter, hvad Herren sagde til sine tjenere, at de skulle gøre for at opbygge Zion og forberede sig på det andet komme. For hver befaling, de finder, lader du dem forklare, hvorfor de mener, at den er vigtig.

Lære og Pagter 58:26–29 (mesterskriftsted, L&P 58:26–27). Vi bør se efter muligheder for at gøre godt og tjene andre uden at vente på, at Herren eller hans ledere beder os om det. (10–15 minutter)

Lad eleverne omskrive Lære og Pagter 58:26–29 med deres egne ord. Henvis dem til elevens studievejledning, hvis de har brug for hjælp med nogle af ordene (se afsnittet »Forstå skrifterne« til L&P 58). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad vil det sige at »virke med iver«? (v. 27).
- Hvordan kan vi finde ud af, hvad en »god sag« er? (Se Moroni 7:13–16).
- Hvilken »kraft« har vi, som lader os gøre det gode? (v. 28).

Lad eleverne arbejde sammen to og to og finde på to historier: En, der er et godt eksempel på disse vers, og en, der er et dårligt eksempel. Lad eleverne fortælle nogle af historierne.

Læs følgende udtalelse af ældste Ezra Taft Benson, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Almindeligvis giver Herren os de overordnede mål, der skal nås, og nogle retningslinier at følge, men han forventer af os, at vi udarbejder de fleste af detaljerne og metoderne. Metoderne og fremgangsmåderne udvikles som regel ved studium og bøn og ved at leve således, at vi kan modtage og følge Åndens tilskyndelser. Mindre åndeligt udviklede folk, så som dem, der levede på Moses' tid, var nødt til at få befalinger om meget. I dag ser de, der er åndeligt årvågne, på målene, undersøger de retningslinier, som Herren og hans profeter har opstillet, og handler dernæst – uden at være nødt til at få befaling om alt. Denne indstilling forbereder menneskene til at blive guder ...

Undertiden venter Herren forhåbningsfuldt på, at hans børn handler på egen hånd, og når de ikke gør det, går de glip af den største sejrpris, og enten opgiver Herren hele sagen og lader dem lide konsekvenserne, eller også bliver han nødt til at forklare det mere detaljeret. Sædvanligvis er det således, er jeg bange for, at jo mere han er nødt til at skære det ud i pap, des mindre er vores belønning« (i Conference Report, apr. 1965, s. 121–122).

Opmuntr eleverne til at virke med iver for en god sag.

Lære og Pagter 58:42–43 (mesterskriftsted). Omvendelse indebærer, at man bekender og aflægger sine synder. Herren tilgiver den angerfulde hans synder og husker »ikke mere« på dem. (15–20 minutter)

Bed en elev om at hoppe så langt som muligt, og afmærk elevens bedste hop ud af to eller tre forsøg. Lad eleven tage en tung rygsæk på og hoppe en gang til. Afmærk også elevens bedste hop denne gang.

Bed klassen om at forklare, hvordan denne demonstration hænger sammen med synd i vores liv. Lad dem læse Lære og Pagter 58:43 og finde ud af, hvad vi skal gøre for at befri os fra den tunge byrde, som synd er. Tal om betydningen af ordet *aflægge*, og hjælp eleverne til bedre at forstå princippet om bekendelse.

Læs følgende udtalelser. Ældste Spencer W. Kimball, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Ingen kan nogen sinde blive tilgivet for nogen overtrædelse, førend der har fundet en omvendelse sted, og ingen har omvendt sig, førend vedkommende har blottet sin sjæl og indrømmet sine hensigter og svagheder uden undskyldninger eller efterrationaliseringer« (*Love versus Lust*, Brigham Young University Speeches of the Year, 5 jan. 1965, s. 10).

Ældste Richard G. Scott har sagt:

»Man skal altid bekende sine synder for Herren. Hvis det er alvorlige synder som umoralitet, skal de også kendes for en biskop eller stavspræsident. Prøv at forstå, at bekendelse ikke er omvendelse. Det er et nødvendigt skridt, men det er ikke i sig selv tilstrækkeligt. Delvis bekendelse ved at nævne mindre synder vil ikke hjælpe dig med at løse en mere alvorlig og skjult overtrædelse. Afgørende for tilgivelse er villighed til fuldt ud at afsløre for Herren – og hvor det er nødvendigt hans præstedømmedommer – *alt*, hvad du har gjort« (*Stjernen*, juli 1995, s. 77).

Læs vers 60, og spørg:

- Hvad gjorde Ziba Peterson ved sine synder?
- Hvad betyder udtrykket »men søger at skjule dem«?
- Læs Lære og Pagter 121:37. Hvad sker der med dem, som skjuler deres synder?
- Hvorfor forsøger nogle mennesker at skjule deres synder?
- Kan vi i virkeligheden skjule vore synder?

Fortæl eleverne, at det hebraiske ord for *some* kommer fra et ord, der betyder »at dække«. Lad eleverne læse Lære og Pagter 19:16–20; 58:42–43 og finde ud af, hvordan vi kan få vore synder »dækket« ved hjælp af Jesu Kristi forsoning.

Fortæl eleverne, at hvis de på nogen måde er i tvivl om, hvorvidt de skal bekende en synd, skal de spørge deres biskop om det. Han kan fortælle dem det. Vær klar over, at eleverne ofte er bekymrede for, hvad deres biskop vil tænke om dem, hvis de bekender deres synder. Du kan bede en biskop om at være med i klassen for at tale om dette emne. Eller læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Hver af jer har en biskop, som er blevet ordineret og indsat under det hellige præstedømmes myndighed, og som under udøvelsen af sit embede har ret til Herrens inspiration. Han er en mand med erfaring, han er en mand med forståelse, han er en mand, som i sit hjerte har kærlighed til de unge i sit ward. Han er Guds tjener, som forstår sin forpligtelse med hensyn til fortrolighed, og som vil hjælpe jer med jeres problem. I skal ikke være bange for at tale med ham« (*Den danske Stjerne*, apr. 1984, s. 82).

Lære og Pagter 59

Indledning

Kort efter at have åbenbaret stedet for Zions by (se L&P 57:1–3) og have pålagt profeten at købe jord til indsamlingen af Zions hellige (se L&P 58:44–58), åbenbarede Herren afsnit 59, som indeholder mange af de åbenbaringer, som de hellige er nødt til at efterleve for at kunne opbygge Zion. Dem, der adlød disse befalinger, lovede Herren »jordens gode ting« (v. 3; se v. 16–20); »åbenbaringer til sin tid« (v. 4); evnen til at være »uplettet af verden« (v. 9); og »fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende« (v. 23).

I vore dage fortsætter vi med at bygge videre på den grundvold, som de første medlemmer af Kirken lagde. Præsident Gordon B. Hinckley har båret dette vidnesbyrd:

»Jeg ser en vidunderlig fremtid i en meget usikker verden. Hvis vi vil holde fast ved vore værdier, hvis vi vil bygge på vores arv, hvis vi vil vandre i lydighed mod Herren, hvis vi ganske enkelt efterlever evangeliet, vil vi blive velsignet på en storslået og vidunderlig måde. Vi vil blive anset for at være et ejendomsfolk, som har fundet nøglen til en særlig form for lykke« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 71).

Væsentlige evangeliske principper

- De, som adlyder Herrens befalinger, modtager timelige og åndelige velsignelser i dette liv og evigt liv i den tilkommende verden (se L&P 59:1–8, 15–20, 23; se også Sl 37:9; Mosiah 2:41; L&P 14:7).
- Gud er glad, når vi giver udtryk for vores taknemmelighed over for ham og adlyder hans befalinger (se L&P 59:7, 21; se også Mosiah 2:20–22).
- Sabbatten er en dag til hvile og tilbedelse. At holde sabbatsdagen hellig hjælper os til at overvinde synd og modstå fristelse (se L&P 59:9–14; se også Es 58:3–14).
- Gud har skabt verden til menneskets brug og gavn. Vi skal bruge jordens ressourcer med visdom og fornuft (se L&P 59:16–20; se også 1 Nephi 17:36; L&P 49:19).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 105–107.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 124–129.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 9, »På min hellige dag« (17:26), kan bruges til at undervise i Lære og Pagter 59:9–20 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

 Lære og Pagter 59. De, som adlyder Herrens befalinger, modtager timelige og åndelige velsignelser i dette liv og evigt liv i den tilkommende verden. (25–30 minutter)

Lad en elev fortælle følgende beretning om søster Patricia P. Pinegar, der var præsidentinde for Kirkens primaryorganisation. En lille dreng var taget hen i parken sammen med sin far for at flyve med sin drage.

»Drengen var meget lille. Det var første gang, at han skulle flyve med drage. Hans far hjalp ham, og efter mange forsøg var dragen i luften. Drengen løb og gav mere snor, og snart fløj dragen højt. Den lille dreng var så begejstret. Dragen var fantastisk. Til sidst var der ikke mere snor tilbage til, at dragen kunne komme højere op. Drengen sagde til sin far: »Far, lad os skære snoren over og lade dragen flyve. Jeg vil gerne se den flyve højere og højere.«

Hans far sagde: »Min dreng, dragen vil ikke flyve højere, hvis vi skærer snoren over.«

»Jo, den vil,« svarede den lille dreng. »Snoren holder dragen nede, det kan jeg mærke.« Faderen gav sin søn en lommekniv. Drengen skar snoren over. I løbet af nogle sekunder var dragen ude af kontrol. Den for frem og tilbage og blev til sidst slået til stumper og stykker, da den ramte jorden. Det var svært for drengen at forstå. Han var sikker på, at snoren holdt dragen nede« (*Liahona*, jan. 2000, s. 80).

Spørg eleverne:

- På hvilken måde er befalingerne ligesom snoren til en drage?
- Læs Lære og Pagter 59:4. Hvad lover Herren at give de trofaste?
- Læs Lære og Pagter 130:21. Hvordan kan det være en velsignelse at få flere befalinger?
- Hvordan viser Guds befalinger os, at han elsker os?

Læs følgende råd fra Det Første Præsidentskab:

»Guds befalinger (standarder) er konstante, urokkelige og pålidelige. Når du følger dem, vil du modtage utallige velsignelser fra Himlen – deriblandt det evige livs gave« (*Til styrke for de unge*, hæfte, 1990, s. 5).

Skriv overskrifterne *Befalinger* og *Konsekvenser* på tavlen. Lad eleverne læse Lære og Pagter 59:5–13 og fremhæve udtrykket *du skal*, hver gang det forekommer. Skriv disse befalinger på tavlen under den overskrift, hvor de hører til. Læs vers 8, og spørg:

- Hvad vil det sige at have et »sønderknust hjerte« og en »angergiven ånd«? (Se forklaringen på svære ord i L&P 20 i elevens studievejledning; se også udtalelsen af ældste Bruce R. McConkie i afsnittet »Forstå skrifterne« til L&P 59:8 i elevens studievejledning).
- Hvorfor tror I, at det er vigtigt at have et sønderknust hjerte og en angergiven ånd?

Tal om hver af befalingerne på tavlen og om, hvordan din by kunne være anderledes, hvis folk fulgte dem.

Lad eleverne læse versene 14–24, og fremhæv konsekvenserne af at holde eller ikke at holde befalingerne. Skriv det, de har fundet frem til, under *Konsekvenser* på tavlen. Spørg: Hvilke af disse konsekvenser ville være vigtigst for jer? Hvorfor?

Læs vers 23, og spørg:

- Hvad vil det sige at have »fred i denne verden«?
- Hvor vigtigt for jer er det at have fred i dette liv?

- Hvorfor er det vigtigt at få »evigt liv i den tilkommende verden«?

Bed en eller to elever om at fortælle om engang, de følte fred i deres liv ved at holde befalingerne, eller giv et eksempel fra dit eget liv. Læs dette vidnesbyrd af ældste Richard G. Scott: »Guds kraft vil hjælpe dig i dit liv, fordi du er trofast mod hans bud« (*Stjernen*, juli 1990, s. 66).

Lære og Pagter 59:7–21. Gud er glad, når vi giver udtryk for vores taknemmelighed over for ham og adlyder hans befalinger. (10–15 minutter)

Giv hver elev et lille stykke slik, og bed dem om ikke at spise det, førend du giver dem lov. Når hver elev har fået et stykke, så gå rundt til eleverne igen og giv endnu et stykke slik til dem, som sagde tak for gaven. Spørg eleverne: Hvorfor var der nogle, der fik to stykker slik? Læs sammen Lære og Pagter 59:7, 21, og spørg:

- Hvorfor er det vigtigt at være taknemmelig?
- Hvad bør vi være taknemmelige for?
- Hvordan har Herren det med utaknemmelighed ifølge disse vers?

Lad eleverne læse Mosiah 2:20–22 og fortælle, hvilke gaver vi modtager fra Gud, som vi ofte tager for givet. Spørg: Hvad beder Gud os om at give til gengæld for alt det, han gør for os?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 59:7–19 og se efter en befaling, der omtales mere detaljeret end de andre. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan kan vi med vores indstilling til og handlinger på sabbatsdagen vise vores taknemmelighed over for Herren?
- Hvilke sabbatsaktiviteter viser mangel på taknemmelighed over for Herren?
- Læs Lære og Pagter 20:77, 79. Hvordan kan vi »erindre« Herren hver sabbatsdag?

Slut af med at læse denne udtalelse af ældste LeGrand R. Curtis, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds: »Vores måde at holde sabbat på angiver vore følelser over for vor Fader i Himlen« (*Stjernen*, jan. 1991, s. 11).

Lære og Pagter 59:9–14 (mesterskriftsted, L&P 59:9–10). Sabbatten er en dag til hvile og tilbedelse. At holde sabbatsdagen hellig hjælper os til at overvinde synd og modstå fristelse. (20–25 minutter)

Skriv følgende spørgsmål på tavlen. Giv eleverne nogle få minutter til at svare på et stykke papir (bed dem om ikke at skrive deres navn), og saml derefter opgaverne sammen.

- Hvad er formålet med sabbatsdagen?
- Hvilke aktiviteter mener I er passende på sabbatten?

- Hvilke aktiviteter mener I er upassende?

Lad eleverne gennemlæse Lære og Pagter 59:9–14 og understrege ord eller udtryk, der viser formålet med sabbatten. Læs nogle af svarene fra opgaverne, og lad eleverne bedømme, om hvert svar er i harmoni med afsnit 59.

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Herrens sabbat er ved at blive menneskenes legedag. Det er en dag med golf og fodbold i fjernsynet, med køb og salg i vore forretninger og på markeder. Bevæger vi os mod det traditionelle Amerika, som nogle iagttagere mener, vi gør? I dette frygter jeg, vi gør. Hvor er det afslørende om søndagen at se markedernes fyldte parkeringspladser i samfund, som hovedsagelig består af sidste dages hellige.

Vores styrke i fremtiden, vores beslutning om at sprede Kirken over hele verden vil svækkes, hvis vi overtræder Herrens vilje i denne betydningsfulde sag. Han har talt tydeligt i fordums tid og igen i nutidig åbenbaring. Vi kan ikke uden konsekvenser lade hånt om det, som han har sagt« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 70–71).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad tror I, det vil sige at være »uplettet af verden« (v. 9).
- På hvilke måder kan overholdelse af sabbatsdagen holde jer uplettet af verden?
- Hvordan kan overholdelse af sabbatsdagen være med til at »sprede Kirken over hele verden«?

Læs og tal om følgende råd fra Det Første Præsidentskab:

»Herren har givet dig sabbatsdagen til din gavn og har befalet dig at holde den hellig. På hans hellige dag skal du tilbede Herren, styrke familieforhold, hjælpe andre og drage nær til Herren. Din påklædning før og efter møderne bør genspejle din respekt for sabbatten.

Der er mange aktiviteter, der er passende for sabbatten; det er imidlertid ikke en almindelig fridag. Du bør undgå at søge underholdning og at bruge penge på denne dag.

Når du søger arbejde, kan du eventuelt fortælle din eventuelle arbejdsgiver, at du ønsker at deltage i dine søndagsmøder og holde sabbatten hellig. Mange arbejdsgivere sætter pris på ansatte med disse personlige overbevisninger. Prøv at vælge et arbejde, som ikke kræver, at du arbejder om søndagen« (*Til styrke for de unge*, s. 14).

Lære og Pagter 60–62

Indledning

I Lære og Pagter 60, der blev givet i august 1831, rådede Herren ældsterne angående deres tilbagerejse fra Zion til Ohio. I dette afsnit pålagde Herren også profeten Joseph Smith at rejse til St. Louis i Missouri. Profeten og ti andre rejste fra Independence næste dag. Den 9. august slog gruppen lejr ved McIlwaine's Bend (omkring 165 km fra Independence; se kort 11). Næste morgen modtog profeten afsnit 61, som advarede mod farer på vandet i de sidste dage. Den 13. august, mens profeten og hans rejsefæller fortsatte deres rejse, traf de flere missionærer på vej til Jackson County i Missouri. Ved denne glædelige lejlighed modtog profeten afsnit 62. Ifølge Herren opfyldte dette møde et løfte om, »at de trofaste blandt jer skal bevares og glæde sig med hinanden i Missouris land« (L&P 62:6).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren forventer af os, at vi fortæller andre sandheden uden frygt og ordstrid. De utro mister velsignelserne ved at have Ånden (se L&P 60:1–3, 7–8, 13–15).
- Herren ønsker, at vi skal søge vejledning hos ham, men han forventer også, at vi gør alt, hvad vi kan, for at løse vore egne problemer (se L&P 60:5; 61:22; 62:5; se også Ether 2:18–3:6).
- Skønt Satan har fået nogen magt på jorden, har Herren al magt og kan beskytte de retskafne (se L&P 61:4–6, 10–19; L&P 62:6; se også 1 Nephi 22:15–17).
- Når vi vidner om sandheden, bliver vore vidnesbyrd optegnet i himlen, englener glæder sig over os, og vi får tilgivelse for vore synder (se L&P 61:33–34; 62:3; se også Ez 33:1–11; Jak 5:19–20; L&P 4:2, 4).
- Herren kender vore svagheder og ved, hvordan han kan styrke os mod fristelse (se L&P 62:1; se også 2 Kor 12:7–10; Ether 12:27).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 108.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 130–133.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 60–62. Herren giver råd til missionærer. (15–25 minutter)

Afsnittene 60–62 blev givet til en gruppe missionærer, som var på vej fra Missouri til deres hjem i Ohio (se indledningen ovenfor). Hvert af afsnittene rummer råd til missio-

nærer. Vælg en eller flere af følgende aktiviteter for at hjælpe dine elever til at forstå og anvende Herrens råd i disse afsnit. (Bemærk: Den tid, du skal bruge, for at kunne give denne lektion, afhænger af antallet af aktiviteter, du bruger).

- **Aktivitet 1.** Lad eleverne læse Lære og Pagter 60:4, 7; 61:1–2, 6, 10, 33–34, 36–39; 62:1, 3, 9. Lad dem skrive et opmuntrende brev til en missionær med udgangspunkt i det, de har lært i disse vers. Bed nogle få elever om at fortælle om, hvad de har skrevet.
- **Aktivitet 2.** Bed eleverne om at forestille sig, at de er blevet bedt om at skrive en pjese, der hedder *Den succesrige missionær*. Denne pjese skal bygges på de principper, der findes i Lære og Pagter 60:2–3, 7, 13–14; 61:3, 8–9, 35, 38–39; 62:1–3, 6. Lad eleverne læse versene og finde frem til de principper, Herren har givet.

Bemærk: Formaning om ikke at rejse på vandet var en specifik regel, der gjaldt for den lejlighed. Vore dages missionærer får også specifikke regler, der gælder for dem på deres mission. Lige så vel som det ville have været tåbeligt for disse første missionærer at rejse på vandet efter Herrens advarsel, lige så tåbeligt ville det være for os ikke at adlyde det, som Herren har befalet i vore dage. Få yderligere oplysninger om forbandelsen på vandet i uddybningen af Lære og Pagter 61:5–19 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 131–132).

- **Aktivitet 3.** Bed eleverne om at forestille sig følgende eksempel: Thomas sidder og dagdrømmer i seminar, da hans lærer siger, at alle værdige unge mænd bør tage på mission. Efter undervisningen siger Thomas til dig: »Jeg får altid at vide, at jeg bør tage på mission. Jeg kunne godt tænke mig bare for en gangs skyld at få at vide, hvad jeg får ud af det.« Lad eleverne læse Lære og Pagter 60:7; 61:2, 33–34; 62:1, 3 og fortælle Thomas, »hvad han får ud af det.«

Slut af med at fortælle følgende løfte om missionering af præsident Gordon B. Hinckley:

»I yder et offer, men det er ikke et offer, for I får mere, end I giver afkald på, I vinder mere, end I giver bort, og det bliver en investering med et enormt afkast. Det bliver en velsignelse i stedet for et offer. Ingen, som udfører dette arbejde som missionær, har nødig at bekymre sig om, at de yder et offer, for vedkommende vil blive velsignet så længe han eller hun lever. Det er jeg ikke det fjerneste i tvivl om« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 356).

Lære og Pagter 60:1–3, 7–8, 13–15. Herren forventer af os, at vi fortæller andre sandheden uden frygt og ordstrid. De utro mister velsignelserne ved at have Ånden. (20–25 minutter)

Vis en tændstik, og spørg, hvilken kraft der er skjult i den (kraften til at tænde en ild, der giver lys eller varme, eller

der medfører ødelæggelse). Spørg: Hvad skal der til for at frigive denne kraft? Lad eleverne læse Lære og Pagter 60:2 og forklare, hvordan et talent ligner en tændstik?

Læs Matthæusevangeliet 25:14–30, og se efter, hvad der sker, når vore talenter forsømmes. Spørg:

- Hvilke ord beskriver, hvad Herren føler med hensyn til dem, der bruger deres talenter?
- Hvad føler Herren med hensyn til dem, der skjuler deres talenter?

Læs Lære og Pagter 60:1–3, 13, og spørg:

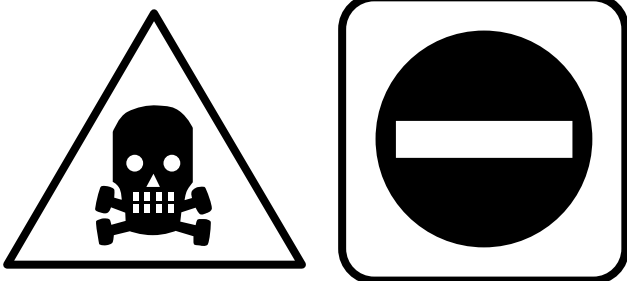
- Hvilket »talent« hentydes der til i disse vers? (At forkynde evangeliet).
- Hvad var det, der ifølge disse vers holdt nogen tilbage fra at »oplade deres mund« for at forkynde evangeliet? (»Frygt for mennesker« og »bortsløse [deres] tid«).
- Hvilken advarsel gav Herren dem, der »begrave[r]« dette talent? (Det bliver taget fra dem).
- På hvilke måder gælder denne advarsel i vore dage?
- På hvilke måder kan vi varetage vores ansvar for at fortælle andre om evangeliet?

Bed eleverne om at skrive *L&P* 3:7–8 i marginen ud for vers 2 og *L&P* 68:31–32 ud for vers 13. Lad eleverne læse disse krydshenvisninger og se efter, hvordan disse udfordringer kan overvindes.

Læs sammen Lære og Pagter 60:7 og se efter de velsignelser, der er lovet dem, som bruger deres talent og forkynder evangeliet. Tal om, hvorvidt disse løfter er det værd i betragtning af den frygt, man kan føle ved at bruge dette talent. Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Som medlemmer af denne kirke skal I være ledere inden for de mærkesager, som denne kirke står for. Lad jer ikke kue af frygt ... Al sandheds fjende ønsker at få jer til at tøve med at gøre en indsats. Skub den frygt til side og vær tapre i sandhedens og retfærdighedens og troens sag. Hvis I nu beslutter at gøre det til jeres livsmønster, så behøver I aldrig at træffe den beslutning igen« (*Stjernen*, juni 1998, s. 26).

Lære og Pagter 61:4–6, 13–19. Skønt Satan har fået nogen magt på jorden, har Herren al magt og kan beskytte de retskafne. (15–20 minutter)

Tegn nogle advarselsskilte på tavlen (f.eks. »Gift«, »Ingen adgang«, »Fodgængerovergang«). Spørg eleverne:

- Hvad er formålet med disse skilte?
- Hvad kan der ske, hvis man ikke giver agt på disse skilte?

Lad en elev læse den historiske baggrund for afsnit 61 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 131). Læs sammen med eleverne Lære og Pagter 61:4–6, 13–19, og find de belæringer, Herren gav disse missionærer, og hvorfor han gav dem. Henled efter behov elevernes opmærksomhed på uddybningen af Lære og Pagter 61:5–19 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 131–132).

Mind eleverne om, at rådet om ikke at rejse på vandet var stilet til missionærerne på den tid for at advare dem om en fare, de var udsat for. Lad eleverne repetere hæftet *Til styrke for de unge* og finde ud af, hvad Herren har fortalt os, der er farligt i vore dage. Spørg:

- På hvilken måde er vore farer ligesom de vande, som Herren advarede profeten og hans rejsefæller om?
- Hvorfor giver Herren ifølge Lære og Pagter 61:13 os advarsler og befalinger?

Slut af med at læse følgende udtalelser. Ældste George Albert Smith, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har båret dette vidnesbyrd:

»Der findes en skillelinie, som er tydeligt afgrænset, og som adskiller Herrens territorium fra Lucifers. Hvis vi lever på Herrens side af linien, kan Lucifer ikke komme herover og påvirke os, men hvis vi krydser linien ind på hans territorium, er vi i hans magt. Ved at holde Herrens befalinger er vi sikre på hans side af linien, men hvis vi ikke adlyder hans belæringer, krydser vi frivilligt over i fristelsens zone og udsætter os for det fordærv, som altid findes der. Når vi nu ved dette, hvor opsatte bør vi da ikke være på altid at leve på Herrens side af linien« (»Our M. I.A.«, *Improvement Era*, maj 1935, s. 278).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Der er en linie, som I ikke må overskride. Det er linien, der adskiller personlig renhed fra synd. Jeg behøver ikke detaljeret at fortælle jer, hvor den linie går. Det ved I. I har fået det at vide igen og igen. I har en samvittighed i jer. Bliv på Herrens side af linien« (*Stjernen*, juli 1996, s. 50).

Lære og Pagter 62:1. Herren kender vore svagheder og ved, hvordan han kan styrke os mod fristelse. (10–15 minutter)

Spørg eleverne, om de mener, at følgende udtalelse er sand eller falsk: »Den, der har syndet meget, kan gøre mere for at hjælpe andre til at modstå fristelse end den, der kun har syndet lidt.« Læs følgende citat:

»En fremherskende tåbelig antagelse går ud på, at gode mennesker ikke ved, hvad fristelse er. Dette er en indlysende løgn. Kun de, der forsøger at modstå fristelse, ved, hvor stærk den er ... Man finder ud af, hvor stærk vinden er, ved at gå imod den, ikke ved at lægge sig ned« (C. S. Lewis, *Mere Christianity*, 1952, s. 109–110).

Læs Lære og Pagter 62:1 og se efter, hvem der er bedst egnet til at hjælpe os, når vi bliver fristet. Lad eleverne læse Alma 7:11–12 og forklare, hvorfor Jesus Kristus er i stand til at forstå, hvad vi føler, når vi bliver fristet, og at udfri os fra denne fristelse.

Lad eleverne læse Første Korintherbrev 10:13; Alma 13:28–29; Lære og Pagter 20:22. Lad dem skrive på et stykke papir, hvordan de kan overvinde fristelse på baggrund af oplysningerne i disse vers.

Lære og Pagter 63

Indledning

»Midtpunktet for Zions by (Jackson County, Missouri) var blevet udpeget ved åbenbaring. Medlemmer af Kirken ville gerne vide, hvad de skulle gøre desangående; derfor kundgjorde Herren sine hensigter for sine hellige. De skulle forsamlе sig på det sted, hvis de ønskede at gøre Herrens vilje. Som der står i versene 22 og 23 i afsnit 63, skulle de ikke betragte dette som en befaling. Herren giver åbenbaringer til gavn for alle dem, som vil adlyde, men han ved, at nogle medlemmer, hvis de får befaling i alle forhold,

bringer fordømmelse over sig selv ved ulydighed. Som følge heraf overlader han i denne åbenbaring det til den enkelte at adlyde hans vilje eller ikke at adlyde. De, som elsker Herren, adlyder hans vilje, som om det var en befaling« (Roy W. Doxey, *The Doctrine and Covenants Speaks*, 2 bind, 1964–1970, 1:491).

Væsentlige evangeliske principper

- Herrens tjenere advarer de ugudelige om, at de enten må omvende sig eller også blive udryddet ved det andet komme (se L&P 63:2–6, 12–17, 32–37, 54–59).
- Tegn og mirakler skaber ikke tro. De sker som følge af tro og i overensstemmelse med Guds vilje (se L&P 63:7–12; se også Mark 16:17–18).
- I de sidste dage bliver de retskafne adskilt fra de ugudelige og indsamlet til Zions stave i sikkerhed. Ved sit andet komme udrydder Herren de ugudelige og indvarsler tusindårsriget (se L&P 63:24–54; se også L&P 45:64–71; Trosartiklerne 1:10).
- Navnet Jesus Kristus er helligt og skal bruges med omtanke (se L&P 63:60–64; se også 2 Mos 20:7; Sl 111:9; L&P 6:12).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 108.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 133–135.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 63:2–17, 32–37, 54–59. Herrens tjenere advarer de ugudelige om, at de enten må omvende sig eller også blive udryddet ved det andet komme. (20–25 minutter)

Vis billedet af Mount Everest i tillægget (se s. 316). Spørg eleverne:

- Hvor mange af jer kunne tænke jer at bestige dette bjerg?
- Hvis I besteg dette bjerg, ville I da helst bestige det alene eller sammen med en erfaren guide? Hvorfor?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 1:14–16 og se efter, hvordan det hænger sammen med det at bestige Mount Everest. Spørg:

- Hvem har Herren udsendt som vejledere, der kan lede os på hans vej?
- Hvilken vej viser de os?
- Hvilke andre veje følger nogle mennesker?
- Hvilke konsekvenser lider de, der vandrer på deres egen vej?

Tildel hver elev et af følgende fem sæt vers fra afsnit 63: versene 2–6, 7–12, 13–17, 32–37, 54–59. Lad dem læse deres vers igennem og se efter svar på følgende spørgsmål. Tal om det, de har fundet frem til.

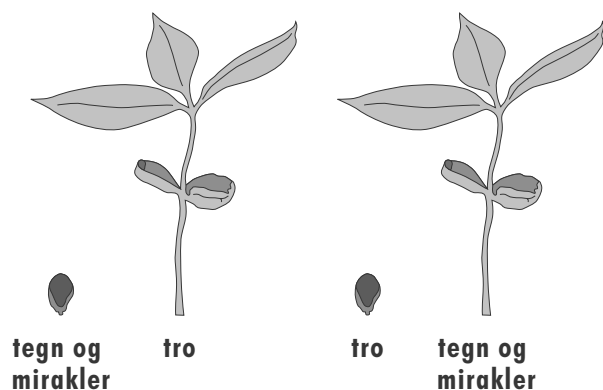
- Hvad fortæller disse vers os om Herrens vej?
- Hvad fortæller disse vers os om menneskets vej?
- Hvilke konsekvenser lider de, der vælger at følge deres egen vej snarere end Herrens?

Læs følgende udtalelse af ældste L. Tom Perry, der er medlem af De Tolvs Kvorum:

»Jeg bærer vidnesbyrd om den styrke og trøst, som Helligåndens gave er for dem, som lever værdigt til den. Det er vel nok en forsikring for os at vide, at vi ikke er ladt alene til at finde den kurs, som vi må følge for at gøre os fortjent til vor himmelske Faders evige velsignelser. Vi behøver ikke at stole på menneskelige bedømmelsessystemer for at afgøre, hvad vi bør læse, hvad vi bør se, hvad vi bør lytte til, eller hvordan vi skal leve vores liv. Det, som vi har brug for, er at leve værdigt til fortsat fællesskab med Helligånden og have mod til at leve i henhold til de tilskyndelser, som kommer til os i livet« (*Stjernen*, juli 1997, s. 69).

Lære og Pagter 63:7–12. Tegn og mirakler skaber ikke tro. De sker som følge af tro og i overensstemmelse med Guds vilje. (15–20 minutter)

Tegn følgende illustrationer på tavlen:

Spørg eleverne om, hvilken illustration de mener er rigtig. Lad dem læse Lære og Pagter 63:7–9 og finde svaret. Bed dem lede i deres skrifter efter eksempler, der viser, at tegn ikke skaber tro. (Eksemplerne kan bl.a. være Laman og Lemuel, der knurrede efter at have set en engel [se 1 Nephi 3:31; 17:45]; ypperstepræsterne og anførerne, der anholdt Jesus efter at have set ham helbrede øret på ypperstepræstens tjener [se Luk 22:50–54]; Israels børn, der gjorde oprør efter at have set miraklerne i Egypten og i ørkenen [se 4 Mos 14:22–23]).

Lad eleverne se i Lære og Pagter 63:7–12 og finde svarene på følgende spørgsmål:

- Får de, der søger tegn, tegn at se? (Se også Jakobs Bog 7:13–15; Alma 30:43, 48–50).
- Hvor længe har der været mennesker, der søger efter tegn?

- Hvad afgør, hvornår der gives tegn?
- Hvorfor har nogle søgt efter tegn?
- Hvis det at søge efter tegn ikke er måden at øge sin tro på, hvad er så måden? (se uddybningen af L&P 63:7–12 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 133–134).

Lære og Pagter 63:24–54. I de sidste dage bliver de retskafne adskilt fra de ugudelige og indsamlet til Zions stave i sikkerhed. Ved sit andet komme udrydder Herren de ugudelige og indvarsler tusindårsriget. (30–35 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I er til generalkonference i 1831, hvor Joseph Smith bekendtgør, at det er tid til at flytte til Missouri. Han beder om nogle frivillige, som gerne vil sidde i en af følgende to komiteer: *Zions formidling af fast ejendom og udstykning af jord* og *Zions annoncebureau*. Bed eleverne om at vælge den komite, de gerne vil sidde i, og lad dem organisere deres komiteer. Giv komiteerne følgende instruktioner:

Zions formidling af fast ejendom og udstykning af jord. Læs Lære og Pagter 63:24–31, og find ud af, hvad Herren sagde om at samles i Missouri. Nævn to fremgangsmåder for, hvordan man I vil skaffe jord. Skriv fordele og ulemper ved hver fremgangsmåde. Fremlæg for klassen, hvilken fremgangsmåde I anbefaler, og hvorfor.

Zions annoncebureau. Nogle af de hellige er måske uvillige til at forlade deres huse og nabolag for at flytte til Missouri. Planlæg ved hjælp af Herrens råd i Lære og Pagter 63:32–37 en annoncekampagne, der skal tilskynde familierne til at flytte. Fortæl klassen om detaljerne i denne kampagne.

Lad eleverne få tid til at gøre deres opgaver færdige, og tal om det, de har fundet ud af. Forklar, at Missouri ikke er det eneste sted, Guds rige skal opbygges. Profeterne har bedt os om at samle os i Zions stave over hele verden (se *Den danske Stjerne*, okt. 1973, s. 423–427). Vi bør opbygge Guds rige, hvor end vi bor, for at forberede os til Herrens komme. For at hjælpe eleverne til at se frem til den dag kan I som klasse studere Lære og Pagter 63:20–21, 49–54. Følgende spørgsmål og litteratur kan bidrage til jeres studium:

- Hvad sker der med jorden, når Herren kommer tilbage? (Se uddybningen af L&P 63:20–21, 49–51 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 134).
- Hvilke velsignelser får de, der »dør i Herren« inden det andet komme? (Se v. 49).
- Hvilke forandringer undergår de, der lever, når Herren kommer? (Se L&P 101:24–34).
- Hvad vil det ifølge vers 51 sige at »forvandles på et øjeblik«? (Ældste Bruce R. McConkie har skrevet: »Denne forandring fra dødelig til udødelig, er, skønt den sker næsten øjeblikkelig, både en død og en opstandelse« (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 bind, 1979–1981, 4:390)).

- Hvad er sammenhængen mellem lignelsen om de ti brudepiger og vores forberedelse til Herrens komme? (Se v. 54; se også Matt 25:1–13; L&P 45:56–57).
- Hvorfor er de retskafne og de ugudelige skilt fra hinanden? (Se v. 54; se også 2 Nephi 30:10; L&P 86:7).

Læs eller syng »Vi glæde og frydes« (*Salmer og Sange*, nr. 3). Motivér eleverne til hver dag at leve som om, det er den dag, Herren kommer.

Lære og Pagter 63:60–64. Navnet Jesus Kristus er helligt og skal bruges med omtanke. (15–20 minutter)

Fortæl eleverne, at nogle få år efter at Spencer W. Kimball var blevet kaldet til apostel, skulle han gennemgå en stor operation. Læs følgende beretning:

»På St. Mark's Hospital i Salt Lake City blev han lagt i narkose og opereret og derefter på en bære kørt tilbage til sin stue. Mens han stadig lå i en døs, mærkede han, at baren standsede ved en elevator og hørte portøren, der var vred over et eller andet, vanhellige Herrens navn. Halvt bevidstløs bønfuldt han smerte-fuldt portøren: »Vær venlig ikke at sige sådan. Jeg elsker ham mere end noget andet i denne verden. Jeg beder Dem.« Der blev fuldstændig stille. Så svarede portøren stille: »Jeg skulle ikke have sagt sådan. Jeg beklager.« (Edward L. Kimball and Andrew E. Kimball Jr., *Spencer W. Kimball: Twelfth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 1977, s. 264).

Spørg eleverne:

- Hvad lærer I af denne historie om dybden af ældste Kimballs følelse for Frelseren?
- Hvad lærer denne historie os om de mennesker, som bruger Frelserens navn skødesløst?
- Hvad føler I, når I hører Herrens navn blive brugt på en upassende måde?
- Hvad kan I gøre for at afhjælpe problemet?

Vis et billede af Frelseren, og spørg:

- Hvad vil det sige at påtage sig Jesu Kristi navn?
- Hvad vil det sige at misbruge hans navn?

Efter nogen samtale om disse spørgsmål kan I tale om ældste James E. Talmages udtalelse i uddybningen af Lære og Pagter 63:61–64 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion* 324–325 (s. 135).

Læs Lære og Pagter 63:60–64, og tal om, hvordan vi kan bruge hans navn på en passende måde. Følgende punkter kan måske være nyttige:

- Brug kun Herrens navn på de måder, han har givet tilladelse til (f.eks. i bønner, præstedømmevevsignelser og vidnesbyrd; se v. 62).

- Brug det, når Ånden tilskynder til det (se v. 64).

Læs følgende råd af ældste Dallin H. Oaks:

»Faderens og Sønnens navne bruges med myndighed, når vi på ærbødig måde underviser og vidner om dem, når vi beder, og når vi udfører præstedømmets hellige ordinancer.

Der findes ikke mere hellige eller betydningsfulde ord i hele vores sprog end navnene på Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus.

Som vi læser i Mormons Bog, efter at Frelseren havde vist sig for folket på dette kontinent, så belærte han dem om, at de måtte påtage sig Kristi navn:

»Thi ved dette navn skal de kaldes på den yderste dag.

Og den, som påtager sig mit navn og holder ud indtil enden, skal blive salig på den yderste dag« (3 Nephi 27:5–6)« (*Stjernen*, juli 1986, s. 54).

Lære og Pagter 64

Indledning

Herren har kaldt i dag »en offerdag« (L&P 64:23). Ifølge *Forelæsninger om Troen*, der blev samlet under profeten Joseph Smiths ledelse, har en religion, der ikke kræver, at man ofrer alt, aldrig tilstrækkelig kraft til at frembringe den nødvendige tro til liv og frelse. Ældste Bruce R. McConkie har givet denne forklaring: »Offervilje indebærer, at man giver afkald på det, der hører denne verden til, til fordel for løfterne om velsignelser, der kan opnås i en bedre verden. I det evige perspektiv ligger der ikke noget offer i at give afkald på alt – selv at ofre livet – hvis man opnår evigt liv ved at gøre sådan« (*Mormon Doctrine*, 2. udg., 1966, s. 664).

I Lære og Pagter 64 findes optegnet de befalinger fra Herren, som ved offerviljens ånd forbereder os til hans komme.

Væsentlige evangeliske principper

- Gud tilgiver alle, som omvender sig, bortset fra dem, som har »syndet til døden« (se L&P 64:1–4, 7–10; se også Mosiah 26:29–32).
- Vi er blevet befalet af tilgive andre. Hvis vi nægter, hviler der en større synd på os (se L&P 64:8–14; se også Matt 18:21–35; Mark 11:25–26; Mosiah 26:30–31).
- Herren kræver et lydigt hjerte og et villigt sindelag (se L&P 64:22–24, 33–36; se også Es 1:19–20; Moroni 7:5–9; L&P 97:8).

- Herren har sagt, at i dag er »en offerdag og en dag, på hvilken mit folk skal betale tiende« (se L&P 64:23; se også Mal 3:8–10).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 108.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 136–139.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 10, »Tilgiv alle mennesker« (8:30), kan bruges i undervisningen i Lære og Pagter 64:2–13. Afsnit 11, »Hjertet og et villigt sindelag« (7:45), kan bruges i undervisningen i Lære og Pagter 64:34. (Se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

Lære og Pagter 64:3, 7. Gud tilgiver alle, som omvender sig, bortset fra dem, som har »syndet til døden« (fortabelsen sønner). (15–20 minutter)

Vis et håndklæde og tre fade: Et, der er fyldt med mudder; en andet, der er fyldt med varmt sæbevand; og et tredje med rent vand. Bed en elev om at stikke hånden ned i mudderet og vise den frem. Spørg:

- Hvilke aktiviteter bør en med beskidte hænder ikke deltage i?
- Hvor kunne en, der er indsmurt i mudder, have det skidt med at gå hen? Hvorfor?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 64:3, 7, og spørg:

- Hvilke ord i disse vers kan sammenlignes med mudder?
- Hvilke følger er der af synd?
- Hvordan kan synd påvirke ens selvtillid og selvværd?

Bed eleven med den beskidte hånd om at vaske hånden og skylle den i vandet i fadene. Lad klassen understrege de ord i vers 3 og 7, som kan sammenlignes med det at vaske. Drøft følgende spørgsmål:

- På hvilken måde er omvendelse ligesom sæbe?
- Hvem siger Herren kan få tilgivelse?
- Er der nogen, som ikke kan få tilgivelse? I så fald hvem? (Se v. 7).

Forklar, at de, som har »syndet til døden«, kaldes »fortabelsens sønner«. Læs Lære og Pagter 76:31–32, og læs derefter følgende udtalelser. Profeten Joseph Smith har sagt:

»Der vil blive forladelse for alle synder med undtagelse af synden mod den Helligånd, thi Jesus vil frelse alle med undtagelse af fortabelsens sønner. Hvad må et menneske gøre for at begå den utilgivelige synd? Han må have modtaget den Helligånd, fået himlene åbnet for sig og kende Gud, og så synde imod ham.

Efter at et menneske har syndet imod den Helligånd, står der ingen omvendelse åben for ham. Han må sige, at solen ikke skinner, selv om han virkelig ser den; han må fornægte Jesus Kristus, når himlene har været åbne for ham og må fornægte frelsesplanen, til trods for at hans sind har været modtageligt for dens sandhed, og fra det øjeblik begynder han at blive en fjende« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 433).

Ældste Spencer W. Kimball, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har skrevet:

»Synd mod Helligånden kræver en sådan viden, at den tydeligvis er umulig at begå for almindelige mennesker« (*Tilgivelsens mirakel*, s. 114).

(Bemærk: Dette emne bliver behandlet mere detaljeret i afsnit 76).

Spørg: Hvorfor tror I, at nogle mennesker, som ikke har syndet til døden, tror, at de ikke kan blive fuldstændig tilgivet?

Vis et billede af Jesus Kristus. Læs sammen med eleverne Lære og Pagter 58:42, og sammenlign det med Lære og Pagter 64:7. Bær vidnesbyrd om, at Jesu Kristi forsoning rensrer alle, som oprigtigt omvender sig. Læs og tal om følgende udtalelser. Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»I må aldrig føle, at I ikke kan blive tilgivet. Vor himmelske Fader elsker jer. Han er jeres Fader. Han er jeres himmelske forælder. Han bekymrer sig meget om jer. Han føler med jer med kærlighed og tilgivelse« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 231).

Præsident Boyd K. Packer, der er fungerende præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Bortset fra de få, der vælger fortabelsens side efter at have haft fuldstændig kundskab, er der ingen vane, intet misbrug, intet oprør, ingen overtrædelse og ingen krænkelse, som er udelukket fra løftet om fuldstændig tilgivelse ...

Alt for mange lever med skyldfølelse, skønt lindringen altid er lige for hånden. Alt for mange minder om den immigrantkvind, som spinkede og sparede og fornægtede sig selv alt, indtil hun, efter at have solgt alt, havde råd til en dækplads på et skib til Amerika.

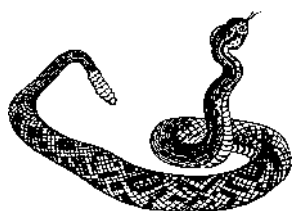
Hun rationerede de sparsomme fødevarer, som hun havde med sig. Men alligevel slap de op efter kort tid. Når de andre gik op for at spise, blev hun på sin plads – fast besluttet på at udholde sine lidelser. Endelig,

den sidste dag til søs, mente hun, at hun var nødt til at købe sig et måltid mad, så hun kunne få kræfter til den næste etape af rejsen. Da hun spurgte, hvad et måltid mad kostede, fik hun at vide, at måltiderne var inkluderet i billetprisen.

Tilgivelsens storslåede morgen kommer måske ikke på én gang. Giv ikke op, hvis det ikke lykkes for dig første gang. Den vanskeligste del af omvendelsen er ofte at tilgive sig selv. Modløshed er en del af prøvelsen. Giv ikke op. Den herlige morgen skal nok oprinde« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 21).

Lære og Pagter 64:8–11 (mesterskriftsted, L&P 64:9–11). Vi er blevet befaleet af tilgive andre. Hvis vi nægter, hviler der en større synd på os. (35–40 minutter)

Fortæl eleverne, at klapperslangen er en giftig slange, der er almindelig i Amerika. Bid fra klapperslanger forårsager smerte, hævelse, følelseløshed og misfarvning af huden. Hvis sådanne bid ikke behandles, kan vævet eller sågar personen

dø. Spørg eleverne: Hvad tror I, I ville føle ud over den fysiske smerte, hvis I blev bidt af en klapperslange? Påpeg, at nogle mennesker, som bliver bidt, venter med at blive behandlet på grund af frygt eller vrede og forsøger i stedet at fange og slå slangen ihjel. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor er det tåbeligt at jage en klapperslange, hvis man har gift i blodet? (Mens man jager slangen, sætter man sit liv og helbred på spil på grund af den gift, man har i kroppen).
- Læs Lære og Pagter 64:8–9. Hvad kan sammenlignes med klapperslangegift i disse vers?
- Hvorfor tror I, det er en »større synd« at nægte at tilgive end de overtrædelser, andre har begået mod os?

Læs følgende udtalelse:

»Hvorfor er vores frelse på spil, hvis vi ikke tilgiver andre? ... Hvorfor er det »en større synd«? Hvis vi indtager det standpunkt at tilbageholde vores tilgivelse fra vores næste, forsøger vi at hindre hans udvikling frem mod frelse. Dette standpunkt er satanisk og vores hensigt er ikke kristuslignende. Vi forsøger at hæmme en levende sjæls udvikling og nægte ham forsoningens tilgivende velsignelser. Denne filosofi er gennemsyret af urene motiver, hvis hensigt det er at fordærve sjælen« (Otten and Caldwell, *Sacred Truths*, 1:314).

Læs vers 10, og spørg:

- Hvem skal vi tilgive ifølge dette vers?
- Hvordan skal vi løse denne vanskelige opgave? (Se v. 11).
- Hvorfor kan Herren foretage en rigtig bedømmelse af en persons omvendelse?
- Hvorfor er det bedre at lade Gud dømme en anden end at dømme vedkommende selv?

Fortæl eleverne, at mens forfølgelserne i Missouri stod på, faldt ældste William W. Phelps fra, forrådte visse medlemmer af Kirken og blev profetens fjende. Læs følgende uddrag af det brev, som bror Phelps skrev til Joseph Smith efter at have tilbragt nogen tid uden for Kirken:

»Jeg har indset, hvor tåbelig jeg har været ... Jeg vil omvende mig og leve og bede mine tidligere brødre om at tilgive mig, og selv om de skulle revse mig til døde, vil jeg dø sammen med dem, for deres Gud er min Gud ...

Jeg kender min situation, du kender den, og Gud kender den, og jeg ønsker at blive frelst, hvis mine venner vil hjælpe mig ... Jeg har båret mig forkert ad, og jeg beklager. Bjælken er i mit eget øje ... Jeg beder alle de hellige om tilgivelse i Jesu Kristi navn ... Jeg ønsker jeres fællesskab. Hvis I ikke kan skænke mig det, så skænk mig jeres fred og venskab« (*History of the Church*, 4:142).

Som svar skrev profeten:

»Det er sandt, at vi har lidt meget som følge af din adfærd – galdens bæger, som allerede var fyldt til randen ... flød virkelig over, da du vendte dig mod os. En, som vi ofte havde rådført os med i gemytlighed og nydt mange berigende stunder fra Herren sammen med – havde det blot været en fjende, så kunne vi have udholdt det ...

Men bægeret er drukket, Faderens vilje er sket fyldest ... Og da vi er blevet udfriet af ugudelige menneskers hænder ved Guds barmhjertighed, siger vi, at det er dit privilegium at blive udfriet fra modstanderens magt ... og atter at indtage din plads blandt de hellige.

Idet jeg tror på, at din bekendelse er reel og din omvendelse ægte, skal jeg med glæde endnu engang række dig fællesskabets højre hånd ...

Dit brev blev læst op for de hellige i søndags og tilkendegivelsen af deres mening blev taget ad notam, da det enstemmigt blev *Besluttet*, at W. W. Phelps bør optages i fællesskabet.

»Kom, kære bror, krigen er endt, min ven,
for venner som var før, er nu venner igen

Din for evigt, Joseph Smith jun.« (History of the Church, 4:163–164).

Fortæl eleverne, at William W. Phelps blev i Kirken og døde som trofast medlem. Bror Phelps skrev ordene til mange af Kirkens salmer, bl.a. også »Priser profeten« (Salmer og Sange, nr. 17), hvilket bekræftede hans store kærlighed til profeten Joseph Smith. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor kunne det have været vanskeligt for de hellige og Joseph Smith at tilgive William W. Phelps.
- Hvordan vedrører denne beretning fra Kirkens historie os?
- Hvad har I følt, når andre har taget imod jeres undskyldninger?
- Hvad kan I lære om Frelserens soning af jeres synder ved at tilgive hinanden?

Bed eleverne om at tale om, hvordan de kan finde indre styrke til at tilgive. Bær vidnesbyrd om den fred, vi føler, når vi tilgiver andre for deres overtrædelser mod os. Læs eller syng »Priser profeten« eller »Frelser, jeg vil følge dig« (Samler og Sange, nr. 152).

Lære og Pagter 64:22, 34. Herren kræver et lydigt hjerte og et villigt sindelag. (15–20 minutter)

Vis billedet af Joseph, der modtager guldpladerne (Evangelisk kunst, nr. 406). Lad eleverne læse Joseph Smith – Historie 1:46, og spørg:

- Hvilken advarsel gav Moroni Joseph Smith angående pladerne?
- Hvilket hensigt skulle Joseph have med at hente pladerne?
- Hvilke andre motiver kan have fristet Joseph Smith, da han så pladerne? (Se Kirkens historie i tidernes fylde, s. 40).
- Hvilke forskellige årsager kan mennesker have til at holde befalingerne?

Læs Lære og Pagter 64:22, 34, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad kræver Herren af os ud over lydighed?
- Hvordan ville vores lydighed være anderledes, hvis vi adlød modstræbende?

Tegn et hjerte og et hoved på tavlen, og skriv henholdsvis *hjerte* og *sindelag* ud for ordene.

Bed eleverne om at tænke på, hvad hjertet og sindet repræsenterer. Fortæl dem, at hjertet giver det fysiske legeme liv ved at pumpe blod rundt i det. Hjertet er også det symbolske midtpunkt for menneskets åndelige liv. At give vores hjerte fysisk, er at ofre vores liv. At give vores hjerte åndeligt, er at lade Herren blive midtpunktet i vores liv. Vores sind repræsenterer vore tanker og vores evne til at udøve vores vilje eller handlefrihed. Når Herren beder os om et villigt sindelag, beder han os om at vælge at følge ham uden at være tvunget til det. (Se uddybningen af L&P 64:22 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 137).

Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks:

»Vi skal ikke alene gøre det, der er rigtigt. Vi skal handle af de rette årsager. Vore dages udtryk er *i den rette hensigt*. Skrifterne betegner ofte denne rette mentale indstilling med ordene *af det ganske hjerte* eller *med sandt fortsæt*.

Skrifterne gør det klart, at Gud forstår vore hensigter og vil dømme os for vore handlinger i overensstemmelse dermed. Hvis vi ikke handler af de rette årsager, bliver vore handlinger ikke regnet os til retfærdighed ...

Det er hensigten, der giver den troendes handlinger liv og berettigelse« (*Pure in Heart*, 1988, s. 15–16).

Lære og Pagter 64:23–25 (mesterskriftsted, L&P 64:23). Herren har sagt, at i dag er »en offerdag og en dag, på hvilken mit folk skal betale tiende.« (15–20 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvad er det største udtryk for offervilje, I har set i den forgangne uge?
- Hvilket indtryk gjorde det på jer? Hvorfor?
- Hvad vil det sige at ofre?

Skriv udsagnet fra *Forelæsninger om Troen* fra indledningen til afsnit 64 ovenfor på tavlen. Bed eleverne tale om, hvordan dette gælder dem. Læs Lære og Pagter 64:23–25 og afsnitoverskriften til Lære og Pagter 119 (findes ikke i 1951-udgaven af Lære og Pagter). Spørg:

- Hvad betyder ordet *tiende* i Lære og Pagter 64:23 ifølge afsnitoverskriften til Lære og Pagter 119? (Alle frivillig gaver eller bidrag til Kirken).
- Hvordan viser vi vores kærlighed til Herren ved at betale tiende?
- Hvilket offer beder han om i Lære og Pagter 64:25?
- På hvilke måder kan I give ham jeres arbejde?

Lad eleverne læse Alma 22:18; 3 Nephi 9:20 og se efter, hvad andet vi er blevet bedt om at ofre. Bed eleverne om at fortælle om eksempler, hvor de villigt gav afkald på noget (andet end penge) til fordel for Herren. Lad dem drøfte følgende spørgsmål:

- Hvad lærte I ved at yde disse ofre?
- Hvad følte I ved det?
- Hvorfor er det vigtigt, at man yder sine ofre villigt?
- Hvordan kan det forberede os til Jesu Kristi andet komme at være villig til at yde noget for Herren?

Læs følgende udtalelse af Ældste Rudger Clawson, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, i uddybningen af Lære og Pagter 64:23 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 138). Du kan også læse følgende udtalelse af ældste Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»For nogle år siden talte en af vore brødre om tiende-betaling som »brandforsikring«. Den udtalelse vakte latter. Ikke desto mindre er Herrens ord klart nok, at de, som ikke holder befalingerne og iagttager Guds love, skal blive opbrændt, når han kommer. For det skal være en dag, hvor vi skal dømmes, og en dag, hvor vi skal sigtes, og en dag, hvor de gode skal skilles fra de onde. Jeg vil vove at tilkendegive min egen personlige mening om, at der aldrig i jordens historie har fundet nogen begivenhed sted, der bliver så forfærdelig, som dagen for det andet komme – ingen begivenhed så fuld af naturens ødelæggende kræfter, så skæbnesvanger for jordens folkeslag, så frygtelig for de ugudelige, eller så vidunderlig for de retskafne« (»We Need Not Fear His Coming«, i *1979 Devotional Speeches of the Year*, 1980, s. 82–83).

Lære og Pagter 65

Indledning

I begyndelsen af 1834 ankom Wilford Woodruff, en nydøbt nyomvendt, til Kirtland og mødtes med profeten Joseph Smith og hans bror Hyrum. Præsident Woodruff har senere fortalt:

»Søndag aften bad profeten alle, som bar præstedømmet, om at samles i den lille skolebygning, som lå der. Det var et lille bjælkehus, måske kun knap 18 kvadratmeter. Men det rummede hele præstedømmet i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, som på daværende tidspunkt var i Kirtland ... Da vi var samlet, bad profeten Israels ældster om efter tur at bære vidnesbyrd om dette værk ... Da de var færdige, sagde profeten: »Brødre, jeg er i høj grad blevet opbygget og belært af jeres vidnesbyrd her i aften, men jeg vil gerne sige til jer med Herren som vidne, at I ved ikke mere om denne kirkes og dette riges skæbne end et barn på sin moders skød. I begriber det ikke.« Jeg var temmelig overrasket. Han sagde: »Det er kun en lille håndfuld af præstedømmet, I ser her i aften, men denne kirke kommer til at fylde Nord- og Sydamerika – den kommer til at fylde verden« (i *Conference Report*, apr. 1898, s. 57).

Vi ser opfyldelsen af Joseph Smiths profeti i dag, hvor Kirken oplever en hidtil uset vækst. Lære og Pagter 65 bekræfter, at den sten, som Daniel beskrev, er Jesu Kristi evangelium, og det er ved at blive udbredt over hele jorden. Præsident Gordon B. Hinckley har tilføjet sit vidnesbyrd:

»Den lille sten, der blev revet ud af bjerget uden hænder, som det blev vist i Daniels syn, ruller frem for at opfylde hele jorden (se Dan 2:44–45). Ingen magt under himlen kan standse den, hvis vi vil vandre i retfærdighed, og hvis vi er oprigtige og trofaste. Den Almægtige selv er vores overhoved« (*Stjernen*, juli 1995, s. 72).

Væsentlige evangeliske principper

- Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Guds rige på jorden. Dens formål er at forberede verden til Jesu Kristi andet komme (se L&P 65; se også Dan 2:44–45).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 139–140.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 65:1–5. Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Guds rige på jorden. Dens formål er at forberede verden til Jesu Kristi andet komme. (10–15 minutter)

Vis et verdenskort. Vedhæft et billede af en stor, rund sten således, at den dækker en stor del af kortet. Lad eleverne læse Daniels Bog 2:44–45; Lære og Pagter 65:1–2 og finde ud af, hvad det skal forestille. Tal om, hvordan Daniels profeti er ved at blive opfyldt i dag. Læs udtalelsen af præsident Wilford Woodruff i indledningen ovenfor.

Skriv *Guds rige* og *Himmeriget* på tavlen. Lad eleverne søge i *Guide til skrifterne* efter en kort definition af hvert udtryk. Udvalg to elever til give deres definitioner, og skriv dem under de rigtige udtryk på tavlen.

Påpeg, at ifølge afsnitoverskriften til Lære og Pagter 65 beskrev Joseph Smith denne åbenbaring som en bøn. Læs versene 3–6, og find ud af, hvad vi bør bede om som forberedelse til det andet komme. Bed eleverne om at tale om måder, hvorpå Guds rige (Kirken) hjælper os til at forberede os til himmeriget (tusindårsriget).

Læs denne udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Man bør forstå, at denne kirke ikke er en selskabelig forening. Den er Guds rige på jorden. Den er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Dens formål er at bibringe både levende og døde frelse og ophøjelse« (»Rise to a Larger Vision of the Work«, *Ensign*, maj 1990, s. 97).

Læs følgende udtalelse af præsident Hinckley:

»Lad os gøre vores andel med hensyn til at dele evangeliet med andre omkring os, først og fremmest ved vores eksempel og derefter ved inspireret forskrift.

Den sten, der uden hænder blev revet løs af bjerget, skal rulle frem, indtil den opfylder hele jorden. (Se Dan 2). Jeg bærer jer mit vidnesbyrd om denne sandhed og om den sandhed, at hver enkelt af os kan hjælpe til på måder, som står i forhold til vore omstændigheder, hvis vi vil søge vor himmelske Faders vejledning og inspiration. Det er Guds værk, som vi gør, og med hans velsignelse vil det lykkes for os« (*Faith, the Essence of True Religion*, 1989, s. 57).

Bed eleverne om at tale om måder, hvorpå de kan forkynde evangeliet for at være med til at berede jorden til Jesu Kristi andet komme.

Lære og Pagter 66

Indledning

Hvor godt kender vor himmelske Fader os? Hvis vi giver agt på hans råd, vil han lede os uden om alvorlige problemer? Hvor villig er han til at hjælpe os til at se vore svagheder og til at omvende os? Svarene på disse spørgsmål kan illustreres af begivenhederne i William E. McLellins liv.

William E. McLellin sluttede sig til kirken i 1831 og blev udvalgt til at være en af de oprindelige tolv apostle i 1835. Kort efter sin dåb gav Herren ham denne advarsel:

»Du er ren, men ikke i alt, omvend dig derfor« (L&P 66:3). Han virkede trofast i Kirken, men hengav sig undertiden til at kritisere Det Første Præsidentskab og til at søge menneskers ros. I 1835 blev han udelukket af fællesskabet for en tid, og i 1838 blev han udelukket af Kirken for vantro og frafald. Han sluttede sig til pøbelen i Missouri, som forfulgte de hellige. Da Joseph Smith blev anholdt i Far West, var McLellin blandt den gruppe, der plyndrede profetens hjem.

Lære og Pagter 66 viser, at Herren kender vore svagheder. Dette afsnit giver råd, som, hvis man følger dem, fører til »det evige livs krone« (v. 12).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren har åbenbaret den nye og evige pagt (evangeliets fylde) i de sidste dage for at gøre det muligt for menneskenes børn at opnå evigt liv (se L&P 66:2; se også JSO, 1 Mos 17:11–12; Jer 32:36–40; L&P 45:9).
- Herren kender vore svagheder og vil vise os de sider af vores liv, hvor vi har brug for omvendelse (se L&P 66:3–4, 9–10; se også L&P 6:16).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 140–141.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 66. Herren kender vore svagheder og vil vise os de sider af vores liv, hvor vi har brug for omvendelse. (20–25 minutter)

Spørg eleverne, om nogen af dem har modtaget deres patriarkalske velsignelse. Spørg:

- Hvordan har den hjulpet jer?
- Hvordan ville I beskrive en patriarkalsk velsignelse?

Læs følgende udtalelse af præsident Thomas S. Monson, der er rådgiver i Det Første Præsidentskab: »En patriarkalsk velsignelse indeholder bogstavelig talt kapitler fra jeres bog over evige muligheder« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 55).

Læs 2 Nephi 9:20, og foreslå eleverne at understrege det, som Gud ved. Spørg: Hvordan kan en patriark kende til »jeres bog med evige muligheder«? Bær vidnesbyrd om, at vor himmelske Fader ved alt om os, bl.a. også vore stærke og svage sider, vore tanker og muligheder.

Læs oplysningerne om William E. McLellin i indledningen ovenfor. Lad eleverne læse Lære og Pagter 66:1–3 og svare på følgende spørgsmål:

- På hvilke måder var William E. McLellin velsignet?
- Hvordan beskriver Herren ham i vers 3?
- Hvordan kunne rådet i dette vers gælde os?

- Hvis vi ikke er klar over vore synder, hvordan kan vi så finde ud af, hvilke de er?

Læs Jakobs Bog 4:7, og spørg:

- Hvorfor er Herren villig til at vise os vore synder og svagheder?
- Hvordan kan vi lære af ham, hvad vi har brug for at omvende os fra?
- Hvorfor er et vigtigt, at vi omvender os, så snart vi bliver klar over vore synder?

Læs Lære og Pagter 66:4, og find ud af, hvad Herren sagde, at han ville vise William E. McLellin. Skriv overskrifterne *Løfter* og *Advarsler* på tavlen. Bed eleverne om at læse versene 5–13. Lad halvdelen af klassen se efter løfter, som Herren gav William E. McLellin, og den anden halvdel se efter advarsler, som Herren gav. Lad eleverne skrive, hvad de har fundet frem til, på tavlen. Gennemgå listerne som klasse. Spørg: Hvilke punkter tror I er vigtigst for unge i dag? Lad eleverne begrunde deres svar.

Indledning

Kirkens historie rummer megen værdifuld lære for os i vore dage. Da Herren gav sin godkendelse til, at Befalingernes Bog (som senere blev til Lære og Pagter) kunne udgives, var der for eksempel mange af Kirkens ældster, som bar vidnesbyrd om, at disse åbenbaringer var kommet fra Gud, men nogle af brødrene kritiserede det sprog, som profeten Joseph Smith havde brugt. Joseph var ikke fuldkommen, men ordene var sande, og de havde Herrens guddommelige godkendelse (se L&P 67:9).

Skrifterne gives gennem ufuldkomne dødelige. Men vi bliver dømt efter, hvordan vi modtager dem. Præsident Ezra Taft Benson, den daværende præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt: »Vi behøver ikke at bevise, at Mormons Bog er sand. Bogen er bevis nok i sig selv. Alt, hvad vi behøver, er at læse den og fortælle om den! Mormons Bog er ikke på prøve – menneskene i verden, heriblandt Kirkens medlemmer, er på prøve med hensyn til, hvad de vil gøre med dette andet vidne om Kristus« (*Stjernen*, jan. 1985, s. 6). Det samme gælder for alle skrifterne.

I afsnit 67 gav Frelseren »jer, der er blevet kaldet til dette embede« et særligt løfte om, at hvis de ville ydmyge sig, ville sløret blive sønderrevet. »I kan ikke tåle Guds nærværelse eller engles betjening. Hold derfor tålmodigt ud, indtil I er fuldkomne« (L&P 67:10, 13).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi kan miste velsignelser ved mangel på tro (se L&P 67:3; se også 4 Mos 14:22–33).
- Skønt profeten Joseph Smith var ufuldkommen, har Herren vidnet om, at de åbenbaringer, som Joseph modtog, er sande (se L&P 67:4–9; se også L&P 1:24).
- Den ære at se Herren får de, som er levendegjort af hans Ånd, i hans egen bestemte tid (se L&P 67:10–14; se også L&P 88:68; 93:1; Moses 1:11).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 119.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 141–143.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 67:4–9. Skønt profeten Joseph Smith var ufuldkommen, har Herren vidnet om, at de åbenbaringer, som Joseph modtog, er sande.

(20–25 minutter)

Hæng et billede af profeten Joseph Smith op på tavlen. Lad eleverne nævne alle de positive egenskaber ved ham, som de kan. Bed dem om at nævne den uddannelse eller de grader, der gjorde ham egnet til at blive præsident for Kirken. Vis nogle skrifter, som Joseph Smith var med til at frembringe (Mormons Bog, Lære og Pagter, Den Kostelige Perle) og andre bøger, som indeholder hans belæring (f.eks. *Forelæsninger om Troen*, *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, *History of the Church*, *The Papers of Joseph Smith*). Spørg: Hvordan kunne Joseph Smith gøre det, han gjorde, når han havde så lidt uddannelse og ingen formel teologisk uddannelse?

Udvælg nogle elever til at læse et af følgende vers: Første Korintherbrev 1:27; Lære og Pagter 1:19, 24, 29; 35:13; 124:1. Spørg: Hvilken slags tjenere vælger Herren ofte til at hjælpe til med at udføre hans værk? Hjælp eleverne til at forstå, at de, som Herren vælger til at udføre hans værk, ofte ikke er uddannede, men han kan gøre nytte af dem.

Vis et billede af de sidste dages profeter. Spørg:

- Hvilke kvalifikationer har disse profeter til fælles?
- Hvorfor kan Herren bruge dem, der trofast holder hans befalinger?
- Hvornår har I følt, at I var i stand til at yde mest hjælp til Herrens værk? Hvorfor?

Læs afsnitsoverskriften til Lære og Pagter 67, spørg: Hvorfor tror I, at nogle af dem, der var til stede til konferencen, havde betænkeligheder ved det sprog, der bruges i åbenbaringerne? Læs vers 4–9, og spørg:

- Hvad svarede Herren dem, der var imod ordlyden i skrifterne?
- Hvilken udfordring gav han dem?

- Hvorfor ville det være umuligt at skrive en åbenbaring, selv om ordene lignede hinanden?

Læs afsnittene 5–6 i den historiske baggrund for afsnit 67 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 142). Spørg:

- Hvorfor tror I, at det er sådant »et forfærdeligt ansvar at skulle skrive i Herrens navn«?
- Læs Lære og Pagter 18:34–36. Hvad er det i åbenbaringerne fra Herren, der ikke kan gøres efter af menneskene?

Bær vidnesbyrd om, at Herrens Ånd gør skrifterne enestående og af stor værdi i vores liv, og at Ånden kan tale til os ved hjælp af skrifterne. Lad eleverne bruge nogle få minutter på at finde et yndlingsskriftsted i Lære og Pagter. Bed nogle frivillige om at læse deres skriftsted og fortælle, hvorfor netop det skriftsted betyder noget for dem.

Lære og Pagter 68

Indledning

Da afsnit 68 blev givet, boede profeten Joseph Smith og hans familie sammen med John og Alice Johnsons familie i Hiram i Ohio. Denne åbenbaring er stilet til ældsterne Luke S. og Lyman E. Johnson (sønner af John og Alice), Orson Hyde og William E. McLellin. Disse mænd tjente alle senere som apostle. Alle fire faldt fra Kirken, skønt Orson Hyde og Luke Johnson kom tilbage og forblev trofaste resten af livet. Lyman Johnson og William McLellin kom aldrig tilbage.

Lære og Pagter 68 rummer vigtige belæringer til forældre. Præsident Howard W. Hunter har sagt: »Det er vigtigt at huske på, at den grundlæggende enhed i Kirken er familien« (*The Teachings of Howard W. Hunter*, red. Clyde J. Williams, 1997, s. 144). Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum har skrevet: »Ægtemand og hustru har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn ... Forældre har en hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov, til at lære dem at elske og tjene hinanden, til at overholde Guds befalinger samt til at være loydlige samfundsborgere, uanset hvor de bor. Ægtemænd og hustruer – mødre og fædre – vil over for Gud blive holdt ansvarlige for udførelsen af disse forpligtelser« (»Familien: En proklamation til verden«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 101).

Væsentlige evangeliske principper

- Det, som Herrens tjenere siger, når de tilskyndes af Helligånden, er hellig skrift og Herrens vilje (se L&P 68:1–4; se også ApG 4:31; 2 Pet 1:21; L&P 21:4–6).

- Missionærerne er kaldet til at forkynde evangeliet for hele verden og til at vidne om Jesus Kristus (se L&P 68:1–12; se også L&P 11:15).
- Værdige højpræster kan kaldes til at tjene som biskop. Biskopperne skal udpeges af Det Første Præsidentskab og ordineres ved den rette myndighed (se L&P 68:14–24; se også L&P 107:15–17, 68–75, 87–88).
- Forældre har fået befaling om at undervise deres børn i evangeliet (se L&P 68:25–32; se også Ordsp 22:6).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 143–146.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 68:1–4. Det, som Herrens tjenere siger, når de tilskyndes af Helligånden, er hellig skrift og Herrens vilje. (10–15 minutter)

Vis eleverne en bibel og spørg: Hvilke skrifter har vi i Kirken, som andre religioner ikke har? (Mormons Bog, Lære og Pagter, Den Kostelige Perle). Vis eleverne disse andre skrifter, og læg dem oven på hinanden på Bibelen. Spørg: Har vi andre skrifter i Kirken? Læs Lære og Pagter 68:2–4, og find svaret på dette spørgsmål. Læg nogle numre af *Liahona* oven på skrifterne.

Læs følgende udtalelser. Præsident Ezra Taft Benson, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Guds åbenbaringer til Adam gav ikke Noa besked på, hvordan han skulle bygge arken. Noa havde brug for sin egen åbenbaring. Derfor er den mest betydningsfulde profet, så vidt I og mig angår, den der lever i vor tid, til hvem Herren nu åbenbarer sin vilje med os. Derfor er det vigtigste læsestof for os i dag profetens ord, som vi hver måned kan læse i *Den danske Stjerne*« (*Den danske Stjerne*, juni 1981, s. 2–3).

Som Kirkens præsident sagde præsident Benson:

»I de næste seks måneder bør jeres konferenceudgave af *Stjernen* stå ved siden af jeres standardværker og blive benyttet lige så ofte. Som min gode ven og bror Harold B. Lee har sagt, bør vi lade disse konference-taler »være retningslinier for vort liv og levned de næste seks måneder. Disse er vigtige ting, som Herren anser for passende at åbenbare for dette folk på denne dag« (*Stjernen*, juli 1988, s. 76).

Drøft følgende spørgsmål:

- På hvilke måder har ordene fra de nutidige profeter velsignet jer?
- Hvordan ville vores religion være uden nutidig åbenbaring?
- Hvordan kan I gøre ordene fra de levende profeter til en større del af jeres dagligdag?

Lære og Pagter 68:1–12. Missionærerne er kaldet til at forkynde evangeliet for hele verden og til at vidne om Jesus Kristus. (15–20 minutter)

Vis et verdenskort. Spørg eleverne:

- Hvis I kunne vælge, hvor I ville på mission, hvor skulle det så være? Hvorfor?
- Hvad er det, der betyder mere, end hvor I tjener? Hvorfor?
- Hvorfor har Herren brug for missionærer over hele verden?

Læs Lære og Pagter 68:1–2, og spørg:

- Hvordan er disse vers ved at blive opfyldt?
- Hvad er jeres ansvar med hensyn til at være med til at opfylde disse vers?

Skriv nedenstående skemaer af på tavlen, eller giv eleverne dem som uddelingsark. Undlad at udfylde den højre kolonne. Lad eleverne finde de anførte vers og skrive svarene på.

L&P 68	Dette befaler Herren sine missionærer
v. 1	Brug skrifterne i undervisningen i evangeliet.
v. 3	Undervis i evangeliet ved Ånden.
v. 6	Vær ikke bange. Bær vidnesbyrd om Jesus Kristus.
v. 8–9	Drag ud i hele verden. Døb dem, der tror.

L&P 68	Dette lover Herren sine trofaste missionærer
v. 4–5	I får inspiration til at forkynde Herrens sind, vilje og ord.
v. 6	Herren er med jer.
v. 9	De, som tror og bliver døbt, bliver frelst.
v. 10	Tegn følger dem, der tror.
v. 11	I lærer tegnene på Frelserens komme at kende.

Spørg:

- Hvordan påvirker det jeres ønske om at tjene ham som missionær, at I kender Herrens forventninger og løfter?
- Hvad kan I gøre nu for at forberede jer på at tjene Herren, når I bliver kaldet?

Læs følgende udtalelse af præsident Howard W. Hunter:

»Tidligere profeter har belært, at hver eneste sund og værdig ung mand bør tjene en fuldtidsmission. Jeg fremhæver dette behov i dag« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 88).

Lære og Pagter 68:14–24. Værdige højpræster kan kaldes til at tjene som biskop. Biskopperne skal udpeges af Det Første Præsidentskab og ordineres ved den rette myndighed. (10–15 minutter)

Vis eleverne et billede af Kirkens præsiderende biskopråd (se det sidste konferencenummer af *Liahona*). Bed dem om at stille ti ja- eller nej-spørgsmål for at gætte, hvilken stilling denne mand har i Kirken. Læs følgende udtalelser om embedet som præsiderende biskop:

»I gamle dage var biskopperne (dommerne) »virkelige efterkommere af Aron«. Deres embede havde sin begyndelse med Aron, som var kirkens præsiderende biskop. Selv i vores uddeling har »de førstefødte blandt Arons sønner« ... »lovæssig ret til embedet som biskop ... thi den førstefødte har ret til præsidiat over dette præstedømme og har dets nøgler eller myndighed.« Det vil sige, at det er hans ret at være Kirkens præsiderende biskop, *hvis han er udvalgt og godkendt af Det Første Præsidentskab*. Indtil videre er den slægtslinie, gennem hvilken embedet som præsiderende biskop går i arv »fra fader til søn«, ikke blevet åbenbaret. Indtil da bliver højpræster i Det Melkisedeske Præstedømme udvalgt til at tjene i dette embede og ligeledes som biskopper i ward« (Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith*, s. 352; kursiv tilføjet).

»Siden Det Præsiderende Biskopråd blev dannet har det haft ansvar for mange af Kirkens timelige anliggender. Disse har omfattet medvirken til at tage imod, fordele og føre regnskab med medlemmernes tiende, offerydelser og bidrag; administration af programmer, der hjælper de fattige og trængende; udformning, opførelse og vedligeholdelse af templer; og revision og overførsler af medlemskort ... Historisk set har Det Præsiderende Biskopråd præsideret over Det Aronske Præstedømme« (i Daniel H. Ludlow, red., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 bind, 1992, 3:1128).

Læs Lære og Pagter 68:14–21, og se efter svar på følgende spørgsmål:

- Hvem kan tjene som præsiderende biskop? (En værdig, bogstavelig efterkommer af Aron eller en værdig højpræst).

- Hvem kalder og ordinerer den præsiderende biskop?

Fortæl eleverne, at den præsiderende biskop skal kaldes af Herren gennem Det Første Præsidentskab (se v. 15, 19–20). Forklar, at Det Første Præsidentskab giver stavspræsidenterne myndighed til at kalde og ordinere lokale biskopper. Spørg: Hvilke kvalifikationer skal en biskop have? (Se v. 15, 19; se også 1 Tim 3:2–7). Bed eleverne om at skrive på tavlen, hvad de kan gøre for at opretholde deres lokale biskop.

Lære og Pagter 68:25–32. Forældre har fået befaling om at undervise deres børn i evangeliet. (15–20 minutter)

Inden undervisningen begynder beder du nogle børn i primaryalderen om at svare på spørgsmål som f.eks.: Hvordan ved I, at Jesus elsker jer? Hvorfor vil I gerne komme i himlen? Hvordan tror I himlen er? Skriv deres svar ned, eller optag dem på bånd, og læs eller afspil dem for dine elever.

Spørg: Hvilke belæring mener I er vigtigst for børn? Skriv elevernes svar på tavlen. Lad eleverne læse Lære og Pagter 68:25–31 og sammenligne deres liste med det, som Herren har sagt, at forældre skal undervise deres børn i.

Spørg: Hvad sagde Herren i vers 25, som fortæller jer, at disse principper er meget vigtige? Læs udtalelserne af præsident Howard W. Hunter og »Familien: En proklamation til verden« i indledningen til afsnit 68 ovenfor. Spørg:

- Hvilket udsagn i proklamationen lærer os, hvor alvorlig forældrenes rolle er med hensyn til at drage omsorg for deres børn?
- Hvad kan I gøre nu for at forberede jer til at blive en god forælder?
- Hvordan tror I, at man bedst kan undervise børn i disse principper?

Lære og Pagter 69

Indledning

I Lære og Pagter 69 belærte Herren John Whitmer om hans kaldelse til at føre Kirkens historie. Herren forventer også, at vi fører personlige optegnelser og slægtshistorier. Præsident Spencer W. Kimball har sagt:

»Lad os nu fortsætte dette vigtige arbejde med at nedskrive det, vi gør, det, vi siger, det, vi tænker, for at være i overensstemmelse med Herrens belæring. For dem af jer, som ikke allerede er begyndt på jeres mindebøger og jeres optegnelser, foreslår vi, at I endnu i dag begynder at skrive

jeres optegnelser ganske fuldt ud og fuldstændigt. Vi håber, at I vil gøre dette, vore brødre og søstre, for dette er, hvad Herren har befalet« (*Den danske Stjerne*, maj 1980, s. 8).

Ved en anden lejlighed gav præsident Kimball Kirkens unge dette råd:

»Få fat i en notesbog, mine unge venner, en dagbog, som kan holde gennem alle tider, så kan det være, at englener citerer fra det i al evighed. Begynd i dag, og skriv i den jeres færden, jeres dybeste tanker, jeres præstationer og jeres nederlag, jeres venskaber og jeres sejre, jeres indtryk og jeres vidnesbyrd. Husk, at Frelseren revsede dem, der ikke optegnede vigtige begivenheder« (»The Angels May Quote from It«, *New Era*, okt. 1975, s. 5).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren forventer, at hans kirke og dens medlemmer skriver en historie til gavn for den opvoksende slægt (se L&P 69:3–8; se også L&P 47:1–4).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 119–120.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 147–148.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 69:3–8. Herren forventer, at hans kirke og dens medlemmer skriver en historie til gavn for den opvoksende slægt. (15–20 minutter)

Læs fra din dagbog eller fortæl om, hvordan du fik et vidnesbyrd om skrifterne. (Vær forsigtig med at fortælle om noget, der er for helligt eller personligt). Stil spørgsmål som disse:

- Hvad tror I, mine forældre føler, når de hører om denne oplevelse?
- Hvordan kan denne oplevelse påvirke mine børn (eller andre familiemedlemmer)?
- Hvordan kan det være en hjælp for mig senere i livet at huske på dette?
- Hvad ville gå tabt, hvis denne eller andre oplevelser som denne, aldrig blev skrevet ned?

Bed en elev, som fører dagbog, om at fortælle, hvilke velsigelser der følger med dette? Læs Lære og Pagter 69:3–8, og spørg:

- Hvilken historie blev John Whitmer bedt om at skrive? (Se v. 3).
- Hvad er det i versene 7–8, der viser den vigtighed, som Herren tillægger den historie, som John Whitmer skulle skrive?

- Hvordan kan vi overføre dette på vores egen dagbog?

Læs præsident Spencer W. Kimballs udtalelse i indledningen til afsnit 69 ovenfor. Bed eleverne om på et stykke papir at skrive, hvordan de fik et vidnesbyrd om skrifterne, eller om at skrive om deres yndlingsskriftsted, og hvorfor de godt kan lide det. Motivér dem til at føje denne beretning til deres dagbog.

Lære og Pagter 70

Indledning

Profeten Joseph Smith fortalte nogle af de første brødre, at »Mormons Bog var ... vor religions slutsten« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 232). Præsident Ezra Taft Benson har tilføjet, at »Lære og Pagter er dækstenen, med fortsat sidste dages åbenbaring.« Han har vidnet om, at Herrens hensigt med Mormons Bog er, at den skal »føre os til Kristus«, og Lære og Pagter skal »føre os ind i Kristi rige, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige« (*Stjernen*, juli 1987, s. 77, 80). Præsident Howard W. Hunter har givet denne forklaring: »Lære og Pagter indeholder Herrens ord og vilje, sådan som den er blevet åbenbaret for mænd og kvinder i denne uddeling. Bogen er et helligt skrift især for vores tid« (*Teachings of Howard W. Hunter*, s. 55). I afsnit 70 gav Herren profeten Joseph Smith og andre ret til at forvalte de åbenbaringer, som er blevet til Lære og Pagter (se v. 1–5).

Væsentlige evangeliske principper

- Lære og Pagter er et grundlag af hellig skrift for Kirken i de sidste dage (se overskriften til L&P 70, v. 1–5; se også 2 Tim 3:16–17).
- De kirkeledere, der er kaldet til at tjene Herren på fuld tid, får deres behov tilgodeset af Kirken (se L&P 70:12–16; se også L&P 24:3–9; 42:71–72; 43:12–14).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 119–120.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 142–143.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 70:1–5. Lære og Pagter er et grundlag af hellig skrift for Kirken i de sidste dage.
(10–15 minutter)

Byg en simpel pyramide af byggeklodser. Spørg eleverne: Hvis denne bygning forestiller Kirken, hvad tror I så, at det

nederste lag klodser forestiller? Efter at eleverne er kommet med nogle gæt, så fortæl, at Jesus Kristus og profeterne og apostlene er grundvolden (se Ef 2:20). Forklar, at profeten Joseph Smith har givet et andet svar på dette spørgsmål. Lad eleverne læse afsnitoverskriften til Lære og Pagter 70 og finde dette svar, og forklar, at Lære og Pagter er Kirkens doktrinære grundvold. Læs Lære og Pagter 69:1–2; 70:1–5, og spørg:

- Hvilke to mænd, som er nævnt i Lære og Pagter 69:1–2, er også nævnt i Lære og Pagter 70:1–5?
- Hvad befalede Herren i Lære og Pagter 69:1–2, at disse mænd skulle gøre?
- Hvilke »befalinger« tales der om i vers 1? (Se overskriften til L&P 69).
- Hvem andre tales der til i Lære og Pagter 70:1?
- Hvad fik de befaling om at gøre?

Bed en elev om at læse den historiske baggrund for afsnit 70 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 142). Spørg:

- Hvilket bevis er der i disse oplysninger på, at Herren værdsatte fremkomsten af Lære og Pagter?
- Hvad kan vi gøre for at vise Herren, at vi værdsætter Lære og Pagter?

Lære og Pagter 70:12–16. De kirkeledere, der er kaldet til at tjene Herren på fuld tid, får deres behov tilgodeset af Kirken. (5–10 minutter)

Spørg de elever, der har en kirkekaldelse:

- Hvor megen tid bruger I hver uge på jeres kaldelse?
- Hvor megen tid tror I, at hjælpeforeningspræsidentinden og biskoppen bruger på deres kaldelser?
- Hvor megen tid tror I profeten bruger på sin kaldelse?

Del følgende spørgsmål ud blandt eleverne. Lad dem læse Lære og Pagter 24:3, 7; 70:12–16, og se efter svarene.

- Hvor lang tid forventede Herren, at disse tjenere skulle arbejde? (Se L&P 24:7).
- Hvordan sørgede Herren for disse tjeneres materielle behov? (Se L&P 24:3).
- Hvad betyder det, at »den, der er sat til at tjene i åndelige ting, er sin løn værd«? (L&P 70:12). (De kirkeledere, der er kaldet til at tjene Herren på fuld tid, får deres behov tilgodeset af Kirken).
- Hvad skal der sørges for til disse kirkeledere ifølge Lære og Pagter 70:16?

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds:

»De, der forvalter frelsen, er nødt til at spise og drikke; de skal have tøj på kroppen, gifte sig, stifte familie og leve, som andre mennesker gør. Når al deres tid og alle deres kræfter går til at opbygge riget, må andre – heldigvis dem, der er velsignet af deres forvaltning – tilgodese behovene hos arbejderne i vingården; for »en arbejder er sin løn værd« (L&P 84:79). »Men arbejderen i Zion skal arbejde for Zion, thi dersom han arbejder for penge, skal han omkomme« (2 Nephi 26:31)« (Doctrinal New Testament Commentary, 3 bind, 1966–1973, 2:351; se også L&P 24:3–9; 42:71–72).

Lære og Pagter 71

Indledning

Herren åbenbarede afsnit 71 på et tidspunkt, hvor kritikere og frafaldne fremsatte falske anklager mod Kirken. Præsident Spencer W. Kimball har sagt:

»Som medlemmer af Kirken bliver vi konstant prøvet, og der kommer endnu mange prøvelser . . . Hvis denne kirke blot var en kirke af mænd og kvinder, der kun underviste i menneskers lærdomme, ville vi kun møde megen lidt kritik eller modstand, eller ingen overhovedet – men fordi denne kirke tilhører ham, hvis navn den bærer, skal vi ikke blive overrasket, når der opstår kritik eller vanskeligheder. Med tro og gode gerninger sejrer sandheden« (Den danske Stjerne, okt. 1981, s. 138).

Væsentlige evangeliske principper

- Den bedste måde at tage til genmæle over for kritik fra Kirkens fjender på er at prædike evangeliet ud fra skrifterne ved Ånden (se L&P 71:1–8; se også Alma 1:16, 25–26; 4:15–16, 19; L&P 42:12–14; overskriften til L&P 73).
- Herren vil beskæmme dem, der modarbejder hans tjenere og hans værk (se L&P 71:9–11; se også Jakobs Bog 7:1–2, 13–20; Alma 12:1).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 113–115.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 143–144.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 71. Den bedste måde at tage til genmæle over for kritik fra Kirkens fjender på er at prædike evangeliet ud fra skrifterne ved Ånden.
(10–15 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvad føler I, når I hører kritik eller løgne om Kirken eller dens ledere?
- Hvordan mener I, at trofaste kirkemedlemmer bør reagere på en sådan kritik?

Forklar, at de hellige på profeten Joseph Smiths tid måtte slås med lignende falske beskyldninger. Læs baggrundsoplysningerne om afsnit 71 fra det ene eller begge institut-hæfter (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 113–115; *Lære og Pagter Elevens hæfte*, s. 143). Læs Lære og Pagter 71:1, 4, 7–11, og spørg:

- Hvordan befalede Herren profeten Joseph at reagere?
- Hvad lovede Herren Joseph?

Fortæl eleverne, at med mindre Kirkens ledere bliver kaldet til det, bliver de frarådet at deltage i offentlige diskussioner eller fora, hvor Kirkens standpunkter drøftes. Kirken advarer de medlemmer, som deltager i sådanne fora, om, at de kan gøre megen skade, hvis de giver en forkert fremstilling af Kirkens standpunkter, og understreger, at de medlemmer, som deltager, ikke taler på Kirkens vegne. (Se *Stjernen*, juli 1989, s. 24–26). Læs 3 Nephi 11:28–29, og påpeg, at selv de, der er kaldet specifikt til at repræsentere Kirken offentligt, må undgå diskussioner og stridens ånd.

Læs udtalelsen af præsident Spencer W. Kimball i indledningen til afsnit 71 ovenfor. Spørg: Hvilket håb giver denne udtalelse til dem, der reagerer på den rette måde over for kritik? Lad eleverne læse Alma 1:16, 25–26; 4:15–16, 19; Lære og Pagter 42:12–14 og se efter, hvordan disse vers hænger sammen med de principper, der omtales. Bed eleverne om at lave en skriftsteds-kæde, der knytter disse skriftsteder sammen med Lære og Pagter 71:7–11. Læs afsnitoverskriften til Lære og Pagter 73, og se efter, hvilken indvirkning undervisning i evangeliet havde på de mennesker, som havde negative følelser over for Kirken.

Lære og Pagter 72

Indledning

Edward Partridge, Kirkens første biskop, blev kaldet til at tjene i Independence i Missouri. Eftersom Independence var over 1.300 km fra Kirtland, blev der også brug for en biskop

i Kirtland. I afsnit 72 kaldte Herren Newel K. Whitney til at tjene som den anden biskop i Kirken og til at lede Kirken i Kirtland (se v. 1–8). Herren ridsede derefter nogle af de ansvar op, som en biskop har (se v. 9–26).

Præsident Gordon B. Hinckley har givet yderligere instruktioner om de pligter, som en biskop har i vore dage:

»Jeg nærer en dyb taknemmelighed i mit hjerte for vore biskopper. Jeg er inderligt taknemmelig for den Almægtiges åbenbaring, hvorved dette embede blev skabt og fungerer ...

Vi forventer, at I virker som wardets præsiderende højpræst, folkets vejleder, og at I forsvarer og hjælper dem med deres bekymringer, trøster dem, der sørger, og tager jer af dem, der lider nød. Vi forventer, at I står som vogtere og beskyttere af den lære, der undervises i i jeres ward, og af undervisningens kvalitet og beklædningen af de forskellige stillinger, som er nødvendige ...

I skal sørge for, at der ikke er nogen, som går sultne eller uden mad og husly. I skal kende forholdene hos alle de mennesker, som I præsiderer over.

I skal give jeres folk trøst og vejledning. Jeres dør skal altid stå åben i enhver form for krise eller sorg. I skal være stærke nok til at bære deres byrder. I skal række ud i kærlighed, selv til overtræderen« (se *Liahona*, juli 1999, s. 62, 67).

Væsentlige evangeliske principper

- Det kræves, at vi aflægger regnskab for vores forvaltning, både i dette liv og i det næste (se L&P 72:3–4; se også Matt 24:44–47; L&P 59:2).
- Biskopperne har ansvaret for at bedømme medlemmernes værdighed, forvalte de økonomiske bidrag og tage sig af de fattige (se L&P 72; se også L&P 68:14–21).

Yderligere hjælpeklider

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 144–146.*

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter 72:3–4. Det kræves, at vi aflægger regnskab for vores forvaltning, både i dette liv og i det næste. (15–20 minutter)

Spørg eleverne: Hvordan lyder de første to store bud? Hvis eleverne ikke kender svaret, så lad dem læse Matthæusevangeliet 22:36–40. Skriv *Elsk Gud og elsk din næste* på tavlen. Spørg eleverne, om de kan komme i tanke om, hvordan man kan holde begge bud på samme tid (se Matt 25:40; Mosiah 2:17). Lad nogle få elever fortælle om en hændelse, hvor nogen tjente dem. Bed dem tænke over, hvordan denne tjeneste var udtryk for kærlighed til Gud. Læs Lære og Pagter 72:3–4, og spørg:

- Hvornår vil Herren bedømme, hvordan I har klaret jer med hensyn til at varetage jeres ansvar?
- Hvem aflægger vi regnskab over for »i tid«, eller i dette liv? (Se v. 5).
- Hvem aflægger vi regnskab over for i »evighed«, eller i det næste liv? (Se Joh 5:22).
- Hvilken velsignelse i det næste liv får de, som er trofaste og kloge i livet på jorden?

Lad eleverne skrive på et stykke papir de ændringer, de kunne tænke sig at foretage for bedre at være forberedt, når de aflægger regnskab for deres forvaltning.

Lære og Pagter 72. Biskopperne har ansvaret for at bedømme medlemmernes værdighed, forvalte de økonomiske bidrag og tage sig af de fattige.

(20–25 minutter)

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley fra indledningen til afsnit 72 ovenfor. Lad eleverne læse Lære og Pagter 72:3–5, 10–11, 16–19. Sig til eleverne: Der er nogle i wardet, der skal have en tempelanbefaling. Hvem skal de henvende sig til? (Biskoppen; se v. 3–5. Vær opmærksom på, at biskoppens rådgivere kan forny tempelanbefalingerne). Bed eleverne om at skrive om lignende situationer, hvor biskoppen kan hjælpe. Lad dem fortælle om nogle af de eksempler, de har skrevet ned. Spørg:

- På hvilke måder har biskoppen velsignet jer?
- Læs Lære og Pagter 84:36. På hvilken måde er det at opretholde biskoppen det samme som at opretholde Herren?
- På hvilke måder kan vi bedre opretholde vores biskop?

Lære og Pagter 73–74

Indledning

I afsnit 73 fortalte Herren profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon, at det var nødvendigt at oversætte igen. Dette hentyder til Joseph Smiths oversættelse af Bibelen. »Når vi grunder eller mediterer over det, der hører Gud til, åbnes døren for forståelse. Sindet og ånden er rede til at modtage de tilskyndelser og den vejledning, der udgår fra den Hellige Ånd« (Otten and Caldwell, *Sacred Truths*, 2:394). Mens Joseph oversatte, modtog han afsnit 74, som er en inspireret forklaring på Første Korintherbrev 7:14.

Væsentlige evangeliske principper

- Hver enkelt person i en familie kan øve en positiv åndelig indflydelse i hjemmet (se L&P 74:1; se også Ef 5:22–6:4).
- Det kan skabe vanskeligheder i ægteskabet og familien, hvis man gifter sig uden for troen (se L&P 74:2–6; se også 5 Mos 7:3–4; 2 Kor 6:14).
- Små børn er hellige og bliver frelst i det celestiale rige i kraft af Jesu Kristi forsoning (se L&P 74:7; se også Moroni 8:8–22).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 146–148.*

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 74:1. Hver enkelt person i en familie kan øve en positiv åndelig indflydelse i hjemmet.

(5 minutter)

Skriv på tavlen *Man kan blive frelst ved en anden persons retfærdighed*. Spørg eleverne, om dette udsagn er sandt eller falsk. (Falsk; se 2. trosartikel). Lad eleverne læse Lære og Pagter 74:1, og spørg: Hvis udsagnet på tavlen er falsk, hvad betyder så dette skriftsted? Efter at eleverne er kommet med nogle forslag, læser du følgende udtalelse:

»I menigheden i Korinth var der åbenbart nogle, som hævdede, at når en ægtemand, eller en hustru, blev omvendt, burde han, eller hun, forlade den uomvendte partner som værende uren og besmitende. Overhovedet ikke! Paulus siger, at den ene parts omvendelse har bragt en helliggørende indflydelse ind i familien« (Hyrum M. Smith og Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, rev. udg., 1972, s. 432).

Spørg: Hvordan kan ét medlem af familien have afgørende betydning for ånden i hjemmet? Ældste Dean L. Larsen, der på daværende tidspunkt var i De Halvfjerds' præsidium, har givet de unge mennesker følgende råd:

»Husk, hvem I er. Husk, at formålet med, at I er kommet til jorden, er den tjeneste, som I er blevet udvalgt til at yde. Forbliv trofast over for det guddommelige kald, som vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, har pålagt jer. I kan bidrage ligeså meget til den åndelige stemning i jeres hjem som noget andet medlem af jeres familie kan, og I har en forpligtelse til at gøre det. Studér skrifterne, og opmuntr de andre medlemmer af jeres familie til at gøre det samme. Betal jeres tiende. Adlyd visdomsordet. Vær kyske.

I kan udøve større indflydelse end I nogen sinde har troet det muligt, hvis I vil gøre jeres del« (*Den danske Stjerne*, okt. 1983, s. 64).

Bed eleverne om at tænke over, hvad de kan gøre for at gøre deres hjem mere indbydende for Herrens Ånd.

Lære og Pagter 74:2–6. Det kan skabe vanskeligheder i ægteskabet og familien, hvis man gifter sig uden for troen. (10–15 minutter)

Vis en kande med vand og en kande med olie, og spørg eleverne, hvor let det er at blande disse to væsker. Hæld vandet over i olien og ryst kanden, og vis så klassen, hvor hurtigt det skiller. Læs Lære og Pagter 74:2–6, og se efter, hvordan disse vers hænger sammen med vandet og olien. Spørg:

- Hvilke udfordringer kan et ægtepar, hvor mand og hustru har hver sin religion, komme ud for?
- Hvordan kan et sådant ægteskab sætte sit præg på børnene?
- Hvilke mål kan unge sætte nu, som kan hjælpe dem til at få et harmonisk, vellykket ægteskab?

Læs følgende udtalelse af Det Første Præsidentskab:

»At gå ud med det modsatte køn på den rette måde er en forberedelse til tempelægteskab ... Du bør kun date unge, der har høje standarder, som respekterer dine standarder og som hjælper dig med at holde Jesu Kristi evangeliums standarder« (*Til styrke for de unge*, s. 6).

Lære og Pagter 74:7. Små børn er hellige og bliver frelst i det celestiale rige i kraft af Jesu Kristi forsoning. (5–10 minutter)

Vis klassen et billede af et eller flere af dine børn eller af et barn, som du kender godt. Fortæl om en særlig oplevelse, du har haft med barnet, og giv udtryk for den kærlighed, du har til barnet. Skriv *Mosiah 3:16; Moroni 8:8–12; L&P 29:46–47; 68:27* på tavlen. Bed eleverne om at læse disse skriftsteder og besvare følgende spørgsmål:

- Hvad føler vor himmelske Fader for sine børn?
- Hvornår bliver børn ansvarlige for deres synder?
- Hvor kommer de børn hen, som dør, inden de bliver ansvarlige?

Bed klassen om at slå op på Lære og Pagter 4:7 og se efter den kraft, som frelser børn. Bed eleverne om at lave en skriftsteds-kæde ved hjælp af dette vers og dem, der står på tavlen.

Lære og Pagter 75

Indledning

Mange åbenbaringer i Lære og Pagter blev modtaget under konferencer i Kirken. Afsnit 75 blev modtaget ved en konference i Amherst i Ohio og handler hovedsagelig om missionering. Ældste Boyd K. Packer har sagt: »Vi accepterer ansvaret for at prædike evangeliet for hvert eneste menneske på jorden. Og hvis nogen stiller spørgsmålet: »Vil det sige, at I er ude på at omvende hele verden?« så er svaret: »Ja. Vi vil forsøge at nå ud til hver eneste levende sjæl« (Den danske Stjerne, apr. 1976, s. 79).

Væsentlige evangeliske principper

- Trofaste missionærer modtager Herrens hjælp i deres arbejde og bliver lovet velsignelser i evigheden (se L&P 75:2–22; se også L&P 4).
- Kirkens medlemmer er ansvarlige for at være med til at støtte missionærerne og deres familier (se L&P 75:24–28; se også L&P 31:5).

Yderligere hjælpekilder

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 149–150.*

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter 75:2–22. Trofaste missionærer modtager Herrens hjælp i deres arbejde og bliver lovet velsignelser i evigheden. (15–20 minutter)

Skriv nogle forskellige erhverv på tavlen (f.eks. landmand, tømrer, læge, mekaniker, fabriksarbejder, skolelærer).

Spørg eleverne:

- Hvad mener I, der ville være en rimelig løn inden for hver af disse erhverv?
- Hvilket erhverv ville I vælge? Hvorfor?
- Hvilken sammenhæng er der mellem den løn, man får inden for disse erhverv, og en missionærs løn?
- På hvilke måder er den løn, som Herren giver, forskellig fra den løn, menneskene giver?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 75:3–22 og skrive en liste over en missionærs ansvar og en anden over lovede velsignelser. Listen over ansvar kan omfatte:

- At arbejde hårdt, at undgå dovenskab (se L&P 75:3; se også L&P 88:124).
- At opløfte sin røst (se L&P 75:4, 9, 13, 15; se også L&P 60:2).

- At forkynde sandheden (se L&P 75:4).
- At undervise ud fra skrifterne (se v. 4).
- At være trofast (se v. 5).
- At bede om Helligånden (se v. 10).
- At bede altid (se v. 11).

Listen over løfter kan omfatte:

- I vil indsamle mange neg (se L&P 75:5).
- I vil blive kronet med ære og herlighed (se v. 5).
- I vil få udødelighed og evigt liv (se v. 5).
- I vil blive undervist ved Talsmanden (se v. 10).
- I vil have Herren med jer (se v. 11, 13–14).
- I vil blive ophøjet på den yderste dag (se v. 16, 22).
- I vil blive fyldt med fryd og glæde (se v. 21).
- I vil overvinde alt (se v. 22).

Forklar, at i afsnit 75 blev 24 mænd kaldet til at tage på mission. Sig til eleverne: Forestil jer, at I alle har fået en missionærkaldelse i dag.

- Hvad ville I føle?
- På hvilke områder føler I jer forberedt?
- Hvad ville I gerne gøre for at blive bedre forberedt?

Læs følgende udtalelser. Ældste Howard W. Hunter, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Kirkens missionærer, både unge og ældre, er ude i verden for at undervise alle, der gerne vil lytte, i princippet om tro på Herren Jesus Kristus og evangeliets andre principper. Dette er i overensstemmelse med den fremgangsmåde, som Mesteren selv gav, sådan som der står i Markusevangeliet: »Jesus kaldte de tolv til sig og begyndte at udsende dem to og to« (Mark 6:7). De drog ud og aflagde vidnesbyrd om hans guddommelighed dengang, for over 1.900 år siden, og vore dages hengivne repræsentanter aflægger det samme vidnesbyrd, mens de drager ud i verden »to og to« (Conference Report, apr. 1975, s. 58).

Profeten Joseph Smith har sagt:

»Ingen ugudelig hån kan standse dette værk i dets fremgang, forfølgelser kan rase, pøbelhobe kan slutte sig sammen mod os, hære samles, bagtalelse forekomme, men Guds sandhed vil frimodigt gå fremad, ædel og uafhængig, indtil den har nået hvert kontinent, hvert himmelstrøg, gået igennem hvert land og lydt i hvert øre, indtil Guds hensigter er udført, og den store Jahve skal sige, at værket er fuldført« (History of the Church, 4:540).

Spørg eleverne om, hvad de føler ved at vide, at de kan deltage i missionering. Hvis du har været på mission eller har erfaringer med missionering, så fortæl om nogle opløftende oplevelser og bær vidnesbyrd. Motivér eleverne (de unge mænd samt de unge piger, som gerne vil) til nu at beslutte sig for at forberede sig på at tage på mission.

Lære og Pagter 75:24–28. Kirkens medlemmer er ansvarlige for at være med til at støtte missionærerne og deres familier. (10–15 minutter)

Vis eleverne billedet af teltet fra gamle dage i elevens studievejledning (se indledningen til L&P 82). Spørg:

- Hvad er det, der understøtter teltet? (Teltpælene).
- Hvis teltet forestiller missioneringen i Kirken, hvad kunne pælene så forestille? (Medlemmerne).

Lad eleverne løbe Lære og Pagter 75:6–17, 30–36 igennem og finde ud af, hvor mange sæt missionærer, Herren kaldte. Læs sammen versene 24–28, og tal om, hvad medlemmerne blev bedt om at gøre for at støtte disse missionærer. Læs følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum:

»De fleste af de brødre, som blev kaldet til at foretage disse missionærrejser, var fattige mænd, hvad det timelige angår. Det var svært for dem at drage ud i Herrens værk og forlade deres familier uden underhold. Men kaldet var nødvendigt, for menneskenes sjæle var på spil, og de, der ventede på at høre budskabet, ville blive en styrke for Kirken, når de havde antaget evangeliet ... Derfor blev der givet den befaling, at der skulle sørges for passende steder, hvor disse familier kunne bo og blive forsørget, og Kirkens medlemmer blev formanet til at »åbne deres hjerter« og hjælpe til med dette« (*Church History and Modern Revelation*, 1:276–77).

Bed eleverne om at fortælle om måder, hvorpå medlemmerne støtter missionærerne og deres familier i vore dage. (Dette kan bl.a. være at finde mennesker, missionærerne kan undervise; at bede for missionærerne; at besøge missionærernes familier og spørge til dem; at sende dem opmuntrende breve og at donere penge eller eksemplarer af Mormons Bog). Skriv disse på tavlen, hvis du ønsker. Præsident Spencer W. Kimball har sagt: »Vi kan ikke gøre missionærkaldelsen i Kirken nogen større tjeneste end at lade kristne værdier komme til udtryk i vores liv« (*Den danske Stjerne*, apr. 1979, s. 10).

Lære og Pagter 76

Indledning

Præsident Charles W. Penrose, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »Afsnit 76 i Lære og Pagter ... er en af de største åbenbaringer, som jeg nogen sinde har set i nogen bog. Der er intet i Bibelen, der overgår den. Der er intet i nogen anden bog, som jeg nogen sinde har læst, der overgår den med hensyn til herlighed, fuldkommenhed, detaljer og åbenbaring om Faderens planer for sine børns frelse« (i *Conference Report*, apr. 1922, s. 29).

Da afsnit 76 først blev åbenbaret, havde nogle medlemmer af Kirken svært ved at acceptere det. Præsident Brigham Young sagde: »Det var en ny lære for denne slægt, og mange snublede over den« (*Discourses of Brigham Young*, s. 391). Ved en anden lejlighed forklarede præsident Young: »Mine traditioner var således, at da Synet [afsnit 76] først blev præsenteret for mig, var det i direkte modstrid med min tidligere uddannelse. Jeg sagde: Vent lidt. Jeg forkastede det ikke, men jeg kunne ikke forstå det.« Præsident Young så det senere som »en af de bedste lærdomme, der nogen sinde er blevet forkyndt for noget folk« (i *Journal of Discourses*, 6:281).

Præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt, at afsnit 76 »bør værdsættes af alle medlemmer som en uvurderlig arv. Det bør styrke deres tro og være en tilskyndelse til at søge den ophøjelse, som er lovet alle, der er retfærdige og sandfærdige. Så enkle er dets lærdomme, at ingen bør kunne snuble eller misforstå« (*Church History and Modern Revelation*, 1:279).

Væsentlige evangeliske principper

- Under vor himmelske Faders ledelse skabte Jesus Kristus verdnerne og tilvejebragte forsoningen, så indbyggere i dem kunne blive frelst (se L&P 76:1–4, 23–24, 40–43, 69, 107–8; se også Moses 1:27–39).
- Herren lover visdom, åbenbaring og evig herlighed til dem, som ærer og tjener ham (se L&P 76:5–10).
- Bønsom læsning og granskning af skrifterne indbyder til åbenbaring (se L&P 76:15–19; se også 1 Nephi 11:1; L&P 138:1, 11).
- Gud Faderen og Jesus Kristus lever og har vist sig for profeter i de sidste dage (se L&P 76:20–23; JS-H 1:17).
- Fortabelsens sønner opstår, men arver ikke et herlighedsrige. De bliver forstødt fra Guds nærhed for evigt (se L&P 76:25–49; se også 2 Nephi 9:15–16).

- De, som modtager en celestiale eller en terrestrial herlighed, kommer frem i den første opstandelse, eller de retfærdiges opstandelse. De, som modtager en telestiale herlighed, samt fortabelsens sønner, kommer frem i den sidste opstandelse, eller de uretfærdiges opstandelse (se L&P 76:50, 63–65, 85, 102; se også L&P 45:54; 88:96–102).
- De, som er tapre i vidnesbyrdet om Jesus og er lydige mod evangeliets principper og ordinancer, bliver ophøjet i den celestiale rige som guder (se L&P 76:50–70, 74, 79, 82, 92–96, 101; se også L&P 132:20).
- Himlen omfatter celestiale, terrestre og et telestiale rige. Indbyggerne i disse riger adskiller sig fra hinanden med hensyn til herlighed, kraft, magt og herredømme (se L&P 76:50–112; se også Joh 14:2; 1 Kor 15:40–42).
- Dette liv er tiden til at forberede sig på at leve hos Gud (se L&P 76:112; se også Alma 34:31–36; L&P 131:1–4; 132:15–17).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 117–119.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 151–158.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 76. Oversigt over synerne om de tre herlighedsgrader. (20–25 minutter)

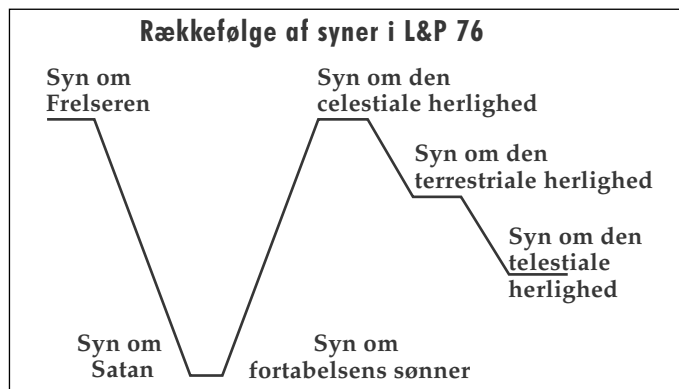
Læs Philo Dibbles beretning i den historiske baggrund i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 151–152) om, hvordan afsnit 76 blev modtaget. Spørg: Hvordan tror I, det må have været at være i værelset, da profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon modtog denne åbenbaring?

Læs oplysningerne i indledningen til afsnit 76 ovenfor om, hvor svært det var for de første hellige at tage imod denne åbenbaring. Læs Johannesevangeliet 5:29, og forklar, at det udgør det, som de hellige på Joseph Smiths tid vidste om livet efter dommen. Tal om, hvordan synet om de tre herlighedsgrader både ville udfordre og inspirere de første hellige.

Eftersom dette er så stort et afsnit, vil en forståelse af, hvordan det er struktureret, hjælpe dine elever i deres studium. Hjælp dine elever med at understrege de forskellige dele af denne åbenbaring i deres skrifter ved at bruge følgende kategorier:

- Beskrivelse af Herren og hans løfter til de trofaste (se v. 1–10).
- Baggrund for åbenbaringen (se v. 11–19).
- Sønnens herlighed (se v. 19–24).
- Lucifers fald (se 25–29).
- Fortabelsens sønner (se v. 30–38, 43–49).

- Den celestiale herlighed (se v. 50–70, 92–96).
- Den terrestre herlighed (se v. 71–80, 87, 91, 97).
- Den telestiale herlighed (se v. 81–86, 88–90, 98–112)

Tegn nedenstående diagram på tavlen. Påpeg, at synet om Frelseren blev efterfulgt af synerne om Satan og fortabelsens sønner, og at dette blev efterfulgt af synet om den celestiale herlighed. Spørg:

- Hvilken indvirkning tror I, det havde på Joseph Smith og Sidney Rigdon at se synerne i denne rækkefølge?
- Hvad kan vi lære ved at læse om synerne i denne rækkefølge?

Lære og Pagter 76:1–4, 22–24, 40–43, 69, 107–108 (mesterskriftsted, L&P 76:22–24).

Under vor himmelske Faders ledelse skabte Jesus Kristus verdnerne og tilvejebragte forsoningen, så indbyggere i dem kunne blive frelst. (15–20 minutter)

Lad eleverne slå op på fotografiet af John Johnsons hjem bagest i deres skrifter (nr. 27). Spørg: Hvilken betydningsfuld åbenbaring blev modtaget i dette værelse i John Johnsons hjem? (Afsnit 76). Lad eleverne læse Lære og Pagter 76:22–24 og se efter årsager til, at denne åbenbaring er så betydningsfuld. Foreslå dem, at de understreger vigtige oplysninger, mens I taler om følgende spørgsmål:

- Hvorfor er det vigtigt at vide, at Jesus Kristus lever?
- Hvad tror I, at Joseph Smith mente med »det sidste«? (v. 22; se uddybningen af L&P 76:20–24 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 153).
- Hvad vil det sige at være på Guds højre hånd? (se Matt 25:31–34, 41; L&P 29:27).
- Hvem er Faderens Enbårne i kødet? (Jesus Kristus).
- Hvad vil det sige at verdnerne »eksisterer og skabtes« af Jesus Kristus? (Se uddybningen af L&P 76:24 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 153; se også Moses 1:33).
- På hvilken måde er vi »sønner og døtre, født af Gud« ved Jesus Kristus? (L&P 76:24; se uddybningen af L&P 25:1 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 48; se også Mosiah 5:7).

Læs Lære og Pagter 76:40–43, 107–108. Understreg de ord og udtryk, der beskriver, hvordan Frelseren vil frelse dem, der bliver Guds sønner og døtre.

Lære og Pagter 76:5–10. Herren lover visdom, åbenbaring og evig herlighed til dem, som ærer og tjener ham. (10–15 minutter)

Læs Lære og Pagter 76:5 sammen med eleverne, og se efter Herrens løfter til dem, der tjener ham i retfærdighed. Bed dem om at læse versene 6–10 igennem og nævne måder, hvorpå Herren vil velsigne sine trofaste tjenere. (Se også uddybningen af L&P 76:5–10 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion* 324–325, s. 152). Lad eleverne vælge en af de velsignelser, Herren har lovet, og bed dem om at skrive et afsnit om, hvorfor de kunne tænke sig den velsignelse.

Lære og Pagter 76:15–19. Bønsom læsning og granskning af skrifterne indbyder til åbenbaring. (15–20 minutter)

Vis klassen et symønster, og spørg om, hvad det er. Spørg: Hvad sker der, hvis man følger dette mønster? Hvis det er muligt, så vis eleverne et stykke stof, der er lavet ud fra mønsteret. Skriv følgende skriftstedsangivelser på tavlen: *L&P 76:15–19; 138:1–2, 11; 1 Nephi 11:1; Joseph Smith – Historie 1:11–13*. Forklar, at hvert skriftsted beskriver, hvad der skete, umiddelbart inden der blev modtaget en åbenbaring. Lad eleverne studere disse skriftsteder og finde et »mønster« for, hvordan man modtager åbenbaring. Tal om, hvorfor granskning, meditation og eftertanke kan føre til åbenbaring.

Læs følgende udtalelser. Præsident David O. McKay, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt:

»Meditation er en af de mest hemmelige, mest hellige døre, ad hvilke vi indtræder i Herrens nærhed. Jesus viste os eksemplet. Så snart han var blevet døbt og havde modtaget Faderens billigelse, »det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag,« gik Jesus op på det, der nu kendes som fristelsens bjerg. Jeg kan godt lide at tænke på det som meditationens bjerg, hvor han gennem 40 dages faste blev ét med sig selv og med sin Fader og grundede over det store ansvar, der lå i hans mission. Et resultat af denne åndelige samhørighed var den styrke, der satte ham i stand til at sige til fristeren:

»Vig bort, Satan! For der står skrevet: »Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene« (Matt 4:10)« (i Conference Report, apr. 1946, s. 113).

Ældste Marvin J. Ashton har sagt:

»Når vi overvejer tingene, giver vi Ånden mulighed for at inspirere og lede os. Overvejelser er et stærkt forbindelsesled mellem hjerte og tanker. Når vi læser i skrifterne, berøres hjerte og tanker. Hvis vi anvender evnen til at overveje, så får vi del i disse evige sandheder og ser, hvordan vi kan indføre dem i vore daglige gerninger« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 17).

Lære og Pagter 76:25–49. Fortabelsens sønner opstår, men arver ikke et herlighedsrige. De bliver forstødt fra Guds nærhed for evigt. (25–30 minutter)

Skriv på tavlen »Lucifer« betyder _____. Lad eleverne slå op under *Lucifer* i deres *Guide til skrifterne* og indsæt det manglende ord. Læs Lære og Pagter 76:25–28, og find ud af, hvad Lucifer blev kaldt. Tal om, hvorfor han blev fortabelse (se også Es 14:12–17; Moses 4:1–4).

Bed eleverne om at komme med eksempler på engang, et land erklærede et andet land krig. Spørg: Hvordan påvirker det landenes forhold til hinanden at der erklæres krig? Læs Lære og Pagter 76:29, og se efter en anden krigserklæring. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvem har Satan erklæret krig?
- Hvordan påvirker det Satans motiver over for os?
- Hvordan blev Satan besejret i slaget i himlen? (Se Åb 12:11).
- Hvorfor er de, som har et vidnesbyrd om Frelseren, og som forsøger at holde befalingerne, en trussel for Satan?
- Hvad kan I gøre for at beskytte jer mod Satans forsøg på at fordærve jer? (Se Ef 6:11–18; Åb 12:7–11).

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»I sin drøm så Lehi en jernstang, som førte gennem mørkets tåger. Han så, at hvis menneskene ville holde fast ved denne stang, så kunne de undgå de urene floder, holde sig fra forbudne stier, holde op med at vandre på fremmede veje, som fører til undergang. Senere forklarede hans søn Nephi tydeligt symbolikken med jernstangen. Da Laman og Lemuel spurgte: »Hvad betyder jernstangen?« svarede Nephi, »at det var Guds ord, og [læg mærke til dette løfte] at enhver, der ville give agt på Guds ord og holde fast derved, aldrig ville omkomme, ej heller kunne Satans fristelser eller gloende pile overvinde dem og slå dem med blindhed og lede dem bort til fordærvelse« (1 Nephi 15:23–24; kursiv tilføjet). Guds ord ikke blot fører os til den frugt, som er mere ønskværdig end alle andre, men i Guds ord og gennem det kan vi finde kraft til at modstå fristelse, kraft til at hindre Satans og hans tjeneres værk ...

Dette er en løsning på vor tids store udfordring. Guds ord, som de findes i skrifterne, i form af profeternes ord og personlig åbenbaring, har magt til at beskytte de hellige og bevæbne dem med Ånden, så de kan modstå det onde, holde fast ved det gode og finde glæde i dette liv« (*Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 81–82).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 76:30–49 igennem og lære om fortabelsens sønner. (Bemærk: Vær forsigtig med ikke at spekulere om Satan eller mennesker, som måske eller måske ikke bliver fortabelsens sønner). Spørg:

- Hvad har nogle mennesker gjort for at blive fortabelsens sønner?
- Hvad sker der med dem?
- Hvordan adskiller det sig fra at blive »sønner og døtre, født af Gud«? (v. 24).

Læs Mosiah 5:7; Lære og Pagter 25:1, og mind eleverne om, hvordan man bliver søn eller datter af Jesus Kristus. Motivér eleverne til at følge denne sti.

 Lære og Pagter 76:50–119. De, som modtager en celestial eller en terrestrial herlighed, kommer frem i den første opstandelse, eller de retfærdiges opstandelse. De, som modtager en telestial herlighed, og fortabelsens sønner, kommer frem i den sidste opstandelse, eller de uretfærdiges opstandelse. (40–45 minutter)

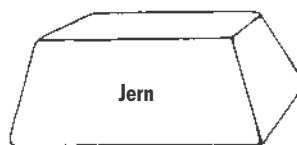
Sig til eleverne: Forestil jer, at I har en religiøs samtale med en ven, som ikke er medlem af Kirken. Vennen siger: »I kirken sidste søndag sagde min præst til os, at til sidst kommer vi enten i himlen eller i helvede. Jeg føler mig ikke god nok til at komme i himlen lige nu, men jeg mener heller ikke, at jeg er så ond, at jeg skal i helvede. Hvad siger jeres religion?« Tal om, hvordan læren om de tre herlighedsgrader kan være en hjælp for denne ven.

Hvis du ikke allerede har gjort det, så hjælp dine elever med at finde og afmærke de vers, der handler om de forskellige herlighedsgrader (se undervisningsforslaget til L&P 76, s. 126). Skriv følgende tre overskrifter på tavlen: *Det celestiale rige* (L&P 76:50–70, 92–96), *Det terrestriale rige* (L&P 76:71–80, 87, 91, 97) og *Det telestiale rige* (L&P 76:81–86, 88–90, 98–112). Lad eleverne finde de vers, der beskriver hvert syn (lad dem arbejde sammen som klasse eller i grupper). Bed dem nævne kendetegnene på hvert rige, og skriv, hvad de har fundet frem til under den relevante overskrift. Drøft følgende spørgsmål eller nogle af dem:

- I hvilken rækkefølge opstår disse grupper? (Se uddybningen af L&P 76:50 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 155; se også L&P 45:54; 88:96–102).

- Hvad vil det sige at blive »beseglet ved forjættelsens Helligånd«? (L&P 76:53; se uddybningen af L&P 76:53 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 156).
- Hvad er den »Førstefødtes menighed«? (L&P 76:54; se uddybningen af L&P 76:54 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 156).
- Hvad betyder udtrykket »retfærdige mennesker gjort fuldkomne«? (L&P 76:69; se L&P 129:3–6; 138:12).
- Hvad vil det sige at være »tapre i Jesu vidnesbyrd«? (L&P 76:79; se uddybningen af L&P 76:79 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 157; se også L&P 58:27–28; vær opmærksom på, at dette emne bliver behandlet mere detaljeret i det følgende undervisningsforslag).
- Hvis det er muligt at antage evangeliet i åndeverdenen, hvorfor bør man så ikke vente med at være retfærdig indtil da og ikke bekymre sig om at forsøge så ihærdigt i dette liv? (Se uddybningen af L&P 76:72–74 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 156–157).
- Hvem er de eneste, der kan bo hos vor himmelske Fader? (Se L&P 76:62, 77, 86).
- Hvordan adskiller disse riger og de mennesker, der kommer derhen, sig med hensyn til herlighed? (Se L&P 76:70, 78, 89–98).
- Hvilken sammenhæng er der mellem de tre riger og medlemmerne af Guddommen? (Se L&P 76:62, 77, 86, 112).
- Hvorfor bliver telestiale væsener »nedstyrtet til helvede«? (L&P 76:84). Hvad vil det sige? (Se uddybningen af L&P 76:81–85 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 157–158).
- Hvorfor modtager nogle af dem, der kommer gennem helvede, stadig et herlighedsrige? (Se uddybningen af L&P 76:89–106 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 158).
- Hvad er det, der gør det celestiale rige mest ønskværdigt for jer?

Lære og Pagter 76:50–70, 74, 79, 82, 92–96, 101. De, som er tapre i vidnesbyrdet om Jesus og er lydige mod evangeliets principper og ordnancer, bliver ophøjet i det celestiale rige som guder. (20–25 minutter)

Vis eleverne et stykke uforarbejdet jern (eller tegn et på tavlen). Spørg:

- Hvad er det værd i dets nuværende tilstand?
- Hvordan ville dets værdi ændres, hvis man lavede det til en hestesko? En stykke bestik? Et videnskabeligt instrument?

Læs denne udtalelse af præsident Spencer W. Kimball, der på daværende tidspunkt var fungerende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Værdien af uforarbejdet jern er kun, hvad det koster at udvinde det af malmen. Den største værdi afhænger af, hvad der laves af det. Menneskene er i høj grad ligesom jern. I og jeg kan forblive råmateriale, eller vi kan blive højglanspoleret. Vores værdi afhænger af, hvad vi gør med os selv« (»On Cheating Yourself,« *New Era*, apr. 1972, s. 32).

Drøft følgende spørgsmål:

- På hvilke måder er menneskene ligesom uforarbejdet jern?
- Hvad tror I, man kan gøre for at forbedre sig selv?
- Hvordan hænger dette sammen med læren om de tre herlighedsgrader?

Læs Lære og Pagter 76:51, 74, 79, 82, 101, og se efter et udtryk, som disse vers har til fælles. Spørg: Hvorfor tror I, at »Jesu vidnesbyrd« spiller så vigtig en rolle med hensyn til, hvilket rige vi arver?

Drøft følgende spørgsmål, mens du studerer Lære og Pagter 76:52–60, 92–95 sammen med dine elever:

- Hvilke velsignelser får de, som arver det celestiale rige?
- Hvilke krav skal opfyldes, for at man kan komme i det celestiale rige?
- Læs vers 79 igennem. Hvad tror I, det betyder at være tapper i Jesu vidnesbyrd?

Læs Johannes' Åbenbaring 3:15–16; Lære og Pagter 58:27–28. Lad eleverne beskrive, hvor tapre Herren forventer, at de er. Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum:

»[De, som er tapre i Jesu vidnesbyrd] ... forsvare modigt sandheden og retfærdigheden. Det er de medlemmer af Kirken, som ærer deres kaldelse i Kirken (se L&P 84:33), som betaler deres tiende og offerydelse, lever et moralsk rent liv, opretholder deres kirkeledere i både ord og gerning, holder sabbatten hellig og adlyder alle Guds befalinger ...

Det ikke at være tapper i sit vidnesbyrd er en tragedie med evige konsekvenser. Dette er medlemmer, som ved, at dette sidste dages værk er sandt, men som ikke holder ud til enden. Nogle besidder måske endda en tempelbefaling, men ærer ikke deres kaldelse i Kirken. Uden mod indtager de ikke en bekræftende

holdning for Guds rige. Nogle søger menneskers ros og ære; andre forsøger at skjule deres synder, og nogle få kritiserer dem, som præsiderer over dem« (*Den danske Stjerne*, okt. 1982, s. 125–126).

Bed eleverne om at besvare følgende spørgsmål på et stykke papir:

- Hvor tapper er jeg i mit vidnesbyrd om Jesus?
- Hvad kan jeg gøre for at blive mere tapper i mit vidnesbyrd?

Lære og Pagter 76:112. Dette liv er tiden til at forberede sig på at leve hos Gud. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at forklare, hvad de mener følgende udsagn betyder: »Når spillet begynder, er det for sent at øve sig.« Læs Alma 34:32–33, og bed en elev om at forklare, hvordan disse vers hænger sammen med udsagnet. Spørg: Hvordan påvirker vore valg i dette liv, hvad der sker med os i det næste?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 76:112; 131:1–4; 132:15–16 og finde frem til den lærdom, der undervises i i disse vers. Tal om, hvordan de valg, vi træffer i dette liv, påvirker, hvordan vi kommer til at leve i evigheden.

Lære og Pagter 77

Indledning

Mange mennesker anser Johannes' Åbenbaring for at være et af de sværeste skrifter at forstå. Ikke desto mindre har profeten Joseph Smith sagt: »Åbenbaringens bog er en af de tydeligste bøger, Gud nogensinde lod skrive« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 348). En af årsagerne til profetens fortrolighed med Johannes' åbenbaring kan være hans inspirerede revision af Bibelen. Joseph Smith arbejdede på Det Nye Testamente mellem marts 1831 og februar 1833. I marts 1832 stillede profeten Herren nogle spørgsmål angående Johannes' Åbenbaring og modtog afsnit 77 som svar.

Væsentlige evangeliske principper

- Skrifterne og vore dages profeters belæringer udgør nyttige uddybninger af vanskelige skriftsteder (se L&P 77; se også L&P 74).

- Dyrenes og menneskenes ånd er i deres jordiske legemes skikkelse (se L&P 77:2).
- Når de retfærdige dør, kommer de i paradiset (se L&P 77:5; se også Alma 40:11–12).
- Jorden har en timelig eksistens på syv tusinde år (se L&P 77:6–7).
- For at hjælpe os til at forberede os til det andet komme har Herren profeteret mange begivenheder, der vil gå forud for det (se L&P 77:6–15).
- I løbet af det syvende årtusinde af jordens timelige eksistens fuldender Gud sit værk for sine børns frelse (se L&P 77:12).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 117–119.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 159–162.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 77. Skrifterne og vore dages profeters belæring udgør nyttige uddybninger af vanskelige skriftsteder. (35–40 minutter)

Skriv følgende udtalelse af profeten Joseph Smith på tavlen, men udelad det kursiverede ord: »*Åbenbaringens bog* er en af de tydeligste bøger, Gud nogensinde lod skrive« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 348). Spørg eleverne om, hvilket skrift de tror profeten Joseph Smith talte om. Lad dem komme med nogle få gæt, inden du fortæller dem svaret.

Lad en elev læse indledningen til afsnit 77 ovenfor. Spørg:

- Hvad var med til at gøre Johannes' Åbenbaring let forståelig for Joseph Smith?
- Hvordan kan profetens oplevelse gøre Johannes' Åbenbaring mere let forståelig for jer?
- Hvad lærer profeten Joseph Smiths oplevelse jer om, hvordan man modtager svar på spørgsmål vedrørende skrifterne?

Lad eleverne læse Johannes' Åbenbaring 4:4–8; 5:1 og skrive de spørgsmål, de kommer i tanke om. Lad dem læse Lære og Pagter 77:1–7 og se efter svar på deres spørgsmål. Motivér eleverne til at fremhæve de inspirerede udlægninger og at skrive krydshenvisninger i marginerne i deres egen bibel.

Forklar, at resten af Lære og Pagter 77 handler om Johannes' Åbenbaring 7–11. Skriv nedenstående skema af på tavlen. Lad eleverne sammenligne versene i Johannes' Åbenbaring med dem i Lære og Pagter og igen skrive krydshenvisninger i deres bibel.

Johannes' Åbenbaring	L&P 77
7:1–8	v. 8–11
8:2	v. 12
9	v. 13
10:10	v. 14
11:1–12	v. 15

Hjælp eleverne til at se, at vore dages skrifter ofte giver udlægninger af forvirrende skriftsteder i skrifter fra forudtids tid. Bær vidnesbyrd om, at vi også kan modtage hjælp til at forstå skrifterne ved Helligåndens påvirkning.

Lære og Pagter 77:6–15. For at hjælpe os til at forberede os til det andet komme har Herren profeteret mange begivenheder, der vil gå forud for det. (20–25 minutter)

Bed en elev om at læse det første afsnit af den historiske baggrund for afsnit 77 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 159–160). Spørg klassen:

- Hvad gav anledning til den åbenbaring, der er nedskrevet i Lære og Pagter 77?
- Hvis I kunne stille Frelseren et hvilket som helst spørgsmål, hvad skulle det så være?
- Hvilken fremtidig begivenhed er menneskene i vore dage mest optaget af?
- Hvilke spørgsmål kunne I tænke jer at stille Frelseren om det andet komme?

Forklar, at mange af de spørgsmål, som profeten stillede om Johannes' Åbenbaring, handler om jordens alder og de begivenheder, som går forud for det andet komme. Del klassen op i grupper, og fordel følgende spørgsmål mellem dem. Kopier efter behov de tekster fra *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, som er anført nedenfor. Bed grupperne om at bruge disse tekster og Lære og Pagter 77:6–15 til at finde svarene på spørgsmålene. Lad dem fremlægge, hvad de har fundet frem til.

- Hvor længe skal jorden eksistere i en timelig tilstand? (Se v. 6–7).
- Hvilken tusindårige periode tror I, vi er i nu? (Den sjette).
- Hvilken mission har de fire engle, der er udsendt fra Gud? (Se v. 8; også uddybningen af L&P 77:8 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 161).
- Hvilken mission har englen med Guds segl? (Se v. 9; se også uddybningen af L&P 77:9 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 161).
- Hvilken mission har de 144.000? (Se v. 11; se også uddybningen af L&P 77:11 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 161–162).

- Hvilket arbejde skal finde sted i løbet af det syvende årtusinde af jordens timelige eksistens, eller i tusindårsriget? (Se v. 12).
- Hvornår skal begivenhederne i Johannes' Åbenbaring 9 finde sted? (Se v. 13).
- Hvem er den Elias, der omtales i Lære og Pagter 77:9, 14?
- Hvilken mission udfører Johannes Åbenbarer i dag? (Se v. 14; se også uddybningen af L&P 77:14 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 162).
- Hvad skal de to profeter i vers 15 gøre, inden Kristus kommer igen? (Se uddybningen af L&P 77:15 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 162).
- Hvordan kan det hjælpe de hellige til at forberede sig på Jesu Kristi andet komme at vide dette?

Læs 2 Nephi 26:24. Bær vidnesbyrd om, at Herren elsker sine børn og åbenbarer sandheder, som gavner os og hjælper os til at opnå evigt liv.

Lære og Pagter 78

Indledning

Afsnit 78 indeholder instruktioner vedrørende Herrens forrådshus.

»Herren har ved hjælp af Kirken fastlagt en måde, hvorpå der kan drages omsorg for de fattige og nødlidende, samt hvorpå de kan få hjælp til atter at blive selvhjulpne. Når Kirkens medlemmer gør alt, hvad de kan, for at sørge for sig selv, men stadig ikke kan dække deres grundlæggende behov, bør de først henvende sig til deres familie for at få hjælp. Hvis denne ikke er tilstrækkelig, er Kirken rede til at hjælpe. De medlemmer, der har behov for en sådan hjælp, bør henvende sig til deres biskop.

Når mennesker giver, bør de gøre dette af egen fri vilje og med en kærlig ånd, idet de anerkender, at vor himmelske Fader er kilden til alle velsignelser, og at disse velsignelser bør anvendes til at tjene andre med.

Når mennesker modtager hjælp, bør de tage imod den med taknemmelighed og ydmyghed og takke Herren for hans godhed og andres godhed (se L&P 56:18; 78:19). De mennesker, der modtager hjælp, bør anvende den til at befri sig selv fra den trældom og de begrænsninger, deres behov medfører, til at blive mere selvhjulpne og til bedre at blive i stand til at give noget til andre ...

I Lære og Pagter har Frelseren forklaret, at de hellige bør overdrage biskoppen deres offerydelser til de fattige. Biskoppen opbevarer disse offerydelser »i [Herrens] forrådshus' og anvender dem efter behov »for dermed

at hjælpe de fattige og trængende« (L&P 42:34; se også L&P 42:29–36; 78:3–7, 13–14; 82:14–19)« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2: Ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1998, s. 256).

Væsentlige evangeliske principper

- Kirkens medlemmer indgår pagt om under præstedømmeledernes ledelse at arbejde sammen om at tage sig af de fattige. Dette arbejde bringer Kirken store velsignelser (se L&P 78:3–7; se også L&P 42:29–36; 82:14–19).
- De velsignelser, Gud giver sine trofaste og kloge forvaltere, overgår vores forstand. Vi bør være taknemmelige for vores velsignelser (se L&P 78:17–22; se også L&P 104:2, 46).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 98, 115.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 163–164.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 78:3–7. Kirkens medlemmer indgår pagt om under præstedømmeledernes ledelse at arbejde sammen om at tage sig af de fattige. Dette arbejde bringer Kirken store velsignelser. (15–20 minutter)

Vis eleverne en tiendeindbetalings seddel. (Du kan tegne en på tavlen eller lave en overheadtransparent). Gennemgå de forskellige kategorier, inden for hvilke man kan foretage donationer. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan hjælper jeres donationer andre?
- Hvordan er jeres bidrag til velsignelse for Kirken?
- Hvordan er det til velsignelse for jer, at I yder disse bidrag?
- Hvilke bidrag bruges specifikt til hjælp for de fattige? (Fasteoffer midler og humanitær hjælp).

Læs Lære og Pagter 78:3–4, og find ud af, hvad Herren befalede Kirken at oprette som hjælp for de fattige. Spørg: Hvor længe skulle biskoppens forrådshus bestå? Læs følgende udtalelse:

»Herrens forrådshus ... kan enten være en liste over tilgængelige tjenesteydelser, penge på en konto, mad i et spisekammer eller varer i en bygning. Et forrådshus oprettes i det øjeblik, hvor trofaste medlemmer giver til biskoppen af deres tid, talenter, færdigheder, barmhjertighed, materialer og økonomiske midler for at tage sig af de sig af de fattige og for at opbygge Guds rige på jorden.

Herrens forrådshus eksisterer derfor i hvert eneste ward. Biskoppen er agenten for Herrens forrådshus. Vejledt af Herrens inspiration fordeler han de helliges bidrag blandt de fattige og trængende. Han bistås i dette arbejde af præstedømmets kvorummer og Hjælpeforeningen« (*Omsorg på Herrens måde: Vejledning for ledere om velfærd*, s. 11).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 78:3–7 og understrege de velsignelser, som Herren lover, at vi vil få som følge af vores omsorg for de fattige. Lad eleverne fortælle om, hvad de har fundet frem til, og skriv det på tavlen. Bær vidnesbyrd om, at Herrens velfærdsprogram velsigner dem, der giver, og dem, der modtager. Motivér eleverne til at være gavmilde med hensyn til deres kirkebidrag.

Lære og Pagter 78:7–22. De velsignelser, Gud giver sine trofaste og kloge forvaltere, overgår vores forstand. Vi bør være taknemmelige for vores velsignelser. (15–20 minutter)

Bed en eller to elever, som har deltaget i et drama, en symfoni, en idrætsbegivenhed eller en lignende aktivitet, om at forklare, hvad de gjorde for at forberede sig. Tal med dem om, hvor vigtig forberedelse er, og hvordan resultatet kunne have været anderledes, hvis de ikke havde forberedt sig.

Fortæl eleverne, at forskellige former af ordet »berede« forekommer flere gange i afsnit 78 (se v. 7, 10–11, 13, 15, 17, 20). Nogle gange hentyder det til vores forberedelse og andre gange til, hvad Gud har forberedt. Lad eleverne læse versene ovenfor og se efter, hvem det er, der forbereder sig. Før regnskab på tavlen. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad har Herren beredt for os?
- Hvorfor tror I, at han har beredt så store velsignelser til os?
- Hvad er Satans plan med hensyn til disse velsignelser? (Se v. 10, 12).
- Hvad skal vi gøre for at modtage disse velsignelser?
- Hvorfor tror I, at Herren kræver, at vi forbereder os på disse måder?
- Hvordan bør vi reagere, når vi modtager Herrens velsignelser? (Se v. 19).

Bær vidnesbyrd om de store velsignelser, Herren har givet dig. Bed de elever, som kunne tænke sig at fortælle om, hvordan de har modtaget Herrens velsignelser, om at gøre det. Motivér klassen til at forberede sig og følge Herren. Gentag Herrens løfter om store velsignelser til dem, der gør dette.

Lære og Pagter 79–80

Indledning

Præsident Thomas S. Monson har sagt:

»Alle præstedømmebærere ... har en kaldelse til at tjene, til at gøre sit bedste i det værk, han har fået tildelt. Ingen opgave er mindreværdig i Herrens tjeneste, for alle har evige konsekvenser. Præsident John Taylor advarede: ›Hvis I ikke ærer jeres kaldelse, vil Gud holde jer ansvarlige for dem, som I kunne have frelst, hvis I havde gjort jeres pligt« [i *Journal of Discourses*, 20:23] ... Hvis stor glæde er belønningen for at frelse én sjæl, hvor forfærdelig må da ikke deres anger være, hvis genert tilbageholdenhed har været årsag til, at et af Guds børn ikke blev advaret eller hjulpet, så det måtte vente til en pålidelig Guds tjener kom forbi« (*Stjernen*, juli 1992, s. 46).

Væsentlige evangeliske principper

- Når vi trofast varetager vores kaldelse fra Herren, velsigner han os med kraft til at få succes (se L&P 79; se også L&P 4).
- Missionærerne forkynder evangeliet over hele verden (se L&P 80; se også Matt 28:19–20).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 165–166.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 79–80. Missionærerne forkynder evangeliet over hele verden. (15–20 minutter)

Vis et kort over verden. Bed eleverne om at nævne steder, hvor nogle medlemmer af deres familie, ward eller gren har været på mission. Sæt en markør på kortet for hver mission, der bliver nævnt. Læs Lære og Pagter 80:1, og tal om, hvor godt Kirken opfylder Herrens befaling om at forkynde evangeliet for hele verden. Spørg: Hvordan mener I, at Lære og Pagter 80:3 hænger sammen med denne befaling?

Lad eleverne se efter i afsnitoverskrifterne til Lære og Pagter 79–80 og finde dem, der blev kaldet til at forkynde. Bed eleverne om at forestille sig, at de skal tale til en gruppe missionærer i dag. Lad dem skrive en tale ved at læse disse to afsnit og finde Herrens belæring til missionærer. Bed nogle elever om at fortælle, hvad de har fundet ud af.

Læs udtalelsen af præsident Thomas S. Monson i indledningen til afsnittene 79–80 ovenfor. Motivér eleverne til at forberede sig til at aftjene en ærefuld mission ved at gøre deres pligt i Kirken.

Lære og Pagter 81

Indledning

Afsnit 81 rummer belæringer vedrørende rådgiverne i Det Første Præsidentskab i Kirken. Præsident Joseph Fielding Smith har sagt:

»Jeg mener, at der er én ting, som vi må være helt klare over. Hverken Kirkens præsident eller Det Første Præsidentskab eller den forenede stemme fra Det Første Præsidentskab og De Tolv vil nogen sinde føre de hellige på vildspor eller udsende råd til verden, som er i modstrid med Herrens sind og vilje« (se *Stjernen*, jan. 1995, s. 61).

Væsentlige evangeliske principper

- Det Første Præsidentskab besidder rigets nøgler, som omfatter myndigheden til at lede Herrens værk på jorden (se L&P 81; se også L&P 107:21–22).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 121–122.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 167–169.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 81. Det Første Præsidentskab besidder rigets nøgler, som omfatter myndigheden til at lede Herrens værk på jorden. (15–20 minutter)

Vis nogle billeder af hvert medlem af Det Første Præsidentskab. Bed eleverne om at nævne navnene på disse mænd, og hvad vi kalder dem som en samlet gruppe. Kom med et kort eksempel på, hvordan du har lært noget af eller er blevet velsignet på grund af Det Første Præsidentskabs belæringer.

Vis et billede af profeten Joseph Smith. Lad eleverne læse afsnitsoverskriften til Lære og Pagter 81 og finde ud af, hvem Herren kaldte til at sidde i det oprindelige Første Præsidentskab i denne uddeling. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor mistede Jesse Gause sin kaldelse som medlem af Det Første Præsidentskab?

- Hvem kaldte Herren til at tage hans plads?
- Hvad kan vi lære om kirkekaldelser ud fra dette eksempel?

Læs Lære og Pagter 81; 90:2–6, og se efter svar på følgende spørgsmål:

- Hvilken magt på jorden besidder Det Første Præsidentskab?
- Hvilket værk skal Det Første Præsidentskab udføre?
- Hvilke velsignelser lover Herren dem?

Tal efter behov om, hvad eleverne har fundet frem til ved hjælp af uddybningerne af afsnit 81 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 167–169.

Mange af dine elever kommer sandsynligvis til at tjene i kvorums- eller klassepræsidentskaber. Om præsidentskaber har præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, sagt:

»Det er afgørende, at præsidenten selv udvælger sine rådgivere, fordi de skal kunne gå godt i spænd ... De skal kunne arbejde sammen i en ånd af gensidig tillid og respekt. Rådgiverne er ikke præsidenten ...

[En rådgiver] er en assistent til sin præsident ...

Til præsidentskabsmøderne står det hver rådgiver frit for at sige, hvad han vil om alle emner, som præsidentskabet drøfter. Men det er præsidentens særlige ret at træffe afgørelsen, og det er rådgivernes pligt at støtte ham i denne afgørelse. Hans beslutninger bliver da deres beslutning, uanset deres oprindelige tanker.

Hvis præsidenten er vis, tildeler han disse udvalgte assistenter bestemte pligter og lader dem frit udføre dem, idet han afkræver dem regnskab for, hvad der sker« (*Stjernen*, jan. 1991, s. 46).

Lære og Pagter 82

Indledning

De sidste dages hellige modtager store velsignelser fra Herren og har således store ansvar. Ældste George Albert Smith, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har udtalt: »[Gud] har givet os større viden og visdom end vore medmennesker. De sidste dages hellige har fået kundskab om forudtilværelsen – en kundskab om, at vi er her, fordi vi bestod vores første prøvestand,

og om at vi har fået mulighed for at opnå evigt liv i vor himmelske Faders nærhed ved at bestå vores anden prøve-stand. Vi bliver ikke dømt, som vore brødre og søstre i verden bliver dømt, men efter de større muligheder, som vi har fået« (i Conference Report, okt. 1906, s. 47).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren befaler sine hellige at aflægge deres synder og tilgive hinanden (se L&P 82:1–7; se også Matt 18:21–35; L&P 58:42–43; 64:9–11).
- Vores ansvarlighed øges, efterhånden som Herren giver os større forståelse (se L&P 82:3–4; se også Matt 25:14–30; Luk 12:47–48; Jak 4:17).
- Vi er blevet befalet at aflægge vore synder. Hvis vi synder på ny, efter at have omvendt os, vender vore tidligere synder tilbage (se L&P 82:7).
- Når vi holder vore pagter med Gud, giver han os de velsignelser, han har lovet os (se L&P 82:10; se også L&P 130:20–21).
- De penge og den ejendom, der helliges Herrens rige, bruges til gavn for hele hans folk (se L&P 82:11–21).

Yderligere hjælpkilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 115.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 169–170.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 12, »Med øjet alene fæstet på Guds ære« kan bruges til at undervise i Lære og Pagter 82:19 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

 Lære og Pagter 82 (mesterskriftsted, L&P 82:3). Vores ansvarlighed øges, efterhånden som Herren giver os større forståelse. (15–20 minutter)

Del klassen op i tre grupper. Giv hver gruppe et stort stykke papir og en pen. Lad dem på to minutter skrive så mange af deres velsignelser, som de kan. Vis listerne frem forrest i klasseværelset.

Læs Lære og Pagter 82:3–4, og drøft følgende spørgsmål:

- Når I tager listerne i betragtning, mener I så, at vi kan betegnes som et folk, »hvem meget er givet«?
- Hvordan mener I, at udtrykket *meget er givet* gælder for os?
- Læs Jakobsbrevet 4:17; Alma 29:5. Hvordan hænger disse vers sammen med Lære og Pagter 82:3?

Bær vidnesbyrd om, at en af de største velsignelser, vi har fået af Herren, er tilgivelse. Genfortæl kort Frelserens lignelse om tilgivelse i Matthæusevangeliet 18:23–35. Lad eleverne læse Matthæusevangeliet 18:33, og spørg: Hvad forventer Herren af dem, som han tilgiver? Læs Lære og Pagter 82:1, og spørg: På hvilken måde underbygger dette vers denne lærdom?

Læs oplysningerne i uddybningen af Lære og Pagter 82:2 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 169). Bed eleverne om at tænke over deres synder og svagheder og over, hvor vigtigt det er for hver enkelt af os at modtage den velsignelse, som omvendelse er. Lad eleverne læse Lære og Pagter 82 og nævne Herrens lærdomme om omvendelse, tilgivelse og aflæggelse af synd. Læs igen første del af vers 3, og tal om, hvordan disse lærdomme om omvendelse og tilgivelse kan hjælpe os til at leve op til det, der kræves af os, på grund af vore velsignelser (se v. 3).

Lære og Pagter 82:7. Vi er blevet befalet af aflægge vore synder. Hvis vi synder på ny, efter at have omvendt os, vender vore tidligere synder tilbage.

(5–10 minutter)

Tag nogle sten med til klassen, som alle er påklæbet en etikette med den samme synd (f.eks. overtrædelse af visdomsordet). Fortæl eleverne en historie om en fiktiv person, som begår denne synd. Find på nogle detaljer, der pynter på historien. Hver gang den fiktive person begår synden, samler du en sten op, indtil du har flere af dem i hånden. Læg alle de sten, du har i hånden, til side, og spørg:

- Hvad kan det symbolisere, at man lægger stenene til side? (Tilgivelse).
- Hvad sker der med vore synder, når vi omvender os? (Herren tilgiver os for dem).

Læs Lære og Pagter 82:7, og se efter, hvad der sker, hvis vi synder på ny. Spørg:

- Hvor mange sten skal en person samle op, hvis han synder efter at have omvendt sig? (Alle dem, du havde i hånden før, tillige med en ny en).
- Hvorfor tror I, at vore tidligere synder vender tilbage?
- Hvad lærer det jer om vigtigheden af at aflægge synd?
- Hvordan kan det hjælpe jer at undgå synd at kende denne lære?

Lære og Pagter 82:10 (mesterskriftsted). Når vi holder vore pagter med Gud, giver han os de velsignelser, han har lovet os.

(15–20 minutter)

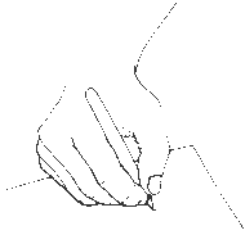
Vis eller tegn nedenstående billeder på tavlen tillige med definitionerne på dem.

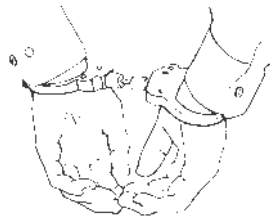
at sikre

at tilbageholde eller begrænse

at forpligte

at tvinge med lovfæstet myndighed

at binde sammen

at spænde sammen

at forpligte sig

at holde fast eller tilbageholde

Lad en elev læse Lære og Pagter 82:10. Udpeg ordet *forpligtet*, og fortæl eleverne, at tegningerne på tavlen forestiller forskellige definitioner af ordet *forpligte*. Bed eleverne om at besvare følgende spørgsmål ved hjælp af definitionerne på tavlen:

- Hvad vil det sige at *forpligte* Gud ved en pagt?
- Hvad vil det sige, at Gud er *forpligtet* til at holde sine løfter til os?

Tal om elevernes svar, og bær vidnesbyrd om, at når vi holder de pagter, vi har indgået med Gud, giver han os de velsignelser, han har lovet os. Det kan være en kilde til kraft og tryghed i vores liv at indgå og holde pagter med Gud. Læs følgende udtalelse af ældste Henry B. Eyring, der er medlem af De Tolvs Kvorum:

»Med hver pagt følger der store og sikre løfter fra vor himmelske Fader ...

Hver pagt med Gud er en mulighed for at komme ham nærmere. Til alle, som blot et øjeblik tænker over,

hvad de allerede har følt af Guds kærlighed, er det et uimodståeligt tilbud at få det bånd gjort stærkere og det forhold tættere« (*Pagter*, en tale til unge voksne i Kirkens Uddannelsessystem, 6. sep. 1996, s. 2).

Lære og Pagter 83

Indledning

I 1995 udsendte Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum en proklamation, der underbygger den lære, der forkyndes i afsnit 83. I denne proklamation står der bl.a.:

»Ægtemand og hustru har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn ...

I henhold til den guddommelige plan skal fædre lede deres familier i kærlighed og retskaffenhed og har ansvaret for at sørge for livets fornødenheder samt beskytte deres familier. Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn.

I disse hellige ansvar er fædre og mødre forpligtet til at hjælpe hinanden som jævnbyrdige partnere. Uarbejdsdygtighed, dødsfald eller andre omstændigheder kan nødvendiggøre individuelle tilpasninger. Den øvrige familie bør hjælpe til, når der er behov herfor« (»Familien: En proklamation til verden«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 101).

Væsentlige evangeliske principper

- Ægtemanden har ansvaret for at sørge for sin hustru og børn. Kirkens medlemmer skal være med til at sørge for enkerne, de forældreløse og de fattige (se L&P 83; se også L&P 68:25–28).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 171.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 83. Ægtemanden har ansvaret for at sørge for sin hustru og børn. Kirkens medlemmer skal være med til at sørge for enkerne, de forældreløse og de fattige. (20–25 minutter)

Inviter nogle få af dine elevers forældre og præstedømmeledere til klassen til at deltage i en paneldiskussion. Fortæl dem på forhånd, at du vil undervise i Lære og Pagter 83, og giv dem en liste med spørgsmål som følgende.

Spørgsmål til forældre

- Hvad er det, du holder mest af ved at være forælder?
- Hvad er en af de største udfordringer, du står over for som forælder?
- Hvad får dit ansvar, sådan som det er beskrevet i Lære og Pagter 83:4, dig til at føle?
- Hvad kræves der, for at man kan »forsørge« en familie?
- Hvilke forslag har du til de unge i Kirken, som forbereder sig på at blive forældre?

Spørgsmål til præstedømmeledere

- Hvordan er Kirken med til at drage omsorg for enker, forældreløse og fattige?
- Hvad kan de unge gøre for at bidrage til »Herrens forrådshus« i vore dage?
- Hvordan kan de unge hjælpe enker og forældre ud over at yde økonomisk hjælp?
- Hvad får dit ansvar, sådan som det er beskrevet i Lære og Pagter 83:5, dig til at føle?

Læs Lære og Pagter 83, og bed forældrene og præstedømmelederne om at svare på nogle af spørgsmålene. Bed eleverne om at stille dem et hvilket som helst spørgsmål, de måtte have om forældres eller præstedømmelederes ansvar. Efter paneldiskussionen opfordrer du eleverne til at skrive nogle breve til deres egne forældre, præstedømmeledere eller begge, hvori de takker for deres hjælp, støtte og kærlighed.

Lære og Pagter 84

Indledning

Ældste Bruce R. McConkie har givet denne forklaring:

»Når som helst og hvor som helst mænd besidder Det Melkisedekske Præstedømme, dér er Guds kirke og rige på jorden. Omvendt, når og hvor der ikke er noget Melkisedeksk Præstedømme, er der ingen sand kirke og intet jordiske rige, som er Herrens, og derfor ingen måde, hvorpå menneskene kan blive beredt til at komme i den evige kirke i himlen« (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man*, 1982, s. 123).

Ældste Mark E. Petersen, som var medlem af De Tolvs Kvorum, har skrevet:

»Læg mærke til, at der i [afsnit 84] står, at hvor ordinancerne ikke findes, og hvor den sande myndighed ikke er, kommer gudfrygtighedens kraft ikke til udtryk. De forskellige kirker [på Joseph Smiths tid] manglede de sande ordinancer, og de manglede den sande myndighed, og derfor havde de intet af

gudfrygtighedens kraft. De kunne ikke udvise noget, de ikke havde. Det er derfor indlysende, at denne kraft måtte gengives i disse sidste dage. Uden den kunne Kirken ikke eksistere« (*Abraham, Friend of God*, 1979, s. 96–97).

Væsentlige evangeliske principper

- Det større præstedømme (Det Melkisedekske Præstedømme) besidder nøglerne til kundskaben om Gud. Det omfatter myndighed til at udføre ordinancer, der helliggør Guds børn og bereder dem til at komme ind i hans nærhed (se L&P 84:6–25, 29; se også L&P 107:18–19).
- Det mindre præstedømme (Det Aronske Præstedømme) er et forberedende præstedømme. Det omfatter nøglerne til evangeliet om omvendelse, til dåb ved nedsænkning til syndsforladelse og til englebetjening (se L&P 84:18, 26–32; se også L&P 13:1; 107:20).
- Moses' og Arons sønner er dem, som modtager Det Aronske og Det Melkisedekske Præstedømme og ærer deres kaldelse (se L&P 84:31–34; se også L&P 13:1).
- De, som modtager Det Melkisedekske Præstedømme, indgår pagt om at ære deres kaldelse og modtage Herren og hans tjenere. Til gengæld lover Gud at ville helliggøre dem og give dem alt, hvad han har. Dette kaldes præstedømmets »ed og pagt« (se L&P 84:33–44).
- Kristi Ånd oplyser alle. De, som modtager dets indflydelse, bliver ledt til Faderen. De, som forkaster det, forbliver i mørke og synd (se L&P 84:43–53; se også 2 Nephi 32:2–3, 5; L&P 93:19–28).
- De af Kirkens medlemmer, som tager let på Guds åbenbaringer, er under fordømmelse. Vi kan blive tilgivet, hvis vi efterlever principperne i Mormons Bog og andre skrifter (se L&P 84:54–61).
- Jesu Kristi Kirke blev genoprettet med det formål at indsamle Israel og opbygge Zion (se L&P 84:2–4), bygge templer (se v. 3–5), gengive præstedømmet og frelsens ordinancer (se v. 6–42) og at forkynde evangeliet for hele verden (se v. 62–102).
- Kirkens medlemmer har brug for hinanden. De, som er stærke i troen, bør hjælpe dem, som er svage, med at udvikle sig åndeligt og timeligt (se L&P 84:106–12).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 122.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 172–177.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 84:6–27. Det større præstedømme (Det Melkisedekske Præstedømme) besidder nøglerne til kundskaben om Gud. Det omfatter myndighed til at udføre ordinancer, der helliggør Guds børn og bereder dem til at komme ind i hans nærhed. (25–30 minutter)

Lad eleverne tænke over følgende spørgsmål: »På hvilke måder er du blevet velsignet takket være Det Melkisedekske Præstedømme?« Bed nogle elever om at give deres svar. Læs afsnitoverskriften til Lære og Pagter 84, og påpeg, at profeten Joseph Smith betegnede dette afsnit som »en åbenbaring om præstedømmet.« Forklar, at afsnit 84 indeholder mange vigtige principper angående præstedømmet, og at I skal studere flere af dem.

Skriv på tavlen *Præstedømmet skal overdrages af dem, som er bemyndiget af Gud*. Lad eleverne læse versene 6–16 og finde ud af, hvis præstedømmelinie der opgives. Læs vers 17, og forklar, at vi har det samme præstedømme i dag. Hvis du bærer præstedømmet, kan du fortælle, hvem der ordinerede dig. (Hvis ikke, kan du fortælle, hvem der ordinerede en præstedømmebærer, som dine elever kender). Bed nogle af bærerne af Det Aronske Præstedømme i din klasse om at fortælle, hvem der ordinerede dem. Tal om, hvorfor det er vigtigt, at vi modtager præstedømmet af dem, der har den rette myndighed.

Skriv på tavlen *Præstedømmet er evigt*. Lad eleverne læse versene 17–18 og understrege de udtryk, der viser, at præstedømmet er evigt.

Skriv på tavlen *Præstedømmet besidder nøglen til kundskaben om Gud*. Læs følgende forklaring:

»Frelserens og hans kirkes mission er at tilbyde hele menneskeslægten det ypperlige privilegium igen at indtræde i Faderens nærhed og at indgå til hans hvile. Uden det hellige præstedømme kan intet menneske nyde lyset fra Guds udstråling, ej heller sikre sig sjælens evige fred og tilfredshed, som er blevet lovet de retfærdige« (i John A. Widtsoe, saml., *Priesthood and Church Government in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, rev. udg., 1954, s. 31).

Læs versene 19–25, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvilken rolle spiller præstedømmet med hensyn til at forberede os til at vende tilbage til Gud?
- Hvem forsøgte Moses at forberede til at indtræde i Guds nærhed? (Se også 2 Mos 19:10–14, 16–17).
- Hvordan reagerede Israels børn over for Moses?
- Hvad skete der, da de forhærdede deres hjerte?
- Hvad kan vi lære af denne beretning?

Skriv på tavlen *Det Aronske Præstedømme er med til at forberede mænd til at modtage Det Melkisedekske Præstedømme* på tavlen.

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Blev det melkisedekske præstedømme borttaget, da Moses døde? Alt præstedømme er melkisedeksk, men der er forskellige grader deri. Den del, som fik

Moses til at tale med Gud ansigt til ansigt, blev taget bort, men den, som førte englebetjening med sig, forblev« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 215; se også L&P 107:1–6, 14).

Lad eleverne læse versene 25–27 og nævne de nøgler, der hører til Det Aronske Præstedømme. Spørg:

- Hvordan kan anvendelsen af disse nøgler være med til at forberede unge mænd til at modtage Det Melkisedekske Præstedømme?
- Hvordan har ordinancerne i Det Aronske Præstedømme været til velsignelse for jer?

Lære og Pagter 84:33–42 (mesterskriftsted, L&P 84:33–39). De, som modtager Det Melkisedekske Præstedømme, indgår pagt om at ære deres kaldelse og modtage Herren og hans tjenere. Til gengæld lover Gud at ville helliggøre dem og give dem alt, hvad han har. Dette kaldes præstedømmets »ed og pagt«. (20–25 minutter)

Skriv på tavlen *Præstedømmets ed og pagt*. Skriv nedenunder *mennesket lover og Gud lover*. Forklar, at der er en pagt, som mænd indgår med Gud, når de modtager præstedømmet. Denne kaldes præstedømmets »ed og pagt«. Lad eleverne læse Lære og Pagter 84:33–42 og understrege, hvad de, som modtager præstedømmet, lover at gøre, og hvad Gud lover til gengæld. (Du kan evt. skrive svarene på tavlen). Drøft følgende spørgsmål:

- Ved hvilken alder kan en ung mand modtage Det Aronske Præstedømme? Det Melkisedekske Præstedømme?
- Hvad skal en ung mand gøre for at være værdig til at modtage præstedømmet?
- Hvad vil det sige at ære en præstedømmekaldelse? (Se v. 33).
- Hvad tror I, det vil sige at blive »helliggjort ved Ånden«? (v. 33). Hvorfor er det en stor velsignelse?
- Hvad tror I, det vil sige at få »alt det, som min Fader har«? (v. 38).
- Læs vers 44. Hvorfor tror I, det er vigtigt at leve af hvert ord fra Gud?

Læs følgende udtalelse af ældste Carlos E. Asay, der var medlem af De Halvfjerds' præsidium:

»Engang bar præsident Hugh B. Brown vidnesbyrd om, at præsident David O. McKay var blevet helliggjort ved Ånden til hans legemes fornyelse. Og han tilføjede: »Nogle af de øvrige af os klarer os bedre i dag end vi gjorde for mange år siden, hvad vores fysiske helbred angår – og vi tilskriver det [Herrens] velsignelse« (i Conference Report, apr. 1963, s. 90).

»Mange af os har følt os berørt af dette løfte om fornyelse. Uden det ville mange af vore pligter sikkert ikke være blevet udført« (i Conference Report, okt. 1985, s. 58).

Læs Alma 13:12, og spørg: Hvilken anden velsignelse er der ved at blive helliggjort af Ånden?

Giv hver elev et stykke papir. Lad eleverne skrive svarene på følgende spørgsmål. (Sig, at de ikke skal skrive navn på papiret). Spørg de unge piger:

- Hvad føler I, når I ser en ung mand ære sit præstedømme?
- Hvad føler I, når I ser en ung mand, der ikke ærer sit præstedømme?

Spørg de unge mænd:

- På hvilke måder kan de unge piger hjælpe jer med at ære jeres præstedømme?
- På hvilke måder kan de unge piger undgå at hindre jer i at ære jeres præstedømme?

Saml besvarelsenerne ind, og læs nogle af svarene. Motivér de unge mænd til at ære deres præstedømme? Motivér de unge piger til at varetage deres ansvar og kaldelser og hjælpe de unge mænd med at ære deres præstedømme. Bær vidnesbyrd om de store velsignelser, som de, der er trofaste i deres pagter med Gud, får.

Lære og Pagter 84:43–53. Kristi Ånd oplyser alle. De, som modtager dets indflydelse, bliver ledt til Faderen. De, som forkaster det, forbliver i mørke og synd. (20–25 minutter)

Tag en avis med til klassen. Lad eleverne læse Lære og Pagter 84:49–53, og spørg dem, om de mener, at denne beskrivelse er typisk for livet i vore dage. Brug et par minutter på som klasse at gennemgå avisen og se efter beviser på sandheden i disse vers. (Bemærk: Brug ikke megen tid på at tale om det, der står i avisen. Dvæl ikke ved artikler, der beskriver ugudelighed).

Læs følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson:

»For flere år siden så jeg som ung medicinstuderende mange patienter, der var plaget af sygdomme, der i dag kan forebygges. I dag er det muligt at vaccinere personer mod sygdomme, der engang var invaliderende – eller endog dræbende. En medicinsk metode, hvorved mennesker opnår immunitet mod sygdomme, kaldes inokulation. Ordet *at inokulere* er fascinerende. Ordet stammer fra to latinske ord: *in*, som betyder »ind« og *oculus*, som betyder »øje«. Verbet *at inokulere* betyder derfor bogstaveligt »at sætte et øje indeni« – at overvåge mod skade.

En sygdom som polio kan forkrøble eller ødelægge legemet. En sygdom som synd kan forkrøble eller ødelægge ånden. Polioens skader kan nu forebygges ved vaccination, men skaderne efter synd kræver andre forebyggelsesmetoder. Lægerne kan ikke vaccinere mod ugudelighed. Åndelig beskyttelse kommer kun fra Herren – og kun på hans egen måde. Jesus vælger ikke at inokulere, men derimod at indlære. Hans metode benytter ikke vaccine. Den benytter sig af undervisning i guddommelige lærdomme – et styrende »øje indeni« – for at beskytte hans børns evige ånder« (Stjernen, juli 1995, s. 32).

Bær vidnesbyrd om, at fordi Herren elsker os, har han sørget for den sande lære, som hjælper os og dem i verden, som er »under mørket og under syndens trældom« (v. 49). Denne lære kommer som regel gennem tre kilder: Ånden, skrifterne og de levende profeter. Lad eleverne læse versene 43–48, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvilken gave får hvert menneske, som fødes i denne verden? (Ånden, eller Kristi lys; se v. 46; se også Moroni 7:16).
- Hvad er ifølge Lære og Pagter 84:45 nogle af de andre åndelige betegnelser, der betyder det samme som Kristi Ånd? (»Herrens ord«, »sandhed«, »lys«).
- Sammenlign vers 47 med Lære og Pagter 93:19–20, 27–28. Hvad skal vi ifølge disse vers gøre for at modtage mere lys og sandhed, indtil vi ved alt?
- Hvordan kommer I Gud nærmere ved at lytte til Ånden, læse i skrifterne og høre profetens ord?
- Hvad føler I ved at vide, at I til sidst kan komme »til Gud«? (v. 47).
- Hvorfor er det vigtigt for jer at stræbe efter dette mål?
- Læs 2 Nephi 32:2–3, 5; Jakobs Bog 7:10–12. Hvordan hænger disse vers sammen med Lære og Pagter 84:43–48?
- Hvorfor tror I, at Herren har sørget for mere end én måde, hvorpå vi kan få bekræftet sandheden?

Bær vidnesbyrd om, at hver af dine eleverne er blevet velsignet med Ånden, skrifterne og profeter. Når de følger dem, bliver de velsignet med yderligere lys og kundskab. Tal om nogle af de tilskyndelser fra Herren, som dine elever har følt, og motivér dem til at adlyde dem.

Lære og Pagter 84:54–61. De af Kirkens medlemmer, som tager let på Guds åbenbaringer, er under fordømmelse. Vi kan blive tilgivet, hvis vi efterlever principperne i Mormons Bog og andre skrifter. (15–20 minutter)

Fortæl om en personlig oplevelse, der viser din kærlighed til Mormons Bog, og hvordan den har været til velsignelse i dit liv. Vis et eksemplar af Mormons Bog, og bed eleverne om at tænke over følgende spørgsmål. (Lad dem ikke svare højt).

- Har I nogen sinde læst Mormons Bog?
- Hvor stærkt er jeres vidnesbyrd om sandheden af den?
- Hvorfor er Mormons Bog vigtig i jeres liv?

Læs Lære og Pagter 84:54–58, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor var Kirkens medlemmer under fordømmelse, da denne åbenbaring blev givet?
- Hvad tror I, det vil sige at behandle Mormons Bog og andre skrifter letsindigt?
- Tror I, at Kirken stadig er under fordømmelse?

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»I vore dage har Herren åbenbart behovet for igen at lægge vægt på Mormons Bog for at få Kirken og alle Zions børn ud af fordømmelsen – hjemsøgelse og dom. (Se L&P 84:54–58). Dette budskab skal bringes ud til medlemmerne af Kirken over hele verden« (Stjernen, aprilkonferencen 1986, s. 80).

Spørg: Hvor længe vil Kirken forblive under fordømmelse? (Se v. 57). Bær vidnesbyrd om, at det ikke er nok, at vi læser Mormons Bog, men at vi må efterleve det, der står i den. Læs den ene eller begge af disse udtalelser af præsident Benson:

»Mormons Bog har ikke været og er endnu ikke det centrale i vort personlige studium, i familiens undervisning, i vor forkyndelse og i missioneringen. Det må vi omvende os fra« (Stjernen, aprilkonferencen 1986, s. 4).

»Mormons Bog vil ændre jeres liv. Den vil styrke jer mod vore dages onder. Den vil give jer en åndelighed, som ingen anden bog vil. Det bliver den vigtigste bog, I kommer til at læse som forberedelse til en mission eller livet. Det unge menneske, som kender og elsker Mormons Bog, og som har læst den flere gange, og som har et urokkeligt vidnesbyrd om sandheden af den, og som anvender lærdommene i den, bliver i stand til at modstå djævelens kneb og blive et stærkt redskab i Herrens hænder« (To Young Men of the Priesthood, pjece, 1986, s. 3–4).

Motivér eleverne til at lægge større vægt på deres studium af Mormons Bog i den kommende uge. Når ugen er omme kan du bede nogle elever om at fortælle om, hvordan denne oplevelse har været til velsignelse for dem.

Lære og Pagter 84:62–102. Jesu Kristi Kirke blev genoprettet med det formål at indsamle Israel, opbygge Zion, bygge templer, gengive præstedømmet og frelsens ordinancer og at forkynde evangeliet for hele verden. (20–25 minutter)

Fortæl eleverne, at ud over at handle om Zions indsamling (se L&P 84:2–4), templer (se L&P 84:3–5) og præstedømmet (se L&P 84:6–42) rummer Lære og Pagter 84 vigtige oplysninger om missionering.

Vis et billede af et par missionærer på tavlen (se *Evangelisk kunst*, nr. 612). Ud for billedet skriver du overskrifterne *Regler* og *Velsignelser*. Spørg: Hvilke regler bliver missionærerne bedt om at efterleve? Skriv deres svar på tavlen under *Regler*. Spørg: Hvilke velsignelser får de, der tager på mission? Skriv svarere under *Velsignelser*. Læs Lære og Pagter 84:60–63 og se efter, hvad Herren bad disse ældster om at gøre, og de velsignelser, han lovede dem. Føj disse belæring og velsignelser til listerne på tavlen.

Del klassen op i to grupper. Lad den ene gruppe gennemlæse versene 77–96 og se efter yderligere instruktioner til missionærerne. Lad den anden gruppe gennemlæse de samme vers og se efter velsignelser. Lad en person fra hver gruppe nedskrive det, de finder, og fremlægge det for klassen. Hvis du synes, kan du føje det til dine lister på tavlen.

Påpeg, at disse vers ofte bliver citeret til generalkonference. Forklar, at nogle af detaljerne indenfor missionering ændrer sig med årene. (F.eks. pålægger Det Første Præsidentskab de fleste missionærer i vore dage at blive støttet hjemmefra). Men de grundlæggende principper for missionering ændres ikke. Bed eleverne om at løbe disse vers igennem igen og fortælle, hvordan de mener, de gælder for missionærer i vore dage. Læs vers 88, og læs følgende udtalelse af præsident Thomas S. Monson:

»Enhver missionær, som tager imod et helligt kald, bliver Herrens tjener, han, hvis værk det vitterligt er. Frygt ikke, unge mænd, for han er med jer. Han svigter aldrig« (Stjernen, jan. 1988, s. 38).

Spørg eleverne om, hvad de kan gøre for at forberede sig på at missionere. Bær vidnesbyrd om den store velsignelse, som de, der tjener Herren og forkynder hans evangelium, får.

Lære og Pagter 84:106–112. Kirkens medlemmer har brug for hinanden. De, som er stærke i troen, bør hjælpe dem, som er svage, med at udvikle sig åndeligt og timeligt. (10–15 minutter)

Udvælg en elev til at komme op foran klassen. Lad eleven forsøge at binde en sko eller knappe en knap uden at bruge sine tommelfingre. Når eleven har gjort et par forsøg, læser du Lære og Pagter 84:109–110, og spørger klassen, hvordan denne illustration hænger sammen med disse vers.

Forklar, at hvert medlem af Kirken har forskellige stærke og svage sider. Ud over at Herren fortæller os, at hvert eneste medlem er vigtigt, har han påpeget, hvordan vi kan arbejde sammen for at blive stærkere. Læs vers 106–108, og spørg:

- Hvad lærer disse vers os om at dem, der er stærke og svage?
- Hvilken fordel gav det, da dette princip blev fulgt »i fordums tid«?
- Hvilke eksempler er der på, hvordan dette princip bliver fulgt i vore dage? (Unge mænd bliver udpeget til at virke som hjemmelærere sammen med bærere af Det Melkise-dekske Præstedømme, nye missionærer får mere erfarne missionærer som kammerater osv.).

Motivér eleverne til at lære af dem, der er mere erfarne i Kirken og til at hjælpe andre, som er spæde i troen.

Lære og Pagter 85

Indledning

Præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum, har skrevet:

»Den 27. november 1832 skrev profeten til ældste William W. Phelps, som befandt sig i Independence i Missouri og havde ansvaret for trykningen og beføjelser til at bistå biskoppen i sager angående de helliges bosættelse på deres arvelodder, og udtrykte med venlige ord sin kærlighed og tillid til bror Phelps. Profeten Joseph Smith var meget optaget af det, der vedrørte etableringen og opbygningen af Zion. Hans bekymring var meget stor på grund af de nøje befalinger, som Herren havde givet, og på grund af de alvorlige ansvar, der var blevet lagt på hans og hans brøders skuldre, for at tilse, at pagterne i forbindelse med indvielse blev holdt trofast. I særdeleshed var han bekymret over de pligter og svar, der påhvilede biskoppen i Zion, for de var meget store. Det var biskoppens pligt med hjælp fra sine brødre at tilse, at retfærdighed skete fyldest, sådan som Herren havde påpeget i åbenbaringerne, med hensyn til at afgrænse og tildele arvelodderne i Zion. Historien afslører, at der var visse forhold, der ikke var blevet taget højde for i ånden og i overensstemmelse med de belæring, som var blevet erklæret for afgørende i åbenbaringerne. Disse forhold voldte profeten nogle ængstelser, og derfor skrev han til bror Phelps og anførte, at der var visse forhold, som »hvilede tungt« på hans sind. Med profetiens ånd udtalte han denne bøn, som var en bøn i hjertet på William Phelps« (Church History and Modern Revelation, 1:347–348).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi skal have vores navn optegnet af Kirken og i himlen for at kunne modtage en arvelod i Zion og det evige livs velsignelser. Navne på frafaldne skal slettes fra Kirkens optegnelser (se L&P 85, se også Åb 20:12–13; Moroni 6:4–7).
- Helligånden taler til os alle med en stille, sagte røst (se L&P 85:6; se også 1 Kong 19:8–13).
- De, der forsøger at ændre på Kirkens anliggender uden at have myndighed til det, dør åndeligt. Herren kalder andre til at tage deres plads (se L&P 85:7–8; se også 2 Sam 6:1–11).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343, s. 127–128.*
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 177–179.*

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 85. Vi skal have vores navn optegnet af Kirken og i himlen for at kunne modtage en arvelod i Zion og det evige livs velsignelser. Navne på frafaldne skal slettes fra Kirkens optegnelser. (15–20 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvad tror I, der står på et medlemskort i Kirken? (Fulde navn, adresse, oplysninger om familie, præstedømme og ordinancer osv.).
- Hvorfor tror I, det er nyttigt at føre optegnelse over hvert medlem af Kirken?
- Hvorfor er det vigtigt, at oplysningerne er nøjagtige?
- Læs Moroni 6:4–5. Hvad gjorde man ifølge disse vers for dem, hvis »navne blev nedskrevet«?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 85:1–5, 9–12 og nedskrive alle oplysninger, de finder om, hvordan man fører optegnelser i Kirken. Lad dem fortælle om det, de har fundet frem til, når de er færdige. Spørg:

- Hvis navne bliver fjernet fra Kirkens optegnelser?
- Læs Johannes' Åbenbaring 20:12–13. Hvordan hænger disse vers sammen med Lære og Pagter 85?

Lære og Pagter 85:7–8. De, der forsøger at ændre på Kirkens anliggender uden at have myndighed til det, dør åndeligt. Herren kalder andre til at tage deres plads. (15–20 minutter)

Vis en stor genstand (f.eks. en sten, en stol eller et bord). Sæt advarselsskilte rundt om genstanden, hvorpå der står: »Må ikke berøres.« Spørg eleverne:

- Hvilken straf ville være passende for en, der rører denne genstand?
- Hvis genstanden var mere værdifuld eller hellig, hvordan skulle straffen da ændres? Hvorfor?
- Hvis advarslen blev givet af en anden (f.eks. en sikkerhedsvagt, en embedsmand eller Herren), hvordan skulle straffen da ændres? Hvorfor?

Bed eleverne læse om Uzza i Anden Samuelsbog 6:2–7 (se også 4 Mos 4:15; *Guide til skrifterne*, »Pagtens ark«). Spørg eleverne om, hvad Uzza rørte ved, og hvad hans straf blev. For at hjælpe eleverne med at forstå, hvorfor straffen for at »gribe fat i Guds ark« var så alvorlig, kan du læse uddybningen af Lære og Pagter 85:8 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 179). Forklar, at i afsnit 85 irettesatte Herren en anden for at forsøge at »gribe fat i arken«.

Spørg eleverne, om de tror nogen biskop er fuldkommen. Spørg: Hvilken sammenhæng er der mellem det, der skete med Uzza, og det ikke at adlyde et råd fra en præstedømmeleder? Forklar, at i denne åbenbaring forsøgte Edward Partridge som biskop at gribe fat i arken ved at overhøre profetens råd. Læs følgende udtalelse:

»Du skal ikke byde over ham, som er sat over dig,« har Herren sagt (L&P 28:6). Alle må stå fast inden for deres tildelte forvaltning, for deri ligger ansvaret. Dette er det budskab, Herren gav biskop Edward Partridge, da han blev advaret om ikke »gribe fat i Guds ark« (L&P 85:8). For en kort tid have biskoppen ladet sig optage af profetens gøremål. Disse handlinger nødvendiggjorde en irettesættelse og en advarsel fra Herren om, at med mindre han omvendte sig, ville han »falde om, ramt af dødens pil« og blive erstattet af »en, som er stærk og mægtig« (L&P 85:7). Det er til hans evige ære, at han gav agt på advarslen« (Hoyt W. Brewster jun., *Doctrine and Covenants Encyclopedia*, 1988, s. 25).

Læs Lære og Pagter 85:7–8, spørg: Hvad lovede Herren, at han ville gøre, hvis biskop Partridge ikke ville omvende sig? Læs oplysningerne fra uddybningen af Lære og Pagter 85:7–8 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 178). Spørg:

- På hvilke måder kan vi blive fristet til at »gribe fat i arken«?
- Hvorfor er det vigtigt at følge præstedømmelederne i stedet for at kritisere eller rette på dem?
- Hvilke velsignelser har I fået ved at følge Kirkens ledere?

Lære og Pagter 86

Indledning

I afsnit 86 forklarede Herren lignelsen om hveden og ugræsset. Præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt:

»I denne åbenbaring har Herren givet en mere fuldstændig udlægning end den, han gav sine apostle, sådan som Matthæus har skrevet den. Årsagen til dette kan måske være, at det er i de sidste dage, at høsten skal samles og ugræsset skal brændes. I Matthæus' beretning siger Herren, at han er sædemanden, der sår den gode sæd, og i Lære og Pagter står der, at apostlene var sædemændene. Der er ingen uoverensstemmelse her. Kristus er ophavsmand til vores frelse, og det var ham, der belærte apostlene, og under ham blev de sendt ud for at forkynde evangeliet for hele verden, eller at så sæden, og eftersom sæden er hans, og det bliver sået på hans befaling, siger han blot dette i denne åbenbaring og også i lignelsen« (*Church History and Modern Revelation*, 1:353).

Væsentlige evangeliske principper

- Nutidig åbenbaring kan hjælpe os til at forstå fordums skrifter (se L&P 86; se også Matt 13:24–30, 36–43).
- De retskafne skal leve blandt de ugudelige indtil Jesu Kristi andet komme. Da skal de retskafne blive indsamlet og de ugudelige blive udryddet (se L&P 86:4–7; se også 1 Nephi 22:11–17; L&P 63:54).
- De mænd, som er direkte efterkommere af Israel, er »retmæssige arvinger« til præstedømmet. De skal være retfærdige eksempler, mens de er med til at bringe andre frelse (se L&P 86:8–11).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 180–182.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 86. De retskafne skal leve blandt de ugudelige indtil Jesu Kristi andet komme. Da skal de retskafne blive indsamlet og de ugudelige blive udryddet. (20–25 minutter)

Lad eleverne læse definitionen af *ukrudt* i *Guide til skrifterne*. Spørg: Eftersom den spæde hvede og den spæde ugræs ligner hinanden, hvornår er det da tidspunktet at skille hveden fra ugræsset? Hvorfor? Mind eleverne om, at Frel-

seren kom med lignelsen om hveden og ugræsset, mens han virkede på jorden. Læs Matthæusevangeliet 13:24–30 og afsnitsoverskriften til Lære og Pagter 86. Spørg:

- Hvad handler lignelsen om hveden og ugræsset om?
- Hvad lærer vi om denne lignelse af afsnitsoverskriften til Lære og Pagter 86? (L&P 86 blev modtaget, mens Joseph Smith var i færd med at redigere sin oversættelse af Bibelen).

Bed eleverne om at komme med en udlægning af lignelsen. Læs Matthæusevangeliet 13:36–43, og find Herrens udlægning (se også JSO, Matt 13:39–44). Læs Lære og Pagter 86:1–3, og spørg: Hvad føjer disse vers til vores forståelse af denne lignelse? Bær vidnesbyrd om den forøgede forståelse, vi får takket være nutidig åbenbaring.

Lad en elev læse versene 4–7 højt, og spørg:

- Hvem symboliserer hveden?
- Hvem symboliserer ugræsset?
- Hvilke ord i vers 4 fortæller os, at denne lignelse gælder for os?
- Hvorfor venter Herren ifølge vers 6 på at kunne komme til at skille hveden fra ugræsset?
- Hvilket bevis er der i verden på, at hveden og ugræsset vokser sammen?
- Hvordan finder høsten sted? (Se Joseph Smiths udtalelse i slutningen af uddybningen af L&P 86:1–7 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 180–181).
- Hvad skal der ske med ugræsset, eller de ugudelige, når Herren kommer tilbage?

Forklar, at versene 8–11 viser, hvad Herren forventer af dem, der er »retmæssige arvinger« til præstedømmet, mens denne adskillelse finder sted. Læs disse vers, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad forventer Herren af os?
- Hvem skal vi være et lys for?
- Hvordan kan præstedømmet være til velsignelse for dem, som ikke er medlemmer af Kirken? (Ved at hjælpe dem til at modtage frelsens ordinancer).

Læs vers 9, og læs derefter denne udtalelse af ældste Theodore M. Burton, der på daværende tidspunkt var assistent til De Tolvs Kvorum:

»Hvad mener Herren med udtrykket »skjult for verden med Kristus i Gud«? Han mener, at i henhold til frelsesplanen er I blevet forbeholdt eller tilbageholdt i himlene som særlige åndelige børn til at skulle fødes i en tid og på et sted, hvor I kunne udføre en særlig mission i livet ...

Siden jorden oprindeligt blev planlagt, har Gud, den evige Fader, vidst, at Satan i de sidste dage ville blive desperat. Efterhånden som Jesu Kristi andet komme nærmer sig, gør Satan alt, hvad der står i hans magt, for at forpurre Guds værk. Han bruger ethvert kneb, han kan udtænke, til at forpurre frelsesplanen. Han raser i blod og rædsel på jorden. Men Gud vidste, hvad Satan ville forsøge at gøre i disse dage og udtænkte en plan, der skulle imødegå denne udfordring.

Gud har forbeholdt nogle af sine mest tapre sønner og døtre til disse dage. Til vor tid har han tilbageholdt prøvede og betroede børn, som han fra deres førjor-diske adfærd vidste ville høre Hyrdens røst og ville antage Jesu Kristi evangelium. Han vidste, at de ville gøre sig værdige til at modtage præstedømmet, at de ville bruge det hellige præstedømme til at begrænse Satans ødelæggelser og gøre det muligt for Gud at fuldende det værk, han havde planlagt for sine børns frelse.

I unge mænd i Det Aronske Præstedømme udgør derfor nogle af de bedste mænd, der nogen sinde er blevet født på jorden. I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab. Som Peter sagde det: »I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddoms-magt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys' (1 Pet 2:9).

Denne førstefødselsret er kun mulig for jer, fordi I har de bedste fædre og mødre, der nogen sinde er blevet givet nogen generation« (i Conference Report, apr. 1975, s. 103–104).

Lære og Pagter 87

Indledning

Afsnit 87 rummer Joseph Smiths profeti om krig. Det omfatter påmindelsen om, at i de sidste dage skal »krig ... bryde løs over alle nationer« (v. 2). Ældste Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Jeg hader krig, med al dens spottende opbud. Den er et grunt og levende vidnesbyrd om, at Satan, løgnens fader, Guds fjende, lever. Krig er jordens største årsag til menneskelig elendighed. Den ødelægger liv, fremmer had og forspilder rigdom. Den er menneskets bekosteligste dårskab, dets mest tragiske ulykke ...

Men siden dengang Kain slog Abel ihjel, har der været splid blandt menneskene. Der har altid været og vil altid, indtil Fredsfyrsten kommer for at regere, være tyranner og bøller, de, der opbygger imperier, og de, der gør menneskene til slaver, og despoter, som ville tilintetgøre hver smule menneskelig frihed, hvis de ikke blev holdt i skak ved våbenmagt« (*Lest We Forget*, Brigham Young University Speeches of the Year, 10 nov. 1970, s. 3).

Ældste M. Russell Ballard har sagt:

»Profetierne om de sidste dage får mig til at tro, at intensiteten i slaget om menneskenes sjæle vil øges og risiciene vil blive større, efterhånden som vi kommer tættere på Herrens andet komme.

Forberedelsen af os selv og vores familie til de kommende års udfordringer kræver, at vi skifter frygt ud med tro. Vi må være i stand til at overvinde frygten for de fjender, som kæmper mod os og truer os. Herren har sagt: »Frygt derfor ikke, lille hjord! Gør godt! Lad jord og helvede forene sig mod dig; thi dersom I er bygget på min klippe, kan de ikke få overhånd« (L&P 6:34)« (*Stjernen*, jan. 1990, s. 32).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren kender fremtiden og åbenbarer den for mennesket, sådan som han skønner det passende (se L&P 87; se også 2 Nephi 9:20).
- De sidste dage bliver en tid med krig og blodsudgydelse, men Herren vil beskytte dem, der står på hellige steder (se L&P 87; se også L&P 63:32–34, 54).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 122–123.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 183–186.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 87. De sidste dage bliver en tid med krig og blodsudgydelse, men Herren vil beskytte dem, der står på hellige steder. (30–35 minutter)

Spørg eleverne, om de nogen sinde har hørt om mennesker, som hævder at kunne forudsige fremtiden. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad er forskellen mellem profetier og forudsigelser?
- Hvad kræves der, for at man kan fremsætte sande profetier?
- Hvilken procentdel af disse profetier vil blive opfyldt? (se L&P 1:37–38).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 87:1–4 og se efter en profeti, som Joseph Smith fremsatte. Læs oplysningerne i uddybningen af afsnit 87 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 183–186.

Lad eleverne understrege ord og udtryk i versene 1–4, der viser, at denne profeti drejede sig om mere end blot borgerkrigen i USA (f.eks. »krige« [v. 1]; »begynde på dette sted« [v. 2]; »da skal krig bryde ud over alle nationer« [v. 3]). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvornår blev den første krig udkæmpet? (Se Åb 12:7).
- Hvilket slag bliver det sidste, der skal udkæmpes inden det andet komme? (Se Åb 16:14–18).
- Læs Jakobsbrevet 4:1–2. Hvorfor findes der ifølge disse vers krige?
- Hvorfor tror I, at Gud tillader krige?

Læs følgende udtalelse af præsidenterne Joseph F. Smith, Anthon H. Lund og Charles W. Penrose, som var medlemmer af Det Første Præsidentskab:

»Gud kunne uden tvivl afværge krig, forebygge forbrydelser, udrydde fattigdom, bortdrive mørket, overvinde vildfarelse og gøre alt lyst, smukt og glædeligt. Men en sådan verden medføre at en afgørende og grundlæggende egenskab hos mennesket blev tilintetgjort – retten til handlefrihed« (i James R. Clark, saml., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 bind, 1965–1975, 4:325–326).

Læs Lære og Pagter 87:5–6, og spørg eleverne om, hvad de føler med hensyn til denne beskrivelse. Forklar, at skønt disse krige kan være skræmmende, har Herren ikke efterladt os uden håb.

Læs versene 7–8, og find Herrens budskab om håb. Bed eleverne om at udpege »et helligt sted«. Lad dem nævne så mange hellige steder, som de kan, og skriv dem på tavlen. Læs og tal om uddybningen af Lære og Pagter 87:8 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 186). Bed eleverne om at nævne måder, hvorpå de kan stå på hellige steder. Bær vidnesbyrd om, at skønt de hellige ikke er upåvirkelige overfor ødelæggelserne i de sidste dage, vil Herren beskytte de retskafne åndeligt (se L&P 63:32–34).

Lære og Pagter 88

Indledning

Præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Oliventræet har fra de tidligste tider været symbolet på fred og renhed ... I lignelser i den hellige skrift er Israels hus, eller det folk, som havde sluttet pagt med Herren, blevet sammenlignet med et oliventræ.

Selv i vore moderne tider, da der vendes op og ned på alting, taler vi om oliventræets gren som symbolet på fred, og den afbildes sædvanligvis som båret i næbet af fredsduen. Da profeten Joseph Smith sendte en kopi af det 88. afsnit af *Lære og Pagter*, en af de største åbenbaringer, der nogen sinde er givet til mennesket, til de hellige i Missouri, skrev han: »Jeg sender jer oliebladet, som vi har plukket fra paradiset træ« [*History of the Church*, 1:316]« (*Lærdomme om frelse*, 3:151).

Lærdommene i *Lære og Pagter 88* kan yde trøst, håb og vejledning midt i verdens bekymringer.

Væsentlige evangeliske principper

- Helligånden kaldes også Talsmanden og forjættelsens Helligånd. Hvis vi er trofaste mod vore pagter, kan vi få forjættelsen om evigt liv gennem Helligånden (se L&P 88:1–5; se også L&P 132:7, 19).
- Kristi lys, som udstråler fra Guds nærhed, giver liv og lys til alt, hvad der er blevet skabt, og er den lov, hvorved alt styres (se L&P 88:6–13, 41; se også Moroni 7:16–19).
- Det åndelige legeme og det fysiske legeme udgør menneskets sjæl. De bliver uadskilleligt forenet i opstandelsen (se L&P 88:14–17; se også L&P 93:33–34).
- Jordan bliver rensset og helliggjort og bliver et celestialt rige for dem, der er værdige til at opnå det (se L&P 88:17–20, 25–26; se også L&P 130:8–9).
- Den herlighed, vi opnår i det tilkommende liv, afgøres af de love, vi adlyder i dette liv. Vores opstandne legeme bliver levendegjort ved den samme herlighed (se L&P 88:20–40; se også Alma 41:3–5).
- Gud har skabt mange verdener og besøger hver enkelt, når tiden er inde. Vi forbereder os på hans besøg ved at omvende os fra vores synder og adlyde hans love (se L&P 88:34–86).
- Herren befaler os at rense os fra synd (se L&P 88:74–76, 86; se også L&P 38:42).
- Når vi har antaget evangeliet, skal vi være flittige til at undervise andre i det (se L&P 88:77–85).
- Efter at verden har forkastet vidnesbyrdet fra Herrens tjenere, sender han vidnesbyrd fra jordskælv, torden, lyn og uvejr (se L&P 88:87–96; se også L&P 43:23–25).
- De, som var levet således, at de er værdige til en celestial herlighed, opstår først, efterfulgt af dem, der er værdige til en terrestrial, og dernæst dem, der er værdige til en telestial herlighed. Fortabelsens sønner, eller de, som »forbliver helt i synd«, er de sidste, der opstår (se L&P 88:29–32, 96–102; se også 1 Thess 4:16–17; 2 Nephi 9:14–16; L&P 76:25–112).
- Frelseren regerer på jorden i tusindårsriget. Kristus og hans tilhængere sejrer til sidst over Satan og hans tilhængere (se L&P 88:103–16; se også Åb 20:7–10).

- De steder, hvor vi bliver undervist i evangeliet, bør være steder med bøn, faste, tro, orden og retfærdighed (se L&P 88:117–37; se også L&P 109:8).

Yderligere hjælpkilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 122–124, 127–128.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 187–195.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 13, »Lys og sandhed, del 1« (8:20) kan bruges til at undervise i *Lære og Pagter 88:1–50* (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

 Lære og Pagter 88. Oversigt over Lære og Pagter 88. (45–50 minutter)

Mind eleverne om lignelsen om hveden og ugræsset, sådan som den er forklaret i *Lære og Pagter 86*. Skriv *Hvede og Ugræs* på tavlen. Lad eleverne læse afsnitoverskrifterne til *Lære og Pagter 87–88*. Spørg:

- Hvilket afsnit ville I forbinde med ugræsset? (L&P 87).
- Hvilket afsnit ville I forbinde med hveden? (L&P 88).

Fortæl eleverne, at i de sidste dage, mens »ugræsset« er inddraget i krig, har »hveden« fred. Læs følgende udtalelse af ældste Joseph B. Wirthlin:

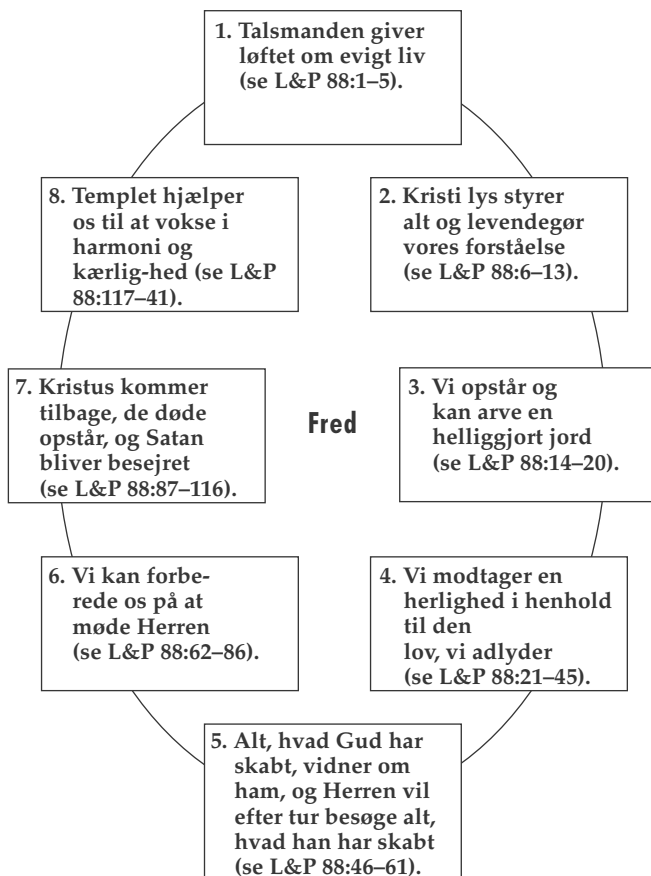
»I skrifterne betyder *fred* enten fred for splid, stridigheder, konflikter eller krig eller en indre ro og trøst, der er født af Ånden, som er Guds gave til alle sine børn, en vished og sindsro i en persons hjerte. En bestemt ordbog har defineret fred som en tilstand af ro eller stilhed, fred for foruroligende tanker eller følelser, og harmoni i sit forhold til andre [*Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 10. udg., 1993, »peace«, s. 854].

Skønt vi længes efter fred, lever vi i en verden, der er bebyrdet med sult, smerte, ængstelse, ensomhed, sygdom og sorg. Vi ser skilsmisser med de konflikter, der følger i kølvandet herpå: Hjertesorg, især blandt uskyldige børn, der bliver fanget midt i det hele. Egensindige, ulydige børn volder deres forældre sorg og bekymringer. Økonomiske problemer volder kvaler og tab af selvagtelse. Nogle af vore kære synker ned i synd og ugudelighed, svigter deres pagter og vandrer på deres »egen vej og efter [deres] egen Guds billede« (L&P 1:16)« (*Finding Peace in Our Lives*, 1995, s. 3–4).

Spørg:

- Hvilke af disse ulykkelige følelser, som ældste Wirthlin har nævnt, kan I nikke genkendende til?
- Hvorfor er det vigtigt for jer at finde fred?
- Hvordan kan Herren hjælpe jer med at finde fred?

Tegn nedenstående diagram på tavlen. Medtag kun tallene og skriftstederne fra kasserne.

Studér versene i hver kasse sammen med eleverne. Efterhånden som de finder frem til versets tema, skriver de det i den relevante kasse. Spørg om, hvordan hver af disse lærdomme bringer fred. Følgende spørgsmål kan bidrage til jeres studium:

1. Lære og Pagter 88:1–5

- Hvordan kan lærdommene i disse vers bringe jer fred?
- Hvordan har Talsmanden velsignet jer?

2. Lære og Pagter 88:6–13

- Hvilke ord i disse vers beskriver Kristi lys?
- Hvordan yder hans lys trøst?

3. Lære og Pagter 88:14–20

- Hvilke prøvelser kan kundskaben om, at vi opstår, hjælpe os til at holde ud?
- Hvordan kan det skabe en fornemmelse af fred at vide, at jorden bliver helliggjort?

4. Lære og Pagter 88:21–45

- Hvad foreslår disse vers, at vi skal gøre for at finde fred?
- Finder de, der holder de terrestriale og telestiale love, også et mål af fred og herlighed?
- Hvad afholder ifølge versene 32–33 »de øvrige« i at modtage fred og herlighed?

5. Lære og Pagter 88:46–61

- Ifølge vers 47 vidner alt, hvad der er skabt, om Gud (se også Alma 30:44). Hvordan bringer det fred at få et vidnesbyrd om Gud?
- Hvilken tryghed kan vi finde i lignelsen i versene 51–61?
- Hvad kan vi lære af, at disse vers gentagne gange omtaler glæde og den fryd eller det lys, der udstråler fra Herrens ansigt?

6. Lære og Pagter 88:62–86

- Hvordan kan det bringe os fred at være beredt? (Se L&P 38:30).
- Hvilket råd findes i disse vers, som kan hjælpe os til at berede os til at møde Herren?

7. Lære og Pagter 88:87–116

- Hvordan kan det bringe de trofaste fred at kende til prøvelserne i de sidste dage?
- Hvilken fremtidig begivenhed bringer de trofaste trøst?
- Hvordan bringer det fred at vide, at Satan mister sin magt over jorden?

8. Lære og Pagter 88:117–141

- Hvad kan vi gøre for at føle en grad af fred inden Jesu Kristi andet komme?
- Hvilke belæringer giver Herren i disse vers?

Lære og Pagter 88:1–5. Helligånden kaldes også Talsmanden og forjættelsens Helligånd. Hvis vi er trofaste mod vore pagter, kan vi få forjættelsen om evigt liv gennem Helligånden. (10–15 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvis I kunne rejse til et fjernliggende land, hvor ville I så tage hen? Hvorfor?
- Hvordan ville I have det med at være væk fra jeres familie? Hvordan ville de have det, mens I var bortrejst?
- Hvor værdifuldt ville det være at have en betroet ven til at tage med jer?
- Hvor værdifuldt ville et løfte om, at I ville vende sikkert hjem, være?

Fortæl eleverne, at det at vi forlod vor himmelske Fader i vores førjordiske liv for at komme hertil kan sammenlignes med det at rejse til et fjerntliggende land. Lad eleverne læse Lære og Pagter 88:1–5 og finde to velsignelser, som Herren lover. Sammenlign disse velsignelser med de to tilsvarende punkter i analogien ovenfor. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan har Helligånden trøstet jer i vanskelige eller ensomme stunder i jeres liv?
- Hvorfor er Talsmandens gave et så stærkt vidne om vor himmelske Faders kærlighed til jer?
- Læs Lære og Pagter 132:49. Hvad ville I føle, hvis I fik dette løfte?

Læs følgende udtalelse af ældste Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Vi vil ikke blive frelst i Guds rige, blot fordi vore navne er opført i kirkens protokoller. Der kræves mere end det. Vore navne skal være indskrevet i Lammets livets bog; deri ligger beviset for, at vi har holdt budene. Enhver, som ikke vil holde budene, vil få sit navn slettet af denne bog« (*Lærdomme om frelse*, 2:21).

Bed eleverne om at tænke på måder, hvorpå de kan forbedre deres liv, så de bedre kan forberede sig på evigt liv.

Lære og Pagter 88:6–13. Kristi lys udstråler fra Guds nærhed, giver liv og lys til alt, hvad der er blevet skabt, og er den lov, hvorved alt styres.

(15–20 minutter)

Skriv *Kraft* på tavlen. Giv en elev en lille pind. Giv en anden elev et større pind. Giv en tredje elev en metalstang (eller noget lignende). Bed eleverne om efter tur at forsøge at knække de genstande, du har givet dem. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad kunne knække metalstangen?
- Hvad er nogle af de stærkeste maskiner eller redskaber, I kan komme i tanke om? (Svarene kan bl.a. være motorer, laserlys, computere).
- Hvordan kan man sammenligne disse redskaber med naturens kræfter (som f.eks. orkaner, tornadoer og sollys)?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 88:6–13 og se efter den største kraft af dem alle. Spørg:

- Hvilke af disse vers gør størst indtryk på jer med hensyn til kraften i Kristi lys?
- Hvad ville denne jord være uden Kristi lys?

Lad eleverne se efter udtryk, der viser, at Kristi lys har kraft til at gøre følgende: skabe, oplyse, give liv og styre. Lad eleverne fortælle om, hvad de har fundet frem til. Læs andet afsnit om »Lys, Kristi lys« i *Guide til skrifterne*. Lad eleverne læse Moroni 7:16, 18–19, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad lærer disse vers os om at modtage Kristi lys?
- Hvorfor er et vigtigt for jer at blive vejledt af Kristi indflydelse?
- Hvordan hjælper Kristi lys jer til at kunne vælge det rette?
- Hvordan bringer Kristi lys fred i jeres liv?

Hvis det er relevant, kan du bede nogle elever fortælle om tidspunkter, hvor de har følt sig påvirket af Kristi lys.

Lære og Pagter 88:14–17. Det åndelige legeme og det fysiske legeme udgør menneskets sjæl. De bliver uadskilleligt forenet i opstandelsen.

(5–10 minutter)

Læs følgende analogi af ældste Boyd K. Packer. Brug din hånd og en handske til at vise, hvad det er, han forklarer.

»Forestil jer . . . at min hånd forestiller jeres ånd. Den er levende. Den kan bevæge sig. Forestil jer, at denne handske forestiller jeres jordiske legeme. Det kan ikke bevæge sig. Når ånden kommer ind i jeres jordiske legeme, kan det bevæge sig og handle og leve. Nu er I en person – en ånd med et legeme, der lever på jorden.

Hensigten var ikke, at vi skulle være her for evigt. Kun en menneskealder . . . I er kun lige begyndt på jeres. Jeres bedsteforældres og oldeforældres er næsten løbet ud. Det er længe siden, de var [unge], ligesom I er nu. Men en dag forlader de dette jordiske liv, og det gør I også.

En dag – på grund af alderdom eller måske sygdom eller en ulykke – adskilles ånden og legemet. Vi siger, at vedkommende er død. Døden er en adskillelse. Alt dette sker i overensstemmelse med en plan.

Husk, at min hånd forstiller jeres ånd, og at handsken forestiller jeres legeme. Mens I lever kan ånden inden i jeres legeme få det til at arbejde og at handle og at leve.

Når jeg skiller dem ad, bliver handsken, som forestiller jeres legeme, taget bort fra jeres ånd. Legemet kan ikke længere bevæge sig. Det falder sammen og er dødt. Men jeres ånd er stadig i live.

»En ånd, der er født af Gud, er udødelig. Når legemet dør, dør ånden ikke« (Det Første Præsidentskab, *Improvement Era*, mar. 1912, s. 463).

Den del af jer, der kigger ud gennem øjnene og lader jer tænke og smile og handle og vide og være, det er jeres ånd, og den er evig. Den kan ikke dø« (*Den danske Stjerne*, feb. 1974, s. 77–78).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 88:14–17 og understrege de vers, der bedst illustrerer ældste Packers analogi. Spørg: Hvad andet lærer disse vers os om ånden og legemet?

Læs Første Korintherbrev 15:21–22, og spørg: Hvem opstår ifølge disse vers?

Bær vidnesbyrd om, at opstandelsen er virkelig, og om, hvordan denne lærdom giver fred.

Lære og Pagter 88:17–20, 25–26. Jorden bliver rensset og helliggjort og bliver et celestiale rige for dem, der er værdige til at opnå det. (10–15 minutter)

Giv eleverne følgende quiz, hvor de skal finde ud af, om udsagnet er sandt eller falsk:

1. Jorden får en celestiale herlighed (se L&P 88:17–18).
2. Jorden er blevet døbt med vand (se 1 Mos 7:17–20).
3. Jorden er blevet døbt med ild (se L&P 133:41).
4. Jorden skal forberedes til den celestiale herlighed (se L&P 88:18).
5. Jorden modtager Gud Faderens nærhed (se L&P 88:19).
6. Hvis man arver det celestiale rige og får et celestiale legeme, kommer man til at besidde denne jord for evigt (se L&P 88:20).

Ret og drøft elevernes svar. (Alle udsagnene er sande undtagen spørgsmål 3. Dette finder sted ved Jesu Kristi andet komme. Vedrørende spørgsmålene 2–3 har præsident Brigham Young sagt: »Jorden, siger Herren, retter sig efter sin skabelse; den er blevet døbt i vand, og den skal engang i fremtiden blive døbt med ild og Helligånden, så den er beredt til at indgå i Guds celestiale nærvær med alt det, der er på den, der, ligesom jorden, har rettet sig efter sin skabelses lov« (se *Lærdomme om frelse*, 2:258).

Lære og Pagter 88:20–40, 96–102. Den herlighed, vi opnår i det tilkommende liv, afgøres af de love, vi adlyder i dette liv. Vores opstandne legeme bliver levendegjort ved den samme herlighed. (20–25 minutter)

Fortæl eleverne, at organisationer har styrende love eller regler, som menneskene må adlyde for at kunne tilhøre dem. Nævn nogle love og regler for følgende organisationer:

- Jeres skole
- Motorkontoret
- Din arbejdsplads
- Kirken
- Templet

Tal om, hvorfor disse love og regler er nødvendige og nyttige.

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 88:36–38 og nævne, hvilke andre steder der har styrende love. Skriv *Celestial*, *Terrestrial* og *Telestiale* på tavlen, og bed eleverne om at

nævne nogle love, der styrer hvert af disse riger. (Celestiale love, se L&P 76:50–70, 92–96; terrestriale love, se v. 71–80, 87, 91, 97; telestiale love, se v. 81–90, 98–112).

Læs Lære og Pagter 88:20–24, 38–39 og tal om, hvem der arver hvert rige. Læs versene 28–32, og spørg: Hvad afgør, hvilken form for legeme vi får i opstandelsen? Læs versene 96–102, og find frem til den rækkefølge, hvori vi opstår.

Tal om, hvordan disse belæringer angående love kan bringe fred i vores liv. Spørg: Hvorfor er det vigtigt at efterleve en celestiale lov nu? Bed eleverne om at tænke over, hvad de kan gøre for at forberede sig til at leve i det celestiale rige.

Lære og Pagter 88:62–76, 86. Herren befaler os at rense os fra synd. (15–20 minutter)

Vis to kander, en, der er fyldt med rent vand, og en anden, der er fyldt med vand, du har farvet med frugtfarve. Tag to hvide lommestørklæder, og spørg eleverne, hvordan lommestørklæderne bliver påvirket, hvis du dypper dem i kanderne. Dyb dem, og vis eleverne resultatet.

Læs følgende udtalelse af ældste Sterling W. Sill, der på daværende tidspunkt var assistent til De Tolv:

»En eller anden har sagt, at »sindet, ligesom farverens hånd, farves af, hvad det rummer.« Det vil sige, at hvis jeg i hånden har en svamp, fuld af lilla farve, så bliver min hånd lilla, og hvis jeg i mit sind og hjerte bærer på stor tro, hengivenhed og retfærdighed, er hele min personlighed farvet i overensstemmelse hermed. Men hvis jeg på den anden side bærer på ondskab, uærlighed, dovenskab og begær, får min personlighed farve efter det, som den rummer ...

Man kan ikke tænke store tanker og være nedrig. Man kan ikke tænke retfærdigt og være ond«
(*The Majesty of Books*, 1974, s. 161).

Læs Lære og Pagter 88:67–68, og tal om, hvordan disse vers hænger sammen med ældste Sills udtalelse. Spørg:

- Hvad vil det sige kun at have øje for Guds ære?
- Hvordan kan vi gøre det?

Læs versene 62–66, og spørg:

- Hvilke opfordringer kommer Herren med, som kunne hjælpe jer til kun at have øje for hans ære?
- På hvilke måder kan I holde jer nær til Herren?
- Hvordan har bøn hjulpet jer til at være Herren nær?
- Hvor ofte skal vi bede? (Se v. 126).

Læs følgende udtalelse af præsident Wilford Woodruff, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum:

»Der er én formaning fra vor Frelser, som alle Guds hellige burde iagttage, men som jeg frygter at vi ikke gør, og det er at bede altid og ikke blive træet. Jeg frygter, at vi som folk ikke beder nok i tro. Vi bør påkalde Herren i indtrængende bøn og lade ham kende til vore behov. For hvis ikke han beskytter og udfrier os og frelser os, er der ingen anden magt, der gør det. Derfor må vi forlade os fuldstændig på ham. Derfor bør vore bønner stige op i vor himmelske Faders ører dag og nat« (*Discourses of Wilford Woodruff*, 221).

Læs følgende beretning af ældste M. Russell Ballard, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds, for at illustrere, hvordan profeterne holder sig nær til Herren ved bøn:

»Må jeg fortælle jer om en særlig oplevelse ... Kort efter at jeg var blevet kaldet til De Halvfjerds' Første Kvorum [i april 1976, deltog jeg] i det østlige Canada i en højtidelig forsamling for alle [de lokale] præstedømmeledere. Det Første Præsidentskab, medlemmerne af De Tolv og en af De Tolvs assistenter kom på det tidspunkt for at afholde den højtidelige forsamling. Det var en herlig oplevelse ...

Da den højtidelige forsamling var slut, blev der serveret en let middag for Brødrene, og derefter kørte jeg Det Første Præsidentskab tilbage til hotellet, hvor de boede ... Jeg [hentede] nøglen til præsident [Spencer W.] Kimball, så han kunne komme ind på sit værelse, [og] sagde: »Præsident, her er Deres nøgle. Jeg synes, jeg ville hente den, så De kunne komme ind og få en god nats søvn.«

Han takkede mig for det på sin kærlige måde og så tog præsident Tanner fat i min arm og sagde: »Russ, kunne du ikke tænke dig at komme med indenfor og holde bøn sammen med os?« ... Kan I forestille jer, hvordan det var at afslutte dagen sammen med Kirkens Første Præsidentskab ... Jeg var overvældet. Jeg må fortælle jer, at tårene sprang frem i øjnene på mig, mens vi knælede omkring sengen.

Jeg knælede ned ved siden af præsident Tanner, og jeg tror, at han fornemmede, hvordan jeg havde det, for han sagde: »Præsident [Kimball], vi vil gerne bede dig om at bede.« Og så hørte jeg en profet bede. Jeg ønsker, at I skal forstå ... at jeg lærte noget meget vigtigt i den bøn. Jeg følte Ånden, som jeg aldrig før havde følt den – det tror jeg godt, I kan forstå – for når en profet taler til Gud, er det nære venner, der taler sammen« (*Den danske Stjerne*, mar. 1980, s. 38).

Bær vidnesbyrd om, at det hjælper os til at holde os rene, at vi holder os nær til Herren. Læs Herrens råd i versene 74–76, 86 højt. Spørg: Hvorfor tror I, at Herren

gerne vil have, at vi er rene? Læs følgende udtalelse af præsident J. Reuben Clark jun.:

»Jeg har ofte sagt: »Jeg tænker på, hvordan vi alle ville stå, og hvordan jeg selv personligt ville stå, hvis vi fik at vide, at Gud var på et bjerg i nærheden, og at jeg kunne gå op til ham, hvis jeg ville.« Jeg tænker på, om mit liv har været således, at jeg kunne gå op og stå foran det Væsen, som kunne se igennem mig og se mine hemmelige tanker og håb og ambitioner. Med mindre og ikke før, mine brødre og søstre, vi kan bestå den prøve, lever vi ikke sådan, som Herren ønsker, at vi skal leve« (i Conference Report, okt. 1935, s. 91).

Bed eleverne om at skrive svarene på følgende spørgsmål på et stykke papir:

- Hvad kan I gøre for bedre at rense jeres hjerte for Herren?
- Hvorfor er det vigtigt for jer at forblive rene?

Lære og Pagter 88:77–85. Når vi har antaget evangeliet, skal vi være flittige til at undervise andre i det. (15–20 minutter)

Giv den første elev, der kommer ind i klasseværelset, en seddel med følgende besked: »Meddelelse. Alle, som sidder med armene over kors i mindst et minut under indledningen i dag, får en belønning.« Se efter, om eleven fortæller andre om beskeden. Giv efter indledningen en lille belønning til hver elev, som fulgte instruktionerne, og spørg derefter den første elev: Hvorfor fortalte du [eller fortalte du ikke] de andre elever om meddelelsen om belønningen?

Sig til eleverne: Forestil jer, at jeres by stod overfor at blive ramt af en naturkatastrofe.

- Ville I advare jeres naboer? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Har vi et ansvar for at gøre det?
- Hvor hurtigt kunne I tænke jer at blive advaret af andre, hvis I ikke vidste noget om det?

Læs Lære og Pagter 88:81–82, og spørg:

- Hvad har disse vers med eksemplerne at gøre?
- Hvorfor vil Herren have os til at advare andre?
- Læs versene 77–80. Hvad skal vi gøre, før vi kan advare vores næste?
- Hvem tror I, at ordet *næste* hentyder til?

Læs følgende udtalelse af ældste Wilford Woodruff, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Kan vi lægge armene over kors og råbe, at »alt ånder fred i Zion,« når vi, i det omfang præstedømmets magt hviler på os, kan se tilstanden i verden? Kan vi bilde os ind, at vore klæder er rene, uden at vi opløfter vores

røst over for vore medmennesker og advarer dem om det, der står for døren? Nej, det kan vi ikke. Der har aldrig, siden Gud skabte verden, været en samling mænd, der har været under større ansvar for at advare denne slægt, for at opløfte deres røst længe og højt, dag og nat, så vidt vi har mulighed for det, og forkynde Guds ord for denne slægt. Det kræves af os, at vi gør dette. Dette er vores kald. Det er vores pligt. Det er vores ærinde« (i *Journal of Discourses*, 21:122).

Spørg: På hvilke måder kan I fortælle jeres venner og naboer om evangeliet?

Lære og Pagter 88:87–116. Frelseren regerer på jorden i tusindårsriget. Kristus og hans tilhængere sejrer til sidst over Satan og hans tilhængere.

(20–25 minutter)

Spørg eleverne om, hvor interesserede de fleste mennesker er i Jesu Kristi andet komme. Spørg: Hvorfor tror I, at dette emne skaber så stor opmærksomhed? Fortæl eleverne, at afsnit 88 rummer mange oplysninger om denne begivenhed. Skriv følgende overskrifter på tavlen: *Før hans komme*, *Ved hans komme* og *Efter hans komme*. Lad eleverne gennemlæse Lære og Pagter 88:87–116 og nævne de begivenheder, der er beskrevet under den overskrift, hvor de hører til. Dit skema kan se nogenlunde sådan ud:

Før hans komme	Ved hans komme	Efter hans komme
Gud vidner ved hjælp af tegn i himlene og på jorden (se L&P 88:87–91; se også Matt 24:29; L&P 43:25).	Herrens ansigt bliver afsløret (se L&P 88:95).	Den sjette engel forkynder menneskenes og Guds gerninger i de første 6.000 år (se L&P 88:108–10).
Englene forkynder: »Bered jer, o, I jordens indbyggere, thi ... Brudgommen kommer« (L&P 88:92).	De celestiale væsners opstandelse finder sted (se L&P 88:96–98; se også L&P 76:50–70).	Den syvende engel forkynder, at Satan skal bindes (se L&P 88:110; se også Åb 20:1–3; 1 Nephi 22:26).
Tegnet på Menneskesønnen (se L&P 88:93; se også Matt 24:30)	Den anden basun forkynder de terrestriale væsners endelige opstandelse (se L&P 88:99; se også L&P 76:71–80).	Efter 1.000 år samler Satan og Mikael deres hære (se L&P 88:111–13; se også Åb 20:7–8).
Den første basun forkynder, at den store og vederstyggelige kirke er færdig til at blive opbrændt (se L&P 88:94).	Den tredje basun forkynder de telestiale væsners opstandelse (se L&P 88:100–101; se også L&P 76:81–90).	Mikael vinder slaget (se L&P 88:114–15).
Stilhed i himlen i en halv time (se L&P 88:95; se også L&P 38:11–12).	Den fjerde basun forkynder de urenes opstandelse (se L&P 88:102; se også v. 32).	De helliggjorte skal ikke mere se døden (se L&P 88:116).

	Den femte basun forkynder hans døms time (se L&P 88:103–4).	
	Den sjette basun forkynder, at Babylon er faldet (se L&P 88:105; se også Åb 14:8).	
	Den syvende basun forkynder: »Det er fuldbragt!« (se L&P 88:106; se også L&P 133:46–53).	

Lære og Pagter 88:117–137 (mesterskriftsted, L&P 88:123–124). De steder, hvor vi bliver undervist i evangeliet, bør være steder med bøn, faste, tro, orden og retfærdighed. (25–30 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I blev udpeget til at være »seminarlærer for en dag«.

- Hvilke regler ville I have i klassen?
- Hvilken tidsplan ville I følge den dag?
- Er der noget særligt, I ville gøre for klassen? I så fald hvad?
- Er der noget særligt, I kunne tænke jer, at eleverne gjorde?

Præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har givet seminarlærerne dette råd:

»I Kirtland var der blevet oprettet en skole for profeterne, hvor de, der var spæde i troen, kunne blive undervist. I underviser nu på skoler for fremtidige profeter. Undervis dem med kraft og overbevisning og tro« (*Counsel to Religious Educators*, tale, holdt for religionslærere, 14. sep. 1984, s. 7).

- Hvordan kunne I på baggrund af præsident Hinckleys udtalelse tilpasse jeres undervisning?
- Hvad føler I ved at vide, at seminar er en skole for »fremtidige profeter«?

Læs oplysningerne fra uddybningen af Lære og Pagter 88:117–141 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 194). Læs følgende udtalelse fra samme tale af præsident Hinckley:

»Profeternes skole blev afholdt [i Whitneys forretning]. (Nogle gange blev den kaldt for ældsternes skole. Andre gange blev den kaldt for profeternes skole). Den var et samlingssted for de ledende brødre på den tid. Den var indrettet og blev ledt som et sted til undervisning,

hovedsagelig i forbindelse med missionering. Det var en tid, hvor der blev udøst kundskab fra himlen, hvor mange åbenbaringer blev modtaget, mens grundvolden til dette store værk var ved at blive lagt ...

62 af de åbenbaringer, der findes i Lære og Pagter, blev modtaget i denne periode i Ohio og omegn ... Værket blev styrket og samordnet på en højst bemærkelsesværdig måde.

Om denne periode har Orson Pratt skrevet: »Gud var der, hans engle var der, Helligånden var midt blandt folket, den Almægtiges syner blev åbnet for den levende Guds tjeneres sind; [sløret] blev fjernet fra manges sind; de så himlene åbnet; de så Guds engle; de hørte Herrens røst; de blev fyldt fra isse til fod med Helligåndens kraft og inspiration« (i *Journal of Discourses*, 18:132)« (*Counsel to Religious Educators*, s. 4–5).

Forklar, at Herrens belæring til profeternes skole også kan anvendes på undervisningen i vores hjem, seminar og templer i vore dage. Studer Lære og Pagter 88:117–137 ved hjælp af nogle af følgende spørgsmål eller dem alle:

- Hvem skal fungere som lærere i profeternes skole? (Se v. 118; se også v. 77).
- Hvordan kan vi søge kundskab ved studium og ved tro?
- Hvordan tror I, at vers 119 gælder for en seminarklasse, vores hjem eller templerne?
- Hvordan kan vores »indgang« og »udgang« (v. 120) i seminar ske i Herrens navn?
- Hvad skal vi afstå fra? (Se v. 121).
- Hvad tror I forskellen er mellem letsindighed og det at have en passende humoristisk sans?
- Hvordan kan de principper, der belæres om i vers 122, gælde for vores seminarklasse?
- Hvad kan vi gøre for at iagttage rådet i versene 123–125?
- Hvilken rolle spiller bøn i forbindelse med indlæring af evangeliet? (Se v. 126, 137).

Lære og Pagter 89

Indledning

Mange medlemmer af Kirken udpeger let Lære og Pagter 89 som Herrens sundhedslov. Men denne åbenbaring er meget mere end en vejledning til et bedre helbred. Ældste Joseph B. Wirthlin har forklaret:

»Alle Guds befalinger, herunder visdomsordet, er åndelige (se L&P 29:34–35). Vi har endnu større behov for åndelig end for fysisk næring« (*Stjernen*, jan. 1991, s. 61).

Præsident Boyd K. Packer har tilføjet:

»Visdomsordet blev bestemt givet, for at I kan bevare den fine, følsomme, åndelige side af jeres natur tilstrækkelig lydhør. Lær at »lytte« til jeres følelser. I vil blive vejledt og advaret og undervist og velsignet« (se *Stjernen*, juli 1996, s. 19).

Ældste Russell M. Nelson har givet denne advarsel:

»Hvis I giver efter for noget, der er vanedannende og dermed trods visdomsordet, overgiver jeres ånd sig til legemet. Kødet slavebinder ånden. Dette er i modstrid med formålet med jeres jordiske tilværelse.« Ældste Nelson har givet dette løfte: »Når I udvikler modet til at sige nej til alkohol, tobak og stimulanser, får I yderligere støtte. Da kan I afvise rænkefulde mennesker – de, der falbyder skadelige stoffer eller sjofelhed. I kan afvise deres onde tilløkkelser« (*The Power within Us*, 1988, s. 61).

Væsentlige evangeliske principper

- Fordi vor himmelske Fader elsker os, advarer han os mod nuværende og fremtidige farer (se L&P 89:1–4; se også 2 Nephi 1:1–5; L&P 1:4, 17–18).
- Visdomsordet er givet som et princip med et løfte, der bringer både fysiske og åndelige velsignelser (se L&P 89:3–21; se også 1 Kor 3:16).
- Herren befaler os at undgå alkohol, tobak, kaffe og te. Han har givet os urter, frugter og grøntsager, korn og kød til gavn for vores sundhed, skønt han befaler os at nyde kød med måde (se L&P 89:5–20; se også Dan 1:8, 12–16).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 123.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 196–200.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 89:1–4. Fordi vor himmelske Fader elsker os, advarer han os mod nuværende og fremtidige farer. (10–15 minutter)

Vis klassen nogle eksempler på alkohol, tobak, kaffe eller te. Spørg: Hvorfor retter så mange mennesker sig efter reklamer og køber disse produkter?

Læs Lære og Pagter 89:1–4, og find nogle årsager til, at Herren åbenbarede visdomsordet. Spørg:

- Hvad antyder ordene »er og vil være«? (v. 4).
- Hvad betyder udtrykket »onde hensigter ... i rænkefulde menneskers hjerter i de sidste dage«? (Se v. 4).

- Hvad motiverer nogle mennesker til at sælge produkter, som er skadelige?

Lad eleverne læse vers 2 og understrege udtrykket »sendt med hilsen, ikke som befaling eller tvang.« Forklar, at profeterne i vore dage har kundgjort, at visdomsordet er en befaling (se de første to uddybninger af L&P 89:2 i *Lære og Pagter Elevernes hæfte: Religion 324–325*, s. 196–197). Spørg: Hvordan viser denne åbenbaring vor himmelske Faders kærlighed og omsorg for os?

Lad eleverne læse afsnitsoverskriften til Lære og Pagter 89 og finde ud af, hvornår denne åbenbaring blev givet. Spørg:

- Hvor meget vidste man inden for lægevidenskaben om farerne ved alkohol, tobak, kaffe og te i 1833? Hvordan har det ændret sig?
- Hvad viser denne forhåndsadvarsel os om Joseph Smiths inspiration?

Læs denne iagttagelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Se på visdomsordet som mere end noget banalt. Jeg anser det for at være det mest bemærkelsesværdige dokument om sundhed, jeg kender. Det kom til profeten Joseph Smith i 1833, da man kun kendte relativt lidt til ernæring. Jo mere videnskaben forsker, des mere sikkert bliver beviset på visdomsordets principper. Beviset mod tobak er nu overvældende ... Beviset mod spiritus er lige så stort« (*Stjernen*, juli 1998, s. 52).

Spørg:

- Hvilke eksempler er der på stoffer, som ikke er nævnt i visdomsordet, som er forbudt af profeterne i dag? (Narkotika, misbrug af receptpligtig medicin).
- Hvordan ville I svare, hvis vore dages profeter forbød jer at nyde en af jeres yndlingsspisser som en del af visdomsordet?

Påpeg, at de første hellige udviste tro ved at adlyde denne åbenbaring uden at kende alle årsagerne til hvorfor. Spørg: Hvordan bør vi modtage befalinger fra vor himmelske Fader? Bær vidnesbyrd om, at selv om vi ikke forstår alle årsagerne til en befaling, vil Herren velsigne os, når vi adlyder (se Moses 5:6).

Lære og Pagter 89:3–21 (mester-skriftsted, L&P 89:18–21). Visdomsordet er givet som et princip med et løfte, der bringer både fysiske og åndelige velsignelser. (25–30 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I har fundet en skatkiste, som I kan beholde.

- Hvad håber I at finde i kisten? (Skriv svarene på tavlen).

- Hvorfor anser I disse ting for at være en skat?
- Hvad betyder ordet *skat*? (Lad eleverne formulere en definition, og skriv den på tavlen).

Bed eleverne om at være opmærksomme på en liste over skatte i afsnit 89.

Spørg om, hvad afsnit 89 lærer os. Bed en elev om at læse den historiske baggrund for afsnit 89 i *Lære og Pagter Elevernes hæfte: Religion 324–325* (s. 196). Læs og tal om versene 1–2 ved at henvise til de første to uddybninger af vers 2 i instituthæftet (s. 196–197).

Bed eleverne om at tale om nogle af de fysiske velsignelser, de har fået ved at adlyde visdomsordet. Læs vers 3, og foreslå eleverne at understrege udtrykket »et princip med en forjættelse«. Lad dem understrege henvisningen til versene 18–21 i fodnote 3a (findes ikke i 1951-udgaven af Lære og Pagter). Lad dem læse vers 18 og finde ud af, hvilket princip Herren taler om. (»Følger [disse ord]« og »vandrer i lydighed mod ... bud[ene]«). Læs versene 18–21, og skriv på tavlen de løfter, der gives dem, der adlyder visdomsordet. Foreslå eleverne at understrege disse løfter i deres skrifter. Lad dem fortælle, hvad hvert af disse løfter betyder for dem. Spørg: Er de fleste af disse løfter fysiske eller åndelige? Læs følgende udtalelse af præsident Boyd K. Packer, der er fungerende præsident for De Tolvs Kvorum:

»[Ud over sundheden] er der en større velsignelse lovet i visdomsordet. De, som adlyder det, har fået løfte om, at de »skal finde visdom og store skatte af kundskab, ja, endog skjulte skatte« (L&P 89:19). Det er den personlige åbenbaring, hvorigennem I kan opdage [fristelser] eller andre farer« (*Stjernen*, juli 1996, s. 18).

Tidligere har ældste Packer, som medlem af De Tolvs Kvorum, sagt:

»Vores fysiske legeme er vores ånds redskab. I den vidunderlige åbenbaring visdomsordet får vi at vide, hvordan vi skal holde vores legeme fri for urenheder, der kan sløve, sågar ødelægge, de følsomme, fysiske sanser, som har med vores åndelige kommunikation at gøre.

Visdomsordet er nøglen til personlig åbenbaring. Det blev givet som »et princip med en forjættelse og afpasset efter de svages evne, ja, de allersvageste blandt alle de hellige« (L&P 89:3) ...

Hvis vi misbruger vores legeme ... trækker vi de forhæng for, som udelukker lyset fra åndelig kommunikation« (*Stjernen*, jan. 1990, s. 13).

Sammenlign velsignelserne ved visdomsordet med listen over skatte på tavlen. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor er velsignelserne ved visdomsordet mere værdifulde end verdslige skatte?
- Hvorfor er de åndelige velsignelser, vi får ved at adlyde visdomsordet, større end de fysiske fordele?
- Hvilke åndelige velsignelser har I følt ved at efterleve visdomsordet? (Svarene kan bl.a. være at man er værdig til at udføre tempelordinancer og have Åndens ledsagelse).

Læs ældste Russell M. Nelsons udtalelse i indledning til afsnit 89 (s. 150). Spørg:

- Hvordan viser I Herren ved at holde visdomsordet, at jeres ånd og ikke jeres legeme styrer de valg, I træffer?
- Hvordan er det at sige nej til alkohol, tobak, kaffe og te ligesom at modstå andre fristelser og synde?

Bær dit vidnesbyrd om visdomsordet, og kom med eksempler på velsignelser, du har fået ved at adlyde det.

Lære og Pagter 89:5–20. Herren befaler os at undgå alkohol, tobak, kaffe og te. Han har givet os urter, frugter og grøntsager, korn og kød til gavn for vores sundhed, skønt han befaler os at nyde kød med måde. (10–15 minutter)

Vis billedet af Daniel, der afviser kongens mad og vin (*Evangelisk kunst*, nr. 114). Bed eleverne om kort at fortælle den historie, der skildres på billedet, eller fortæl den selv (se Dan 1:8, 12–16). Spørg: Hvorfor var Daniel og hans venner sundere end dem, der spiste kongens mad? Sørg for at eleverne forstår, at de ikke kun var sundere på grund af den mad, de spiste, men fordi de var lydige mod Herren.

Forklar, at visdomsordet ikke kun forbyder bestemte stoffer, men også giver råd om brugen af andre. Lad halvdelen af eleverne læse Lære og Pagter 89:5–15 og finde stoffer, som er forbudt eller skal nydes sparsomt. Lad de andre elever læse versene 10–20 og finde ud af, hvad Herren har bestemt, at vi skal spise. Bed nogle frivillige om at fortælle, hvad de har fundet ud af, og skriv det på tavlen. Påpeg, at kød er med på begge lister. Henvis eleverne til elevens studievejledning, hvor de kan finde hjælp til at forstå svære ord eller udtryk (se afsnittet »Forstå skrifterne« til L&P 89; se også uddybningerne af L&P 89:5–17 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 197–199).

Tal om følgende udtalelser. Præsident Boyd K. Packer har sagt:

»Medlemmerne skriver for at spørge om dette eller hint er imod visdomsordet. Det er velkendt, at te, kaffe, spiritus og tobak er imod visdomsordet. Det er ikke udlagt mere detaljeret. I stedet underviser vi snarere i princippet sammen med de lovede velsig-

nelser. Der er mange skadelige, vane- og afhængighedsdannende stoffer, som man kan drikke, tygge, inhalere eller sprøjte ind, og som skader både krop og ånd, og som ikke er nævnt i åbenbaringen.

Alt skadeligt er ikke nævnt specifikt – arsenik, for eksempel, helt sikkert dårligt, men tydeligvis ikke vanedannende! Den, som skal have befaling i alt, har Herren sagt, »er en lad og ikke en klog tjener« (L&P 58:26)« (*Stjernen*, juli 1996, s. 17).

Præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt:

»Nogle har som undskyldning brugt, at narkotika ikke er nævnt i visdomsordet. Hvilken elendig undskyldning. Der er ligeledes ikke nævnt noget om farerne ved at springe på hovedet i et tomt svømmebassin eller at hoppe ned på en motorvej fra en bro. Men hvem kan tvivle på de dødbringende konsekvenser af sådan noget? Sund fornuft forbyder en sådan adfærd« (*Stjernen*, jan. 1990, s. 46).

Lære og Pagter 90

Indledning

Den sjette trosartikel lyder: »Vi tror på den samme organisation, som fandtes i den oprindelige kirke, nemlig apostle, profeter, hyrder, lærere, evangelister osv.« Som en del af evangeliets gengivelse har Herren ordineret apostle og profeter. Dette omfattede organiseringen af Det Første Præsidentskab, hvilket blev gjort den 18. marts 1833. I Lære og Pagter 90 omtales rigets nøgler, som blev givet til Joseph Smith, såvel som hans rådgiveres pligter. Vigtigheden af Det Første Præsidentskab blev fremhævet af Herren, da han kundgjorde, at »dette er Guds kirkes højeste råd« (L&P 107:80).

Væsentlige evangeliske principper

- Kirkens præsident besidder præstedømmets nøgler og modtager åbenbaring for hele Kirken (se L&P 90:1–5, 32–33; se også L&P 21:4–5; 28:2–8; 43:2–3, 12).
- Det Første Præsidentskab forvalter præstedømmets nøgler. Deres pligter omfatter at belære præstedømmebærerne, at udbrede evangeliet og at præsidere over Kirkens anliggender (se L&P 90:6–18, 24, 32; se også L&P 88:127; 133:7–8).

- Evangeliet skal blive forkyndt over hele verden på hver persons eget sprog ved Helligåndens kraft (se L&P 90:9–11; se også 2 Nephi 31:3).
- Kirken skal forvalte sine midler ansvarsfuldt (se L&P 90:22–27).

Yderligere hjælpemidler

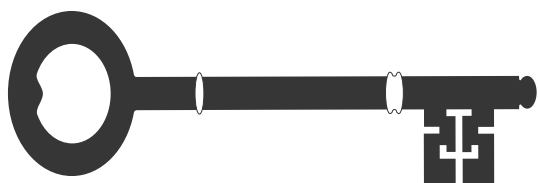
- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 128.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 201–203.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 90:1–5. Kirkens præsident besidder præstedømmets nøgler og modtager åbenbaring for hele Kirken. (20–25 minutter)

Vis et billede af profeten Joseph Smith og et af den nuværende præsident for Kirken (f.eks. *Evangelisk kunst*, nr. 400, 520). Bed eleverne om at nævne nogle ord, som beskriver begge mænd (præsident, profet, præstedømmebærer, far, søn, ægtemand osv.). Læs Lære og Pagter 90:1–4, og se, hvad Herren gav Joseph Smith (forklar, at *orakler* er åbenbaringer). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan gælder disse vers for profeten i dag?
- Læs vers 5. Hvad fortæller Herren os i dette vers?
- Hvordan kan vi adlyde Herrens råd i dette vers?
- Hvornår kan I høre Herrens ord gennem hans profet?

Skriv følgende udtalelse af præsident Joseph F. Smith på tavlen. Ud for udtalelsen tegner du en tegning af en hovednøgle. Lad en elev læse udtalelsen.

»I almindelighed er præstedømmet den myndighed, der er givet mennesket til at handle for Gud. Enhver mand, der er ordineret til en grad af præstedømmet, har fået denne myndighed overdraget.

Men det er nødvendigt, at enhver handling, der udføres under denne myndighed, skal foretages på rette tid og sted, på rette måde og efter den rette orden. Magten til at lede disse handlinger udgør præstedømmets *nøgler*. I deres fylde holdes nøglerne kun af én person ad gangen, kirkens profet og præsident. Han kan overdrage enhver del af denne magt til en anden, og i sådanne tilfælde holder denne person nøglerne til det specielle arbejde« (*Evangeliske lærdomme*, s. 113).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor tror I, det er vigtigt at kun én mand ad gangen har myndighed til at lede Kirken?
- Hvorfor er det vigtigt, at Kirkens præsident kan uddelegere dele af denne magt til andre?
- Hvem har fået nøgler til at lede arbejdet i jeres gren, ward eller stav?

Vis eleverne billedet af *Kristus* i elevens studievejledning (se indledningen til afsnit 90). Forklar, at denne statue står i det nordlige besøgscenter på Tempelpladsen i Salt Lake City, og at den er en kopi af originalen i Danmark. Læs følgende oplevelse, som den er fortalt af præsident Boyd K. Packer:

»Efter en konference i 1976 i København inviterede præsident Spencer W. Kimball os med til domkirken for at se Bertel Thorvaldsens statuer af Kristus og de tolv apostle. *Kristus* står i en niche bag alteret. Langs kirkens sider står statuerne af de [oprindelige] tolv [apostle], hvor Judas Iskariot er erstattet af Paulus.

Præsident Kimball fortalte den ældre kirketjener, at præcis samtidig med at Thorvaldsen skabte disse smukke statuer i Danmark, fandt der en gengivelse af Jesu Kristi evangelium sted i Amerika med apostle og profeter, som modtog myndighed fra dem, der besad den tidligere« (se *Stjernen*, juli 1995, s. 6–7).

Ældste Robert D. Hales fra De Tolvs Kvorum har tilføjet:

»Idet [præsident Kimball] vendte sig mod statuen af Peter og pegede på det store bundt nøgler i Peters højre hånd, sagde han: »Præstedømmemyndighedens nøgler, som Peter besad som præsident for Kirken, besidder jeg nu som præsident for Kirken i denne uddeling« (*Den danske Stjerne*, apr. 1982, s. 35).

Ældste Rex D. Pinegar fra De Halvfjerds har sagt:

»Præsidenten samlede præsident [N. Eldon] Tanner, ældste [Thomas S.] Monson og ældste [Boyd K.] Packer omkring sig og fortsatte: »Vi er Herren Jesu Kristi *levende* apostle. Der er tolv apostle, og tre andre som udgør Kirkens præsidentskab. Vi besidder de virkelige nøgler, som Peter gjorde, og vi bruger dem hver dag. De er hele tiden i brug« (Conference Report, okt. 1976, s. 104).

Præsident Packer har videre fortalt:

»Derpå fik jeg det vidnesbyrd, som sidste dages hellige kender, men som er svært at forklare for nogen, som ikke har oplevet det – et lys, en kraft, som løber gennem sjælen – og jeg vidste med sikkerhed, at her stod den levende profet, som besad nøglerne« (Stjernen, juli 1995, s. 7).

Fortæl, hvad du føler ved at blive ledt af en levende profet, som besidder rigets nøgler og modtager åbenbaring fra Jesus Kristus.

Lære og Pagter 90:6–18. Kirkens præsident deler mange af sine ansvar med medlemmerne af Det Første Præsidentskab. (10–15 minutter)

Vis et billede af Moses og et af den nuværende præsident for Kirken (f.eks. *Evangelisk kunst*, nr. 123, 520). Læs 2 Mos 18:13–18, og spørg:

- Hvorfor sagde Moses' svigerfar, at profeten ville blive »fuldstændig udmattet«? (v. 18).
- På hvilken måde er udfordringerne for vore dages profet magen til dem, Moses stod over for?

Læs Lære og Pagter 90:6–18, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvem deler Kirkens præsident mange af sine ansvar med?
- Hvilke af Det Første Præsidentskabs pligter er nævnt i disse vers?
- Læs Lære og Pagter 112:20. Hvordan viser vi vores kærlighed til Herrens ord ved at følge Det Første Præsidentskabs råd?

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Hvis vi gerne vil vide, hvor godt vores forhold til Herren er, så lad os spørge os selv, hvor godt vores forhold er til hans leder på jorden. Hvor tæt i harmoni er vores liv med ordene fra Herrens salvede – den levende profet, Kirkens præsident, og med Det Første Præsidentskabs Kvorum?« (Den danske Stjerne, juni 1981, s. 8).

Lære og Pagter 91

Indledning

De apokryfe skrifter er ikke-kanoniserede bøger, som besidder nogle af kendetegnene på hellig skrift. De hentyder især til nogle bøger, som findes i septuaginten, en gammel græsk oversættelse af Det Gamle Testamente, men som ikke findes i den hebraiske udgave. Disse bøger er medtaget i nogle nutidige oversættelser af Bibelen, men ikke i andre. I marts 1833 arbejdede profeten på sin inspirerede revision af Bibelen. Den udgave af Bibelen, han arbejdede ud fra, indeholdt de apokryfe skrifter. Profeten adspurgte, om han skulle oversætte disse bøger, og Herren svarede ham i afsnit 91.

Væsentlige evangeliske principper

- De apokryfiske skrifter indeholder mange lærdomme, som er sande, og mange andre, som ikke er sande. Kun de, der læser dem ved Ånden kan have gavn af dem (se L&P 91; se også Moroni 10:5; L&P 11:13–14).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 204.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 91. De apokryfiske skrifter indeholder mange lærdomme, som er sande, og mange andre, som ikke er sande. Kun de, der læser dem ved Ånden kan have gavn af dem. (10–15 minutter)

Nogle dage inden seminar beder du en elev om at udfærdige en redegørelse på to minutter om de apokryfiske skrifter. Henvi eleven til *Guide til skrifterne*, og giv vedkommende en kopi af side 204 af *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*. I redegørelsen skal eleven forklare –

- Hvad de apokryfiske skrifter er.
- Hvad ordet *apokryf* betyder.
- Hvad de apokryfiske skrifter rummer.
- Hvilke spørgsmål Joseph Smith stillede i forbindelse med de apokryfe skrifter og hvorfor.

Skriv *De apokryfe skrifter* på tavlen. Bed klassen om at stille ti eller færre ja- eller nej-spørgsmål for at se, om de kan finde ud af, hvad ordet betyder. (Lad dem ikke slå op i nogen bøger eller andre opslagsværker under aktiviteten). Bed den elev, der har fået opgaven, om at give sin redegørelse.

Lad eleverne læse Lære og Pagter 91:1–3 og finde ud af, hvad Herren sagde om at oversætte de apokryfiske skrifter. Læs versene 4–6, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad står der i den ottende trosartikel om Bibelen? (Der findes oversættelsesfejl i den).
- Hvilke udtryk i Lære og Pagter 91:4–6 gælder for alle skrifter? Hvorfor?
- Hvordan kan det hjælpe jer i jeres studium af skrifterne at have Ånden?
- Læs Moroni 10:5; Lære og Pagter 11:12–14. Hvordan kan det hjælpe jer i jeres studium af verdslige (ikke-religiøse) emner at have Ånden?

Læs følgende forklaring af profeten Joseph Smith:

»Jeg kan smage det evige livs principper, og det kan I også. De er givet mig ved Jesu Kristi åbenbaring; og jeg ved, at når jeg fortæller jer disse det evige livs ord, som de gives mig, smager I dem, og jeg ved, at I tror dem. I siger, at honning er sød, og det gør jeg også. Jeg kan også smage det evige livs ånd. Jeg ved, den er god; og når jeg fortæller jer om disse ting, som blev givet mig ved inspiration af den Helligånd, så er I simpelthen nødt til at modtage dem som noget sødt og glæde jer mere og mere derover« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 429).

Bær vidnesbyrd om, at Ånden hjælper os i vores søgen efter sandhed.

Lære og Pagter 92

Indledning

I 1832 befalede Herren adskillige kirkeledere at organisere sig i en »forenet orden«. Formålet med denne organisation, hvis medlemmer praktiserede indivielsesloven, var at varetage dens medlemmers og deres familiers fysiske behov, skaffe penge til Kirken og drage omsorg for de fattige (se L&P 78:3; 82:11–12). I marts 1833, ikke længe efter at Frederick G. Williams var blevet kaldet til rådgiver i Det Første Præsidentskab, befalede Herren dem, der var i den forenede orden, at de skulle optage ham som medlem af denne gruppe (se overskriften til L&P 81; 90:6; 92:1).

Herren sagde til Frederick G. Williams, at han skulle være »et virksomt medlem« af ordenen og lovede ham, at hvis han var »trofast [med hensyn til at holde] alle tidligere bud«, ville han blive »velsignet til evig tid« (L&P 92:2). I vore

dage bør vi være »virksomme medlemmer« i vore grene og ward. Et virksomt medlem er et medlem, som er aktiv og engageret. Ligesom Frederick G. Williams bliver vi, hvis vi er trofaste og lydige, »velsignet til evig tid«.

Væsentlige evangeliske principper

- De, som tager imod Herrens opfordring om at blive trofaste medlemmer af hans rige, bliver velsignet til evig tid (se L&P 92).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 205.*

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 92. De, som tager imod Herrens opfordring om at blive trofaste medlemmer af hans rige, bliver velsignet til evig tid. (10–15 minutter)

Læs oplysningerne i det første afsnit af indledningen til Lære og Pagter 92 ovenfor for eleverne. Lad dem læse afsnit 92, og spørg:

- Hvad var Herrens råd til Frederick G. Williams?
- Hvad tror I det vil sige, at være et »virksomt medlem«?
- Hvordan kan det at holde alle tidligere bud hænge sammen med, om vi er *virksomme* eller *uvirksomme* medlemmer?

Læs følgende udtalelse af præsident Howard W. Hunter, der på daværende tidspunkt var fungerende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Vi ved, at dette er den sande og levende kirke, set som institution, men er jeg personligt et sandt og levende medlem? ...

At svare bekræftende på spørgsmålet: »Er jeg et virksomt medlem?« bekræfter vores engagement. Det betyder, at vi nu og altid vil elske Gud og vores næste som os selv. Det betyder, at vore handlinger afspejler, hvem vi er, og hvad vi tror på. Det betyder, at vi er kristne i hverdagen og vandrer sådan, som Kristus ønsker, at vi skal vandre« (*Stjernen*, juli 1987, s. 13).

Tal om, hvordan I kan anvende principperne i præsident Hunters udtalelse. Som del af jeres samtale kan I lave opgave A til afsnit 92 i elevens studievejledning.

Lære og Pagter 93

Indledning

I Johannesevangeliet 17, Frelserens store forbøn, sagde Herren disse ord på vegne af sine disciple. »Dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus« (v. 3). I Lære og Pagter 93 åbenbarede Herren mange sandheder om sin egen og vor himmelske Faders væsen. Han forklarede derefter: »Jeg giver jer disse ord, for at I må vide og forstå, hvorledes I skal tilbede, og hvad I tilbeder« (L&P 93:19).

Ældste Bruce R. McConkie har forklaret: »Fuldkommen tilbedelse er efterlignelse. Vi ærer dem, vi efterligner. Den mest fuldkomne form for tilbedelse er at være hellig, ligesom Jahve er hellig. Det er at være ren, ligesom Kristus er ren. Det er at gøre det, der sætter os i stand til at blive ligesom Faderen. Vejen er lydighed« (*The Promised Messiah*, s. 568).

Væsentlige evangeliske principper

- De, som aflægger deres synder, kommer til Kristus, påkalder hans navn, adlyder hans røst og holder hans befalinger, får hans ansigt at se og at vide, at han er (se L&P 93:1; se også L&P 67:10; 88:68; 101:38).
- Jesus voksede nåde for nåde, indtil han modtog sin Faders fylde. De, der følger Jesu eksempel, tilbeder Faderen og holder befalingerne, modtager også Faderens fylde (se L&P 93:11–20, 26–28; se også L&P 84:35–38).
- Intelligens, eller sandhedens lys, er evig. Sandhed er kundskab om tingene, som de er, var og bliver (se L&P 93:24, 29, 31–36).
- At holde befalingerne bringer os lys og sandhed og beskytter os mod Satans påvirkninger. Ulydighed får os til at miste lys og sandhed (se L&P 93:24–39).
- Gud befaler forældre at bede og opdrage deres børn i lys og sandhed (se L&P 93:40–50; se også L&P 68:25–28).

Yderligere hjælpeskilder

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 205–210.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 14, »Lys og sandhed, del 2« (7:45) kan bruges til at undervise i Lære og Pagter 93 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

Lære og Pagter 93:1. De, som aflægger deres synder, kommer til Kristus, påkalder hans navn, adlyder hans røst og holder hans befalinger, får hans ansigt at se og at vide, at han er.

(20–25 minutter)

Lad eleverne forestille sig, at de fik mulighed for at se Gud. Bed dem tænke over, hvordan deres oplevelse ville blive. Drøft følgende spørgsmål:

- Ville alle have det behageligt i Gud nærhed? Hvorfor eller hvorfor ikke? (se Alma 12:14).
- Hvilke krav tror I, der ville blive stillet, for at man kunne se hans ansigt?

Skriv følgende ligning af på tavlen, men udelad alle udtryk undtagen *aflægger sine synder*. Lad eleverne læse Lære og Pagter 93:1 og udfylde de tomme felter.

aflægger sine synder	+	kommer til Kristus	+	påkalder hans navn	+	adlyder hans røst
	+	holder hans befalinger	=	se hans ansigt	+	vide, at han er

Gør opmærksom på skriftstedangivelserne i fodnote 1d. Læs Lære og Pagter 67:10, 88:68 og spørg: Hvilken større forståelse giver disse vers os af kravene i Lære og Pagter 93:1? Læs følgende beretning af biskop Orson F. Whitney, der senere blev medlem af De Tolvs Kvorum, om en drøm, han havde som ung missionær:

»Jeg drømte, at jeg var i Getsemane have. Jeg så Frelseren og tre af hans apostle træde ind i haven ad en lille låge til højre for mig. Frelseren efterlod disse tre i en gruppe og bad dem om at bede uden ophør, mens han gik hen til venstre for mig og begyndte at bede. Mens han bad, strømmede tårerne ned ad hans ansigt, og hele hans sjæl syntes sønderflænset af smerte, mens han bad Faderen om at lade bægeret gå ham forbi ...

Jeg skal aldrig glemme det dybe indtryk hans sorg gjorde på mig. Jeg begyndte at græde af lutter medfølelse for hans lidelser. Det syntes for mig som om, jeg følte med ham af hele mit hjerte – at jeg ville have sat livet til for hans skyld eller gjort hvad som helst, han måtte kræve af mig. Snart ændrede min drømt sig ... I stedet for at befinde mig ved korsfæstelsen, det var efter denne begivenhed ... skulle Forløseren til at stige til himmels, at forlade jorden ... Jeg faldt ned for fødderne af ham, omfavnede hans knæ og bønfaldt ham af hele min sjæl om at måtte få lov til at komme med ham. Han bøjede sig ned, tog mig i sin favn, på den kærligste og blideste måde, og med et smil,

der udstrålede himmelsk varme ... rystede han på hovedet, som bedrøvede det ham at måtte afslå min bøn, og sagde: »Nej, min søn, du er ikke færdig med dit arbejde« ... Jeg klyngede mig til ham og sagde: »Jamen så lov mig, at når mit livsløb er omme, at når jeg har udlevet mit liv, at jeg da må komme op til dig.« Igen smilede han, bedrøvet og varmt, og sagde: »Det kommer helt an på dig selv« (»Y. M.M. I.A. Annual Conference«, *Contributor*, sep. 1895, s. 667–668).

Bed eleverne om at komme med forslag til, hvorfor det ville være så vidunderlig en oplevelse at se Frelseren. Læs denne udtalelse af Bruce R. McConkie for klassen:

»Vi har magt til – og det er vores privilegium – at leve således, at vi ved at blive rene af hjertet skal se Guds ansigt, endnu mens vi som dødelige lever i en verden med synd og sorg.

Dette er jordelivets største velsignelse. Den tilbydes af den Gud, som ikke gør forskel på nogen, til alle de trofaste i hans rige« (*Den danske Stjerne*, apr. 1978, s. 52–53).

Bed eleverne om at nævne personer fra skrifterne, for hvem dette løfte er blevet opfyldt. Du kan bede klassen om at se i *Guide til skrifterne* efter eksempler.

Forklar for eleverne, at de fleste trofaste sidste dages hellige ikke får Herren at se i dette liv, men hvis vi lever værdigt, arver vi det celestiale rige, hvor løftet om at se hans ansigt bliver opfyldt (se L&P 76:62). Præsident Spencer W. Kimball har sagt:

»Jeg har lært, at hvor der findes et bønsumt hjerte, en hunger efter retskaffenhed, en aflæggelse af synder og lydighed mod Guds befalinger, udøver Herren mere og mere lys, indtil der til sidst findes kraft til at gennemtrænge himlens slør og til at vide mere, end mennesket ved. En person med en sådan retskaffenhed, har det uvurderlige løfte, at han en dag skal få Herrens ansigt at se og vide, at han er (se L&P 93:1)« (*Den danske Stjerne*, nov. 1980, s. 2–3).

Bed eleverne om på et stykke papir at skrive, hvad de føler med hensyn til løftet i Lære og Pagter 93:1. (Du kan lade dem læse Lære og Pagter 101:38, inden de skriver ned, hvad de føler).

Lære og Pagter 93:1–20, 26–28. Jesus voksede nåde for nåde, indtil han modtog sin Faders fylde. De, der følger Jesu eksempel, tilbeder Faderen og holder befalingerne, modtager også Faderens fylde. (20–25 minutter)

Skriv følgende to udsagn på tavlen. I begge tilfælde undlader du ordet *efterlignelse*:

»Det bedste bevis på vores tilbedelse af Jesus er visse vores efterlignelse af ham« (Russell M. Nelson, »Gratitude for the Mission and Ministry of Jesus Christ«, i *Brigham Young University 1997–98 Speeches*, 1998, s. 349).

»Fuldkommen tilbedelse er efterlignelse« (Bruce R. McConkie, *The Promised Messiah*, s. 568).

Drøft følgende spørgsmål:

- Da I var børn, var der da nogen, I kunne tænke jer at blive ligesom, når I blev voksne?
- Hvad var det ved denne person, I gerne ville efterligne?
- Hvis I var forældre, hvad ville I så føle for jeres børn, hvis I så dem efterligne noget, I gjorde?
- Hvad kan det fortælle jer om jeres børns følelser for jer?

Vis eleverne udtalelserne af ældsterne Russell M. Nelson og Bruce R. McConkie. Bed eleverne om at foreslå et ord, der hvor der mangler et, som ville gøre begge sætninger sande. Drøft deres svar. Hvis der ikke er nogen, der siger det rigtige ord, så skriv *efterlignelse*. Spørg: Hvad vil det sige at efterligne nogen? (At blive ligesom eller komme på højde med nogen). Skriv definitionen på tavlen.

Spørg: Hvad må vi vide, for at kunne efterligne og tilbede Frelseren? (Hvordan han er). Lad eleverne læse Johannes-evangeliet 17:3 og forklare, hvad det har at gøre med at efterligne og tilbede Faderen og Sønnen. Læs Lære og Pagter 93:19, og spørg: Hvad sigter udtrykket »disse ord« til? (Lærdommene i versene 1–18). Skriv overskriften *Hvad I tilbeder* på tavlen. Lad klassen læse versene 1–11, 17 og se efter, hvordan Herren er. Tal om, hvad de har fundet frem til, og skriv det på tavlen under overskriften.

Læs vers 19 igen, og spørg: Hvad sigter udtrykket »hvorledes I skal tilbede« til? Henvis til udtalelserne om efterlignelse. Læs versene 12–16, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan modtog Jesus Kristus en fylde af Faderens herlighed?
- Hvorfor tror I, at forskellige formuleringer af udtrykket »modtog ikke fylden fra begyndelsen« er gentaget tre gange i disse vers?
- Læs vers 20. Hvordan kan vi anvende disse vers og efterligne Frelseren?
- Hvad tror I, det vil sige, at vor himmelske Fader vil hjælpe os til at vokse »nåde for nåde«?

Brug et eller flere af følgende eksempler, eller nogle af dine egne, til at illustrere, at vækst tager tid:

Vis eleverne nogle billeder af dem selv fra et eller to år tidligere. Spørg: Hvor hurtigt ændres vores udseende?

- Vis en potteplante. Spørg: Hvorfor er det svært at se en plante vokse?
- Lad en kunstnerisk elev vise et maleri, som det har taget vedkommende lang tid at male. Spørg eleven om, hvor længe det har taget at male det.

Spørg: På hvilken måde er disse eksempler ligesom vore bestræbelser på at blive ligesom Frelseren? Læs denne udtalelse af ældste Neal A. Maxwell:

»Jesus selv modtog ikke ›fylden fra begyndelsen‹, men gik ›fra nåde til nåde, indtil han fik fylden‹ [L&P 93:13]. Hans udvikling foregik ufatteligt hurtigere end vores, men vejen er den samme, således kan også fremgangsmåden med ›nåde til nåde‹ være: ›Thi se, således siger Gud Herren: Jeg vil give menneskenes børn linie på linie, bud på bud, lidt her og lidt der; og salige er de, der giver agt på mine bud og låner øre til mit råd, thi de skal lære visdom‹ [2 Nephi 28:30]« (*Even As I Am*, 1982, s. 15).

Spørg: Hvad tror I, det vil sige, at Jesus modtog Faderens fylde? Læs følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum:

»Kristus er også vor Fader, fordi hans Fader har givet ham af sin fylde, dvs. han har modtaget en fylde af Faderens herlighed. Dette er forkyndt gennem Lære og Pagter 93:1–5, 16–17 ...

Faderen har æret Kristus ved at give ham sit navn, således at han kan tjene i og gennem det navn, som om han var Faderen; og derfor er og bliver hans ord og handlinger Faderens, hvad magt og myndighed angår« (*Lærdomme om frelse*, 1:35).

Fortæl eleverne, at Frelseren også modtog en fylde af sandhed, magt og glæde, og at vi kan modtage det samme (se 2 Nephi 2:25; L&P 121:28–29). Bed eleverne om at drøfte følgende spørgsmål:

- Hvordan kan I bedre efterligne Frelseren i det næste døgn?
- Læs 3 Nephi 12:48. Hvordan hænger dette vers sammen med det, vi har lært i Lære og Pagter 93?

Læs eller syng »Mer hellighed giv mig« (*Salmer og Sange*, nr. 63).

Lære og Pagter 93:24–39. At holde befalingerne bringer os lys og sandhed og beskytter os mod Satans påvirkninger. Ulydighed får os til at miste lys og sandhed. (30–35 minutter)

Vis eleverne nedenstående skema som transparent, eller giv dem hver en kopi som uddelingsark. Lad en elev læse det første afsnit, og bed klassen kommentere, hvordan Maria mon har det med sig selv. Lad nogle andre elever læse de efterfølgende afsnit. Stands op efter hvert afsnit, og bed klassen om at forklare, hvorfor Maria bliver mere og mere ulykkelig.

Maria beder sine personlige bønner hver morgen og aften. Hun føler glæde ved at tjene de ældre, holde sine pagter og dagligt granske skrifterne. Hun er med til at samle familien til studium af skrifterne. Hun forbereder sig åndeligt til at nyde nadveren hver uge.

Senere:

Maria kommer for det meste i kirke og lytter som regel til dem, der taler og underviser. Hun deltager i tjenesteprojekterne, hvis hendes venner kommer. I det store og hele er hun glad. Hun beder og studerer skrifterne ofte, men ikke hver dag.

Senere:

Maria hjælper kun modvilligt til derhjemme og læser kun i skrifterne sammen med familien, hvis det er belejligt. Hun beder, hvis hun ikke er for træt eller har for travlt. For det meste bliver hun væk fra kirke og GUF. Af og til bryder hun visdomsordet. Hun undrer sig over, at hun ofte er ked af det.

Senere:

Maria skændes konstant med sin familie. Hun beder aldrig, læser aldrig i skrifterne og kommer aldrig til kirkemøderne. Hun snyder i skolen for at kunne bestå sine fag. Biskoppen har forsøgt at få en aftale med hende, men hun vil ikke tale med ham. Hun bryder ofte visdomsordet. Hun er ulykkelig meget af tiden.

Senere:

Maria er droppet ud af skolen. Hun er blevet afhængig af alkohol, tobak og stoffer. Hun hævder, at hun ikke tror på Gud. Hun undgår familien og bor hos venner, som har samme livsstil. Hun har det elendigt og føler sig tom indeni.

Spørg:

- Hvordan ændrede Marias livsglæde sig?
- Læs Alma 41:10. Hvad kan ifølge princippet i dette vers have været årsag til denne forandring?

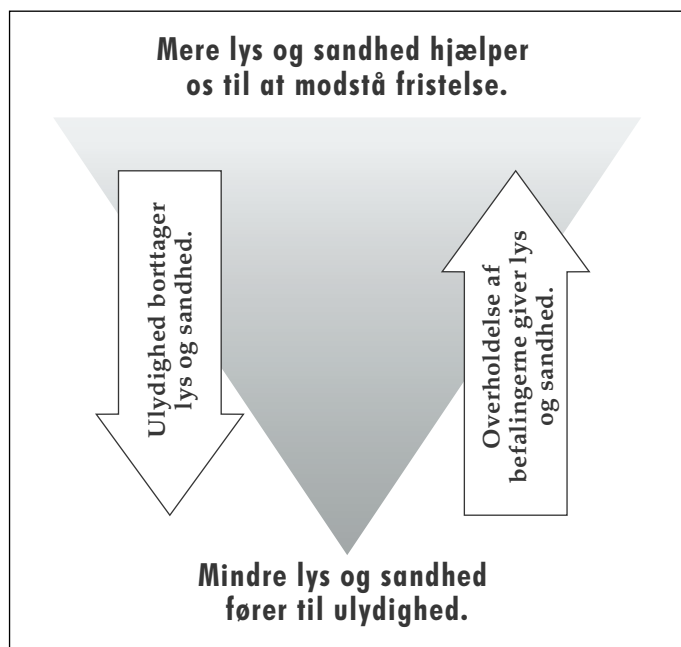
Læs Matthæusevangeliet 6:23; Lære og Pagter 1:33; 50:24, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad vinder vi, når vi holder Herrens befalinger?
- Hvordan kan vi miste lys?
- Læs Lære og Pagter 93:26–28. Hvad andet medfører lydighed ifølge disse vers?

Læs vers 24, og understreg den enkle definition på sandhed (»sandhed er kundskab«). Sammenlign dette vers med Jakobs Bog 4:13; Lære og Pagter 84:44–45. Tal om måder, hvorpå vi kan tilegne os sandhed. Læs Lære og Pagter 93:30–32, og spørg:

- Hvad sker der, når en person forkaster sandhed og lys? (Se Alma 12:11).
- Læs versene 36–37, 39. Hvordan påvirker lys og sandhed vores åndelige trivsel?

Tegn nedenstående diagram af på tavlen. Forklar, at når vi adlyder Herren, modtager vi mere lys og sandhed, hvilket hjælper os til at forsage Satans fristelser. Når vi er ulydige, borttager Satan lys og sandhed, og vi bliver lettere fristet.

Fortæl eleverne, at vi også mister lys og sandhed, hvis vi antager eller spreder falske lærdomme. Præsident Harold B. Lee har sagt:

»Jeg bliver altid forbløffet over, hvor godtroende nogle af vore kirkemedlemmer er med hensyn til at sprede disse opsigtsvækkende historier eller drømme eller syner, hvoraf nogle påstås at være blevet givet til Kirkens ledere, fordums eller nuværende, angiveligt fra en eller andens private dagbog, uden først at få disse forlydender bekræftet af de relevante kirkeautoriteter.

Hvis vore medlemmer ønsker at blive vejledt sikkert gennem disse vanskelige tider med bedrag og falske rygter, må de følge deres ledere og søge Herrens Ånds vejledning for at kunne undgå at blive bytte for dygtige manipulatorer, som med snedigt sofisteri forsøger at tiltrække sig opmærksomhed og vinde efterfølgere, der kan tjene deres egne forestillinger og undertiden skumle motiver« (*Den danske Stjerne*, sep. 1973, s. 377).

Vend tilbage til eksemplet i begyndelsen af dette undervisningsforslag. Spørg om, hvad afsnittene illustrerede om lys og sandhed, hvis de blev læst i omvendt rækkefølge. Bed eleverne om at tale om, hvad Maria kunne gøre for at bringe lys, sandhed og glæde ind i sit liv. Sørg for, at eleverne forstår, at hver befaling, vi adlyder, bringer os mere lys og sandhed, giver os større glæde og sætter os bedre i stand til at modstå Satans fristelser.

Lære og Pagter 93:40–50. Gud befaler forældre at bede og opdrage deres børn i lys og sandhed.
(10–15 minutter)

Skriv følgende liste på tavlen:

- Leder i samfundet
- Professionel sportsudøver
- Kirkeleder
- Skolelærer
- Forælder
- Erhvervsleder

Tal med eleverne om, hvordan hver af de nævnte personer kan spille en vigtig rolle i deres liv. Spørg: Hvem fra denne liste har det største ansvar for at undervise børn? Spørg om, hvorfor *Forælder* burde være øverst på listen.

Vis følgende liste, og forklar, at disse mænd tjente i disse embeder, da afsnit 93 blev åbenbaret:

- Frederick G. Williams, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab
- Sidney Rigdon, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab
- Joseph Smith, Kirkens præsident
- Newel K. Whitney, biskop i Kirtland

Læs versene 40–50 og find ud af, hvorfor Herren revsede hver af disse mænd. Spørg:

- Hvorfor tror I, at Herren revsede disse mænd i en åbenbaring, der var tiltænkt hele Kirken? (Ingen anden kaldelse er vigtigere end den som forælder; se v. 49).
- Hvordan kan I hjælpe jeres familie med at bede dagligt, studere skrifterne og holde befalingerne?

Giv hver elev en kopi af følgende udtalelse af præsidenterne Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson og James E. Faust som et uddelingsark, og læs uddragene i klassen:

»Vi lykønsker inderligt de af vore unge, som vælger at følge Herrens vej og Kirkens programmer. Det glæder os at se, at troen tager til blandt vore unge, hvilket vi er dybt taknemmelige for.

Uheldigvis er der nogle, som bliver fanget i modstanderens net og langsomt kommer ud i inaktivitet og problemer. Vi er dybt bekymrede for dem.

Vi opfordrer forældre til at vie alle deres kræfter til at undervise og opdrage deres børn efter evangeliske principper, hvilket vil bevare dem aktive i Kirken. Hjemmet er grundlaget for et retskaffent liv, og intet andet kan erstatte det eller varetage dets afgørende funktioner i opfyldelsen af denne opgave fra Gud.

Vi råder forældre og børn til at prioritere familiebøn, familieaften, studium af og instruktion i evangeliet samt sunde familieaktiviteter højest. Uanset hvor værdige eller relevante andre krav eller aktiviteter måtte være, må de aldrig få lov til at erstatte de guddommeligt pålagte pligter, som kun forældre og familien kan udføre på rette måde« (brev fra Det Første Præsidentskab, 11. feb. 1999).

Motivér eleverne til at hjælpe deres familie med at gøre det, som bringer lys og sandhed ind i deres liv.

Lære og Pagter 94

Indledning

I afsnit 94 nævnes der tre bygninger, som Herren bad Kirkens medlemmer om at bygge i Kirtland: Et tempel, et sted, hvor det Det Første Præsidentskab kunne holde møder og modtage åbenbaringer, og et trykkeri. Disse bygninger skulle indvies til Herren (se L&P 94:6–7, 10, 12; 95:16). I vore dage fortsætter Herren med at pålægge sine profeter at opføre og indvie bygninger til udførelse af sit værk.

Ældste Dallin H. Oaks har sagt:

»Templer og andagtsbygninger bliver indviet til Herren ved en præstedømmevelsignelse. Andre bygninger kan også velsignes, når de skal anvendes i Herrens tjeneste. Kirkens medlemmer kan indvie deres hjem ... som ophøjes til at være hellige steder, som opholdsted for Helligånden« [Instruktionshåndbog for Kirkens ledere, 1998, s. 11–5). Missio-

nærer og andre præstedømme-medlemmer kan give de hjem, hvor de bliver lukket ind, en præstedømmets velsignelse (se L&P 75:19, Alma 10:7–11). Unge mænd, I vil måske snart blive bedt om at give en sådan velsignelse. Jeg håber, at I har forberedt jer åndeligt« (*Stjernen*, juli 1987, s. 32).

Væsentlige evangeliske principper

- Kirkens medlemmer er blevet befalet at bygge templer og andre bygninger i henhold til de fremgangsmåder, Herren har åbenbaret (se L&P 94; se også 2 Mos 25:8–9; L&P 88:119–20; 95:11–17).

Yderligere hjælpemidler

Lære og Pagter Elevens hæfte: *Religion* 324–325, s. 211–212.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 94:1–12. Kirkens medlemmer er blevet befalet at bygge templer og andre bygninger i henhold til de fremgangsmåder, Herren har åbenbaret. (15–20 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I er taget til et land, hvor der findes et stadion midt i hver by.

- Hvad tror I, der er vigtigt for indbyggerne i disse byer?
- Hvad ville I bygge midt i en by, som I skulle planlægge? Hvorfor?

Vis eleverne nogle billeder af kirkebygninger (f.eks. *Evangelisk kunst*, nr. 500, 502–503). Fortæl dem, at i 1996 sagde præsident Gordon B. Hinckley, at Kirken byggede omkring 375 kirker om året (se *Stjernen*, jan. 1997, s. 51).

- Hvorfor bygger Kirken så mange bygninger hvert år?
- Hvordan fremmer disse bygninger Herrens værk?

Læs Lære og Pagter 94:1–12, og drøft følgende spørgsmål, mens du læser:

- Hvad ville Herren have midt i Kirtland? (»Mit hus« i vers 1 er en henvisning til templet i Kirtland; se L&P 95:8).
- Hvilket budskab sender det til Kirken og verden?
- Hvilke andre gange i skrifterne eller i Kirkens historie lagde Herren et tempel midt i noget? (Moses tabernakel var midt i Israels lejr [se 4 Mos 2:2, 17]. Salt Lake City blev anlagt i forhold til templet).
- Hvorfor bør templet være det centrale i vores liv?

Læs følgende udtalelser af præsident Howard W. Hunter:

»Se til templet som det store symbol på jeres medlemskab« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 7).

»Tempelordinancerne er absolut afgørende; vi kan ikke vende tilbage til Guds nærhed uden dem«
(*Stjernen*, jan. 1995, s. 88).

Bed eleverne om at grunde over, hvad der er det centrale i deres liv. Bed dem tænke over, hvad en iagttagelse kunne tro, der var det centrale i deres liv. Spørg: Hvordan kan man vide, hvad der er det centrale i et menneskes liv?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 94:3, 10 og besvare følgende spørgsmål:

- Hvilke andre bygninger befalede Herren Kirkens medlemmer at bygge?
- Hvad viser disse tre bygninger, at der er vigtigt for Herren? (Tempelordinancer, præstedømmemyndighed og skrifter).
- Hvorfor er præstedømmemyndighed og skrifterne afgørende for Kirkens fremgang?
- Hvorfor er de vigtige for jer personligt?

Lære og Pagter 95

Indledning

Den 27. december 1832 befalede Herren Kirken at bygge et tempel i Kirtland (se L&P 88:119). I juni 1833 havde de hellige endnu ikke adlydt denne befaling. Præsident Spencer W. Kimball har sagt:

»Hvor ofte siger vi ikke: »Ja, jeg vil adlyde befalingen ... men lige nu har jeg hverken tid eller penge, jeg adlyder senere.« Åh, tåbelige mennesker! Mens vi udsætter, høstes der færdigt og vi bliver ikke frelst ... Nu er det tid til omgående lydighed mod Guds vilje« (*Den danske Stjerne*, dec. 1975, s. 3).

Lære og Pagter 95 kom som påmindelse om dette princip.

Væsentlige evangeliske principper

- Gud revser dem, han elsker. Hans irettesættelser hjælper os til at omvende os og søge hans velsignelser (se L&P 95:1–2, 10; se også Hebr 12:5–6; Helaman 15:3; L&P 97:6–7).
- Templer er steder, hvor Herren velsigner sine tjenere, forbereder dem til at udføre hans værk og begaver dem med kraft (se L&P 95:3–8; se også L&P 39:15; 110:9–10).

- De, som holder befalingerne, nyder Guds kærlighed, mens de ulydige overlades til at vandre i mørke (se L&P 95:6, 11–12; se også Sl 119:105).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 162–164.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 212–214.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 95:1–11. Gud revser dem, han elsker. Hans irettesættelser hjælper os til at omvende os og søge hans velsignelser. (20–25 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I er gift og bor ud til en befærdeet gade. En dag lægger I mærke til, at jeres 4-årige søn leger midt på gaden.

- Hvad vil I gøre?
- Hvordan kunne jeres søn reagere, hvis I irettesatte ham?
- Hvordan kan det at irettesætte et barn vise det, at I elsker det?

Læs Lære og Pagter 95:1–2 og se efter noget, som Herren gør ved dem, han elsker. Spørg:

- Hvilke velsignelser får de, som Herren revser?
- Læs vers 3–11. Hvorfor revsede Herren de hellige i Kirtland?

Fortæl eleverne, at i Lære og Pagter 88:119 befalede Herren de hellige at bygge et tempel. Spørg:

- Hvor lang tid gik der mellem denne befaling og Herrens revselse i afsnit 95? (Se datoerne i afsnitoverskrifterne).
- Hvad sagde Herren at formålet med templet var? (Se v. 8).
- Hvilket løfte gav Herren de hellige? (Se v. 11).

Læs følgende udtalelse af præsident Wilford Woodruff, og bed eleverne om at lytte efter en af fordelene ved at blive revset: »De revselsener, vi har fået fra tid til anden, har været til vores eget bedste og er nødvendige for at kunne lære visdom« (*The Discourses of Wilford Woodruff*, udv. G. Homer Durham, 1946, s. 263).

Læs Lære og Pagter 90:36; 101:4–5, og tal om, hvilken gavn vi kan få af at blive revset. Forklar, at måden, hvorpå vi reagerer på revselse, påvirker vores evige udvikling. Læs Alma 62:41, og se efter to forskellige reaktioner folk havde på den samme revselse. Spørg: Hvad tror I, der gjorde forskellen med hensyn til, hvordan folk i disse vers reagerede? Bed eleverne om at tænke over, hvordan de reagerer, når de bliver revset.

Læs følgende beretning af præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum:

»Fire dage efter at Herren havde revset brødrene for deres forsømmelse, gik de uden økonomisk kompensation i gang med arbejdet på templet. Ældste George A. Smith, der for nylig var blevet døbt, hentede det første læs sten til templet. Hyrum Smith og Reynolds Cahoon begyndte at grave renden til murene, og de gravede disse færdig med deres egne hænder« (*Church History and Modern Revelation*, 2 vols. [1953], 1:407).

Tal om, hvordan disse mænd reagerede på Herrens revselse.

Det kan være nyttigt at forklare, at selv når vi ikke er ulydige, lader Herren os nogle gange lide til vores egen gavn. (Du kan bruge et billede af Kristus i Getsemane eller et af de første helliges lidelser til at illustrere dette med). Fortæl eleverne, at vi kan drage fordel af denne lidelse, hvis vi ikke sætter os op imod den. Læs udtalelsen af præsident Spencer W. Kimball i indledningen til afsnit 95 ovenfor, og bed eleverne om at se efter måder, hvorpå de på passende måde kan reagere på Herrens revselse.

Lære og Pagter 96

Indledning

I april 1833 købte Kirken Peter Frenchs gård, som lå i nærheden af Kirtland. I juni mødtes nogle højpræster til konference for at afgøre, hvad de skulle stille op med gården. Ifølge profeten Joseph Smith kunne »konferencen ikke blive enige om, hvem der skulle have ansvaret for den, men alle var enige om at adspørge Herren« (*History of the Church*, 1:352). Herrens svar står i afsnit 96.

Væsentlige evangeliske principper

- Herren åbenbarer sit sind og sin vilje for profeten vedrørende både timelige og åndelige sager (L&P 96).
- Det er meget vigtigt for Herren, at skrifterne bliver gjort tilgængelige for hans børn (se L&P 96; se også 1 Nephi 3:4; 4:10–16; Mosiah 1:5–7).

Yderligere hjælpeklider

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 214.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 96. Herren åbenbarer sit sind og sin vilje for profeten vedrørende både timelige og åndelige sager. (10–15 minutter)

Læs oplysningerne i indledningen til afsnit 96 ovenfor for eleverne. Spørg:

- Hvem udvalgte Herren til at tage ansvaret for jorden? (Se L&P 96:2).
- Hvilket embede besad han? (se L&P 72:7–8).
- Hvorfor var han et godt valg?

Forklar, at biskopper har ansvaret for de timelige anliggender i ward, og at den præsiderende biskop har ansvaret for de timelige anliggender i hele Kirken. Bed eleverne om at nævne medlemmerne i Det Præsiderende Biskopråd (se det seneste konferencenummer af *Liahona*). Spørg:

- Hvor mange gange bruger Herren ordet *gavnligt* eller *tjenligt* i afsnit 96?
- Hvilken grund sagde Herren var »mest gavnlig« for at lade biskop Whitney dele gården?

Lad en elev læse følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball:

»Mine brødre og søstre, efter at Brødrene i Det Første Præsidentskab og De Tolv har mediteret over og bedt i forbindelse med det store sidste dages værk, som Herren har givet os at udføre, er vi overbevist om, at Kirkens mission er trefoldig:

- At forkynde evangeliet om Herren Jesus Kristus for alle folkeslag, slægter, tungemål og folk.
- At fuldkommengøre de hellige ved at forberede dem til at modtage evangeliets ordinancer og ved belæring og disciplin til at opnå ophøjelse.
- At forløse de døde ved at udføre evangeliets stedfortrædende ordinancer for dem, der har levet på jorden.

Alle tre er en del af ét værk – at bistå vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus i jeres store og prægtige mission »at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (*Moses 1:39*)« (*Stjernen*, okt. 1981, s. 6).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 96:2–5 og se efter måder, hvorpå biskop Whitneys opgave bidrog til at opfylde Kirkens trefoldige mission. Tal om, hvad de har fundet frem til. Følgende skema kan være nyttigt:

v. 2	Et af jordlodderne skulle bruges som byggegrund til templet i Kirtland, hvilket indledte de sidste dages arbejde med at forløse de døde.
v. 3	Nogle af jordlodderne skulle tildeles medlemmerne som en del af deres arvelod under indvielsesloven, hvilket har med de helliges fuldkommengørelse at gøre.
v. 4–5	En del af jorden skulle bruges til udbredelsen af Herrens ord, hvilket har med evangeliets forkyndelse at gøre.

Spørg:

- På hvilke måder er Kirken med til at udbrede Herrens ord? (Ved at udgive skrifterne og andre tekster, transmittere konferencer, udsende missionærer osv.).
- Hvordan kan de enkelte medlemmer være med til at forkynde evangeliet? (Ved at tage på mission, holde tale, bære vidnesbyrd).

Lad eleverne komme med eksempler på tidspunkter, hvor de blev styrket i deres tro takket være noget, Kirken havde udgivet, en tale eller en andens vidnesbyrd.

Mind eleverne om, at de ikke behøver at vente, indtil de bliver større, med at forkynde evangeliet. De kan undervise i evangeliske principper i taler og til familiehjemmeaften og bære deres vidnesbyrd for deres venner. Motivér dem til at gøre dette.

Lære og Pagter 96. Det er meget vigtigt for Herren, at skrifterne bliver gjort tilgængelige for hans børn.
(15–20 minutter)

Bed en elev om at læse beretningen om Mary Elizabeth Rollins i *Kirkens historie i tidernes fylde* (s. 133–134). Spørg eleverne, om de kan komme i tanke om andre beretninger om personer, der har ydet ofre for at få fat i eller værne om skrifter. (Svarene kan bl.a. være Joseph Smith, der skjulte guldbladerne fra pøbelen; Lehis familie, der fik messingpladerne fra Laban; Moroni, der skjulte sig for lamanitterne og gravede pladerne ned). Spørg eleverne om, hvordan disse historier påvirker deres fornemmelse for skrifternes værdi. Bed dem om at læse Lære og Pagter 96 og understrege udtrykket »mit ord« hver gang det forekommer. Spørg:

- Hvad hentyder udtrykket »mit ord« til? (Skrifterne).
- Hvad viser disse vers om Herrens ønske med hensyn til skrifterne?
- Hvilke velsignelser lover Herren i vers 5?

Læs følgende udtalelse af præsident Harold B. Lee:

»Der er dem, som syntes at have glemt, at det stærkeste våben, som Herren har givet os mod alt, hvad der er ondt, efter hans egne udtalelser er de enkle, simple lærdomme om frelse, sådan som de findes i skrifterne« (*The Teachings of Harold B. Lee*, ed. Clyde J. Williams, 1996, s. 450).

Hjælp eleverne til at forstå, at dette »stærkeste våben« ikke er meget værd, førend folk kan få fat i det. Det er derfor, at udgivelsen af Mormons Bog og Lære og Pagter havde så høj prioritet i Kirkens første tid. Behovet for at udbrede Herrens ord over hele verden er lige så stort i dag.

Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder og nævne andre velsignelser, vi får ved at studere skrifterne. Skriftstederne kan laves til en skriftsteds-kæde.

Skriftsted	Velsignelser vi får ved at studere skrifterne
Josvabogen 1:8	Fremgang og succes
1 Nephi 15:24	Magt til at overvinde fristelse
Jakobs Bog 2:8	Helbredelse af den »sårede sjæl«
Jakobs Bog 4:6	Større håb og tro
Alma 26:13	Udfrielse fra »helvedes pine«

Tal med eleverne om, hvad de kan gøre for at give skrifterne en højere prioritet i deres liv. Tal om, hvad de kan gøre for at forkynde Herrens ord for andre.

Lære og Pagter 97

Indledning

Når profeten Joseph Smith modtog afsnit 97, blev de hellige i Missouri allerede forfulgt. Det syntes at være et uheldigt tidspunkt at bygge et tempel dér.

»Gud var, hvis vi må sige det i al ærbødighed, ivrig efter at hans folk skulle opføre et tempel, hvori de kunne blive begavet med kraft fra det høje inden kampen med modstanderen. Templernes historie lærer os, at Guds folk har været stærke, eller svage, i forhold til den trofasthed, de har vist over for deres helligdomme . . . Siden templet i Salt Lake City blev bygget, har modstanderen haft mindre magt til at volde Kirken skade, end han havde før. Hvis vi husker på, at templerne er Guds paladser, hvor hans nærhed gives til kende, kan vi forstå, hvorfor, dengang modstanderen ordnede sine styrker mod Kirken [i Missouri], vor Herre pålagde de hellige at bygge templet hurtigt. Vi kan også forstå, hvorfor den onde planlagde at sprede dem, før de kunne opføre denne hellige bygning« (Hyrum M. Smith og Janne M. Sjødahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, rev. udg., 1972, s. 612).

Desværre, som ældste Parley P. Pratt, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har bekræftet: »Lederne og Kirken i Missouri som helhed rettede sig ikke efter denne åbenbaring, på trods af at mange var ydmyge og trofaste. Derfor blev de straffedomme, der var blevet

truet med, udøst til den sidste dråbe, sådan som de følgende fem års historie viser« (*Autobiography of Parley P. Pratt*, 1985, s. 77).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren viser barmhjertighed over for de sagtmødige og ydmyge (se L&P 97:1–2, 8–9; se også Matt 5:5–7).
- Templer er steder, hvor de hellige kan være Gud nær og modtage den kraft og kundskab, der er nødvendig for at kunne opbygge Zion. Kun når de rene af hjertet kommer der, føles Herrens nærhed (se L&P 97:10–20).
- De retskafne undgår Herrens hævn, hvis de holder befalingerne (se L&P 97:18–28; se også L&P 45:64–71).

Yderligere hjælpekilder

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 216–218.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 97:10–17. Templer er steder, hvor de hellige kan være Gud nær og modtage den kraft og kundskab, der er nødvendig for at kunne opbygge Zion. Kun når de rene af hjertet kommer der, føles Herrens nærhed. (25–30 minutter)

Vis nogle billeder af templer fra forskellige steder i verden. Spørg eleverne om, hvor det første tempel i denne uddeling blev bygget (Kirtland i Ohio). Lad dem se på fotografiet af templet i Kirtland bag i deres tre-i-en (nr. 28). Forklar, at den 2. august 1833 befalede Herren de hellige at bygge endnu et tempel i Zion. Lad eleverne læse Lære og Pagter 97:10, og spørg:

- Hvor skulle dette tempel bygges? (Independence i Missouri).
- Efter hvilket forbillede skulle det bygges? (Det forbillede, Herren havde åbenbaret).

Lad en elev læse udtalelserne i indledningen til afsnit 97 ovenfor. Forklar, at ved indvielsen af templet i Logan proferede præsident John Taylor, at i tusindårsriget ville der være »templer, i tusindvis af dem« (*The Gospel Kingdom*, udv. G. Homer Durham, 1943, s. 287). Bed eleverne om at nævne nogle templer. Læs følgende udtalelser. Ældste Howard W. Hunter, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Guds hus ... blev rejst til tilbedelse af Gud. Det var hjem for det ærbødige hjerte. Det skulle være et sted med trøst for menneskenes sorg og problemer, selve himlens port« (*Den danske Stjerne*, apr. 1978, s. 80).

Senere som Kirkens præsident sagde præsident Hunter:

»Lad os i sandhed være et tempelbesøgende og tempelelskende folk. Vi burde tage til templet, så ofte som vores omstændigheder tillader det ... Lad os gøre templet, tempeldeltagelse, tempelpagter og tempelægteskab til vores ypperste mål og største oplevelse her i livet« (*Stjernen*, maj 1995, s. 6).

»Der er visselig ingen tjeneste, der kan måle sig med den, der ydes i templet« (*Ensign*, mar. 1995, s. 65).

Del eleverne op i tre grupper, og lad dem forestille sig, at de er medlemmer af en tempelkomite. Den første gruppe skal afgøre, hvordan der skal betales for templerne. Den anden gruppe skal afgøre, hvad der skal ske i templerne. Den tredje gruppe skal afgøre, hvem der skal have lov til at komme ind i templerne. Lad hver gruppe læse Lære og Pagter 97:10–17 og se efter Herrens belæringer vedrørende disse tre emner. Vælg en elev fra hver gruppe til at fremlægge for klassen, hvad de har fundet ud af. Læs vers 15–16, og spørg:

- Hvilket løfte giver Herren dem, der kommer værdigt i templet?
- Hvordan kan de, der kommer uværdigt i templet, påvirke dem, der er værdige?

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Enhver, der bærer Det Melkisedekske Præstedømme, har en forpligtelse til at sørge for, at Herrens hus bevares helligt og fri for enhver besmittelse. Denne forpligtelse hviler hovedsagelig og uundgåeligt på biskoppernes og stavspræsidenternes skuldrene. De bliver værdighedsdommere med hensyn til dem, der har mulighed for at komme i templet. Derudover har hver enkelt af os en forpligtelse – først og fremmest hvad vores egen personlige værdighed angår, og dernæst hvad angår dem, som vi måtte opmuntre eller hjælpe med at komme til Herrens hus« (*Stjernen*, juli 1990, s. 45).

Bed, hvis det er muligt, en præstedømmeleder om at tale om, hvad vi må gøre for at være værdige til at komme ind i templet. Motivér eleverne til hver eneste dag at leve værdigt til at komme i templet. Bær vidnesbyrd om templets velsignelser i dit liv.

Lære og Pagter 97:18–26. De retskafne undgår Herrens hævn, hvis de holder befalingerne. (25–30 minutter)

Skriv på tavlen *jordskælv, krige, hungersnød, pest, oversvømmelser, brande, plager, sygdom, død, stor ugudelighed, falske profeter*. Læs følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds.

»De tider begynder nu, hvor der for os alle som medlemmer af Kirken efter mit skøn kommer nogle særlig udfordringer, som kræver af os, at vi følger Brødrene. Alt det lette, som Kirken har skullet gøre, er blevet gjort. Fra nu af bliver det stadig sværere, og som tilhængere vil vi blive prøvet på nogle interessante måder« (»The Old Testament: Relevancy within Antiquity«, i *A Symposium on the Old Testament*, 1979, s. 12).

Henled elevernes opmærksomhed på ordene på tavlen, og spørg om, hvilken sammenhæng der kan være mellem disse og ældste Maxwells udtalelse:

- Hvad har disse ord til fælles?
- Hvilken tidsalder i verdenshistorien beskriver de bedst?
- Hvad føler I med hensyn til, at disse problemer er så tæt på?
- Hvilken af dem er mest skræmmende for jer?
- Hvad ville I være villige til at gøre eller give, for at undgå disse problemer?
- Hvilken måde er den bedste, hvorpå man kan forberede sig på disse problemer?

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 97:18–26 og se efter, hvad vi kan gøre for at undgå Herrens hævn.

Lad en elev læse udtalelserne af ældste Joseph Fielding Smith og præsident Wilford Woodruff på side 377–378 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*. Lad en anden elev læse definitionen af Zion i vers 21. Påpeg, at vi må blive rene af hjertet for at kunne kvalificere os til Zions velsignelser. Læs eller syng »Vælg kun ret« (*Salmer og Sange*, nr. 155). Spørg: Hvordan gælder denne sang, især det tredje vers, for de principper, vi har talt om?

Lære og Pagter 98

Indledning

I august 1833, da afsnit 98 blev åbenbaret, led de hellige stor uret på grund af pøbelen i Missouri. »Herrens folk er

fredsstiftere, og deres budskab handler om fred. Men vores evne til at leve i fred afhænger af vore bibeholdelse af frihed under loven. Undertiden trues vores frihed, og det kræves af os, at vi forsvarer vores land, hjem, familie og vores ret til at handle frit, som Gud har givet os. Hvis det bliver nødvendigt at forsvare os selv under krig, har Herren givet os sin lov vedrørende et sådan skridt. (Se L&P 98:32–38)« (Leaun G. Otten og C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 bind, 1983, 2:168).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren kan få vore trængsler til at virke til fordel for os. Ved tålmodigt at udholde dem, viser vi vores trofasthed og gør os egnede til evigt liv (se L&P 98:1–3, 11–15, 21–22; se også Rom 8:28; 1 Pet 2:20; L&P 122:7–9).
- Sidste dages hellige bør støtte de love, der fremmer frihed og regeringsledere, som er ærlige og gode (se L&P 98:4–10; se også L&P 58:21–23; 12. trosartikel).
- De hellige skal fordømme krig og forkynde fred. Men under visse omstændigheder er krig retfærdiggjort (se L&P 98:16–18, 33–48; se også Præd 3:1–8; Alma 43:45–47; 46:12, 19–21).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 130–134.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 218–222.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 98:1–3, 11–15, 21–22. Herren kan få vore trængsler til at virke til fordel for os. Ved tålmodigt at udholde dem, viser vi vores trofasthed og gør os egnede til evigt liv. (15–20 minutter)

Bed eleverne om at tænke på eksempler fra historien eller fra deres eget liv, hvor en prøvelse blev til en velsignelse. Eksempler fra historien kan f.eks. være:

- Efter at høsten flere år i træk havde slået fejl i New England, mistede Joseph Smith sen. sin gård og blev tvunget til at flytte med sin familie vestpå til New York. Dette førte hans familie tæt på højen Cumorah, hvor guldpladerne lå nedgravet. (Se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 24–26).
- De hellige flygtede fra forfølgelse i New York, Ohio, Missouri og Illinois og måtte udholde strabadserne i Salt Lake Valley. Få år senere stod USA over for en borgerkrig, den mest blodige krig i USA's historie. Brigham Young har sagt: »Hvis vi ikke var blevet forfulgt, ville vi nu stå midt i de krige og blodsudgydelser, som lægger nationen øde, i stedet for dér, hvor vi er, behageligt bosat i vore fredelige hjem i disse stille, fjerntliggende bjerge og dale« (i *Journal of Discourses*, 10:38–39).

Bed en elev om at læse nogle af beretningerne om, hvad der var ved at ske med de hellige, da afsnit 98 blev givet (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 130–134). Spørg eleverne: Hvad tror I, at I ville føle, hvis I blev udsat for en sådan lidelse? Skriv på tavlen overskrifterne *Sådan bør vi reagere over for prøvelser* og *Nogle velsignelser ved at udholde prøvelser*. Lad eleverne læse Lære og Pagter 98:1–3, 11–15, 21–22 og finde ud af, hvad disse vers lærer os om prøvelser, og skriv det, de har fundet ud af, under den relevante overskrift. Deres lister kan omfatte følgende:

Sådan bør vi reagere over for prøvelser	Nogle velsignelser ved at udholde prøvelser
Takke Gud for alt (se v. 1).	Gud vil besvare vore bønner (se v. 2).
Være tålmodig i genvordigheder (se v. 2).	Vore prøvelser skal blive til vores fordel (se v. 3).
Adlyde alle Herrens befalinger og råd (se v. 11, 22).	Gud vil give os kundskab lidt efter lidt (se v. 12).
Ikke være bange for vore fjender (se v. 14).	De, som ofrer livet for Herrens sag, bliver lovet evigt liv (se v. 13).
Være villig til at give sit liv for at holde dine pagter (se v. 14).	Gud vil afvende sin vrede fra de retskafne; djævelen får ikke magt over dem (se v. 22).

Drøft følgende spørgsmål: Hvorfor tror I, at Herren tillader sine børn at få prøvelser? Præsident Spencer W. Kimball, der på daværende tidspunkt var fungerende præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Er der ikke visdom i, at han giver os prøvelser, så vi kan hæve os over dem; ansvar, så vi kan leve op til dem; arbejde, så vi kan bruge vore muskler; sorger, så vi kan prøve vores sjæl? Udsættes vi ikke for fristelser, for at vi kan afprøve vores styrke; sygdom, for at vi kan lære tålmodighed; død, for at vi kan blive udødeliggjort og herliggjort ...

[Orson F. Whitney har sagt:] »Ingen smerte, som vi lider, ingen prøvelse, som vi udsættes for, er spildt. Det tjener til vores uddannelse ... opbygger vores karakterstyrke, renser vores hjerte, udvikler vores sjæl og gør os mere milde og kærlige, mere værdige til at blive kaldt Guds børn ...

Før vi blev født, vidste vi, at vi kom til jorden for at få et legeme og erfaring, og at vi ville nyde glæder og sorger, velvære og smerte, bekvemmelighed og trængsel, sundhed og sygdom, medgang og skuffelser, og vi vidste også, at efter vores livsløb ville vi dø. Vi accepterede alle eventualiteter med et glad hjerte, ivrige efter at tage imod både det gunstige og det ugunstige. Vi accepterede begejstret muligheden for at komme til jorden, om det så end måtte være for blot en dag eller et år« (*Faith Precedes the Miracle*, 1972, s. 97–98, 106).

Bed eleverne om på et stykke papir at skrive, hvordan de på en mere passende måde kan udholde de prøvelser, de udsættes for.

Lære og Pagter 98:4–10. Sidste dages hellige bør støtte de love, der fremmer frihed og regeringsledere, som er ærlige og gode. (10–15 minutter)

Skriv på tavlen nogle måder, hvorpå folk ofte bryder loven (f.eks. overskrider fartgrænsen, stjæler fra butikker, snyder i skolen, skriver graffiti på offentlig ejendom, sniger sig ind uden at betale). Spørg eleverne:

- Hvorfor tror I, at nogle mennesker bryder loven på disse måder?
- Hvad tror I, at Herren føler, når nogle mennesker bryder landets love?

Læs Lære og Pagter 98:4–10, og se efter, hvad Herren lærer os om landets love. Spørg: Hvilken slags mennesker bør vi støtte som ledere i regeringen? Læs Lære og Pagter 58:21–23, 12. trosartikel, og tænk over, hvordan disse vers hænger sammen med dette emne.

Lære og Pagter 98:16–18, 23–48. De hellige skal fordømme krig og forkynde fred. Men under visse omstændigheder er krig retfærdiggjort. (25–30 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I har fået en indkaldelse fra jeres regering om at melde jer til militærtjeneste. I ved, at krige er årsag til død, lemlæstelse og ødelæggelse, og at I i tilfælde af en krig eller en konflikt kan blive befalet at kæmpe. I vil gerne vide, hvad Kirken lærer os om krig.

Bed eleverne om at gennemlæse Alma 46:12, 19–21; Lære og Pagter 98:33–38. Spørg:

- Under hvilke omstændigheder billiger Herren, at vi drager i krig?
- I hvilken udstrækning ønsker Herren, at vi undgår krig?

Læs følgende udtalelse, udsendt af Det Første Præsidentskab:

»Kirken er og må nødvendigvis være imod krig. Kirken kan af sig selv ikke erklære krig, med mindre og førend Herren giver nye befalinger. Den kan ikke betragte krig som et retfærdigt middel til at bilægge internationale tvister; disse bør og kan bilægges – under forudsætning af at nationerne blive enige derom – ved fredelig forhandling og forlig.

Men Kirkens medlemmer er borgere og undersætter i statsdannelser, som Kirken ingen kontrol har over. Herren selv har bedt os om at være »venlig stemt mod den lov, som er landets grundlov« [se L&P 98:4–7] ...

Når grundloven derfor i lydighed mod disse principper indkalder Kirkens mænd til væbnet tjeneste i et land, til hvilket de skylder troskab, kræver deres vigtigste borgerpligt, at de imødekommer denne indkaldelse. Hvis de ved at give agt på denne indkaldelse og adlyde dem, der befaler over dem, dræber dem, der kæmper imod dem, gør det dem ikke til mordere, ej heller underkaster dem den straf, som Gud har foreskrevet dem, der dræber« (i Conference Report, apr. 1942, s. 94).

Læs Lære og Pagter 98:16, og spørg: Hvad kan vi gøre for at fremme fred? Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks:

»Hvad kan ét menneske gøre for at fremme verdensfreden? Svaret er enkelt: Hold Guds befalinger og tjen hans børn ...

Unge mænd og kvinder bidrager til freden, når de giver afkald på den flygtige fornøjelse ved selvtilfredsstillende aktiviteter og engagerer sig i tjenesteprojekter og andre venlige gerninger ...

De, som stræber efter at mindske menneskelig lidelse, og dem, som arbejder på at fremme forståelse blandt forskellige mennesker, gør også et vigtigt arbejde for freden ...

Vore missionærer har ingen politisk dagsorden og intet bestemt program for nedrustning eller nedskæring af styrkerne. De sætter ingen begæringer i omløb, gør sig ikke til fortalere for nogen lovgivning, støtter ingen kandidater. De er Herrens tjenere, og hans program for verdensfred afhænger af retskaffenhed, ikke retorik. Hans metoder omfatter omvendelse og reformation, ikke plakater og støtteaktioner« (*Stjernen*, juli 1990, s. 65).

Forklar, at Lære og Pagter 98 blev givet på et tidspunkt, da Kirkens medlemmer led store forfølgelser. Bed eleverne om at forestille sig, at de bor i Missouri i juli 1833. Tal om, hvordan de ville reagere på følgende:

- En komite af bevæbnede borgere mødes med ledere fra Kirken og fortæller dem, at alle mormoner skal lukke deres forretninger, efterlade deres gårde og forlade amtet.
- Pøbelen går hen til Kirkens trykkeri, ødelægger trykpressen og river bygningen ned.
- Pøbelen rider gennem egnen og brænder afgrøder af, slagter dyrene, generer og slår Kirkens medlemmer og slår sågar et medlem ihjel. Da det bliver vinter er de hellige tvunget til at forlade deres huse.

Lad den ene halvdel af klassen læse Lære og Pagter 98:23–32 og den anden halvdel versene 39–48. Spørg:

- Hvordan opmuntrede Herren de hellige til at reagere på disse situationer?
- Hvor vanskeligt tror I, det ville have været at handle sådan som Herren befalede dem?

Læs følgende beretning om, hvordan nogle i Jackson County i Missouri reagerede på forfølgelsen:

»Pøbelen fangede biskop Edward Partridge og Charles Allen og trak dem gennem den ophidsede skare, som forhånede dem og råbte skældsord efter dem på vej til torvet. Her fik de to valgmuligheder: Enten skulle de fornægte deres tro på *Mormons Bog* eller også forlade amtet. *Mormons Bog* ville de ikke fornægte, ej heller indvilligede de i at forlade amtet. Biskop Partridge, som fik lov til at tale, sagde, at de hellige havde måtte lide forfølgelse i alle tidsaldre, og at han var villig til at lide for Kristi skyld, sådan som de hellige i tidligere tider havde gjort det, at han intet havde gjort, som kunne have krænket nogen, og at de, hvis de mishandlede ham, ville gøre en uskyldig mand uret. Her druknede hans stemme i tumulten fra mængden, hvori blandt mange råbte: »Anrøb din Gud om at udfri dig ... ! De to brødre, Partridge og Allen, fik flået tøjet af og blev indsmurt i tjære, blandet med kalk, eller potaske, eller en eller anden ætsende syre, og blev overhældt med fjer. De udholdt denne ondsksfulde nedværdigelse og mishandling med så megen resignation og sagtomdighed, at skarerne forstummede og var forbløffede over det, de var vidne til. Brødrene fik lov til at trække sig tilbage i stilhed« (B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:333).

Tal om, hvordan biskop Partridges og bror Allens eksempel er i harmoni med lærdommene i afsnit 98.

Lære og Pagter 99

Indledning

John Murdock blev døbt i Kirtland i Ohio den 5. november 1830 og tjente Herren trofast indtil sin død i 1871. Da denne åbenbaring blev givet, var han en enlig forælder, der var ved at komme sig over en alvorlig sygdom. Han sagde: »Da jeg modtog åbenbaringen [afsnit 99] ... begyndte jeg straks at sætte orden i min forretning og sørge for mine børn« (i Lyndon W. Cook, *The Revelations of the Prophet Joseph Smith*,

1985, s. 203). Se historien om, hvordan John Murdocks to yngste børn, der var tvillinger, blev adopteret af Joseph og Emma Smith i *Kirkens historie i tidernes fylde* (s. 99–100).

I afsnit 99 åbenbarede Herren, hvorfor det er vigtigt at behandle hans tjenere med respekt. Han sagde: »Og den, som modtager dig, modtager mig ... Og den, der forkaster dig, skal forkastes af min Fader« (L&P 99:2, 4). Ældste Orson F. Whitney fra De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Når Menneskesønnen, som sidder på »sin herligheds trone«, af alle nationer og alle mennesker skal afkræve det endelige regnskab og skal stille dem det afgørende spørgsmål: »Hvordan har I behandlet mine tjenere, som jeg har sendt til jer?« lykkelig er da den nation eller det menneske, som oprigtigt kan svare: »Herre, jeg viste dem den respekt, som de havde ret til – jeg ærede dem, sådan som jeg ville have æret dig.«

En alvorlig synd og en streng straf rammer dem, der mishandler Mesterens tjenere« (*Saturday Night Thoughts*, 1921, s. 221–122).

Væsentlige evangeliske principper

- De, som modtager Herrens tjenere og følger deres råd, bliver vist barmhjertighed. De, der forkaster Herrens tjenere, bliver forkastet af vor himmelske Fader (se L&P 99:1–4; se også Matt 10:40–42; L&P 1:14).
- I den sidste ende bliver de ugudelige overbevist om deres ugudelighed (se L&P 99:5; se også Jud 1:14–15).

Yderligere hjælpeklider

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 222–223.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 99:1–4. De, som modtager Herrens tjenere og følger deres råd, bliver vist barmhjertighed. De, der forkaster Herrens tjenere, bliver forkastet af vor himmelske Fader. (15–20 minutter)

Fortæl eleverne, at kort efter Jesu Kristi død og opstandelse forfulgte en mand ved navn Saulus Kristi tilhængere. Læs Apostlenes Gerninger 9:1–5, og spørg: Hvordan var det muligt for Saulus at forfølge Jesus, hvis han aldrig havde mødt ham? Læs Lære og Pagter 99:1–4, og spørg: Hvilke velsignelser får dem, der »modtager« Herrens tjenere?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 1:14, 38 og sammenligne disse vers med Lære og Pagter 99:1–4. Spørg: Hvordan hænger disse vers sammen? Læs ældste Orson F. Whitneys udtalelse i indledningen til afsnit 99 ovenfor. Bed eleverne om at nævne nogle af Herrens tjenere i dag. Tal om måder, hvorpå vi kan modtage lokale ledere og generalautoriteter.

Lære og Pagter 100

Indledning

»Profeten følte, at marken af sjæle var hvid til høst, og at det påhvilede ham at svinge sin segl og indsamle de ærlige af hjertet. Den 5. oktober 1833 tog han fra Kirtland på en missionsrejse til Canada sammen med Sidney Rigdon og Freeman A. Nickerson. Forskellige steder på rejsen standede de op og forkyndte Herrens ord for indbyggerne ... Den 21. oktober var de kommet til Perrysburg i New York, hvor de gjorde ophold et kort stykke tid. Her modtog profeten [afsnit 100]« (George Q. Cannon, *Life of Joseph Smith the Prophet*, 1986, s. 160).

Dagen før Joseph modtog afsnit 100, skrev han i sin dagbog: »Jeg føler mig meget sikker på, at Herren er med os, men jeg er meget ængstelig for min familie« (*The Papers of Joseph Smith*, red. Dean C. Jesse, 2 bind, 1989–1992, 2:6). Han var utvivlsomt også bekymret over de alvorlige problemer i Zion. Men snarere end at sidde og gøre sig bekymringer, valgte profeten Joseph at »virke med iver« for opbygningen af Guds rige.

Væsentlige evangeliske principper

- Mens missionærerne tjener Herren, sørger Herren for deres familier (se L&P 100:1–2).
- Når Herrens tjenere ydmygt prædiker evangeliet, velsigner Helligånden dem og inspirerer dem og vidner om deres budskab (se L&P 100:5–8; se også 2 Nephi 33:1–4; L&P 42:12–17; 84:85).
- Med tiden vil Herren oprette Zion og få alt til at virke sammen til gavn for sine tilhængere (se L&P 100:13, 15–17; se også 1 Nephi 14:12–14).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 137–138.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 223–224.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 100:1–8. Når Herrens tjenere ydmygt prædiker evangeliet, velsigner Helligånden dem og inspirerer dem og vidner om deres budskab. (20–25 minutter)

Bed nogle få elever om at fortælle om engang, de fortalte andre om evangeliet. Bed dem om at beskrive de følelser, de havde. Spørg: Hvad er det ved at fortælle andre om evangeliet, der kan være så udfordrende?

Læs Lære og Pagter 99:1, 6–8 og afsnitoverskriften til Lære og Pagter 100 og se efter de udfordringer, som Herrens tjenere møder, når de forkynder evangeliet (se også indledningen til afsnit 99 [s. 168]). Spørg: Hvilke ofre yder nogle mennesker i vore dage for at tjene Herren?

Læs Lære og Pagter 100:1–8, og spørg:

- Hvad lovede Herren profeten Joseph Smith og Sidney Rigdom med hensyn til deres familier? (Se v. 1–2).
- Hvilke velsignelser fik de, der blev undervist i evangeliet takket være Joseph Smiths, Sidney Rigdoms og deres familiers ofre? (se v. 3–4, 8; se også uddybningen af L&P 100:3–5 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion* 324–325, s. 224).
- Hvilke løfter fik profeten Joseph Smith og Sidney Rigdom, da de forkyndte evangeliet? (se v. 5–8).
- Hvordan kan disse løfter og velsignelser være til opmuntring for missionærer i vore dage?
- Lad en elev læse følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Jeg var omtrent 13 år gammel, da min far blev kaldet til at tage på mission ...

Vi samlede omkring den gamle sofa i dagligstuen, og far fortalte os om sin missionskaldelse. Så sagde mor: »Vi er stolte af, at far anses for værdig til at tage på mission. Vi græder lidt, fordi det betyder, at vi ikke skal ses i to år. Som I ved, har far og jeg aldrig været væk fra hinanden mere end to nætter ad gangen, siden vi blev gift – og det har været, når far har taget op i bjergene for at hente bjælker, stolper og brænde ...

Far tog på mission og efterlod mor derhjemme med syv børn. (Det ottende blev født fire måneder efter at han var kommet ud i missionsmarken). Men i vores hjem fik vi en missioneringsånd, som aldrig forsvandt. Det skete ikke uden ofre. Far måtte sælge vores gamle gård, for at kunne finansiere sin mission. Han lod et ægtepar flytte ind i den ene ende af vores hus, så de kunne tage sig af de afgrøder, der stod i rækker, og han overlod sine sønner og sin hustru ansvaret for passe græsmarken, engen og en lille flok malkekøer ...

Senere blev vi elleve børn, syv sønner og fire døtre. Alle syv sønner tog på mission, nogle af dem to eller tre missioner. Senere tog to døtre og deres ægtemænd på mission. De to andre søstre, der begge blev enker – en som mor til otte og den anden som mor til ti – tjente som missionærkammerater i Birmingham i England.

Det er en arv, der stadig velsigner familien Benson, selv i tredje og fjerde slægtled« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 37–43).

Spørg:

- På hvilke måder opvejer velsignelserne ved at tjene Herren udfordringerne?
- Hvordan har I følt Herrens hånd i jeres liv, når I har ofret noget for ham?

Lære og Pagter 100. Med tiden vil Herren oprette Zion og få alt til at virke sammen til gavn for dem, der følger ham. (35–45 minutter)

Bed eleverne forestille sig, at de er blevet bedt om at tale til nadvermødet. Del dem op i grupper, og giv hver gruppe et af følgende citater fra Lære og Pagter 100. Giv grupperne tid til at skrive en kort tale med udgangspunkt i deres citat. Motivér dem til at bruge andre skrifter og deres egne ideer og følelser, mens de skriver. Lad dem vælge en fra gruppen til at holde talen.

- »Mine venner Sidney og Joseph« (v. 1).
- »Jeg har alt magt. Derfor skal I følge mig« (v. 1–2).
- »Jeg vil give ham kraft ... Jeg vil give dig kraft« (v. 10–11).
- »Fortsæt derfor jeres rejse ... thi se, jeg er med jer indtil enden« (v. 12).
- »Zion skal blive forløst, selv om det endnu skal tugtes en liden tid« (v. 13).
- »Alle ting samvirker til gode for dem, der vandrer retskaffent« (v. 15).
- »Jeg vil oprejse mig et rent folk, som vil tjene mig i retfærdighed« (v. 16).

Efter talerne beder du eleverne fortælle, hvorfor disse budskaber er vigtige i vore dage. Lad hver elev vælge det budskab, der taler mest til dem. Lad dem skrive et afsnit, der forklarer, hvorfor budskabet er vigtigt, og hvad de kan gøre for at anvende det i deres liv.

Lære og Pagter 101

Indledning

Omkring en uge før profeten Joseph Smith modtog afsnit 101, skrev han:

»Der er to ting, som jeg ikke rigtig forstår, og Herren vil ikke vise mig dem, måske i en klog hensigt ... og det er disse: Hvorfor har Gud tilladt, at så mange ulykker har ramt Zion ... Og videre, på hvilken måde vil han bringe sine hellige tilbage til deres arvedel, med sange af evig glæde på deres hoveder? Begge disse ting, brødre, er til dels blevet forholdt

mig, eller ikke tydeligt tilkendegivet. Men der er ting, der er blevet tydeligt tilkendegivet, og som har fremkaldt Herrens mishag« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 39).

Væsentlige evangeliske principper

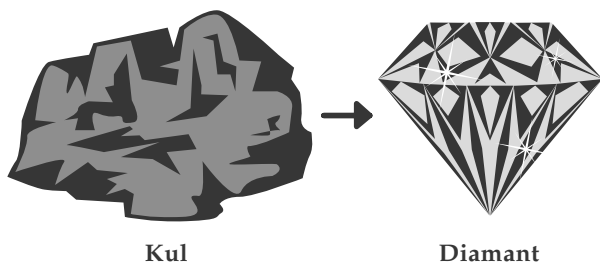
- Herren prøver og revser sit folk for at hjælpe dem til at blive helliggjort (se L&P 101:1–9, 39–42; se også Hebr 12:5–11; L&P 95:1).
- Alle profetier, også dem om Zion, skal blive opfyldt (se L&P 101:11–19; se også L&P 1:37–38).
- Ved Jesu Kristi andet komme skal de ugudelige blive udryddet, jorden skal blive ny, Satan skal miste magt, og Herrens tusindårige herredømme skal begynde (se L&P 101:22–35; se også 1 Nephi 22:13–15, 26).
- De hellige er blevet befalet at samles i Zions stave som forberedelse til det andet komme (se L&P 101:20–22, 63–75; se også L&P 115:6).
- Gud indførte USA's forfatning for at skabe den nødvendige frihed til at Kirken kunne blive genoprettet (se L&P 101:76–80; se også L&P 98:4–10).

Yderligere hjælpeklender

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 130–139.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 225–231.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter 101:1–19. Herren prøver og revser sit folk for at hjælpe dem til at blive helliggjort. Alle profetier, også dem om Zion, skal blive opfyldt. (30–35 minutter)

Tegn et stykke kul og en diamant på tavlen som på ovenstående illustration. Spørg:

- Hvilken sammenhæng er der mellem en diamant og et stykke kul?
- Hvordan kan et stykke kul blive til en diamant? (Ved hjælp af varme, voldsomt tryk og tilstrækkelig tid).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 101:3 og finde ud af, hvad Herren vil gøre sit folk til, når han kommer tilbage. Tal om, hvordan dette kan sammenlignes med kul og diamanter.

Udvælg nogle elever til at læse udvalgte beretninger om forfølgelserne i Missouri og de helliges uddrivelse af Jackson County (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 132–139). Læs Lære og Pagter 57:1–3, og find ud af, hvad Herren havde tiltænkt de hellige i Jackson County. (Dette var det forjættede land, hvor de hellige skulle samles og bygge et tempel). Sig til eleverne: Forestil jer, at I er medlemmer af Kirken på den tid. Hvilke spørgsmål kunne I stille profeten Joseph Smith? (Svarene kunne bl.a. være: »Hvorfor skete dette?« eller »Hvorfor har Herren svigtet sit folk?«).

Skriv på tavlen overskrifterne 1. *Hvorfor skete dette?* og 2. *Havde herren svigtet sit folk?* Lad halvdelen af eleverne læse Lære og Pagter 101:1–8, 39–41 og finde årsager til, at Herren havde ladet de hellige blive drevet ud af Jackson County. Lad de andre elever læse versene 9–19 og finde ord og udtryk, der viser, at Herren ikke havde svigtet de hellige. Tal om, hvad de har fundet frem til, og skriv det på tavlen under den relevante overskrift. Brug følgende spørgsmål i jeres samtale.

1. Hvorfor skete dette?

- Hvorfor får vi prøvelser og trængsler?
- Hvordan ville I definere de synder, der er nævnt i versene 6–7? (Se afsnittet »Forstå skrifterne« til afsnit 101 i elevens studievejledning).
- Hvad vil det sige at ringeagte Herrens råd? (Se v. 8).
- Hvorfor lider de retskafne undertiden sammen med de ugudelige?
- Hvordan kan Herrens revselse være en kærlighedsgerning?

2. Havde Herren svigtet sit folk?

- Hvilke ord eller udtryk viser, at disse forfølgelser kun var midlertidige?
- Hvilke ord eller udtryk kan have givet de hellige trøst og håb?
- Læs Lære og Pagter 58:2–3. Hvordan kunne dette råd, der blev givet af Herren i august 1831, være relevant for de hellige i Jackson County i december 1833?
- Hvilke løfter gav Herren med hensyn til Zions fremtid?

Henvis igen til tegningen af kulstykket og diamanten. Spørg om, hvordan disse lærdomme hænger sammen med den proces, hvorved kul bliver til diamanter. Bær vidnesbyrd om, at skønt livet kan synes svært eller uretfærdigt, svigter Gud ikke dem, der trofast udholder deres prøvelser. Hvis vi stoler på ham, vender han vore trængsler til vores fordel. Læs følgende udtalelse af præsident James E. Faust:

Alle har udfordringer og vanskeligheder i denne tilværelse. Det er en del af vores jordiske prøve. Årsagen til nogle af disse prøvelser kan ikke så let

forstås undtagen på troens og håbets grundlag, for der er ofte en større hensigt, som vi ikke altid forstår. Fred kommer som resultat af håb . . .

Når vi ser tingene i evigt perspektiv, vil alt det forkerte blive rettet. Ifølge Herrens fuldkomne retfærdighed vil alle, som lever værdigt, få kompensation for de velsignelser, de ikke fik her.

Efter min mening har der aldrig i denne kirkes historie været en grund til så stort håb for fremtiden for Kirken og dens medlemmer over hele verden. Jeg tror og bærer vidnesbyrd om, at vi er ved at flytte os til et højere niveau af tro og aktivitet, end vi nogen sinde før har været på. Jeg beder til, at vi hver især vil gøre vores del i denne store retfærdighedens hær. Vi skal hver især stå foran Israels Hellige og aflægge regnskab for vores personlige retskaffenhed (*Liahona*, jan. 2000, s. 72–73).

Lære og Pagter 101:20–22, 63–75. De hellige er blevet befalet at samles i Zions stave som forberedelse til Jesu Kristi andet komme.
(15–20 minutter)

Vis eleverne et verdenskort. Spørg: Hvor tror I, at de hellige skal forsamles, inden Herrens andet komme? Læs Lære og Pagter 101:16–21, og spørg:

- Hvad hedder det sted, hvor de hellige skal samles? (Zion).
- Hvilke andre steder har Herren udpeget til de helliges indsamling? (Zions stave).

Læs følgende udtalelser. Ældste Bruce R. McConkie, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds, har sagt:

»Israels indsamling består i at tilslutte sig den sande kirke, i at komme til kundskab om den sande Gud og hans frelsende sandheder og i at tilbede ham i de helliges forsamlinger i alle nationer og blandt alle folkeslag . . .

Indsamlingsstedet for de mexicanske hellige er i Mexico, indsamlingsstedet for de guatemalanske hellige er i Guatemala, indsamlingsstedet for de brasilianske hellige er i Brasilien, og så fremdeles overalt på jorden. Japan er for japanerne, Korea er for koreanerne, Australien er for australierne, hver nation er indsamlingssted for sit eget folk« (i Conference Report, Mexico and Central America Area Conference 1972, s. 45).

Præsident Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson og James E. Faust har endvidere sagt:

»Når medlemmer over hele verden forbliver i deres hjemland og arbejder på at opbygge Kirken i deres fædreland, vil de opleve store velsignelser både personligt og for Kirken. Stave og ward vil over hele verden blive styrket, hvilket gør det muligt at viderebringe evangeliets velsignelser til et stadig større antal af vor himmelske Faders børn« (Brev fra Det Første Præsidentskab, 1. dec. 1999).

Spørg:

- Hvorfor er det vigtigt, at Kirkens stave bliver oprettet over hele verden?
- Læs 1 Nephi 14:11–12. Hvordan opfylder denne indsamling denne profeti?

Læs og tal om Lære og Pagter 101:63–67. Vis eleverne fodnote 66a, og læs krydshenvisningen (L&P 38:12). Følgende spørgsmål kan være nyttige:

- Hvem tror I, at »ugræsset« var? (Se L&P 86:1–3).
- Hvad betyder udtrykket »fjenden har rottet sig sammen« i Lære og Pagter 38:12?
- Hvordan har fjenden rottet sig sammen mod os i vore dage?
- Hvordan kan det at vi samles som familie, venner, ward og stav styrke os mod det ugræs, som Satan har sået?

Lære og Pagter 101:22–35. Ved Jesu Kristi andet komme skal de ugudelige blive udryddet, jorden skal blive ny, Satan skal miste magt, og Herrens tusindårige herredømme skal begynde.
(20–25 minutter)

Skriv *Tusindårsriget* på tavlen. Nedenunder skriver du følgende spørgsmål uden at medtage skriftstedsangivelserne. Lad eleverne besvare spørgsmålene på et stykke papir. Skriv angivelserne på tavlen, når de er færdige. Studér dem som klasse, mens eleverne retter deres svar.

- Hvordan kan vi forberede os på Jesu Kristi andet komme? (Se L&P 101:22; se også Joseph Smith – Matthæus 1:37, 46–50).
- Hvem får Herren at se, når han kommer? (se L&P 101:23; se også Åb 1:7; L&P 38:8).
- Hvad skal der ske med »alt det forkrænkelige« og jordens elementer? (se L&P 101:24–25; se også 2 Pet 3:10).
- Hvordan bliver forholdet mellem mennesker og dyr, og dyrene indbyrdes? (se L&P 101:26; se også Es 11:6–9).
- Hvilke spørgsmål bliver besvaret? (se L&P 101:27, 32–34; se også L&P 76:6–10).

- Hvad skal der ske med Satans magt? (se L&P 101:28; se også 1 Nephi 22:26).
- Hvordan defineres døden? (se L&P 101:29–31; se også Es 65:20).

Spørg: Hvorfor var det vigtigt for de hellige at lære om tusindårsriget, mens de blev forfulgt i Zions land?

Læs Lære og Pagter 101:35–38, og se efter, hvad Herren lover de trofaste. Spørg: Hvordan kan dette løfte hjælpe jer i vanskelige stunder?

Læs denne udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Vi ser et folk, som har antaget et upopulært religions-system, og deres tilslutning dertil har nedkaldt gentagne forfølgelser over dem. Et folk, der på grund af deres kærlighed til Gud og hengivenhed for hans sag har måttet lide sult, nøgenhed, farer og så godt som alle andre savn. Et folk, som for deres religions skyld har måttet sørge over forældres, mænds, hustruers og børns for tidlige død. Et folk, som har foretrukket døden for slaveri og hykleri og med hæder har hævdet deres karakter og stået fast og urokkeligt i tider, hvor menneskesjælene er blevet underkastet svære prøver. Stå fast, I Guds hellige, hold ud endnu en liden tid, og livets storm og uvejr vil være forbi, og så vil I blive belønnet af den Gud, hvis tjenere I er, og som på tilbørlig vis vil påskønne alle jeres sorger og lidelser for Kristi skyld og for evangeliets. Jeres navne vil gå i arv til efterslægten som Guds hellige og retskafne og dydige mennesker« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 220).

Bær vidnesbyrd om, at det kan ændre vores syn på vore nuværende prøvelser, hvis vi ser livet i et evigt perspektiv.

Lære og Pagter 101:43–64. Templets velsignelser kan hjælpe os til at se og overvinde verdens onder. (20–25 minutter)

Vis et stykke sæbe og en sten eller andre enkle genstande. Bed eleverne om at sammenligne genstandene med forskellige sider af evangeliet, og lad dem forklare deres sammenligninger. (De sammenligner måske sæben med omvendelse, stenen med et vidnesbyrd, osv.). Spørg: Hvilket ord bruger vi somme tider for denne form for sammenligning? Skriv ordet *Lignelse* på tavlen. Lad en elev læse den anden sætning i det første afsnit under »Lignelse« i *Guide til skrifterne*. Skriv en forenklet definition på tavlen ud for ordet.

Forklar, at Herren brugte lignelsen i Lære og Pagter 101 for at vise de hellige, hvorfor de blev drevet ud af Zion. Lad eleverne læse versene 43–45 og finde seks elementer i lignelsen, og skriv dem på tavlen. Bed eleverne om at fortælle, hvad de mener, at disse elementer symboliserer

(se uddybningen af L&P 101:44–64 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 229–230). Din liste bør ligne den nedenstående:

Element	Udlægning
Adelsmand	Jesus Kristus
Udsøgt stykke jord	Jackson County i Missouri
Tjenere	Kirkens medlemmer
Oliventræer	Bosættelse af hellige i Missouri
Vægtere	Kirkens ledere
Tårn	Templet

Læs versene 43–62 sammen med dine elever. Bed dem understrege de seks elementer og skrive udlægningen af dem i marginen i deres skrifter. Spørg:

- Hvordan bidrager disse udlægninger til jeres forståelse af lignelsen?
- Hvad gjorde adelsmandens tjenere forkert? (Se v. 50).
- Hvorfor gjorde de det? (Se v. 48–49).
- Hvor vigtigt var tårnet i denne lignelse?
- Hvem tror I, at tjeneren i vers 55 var? (Joseph Smith; se L&P 103:21. *Bemærk*: Versene 55–60 sigter til Zions hær, som gennemgås i afsnittene 103, 105).

Bed en elev om at læse vers 54, og spørg:

- Hvordan kan templet være ligesom et tårn?
- Hvordan lader templet os »se« fjenderne, før de kommer over os?
- Hvad kan I gøre, for at lade templets velsignelser få større betydning i jeres liv?

Præsident Howard W. Hunter har sagt:

»Jeg opfordrer de sidste dages hellige til at se hen til Herrens tempel som det store symbol på jeres medlemskab. Det er mit hjertes inderligste ønske, at hver eneste medlem af Kirken er værdig til at træde ind i templet ...

Lad os være et tempelbesøgende folk. Besøg templet så ofte, som personlige forhold tillader. Hav et billede af templet i jeres hjem, så jeres børn kan se det ... Lad dem fra deres første år planlægge at tage dertil og at forblive værdige til denne velsignelse.

Hvis afstanden til et tempel ikke muliggør besøg ofte, så saml jeres families historie og gør navnene klar til de hellige ordinancer, der kun udføres i templet.

En sådan slægtsforskning er afgørende for arbejdet i templerne, og de, der udfører dette arbejde, går ingenlunde glip af velsignelserne derved« (se *Stjernen*, jan. 1995, s. 7).

Præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt:

»[Templet] er et sted for åbenbaring. Her har Kirkens Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Råd holdt møder næsten ugentligt lige siden indvielsen. Her findes oprigtig bøn med ydmyg anmodning om oplysning og forståelse. Her i disse hellige omgivelser samtales der stille og behersket. Og her føles den inspiration, som kommer, når mennesker, som er begavet med det evige præstedømmes højeste myndighed rådfører sig med hinanden og søger at kende Herrens vilje ...

Templet er også et sted, hvor man kan modtage personlig inspiration og åbenbaring. Utallige er de, som i belastende perioder, når der skule træffes vanskelige beslutninger og komplicerede problemer skulle løses, er kommet til templet i fastens og bønnens ånd for at søge guddommelig vejledning. Mange har vidnet om, at selv om de ikke hørte åbenbaringens stemme, oplevede de på dette tidspunkt eller senere inspiration om, hvilken kurs de skulle følge, og det blev svaret på deres bønner« (*Stjernen*, nov. 1993, s. 6).

Lære og Pagter 101:76–80, 93–95. Gud indførte USA's forfatning for at skabe den nødvendige frihed til, at Kirken kunne blive genoprettet.

(15–20 minutter)

Lad en elev læse følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Fædrene til [USA's] forfatning, disse store mænd, viste sig inden for de hellige mure [i templet i St. George] og fik deres stedfortrædende arbejde udført for sig.

Præsident Wilford Woodruff har fortalt om dette med disse ord: »Inden jeg forlod St. George, samledes de afdødes ånder omkring mig og ville gerne vide, hvorfor vi ikke forløste dem. De sagde: »I har kunnet benytte Endowment House i en række år, og det til trods er der ikke blevet gjort noget for os. Vi lagde grundvolden til det styre, I nu nyder, og vi har aldrig taget afstand fra det, men er forblevet trofaste over for det og har været trofaste mod Gud« (*The Discourses of Wilford Woodruff*, udv. G. Homer Durham, Salt Lake City: Bookcraft, 1946, s. 160).

Efter at præsident Wilford Woodruff blev Kirkens præsident, sagde han, at »de mænd, som lagde grundvolden til det amerikanske styre ... var de bedste ånder, som himlens Gud kunne finde på jordens overflade. De var ypperlige ånder ... [og] var inspireret af Herren« (i Conference Report, apr. 1898, s. 89)« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 4).

Spørg:

- Hvad lærer I fra denne beretning om ophavsmændene til USA's forfatning?
- Hvilken betydning tror I, at deres arbejde har haft på verden?

Skriv følgende ord på tavlen under hinanden: *søge, erstatning, grundlov, fremtiden, trældom*. Lad eleverne se i elevens studievejledning efter definitioner på disse ord (se afsnittet »Forstå skrifterne« til L&P 101). Lad eleverne læse Lære og Pagter 101:76–80 og skifte disse ord ud med definitionerne fra elevens studievejledning. Spørg:

- Hvem lod USA's forfatning indføre? (Herren; se v. 77).
- Hvorfor ønsker Herren, at denne forfatning skal bestå? (For at beskytte alle menneskers rettigheder og lade dem stå til regnskab for deres egne synder; se v. 77–78).
- Hvorfor tror I, at trældom påvirker menneskenes evne til at kunne stå til regnskab?
- Hvad siger Herren om de, som var med til at indføre forfatningen? (Se v. 80).

Lad eleverne læse versene 93–95, og spørg: Hvad er den »underfulde gerning« eller det »underfulde værk«, Herren sagde, at han ville udføre? (Sit sidste dages værk; se også L&P 95:4). Læs følgende udtalelse af præsident Benson:

»Gengivelsen af evangeliet og oprettelsen af Herrens kirke kunne først ske efter at forfatningsfædrene havde fremstået og udført deres forudbestemte mission. Disse prægtige sjæle, som vi kan takke for den frihed, vi nyder, erkendte forsynets vejledende hånd. Deres indsats er vi tak skyldige, men vi er endnu mere tak skyldige over for vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus. Hvor heldige er vi ikke, at vi kan leve nu, hvor vi har både velsignelserne ved frihed og Jesu Kristi evangelium« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 604).

Lære og Pagter 102

Indledning

Da Kirken blev organiseret i april 1830 blev Joseph Smith og Oliver Cowdery ordineret til første og anden ældste (se L&P 20:1–3). I marts 1832 valgte profeten Joseph som Kirkens præsident nogle rådgivere, som skulle tjene sammen med ham i Det Første Præsidentskab, og i marts 1833 blev disse rådgivere ordineret (se overskriften til L&P 81 og 90). I januar 1834 var der over 3.000 tusind medlemmer af Kirken – færre end i en gennemsnitsstav i vore dage. Det større medlemstal skabte et behov for yderligere hjælp i Kirkens ledelse. I februar 1834 pålagde Herren Joseph Smith at organisere det første højråd i Kirken (L&P 102:1–11) og gav ham anvisninger på, hvordan man holder disciplinærråd (se L&P 102:12–27).

Dette første højråd var på nogle måder anderledes end højråd i stave i vore dage. Dets virkefelt var hele Kirken, og Det Første Præsidentskab præsiderede over det. Da der blev organiseret andre stave, blev der udpeget et særskilt stavspræsidentskab og et højråd for hver af dem. Eftersom dette første højråd blev organiseret omkring et år før De Tolvs Apostles Kvorum, gælder nogle af anvisningerne i afsnit 102 også til Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum, hvis embedsområde nu er hele Kirken.

Væsentlige evangeliske principper

- Herren har oprettet råd til at styre Kirkens anliggender (se L&P 102:1–2; se også L&P 78:9; 107:85–89).
- Herren har organiseret disciplinærråd i Kirken for at beskytte de uskyldige, hjælpe syndere til omvendelse og holde Kirken fri for synd og antagelig for Gud (se L&P 102; se også L&P 107:77–84).

Yderligere hjælpeklender

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 120–122.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 232–233.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 102:1–11. Herren har oprettet råd til at styre Kirkens anliggender. (15–20 minutter)

Hvis I bor i en stav skriver du navnene på tre eller fire medlemmer af jeres stavs højråd på tavlen. Bed eleverne om at fortælle, hvilken kirkekaldelse disse mænd har. Læs afsnitsoverskriften til afsnit 102 og versene 1–2, 4, 6–11. Spørg:

- Hvordan var højrådet i Kirtland organiseret? (Se v. 1).
- Hvilke ansvar havde de? (Se v. 2).
- Hvad krævedes der, før de kunne handle? (Se v. 4, 6–8).
- Hvem præsiderer over højrådet? (Se v. 9–11).
- Hvilke andre råd findes der i Kirken i vore dage? (Familieråd, wardsråd, stavsråd, De Tolvs Råd osv.).
- Hvorfor tror I, at Herren bruger råd til at udføre Kirkens arbejde?

Lad en elev læse følgende udtalelse af ældste M. Russell Ballard:

»Når vi handler i en forenet indsats, skaber vi åndelig synergi, som er en øget effektivitet som følge af vores fælles handlinger eller samarbejde, og resultatet deraf er større end summen af alle de individuelle bidrag.

Den græske moralist Æsop plejede at illustrere styrken ved synergi ved at vise en pind frem og bede om en frivillig blandt sine tilhørere, som troede, han kunne knække den. Selvfølgelig kunne den frivillige let knække pinden. Derpå holdt Æsop flere og flere pinde sammen, indtil den frivillige ikke var i stand til at knække dem. Moralens i Æsops demonstration var enkel: Sammen skaber vi synergi, der gør os meget stærkere, end når vi står alene« (*Stjernen*, jan. 1994, s. 74).

Ældste Ballard har givet denne forklaring:

»Gud indkaldte til et stort råd i den førjordiske verden for at præsentere sin storslåede plan for vores evige velfærd. Herrens kirke er organiseret med råd på alle niveauer begyndende med Det Første Præsidentskabs Råd og De Tolvs Apostles Råd og videre til stavs-, wards-, kvorums-, hjælpeorganisations- og familieråd.

Præsident Stephen L. Richards [der var rådgiver i Det Første Præsidentskab] har sagt:

»Det geniale ved vores kirkeledelse er, at Kirken ledes ved hjælp af *råd* ... Jeg har fået erfaring nok til at kende værdien af råd. Der går næppe en dag, uden at jeg ser ... Guds visdom med hensyn til at skabe råd ... til at lede sit rige ...

Jeg kan uden tøven forsikre jer om, at hvis I vil rådføre jer i jeres råd, sådan som det forventes af jer, vil Gud give jer løsninger på de problemer, I møder« (i Conference Report, okt. 1953, s. 86)« (*Stjernen*, jan. 1994, s. 73).

Bed eleverne om at fortælle, hvordan denne udtalelse hænger sammen med samtalen. Mind eleverne om, at skønt kvinderne ikke virker i stavens højråd, er de en vigtig del af andre råd på wards- og stavspan. Læs følgende udtalelse af ældste Ballard:

»Brødre, sørg for, at I søger søstrenes væsentlige bidrag ved jeres rådsmøder. Tilskynd alle rådsmedlemmer til at komme med deres forslag og ideer til, hvordan staven eller wardet kan forbedre indsatsen for at forkynde evangeliet, fuldkommengøre de hellige og forløse de døde« (*Stjernen*, jan. 1994, s. 73).

Lære og Pagter 102:9–33. Herren har organiseret disciplinærråd i Kirken for at beskytte de uskyldige, hjælpe syndere til omvendelse og holde Kirken fri for synd og antagelig for Gud. (20–25 minutter)

Bemærk: Det kan være nyttigt at lade biskoppen eller stavspræsidenten tale med eleverne om disciplinærråd. Tag hensyn til, at kirkelederne kan have travlt.

Skriv på tavlen *Ingen handling, Formel prøvetid, Udelukkelse af fællesskabet, Udelukkelse af Kirken*. Spørg eleverne om, hvor disse ord bruges i Kirken. (Disciplinærråd). Forklar, at hvis Kirkens medlemmer begår en alvorlig synd, er det nødvendigt for dem at bekende denne synd over for deres biskop eller grenspræsident og i nogle tilfælde over for stavs-, distrikts- eller missionspræsidenten. Disse ledere er kaldet og indsat som dommere i Israel (se L&P 107:72–74). De har myndighed til at tage sig af en overtrædelse uformelt eller til at holde et disciplinærråd for at overveje de muligheder, der står på tavlen. Læs følgende udtalelse: »[Disciplinær]råd gennemføres i kærlighed og har til formål at hjælpe et menneske med at omvende sig og atter nyde evangeliets fulde velsignelser« (*Præstedømmelederen vejledning*, 1992, s. 14).

Fortæl eleverne, at afsnit 102 rummer en beskrivelse af, hvordan et højråd afholder et disciplinærråd. Læs versene 12–18, og spørg:

- Hvordan afgør et disciplinærråd, hvem og hvor mange der skal tale?
- Hvilken rolle spiller hvert højrådsmedlem i et disciplinærråd?
- Hvordan sikrer Herren sig, at rådet er retfærdigt og upartisk for alle involverede?
- Hvordan kan et disciplinærråd hjælpe en person til at omvende sig og komme tilbage på stien til evigt liv?

Fortæl eleverne, at formålet med et disciplinærråd ikke er at såre, men at velsigne, vise kærlighed og yde hjælp. Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Når der afholdes disciplinærråd, sætter de tre brødre i biskoprådet, eller de tre brødre i stavspræsidentskabet, eller de tre brødre i Kirkens præsidentskab, sig sammen, drøfter sagerne sammen og beder sammen med henblik på at nå til en afgørelse. Jeg vil gerne forsikre jer om, mine brødre, at efter min opfattelse bliver der aldrig truffet en afgørelse, førend der er blevet bedt en bøn. Det er en al for alvorlig sag at foretage disciplinære foranstaltninger over for et medlem på baggrund af menneskers afgørelse alene, og især et menneskes afgørelse. Hvis det skal gå retfærdigt til, må man oprigtigt søge Åndens vejledning og derpå følge den« (*Stjernen*, jan. 1991, s. 51).

Læs versene 19–22, 27–28, og spørg:

- Hvad sker der, når alle beviserne er blevet hørt?
- Under hvilke omstændigheder kan en sag gå om?
- Hvor langt er det muligt at anke et disciplinærråds afgørelse?
- Hvad afgør, om en sag kan indbringes for Det Første Præsidentskab?
- Hvad viser et kirkedisciplinærråd om Herrens kærlighed til sine børn?

Lære og Pagter 103

Indledning

Da afsnit 103 blev åbenbaret, var de hellige blevet drevet ud af Jackson County. »Al denne tid opsteg råbene fra de fordrevne hellige i Missouri til himlen om tilbagegivelse af deres hjem og om deres egen befrielse fra undertrykkelse. I en åbenbaring, givet til profeten den 24. februar 1824, kundgjorde Herren, at de ugudelige havde fået lov til at fylde målet af deres ugudeligheder, således at de, der var kaldet ved hans navn, kunne blive revset for en stund, for i mange forhold havde de ikke givet agt på hans befalinger« (George Q. Cannon, *Life of Joseph Smith the Prophet*, s. 172). I afsnit 103 pålagde Herren profeten Joseph Smith at organisere Zions hær.

Væsentlige evangeliske principper

- Zion skal blive forløst, når de hellige har lidt mange genvordigheder og lært at adlyde Guds befalinger (se L&P 103:1–20; se også L&P 100:13, 15–17).

- Herren vil forløse Zion med magt. Han vil lede indsamlingen af de hellige og opkøbet af Zions land gennem sin profet (se L&P 103:15–28; se også L&P 101:17–22).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 141–142.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 234–237.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 15, »Zions hær« (21:45) kan bruges i undervisningen i *Lære og Pagter 101–105* (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

 Lære og Pagter 103:1–28. Zion skal blive forløst, når de hellige har lidt mange genvordigheder og lært at adlyde Guds befalinger. Herren vil forløse Zion med magt. Han vil lede indsamlingen af de hellige og opkøbet af Zions land gennem sin profet. (35–40 minutter)

Bemærk: Undervisningsforslaget til *Lære og Pagter 105* handler også om Zions hær.

Lav en skilt, hvorpå der står *Frivillige søges*, og hæng det op et sted, hvor eleverne kan se det, mens de kommer ind i klasseværelset. Skriv følgende »avisoverskrifter« om Jackson County i Missouri i 1833 på tavlen:

- Pøbelen i Missouri driver hundredvis af mormoner fra hus og hjem
- Mormonerne bliver åbenlyst generet og forfulgt
- Trykkeri ødelagt – Mormonerne mister ejendom
- Mormonflygtninge mangler penge og mad – Mange er syge
- Mormonerne ansøger regeringen om støtte, men får kun lidt hjælp

Udvælg nogle historier fra siderne 132–137 i *Kirkens historie i tidernes fylde*, og giv nogle få elever kopier af disse i forvejen. Lad dem fortælle deres historie for klassen og forklare, hvordan hver af dem illustrerer en af avisoverskrifterne.

Spørg: Hvorfor tror I, at Herren lod de hellige blive forfulgt og drevet fra deres hjem? Tal om deres svar. Læs *Lære og Pagter 103:3–4*, og find to årsager, som Herren gav til at vente med at forløse Zion. Læs uddybningen af *Lære og Pagter 103:1–4* i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 234).

Bed eleverne om at læse *Lære og Pagter 103:4–14; 105:1–5*. Lad dem understrege de skriftsteder, der fortæller, hvad Herren ventede af de hellige i Missouri, og hvad der skal ske, før han vil oprette Zion. Tal om, hvad de har fundet frem til. Læs *Lære og Pagter 103:15*, og bær vidnesbyrd om, at Zion vil blive forløst ved Herrens magt:

Spørg eleverne om, hvor mange af dem, der lagde mærke til skiltet, da de gik ind i klasseværelse. Læs afsnitoverskriften til *Lære og Pagter 103*, og se efter, hvem der kom til Kirtland og bad om hjælp til de hellige i Missouri. I afsnit 103 blev det vist Joseph Smith, hvordan han kunne hjælpe de hellige i Missouri. Da han havde modtaget denne åbenbaring, søgte profeten frivillige, der kunne marchere til Zion i henhold til fremgangsmåden i vers 30–40. Disse frivillige blev kaldt Zions hær.

Sig til eleverne: Forestil jer, at I bor i Kirtland i 1834. En søndag deltager I i et møde, hvor Kirkens ledere beskriver, hvordan de hellige i Missouri lider, og Herrens plan for at hjælpe dem med at få deres jord tilbage. Hvor mange af jer ville frivilligt melde jer til at tage med Zions hær?

Lad en elev læse versene 19, 22, 27–28, 30–33, 36. Spørg:

- Hvordan ville disse vers påvirke jeres beslutning om, hvorvidt I skulle drage med Zions hær eller ej?
- Hvilke bevæggrunde kan de, der tog med Zions hær, have haft?
- Hvor mange personer ville Herren have til at tage med Zions hær? (Se v. 30).
- Hvorfor gav Herren mere end ét sæt instruktioner om, hvor mange mænd der skulle hverves? (Se v. 31).

Læs beskrivelserne om, hvordan medlemmerne af Zions hær, led (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 143–144). Spørg: Ville I have ombestemt jer med hensyn til at tage med Zions hær, hvis I havde kendt til disse vanskeligheder på forhånd? Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke forfølgelser eller vanskeligheder hindrer Zions opbygning i vore dage?
- På hvilke måder er I blevet kaldet til at være med til at indsamle Israel og forløse Zion?
- Hvordan kan vi leve i overensstemmelse med Herrens råd i vers 9?
- Hvordan kan versene 27–28 gælde for os i dag?
- Hvad kan vi lære af eksemplet med dem, der tog med Zions hær?

Lære og Pagter 104

Indledning

De hellige er altid blevet befalede at tage sig af de nødlidende. Et af formålene med den forenede orden, som Herren befalede de første hellige at organisere, var at hjælpe dem til at kunne varetage dette ansvar. Ældste Bruce R. McConkie, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds, har forklaret:

»At praktisere hele indvielsesloven, som det blev forsøgt dengang, krævede, at de hellige skulle vie, overføre og overdrage Herrens agent al deres ejendom »ved en pagt og kontrakt, som ikke kan brydes« (L&P 42:30; 58:35) ... På grund af begærlighed ... og de verdslige omstændigheder, de hellige befandt sig i, fik de ikke stor succes med at praktisere denne lov, og da tiden var inde, inddrog Herren fra dem deres privilegium at ordne deres timelige anliggender således.

Men mange af de underliggende principper, som var en del af indvielsesloven, er blevet bevaret og er stadig bindende for Kirken« (*Mormon Doctrine*, s. 158).

Mange af disse principper bliver forklaret i Lære og Pagter 104.

Væsentlige evangeliske principper

- De, som holder deres pagter med Herren, bliver velsignet, mens de, der ikke gør det, bliver forbandet (se L&P 104:1–10, 23, 31–42, 46; se også L&P 82:3).
- Kirkens velfærdstjeneste bruger visse principper fra indvielsesloven til at drage omsorg for de fattige med (se L&P 104:11–18; se også 2 Kor 9:6–7; Mosiah 4:16, 26).
- Gud har skabt jorden med tilstrækkeligt til at kunne sørge for alle sine børn. Alt er hans, og vi skal sørge for os selv og de fattige på hans måde (se L&P 104:14–18).
- Herren råder os til at betale vores gæld og undgå at komme i trældom til gæld (se L&P 104:78–83; se også Rom 13:8; L&P 19:35; 64:27).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 238–242.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 104:1–46. Kirkens velfærdstjeneste bruger visse principper fra indvielsesloven til at drage omsorg for de fattige med. (45–50 minutter)

Læs afsnitsoverskriften til Lære og Pagter 104, og spørg: Hvad er den forenede orden? Forklar, at nogle mennesker forveksler indvielsesloven med den forende orden. Under indvielsesloven vier (eller giver) man sin tid, talenter og penge til opbygning af vor himmelske Faders rige. Indvielsesloven er et frivilligt system. Når de hellige lever den fuldt ud, er de lige, hvad det timelige angår. (Bemærk, at *lige* ikke betyder »ens«. De hellige modtager deres arvedel i forhold til deres retfærdige behov. Se L&P 51:3; 70:14). Den forende orden bestod af organisationer, der blev oprettet i Kirkens første dage med det formål at indføre indvielsesloven. Læs følgende udtalelse af ældste Marion G. Romney:

»Som I husker, er de grundlæggende principper for den forenede orden indvielse og forvaltning og dernæst bidrag af overskud til biskoppens forrådshus. Da tiendeloven blev indført fire år senere, blev forsøget med den forenede orden indstillet – Herren krævede, at folk lagde »al deres overflødige ejendom ... i hænderne på min kirkes biskop« (L&P 119:1). Derefter skulle de »betale en tiendedel af deres årlige indkomst ... « (L&P 119:4). Denne lov, som stadig gælder, anvender i det mindste den forende ordens princip om forvaltning, for den lader ejendomsretten til og styringen af den ejendom, hvorfra hver person skaffer det, som han selv og hans familie har behov for, ligge i hænderne på ham selv. Endvidere har præsident [J. Reuben] Clark sagt:

»I stedet for det tiloversblevne og det overskud, som blev oplagret og opbygget under den forende orden, har vi i vore dage vores fasteoffer, vores velfærdsbidrag og vores tiende, hvilket alt sammen kan gives til de fattiges omsorg, såvel som til gennemførelse af Kirkens aktiviteter og foretagender.«

Hvad forhindrer os i at give lige så meget i fasteoffer som vi ville have givet som overskud under den forenede orden? Intet andet end vore egne begrænsninger.

Endvidere havde vi under den forenede orden biskoppens forrådshus, hvori vi indsamlede de materialer, hvorfra de fattiges behov blev tilgodeset. Vi har biskoppens forrådshus under velfærdsplanen med det samme formål [i Conference Report, okt. 1942, s. 57–58]« (i Conference Report, apr. 1966, s. 100).

Spørg:

- Hvordan er det med til at forberede os til at efterleve indvielsesloven at betale tiende og offerydelse?

- Hvor meget kan I give til fasteofferet?
- Hvilke offerydelser finansierer biskoppens forrådshus i vore dage? (Svarene kan bl.a. være fasteofferydelser og andre velfærdsbidrag).

Forklar, at i de områder, hvor Kirken er veletableret, har biskopperne adgang til fysiske forrådshuse, lagret med varer og husholdningsartikler. Kirken driver også arbejdsformidlingskontorer, genbrugsforretninger, konservesfabrikker samt rådgivnings- og adoptionstjenester, som biskoppen kan benytte sig af for at hjælpe dem, der er i nød. I bredere forstand omfatter ordet *forrådshus* alle de bidrag, som Kirkens medlemmer yder for at hjælpe andre. Læs følgende udtalelse:

»Forrådshuset kan enten være enkelt eller avanceret i opbygning og drift alt efter, hvad omstændighederne kræver. Det kan være en liste over tilgængelige tjenesteydelser, penge på en konto, mad i et spisekammer eller varer i en bygning. Et forrådshus oprettes i det øjeblik, hvor trofaste medlemmer giver til biskoppen af deres tid, talenter, færdigheder, barmhjertighed, materialer og økonomiske midler for at tage sig af de fattige og for at opbygge Guds rige på jorden.

Herrens forrådshus eksisterer derfor i hvert eneste ward« (*Omsorg på Herrens måde*, s. 11).

Lad eleverne skiftes til at læse Lære og Pagter 104:1–18 et vers ad gangen. Lad dem se efter principper, der har med omsorg for de fattige at gøre. Brug spørgsmål som disse i jeres samtale:

- Versene 1, 11. Hvorfor hjælper det at organisere sig, når man drager omsorg for de fattige?
- Versene 11–13. Hvad er en forvaltning? (Et ansvar fra Herren for at passe på noget, der tilhører ham). Hvilke ansvar giver Herren os i dag? (Svarene kan bl.a. være job, familie, kirkekaldelser). Hvordan skal vi bruge disse i omsorgen for de fattige?
- Versene 14–15. Hvad lærer disse vers os om vores ejendom?
- Versene 17–18. Hvordan har Herren sikret sig, at der kan blive sørget ordentligt for alle mennesker?

Bed eleverne om at tænke på erhverv, de kunne tænke sig at drive (f.eks. læge, landmand, husmor, skolelærer, byggehåndværker), og bed nogle få elever om at fortælle klassen, hvad de har valgt. Sig til eleverne: Forestil jer, at I er færdige med skolen og driver jeres udvalgte erhverv. Hvilke resurser (som f.eks. værktøj, tid, talenter, penge) kunne I donere for at hjælpe mennesker i følgende situationer:

- En mand mister sit job og har ikke råd til at betale sin families regninger.

- En ung mor bliver slået ihjel i en ulykke. Faderen kæmper med sine følelser og ved ikke, hvordan han skal klare sig med fire små børn.
- Familiens eneste bil går i stykker, og de har ingen penge at reparere den for.
- En ny familie flytter til. Deres hus trænger til mange reparationer, som de ikke har råd til.

Læs »Velfærdstjeneste i wardet – »*Mein Bruder*« i tillægget (s. 305) for at vise, hvordan principperne i afsnit 104 kan anvendes.

Læs hurtigt versene 25, 31, 33, 35, 38, 42, 46, og se efter udtryk, der findes i hvert vers. Spørg:

- Hvilke velsignelser bliver disse personer lovet, hvis de er trofaste?
- Hvordan kan vi være trofaste med hensyn til de ansvar, Herren har givet os?
- Hvordan kan velsignelserne i disse vers gælde os i vore dage?

Bed eleverne om at tænke på de velsignelser, Herren har givet dem. Motivér dem til at bruge disse velsignelser, så de kan være med til at drage omsorg for og tjene andre. Afslut med at synge eller læse »Fordi du gi'r mig alt« (*Salmer og Sange*, nr. 141).

Lære og Pagter 104:78–83. Herren råder os til at betale vores gæld og undgå at komme i trældom til gæld. (15–20 minutter)

Bed to elever om at komme op foran klassen. Bed klassen om at forestille sig, at den første elev har lånt en stor sum penge af den anden. Spørg den første elev:

- Kan du godt lide at låne penge? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvad føler du for dem, du er i gæld til?

Spørg den anden elev:

- Kan du godt lide låne penge ud? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvad føler du for dem, der er i gæld til dig?
- Hvad ville du føle, hvis de penge, du havde lånt ud, aldrig blev betalt tilbage?

Spørg klassen:

- Hvad gør renter ved et lån?
- Hvilken virkning kan denne forøgede omkostning have for dem, der låner penge?

Læs følgende fakta:

- På et 30-årigt lån på 100.000 kroner med 9 procent i rente bliver renteutgiften 189.000 kroner. Lånets samlede pris er over 289.000 kroner.

- På et 6-årigt lån på 20.000 kroner med 10 procent i rente bliver renteudgiften 6.500 kroner.
- Hvis man låner 1.800 kroner på et kreditkort, hvor renten er 19,6 procent, og kun indbetaler mindstebeløbet hver måned, kan det afhængig af kreditbetingelserne tage flere årtier at betale lånet tilbage og koste flere tusinde kroner i rente.

Læs Lære og Pagter 19:35; 64:27; 104:78, og find Herrens råd vedrørende gæld. Spørg: Hvorfor mener I, at dette er et vigtigt råd? Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Præsident J. Reuben Clark jun. sagde ved præstedømmemødet ved konferencen i 1938 fra denne talerstol: ›Er du først i gæld, er de ledsaget af renter hvert minut, dag og nat. Du kan ikke undgå dem eller løbe fra dem. Du kan ikke fjerne dem. De giver hverken efter for lokken, krav eller ordrer. Og hver gang du står dem i vejen, krydser deres vej eller nægter at imødekomme deres krav, så vil de knuse dig‹ (i Conference Report, apr. 1938, s. 103) ...

Præsident Heber J. Grant talte gentagne gange om dette emne fra denne talerstol. Han sagde:

›Hvis der er en enkelt ting, der vil bringe fred og tilfredshed ind i det menneskelige hjerte og ind i familien, er det at leve, så man ikke bruger mere, end man tjener. Og hvis der er nogen enkelt ting, der slider og skuffer og bringer hjertesorg, så er det at have gæld og forpligtelser, som man ikke kan leve op til‹ (*Gospel Standards*, sml. G. Homer Durham, 1941, s. 111).

Jeg anmoder jer indtrængende ... om at se på jeres økonomiske situation. Jeg anmoder jer indtrængende om at sætte jer i beskedne udgifter, at beherske jer, når I foretager køb, at undgå gæld, hvor det er muligt. Betal jeres gæld ud, så hurtigt I kan, og befri jer fra trældom« (*Liahona*, jan. 1999, s. 65–66).

Læs Lære og Pagter 104:78–83, og se efter Herrens instruktioner til medlemmerne af den forenede orden om, hvordan de blev gældfri. Spørg:

- Hvordan kan flid, ydmyghed og bøn hjælpe en person til at blive gældfri?
- Hvorfor kan nogen have brug for, at deres kreditors hjerte blev blødgjort?
- Hvem skal vi forlade os på for at vinde over gæld?
- Hvordan kan disse samme principper hjælpe os til at undgå at pådrage os gæld?

Bær vidnesbyrd om velsignelserne ved at være gældfri. Påpeg, at Kirken er et godt eksempel for os med hensyn til pengesager. For det første låner Kirken ikke penge.

For det andet opsparer Kirken en del af det, den modtager. Præsident Gordon B. Hinckley har udtalt:

»Hvad Kirkens økonomiske virke angår, har vi overholdt to grundlæggende og ufravigelige principper: For det første sætter Kirken tæring efter næring. Den bruger ikke mere, end den modtager. For det andet lægges en fast procentsats af indkomsten til side til opbygning af reserver til det, vi kan kalde ›trange tider‹.

I årevis har Kirken lært sine medlemmer princippet om at lægge et forråd såvel som penge til side til nødsituationer, der kan opstå. Vi forsøger blot at følge det samme princip for Kirken som helhed« (*Stjernen*, juli 1991, s. 55).

Lære og Pagter 105

Indledning

›Zions hær blev formelt organiseret i New Portage i Ohio den 6. maj 1834. Med tiden kom den til at omfatte 207 mænd, 11 kvinder og 11 børn, som profeten inddelte i kompagnier på 10 og 50. Han pålagde hver gruppe at udvælge en anfører ... I 45 dage marcherede de sammen til Clay County i Missouri, en afstand på over 1.600 kilometer. De rejste så hurtigt som muligt under barske forhold ...

Hæren lagde stor vægt på åndelighed og at adlyde befalingerne ... Profeten underviste ofte i rigets lærdomme. Han sagde: ›Gud var med os, og hans engle gik foran os, og troen hos vores lille gruppe var urokkelig. Vi ved, at englene fulgte med os, for vi så dem‹ [*History of the Church*, 2:73] ...

Den 18. juni var hæren nået til Clay County i Missouri. Men Missouris guvernør Daniel Dunklin ville ikke holde sit løfte om at hjælpe hæren af hellige med at genindsætte de kirkemedlemmer, som var blevet tvunget fra deres hjem. For nogle i hæren var denne fiasko, hvad det militære mål angår, den sidste prøve på deres tro. Skuffede og vrede gjorde nogle af dem oprør. Som følge heraf advarede profeten dem om, at Herren ville sende en ødelæggende svøbe over dem. Inden længe bredte en skæbnsvanger epidemi af kolera sig gennem hæren. Før den sluttede, var en tredjedel af hæren blevet smittet, heriblandt Joseph Smith, og derefter døde 14 medlemmer af hæren« (*Vores arv: En kort beretning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige*, 1996, s. 27–28). (Profeten Joseph Smith sagde senere til Brigham Young og Joseph Young: »Brødre, jeg har set disse mænd, som døde af kolera i vores hær, og Herren ved, at hvis jeg får en bolig så smuk som deres, så beder jeg ikke om mere« [*History of the Church*, 2:181 n]).

»I begyndelsen af juli blev hærens medlemmer ærefuldt afløst af profeten. Rejsen havde afsløret, hvem der var på Herrens side, og hvem der var værdig til at tjene i ledende stillinger. Profeten forklarede senere resultatet af marchen: »Gud ønskede ikke, at I skulle komme i kamp. Han kunne ikke organisere sit rige med tolv mænd, der skulle åbne evangeliets døre for jordens folkeslag, og med 70 mænd under deres ledelse, der skulle følge i deres spor, med mindre han tog dem fra en gruppe mænd, som havde sat livet på spil, og som havde ydet et ligeså stort offer som Abraham« [i Joseph Young sen., *History of the Organization of the Seventies*, 1878, s. 14]« (*Vores arv*, s. 29).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren indstillede den fulde praktisering af indvielsesloven. Zion kan kun blive oprettet, hvis de hellige efterlever den celestiale lov (se L&P 105:1–13, 18–19; se også L&P 12:6–9).
- De, som er trofaste i trængsler, modtager velsignelser i form af kundskab, erfaring og tro (se L&P 105:6, 10, 18–19; se også 2 Nephi 2:1–2).
- Herren styrker de trofaste og hjælper dem til at vinde over deres fjender ved hjælp af hans magt (se L&P 105:14–15, 27–30; se også Jos 10:12–14; Es 49:25).
- Vi bør ikke prale af vores tro eller gode gerninger. Når vi ydmygt adlyder Herren, vinder vi yndest hos menneskene i verden samt fred (se L&P 105:23–27, 38–40; se også Alma 38:10–12).
- Indvielsesloven bliver først fuldt ud indført i Kirken, når Zion er forløst og det nye Jerusalem er blevet bygget (se L&P 105:34).

Yderligere hjælpeskilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 141–151.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 242–245.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 15, »Zions hær« (21:45) kan bruges i undervisningen af Lære og Pagter 101–105 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

Lære og Pagter 105. Herren styrker de trofaste og hjælper dem til at vinde over deres fjender ved hjælp af hans magt. Han velsigner dem, der er tålmodige i trængsler. (30–35 minutter)

Læs Første Korintherbrev 1:25–27, og spørg:

- Hvorfor vælger Gud dem, som verden betragter som svage og enfoldige, til at udføre hans hensigter?
- Hvordan understøtter historien om David og Goliat dette princip? (Se 1 Sam 17:41–47).

- Læs Dommerbogen 7:1–7. Hvilken forståelse får vi af historien om Gideons hær?
- Læs Lære og Pagter 103:30–34. Hvordan var indsamlingen af Zions hær forskellig fra indsamlingen af Gideons hær?

Læs indledningen til afsnit 105 ovenfor (s. 179–180) for eleverne, og lad dem nævne Herrens hensigt med at organisere Zions hær. (Se også udtalelsen af ældste Delbert L. Stapley i den historiske baggrund for afsnit 105 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 242–243).

Del klassen op i tre grupper. Giv hver gruppe en af følgende opgaver. Når de er færdige, lader du hvert medlem af gruppen fortælle klassen, hvad de har lært.

1. Læs Lære og Pagter 105:1–6, og skriv de årsager, Herren gav for ikke at forløse Zion på daværende tidspunkt. Læs Lære og Pagter 12:6–9; 14:6–7. Hvad tror I, at Herren forventer af sine hellige i vore dage? Hvilke velsignelser får de, der efterlever de celestiale love?
2. Læs Lære og Pagter 105:7–13, 16–19, og skriv de forventninger, Herren havde til medlemmerne af hans Kirke. Hvordan kunne det have velsignet medlemmerne af Zions hær at have indfriet disse forventninger? Hvilke af disse forventninger tror I, at Herren har til os?
3. Læs Lære og Pagter 105:14, 26–27, 31–41, og skriv de vers, der viser, at Herren i den sidste ende forløser Zion. Hvad forventes der af os, før den tid kommer? Hvordan kan vi bedre følge rådene i disse vers?

Lære og Pagter 106

Indledning

I afsnit 106 befalede Herren Warren Cowdery at »opløfte sin røst og advare folket« (v. 2) og roste ham for at have løsgjort »sig for menneskenes underfundigheder« (v. 6). I denne åbenbaring gav Herren de hellige denne advarsel:

»Herrens tilkommelse er nær, og den vil overraske verden som en tyv om natten.

Omgjort derfor jeres lænder, at I kan være lysets børn« (v. 4–5).

Præsident N. Eldon Tanner, der var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har givet de hellige i vore dage et tilsvarende råd:

»Vi, som bærer præstedømmet, må føre an med hensyn til at være et eksempel for verden ved at omvende os fra vore synder, ved at tilgive andre og ved at adlyde Guds befalinger. Vi må hjælpe verden med at forberede sig på

vor Frelasers andet komme. Lad os ikke være som menneskene på Noas tid eller som de tåbelige brudepiger. De var ikke parate, for de vidste ikke, hvornår syndfloden kom, hvornår brudgommen kommer.

Vi må forberede os nu, og som vi læser i Matthæusevan-geliet: »Våg derfor, for I ved ikke, hvad dag jeres Herre kommer ... Derfor skal I også være rede« (Matt 24:42, 44)« (Den danske Stjerne, apr. 1978, s. 67–68).

Væsentlige evangeliske principper

- Når vi fortæller andre om evangeliet, bliver vi bedre forberedt til Herrens andet komme (se L&P 106:1–5; se også 1 Thess 5:1–14; L&P 88:81–85).
- Herrens lovede velsignelser afhænger af vores trofasthed mod hans befalinger (se L&P 106:6–8; se også L&P 130:20–21).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 246.*

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 106. Herrens lovede velsignelser afhænger af vores trofasthed. (10–15 minutter)

Bed nogle få elever om at nævne den person på deres skole, de mener højst sandsynligt kommer til at gøre følgende:

- Tjene som leder for jeres land.
- Blive en berømt kunstner eller atlet
- Rejse verden rundt
- Blive rig og uafhængig af andre

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor sker dette ikke med garanti?
- Hvad tror I der har størst betydning for, hvad der sker i jeres liv?
- Hvilken rolle spiller Herren med hensyn til hvad I opnår i livet?

Skriv overskrifterne *Befalinger* og *Velsignelser* på tavlen. Lad eleverne studere afsnit 106 og finde de oplysninger, der passer under hver overskrift. Spørg:

- Hvorfor tror I, at det er et højt og helligt kald at forkynde evangeliet? (v. 3).
- Hvad vil det sige at »omgjorde sine lænder« (v. 5)? (Forberede sig, gøre sig klar til at arbejde).
- Hvordan kan I forberede jer til Herrens arbejde?
- Læg mærke til ordene »bøjede sig for mit scepter« i vers 6. Hvordan hænger dette udtryk sammen med velsignelserne i vers 8?

- Hvilken betydning har ordet *dersom* i vers 8? Hvordan gælder dette princip for os?

Læs uddybningen af Lære og Pagter 106:8 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 246). Bær vidnesbyrd for dine elever om, at Herren har mange velsignelser i vente til os, men for at kunne modtage dem må vi forblive trofaste.

Lære og Pagter 107

Indledning

Ældste John A. Widtsoe, der var medlem af De Tolvs Kvorum, kaldte afsnit 107 for »en åbenbaring, der er et af de mest bemærkelsesværdige dokumenter i menneskets besiddelse. Det er fuldstændig enestående, der er intet som det ... I det fremsættes med ligefremhed og enkelhed organiseringen af præstedømmets kvorum, kvorumernes fælles forhold til hinanden, Kirkens juridiske system bebudes og skitseres, og der er et vidunderligt billede af præstedømmets første historie. Jeg tvivler på, at noget andet dokument af så ringe omfang og med så få ord lægger til grund for nogen anden storslået menneskelig institution ...

Det er så omfattende i sin kortfattede, så storslået i sin enkelthed, at vi indtil nu ikke har fundet nogen anledning til at ønske, at det havde været mere fuldstændigt« (i Conference Report, apr. 1935, s. 80).

Væsentlige evangeliske principper

- Præstedømmet er myndigheden til at handle på Guds vegne. Der er to opdelinger inden for præstedømmet: Det Melkisedekske Præstedømme og Det Aronske Præstedømme (se L&P 107:1–6, 14; se også L&P 84:14–18, 25–26).
- Det Melkisedekske Præstedømme besidder retten til at præsidere (myndigheden til at præsidere) og nøglerne til alle åndelige velsignelser i Kirken (se L&P 107:7–12, 18–19).
- Det Aronske Præstedømme besidder nøglerne til englebetjening og har myndighed til at forrette evangeliets ydre ordinancer (se L&P 107:13–17, 20; se også L&P 13).
- Herren har organiseret tre præsidierende kvorum, der skal lede Kirken: Det Første Præsidentskab, De Tolvs Apostles Kvorum og De Halvfjerds' Kvorum. De oprettholdes ved Kirkens tro og bønner. Deres beslutninger skal træffes i enighed og retfærdighed (se L&P 107:21–35, 38).
- Herren sætter embedsmænd over de forskellige præstedømmekvorum. Han befaler hver af disse ledere at lære sin pligt og være trofast (se L&P 107:21–39, 58–100).

- De Tolvs Apostles Kvorum besidder alle de nøgler, der er nødvendige for at kunne lede Kirken og for at kunne reorganisere Det Første Præsidentskab, når Kirkens præsident dør (se L&P 107:22–24).
- Herren har kaldet tjenere i alle uddelinger og givet dem præstedømmemyndighed til at lede hans arbejde på jorden (se L&P 107:40–57; se også L&P 84:6–18).

Yderligere hjælpkilder

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 154–155.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 247–253.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 107:1–20. Præstedømmet er myndigheden til at handle på Guds vegne. Det Melkisedekske Præstedømme besidder retten til at præsidere (myndigheden til at præsidere) og nøglerne til alle åndelige velsignelser i Kirken. Det Aronske Præstedømme besidder nøglerne til englebetjening og har myndighed til at forrette evangeliets ydre ordinancer. (20–25 minutter)

Giv hver elev en kopi af »Skriftlig opgave om præstedømmet (L&P 107)« fra tillægget (s. 305). Bed dem om at studere Lære og Pagter 107:1–20 og finde svar på spørgsmålene. Ret opgaverne, når eleverne er færdige, og tal om svarene. (1 spørgsmål 6 omfatter de »ydre ordinancer« dåb, velsignelse og omdeling af nadveren).

Bed en ung mand om at bære sit vidnesbyrd om præstedømmet og om, hvordan det har styrket og velsignet ham at have det. Bed en ung pige om at bære sit vidnesbyrd om præstedømmet og om, hvorfor det er vigtigt for hende.

Lære og Pagter 107:21–38. Herren har organiseret tre præsiderende kvorummer, der skal lede Kirken: Det Første Præsidentskab, De Tolvs Apostles Kvorum og De Halvfjerds' Kvorum. De opretholdes ved Kirkens tro og bønner. Deres beslutninger skal træffes i enighed og retfærdighed. (20–25 minutter)

Bemærk: Du kan sætte fokus på hvert medlem af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum i en række formøder. Du kan vise billeder af dem og gennemgå navnene på dem, læse et skriftsted, som hver især har brugt ved en konference, læse deres vidnesbyrd for klassen eller hjælpe dem med at lære navnene på dem udenad.

Afspil en båndoptagelse af en berømt person, der taler eller synger, og lad eleverne gætte, hvem det er. Afspil nogle flere stemmer, heriblandt stemmer af medlemmer fra Det Første Præsidentskab eller De Tolv Apostles Kvorum, og se, om eleverne kan identificere dem. (Hvis du ikke kan skaffe båndoptagelser, kan du vise nogle billeder af berømte

personer, heriblandt nogle af Brødrene, og lad eleverne identificere dem). Bed eleverne tænke over, hvor godt de kender Kirkens ledere i sammenligning med musik-, sports- og filmstjerner.

Vis de nyeste billeder af Det Første Præsidentskab, De Tolv Apostles Kvorum eller De Halvfjerds' Kvorum (disse findes i *Liahona* i numrene fra januar og juli). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan tror I, det må være at møde en af generalautoriteterne? Hvorfor?
- Hvem udvælger disse mænd til at lede Kirken?
- Hvorfor tror I, det er vigtigt at følge dem?

Læs Lære og Pagter 107:21–26, og spørg:

- Hvilket vers handler om Det Første Præsidentskab? (Vers 22).
- Hvilke vers handler om De Tolv Apostles Kvorum? (Versene 23–24).
- Hvilke vers handler om De Halvfjerds' Første Kvorum? (Versene 25–26).
- På hvilken måde har disse kvorummer »samme myndighed«? (v. 24, 26; se uddybningen af L&P 107:22–26 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 249).
- Hvordan sikrer Herrens organisation sig ifølge vers 24, at Kirken aldrig er uden nogen bemyndiget ledelse?

Læs følgende udtalelse af ældste David B. Haight fra De Tolvs Kvorum som svar på dette spørgsmål:

»Om denne sag gav Herren i 1835 en åbenbaring, der sikrer en regulær arvefølge. I åbenbaringen står der, at De Tolv Apostles Kvorum er en gruppe, der har samme myndighed som Det Første Præsidentskab. (Se L&P 107:24). Det betyder, at når Kirkens præsident dør, opløses Det Første Præsidentskab, og De Tolvs Kvorum bliver automatisk Kirkens præsiderende gruppe. Denne fremgangsmåde blev indført, da Kirkens første præsident, Joseph Smith, døde ...

Denne guddommeligt åbenbarede fremgangsmåde for, hvordan Det Første Præsidentskab i Kirken på ny indsættes – ved åbenbaring fra Herren og ved medlemmernes opretholdelse – er blevet fulgt lige til denne dag. Det Første Præsidentskab skal opretholdes »af kirken ved tillid, tro og bøn« (L&P 107:22)« (*Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 6).

Skriv følgende overskrifter på tavlen: *Det Første Præsidentskabs pligt*, *De Tolv Apostles Kvorums pligt*, *De Halvfjerds' Kvorums pligt* og *Vores pligt*. Lad eleverne læse Lære og Pagter 90:12, 14–16; 107:21–35, 78, 91–92 og se efter Herrens

forventninger til disse kvorummer og til os, når vi opretholder dem. Skriv under de relevante overskrifter det, som eleverne finder frem til. Følgende spørgsmål kan være til hjælp:

Det Første Præsidentskabs pligt

- Hvilke pligter har Det Første Præsidentskab?
- Hvilke eksempler kan I give på måder, de udfører deres pligter på?

De Tolv Apostles Kvorums pligt

- Hvad tror I, det betyder at være et særligt vidne? (Se v. 23; se også uddybningen af L&P 107:23 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 249).
- For hvem skal medlemmerne af De Tolvs Kvorum bære deres vidnesbyrd?
- Hvilke indtryk har det gjort på jer, når I har hørt disse mænd bære vidnesbyrd?

De Halvfjerds' Kvorums pligt

- Hvor skal De Halvfjerds bære deres vidnesbyrd?
- Hvor mange kvorummer af De Halvfjerds er der i dag? (Bemærk: Siden 1997 har der været fem).

Vores pligt

- Hvad kan I gøre for bedre at opretholde Kirkens autoriteter? (Se v. 22)
- Hvorfor tror I, det er vigtigt at vi opretholder vore kirkeledere?

Lære og Pagter 107:21–39, 58–100. Herren sætter embedsmænd over de forskellige præstedømmekvorummer. Han befaler hver af disse ledere at lære sin pligt og være trofast.

(40–50 minutter)

Giv en elev en ballon. Bed eleven om at puste den op, sigte mod et mål på væggen, og ramme målet ved at sende ballonen af sted. Spørg eleverne om, hvordan dette kan sammenlignes med den retning, et præstedømmekvorum eller en klasse i Unge Piger kan tage uden en leder.

Tråd et sugerør med en snor eller en fiskesnøre. Fastgør den ene ende af snoren til målet på væggen og den anden ende til væggen overfor, så snoren er stram. Pust ballonen op, gør den fast til sugerøret ved hjælp af et stykke tape, og send den af sted. Spørg om, hvordan dette kan sammenlignes med et kvorum eller en klasse med en leder. Spørg: Hvordan kan en velforberedt, inspireret leder hjælpe eleverne med at nå deres mål?

Tildel hver elev et af embederne i nedenstående skema. Lad dem studere de tilhørende vers i Lære og Pagter 107 og finde de pligter, der hører til det pågældende embede.

Embede	Vers
Kirkens præsident	21–22, 65–67, 91–92
Medlem af Det Første Præsidentskab	21–22, 27–32, 79–84
Apostel	23–24, 27–33, 35, 39, 58
Halvfjerds	25–32, 34, 93–97
Biskop	61, 68–78, 87–88
Ældsternes kvorumspræsident	60, 89–90
Lærernes kvorumspræsident	62–63, 86
Diakonernes kvorumspræsident	62–63, 85

Bed eleverne om at fortælle om de ansvar, der hører under det embede, de har fået tildelt. Hvis nogen af eleverne har tjent i kvorumspræsidentskaber, kan du lade dem fortælle om de pligter, der hører til det pågældende embede.

Læs versene 99–100. Bær vidnesbyrd om vigtigheden af at præstedømmelederne lærer deres pligter og lever værdigt.

Lære og Pagter 107:40–57. Herren har kaldet tjenere i alle uddelinger og givet dem præstedømmemyndighed til at lede hans arbejde på jorden.

(15–20 minutter)

Drøft følgende spørgsmål med eleverne:

- Hvor mange af jer har nogen sinde deltaget i et familieråd?
- Hvad finder der sted ved sådanne familierådsmøder?
- Hvem leder drøftelserne?
- Hvad er formålet med familieråd?
- Ved hvilke andre lejligheder modtager I belæring og vejledning fra jeres forældre?
- Hvornår modtager I vejledning og råd fra jeres præstedømmeledere?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 107:53–56 og se efter, hvis familieråd der beskrives. Spørg:

- Hvem var inviteret med?
- Hvor fandt dette møde sted?
- Hvilke formål havde Adam med at kalde sin familie sammen, inden han døde?
- Hvilke profetier fremsatte Adam dér?

Lad eleverne gennemlæse versene 40–52, og spørg:

- Hvad andet gjorde Adam for sine retfærdige mandlige efterkommere i sit liv?

- Hvorfor er det vigtigt at vide, at de modtog deres præstedømme fra nogen, som havde den rette myndighed til at overdrage det?
- Hvilken sammenhæng er der mellem den femte trosartikel og disse vers?

Spørg en ung mand, som har modtaget præstedømmet?

- Hvem har ordineret dig?
- Hvordan følte det at modtage præstedømmet fra en af Guds bemyndigede tjenere?
- Hvad giver denne myndighed dig ret til at gøre?

Lære og Pagter 108

Indledning

Lyman Sherman, der var et trofast medlem af Kirken, henvendte sig til Joseph Smith juledag i 1835. Lyman sagde til profeten: »Jeg er blevet tilskyndet til at gøre Dem bekendt med mine følelser og ønsker og blev lovet, at jeg ville få en åbenbaring, som ville gøre mig bekendt med min pligt« (*History of the Church*, 2:345). I afsnit 108 sagde Herren til Lyman, at fordi han havde fulgt tilskyndelsen, »Dine synder er dig forladt« (v. 1). Herren sagde derefter til ham: »Berolig derfor din sjæl med hensyn til din åndelige tilstand ... du [skal] ihukommes blandt mine første ældster ... jeg er hos dig for at velsigne dig og forløse dig for evigt« (v. 2, 4, 8).

Ældste Joseph B. Wirthlin har sagt:

»Himlens vinduer står vidt åbne for de trofaste og retfærdige; intet lukker dem hurtigere end ulydighed. De uværdige kan ikke fuldt ud få adgang til netværket med åbenbaret sandhed ...

For at åbne himlens vinduer må vi tilpasse vores vilje til Guds vilje. Inderlig, vedvarede lydighed over for Guds love er nøglen, der åbner himlens vinduer. Lydighed gør os i stand til at være modtagelige for Herrens ønske og vilje« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 75).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren tilgiver dem, der villigt adlyder Åndens røst (se L&P 108:1–2; se også Mosiah 26:21–23).
- Kirkens medlemmer modtager »overordentlig store velsignelser« fra Herren, når de indgår og holder pagter med ham (se L&P 108:3–6; se også Mosiah 5:5–7; L&P 54:6).

- De hellige skal styrke hinanden ved hjælp af bønner, samtaler og gode gerninger (se L&P 108:7–8; se også Luk 22:32; 2 Kor 1:3–4; Gal 6:1; L&P 81:5).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 254–255.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 108. Kirkens medlemmer modtager »overordentlig store velsignelser« fra Herren, når de indgår og holder pagter med ham. (15–20 minutter)

Vis et billede af Jesus Kristus, og bed eleverne om at forestille sig, at de har en samtale med ham. Spørg om, hvilke af følgende udsagn de bedst kunne tænke sig at høre Frelseren sige:

- »Dine synder er dig forladt« (L&P 108:1).
- »Berolig derfor din sjæl med hensyn til din åndelige tilstand« (v. 2).
- »Du [skal] få overordentlig store velsignelser« (v. 3).
- »Jeg er hos dig for at velsigne dig og forløse dig for evigt« (v. 8).

Lad eleverne forklare årsagerne til deres valg. Spørg dem om, hvad de kan gøre for at modtage velsignelser som disse fra Herren.

Forklar, at Herren gav hvert af disse løfter til Lyman Sherman, der var et trofast medlem af Kirken. Lad eleverne læse afsnit 108 og understrege Herrens belæring, som kan hjælpe os til at opnå disse velsignelser. Brug følgende spørgsmål i jeres drøftelse:

- Hvordan modsætter nogle mennesker sig Herrens røst? (Ved at ignorere hans tjeneres råd).
- Sammenlign 2 Nephi 1:23 med Lære og Pagter 108:3. Hvordan kan en person »stå op«?
- Hvad er »pagter«? På hvilken måde er løfter ligesom pagter? (v. 3).
- Hvad vil det sige at være »mere omhyggelig med at holde« dem?
- Hvilke velsignelser er værd at vente tålmodigt på (v. 4)? (Svarene kan bl.a. være tempelordinancer, åbenbaring, helliggørelse).
- På hvilke måder kan I styrke jeres brødre? (v. 7).

Læs det første afsnit af indledningen til afsnit 108 ovenfor. Tal om, hvordan Lyman Shermans lydighed mod personlig åbenbaring førte til yderligere velsignelser. Bær vidnesbyrd for eleverne om, at de kan modtage lignende velsignelser ved lydighed mod Herren. Læs ældste Joseph B. Wirthlins vidnesbyrd fra indledningen til afsnit 108 ovenfor.

Lære og Pagter 109

Indledning

Den 27. december 1832 befalede Herren de hellige i Kirtland at bygge »et hus, et bedehus, et fastehus, et troens hus, et lærdommens hus, et herlighedens hus, et ordens hus, ja, et Guds hus« (L&P 88:119). De begyndte at bygge templet i juni 1833. Efter næsten tre år med store ofre i form af tid og midler gjorde de hellige templet færdig i marts 1836. Profeten indviede templet den 27. marts ved at læse den bøn, der står i Lære og Pagter 109, som han havde modtaget tidligere gennem åbenbaring. Denne bøn er blevet et mønster for andre bønner, der er blevet bedt i forbindelse med tempelindvielser.

Præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har forklaret, hvorfor de hellige er så villige til at ofre for at kunne bygge templer:

»Hvert eneste tempel, der er bygget af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, står som udtryk for dette folks vidnesbyrd om, at Gud vor evige Fader lever, at han har en plan til velsignelse af sine sønner og døtre i alle tidsaldre, at hans elskede Søn, Jesus Kristus, som blev født i Betlehem i Judæa og korsfæstet på Golgatas kors, er verdens Frelser og Forløser, hvis sonoffer muliggjorde opfyldelsen af denne plan ved evigt liv til hver enkelt, som accepterer og efterlever evangeliet. Hvert eneste tempel, om det er stort eller lille, gammelt eller nyt, er et udtryk for vores vidnesbyrd om, at livet hinsides graven er lige så virkeligt og sikkert som livet på jorden. Der ville ikke være noget behov for templer, hvis menneskets ånd og sjæl ikke var evige. Hver eneste ordinance, der udføres i disse hellige bygninger, er evige i deres følger ...

[Magten] til at besegle det i himlen, som er beseglet på jorden, udøves kun i disse hellige bygninger. Hver eneste af os er underkastet døden. Men takket være den evige plan, der blev gjort mulig ved Forløserens offer, kan alle fortsætte til herligheder, der er uendeligt større end noget af alt det vidunderlige i dette liv.

Dette er årsagen til, at vore forfædre i tidligere generationer sled så hårdt med så stor tro for at bygge et hus, der var værdigt til at blive indviet til Gud vor Evige Fader og hans elskede Søn, Herren Jesus Kristus. Og dette var formålet med at bygge templerne [i Kirkens første tid] og med at bygge dem, der siden er blevet bygget« (*Stjernen*, juli 1993, s. 72).

Væsentlige evangeliske principper

- De hellige opfyldte Herrens befaling om at bygge et tempel i Kirtland. Ligesom alle de andre af Guds templer blev templet i Kirtland også indviet med præstedømmets myndighed (se L&P 109:1–4; se også L&P 88:119).
- Templerne bliver bygget ved hjælp af de ofre, de hellige yder for at tilvejebringe et sted, hvor Jesus Kristus kan »åbenbare sig for sit folk« (L&P 109:5; se også L&P 97:15–17; 124:26–27).
- Templerne er steder, hvor de hellige kan føle Herrens nærhed og kraft, søge visdom, modtage en fylde af Helligånden og blive organiseret i henhold til Guds love (se L&P 109:6–16; se også L&P 124:36–41).
- De, der tilbeder retfærdigt i templet, finder yndest i Herrens øjne, modtager beskyttelse fra deres fjender og bliver udfriet fra Guds straffedomme, som skal blive udøst over de ugudelige i de sidste dage (se L&P 109:20–26, 45–46; se også L&P 97:15–25).
- I templet påtager Guds tjenere sig hans navn, kraft og beskyttelse for at kunne forkynde evangeliet for alle hans børn og forberede dem på hans andet komme (se L&P 109:15, 22–23, 35–41; se også L&P 38:38; 43:15–16).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 162–168.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 255–258.

Forslag til undervisningen

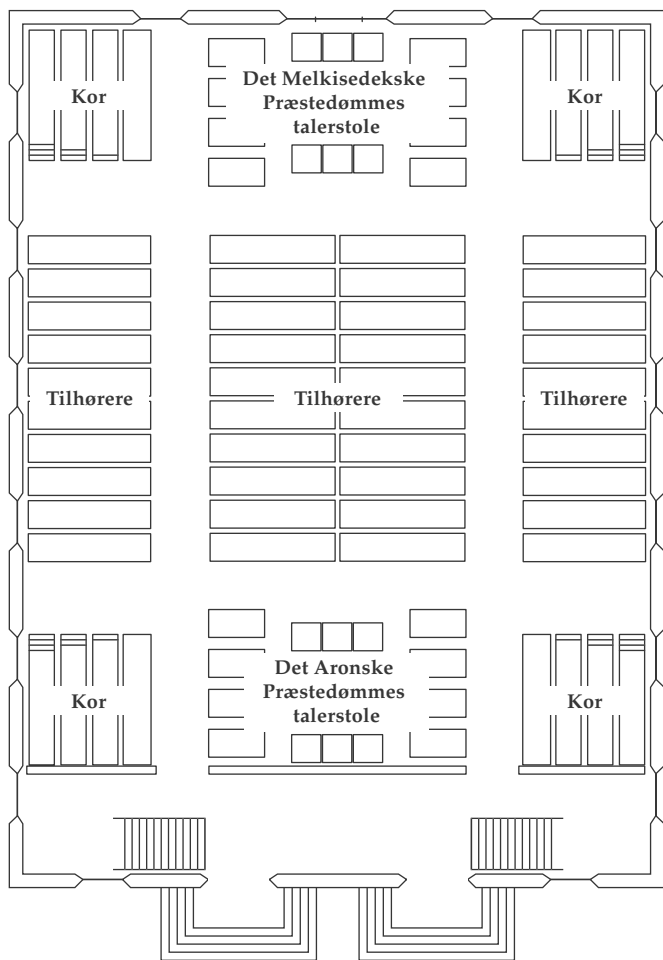

Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 16, »Udrustet med kraft« (12:20), kan bruges i undervisningen i Lære og Pagter 109 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

Lære og Pagter 109:1–5. De hellige opfyldte Herrens befaling om at bygge et tempel i Kirtland. Ligesom alle de andre af Guds templer blev templet i Kirtland også indviet med præstedømmets myndighed. (25–30 minutter)

Inden undervisningen begynder, indretter du værelset i overensstemmelse med nedenstående etageplan, som er baseret på etageplanen for templet i Kirtland. (Eller du kan tegne etageplanen på tavlen).

Etageplan for templet i Kirtland

Vis nogle billeder af sidste dages templer. Spørg eleverne, om nogen af dem har været til et åbent hus eller en tempel-indvielse. Bed dem, der har, om at fortælle om deres oplevelse og følelser. Spørg:

- Hvorfra kommer pengene til at bygge templer for? (Tiende og andre bidrag).
- Hvilke former for ofre yder de hellige, så der kan blive bygget templer?

Vis et billede af templet i Kirtland (se *Evangelisk kunst*, nr. 500). Giv eksempler på de ofre, de første hellige måtte yde for at kunne bygge templet i Kirtland (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 162–164).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 109:1–5 og understrege årsagerne til, at templet i Kirtland blev opført. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor byggede de første hellige templet i Kirtland?
- På hvilke måder var det et offer at bygge dette tempel?
- Hvilken velsignelse ønskede de hellige, som det ville være værdt at yde et hvilket som helst offer for? («Så Menneskesønnen kunne have et sted, hvor han kunne åbenbare sig for sit folk» [v. 5]).

Spørg eleverne om, hvorfor de tror, at klasseværelset er indrettet på den måde, det er (eller peg på tegningen på

tavlen). Forklar, at det er indrettet magen til det indre i templet i Kirtland. Sig til eleverne: Forestil jer, at I var til stede ved indvielsen af templet i Kirtland.

- Hvor tidligt ville I være ankommet til den første tempel-indvielse i denne uddeling?
- Hvem ville I helst se?
- Hvordan kunne I beskrive jeres følelser, da I så Joseph Smith stå på talerstolen for at lede indvielsesmødet?

Læs detaljerne fra indvielsen i *Kirkens historie i tidernes fylde*, (s. 165–166). Lad eleverne læse Lære og Pagter 109:35–37 og sammenligne det med Apostlenes Gerninger 2:1–6. Spørg:

- Hvad bad profeten om?
- Hvad ville det betyde for jer at være vidne til opfyldelsen af denne bøn?

Lad en elev læse, hvad der skete under et møde samme aften. Profeten Joseph Smith har skrevet:

»Der hørtes en støj som lyden af en mægtig susende vind, som fyldte templet, og tilskyndet af en usynlig kraft rejste hele forsamlingen sig på en gang og mange begyndte at tale i tunger og profetere. Andre så herlige syner, og jeg så, at templet var fyldt med engle, hvilket jeg fortalte forsamlingen. Folk fra omegnen stimlede sammen (da de hørte den usædvanlige lyd indefra og så et klart lys ligesom en ildsøjle hvile på templet og var forundrede over det, der fandt sted« (*History of the Church*, 2:428).

Læs præsident Gordon B. Hinckleys udtalelse fra indledningen til afsnit 109 ovenfor. Afslut med at synge eller læse »Guds Ånd som en ild« (*Salmer og Sange*, nr. 2).

Lære og Pagter 109:5–9. Templerne bliver bygget ved hjælp af de ofre, de hellige yder for at tilvejebringe et sted, hvor Jesus Kristus kan »åbenbare sig for sit folk«. (10–15 minutter)

Vis et billede af et hus eller et lejlighedskompleks, eller tegn et på tavlen. Bed eleverne om at fortælle om nogle af de typiske aktiviteter, der finder sted i et hus eller et lejlighedskompleks (som f.eks. måltider, huslige pligter, familiehjemmeaften, fjernsynskiggeri). Vis et billede af et tempel, og lad eleverne fortælle om, hvad der finder sted i et tempel (som f.eks. dåb for afdøde, besøgning til forældre, vielse for evigheden). Spørg:

- Hvilke forskelle er der mellem Herrens hus og det sted, hvor I bor?
- Hvad kan I gøre for at gøre ånden i jeres hjem mere ligesom ånden i templet?

Læs Lære og Pagter 109:5–9, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad er ifølge vers 5 en af årsagerne til, at vi bygger templer?

- Hvad kan vi gøre for at »bygge ... et Guds hus«? (v. 8; se v. 7–9).
- Hvilke af disse aktiviteter kan vi også gøre i vores hjem?
- Hvordan ville det gøre ånden i jeres hjem mere ligesom ånden i templet, hvis I praktiserede principperne i vers 8?

Læs følgende udtalelse af ældste Joseph B. Wirthlin:

»Det sted, hvor de fleste af samfundets sygdomme kan kureres, er i hjemmet. At bygge vore hjem som retfærdighedens fæstninger, der beskytter mod verden, kræver en stadig indsats og flid ...

I frelsesplanen er *alle* familier værdifulde redskaber i Herren hånd til at lede hans børn mod deres celestiale mål. At forme en udødelig sjæl på retfærdig vis er det største værk, vi kan udføre, og hjemmet er det sted, hvor det skal ske. For at udføre dette evige værk skal vi gøre vores hjem til et sted, der er centreret om evangeliet. Når der hersker fred og harmoni, er Helligånden altid til stede. Den ondes uvejre kan standses på selve dørrindgangen til vores hjem ...

Herrens standarder for bygningen af templer gælder også for opbygningen af åndelig styrke i vore hjem: »Organiser jer, bered alt, hvad der behøves, byg et hus, et bedehus, et fastehus, et troens hus, et lærdommens hus, et herlighedens hus, et ordens hus, ja, et Guds hus« (L&P 88:119). Følger vi dette råd fra Herren? Gør vi det, han beder om? Det ville være godt for os, hvis vi bygger vores hjem i henhold til denne plan, for ellers vil det mislykkes« (*Stjernen*, juli 1993, s. 67–68).

Lære og Pagter 109:10–28, 38–46. Templerne er steder, hvor de hellige kan føle Herrens nærhed og kraft, søge visdom, modtage en fylde af Helligånden og blive organiseret i henhold til Guds love. De, der tilbyder retfærdigt i templet, finder yndest i Herrens øjne, modtager beskyttelse fra deres fjender og bliver udfriet fra Guds straffedomme, som skal blive udøst over de ugudelige i de sidste dage. (30–35 minutter)

Vis eleverne et kendt firmalogo eller et kendt sportsholds maskot. Spørg:

- Hvem eller hvad repræsenterer dette symbol?
- Hvilket budskab formidler det?
- Hvorfor kan dette firma (eller hold) have valgt dette symbol som deres logo (eller maskot)?
- Hvilket symbol ville I bruge til at repræsentere den type, I er?

Skriv følgende udtalelse af præsident Howard W. Hunter på tavlen: »Jeg opfordrer de sidste dages hellige til at se hen til templet som det store symbol på jeres medlemskab« (se *Stjernen*, jan. 1995, s. 7). Spørg eleverne om, hvordan vi kan gøre dette.

Forklar, at i den bøn, der blev bedt i forbindelse med indvielsen af templet i Kirtland, bad profeten Joseph Smith om, at de hellige fik nogle særlig velsignelser vedrørende tempeltjeneste. Lad eleverne læse Lære og Pagter 109:10–28, 38–46 og understrege hvert ord eller udtryk, der har med disse velsignelser at gøre. (Der findes adskillige eksempler i uddybningen af L&P 109:10–60 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 256). Spørg:

- På hvilke måder kan disse velsignelser påvirke de enkelte medlemmer af Kirken?
- Hvilke af disse velsignelser viser, hvordan Herrens kraft kan komme til udtryk i jeres liv gennem tempeltjeneste?
- Hvilke velsignelser har I mest brug for eller kunne I bedst tænke jer?
- Hvordan hjælper disse velsignelser jer til at forstå, hvorfor præsident Hunter har bedt os om at gøre templet til det store symbol på vores medlemskab?

Lad eleverne endnu engang gennemgå versene 10–28, 38–46. Lad dem denne gang tegne en cirkel omkring eller skraverer hvert ord eller udtryk, der viser, hvad vi skal gøre for at opnå disse velsignelser. Lad dem fortælle, hvad de har lært, mens I drøfter følgende:

- Hvordan hænger vore velsignelser sammen med det, vi skal gøre?
- Er velsignelserne anstrengelserne værd? På hvilke måder?

Motivér eleverne til at gøre sig fortjent til disse velsignelser ved at efterleve evangeliet hver dag. Læs eller syng »Jeg elsker Herrens tempel« (*Børnenes Sangbog*, 1995, s. 99).

Lære og Pagter 109:15, 22–23, 35–46, 50–80. I templet påtager Guds tjenere sig hans navn, kraft og beskyttelse for at kunne forkynde evangeliet for alle hans børn og forberede dem på hans andet komme. (35–40 minutter)

Drøft følgende spørgsmål med eleverne:

- Hvorfor tror I, at profeten har sagt, at alle unge mænd skal tage på mission?
- Hvorfor er det vigtigt for alle at tage til templet?

Læs følgende udtalelse af præsident Howard W. Hunter:

»Lad os berede hver eneste missionær til værdigt at tage til templet og gøre den oplevelse til en større begivenhed end selve missionærkaldelsen« (*Stjernen*, maj 1995, s. 6). Spørg: Hvorfor tror I, at præsident Hunter gav dette pålæg?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 38:32–33; 105:11–12; 110:9. Spørg:

- Hvad ville Herren gerne have, at hans tjenere fik, inden de underviste i evangeliet?
- Hvor mange mennesker vil ifølge Herren blive berørt af den undervisning, som de, der er blevet udrustet med kraft i Herrens hus, giver.

- Læs Lære og Pagter 109:15, 22–23. Hvilke af de velsigelser, der gives i templet, kan hjælpe missionærerne til at udføre deres arbejde?
- Hvordan hænger disse skriftsteder sammen med præsident Hunters ønske om gøre templet til højdepunktet i vores liv?

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 109:43–60. Lad dem nedskrive de grupper af personer, som profeten Joseph Smith bad for, og fortælle, hvad han sagde om hver gruppe. Spørg:

- Hvordan kunne evangeliet velsigne personerne i hver af disse grupper?
- Hvilken form for kraft kan en missionær behøve for at kunne påvirke nogle af disse mennesker?
- Læs versene 72–76. Hvad forsøger vi ifølge disse vers at forberede verden til?
- Hvordan kan templet hjælpe både missionærer og nyomvendte til at forberede sig til Herrens komme?

Læs følgende udtalelse af præsident Hunter:

»Alle vore anstrengelser med at forkynde evangeliet, fuldkommengøre de hellige og forløse de døde fører til det hellige tempel. Det skyldes, at tempelordinancerne er absolut afgørende: Vi kan ikke vende tilbage til Guds nærhed uden dem. Jeg opfordrer enhver til værdigt at besøge templet eller at arbejde hen imod den dag, hvor I kan træde ind i dette hellige hus for at modtage jeres ordinancer og pagter.

Må I lade betydningen, skønheden og freden fra templet komme mere direkte ind i jeres hverdag, således at fredsriget snart må komme, den forjættede tid, hvor »de skal smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til vingårdsknive. Folk skal ikke løfte sværd mod folk, og de skal ikke mere oplæres til krig ... men skal vandre i Herrens lys' (Es 2:4–5)« (Stjernen, jan. 1995, s. 88).

Lære og Pagter 110

Indledning

Ældste M. Russell Ballard har sagt:

»For flere år siden sad [min familie og jeg] sammen i templet i Kirtland og prøvede at forestille os, hvordan det må have været for profeten Joseph og Oliver Cowdery i den åbenbarede sandhed at se »Guds strålende trone, hvorpå Faderen

og Sønnen sad« [L&P 137:3], eller at se »Herren stå på talerstolens brystværn« og høre ham sige: »Jeres synder er tilgivet jer, I er rene for mig, løft derfor jeres hoveder og fryd jer« [L&P 110:2, 5].

Brødre og søstre, kan I forestille jer, hvad Joseph og Oliver må have følt, da Moses, Elias og profeten Elias viste sig for dem og overdrog nøgler, uddelinger og beseglingsmagt – i lighed med det, der fandt sted på Forklarelsens Bjerg omkring 2.000 år tidligere« (Stjernen, juli 1998, s. 33).

Ældste Robert D. Hales har tilføjet:

»I disse sidste dage er løftet om evige familier blevet gengivet i 1829, da Det Melkisedekske Præstedømme blev gengivet til jorden. Syv år senere blev nøglerne til at udføre de beseglende ordinancer gengivet i templet i Kirtland ...

Med gengivelsen af disse nøgler og denne præstedømme-myndighed er der åbnet mulighed for, at alle, som er værdige, kan modtage den evige families velsigelser ...

Et evigt bånd [opstår] ikke bare som følge af de beseglende pagter, som vi indgår i templet. Vores adfærd i dette liv afgør, hvad vi bliver i evighederne. For at opnå velsigelserne ved den besegling, som vor himmelske Fader har givet os, må vi holde budene og opføre os på en sådan måde, at vores familie har lyst til at leve sammen med os i evighederne. De familieforhold, som vi har her på jorden, er vigtige, men deres største betydning ligger i den indflydelse, som de har på vores slægt her på jorden i fremtidige generationer og gennem hele evigheden« (Stjernen, jan. 1997, s. 61–62).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren giver sig til kende for sit folk i templerne, hvis de adlyder hans befalinger, har et rent hjerte og ikke besmitter hans hellige hus (se L&P 110:1–8; se også L&P 97:15–17).
- I templet i Kirtland blev Joseph Smith begavet med »kraft fra det høje« og modtog præstedømmenøglerne til at kunne indsamle Israel og besegle familier (se L&P 110:9–16; se også L&P 38:32, 38; 43:16; 95:8; 105:11–12).
- Millioner af Herrens børn, levende såvel som døde, modtager frelsens ordinancer takket være gengivelsen af præstedømmenøglerne i templet i Kirtland (se L&P 110:11–16; se også L&P 2; 112:32; 128:20–21).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 162–168.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 259–261.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 110:1–8. Herren giver sig til kende for sit folk i templerne, hvis de adlyder hans befalinger, har et rent hjerte og ikke besmitter hans hellige hus. (15–20 minutter)

Spørg eleverne, om de ved, hvad der står skrevet udenpå hvert eneste tempel, Kirken bygger. (»Helliget Herren – Herrens hus«).

- Hvad fortæller udtrykket *Herrens hus* os om templet?
- Hvis et tempel er Herrens hus, kan I så nævne et eksempel på engang, Herren har besøgt et?
- Hvad tror I, at *helliget Herren* betyder?
- På hvilken måde er dette udtryk relevant, når man forbereder sig på at tilbede i templet?

Lad eleverne læse afsnitoverskriften til Lære og Pagter 110 og nævne, hvad Joseph Smith gjorde, før han så dette syn. Spørg:

- Hvordan hænger det, som profeten gjorde, sammen med udtrykket *helliget Herren*?
- Hvad kan vi lære af profetens eksempel med hensyn til at forberede sig på at modtage velsignelser fra Herren?

Læs Lære og Pagter 110:1–8, mens I taler om følgende spørgsmål:

- Hvem viste sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery?
- Hvad gjorde det muligt for Joseph og Oliver at se Herren? (Se L&P 76:12; Moses 1:2, 11).
- Hvorfor sagde Frelseren ifølge vers 5, at Joseph og Oliver skulle »fryde« sig? Hvordan kan det overføres på os?
- Hvordan kan det at adlyde principperne i vers 8 hjælpe jer til at anvende udtrykket *helliget Herren*, når I tilbeder i hans tempel?

Fortæl følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell:

»I dag gælder min bøn de medlemmer, hvis medlemskab er afslappet; personer, vi elsker, og hvis evner og talenter er stærkt tiltrængte i forbindelse med opbygningen af riget! ...

Selv om de formelt deltager, skinner deres forbehold og tøven uvægerligt igennem. De kan måske tilmed gå gennem vore hellige templer, men desværre lader de ikke de hellige templer trænge igennem hos sig« (Stjernen, jan. 1993, s. 62).

- Hvad tror I, der menes med, at nogle går »gennem vore hellige templer, men ... lader ... ikke de hellige templer trænge igennem hos sig«?

- På hvilke måder kan man gå gennem templet uden at modtage dets kraft og velsignelser?
- Hvad kan I gøre for at »lade det hellige tempel trænge igennem hos jer«?

Lære og Pagter 110:11–16. Millioner af Herrens børn, levende såvel som døde, modtager frelsens ordinancer takket være gengivelsen af præstedømmenøglerne i templet i Kirtland. (45–50 minutter)

Bed eleverne om at fortælle om engang, hvor medlemmerne af deres familie midlertidigt var adskilt fra hinanden. Lad dem fortælle om, hvad de følte under denne adskillelse. Spørg:

- Hvorfor ville I gerne være sammen igen?
- Hvad gjorde jeres familie for at sikre sig, at I blev genforenet?

Fortæl eleverne, at profeten Joseph Smith nogle år efter sin død viste sig for præsident Brigham Young i en drøm og sagde:

»Husk at fortælle medlemmerne, at de må holde fast i Herrens Ånd, og hvis de gør det, vil de se, at de er nøjagtig, som vor himmelske Fader skabte dem, før de kom til verden. Vor himmelske Fader organiserede menneskeslægten, men de er alle bragt i ulave og er i stor uorden« (*Manuscript History of Brigham Young, 1846–1847*, red. Elden J. Watson, 1971, s. 530).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvis familie blev ifølge denne udtalelse udsat for en adskillelse?
- Hvilken virkning har denne adskillelse haft på Guds familie?
- Hvilken indsats ville I være villige til at gøre for at være med til at genforene Guds familie?
- Hvad sagde Joseph Smith til Brigham Young, at de hellige havde brug for for at kunne være med til at organisere vor himmelske Faders familie? (Herrens Ånd).

Forklar, at den 3. april 1836 i templet i Kirtland overdrog visse guddommelige budbringere præstedømmenøgler til Joseph Smith, hvormed han kunne være med til at organisere Guds familie. Lad eleverne læse Lære og Pagter 110:11–16 og finde frem til disse budbringere og de nøgler, de overdrog.

Skriv overskrifterne *Indsamling*, *Abrahams evangelium* og *Beseglingsmagt* på tavlen. Forklar, at der kræves nøgler til hver af disse for at kunne organisere Guds familie. Tal om hver enkelt efter tur ved hjælp af følgende forslag, hvis der er behov for det. Skriv de vigtigste oplysninger fra deres drøftelse under hver overskrift.

Indsamling

Lad eleverne læse Lære og Pagter 110:11 og fortælle, hvilke præstedømmenøgler Moses gengav. Forklar, at Herren fra tid til anden har spredt og flyttet visse medlemmer af Israels hus fra Palæstina til andre steder i verden. De ti stammer, som hovedsagelig boede i det nordlige kongedømme Israel, blev som fanger ført bort af assyrerne i 721 f.Kr. De øvrige stammer i det sydlige kongedømme Juda blev i fangenskab ført til Babylon på Lehis tid og blev spredt igen af romerne efter Jesu Kristi opstandelse. Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Hvorfor blev Israel spredt ... Vore israelitiske forfædre blev spredt, fordi de forkastede evangeliet, besmittede præstedømmet, svigtede Kirken og afveg fra riget ... Israel blev spredt på grund af frafald. På grund af deres ugudelighed og oprør spredte Herren dem blandt hedningerne blandt alle folkeslag på jorden« (*A New Witness for the Articles of Faith*, s. 515).

Forklar, at Herren lovede at ville indsamle Israels hus i de sidste dage (se 2 Nephi 10:7). Spørg eleverne om, hvorfor de tror, at Moses besad nøglerne til indsamlingen (se 2 Mos 3:4–10). Lad en elev læse følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum:

»Moses besad nøglerne til Israels indsamling. Han førte Israel ud af Egypten og ind i Kana'ans land. Han var udpeget til i denne uddeling at komme og gengive disse nøgler til vore dages indsamling« (*Church History and Modern Revelation*, 2:48).

Spørg: Hvordan indsamler vi Israels hus i vore dage? Lad en elev læse følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball:

»Israels indsamling går ud på, at man slutter sig til den sande kirke og kommer til kundskab om den sande Gud ... Enhver, der har antaget det gengivne evangelium, og som nu bestræber sig på at tilbede Herren på sit eget tungemål og sammen med de hellige, der hvor han bor, har derfor efterkommet loven om Israels indsamling og er arving til alle de velsignelser, som er blevet lovet de hellige i de sidste dage« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, s. 439).

Spørg:

- Hvorfor tror I, at nøglerne til indsamlingen er vigtige for os?
- Hvordan kan I være med til at indsamle vor himmelske Faders familie?

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Hvad var hensigten med at indsamle jøderne eller Guds folk i nogen tidsalder ...

Hovedformålet var at bygge et hus til Herren, hvorved han kunne åbenbare sit folk sit hus' forordninger og sit riges herligheder og lære folket frelsens vej; thi der er visse forordninger og principper, som, når de læres og praktiseres, må udføres på et sted eller i et hus, der er bygget til dette formål« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 370).

Bær vidnesbyrd om, at som følge af at profeten Joseph Smith modtog nøglerne til indsamlingen, har Kirkens missionærer myndighed til at forkynde evangeliet og indsamle Israel i alle lande. Og takket være denne indsamling kan vi bygge templer og sørge for de frelsende ordinancer for vor himmelske Faders børn.

Abrahams evangelium

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 110:12 og se efter, hvad Joseph og Oliver derefter modtog. Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Hvad var *Abrahams evangelium* ... Det var et guddommeligt løfte om, at både i denne verden og derefter skulle hans efterkommere blive »utallige som stjernerne; eller om du skulle tælle sandet på havets bred, kunne du dog ikke tælle dem« [L&P 132:30; 1 Mos 17; Abraham 2:1–12].

Således drejede Abrahams evangelium sig om celestiale ægteskab ... og som følge deraf blev de retfærdige blandt alle fremtidige slægtled forvisset om velsignelserne ved en fortsættelse om efterkommere i al evighed, ligesom Abraham fordem. [L&P 132]« (*Mormon Doctrine*, s. 219–220).

Spørg:

- Hvilke velsignelser i Abrahams evangelium ligger der for sidste dages hellige? (Celestiale ægteskab og evige familier).
- Hvorfor er disse velsignelser vigtige for jer?

Læs Abraham 2:9–11, mens I taler om følgende spørgsmål:

- Hvilke velsignelser blev Abraham og hans efterkommere lovet?
- Hvilket ansvar blev der givet Abrahams efterkommere? (De skulle bringe evangeliet ud til alle folkeslag; se v. 9).
- Hvad sker der med alle dem, der antager evangeliet? (De bliver en del af Abrahams efterkommere eller slægt; se v. 10).

- Hvilke velsignelser får de af jordens slægter, som antager det evangelium, som Abrahams efterkommere underviser i? (Se v. 11).
- Hvilke ordinancer er afgørende for, at vi kan opnå evigt liv? (Svarene bør omfatte dåb og templets ordinancer).

Bær vidnesbyrd om, at Guds familie bliver organiseret eller forenet, ved at vi antager og efterlever evangeliet, og at de, der ikke efterlever evangeliet, forbliver i uorden.

Beseglingsmagt

Mind eleverne om, at da Moroni viste sig for Joseph Smith, citerede Moroni Malakias' profeti om, at profeten Elias skulle åbenbare præstedømmet, før Frelseren vender tilbage (se Mal 3:23–24; L&P 2:1; JS-H 1:38–39). Denne profeti blev opfyldt den 3. april 1836 i templet i Kirtland. Læs Lære og Pagter 110:13–16 sammen med eleverne, og lad dem fortælle, hvad Elias skulle gøre og hvorfor. Spørg:

- På hvilken måde bliver børnenes og deres fædres hjerte vendt til hinanden i vore dage?
- Hvad hjælper disse præstedømmenøgler os til at forbedre os til? (Jesu Kristi andet komme).
- Læs Mal 3:24. Hvilken forbandelse skulle ifølge dette vers ramme jorden?
- Hvad tror I, det betyder, at der hverken bliver »rod eller grene« tilbage? (At man efterlades uden familie).
- Hvordan kan de præstedømmenøgler, som Elias gengav, være til velsignelse for jer og jeres familie?

Læs den sidste uddybning af Lære og Pagter 110:16 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 261). Læg mærke til følgende vigtige punkter, mens I læser:

- Præstedømmets beseglende magt binder alt på jorden og i himlen.
- Joseph Smith fik myndighed til at udføre alle frelsens ordinancer for levende og døde.
- Nøglerne til beseglingsmagten gør alle de evangeliske ordinancer gyldige.
- Disse nøgler lader trofaste medlemmer udføre beseglinger og andre af frelsens ordinancer for deres forfædre.
- Denne magt frelser de lydige fra den forbandelse, som rammer jorden ved Herrens andet komme.

Bær vidnesbyrd om, at Elias gengav myndigheden til at besegle præstedømmeordinancer for tid og al evighed. Forklar, at fordi denne myndighed lader os blive beseglet til vore forældre, og de til deres forældre, osv., ligger der i beseglingsmyndigheden magt til at organisere og binde Guds familie sammen. Læs Mosiah 5:15, og spørg: Hvad sker der, når vi er standhaftige og urokkelige og rige på gode gerninger?

Lad en elev læse følgende udtalelse af ældste Howard W. Hunter, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Dette er det storslåede værk i tidernes fyldes uddeling, hvorved fædrenes hjerte bliver vendt til børnene, og børnenes hjerte bliver vendt til fædrene. Foreningen og forløsningen af Guds familie var den guddommelige plan, der blev lagt før jordens grundvold blev lagt« (*Den danske Stjerne*, juni 1972, s. 228–229).

Lære og Pagter 111

Indledning

Vi begår alle fejl. Nogle gange er disse fejltrin enkle og lette at overvinde. Andre fører til mere alvorlige problemer. Lære og Pagter 111 illustrerer, at når vi begår vore fejltrin med gode hensigter, kan Herren hjælpe os med at overvinde dem og endda gøre dem succeser. Bruce C. Hafen, der senere blev medlem af De Halvfjerds, har sagt:

»Forsoningen kan udfylde det, der er tomt, rette det, der er bøjet og styrke det, der er svagt.

Frelserens sejr kan ikke alene kompensere for vore synder, men også for vores utilstrækkelighed; ikke alene for vore overlagte fejltrin, men også for de synder, vi begår i uvidenhed, vore fejlbedømmelser og vores uundgæelige ufuldkommenhed. Vores virkelige stræben er mere end at blive tilgivet for vores synder – vi stræber efter at blive hellige, begavet med kristuslignende egenskaber, blive ét med ham, ja, ligesom han er. Den guddommelige nåde er den eneste kilde, der i sidste ende kan gøre denne stræben mulig, når vi selv har gjort, hvad vi kan gøre« (*The Broken Heart*, 1989, s. 20).

(Få yderligere forståelse ved at læse oplysningerne til afsnit 111 i elevens hæfte).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren lægger stor vægt på sine børns frelse (se L&P 111:1–4, 7–10; se også Zak 9:16–17; Mal 3:17; L&P 18:10).
- Vores handlemåde er ikke altid Herrens handlemåde (se L&P 111:1–2, 5–6, 11; se også Es 55:8–9).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 169–171.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 262–263.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 111:1–4, 7–10. Herren lægger stor vægt på sine børns frelse. (15–20 minutter)

Nogle få dage før du skal undervise, beder du en elev om at forberede et foredrag på to minutter om de oprindelige indbyggere og grundlæggere af byen Salem i Massachusetts. Lad eleven bruge afsnitoverskriften til Lære og Pagter 111 og versene 7–9 såvel som uddybningen af Lære og Pagter 111:9 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 263). Dette foredrag skal holdes hen imod slutningen af dette undervisningsforslag.

Vis en flaske vand og et stykke papir, hvorpå der er skrevet et stort pengebeløb. Spørg:

- Hvad ville I helst have: Vandet eller de penge, som dette stykke papir symboliserer?
- Hvornår kan vand vise sig at være mere værdifuldt end penge?
- Hvordan kan vand ud fra et evigt perspektiv bruges på en sådan måde, at det bliver mere værdifuldt end noget pengebeløb? (I forbindelse med dåb og nadveren).

Læs afsnitoverskriften til Lære og Pagter 111 (se også den historiske baggrund for afsnit 111 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 262). Lad eleverne finde betydningen af *dårskab* i elevens hæfte (se afsnittet »Forstå skrifterne« til L&P 111). Læs Lære og Pagter 111:1, og find ud af, hvad Herren følte i forbindelse med profetens rejse til Massachusetts. Spørg eleverne, hvad det var ved turen til Salem, der var tåbeligt (se de første tre afsnit af uddybningen af L&P 111:1–6 i instituthæftet, s. 262).

Læs versene 2–4, og tal om, hvilken skat Herren havde i Salem. Læs udvalgte oplysninger fra de sidste tre afsnit af uddybningen af Lære og Pagter 111:1–6 i instituthæftet (s. 262–263). Spørg:

- Hvad lærer dette jer om Herrens omsorg for sine børns evige velfærd?
- Hvad betyder det for jer at vide, at Herren betragter jer som en »skat«?

Lad eleverne læse versene 7–10. Spørg: Hvilke andre skatte, ud over de store muligheder for at missionere i Salem, kan Herren havde haft i tankerne, da han talte om »denne bys oprindelige indbyggere og grundlæggere«? (v. 9). Efter en kort drøftelse lader du den elev, du har givet opgaven, fremlægge, hvad disse vers betyder. Bed klassen om at opsummere, hvordan Herren vendte profetens oprigtige hensigter fra en fejltagelse til en velsignelse. Lad dem nævne nogle måder, hvorpå han gør det samme for dem.

Lære og Pagter 112

Indledning

Vi kan drage en betydningsfuld erfaring af Thomas B. Marshs liv. Thomas B. Marsh var den første præsident for De Tolv Apostles Kvorum i denne uddeling. Herrens råd til præsident Marsh i afsnit 112 afspejler hans kendskab til Thomas' stærke og svage sider. »Ophøj ikke jer selv,« advarede Herren. »Vær ikke ulydige mod min tjener Joseph« (v. 15). »Vær ydmyg; så skal Herren, din Gud, lede dig ved hånden og besvare dine bønner« (v. 10). Hvis præsident Marsh havde givet agt på dette råd, ville han have levet et lykkeligere liv. Vi kan også finde større lykke ved ydmygt at følge Herren og lederne i hans kirke. (Få yderligere forståelse ved at læse oplysningerne i forbindelse med afsnit 112 i elevens hæfte).

Væsentlige evangeliske principper

- De Tolv Apostle besidder præstedømmets nøgler og er kaldet til at bære vidnesbyrd om Kristus blandt alle folkeslag. De er blevet pålagt at være ydmyge og have et rent hjerte, støtte profeten og følge Frelseren (se L&P 112:1, 4–5, 10, 14–15, 21–22, 28–34; se også L&P 18:26–28; 107:23, 35).
- Hvis vi er ydmyge, vil Herren tilgive os, lede os og besvare vore bønner (se L&P 112:3, 10).
- Når Herren kommer for at rense jorden, vil han begynde med sin kirke, især dem, der kun foregiver at kende Herren (se L&P 112:23–26; se også Matt 7:21–23; Rom 9:6; Helaman 4:11; L&P 41:1–5).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 173–176.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 264–267.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 17, »Dersom de ikke forhærder deres hjerter« (11:45), kan bruges i undervisningen af Lære og Pagter 112 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

Lære og Pagter 112:3, 10. Hvis vi er ydmyge, vil Herren tilgive os, lede os og besvare vore bønner.

(10–15 minutter)

Bed nogle elever om at nævne ord, der beskriver en ydmyg person, de kender. Hvis det er relevant, så lad dem give et eksempel på denne vedkommendes ydmyghed. Læs Lære og Pagter 112:3, 10, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad føler de, som virkelig er ydmyge, for deres himmelske Fader?
- Hvordan hænger ydmyghed sammen med vores evne til at modtage svar på vore bønner?
- På hvilke måder kan Herren lede de ydmyge?
- Hvordan kan vi udvikle ydmyghed?

Læs følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball:

»Hvordan bliver man ydmyg? Efter min mening må vi hele tiden minde os selv om vores afhængighed. Hvem skal vi forlade os på? På Herren. Hvordan skal vi påminde os selv? Ved oprigtig, stadig, hengiven, taknemmelig bøn ...

Ydmyghed er lærevillighed – evnen til at indse, at vi ikke besidder alle dyder og evner« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, s. 233).

Læs følgende udtalelse af ældste Gene R. Cook, og lad eleverne lytte efter måder, hvorpå ydmyghed kan påvirke vore bønner:

»Når vi er ydmyge, føler vi os afhængige af Herren. På grund af denne følelse af afhængighed henvender vi os til ham om hjælp og vejledning på mange områder – og har et åbent hjerte og sind, så vi kan modtage den ...

Når vi erkender vores afhængighed af Herren, øger vi vores ydmyghed – og vi øger vores evne til at virkelig at kunne kommunikere med Herren. De, som virkelig er ydmyge, gør også alt, hvad der står i deres magt for at gøre deres del, for de ved, at svar på bønner er en gensidig bestræbelse, der kræver en indsats fra både menneskene og Gud« (*Receiving Answers to Our Prayers*, s. 20, 23–24).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan hjælper det os til at henvende os til Herren, at vi erkender vores afhængighed af ham?
- Hvordan kan denne forøgede ydmyghed berige vore bønner?

Lære og Pagter 112. Thomas B. Marshs frafald viser os vigtigheden af at bevare Herrens Ånd ved ydmygt at følge vore kirkeledere. (25–30 minutter)

Inden undervisningen begynder, tegner du skemaet nederst på denne side på tavlen.

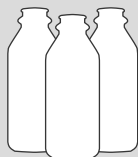
Lad to elever, som kender hinanden godt, træde frem. Stil den første elev spørgsmål som disse:

- Hvor godt kender du den anden elev?
- Hvordan er du kommet til at kende denne person så godt?

Spørg den anden elev: Hvem kender dig bedre end den første elev? Bed klassen om at tale om, hvor godt vor himmelske Fader kender denne elev. Spørg: Hvorfor kender han hver enkelt af os så godt? (Han ved alt; se 2 Nephi 9:20).

Bær vidnesbyrd om, at vor himmelske Fader kender os bedre, end vi kender os selv. Han kan give os råd, fordi han kender vore stærke og svage sider, og fordi han ved, hvad der giver os størst glæde. Læs Lære og Pagter 31:9, 12–13;

2. maj 1835 – Thomas B. Marsh bliver præsident for De Tolv Apostles Kvorum.

Splid, misundelse, dømmesyg, stolthed

Thomas B. Marsh falder fra

24. oktober 1838 – Thomas B. Marsh underskriver en erklæring på, at Kirken er fjendtligt stillet over for staten Missouri.

27. oktober 1838 – guvernør Boggs fra Missouri udsteder udryddelsesordren mod Kirkens medlemmer.

30. oktober 1838 – 17 medlemmer bliver dræbt under massakren ved Haun's Mill.

6. september 1857 – 19 år senere taler Thomas B. Marsh i Salt Lake City og beder om tilgivelse.

112:2, 10, 15, og skriv det råd, der blev givet Thomas B. Marsh i disse vers, på tavlen. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke svagheder kæmpede Thomas B. Marsh med?
- Hvilket råd gav Herren, som kunne hjælpe nogen, der var utålmodig og stolt?

Fortæl eleverne, at godt et år efter at afsnit 112 blev givet, forlod præsident Marsh Kirken på grund af en uoverensstemmelse over noget fløde. Lad eleverne læse George A. Smiths beretning om denne uoverensstemmelse i elevens hæfte (se afsnittet »Forstå skrifterne« til L&P 31:9–13). Læs rækken af begivenheder i skemaet på tavlen. Gå tilbage til elevens hæfte, og læs præsident Gordon B. Hinckleys udtalelse. Læs den første del af bror Marshs udtalelse, der ender med: »Hvornår og hvordan mistede du Ånden?« Henled elevernes opmærksomhed på skemaet på tavlen, og spørg: Hvornår tror I, at Thomas B. Marsh mistede Ånden? Hvorfor? Når I har talt om dette, så læs resten af bror Marshs udtalelse i elevens hæfte.

Bed nogle elever om med én sætning at fortælle, hvad de har lært af Thomas B. Marshs oplevelse. Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Jeg vil give en af nøglerne til Guds riges hemmeligheder. Det er et evigt princip, som har eksisteret hos Gud i al evighed: Det menneske, som står op for at fordømme andre, finder fejl ved kirken og siger, at den er helt ved siden af, mens han selv er retfærdig, vid da for sikkert, at et sådant menneske er på vej til apostasi, og dersom vedkommende ikke omvender sig, vil han apostasere, så sikkert som Guds lever« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 185).

Forklar, at et af de spørgsmål, der bliver stillet under et tempelebefalingsinterview, er, om vi opretholder vore ledere. Vi må være i stand til at svare ja, før vi kan få en anbefaling. Bær vidnesbyrd om, at vi ved at opretholde profeten og andre kirkeledere, kan bevare Helligånden i vores liv, og at hvis vi er kritiske over for dem, mister vi Ånden.

Lære og Pagter 113

Indledning

Apostlen Peter har sagt: »Ingen [kan] selvbestaltet . . . tyde nogen profeti i Skriften« (2 Pet 1:20). En af de største velsigelser ved fortsat åbenbaring er den hjælp, vi får til at forstå skrifterne. Ofte får vi den bedste forståelse af et skriftsted fra et andet skriftsted. Lære og Pagter 113 indeholder spørgsmål, der vedrører Esajas' tekster, sammen med profeten Joseph Smiths inspirerede svar på disse spørgsmål.

En af en profets roller er at fortolke skrifterne. Præsident J. Reuben Clark jun., der var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har forklaret:

»Kun Kirkens præsident, den præsiderende højpræst, bliver opretholdt som profet, seer og åbenbarer for Kirken, og han alene har ret til at modtage åbenbaringer for Kirken, enten nye eller tilføjende, eller til at give autoritative fortolkninger af skrifterne, som bliver bindende for Kirken« (»When Are Church Leaders' Words Entitled to Claim of Scripture?«, *Church News*, 31. juli 1954, s. 10).

Væsentlige evangeliske principper

- Herrens profet kan modtage åbenbaring, så han kan fortolke skrifterne (se L&P 113).
- Herren har gengivet nøglerne til riget og givet os præstedømmet, som rummer magten til at tilbageføre det spredte Israel og oprette Zion (se L&P 113:5–10; se også L&P 86:8–10).

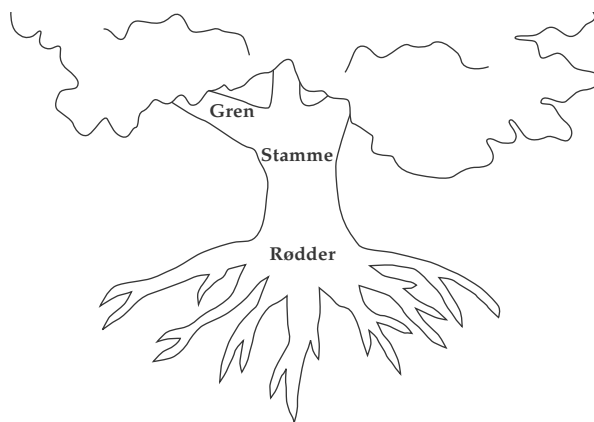
Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 267–268.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 113. Herrens profet kan modtage åbenbaring, så han kan fortolke skrifterne.

(15–20 minutter)

Lad en elev tegne et træ på tavlen (sørg for at eleven tegner rødder, en stamme og grene). Skriv betegnelser på træet, ligesom på ovenstående diagram. Lad klassen læse Esajas' Bog 11:1–5, 10, og forsøg at afgøre, hvad kvisten, stubben og roden skal forestille. Når I har talt om dette nogle minutter, lader du dem slå op i Lære og Pagter 113:1–6 og finde frem til betydningen af disse tre symboler. Spørg:

- Hvem er Isajas stub (stamme)? (se L&P 113:1–2).
- Hvilke ord i Esajas' Bog 11:1–5 beskriver Jesus Kristus?
- Hvem kan kvisten (grenen) forestille? (se L&P 113:3–4).
- Hvilke ord i vers 4 kunne beskrive Joseph Smith?

- Hvem kan roden forestille? (se L&P 113:5–6).
(Bemærk: Lad eleverne slås lidt med dette spørgsmål).
- Hvad tilhører ifølge vers 6 med rette denne person?
- Hvilket formål tjener præstedømmet og rigets nøgler?

For at hjælpe eleverne til at forstå, hvem Isajs rod er, kan du læse følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Tager vi fejl, når vi siger, at den profet ... der nævnes [i Es 11:10], er Joseph Smith, som modtog præstedømmet, og som modtog rigets nøgler, og som hævede banneret til indsamlingen af Herrens folk i vores udde-ling? Og er han ikke også den »tjener i Kristi hænder, som til dels stammer fra Isaj såvel som fra Efraim eller fra Josefs hus, til hvem der er givet stor magt?« (L&P 113:4–6). De, hvis ører er på bølgelængde med den Uendeliges hvirken, lærer betydningen af dette at kende« (*The Millennial Messiah*, s. 339–340).

Påpeg, at Moroni citerede Esajas' Bog for profeten Joseph Smith i løbet af natten mellem den 21. og 22. september 1823 og fortalte ham, at »det var ved at blive opfyldt« (JS-H 1:40).

Lad halvdelen af klassen indenad læse Esajas' Bog 52:1; Lære og Pagter 113:7–8. Lad den anden halvdel læse Esajas' Bog 52:2; Lære og Pagter 113:9–10. Bed hver gruppe om at fortælle om, hvad de har fundet ud af. Lad dem komme med eksempler på, hvordan profetens forklaringer tydeliggør Esajas' ord. Spørg: Hvordan kan det påvirke den måde, hvorpå I lytter til vore dages profet, når han taler, at vide dette?

Bær vidnesbyrd om, at Herren har velsignet os med en profet, som kan hjælpe os til at forstå skrifterne. Læs præsident J. Reuben Clark jun.'s udtalelse i indledningen til afsnit 113 ovenfor.

Lære og Pagter 114

Indledning

I Lære og Pagter 114:1 pålagde Herren ældste David W. Patten at forberede sig til en mission i foråret 1839 sammen med elleve andre. Ældste Patten var ikke i stand til at udføre denne mission, fordi han blev dræbt i en kamp mod en antimormonpøbel i oktober 1838. Hvor ældste Patten forblev trofast mod Kirken hele livet, var der nogle af dem, der blev kaldet til at tage på denne mission, der ikke var det. Herren sagde i vers 2, at de, som ikke forblev trofaste, skulle erstattes af andre. (Få yderligere oplysninger om afsnit 114 i elevens hæfte).

Der er mange måder at tjene vor himmelske Fader på i Kirken. Selv små tjenester har stor betydning. Herren har sagt: »Bliv derfor ikke trætte af at gøre godt, thi I lægger grundvolden til et stort værk, og af de små ting kommer det, som er stort« (L&P 64:33). Præsident Thomas S. Monson fra Det Første Præsidentskab har sagt:

»Ved ydmyg bøn, flittig forberedelse og trofast tjeneste kan vore hellige kaldelser lykkes for os ...

Der er ingen følelse, der overgår den, som omslutter os, når vi forstår, at vi har gået Herrens ærinde, og at han har ladet os være med til at bringe hans formål til udførelse« (*Den danske Stjerne*, jan. 1982, s. 54).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi bør forberede os nu, så vi effektivt kan tjene Herren, når vi bliver kaldet (se L&P 114:1).
- Herren erstatter dem, han kalder til at tjene, hvis de ikke er trofaste (se L&P 114; se også L&P 118).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 186, 199–200.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 268–269.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 114; 118. Herren erstatter dem, han kalder til at tjene, hvis de ikke er trofaste.

(10–15 minutter)

Syng eller læs ordene til »Jeg går, hvor du sender mig hen« (*Salmer og Sange*, nr. 178). Spørg:

- Hvilken slags tjeneste i Kirken tænker I på, når I synger denne salme?
- Hvilke ord i denne salme handler om mere end missionering?

Læs Lære og Pagter 112:19–21; 118:3, og skriv de løfter, som Herren giver dem, der trofast tjener ham, på tavlen. Spørg:

- Hvilke af disse velsignelser gælder for fuldtidsmissionærtjeneste?
- Hvilke kunne også gælde for andre kirkekaldelser?

Spørg om, hvordan det påvirker andre, når vi tjener trofast i Kirken (se Jakob 1:19). Lad eleverne læse Lære og Pagter 114; 118:1, 6. Tal om, hvad der sker med mennesker, hvis de mister deres tro og vidnesbyrd. (Lad dem slå op i elevens hæfte, hvis de skal have hjælp til svære ord i disse vers). Stil dette over for Herrens løfter, som står skrevet på tavlen.

Bed eleverne om at skrive et takkebrev til en eller anden, som har velsignet dem, mens de har varetaget en kirkekaldelse.

Lære og Pagter 115

Indledning

I vore dage omtaler nogle mennesker Kirken som »Mormonkirken«. Ældste Russell M. Nelson har sagt:

»Før man finder et andet navn som værende en gyldig erstatning, kunne en betænksom person med respekt overveje de følelser, en himmelsk forælder, som gav navnet, ville have ...

Han udstedte denne højtidelige advarsel: »Derfor skal alle mennesker tage sig i agt for, hvorledes de tager mit navn på deres læber.« »Kom i hu,« sagde han, »at det, som kommer ovenfra, er helligt og bør omtales med varsomhed« (L&P 63:61, 64). Ligesom vi ærer hans hellige navn, må vi derfor ære det navn, han har givet sin kirke« (*Stjernen*, juli 1990, s. 13, 15).

Dette navn, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, blev åbenbaret i afsnit 115. (Få yderligere oplysninger om afsnit 115 i elevens hæfte).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren har kundgjort, at hans kirke i denne uddeling skal hedde Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige (se L&P 115:3–4; se også 3 Nephi 27:8).
- Zions stave er et forsvar og et værn mod ugudelighed i de sidste dage. Herren beskytter os, når vi bygger hans templer, tilbyder i dem og følger hans profeter (se L&P 115:5–19).

Yderligere hjælpekilder

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 187.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 270–271.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter 115:1–4. Herren har kundgjort, at hans kirke i denne uddeling skal hedde Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
(15–20 minutter)

Skriv følgende navne på tavlen: *Kristi Kirke, Mormonkirken, Jesu Kristi Kirke, Guds Kirke, De Sidste Dages Helliges Kirke*. Spørg eleverne om, hvad disse navne har til fælles. (De blev alle brugt til at benævne Kirken i den første tid). Lad eleverne læse afsnitoverskriften til Lære og Pagter 115 (herunder sammendraget) og versene 1–4. Bed dem afmærke det navn, som Herren gav sin kirke (Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige). Lad eleverne læse 3 Nephi 27:8, og spørg:

- Hvorfor er det vigtigt, at Herrens kirke bærer hans navn?
- Hvor mange år efter at Kirken var blevet organiseret, blev navnet på Kirken åbenbaret? (Se L&P 20:1).
- Hvad skal en kirke derudover have for at være Jesu Kristi sande kirke? (Den skal være bygget på Jesu Kristi evangelium [se 3 Nephi 27:8], den skal have apostle og profeter [se Ef 2:19–20] og så videre).

Lad eleverne sammenligne Lære og Pagter 115:3–4 med Lære og Pagter 1:30. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad siger Herren om sin kirke i Lære og Pagter 1:30?
- Hvad gør Frelserens kirke til en »levende kirke«?
- Hvad kan vi som medlemmer af Herrens kirke gøre i dag for at behage ham?

Læs ældste Russell M. Nelsons udtalelse fra indledningen til afsnit 115 ovenfor. Tal om, hvordan vi ved at leve som et trofast medlem af Herrens kirke ærer hans navn.

Lære og Pagter 115:5–19. Zions stave er et forsvar og et værn mod ugudelighed i de sidste dage. Herren beskytter os, når vi bygger hans templer, tilbyder i dem og følger hans profeter.
(20–25 minutter)

Sæt et glas på en bakke og fyld det halvt op med vand. Læg en korkprop i glasset. Bed en elev om at holde glasset over bakken uden at lade proppen røre siderne. (Proppen vil gerne drive ud mod siderne). Sæt glasset på bakken, og fyld langsomt vand i glasset, indtil det når til randen. (Nu vil proppen gerne drive ind mod midten). Spørg klassen, hvorfor proppen driver ind mod midten. Lad eleverne kigge på vandstanden og fortælle, hvordan den er i forhold til glassets rand. (Vandstanden midt i glasset er højere end glassets rand).

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 115:5–6 og sammenligne elementerne i versene med vandet, proppen og glassets rand. Brug, i det omfang det er nødvendigt, følgende spørgsmål:

- Hvis proppen forestiller jer, og glassets rand forestiller de fristelser og synder, som omgiver os, hvad kunne det at hæve vandstanden symbolisere? (De hellige, der bliver styrket, når de efterlever evangeliet og samles i grene, ward, distrikter og stave).
- Hvordan kan andre medlemmer af Kirken give jer styrke til at hæve jer over fristelse?
- Hvad må de hellige ifølge disse vers nødvendigvis gøre for at hæve sig over fristelse?
- Hvordan kan vi rejse os og være et lys for andre? (Se Matt 5:14–16).
- Hvad betyder ordene *banner, forsvar og flugt*? (Få hjælp i elevens hæfte til nogle af disse begreber).
- På hvilke måder kan Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige være et banner, et forsvar og en flugt?

- Hvorfor er det lettere at efterleve evangeliet, når man er sammen med andre, der har lignende standarder?

Læs Lære og Pagter 115:7–11, og find ud af, hvorfor Herren ville have de hellige til at samles i Far West. (Bemærk: Få yderlige oplysninger om historien om templet i Far West i undervisningsforslaget til Lære og Pagter 124:49–55). Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Det var formålet med de himmelske råd, før verden blev til, at præstedømmets principper og love skulle bygges på folks indsamling i hver tidsalder. Forordninger i præstedømmet, der er indstiftet i himlen for verdens grundlæggelse, for menneskenes frelse, skal ikke ændres eller forandres. Alle må frelses efter samme principper.

Det er i samme hensigt, at Gud samler sit folk sammen i de sidste dage for at bygge et hus til Herren for at berede dem til forordninger og begavelser, tvætninger og salvelser osv.« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 370).

Læs Lære og Pagter 115:17–18, og lad eleverne afmærke, hvor, ud over i Far West, de hellige skulle samles. Forklar, at i Kirkens første tid blev de hellige kaldet til at leve sammen bestemte steder. Bed eleverne om at nævne nogle eksempler (Ohio, Missouri, Illinois, Utah). Brug følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball:

»I Kirkens første tid forkyndte vi, at medlemmerne skulle komme til Utah for at blive indsamlet, hovedsagelig fordi det var det eneste sted i verden, der lå et tempel. Nu ... er det ikke længere nødvendigt, at vi får medlemmerne til at rejse helt til Salt Lake City ...

Og således finder indsamlingen sted. Korea er indsamlingssted for koreanerne, Australien for australierne, Brasilien for brasilianerne, England for englænderne« (Conference Report, områdekonference i Korea, 1975, s. 60–61).

Bær vidnesbyrd om, at når vi tilbeder i templet, kan vi overvinde fristelser og nyde Herrens velsignelser. Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Jeg har et brændende ønske om, at et tempel kan placeres, så sidste dages hellige over hele verden har rimelig adgang til et tempel ... Arbejdet går omtrent så hurtigt, som vi kan klare. Det er min stadige bøn, at det på en eller anden måde er muligt at fremskynde det, så flere af vore medlemmer lettere kan få adgang til Herrens hellige hus« (Stjernen, jan. 1996, s. 56).

Lære og Pagter 116

Indledning

Steder som f.eks. Betlehem, Den Hellige Lund og højen Cumorah er hellige på grund af de begivenheder, der er fundet sted der. Andre hellige steder er Adam-ondi-Ahman i Daviess County i Missouri. Her samlede Adam sine retfærdige efterkommere inden sin død og »forudsagde ... hvad der skulle ske [dem] til sidste slægtled« (L&P 107:56; se v. 53–55). Adam-ondi-Ahman bliver også rammen om en vigtig forsamling i de sidste dage. Ældste Bruce R. McConkie har beskrevet den som »den største forsamling af trofaste hellige, der nogen sinde har været samlet på planeten jorden. Det bliver et nadvermøde. Det bliver en dommedag for de trofaste fra alle tidsaldr« (The Millennial Messiah, s. 579).

Væsentlige evangeliske principper

- Fader Adam vender tilbage til Adam-ondi-Ahman til en stor forsamling af retfærdige forud for Jesu Kristi andet komme (se L&P 116; se også Dan 7:13–14, 22; L&P 27:5–14; 107:53–56).

Yderligere hjælpemidler

- Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343, s. 187–189.
- Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 272.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Få ideer til, hvordan du kan undervise i Lære og Pagter 116, i undervisningsforslagene til Lære og Pagter 27:5–14 og 107:40–57, såvel som i oplysningerne til afsnit 107 i elevens hæfte.

Lære og Pagter 117

Indledning

Da den rige unge mand kom til Frelseren og spurgte, hvad han manglede at gøre, for at få evigt liv, gav Frelseren ham denne belæring: »Sælg alt, hvad du har, og del det ud til de fattige, så vil du have en skat i himlene. Og kom så og følg mig!« (Luk 18:22). Den unge mand »blev nedslået over det svar og gik bedrøvet bort, for han var meget velhavende«

(Mark 10:22). For nogle mennesker er materielle ejendele en af jordelivets største prøver. Da afsnit 117 blev givet, ejede Newel K. Whitney, der var biskop i Kirtland, og William Marks, der var biskoppens agent, en del ejendom, som de modsatte sig at sælge til gavn for Kirken. Men som følge af denne åbenbaring adlød de Herrens befaling. Ofte tilbringer vi for megen tid med at bekymre os om at samle jordisk gods. Gud har al magt, og når vi tjener ham og følger hans råd om først at søge hans rige, lader han alting tjene os til vores bedste (se L&P 90:24; se også Jakob 2:18–19).

Væsentlige evangeliske principper

- De hellige skal ikke begære materielle ejendele. Herren kan sørge for dem og deres familie (se L&P 117:1–8; se også L&P 88:123; 104:78–80; 118:1–3).
- Trofast tjeneste er vigtigere end den stilling, som man varetager i Kirken (se L&P 117:11; se også Matt 6:24).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 188–189.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 273–275.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 117:1–8. De hellige skal ikke begære materielle ejendele. Herren kan sørge for dem og deres familie. (10–15 minutter)

Skriv en liste som denne på tavlen:

- dyrt tøj
- en plads på et fodboldhold
- tempelægteskab
- klassepræsidentskab
- et stærkt vidnesbyrd
- en god samvittighed
- en date til en skolefest
- trofasthed i kirkekaldelse

Sig til eleverne: Forestil jer, at punkterne på tavlen beskriver jeres liv. Pludselig bliver I stillet foran Frelseren for at blive dømt.

- Hvilke af disse punkter ville da være vigtigst for jer?
- Hvorfor kunne nogle af de andre betyde mindre?

Fortæl eleverne, at vi sommetider forveksler det, der betyder mest, med det, vi gerne vil her og nu. Lad eleverne læse Lære og Pagter 117:1–4 og understrege en synd, der hænger sammen med denne forveksling. Spørg eleverne om, hvad de tror, at Herren mente, da han spurgte: »Hvad betyder jordisk gods for mig?« Læs vers 5. Lad en elev læse det andet afsnit af uddybningen af Lære og Pagter 117:1–6

i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 273).

Spørg:

- Hvad begærede bror Marks og bror Whitney?
- Læs Lære og Pagter 19:26. Hvad fortalte Herren Martin Harris i dette vers?
- Hvordan hænger dette vers sammen med Lære og Pagter 117:1–5?

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 117:6–8 og skrive et sammendrag på én sætning for hvert vers. Lad nogle elever læse en af deres sætninger.

Læs Lære og Pagter 118:3, og påpeg, hvad Herren lovede familierne til de apostle, som skulle af sted på mission. Hvordan er Herren ifølge Lære og Pagter 117:6 i stand til at sørge for disse familier? Bed eleverne om at fortælle om, hvordan de har set Herren sørge for materielle velsignelser i nødens stund til dem selv, medlemmer af deres familie eller andre, de kender.

Indledning

Som sidste dages hellige synger vi ofte »Jeg går, hvor du sender mig hen« (*Salmer og Sange*, nr. 178), når vi sender vore venner og familiemedlemmer på mission. Vi standser ikke altid op og tænker over, at i en omskiftelig verden kan deres kaldelse bringe dem i farlige situationer. Ét eksempel på dette fandt sted i 1838, da Herren befalede sine apostle at rejse fra Far West i Missouri den 26. april 1839 og tage på mission i England. Da dagen kom, havde guvernør Lilburn W. Boggs udstedt sin udryddelsesordre, og de hellige var blevet fordrevet fra Missouri. Apostlenes reaktion på denne missionskaldelse er en lektion i lydighed og tillid til Herren. (Få yderligere indsigt ved at læse oplysningerne til afsnit 118 i elevens hæfte).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren kalder andre til at erstatte de apostle, som ikke forbliver trofaste (se L&P 118:1, 6; se også ApG 1:20–26; L&P 114:2).
- Herren kalder sine tjenere til at kundgøre sit evangeliums fylde over hele verden (se L&P 118:3–5).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 190, 226–227.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 275–276.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 118. Herren kalder sine tjenere til at kundgøre sit evangeliums fylde over hele verden.
(15–20 minutter)

Lad en elev læse Lære og Pagter 118 op for klassen. Bed eleverne om at sammenligne datoen i afsnitoverskriften til denne åbenbaring med datoen i vers 5. Skriv de to datoer på tavlen. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvor skulle apostlene forkynde evangeliet? (Se afsnittet »Forstå skrifterne« til L&P 118:4 i elevens hæfte).
- Hvor befandt profeten Joseph Smith sig i foråret 1839? (Se overskriften til L&P 121).

Lad en elev læse første afsnit af »Forstå skrifterne« til Lære og Pagter 118:5 i elevens hæfte. Spørg:

- Hvor var resten af de hellige på dette tidspunkt?
- Hvor sikkert var det for apostlene at rejse tilbage til Missouri i april 1839?
- Tror I, at apostlene under disse omstændigheder kunne være blevet fritaget fra at mødes i Far West forud for deres mission? Hvorfor eller hvorfor ikke?

Læs følgende udtalelse, som blev fremsat af ældste Wilford Woodruff, mens han var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Da præsident [Brigham] Young stillede De Tolv spørgsmålet: »Brødre, hvad agter I at gøre ved dette?« var svaret: »Herren har talt, og vi må adlyde.« Vi følte, at Gud Herren havde givet befalingen, og vi havde tro til at skride til handling og udføre det, for vi mente, at det var op til ham, om vi skulle leve eller dø i forsøget på at udføre det. Vi tog af sted mod Missouri« (i *Journal of Discourses*, 13:159).

Spørg:

- Hvad lærer apostlenes indstilling til Herrens ord jer om det at holde vanskelige befalinger?
- Hvordan er denne beretning relevant for nogen, som føler, at det er for svært at tage på mission eller påtage sig en kirkekaldelse?

Bed en anden elev om at læse resten af afsnittet »Forstå skrifterne« til Lære og Pagter 118:5 i elevens hæfte. Lad derefter eleverne lave opgave A.

Lære og Pagter 119–120

Indledning

I afsnit 119 gav Herren for første gang tiendeloven, som vi efterlever den i dag. Præsident Joseph F. Smith har forklaret:

»Tiendeloven blev indstiftet, fordi medlemmerne ikke kunne holde den mere omfattende lov. Hvis vi kunne leve op til indvielsesloven, så ville der ikke være noget behov for tiendeloven, for den ville blive opslugt i den mere omfattende lov. Indvielsesloven kræver alt – tiendeloven kræver kun en tiendedel af jeres indkomst årligt« (»Discourse by President Joseph F. Smith«, *Millennial Star*, 18. juni 1894, s. 386).

I afsnit 119 defineres tiende, og i afsnit 120 forklares det, hvem der afgør, hvordan tiendemidlerne skal bruges.

Væsentlige evangeliske principper

- Det Første Præsidentskab, De Tolv Apostles Kvorum og Det Præsiderende Biskopråd forvalter Kirkens tiendemidler. Tiendemidlerne bruges til at opbygge Herrens rige for, for eksempel ved at støtte missioneringen og opføre kirkebygninger, templer og seminar- og institutbygninger (se L&P 119:1–2; 120; se også L&P 97:10–14).
- At betale tiende vil sige, at man giver Herren en tiendedel af sin årlige indkomst (se L&P 119:3–7; se også Alma 13:15).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 191.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 277–279.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 119:1–2; 120. Det Første Præsidentskab, De Tolv Apostles Kvorum og Det Præsiderende Biskopråd forvalter Kirkens tiendemidler. Tiendemidlerne bruges til at opbygge Herrens rige for.
(10–15 minutter)

Vis eleverne et billede af en kirkebygning eller et tempel. Spørg:

- Hvor meget gætter I på, det koster at bygge en kirkebygning? Et tempel?
- Hvor mange kirkebygninger tror I, der bygges hvert år i Kirken?
- Hvilke velsignelser får Kirkens medlemmer takket være disse bygninger?

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Efterhånden som Kirken vokser, bliver vi nødt til at skaffe plads til vore medlemmer. Vi bliver færdige med eller indvier 600 nye bygninger i år. Det er en kolossal bedrift« (»Larry King Live«, Ensign, nov. 1998, s. 108).

Læs Lære og Pagter 119:1–3; 120 og spørg:

Hvor får Kirken pengene fra til at bygge disse bygninger?

- Hvem afgør, hvordan disse tiendemidler skal bruges?
- Hvad andet bruges tiendemidlerne til?

Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks:

»Herren har gennem åbenbaring forklaret, at brugen af hans tiende forvaltes af hans tjenere, Det Første Præsidentskab, De Tolvs Kvorum og Det Præsiderende Biskopråd (se L&P 120). Disse midler bruges til at opføre og vedligeholde templer og kirkebygninger, til at opretholde vores verdensomspændende missionering, til at oversætte og udgive skrifterne, til forløsning af de døde, til at finansiere religionsundervisning og til at støtte andre kirkeformål, som udvælges af de tjenere, som Herren har udpeget« (*Stjernen*, juli 1994, s. 36).

Spørg: Udover at der bygges templer ved hjælp af tiendemidler, hvordan hænger tiendebetaling da sammen med tempeltjeneste? Læs følgende udtalelse af præsident George F. Richards, der var præsident for De Tolvs Kvorum:

»Tiendeloven i Kirken anses for at være så vigtig – en prøve på vores tro – at et medlem, som ikke tror og overholder den som en guddommelig lov, ikke regnes for værdig til at kunne modtage præstedømmet og templets velsignelser« (Conference Report, okt. 1945, s. 26–27).

Forklar, at vi ikke alene betaler tiende for at kunne bygge templer, men også for at vi kan være værdige til at komme i dem. Motivér eleverne til altid at betale en fuld tiende.

Lære og Pagter 119:3–7. At betale tiende vil sige, at man giver Herren en tiendedel af sin årlige indkomst. (25–30 minutter)

Vis eleverne ti ting (for eksempel ti æbler, blyanter eller stole). Fjern en af tingene, og spørg om, hvilket af evangeliets principper dette illustrerer. Læs Lære og Pagter 119:1, 3–7, og spørg:

- Hvem betaler I tiende til? (Herren, gennem hans agent, biskoppen).

- Hvad mister I i den sidste ende, hvis I ikke betaler tiende?
- Læs Malakias' Bog 3:8–10; Lære og Pagter 64:23. Hvilke velsignelser får vi ifølge disse vers ved at betale tidende?

Læs følgende udtalelser. Præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt:

»Jeg siger ikke, at hvis I betaler en ærlig tiende, går jeres drøm om et smukt hus, en Rolls Royce og en ejerlejlighed på Hawaii i opfyldelse. Herren åbner himlens vinduer i forhold til vore behov og ikke i forhold til vores begærlighed. Hvis vi betaler tiende for at blive rige, gør vi det af den forkerte årsag. Det grundlæggende formål med tiende er at forsyne Kirken med de nødvendige midler til at kunne udføre Herrens værk. Velsignelsen til giveren . . . er måske ikke altid finansiel eller materiel« (*Stjernen*, maj 1991, s. 4).

Ældste Dallin H. Oaks har sagt:

»Nogle mennesker siger: »Jeg har ikke råd til at betale tiende.« De, som stoler på Herrens løfter siger: »Jeg har ikke råd til at lade være med at betale tiende«« (*Stjernen*, juli 1994, s. 35).

Spørg:

- Hvor meget forlanger Herren i tiende ifølge vers 4?
- Hvem er en god ide at spørge til råds, hvis I har spørgsmål om tiende? (Jeres biskop).
- Hvornår mødes vi med biskoppen og erklærer vores tiendestatus? (Ved tiendeopgørelsen).

Ældste Howard W. Hunter, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Loven omfatter ganske enkelt »en tiendedel af [hele] deres . . . indkomst.« Indkomst betyder avance, modydelse, tilvækst. For en lønmodtager er det lønnen, for en virksomhed er det overskuddet af driften, for en landmand er det fortjenesten, og for enhver er det indtægten af enhver andet kilde« (Conference Report, apr. 1964, s. 35).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Kendsgerningen er, at tiendebetaling er Herren finansieringslov. Den blev givet ved åbenbaring fra ham. Det er en guddommelig lov med et storslået og smukt løfte. Den gælder for ethvert kirkemedlem,

som har nogen indtægt. Den gælder for enken i hendes armod såvel som for rigmanden i hans velstand« (»The Widow's Mite«, *Brigham Young University 1985–1986 Devotional and Fireside Speeches*, 1986, s. 9).

Præsident Brigham Young har sagt:

»Vi er ikke vores egen herre, vi er blevet købt for en pris, vi er Herrens. Vores tid, vore talenter, vores guld og sølv, vores hvede og fine mel, vores vin og vores olie, vores kvæg, og alt, hvad der findes på denne jord, som er i vores besiddelse, er Herrens, og han forlanger en tiendedel af dette til opbygningen af hans rige« (*Discourses of Brigham Young*, s. 176).

Drøft følgende spørgsmål.

- Hvad andet ud over en tiendedel af vore penge og ejendele sagde Brigham Young, at Herren forlanger? (Vores tid og talenter).
- Hvordan kan I betale af jeres tid og talenter?
- Hvad er ti procent af tyve år?
- Hvordan kan det at aftjene en mission være som en tiende af en ung mands tid?
- Hvad andet kan vi gøre for at give Herren noget af vores tid og vore talenter? (Tjene i kirkekaldelser og udføre andre tjenestegøinger).

Bær dit vidnesbyrd om tiende. Fortæl om muligt om en personlig oplevelse, der viser de velsignelser, vi får ved at betale en fuld tiende, eller bed en elev om at fortælle om en.

Lære og Pagter 121–122

Indledning

Profeten Joseph Smith og flere andre af hans kammerater blev med urette sat i fængsel i Liberty fra den 1. december 1838 til den 6. april 1839. Mens profeten var der, skrev han et brev til de hellige, der rummede en bøn på sine egne og deres vegne (se L&P 121:1–6). Et af de mest nagende spørgsmål i livet er: »Hvorfor udsættes gode mennesker for ulykker?« Herrens svar på Joseph Smiths bøn sætter prøvelserne i perspektiv og nævner de fordele, vi kan drage af at udholde dem (se L&P 121:9–46; 122).

Skønt Joseph Smiths oplevelser kan hjælpe os til at forstå vore vanskeligheder, trods andre prøvelser enhver fornuft. Ældste Harold B. Lee, der på daværende tidspunkt

var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt: »Det er ikke hensigten med religion at give svar på alle spørgsmål vedrørende Guds styring af universet, men ved tro at indgyde mennesket mod til at fortsætte på trods af de spørgsmål, som det aldrig finder svar på, på dets nuværende stade« (Conference Report, okt. 1963, s. 108).

Væsentlige evangeliske principper

- Nogle prøvelser udsættes vi for som følge af de ugudeliges handlinger. Til sidst får de ugudelige Guds retfærdighed (se L&P 121:1–25; se også Alma 14:10–11).
- De, som retfærdigt udholder prøvelser, får kundskab, erfaring og præstedømmets velsignelser og bliver ophøjet (se L&P 121:7–8, 26–33; 122).
- Kraften i præstedømmet får man ved at leve retfærdigt. Når en præstedømmebærer er verdslig, stolt eller ønsker at få herredømme over andre, mister han kraft i præstedømmet (se L&P 121:34–46).
- Ofte udøver de mennesker, som sidder i myndighedsstillinger, deres magt uretfærdigt (se L&P 121:39–40).
- Eftersom Frelseren led mere, end nogen dødelig kunne, forstår han vore lidelser og føler med os. Det hjælper os til at holde ud i vore prøvelser at have tro på ham og hans løfter (se L&P 122; se også Alma 7:11–13; L&P 19:16–19).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 204–209.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 280–286.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 18, »Himlens kræfter« (9:15), kan bruges i undervisningen af Lære og Pagter 121 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

Lære og Pagter 121:1–25. Nogle prøvelser udsættes vi for som følge af de ugudeliges handlinger. Til sidst får de ugudelige Guds retfærdighed.
(35–40 minutter)

Fortæl eleverne om nogle af de prøvelser, som Joseph Smith og andre blev udsat for, da de blev anholdt i Far West og under deres fængselsophold i fængslet i Liberty (se *Kirkens Historie i tidernes fylde*, s. 204–209). Spørg: Hvis I var blevet udsat for disse prøvelser sammen med de første hellige, hvilke spørgsmål ville I da have stillet? Skriv svarene på tavlen. Disse kan bl.a. være:

- Hvorfor skal vi udholde lidelser og vanskeligheder i dette liv?
- Hvordan kan vi bedre udholde jordelivets prøvelser?

Fortæl eleverne, at i de fire måneder, profeten Joseph Smith sad i fængsel i Liberty, blev de hellige også udsat for store trængsler, da de blev drevet fra deres hjem. Under inspiration skrev profeten et bevægende brev til Kirkens medlemmer. Brudstykker af dette brev er medtaget i Lære og Pagter 121–123. Lad eleverne læse Lære og Pagter 121:1–6, og spørg:

- Hvad minder disse vers om? (En bøn).
- Hvad lærer det jer med hensyn til at takle prøvelserne i jeres liv?
- På hvilke måder ligner de spørgsmål, Joseph Smith stillede, spørgsmålene på tavlen?
- Fremgår det af Joseph Smiths spørgsmål, at de hellige fortjente de prøvelser, de blev udsat for?
- Hvad var kilden til deres lidelser?
- Hvilke eksempler er der i vore dage på, at én persons uretfærdige valg kan volde en anden lidelser?
- Læs Første Petersbrev 2:19–21. Hvad lærer vi i disse vers om ufortjent lidelse?

Forklar, at Herrens svar på Josephs bøn findes i Lære og Pagter 121:7–46; 122. Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 121:7–24 og understrege det, som Herren siger, der vil ske for de ugudelige, som forfølger de retfærdige. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad føler I for dem, der forfølger de retfærdige?
- Læs Matthæusevangeliet 5:44; Lære og Pagter 64:9–11. Hvordan har Herren ifølge disse vers befalet os at behandle vore fjender?
- Hvad siger Herren, at der vil ske med de ugudelige, som forfølger de retfærdige?
- Hvorfor vil Herren gerne have, at vi skal overlade dommen og hævn til ham?

Læs følgende udtalelse af ældste Marion D. Hanks, der på daværende tidspunkt var assistent til De Tolv:

»For nogle år siden hørte jeg på tempelpladsen en dreng, der udøste sine hjertekvaler . . . Han havde levet i en ånd af had mod en mand, der på forbryderisk vis havde taget hans fars liv. Næsten berøvet sine sanser af sorg var han blevet overvældet af bitterhed.

Den sabbatsmorgen, da andre og jeg hørte ham, var han blevet rørt af Herrens Ånd . . . Han fortalte grædende, at han var fast besluttet på at overlade hævn til Herren og retfærdigheden til loven. Han ville ikke længere hade ham, der havde været årsag til det smertelige tab. Han ville tilgive og ville ikke et minut længere lade den nagende ånd af hævnthørst fylde sit hjerte.

Nogen tid senere kom jeg i tanke om den bevægende sabbatsmorgen og fortalte historien for en gruppe mennesker i en anden by . . . Senere fik jeg et brev fra [en mand, der havde hørt historien]. Han var taget hjem den aften og havde bedt og forberedt sig og var derefter taget hen til en mand i sit nabolag, som nogle år forinden havde tiltunget sig adgang til hans hus. Den aften, da han fik at vide, at han stod uden for døren, var hans bange nabo kommet til døren med et våben i hånden. Manden forklarede hurtigt hensigten med sit besøg, at han var kommet for at sige undskyld, at han ikke ville lade hadet fortsætte med at fortære hans liv. Han tilbød sin tilgivelse og bad om tilgivelse og gik bort i tårer, som en fri mand for første gang i flere år. Han forlod også en tidligere modstander i tårer, rystet og angerfuld« (*Ensign*, jan. 1974, s. 21).

Spørg eleverne om, hvordan had kan såre den, der hader. Motivér eleverne til at tilsidesætte alle følelser af had mod andre og til at stole på Herrens retfærdighed.

Lære og Pagter 121:26–33; 122. De, som retfærdigt udholder prøvelser, får kundskab, erfaring og præstedømmets velsignelser og bliver ophøjet. (20–25 minutter)

Vis klassen en studenterhue, en pokal, et eksamensbevis fra seminar, en lønseddel og et stykke kunst. (Hvis du ikke kan skaffe disse ting, kan du tegne dem på tavlen eller skrive ordene på tavlen). Spørg eleverne:

- Hvad har disse ting til fælles? (Man skal ofre noget for at få dem).
- Hvilke velsignelser lover Herren dem, der ofrer for at adlyde hans befalinger?

Læs Lære og Pagter 121:26–33; 122:7–9. Skriv de velsignelser, Herren har lovet, på tavlen, og hvad vi skal gøre for at få dem. Din liste kan se sådan ud:

Velsignelser, som Herren lover	Det skal vi gøre
Kundskab (se L&P 121:26, 33)	Udholde prøvelser tappert (se L&P 121:29)
Helligånden (se v. 26)	
Troner og herredømmer (se v. 29)	
Magter (se v. 29)	
Udødelig hvile (se v. 32)	
Erfaring (se L&P 122:7)	
Præstedømmet (se v. 9)	
Gud med dig evindeligt (se v. 9)	

Spørg:

- Hvordan kan disse velsignelser sammenlignes med studentehuen, pokalen og de andre ting?
- Hvad kan der ske, som gør det svært at adlyde Herren?
- Hvor svært er det at holde en befaling én gang?
- Hvor svært er det at holde den samme befaling dag efter dag?
- Læs Matthæusevangeliet 6:34; Mosiah 4:27. Hvilket råd gives der i disse vers, som kan hjælpe os til at holde ud?

Læs følgende udtalelse af ældste Franklin D. Richards, der på daværende tidspunkt var assistent til De Tolv:

»For at kunne være flittig må man lære at være vedholdende – ja, at holde ud indtil enden . . . Kan vi holde ud, indtil dagen ender, med den samme beslutsomhed og begejstring som vi havde, da dagen begyndte, selv om vi møder frustrationer og problemer? Hvert år har 365 dage, og hver dag har 24 timer, der hver kræver, at vi holder ud indtil enden. Men husk, hvad kong Benjamin sagde: »Det forlanges ikke, at et menneske skal løbe hurtigere, end det har styrke til« (Mosiah 4:27) . . .

I alle aspekter af min personlige erfaring har jeg fundet det klogt at få overblik over store marker, men at dyrke de små. Ved at få et overblik over store marker lægger man i virkeligheden en overordnet plan, som man senere udvikler i organiserede trin. Dette er en klog måde at bygge på og undgå mange skuffelser, som kan være udslaget af, at man har overanstrengt sig. At få et overblik over store marker og dyrke de små omfatter principperne om orden og flid og fører til vækst og udvikling« (Conference Report, okt. 1964, s. 77).

Spørg: Hvordan kan ældste Richards' udtalelse hjælpe jer til at holde ud til enden? Bed eleverne om at tænke over, hvilke ændringer de kan foretage i deres liv for bedre at kunne holde ud i retfærdighed.

 Lære og Pagter 121:34–46 (mesterskriftsted, L&P 121:34–36). Kraften i præstedømmet får man ved at leve retfærdigt. Når en præstedømmebærer er verdslig, stolt eller ønsker at få herredømme over andre, mister han kraft i præstedømmet. (30–35 minutter)

Vis klassen nogle stykker tråd. Bed en elev om at knække en tråd. Bed en anden elev om at knække fire tråde på én gang. Lad en tredje elev knække otte på en gang, og fortsæt, indtil der er for mange tråde til, at man kan knække dem. Vis klassen et reb, og spørg, hvad det er, der gør det stærkt (det er lavet af mange kordeller). Skriv *Præstedømmet* på tavlen, og spørg: Hvis rebet forestiller præstedømmet, hvad kunne fibrene så forestille?

Spørg: Får man automatisk kraft, når man bliver ordineret til præstedømmet? Læs følgende udtalelse af ældste Boyd K. Packer:

»Jeres myndighed får I i kraft af jeres ordination; jeres kraft får I ved lydighed og værdighed . . .

Kraften i præstedømmet får I ved at gøre jeres almindelige pligter: Deltage i møder, påtage jer opgaver, læse i skrifterne, holde visdomsordet« (*Den danske Stjerne*, apr. 1982, s. 59, 60).

Skriv *Øger kraften i præstedømmet* og *Svækker kraften i præstedømmet*. Lad eleverne læse Lære og Pagter 121:34–46 og se efter, hvad det er, der øger ens kraft i præstedømmet, og hvad der svækker den. Skriv elevernes svar og de tilhørende skriftstedsangivelser under den relevante overskrift. Jeres lister kan se sådan ud:

Øger kraften i præstedømmet	Svækker kraften i præstedømmet
Overbevisning (se v. 41)	At være verdslige ting hengivne (se v. 35)
Langmodighed (tålmodighed; se v. 41)	At trægte efter menneskelig ære (se v. 35)
Mildhed (se v. 41)	At forsøge at skjule sine synder (se v. 37)
Sagtmodighed (se v. 41)	Hovmod (se v. 37)
Kærlighed (se v. 41)	Forfængelig ærgerrighed (se v. 37)
Venlighed (se v. 42)	At forsøge at kontrollere eller øve herredømme over andre (se v. 38)
Sand kundskab (se v. 42)	At forfølge de hellige (se v. 38)
Helligånden (se v. 43)	At stride mod Gud (se v. 38)
Trofasthed (se v. 44)	At udøve uretfærdigt herredømme (se v. 39)
	Hykleri (se v. 42)
Dydige tanker (se v. 45)	Svig (se v. 42)

Spørg:

- Hvad sker der ifølge vers 37 med præstedømmet for dem, der ikke lever retskaffent?
- Hvad sker der ifølge versene 45–46, når vi lever retskaffent?
- Hvordan kan disse velsignelser påvirke dig i dit liv?

Læs følgende udtalelse af præsident Melvin J. Ballard, der på daværende tidspunkt var missionspræsident for USA's nordvestlige stater, og som senere blev apostel:

»Vi har lært, at den største gave, som Gud har givet os, og den største gave, som hans børn nogen sinde har eller kommer til at nyde på denne jord, er Helligåndens ledsagelse. Vi har ved kontakt med ham, ved fællesskab med ham, lært, at virkelig inspiration og virkelig kraft findes i Helligåndens ledsagelse« (Conference Report, apr. 1910, s. 41).

Bær vidnesbyrd om vigtigheden af at leve retskaffent, så vi kan få velsignelserne ved at have kraften i præstedømmet i vores liv.

Lære og Pagter 121:39–40. Ofte udøver de mennesker, som sidder i myndighedsstillinger, deres magt uretfærdigt. (10–15 minutter)

Spørg eleverne: Hvem var kong Saul, David og Salomo? (De var konger i Israel, dengang Israel var på det højeste af sin storhed). Bed en elev, som kender historien om disse mænd, om at fortælle, hvordan hver af dem begyndte, og om han forblev retskaffent. (Hver af dem begyndte retskaffent, men hver af dem faldt fra Herren på forskellige tidspunkter).

Der var 39 herskere i Israel og Juda efter Saul, David og Salomo. I Bibelen står der, at kun otte af disse herskere gjorde det, der var ret i Herrens øjne. Spørg: Hvorfor tror I, at kun otte af 39 herskere gjorde det rette?

Læs Lære og Pagter 121:39 og tal om, hvordan det hænger sammen med de fordums herskere i Israel. Spørg:

- Hvem andre har svært ved at udøve retfærdig myndighed?
- Hvilke eksempler på uretfærdigt herredømme har I set i skrifterne eller i Kirkens historie?
- Hvad kan I gøre for at undgå uretfærdige handlinger, næste gang I har et ansvar som leder?

Lære og Pagter 122. Eftersom Frelseren led mere, end nogen dødelig kunne, forstår han vore lidelser og føler med os. Det hjælper os til at holde ud i vore prøvelser at have tro på ham og hans løfter. (30–35 minutter)

Spørg nogle elever, hvem de henvender sig til for at få gode råd og trøst, når de har problemer. Skriv deres svar på tavlen (disse kan være deres forældre, biskoppen, venner, ældre søskende). Spørg:

- Hvorfor henvender I jer til disse personer?
- Hvorfor henvender I jer ikke til en fremmed eller et barn?

- Hvad har de personer, der er nævnt på tavlen, til fælles, som giver jer tillid til, at de kan hjælpe? (Et svar er, at de har erfaring).
- Blandt alle de mennesker, der nogen sinde har levet, hvem har da mest erfaring, mest medfølelse og mest inspiration? (Se Mosiah 3:7; 3 Nephi 17:4–8; L&P 43:24).
- Læs Alma 7:11–13. Hvordan er det muligt, at nogen, hvis jordiske liv var så kort, kunne være den mest erfarne?
- Hvorfor udholdt Jesus ifølge vers 12 denne store lidelse?

Mind eleverne om de prøvelser, som profeten Joseph Smith led i fængslet i Liberty. Lad dem læse afsnitoverskriften til Lære og Pagter 122. Spørg: Hvem henvendte Joseph sig til for at få råd og trøst? Del klassen op i to grupper. Lad den første gruppe studere versene 1–8 og finde de prøvelser, Herren sagde Joseph skulle eller måske kom til at opleve. Lad den anden gruppe læse de samme vers for at finde den opmuntring som Herren gav Joseph. Lad en fra hver gruppe fremlægge, hvad de har fundet frem til. Drøft følgende spørgsmål.

- Hvorfor lader Herren os have prøvelser?
- På hvilken måde kan prøvelser være til vores bedste?
- Hvordan kan nogen, som har oplevet livets prøvelser, bedre påskønne Frelserens lidelser under forsoningen?
- Hvorfor kan vi henvende os til Frelseren midt i vore prøvelser?

Læs følgende udtalelser: Ældste Orson F. Whitney har sagt:

»Når vi ønsker råd og trøst, henvender vi os ikke til børn eller til dem, som kun kender til fornøjelser og selvtilfredsstillelse. Vi henvender os til mænd og kvinder, som er eftertænkssomme og har vores sympati, mænd og kvinder, som selv har lidt og kan give os den trøst, vi har behov for. Er dette ikke Guds hensigt med, at hans børn skal lide? Han ønsker, at de skal blive som han selv. Gud har lidt langt mere end noget menneske har eller nogen sinde kommer til, og han er derfor den store kilde til medfølelse og trøst ...

Der ligger altid en velsignelse i sorg og ydmygelse. De, som går glip af dette, er ikke heldige. »Herren tugter den, han elsker« ... Blomster afgiver den største velduft, når de bliver knust. Mænd og kvinder må lide lige så meget for at få det bedste frem i dem« (»A Lesson from the Book of Job«, *Improvement Era*, nov. 1918, s. 7).

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolvs Kvorum har skrevet:

»Sårene i [Herrens] hænder, fødder og side er tegn på, at i jordelivet udsættes både de rene og fuldkomne for smerte. De er tegn på, at genvordigheder *ikke* er bevis på, at Gud ikke elsker os. Det er en vigtig og

fortrøstningsfuld kendsgerning, at det er den sårede Kristus, der kommer os til undsætning. Han, som har ofrets ar, kærlighedens sår, symbolerne på ydmyghed og tilgivelse, er vores sjæls anfører. Dette bevis på smerte i jordelivet er utvivlsomt givet med henblik på at indgyde håb for andre, som er krænkede og sårede af livet, måske endog i deres venners hus« (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, 1997, s. 259).

Læs også udtalelsen af ældste Harold B. Lee i indledningen til afsnit 121–122 (s. 201). Tal med eleverne om, hvordan principperne i afsnit 122 kan hjælpe os til bedre at holde ud i vore prøvelser.

Lære og Pagter 123

Indledning

Profeten sad stadig i fængslet i Liberty, da Lære og Pagter 123 blev nedskrevet (se indledningen til afsnittene 121–122 [s. 201]).

Væsentlige evangeliske principper

- Profeten pålagde Kirken at skrive en beretning om de forurettelser, der var blevet begået mod medlemmerne, så de kunne søge om retfærdighed fra jordiske regeringer og fra Gud (se L&P 123:1–11; se også L&P 101:85–92).
- Mange mennesker over hele jorden er bedraget af menneskers snuheit, og ville antage sandheden, hvis de vidste, hvor de kunne finde den (se L&P 123:12–17; se også L&P 76:75).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 204–209.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 286–287.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 123:1–11. Profeten pålagde Kirken at skrive en beretning om de forurettelser, der var blevet begået mod medlemmerne, så de kunne søge om retfærdighed fra jordiske regeringer og fra Gud. (35–40 minutter)

Lad eleverne læse afsnitoverskriften til Lære og Pagter 123, også sammenfatningen, og finde frem til det råd, som profeten Joseph Smith gav de hellige i dette afsnit. Del

klassen op i to grupper. Bed en gruppe om at læse versene 1–5 og skrive, hvilke oplysninger profeten Joseph Smith pålagde de hellige at indsamle, på tavlen. Lad den anden gruppe studere versene 6–12 og skrive, hvorfor disse oplysninger skulle indsamles. Listen kan se sådan ud:

Oplysninger, der skulle indsamles	Hvorfor
Lidelser og forurettelser (se v. 1)	For at kunne offentliggøre dem for hele verden (se v. 6)
Skade på ejendom (se v. 2)	For at kunne forelægge dem for regeringsoverhovederne (se v. 6)
Skade på personer (se v. 2)	Så nationen ikke skal have nogen undskyldning, når Guds straffedomme rammer den (se v. 6)
Navne på forfølgere (se v. 3)	Vi skylder Gud det (se v. 7)
Smædeskrifter (se v. 4–5)	Vi skylder vore familier det (se v. 7)
Al den uretfærdige behandling, som de hellige har lidt (se v. 5)	Vi skylder enkerne og de forældreløse det (se v. 9)
	Vi skylder den opvoksende slægt det (se v. 11)
	For at sandheden kan blive kendt (se v. 12)

Forklar, at de hellige var lydige mod profetens råd og indsamlede talrige beretninger om deres forfølgelser. Bed tre elever om at læse følgende beretninger, der blev indsamlet om disse forfølgelser:

»General Clark kom til Caldwell med sine tropper. Jeg boede omkring 3 km fra Far West i nærheden af Mr. Gad Yale. Nogle af general Clarks tropper kom over til Mr. Yales hus og opholdt sig der i omkring to dage og ødelagde en stor del af ejendommen. De rev begge gulve i huset op, dræbte deres fjerkræ og svin og satte ild til en høstak ... som var blevet helt ødelagt. Fra Mr. Yale tog de al den majs, som de ville have til deres heste, og jeg tror, at han fik ødelagt omkring ti hektar ... Nogle af de svin, som de skød, fik lov at ligge og rådne på jorden. Jeg så dem bære en seng og noget sengetøj ud og noget tøj« (Mary K. Miles, i Clark V. Johnson, red., *Mormon Redress Petitions: Documents of the 1833–1838 Missouri Conflict*, 1992, s. 496–497).

»Jeg, Delia Reed, flyttede til Missouri i året 1836. Min mand døde, kort efter at vi var ankommet, og jeg stod alene med syv små børn. Jeg flyttede derefter til Caldwell County, kom lidt mere på fode [og] fortsatte på ovennævnte gård indtil efteråret 1838.

Da problemerne mellem indbyggerne og mormonerne opstod, blev jeg og resten af vores samfund tvunget til at forlade staten ... Jeg blev nødt til at ofre ... det meste af min ejendom, så min familie blev spredt, og jeg måtte dagligt tjene til livets fornødenheder blandt fremmede« (Delia Reed, *Mormon Redress Petitions*, s. 523).

»Jeg bekræfter herved, at min far gjorde ophold ved Haun's Mill og boede i et telt, dengang massakren fandt sted dér. Jeg var i teltet, da kompagniet red ind. Nogle medlemmerne råbte til kvinderne og børnene, at de skulle komme ud af teltene. Jeg løb ind i smedens værksted, hvor min far var. Jeg krøb ind under blæsebælgene, ligesom min bror og en anden dreng ved navn Charles Merrick gjorde. Jeg blev såret i hoften, min bror blev skudt gennem hovedet, og den anden dreng blev ramt af tre skud, som han senere døde af. Min mor siger, at jeg blev otte år sidste måned. Jeg så nogle af vore fjender trække min fars støvler af, før han døde« (Alma Smith, *Mormon Redress Petitions*, s. 537).

Spørg: Hvordan hjælper disse beretninger dig til bedre at forstå de forfølgelser, de hellige blev udsat for? Spørg eleverne, om de ved, hvad der kom ud af indsamlingen af disse oplysninger. Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Forgæves har vi søgt domstolene og de lovgivende myndigheder i Missouri om erstatning for vore forurettelser og om gengivelse af vore rettigheder. Forgæves har vi søgt om at få vores ret til og erstatning for vore ejendomme i kongressens sale og ved præsidentens hånd. Den eneste trøst vi indtil videre har fået fra disse vores lands højeste domstole og nådestole er, at vores sag er retfærdig, men regeringen evner ikke at give os oprejsning« (*History of the Church*, 6:89).

Hjælp eleverne til at forstå, at vi ikke altid kan få retfærdighed i jordelivet, men i den sidste ende vil Herren bringe alt i orden. Efter at de hellige var blevet fordrevet fra New York, Ohio, Missouri og Illinois, bosatte de sig i Rocky Mountains langt fra det østlige stater. Spørg eleverne om, hvilke dramatiske begivenheder disse stater blev inddraget i kort efter at de hellige var rejst. (Den amerikanske borgerkrig).

Fortæl eleverne om følgende begivenhed. Mens profeten Joseph Smith sad fængslet i Liberty, tilbød en mand profetens advokat, Alexander Doniphan, en stykke jord i Jackson County som betaling af en gæld. Da manden rejste, sagde profeten til Doniphan:

»Jeg råder dig til ikke at tage imod nogen jord i Jackson County som betaling af gæld. Guds vrede hænger over Jackson County. Guds folk er hensynsløst blevet fordrevet derfra, og du skal leve længe nok til at se den dag, da det bliver hjem søgt af ild og sværd. Hærskarers Herre vil feje det ud med ødelæggelsens kost. Markerne og husene skal blive ødelagt, og kun skorstenene skal stå tilbage til at vidne om ødelæggelsen« (i B. H. Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 1:538).

Alexander Doniphan sagde senere, at han kom i tanke om denne profeti, da Jackson County blev lagt øde under borgerkrigen.

Abraham Lincoln, der var USA's præsident under borgerkrigen, har skrevet:

»Når nu vores eget elskede land, der engang ved Guds velsignelse var forenet, blomstrende og lykkeligt, er plaget af splittelse og borgerkrig, er det især passende for os at anerkende Guds hånd i denne forfærdelige hjem søgelse og i bedrøvelig erindring om vore egne fejl og forbrydelser som et land og som borgere at ydmyge os for ham og at bede ham om hans barmhjerlighed – at bede om, at vi må blive skånet for yderligere straffe, skønt vi helt med rette fortjener dem« (»Proclamation of a National Fast Day, Aug. 12, 1861«, *The Speeches of Abraham Lincoln*, 1908, s. 339–340).

Læs Lære og Pagter 123:6, og spørg:

- Hvilken del af dette vers blev opfyldt under borgerkrigen?
- Hvilken sammenhæng er der mellem de helliges optegnelse af deres forfølgelser og denne krig? (se L&P 87:2–3, 7; 123:6, 15).

Læs vers 17. Hvordan kan dette vers indgyde håb for de hellige, som er blevet forfulgt?

Lære og Pagter 123:12–17. Mange mennesker over hele jorden er bedraget af menneskers snuheit, men ville antage sandheden, hvis de vidste, hvor de kunne finde den. (15–20 minutter)

Spørg eleverne, om de nogen sinde har hørt mennesker fortælle løgne om Kirken eller set dem uddele antimormonsk litteratur. Spørg:

- Hvad følte I?
- Hvordan tror I, at antimormonsk litteratur eller løgne om Kirken påvirker dem, der ikke tilhører vores tro?

Læs Lære og Pagter 123:12–15, og se efter svar på følgende spørgsmål:

- Hvordan påvirkede falske lærdomme om Kirken mennesker dengang?
- Hvad bør vi gøre for at udbrede sandheden om Kirken over hele verden?
- Hvorfor er det vigtigt at bringe »mørkets skjulte ting« frem i lyset? (v. 13).
- Hvor mange kræfter bør vi ifølge disse vers lægge i denne sag?

Læs versene 16–17, og spørg:

- Hvilke små ting har afgørende betydning for et skib under et uvejr?
- Hvad menes der med ror? (Den rorpind eller det ror, hvormed man betjener skibsroret). Hvordan styrer man et skib?
- Hvis vi alle gør, hvad vi kan, hvad vil Herren så gøre?

Læs følgende beretninger. Præsident Harold B. Lee har sagt:

»Jeg var i Manti i Utah for nogle år siden. Da vi trådte udenfor efter lederskabsmødet lørdag aften, blæste der en voldsom snestorm. På vej hjem til stavspræsidenten standsede han bilen og vendte sig om mod tempelhøjen. Der stod templet majestætisk. Vi sad ganske stille et øjeblik, inspireret af synet af det smukke, hellige sted. Han sagde: »Ved De hvad, bror Lee, dette tempel er aldrig smukkere, end når det er indhyllet i tæt tåge eller i et tæt, heftigt uvejr.«

På samme måde er Jesu Kristi evangelium aldrig smukke, end når vi hver især har et inderligt behov, eller når vi oplever et indre uvejr, eller når der hersker forvirring eller uro« (Conference Report, okt. 1972, s. 175; eller *Ensign*, jan. 1973, s. 133).

Ældste Marvin J. Ashton har sagt:

»For nogle måneder siden kom det nogle af vore missionærer på en fjerntliggende ø i Stillehavet for øre, at jeg snart kom besøg i et par dage. Da jeg ankom, ventede missionærerne ivrigt på at kunne komme til at vise mig noget antimormonsk litteratur, der blev omdelt i deres område. De var foruroligede over beskyldningerne og var opsatte på at planlægge deres gengældelse.

Ældsterne satte sig på kanten af stolen, mens jeg læse bagtalelsen og de falske anklager, der var blevet udsendt af en præst, som åbenbart følte sig truet af deres tilstedeværelse og medgang. Mens jeg læste den pjece, der indeholdt de ondsindede og latterlige udtalelser, smilede jeg faktisk, hvilket overraskede mine unge kammerater meget. Da jeg var færdig, spurgte de: »Hvad gør vi så nu? Hvordan kan vi bedst imødegå sådanne løgne?«

Jeg svarede: »Hvad angår forfatteren til disse ord, så gør vi intet. Vi har ikke tid til at strides. Vi har kun tid til at tjene vor himmelske Fader. I skal ikke strides med nogen. Opfør jer som gentlemen med ro og overbevisning, så lover jeg jer succes'« (*Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 11).

Spørg:

- Hvordan bør vi reagere på antimormonsk litteratur?
- Læs 2 Nephi 32:5; Moroni 10:5. Hvordan er disse vers med til at besvare dette spørgsmål?
- Hvordan bør rådet fra vore nuværende kirkeledere påvirke vores beslutning om, hvorledes vi vil reagere?

Lære og Pagter 124–125

Indledning

De hellige blev fordrevet fra Missouri i vinteren 1838–1839. De nåede til Illinois og Iowa, hvor de slog sig ned på begge sider af Mississippifloden. På den side, der grænsede op til Illinois, byggede de Nauvoo, Den Smukke By. På den side, der grænsede op til Iowa, byggede de Zarahemla og Nashville. (Se L&P 125). De hellige havde større politisk indflydelse i Illinois end i Missouri. De dannede en milit, grundlagde et universitet og ordnede deres egne forhold i byen. Men disse aktiviteter var mindre væsentlige i forhold til et vigtigere værk.

Præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum, har skrevet:

»Næsten lige efter at profeten og hans brødre var ankommet til Nauvoo fra deres fængsling og forfølgelser i Missouri, gav Herren pålæg om, at der skulle bygges et tempel i Nauvoo. På dette tidspunkt var hele læren om frelse for afdøde blevet åbenbaret, og vigtigheden af at udføre ordinancer for de døde blev indprentet i Joseph Smiths sind og gennem ham i taler og breve i de helliges. Joseph Smith havde utvivlsomt bedt til Herren angående dette emne, og denne åbenbaring [L&P 124] er et svar på hans bøn« (*Church History and Modern Revelation*, 2 bind, 1953, 2:265–266).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Studér hver angivne skriftstedsblok under bøn og tænk over principperne under denne overskrift, før du forbereder dine lektioner.

- Herren befalede Kirken at udfærdige en proklamation om evangeliet og sende den til jordens herskere (se L&P 124:1–11).
- Herren kender sine tjenere hver især og giver dem råd og vejledning ved personlig åbenbaring og inspirerede ledere (se L&P 124:12–21, 62–118; se også Alma 5:37–41).
- Templet er det eneste sted, hvor man kan modtage fylden af de præstedømmeordinancer, hvormed man kan forløse de levende og de døde (se L&P 124:25–45, 55; se også L&P 128:11–15).
- Hvis vi ihærdigt forsøger at efterleve Herrens befalinger, men bliver hindret af vore fjender, holder Herren dem ansvarlige, ikke os. Han kan ændre sine befalinger,

og han kan velsigne os i vore trofaste bestræbelser på trods af vore manglende evner (se L&P 124:45–54; se også L&P 56:3–4).

- Vi bør undgå at vores visdom går forud for Herrens eller hans tjeneres (se L&P 124:84–85; se også Es 55:8–9; 2 Nephi 9:28–29).
- Herren har oprettet præstedømmeembeder for at udruste de hellige til at gøre tjeneste og fuldkommengøre de hellige (se L&P 124:91–93, 123–143; se også Ef 4:11–16).
- Herren befaler de hellige at samles og forberede sig til det, der skal ske i fremtiden (se L&P 125; se også L&P 82:14; 115:5–6).

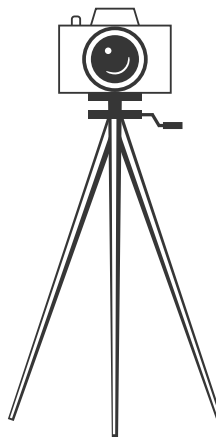
Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 240–242, 251–254, 289, 304–306.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 288–296.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt forslagene under denne overskrift, eller brug nogle af dine egne, mens du forbereder dig på at undervise i den angivne skriftstedsblok.

 Lære og Pagter 124. Kirkens trefoldige mission går ud på at forkynde evangeliet, fuldkommengøre de hellige og forløse de døde. (50–60 minutter)

Vis et kamera på et trebenet stativ (eller tegn et på tavlen). Spørg eleverne:

- Hvilket formål tjener det trebenede stativ, når man skal tage billeder?
- Hvad kunne der ske med billedet, hvis jeres trebenede stativ manglede et ben?

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Kirkens mission er herlig – at opfordre os alle til at komme til Kristus ved at forkynde evangeliet, fuldkommengøre vores liv og forløse vore døde. Når vi kommer til Kristus, velsigner vi os selv, vores familie og vor himmelske Faders børn, både de levende og de døde« (*Stjernen*, juli 1988, s. 77).

Spørg:

- På hvilken måde kan man sammenligne Kirkens mission med et trebenet stativ?
- Hvad ville der ske, hvis Kirkens medlemmer missionerede og adlød befalingerne, men ikke gjorde tempeltjeneste?

Bed eleverne om at løbe følgende tre grupper vers igennem: Lære og Pagter 124:1–5, 25–30, 143–145. Lad dem se efter ord eller udtryk, der handler om hver del af Kirkens trefoldige mission. Fortæl dem, at Kirkens mission er et af de centrale budskaber i afsnit 124, og studér dernæst hver del af missionen som klasse.

Forkynd evangeliet

Skriv statsministerens navn på tavlen. Sig til eleverne: Forestil jer, at I er ved at undervise statsministeren i evangeliet.

- Hvordan kunne det være at »forkynde evangeliet« for statsministeren?
- Hvorfor kunne det være svært?
- Hvad ville I være mest bange for?

Læs Lære og Pagter 124:1–3, og find ud af, hvad Joseph Smith blev kaldet til at gøre. (»Forkynde« for konger, herskere og mennesker fra alle nationer). Lad eleverne gennemlæse versene 3–11, og spørg:

- Hvad står der i vers 5, 8 og 10, at denne proklamation skal indeholde?
- Hvad er »hjem søgelsens dag«, som alle skal forberede sig på? (Det andet komme).
- Hvordan får forkyndelsen af evangeliet konger og ikke-jøder til at være med til at bygge Zion? (Se v. 6, 9, 11).
- Hvad sagde Herren ifølge vers 7 om det at frygte mennesker i høje stillinger?

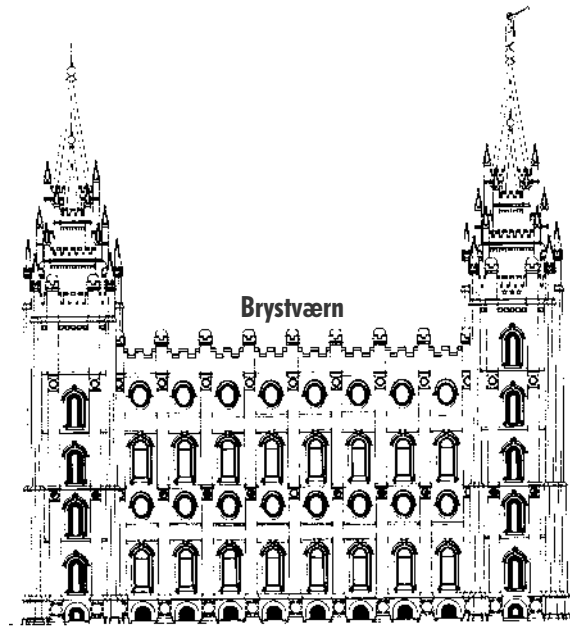
Bær vidnesbyrd om, at Jesu Kristi evangelium er langt vigtigere end nogen stilling, som man kan bestride. Vi må frimodigt forkynde vores budskab til alle, uanset deres status i livet.

Læs Lære og Pagter 124:23, 60, og spørg:

- Hvad ville Herren gerne have, at de hellige i Nauvoo skulle tilbyde deres besøgende? (Forklar, at Nauvoo House var et hotel, som de hellige blev befalet at bygge til gennemrejsende).
- Hvad kan vi gøre i vore dage for at få besøgende i Zions stave til at føle sig velkommen?
- Hvad ønskede Herren, at de besøgende i Zion skulle »betragte« eller tænke over?
- Hvorfor tror I, at Herren sagde, at de skulle »gruble« (v. 23) over hans ord og ikke kun læse det?

Forløse de døde

Vis eleverne et billede af templet i Salt Lake City. (Du kan bruge nedenstående tegning eller *Evangelisk kunst*, nr. 502). Henled opmærksomheden på brystværnet øverst på midtermuren.

Spørg: Hvad fortæller brystværnet om templet? (Templet er et beskyttelsessted). Læs Lære og Pagter 124:10–11, 36 og se efter ord, der beskriver templets beskyttende kraft. Spørg: Hvilken slags sikkerhed og tilflugt kan det være, Herren taler om? Lad en elev læse følgende udtalelse af præsident James E. Faust, der er rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Behovet for templer i hele verden er stort. Det er fordi, de er åndelige helligdomme. De, som kommer i templerne, kan finde beskyttelse mod Satan og hans ønske om at ødelægge dem og deres familier« (*Liahona*, jan. 1999, s. 69).

Spørg: Hvordan kan templet beskytte jer og jeres familie mod Satan? Lad eleverne løbe versene 26–44 igennem og vælge et skriftsted, de mener bedst illustrerer vigtigheden af templet. Lad nogle elever læse deres skriftsted og forklare, hvor de har valgt netop det.

Sig til eleverne: Forestil jer, at I sidder i en bil på vej til en fjerntliggende by. Til turen skal der bruges en hel tankfuld benzin, og der er ingen tankstationer langs vejen. (*Bemærk:* Du kan bruge et rejsemål, som dine elever kender). Spørg:

- Hvad ville I gøre, hvis I efter flere timers kørsel opdager, at I er taget hjemmefra med kun en halv tankfuld benzin?
- Hvad hvis I først opdagede dette, efter at det var for sent at vende om efter mere benzin?

Forklar, at det er muligt at komme i en lignende knibe åndeligt set. Læs vers 28, og se efter den årsag, Herren giver til at bygge et tempel (at gengive præstedømmets fylde). Spørg:

- Hvad tror I, »præstedømmets fylde« er? (Ifølge ældste Bruce R. McConkie, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds, hentyder dette til »fylden af præstedømmets velsignelser. *Disse velsignelser findes kun i Guds templer*« [*Mormon Doctrine*, 2. udg., 1966, s. 482]).
- Hvilken sammenhæng er der i analogien mellem ordet *fyldte* og det at nå til jeres rejsemål? Hvordan hænger det sammen med det at nå til jeres åndelige rejsemål?
- Hvilket åndeligt rejsemål bør vi alle stræbe efter?
- Hvilke præstedømmeordinancer udføres der i templet for både levende og døde? (Dåb for afdøde [se v. 29, 39]; tvættelser, salvelser og begavelsen [se v. 39]; celestial vielse og beseglinger [se L&P 132:19]. *Bemærk*: Husk på den hellige beskaffenhed af tempelordinancerne, når I taler om disse vers).

Bed en elev om at læse følgende udtalelser. Præsident Brigham Young har sagt:

»Jeres begavelse går ud på at modtage i Herrens hus alle de ordinancer, som er nødvendige for jer for at I, efter at I har forladt dette liv, kan vandre tilbage til Faderens nærhed« (*Discourses of Brigham Young*, udv. John A. Widtsoe, 1941, s. 416).

Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»Vi kan bestræbe os på at komme i de hellige templer ofte for regelmæssigt at udføre vigtige ordinancer for andre, som er gået forud for os. Tempeltjeneste sætter os i stand til at gøre det for andre, som de ikke kan gøre for sig selv. Det er en kærlighedsgerning, der lader vore forfædre fortsætte deres udvikling frem mod evigt liv. Lige så værdifuldt og nyttigt som tempeltjeneste er for dem, lige så værdifuldt er det for os. Herrens hus er et sted, hvor vi kan trække os tilbage fra det verdslige og se vores liv i et evigt perspektiv. Vi kan grunde over de belæring og pagter, som hjælper os til klarere at kunne forstå frelsesplanen og den uendelige kærlighed, som vor himmelske Fader har til sine børn. Vi kan grunde over vores forhold til Gud, den evige Fader, og hans søn, Jesus Kristus« (*Stjernen*, juli 1992, s. 83–84).

Fuldkommengør de hellige

Bed eleverne om at forestille sig, at de er medlemmer af Nauvoos 1. Ward. Lad dem læse Lære og Pagter 124:133–137, 141–142 og finde frem til de kirkestillinger, der bliver organiseret. Forklar, at det biskopråd, der er beskrevet i vers 141, er Det Præsiderende Biskopråd, men at Herren

fra og med perioden i Nauvoo også kaldte biskopper for ward. Giv eleverne til opgave at tjene i hver af de stillinger, der er nævnt i disse vers, og udpeg en biskop for wardet. Spørg om, hvilke andre organisationer, som er almindelige i et ward i vore dage, der ikke er nævnt i disse vers. (Hjælpeforeningen, Primary, Unge Piger, Søndagsskolen). Lad den elev, der er blevet udpeget til biskop, organisere de manglende hjælpeorganisationer ud fra de resterende elever.

Bed klassen om at tænke på antallet af personer, der skal bruges for at kunne forsyne et ward eller en gren med ledere. Spørg:

- Hvilke ofre tror I, at disse personer yder?
- Hvorfor tror I, at Herren har givet os disse organisationer?

Læs vers 143, og find frem til, hvorfor Herren har givet os disse organisationer. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan »hjælper« disse organisationer jer?
- På hvilken måde er de ligesom en »styrelse«?
- Hvilke velsignelser kan de hellige få i den sidste ende som følge af Kirkens organisationer?
- Læs Efeserbrevet 4:11–16. På hvilke måder er den organisation, der er beskrevet i disse vers, magen til den, der er beskrevet i afsnit 124?
- Hvad kan I gøre for at være med til at fuldkommengøre de hellige og grundfæste Zion?

Lad en elev læse følgende udtalelse af præsident Howard W. Hunter:

»Jeg opfordrer alle Kirkens medlemmer til i deres liv at vise stadig større opmærksomhed over for vor Herre Jesu Kristi liv og eksempel, især over for den kærlighed, det håb og den barmhjertighed, han viste. Jeg beder om, at vi vil behandle hinanden med mere venlighed, mere tålmodigt, mere høfligt og være mere tilgivende.

Til dem, der har overtrådt eller er blevet fornærmet, siger vi: Kom tilbage. Omvendelsens vej kan til tider være vanskelig, men den løfter os stadig opad og fører til fuldstændig tilgivelse.

Til dem, der er såret eller kæmper med problemer og er bange, siger vi: Kom tilbage. Stå sammen med os i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Opfat helt bogstaveligt Herrens invitation: »Kom, følg mig« (se Matt 16:24; 19:21; Mark 8:34; 10, 21; Luk 9:23; 18:22; Joh 21:22; L&P 38:22). Han er den eneste sikre vej; han er verdens lys.

Vi vil, som I vil forvente af os, fortsat holde fast ved de høje standarder for opførelse, som definerer en sidste dages hellig. Det er Herren, som har fastsat disse standarder, og vi har ikke lov til at tilsidesætte dem« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 7).

Afslut med at læse følgende udtalelse, ligeledes af præsident Hunter:

»Alle vore anstrengelser med at forkynde evangeliet, fuldkommengøre de hellige og forløse de døde fører til det hellige tempel. Det skyldes, at tempelordinancerne er absolut afgørende; vi kan ikke vende tilbage til Guds nærhed uden dem. Jeg opfordrer enhver til værdigt at besøge templet eller at arbejde hen imod den dag, hvor I kan træde ind i det hellige hus for at modtage jeres ordinancer og pagter« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 88).

Lære og Pagter 124:12–21, 62–118. Herren kender os hver især og giver os råd og vejledning ved personlig åbenbaring og inspirerede ledere.

(20–25 minutter)

Skriv følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales fra De Tolvs Kvorum på tavlen: »Om vi lytter til vores profets råd, bliver vi stærkere og er i stand til at klare jordelivets prøvelser« (*Stjernen*, juli 1995, s. 16). Spørg eleverne om, hvad de mener, der er det vigtigste lille ord i denne udtalelse. Spørg: Hvorfor er ordet *om* så betydningsfuldt?

Fortæl eleverne, at flere af dem, der er nævnt i afsnit 124, senere faldt fra Kirken. Lad eleverne læse versene 16–17, 103–110 og afmærke ordet *om*, hver gang det forekommer, og sætningen der følger efter. Spørg:

- Hvilke tre mænd omtales i disse vers?
- Hvilke velsignelser lovede Herren John C. Bennett og Sidney Rigdon?
- Hvilke »om«-sætninger gav Herren sammen med disse løfter?
- Hvad lærer dette dig om Herrens løfter i jeres eget liv?

Skriv følgende navne og skriftsteder på tavlen:

- Hyrum Smith (se v. 15, 91–96)
- John C. Bennett (se v. 16–17)
- Vinson Knight (se v. 74–76)
- William Law (se v. 82–83, 87–90)

Bed eleverne om at vælge et navn, læse de tilhørende vers, og skrive svarene på følgende spørgsmål:

- Hvilke ord eller udtryk viser, at Herren kendte denne mand personligt?
- Hvilket råd eller vejledning gav Herren denne person?
- Hvilke velsignelser fik denne person eller blev han lovet for sin lydighed?

Forklar, at ud af disse fire mænd forblev kun Hyrum Smith og Vinson Knight trofaste. Spørg:

- Hvad kan vi lære af disse mænds erfaringer?

- Læs vers 45–46, 48. Hvilke velsignelser får de, der adlyder Herrens tjenere? (Se v. 45).
- Hvad får de, der er ulydige ifølge vers 48?
- Hvem kan man give skylden for Guds straffedomme over de ulydige?
- Læs Lære og Pagter 90:5. Hvordan bør vi ifølge dette vers modtage det, som Herrens tjenere lærer os?

Lad en elev læse følgende udtalelse af præsident N. Eldon Tanner, der var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»For nylig blev der holdt et internationalt firesidemøde for Kirkens kvinder, og præsidentinden for Unge Piger, Elaine Cannon, udtalte følgende:

»Når profeten taler ... er diskussionen forbi« (*Den danske Stjerne*, juni 1980, s. 1).

Denne enkle udtalelse, som har så dyb åndelig betydning for os alle, gjorde stort indtryk på mig. Hvor end jeg rejser hen er mit budskab til folk: Følg profeten« (*Den danske Stjerne*, juni 1980, s. 1).

Lære og Pagter 124:49–54. Hvis vi ihærdigt forsøger at efterleve Herrens befalinger, men bliver hindret af vore fjender, holder Herren dem ansvarlige, ikke os. Han kan ændre sine befalinger, og han kan velsigne os i vore trofaste bestræbelser på trods af vore manglende evner. (15–20 minutter)

Bed eleverne om at give eksempler på, hvordan vi nogle gange skaber problemer for os selv. Læs Lære og Pagter 124:48 som hjælp til at få besvaret spørgsmålet. Spørg: Af hvilke andre årsager lader Herren os have problemer? (For at prøve og fuldkommengøre os).

Forklar, at de første hellige fik befaling om at bygge byen Zion og et tempel i Jackson County i Missouri (L&P 97:10). Spørg: Hvorfor kunne de hellige ikke bygge templet færdig? (Se L&P 124:49, 51).

Læs følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum:

»Det er rigtigt, at Herren befalede de hellige at bygge et tempel i Zion til hans navn. Dette forsøgte de at gøre, men deres fjender hindrede det, så Herren krævede ikke dette arbejde af deres hænder på det tidspunkt. Afløsningen fra at bygge templet annullerede imidlertid ikke den opgave at bygge staden og Herrens hus *engang i fremtiden*. Når Herren er rede til at lade værket udføre, vil han befale sit folk at gøre det, og så vil arbejdet blive gjort« (*Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 3 bind, 1977–1980, 3:72).

Læs versene 50–52, og spørg:

- Hvad vil Herren ifølge disse vers gøre med dem, der hindrer hans værk?
- Læs versene 53–54. Hvilken »trøst« giver Herren dem, der bliver plaget eller dræbt af deres fjender?
- Hvorfor er det vigtigt at huske på, at Herren handler til sin egen tid?
- Hvad lærer disse principper jer om Guds kærlighed til sine børn?

Lære og Pagter 125. Herren befaler de hellige at samles og forberede sig til det, der skal ske i fremtiden. (10–15 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I flytter hjemmefra for at gå på universitetet eller handelsskole, og at I finder ud af, at I er det eneste medlem af Kirken på kollegiet.

- Hvad ville I føle?
- Hvem ville I savne?
- Hvilke udfordringer ville I stå over for?
- Hvor vigtig ville dit ward eller gren være i denne situation? Hvorfor?
- Hvorfor tror I, at Herren hellere vil have, at vi samler os som hellige, end at vi forbliver alene?

Læs indledningen til afsnittene 124–125 (s. 208), og tal om de velsignelser, de hellige fik ved at samles. Læs afsnit 125 og spørg:

- Hvad ville Herren ifølge vers 2 gerne have, at de hellige gjorde på dette tidspunkt? (At de forsamledes på steder, som han havde udpeget gennem sin profet, og byggede byer til ham).
- Hvad skulle resultatet være af de helliges indsamling? (De ville være forberedt »på det, som venter dem i fremtiden« [v. 2]).
- Hvordan kunne det forberede de hellige på det, som ventede dem, at de samledes på steder som Nauvoo og Zarahemla?
- Hvordan kunne Herrens befaling om, at de skulle bosætte sig i Salt Lake Valley opfylde denne åbenbaring?

Læs følgende udtalelse af ældste Harold B. Lee, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Indsamlingens ånd har hvilet over Kirken lige fra genoprettelsens dage. De, som er af Israels blod, har, efter at de er blevet døbt, et retfærdigt ønske om at blive samlet med de hellige på det angivne sted ...

Således har Herren tydeligt lagt ansvaret for at lede dette værk med at indsamle i hænderne på Kirkens ledere, for hvem han vil åbenbare sin vilje angående hvor og hvornår sådanne indsamlinger skal finde sted

i fremtiden. Det ville være godt – inden de skræmmende begivenheder angående opfyldelsen af Guds løfter og forudsigelser kommer over os – at de hellige i hvert enkelt land forbereder sig og ser frem til den anvisning, de skal få fra Det Første Præsidentskab i denne kirke, med hensyn til hvor de skal indsamles« (Conference Report, apr. 1948, s. 55).

Spørg:

- Hvor skal vi indsamles i dag?
- Hvem anviser, hvor de hellige skal indsamles i dag?
- Hvad forbereder det os til, hvis vi følger denne fremgangsmåde?

Lære og Pagter 126

Indledning

Den 21. januar 1836 så profeten Joseph Smith et syn i templet i Kirtland. Om denne oplevelse har han sagt: »Jeg så Lammets tolv apostle, som er på jorden nu, og som besidder nøglerne til denne sidste tjenestegerning, i fremmede lande, stå sammen i en kreds, meget trætte, i laset tøj og med opsvulmede fødder og nedslåede øjne og Jesus stående midt blandt dem, og de så ham ikke. Frelseren så på dem og græd« (*History of the Church*, 2:381). Skønt missionering kan være udfordrende, kan man også se megen succes.

Den 8. juli 1838, mere end to år efter dette syn af de tolv, pålagde Herren apostlene at samle sig i Far West i Missouri og »tage over de store vande og der forkynde mit evangelium« (L&P 118:4).

»Om efteråret 1839 tog medlemmerne af De Tolv til England, hvor de ankom i begyndelsen af 1840. I tolv korte måneder medvirkede disse gæve missionærer til at omvende bogstaveligt talt tusindvis til Kirken.

Torsdag den 1. juli 1841 ankom Brigham Young, Heber C. Kimball og John Taylor til Nauvoo i Illinois fra deres mission i Storbritannien. I afsnit 126, der blev modtaget den efterfølgende uge, blev ældste Young rost for sin tjeneste i riget« (Lyndon W. Cook, *The Revelations of the Prophet Joseph Smith*, 1985, s. 283).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren antager de retfærdige ofre fra dem, der arbejder flittigt for ham (se L&P 126).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 296–297.*

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 126:1–3. Herren antager de retfærdige ofre fra dem, der arbejder flittigt for ham.

(15–20 minutter)

Vis en video om en hjemvendt missionær, eller lad eleverne beskrive deres families oplevelse med en missionær, der vender hjem. Spørg: Hvad tror I, I ville føle ved at komme hjem til jeres familie efter at have aftjent en ærefuld mission? Læs Lære og Pagter 126 og spørg:

- Hvad fortalte Herren Brigham Young om hans offer?
- Hvad gjorde Brigham Young for at gøre sig fortjent til Herrens anerkendelse? (Se indledningen til afsnit 126 ovenfor).
- Kunne I tænke jer at høre Herren sige dette om jer?
- Hvilken befaling gav Herren Brigham Young på dette tidspunkt?
- Hvor vigtig er familien for Herren?

Vis et billede af Brigham Young (se *Evangelisk kunst*, nr. 507). Spørg eleverne, om de ved, hvem han er. Når de har fundet ud af, hvem det er, så bed eleverne om at fortælle en af deres yndlingshistorier, der viser, det »arbejde og ... møje«, han udholdt. Dette er et godt tidspunkt at fortælle nogle historier om De Tolvs mission i England og især om Brigham Young (se *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343, s. 225–235*). Spørg:

- Hvorfor tror I, at Brigham Young fortjente disse ord fra Herren?
- Hvordan kan I forberede jer på at tjene med samme hengivenhed som Brigham Young?

Mind eleverne om vigtigheden af familier, og spørg: Hvorfor beder Herren hver værdig ung mand og mange unge piger om at forlade deres familie for at tjene som fuldtidsmissionærer? Lad dem læse og finde svaret i Matthæusevangeliet 10:37–39; Lære og Pagter 18:10–16. Spørg:

- Hvordan kan det faktisk styrke jeres familie, at I forlader den for at tjene Herren?
- Hvilket råd har Herren givet, som viser hans kærlighed til familien? (Svarene kan bl.a. være familieaften, familiebøn, familiestudium af skrifterne).
- Hvad kan I gøre for at hjælpe jeres far og mor med at varetage deres kaldelse som forældre?
- Hvad kan I gøre nu for at forberede jer på at blive en god forælder?

Bær vidnesbyrd om, at Herren har brug for os i forskellige kaldelser i Kirken. Men vi må som i Brigham Youngs tilfælde

»drage særlig omsorg« for vores familie. Læs følgende udtalelse fra »Familien: En proklamation til verden«:

»Familien er indstiftet af Gud ... I henhold til den guddommelige plan skal fædre lede deres familier i kærlighed og retskaffenhed og har ansvaret for at sørge for livets fornødenheder samt beskytte deres familier. Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn. I disse hellige ansvar er fædre og mødre forpligtet til at hjælpe hinanden som jævnbyrdige partnere« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 101).

Ældste L. Tom Perry fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»I er en udvalgt slægt – holdt tilbage til denne særlige tid i menneskenes historie. I har så meget, I kan give og tilføje til væksten og udviklingen af den familie, I tilhører. Jeg udfordrer jer til at træde frem i jeres familie med den særlige, begejstrede ungdommelige ånd og virkelig få evangeliet til at leve i jeres hjem« (*Stjernen*, juli 1994, s. 38).

Lære og Pagter 127–128

Indledning

Den 3. april 1836 gengav Elias beseglingsnøglerne til jorden, da han viste sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery i templet i Kirtland (se L&P 110:13–16). Denne magt sætter medlemmerne i stand til at udføre ordinancer for afdøde. Afsnittene 127–128 er breve, som Joseph Smith skrev til de hellige om dette emne. Præsident Wilford Woodruff har sagt:

»[Profetens] sjæl var opslugt af dette arbejde, før han led martyrdøden for Guds ord og sit vidnesbyrd om Jesus Kristus. Han fortalte os, at der må være et sammenføjeende led af alle uddelinger og Guds værk fra det ene slægtled til det næste. Dette lå ham på sinde mere end noget andet emne, der var blevet givet ham« (*The Discourses of Wilford Woodruff*, udv. G. Homer Durham, 1946, s. 156; se L&P 128:1, 18).

Vi har en forpligtelse til at udføre arbejde på vegne af vore afdøde slægtninge. Hvis vi forsømmer vores pligt, bringer vi vores frelse i fare (se L&P 128:15, 18). Ældste John A. Widtsoe, der var medlem af De Tolvs Kvorum, har forklaret:

»I vores førjordiske tilstand, på det store råds tid, indgik vi en bestemt aftale med den Almægtige. Herren foreslog en plan ... Vi antog den. Eftersom planen gælder for alle mennesker, blev vi delagtige i hver enkelts frelse under

den plan. Vi indvilligede med det samme ikke blot at være frelsere for os selv, men . . . frelsere for hele menneskeslægten. Vi indgik et partnerskab med Herren. Udarbejdelsen af planen blev ikke kun Faderens værk og Frelserens værk, men også vores værk« (»The Worth of Souls«, *The Utah Genealogical and Historical Magazine*, okt. 1934, s. 189).

Væsentlige evangeliske principper

- De retskafne, som udholder forfølgelse, bliver belønnet (se L&P 127:1–4; se også Sl 23; Alma 5:3–6).
- Tempelordinancer skal optegnes og bekræftes af to eller tre vidner. Disse optegnelser bliver fremlagt for Herren (se L&P 127:5–9; 128:1–10, 24; se også Matt 16:18–19; Åb 20:12; L&P 6:28).
- Døb ved nedsenkning symboliserer døden, begravelsen og opstandelsen (se L&P 128:12–14; se også Rom 6:4–6).
- Elias gengav de nøgler, der er nødvendige for, at der kan udføres frelsende ordinancer for de levende og de døde og besegle familier for evigt. Vi kan ikke gøres fuldkomne uden at blive beseglet til vore retskafne forfædre (se L&P 128:15–18; se også Obad 1:21; Mal 3:23–24; 1 Kor 15:29).
- Herren har åbenbaret fylden af præstedømmets nøgler og magt i vore dage. Vi bør fryde os ved disse gengivne velsignelser (se L&P 128:19–23).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 251–252.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 297–302.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 127:1–4. De retskafne, som udholder forfølgelse, bliver belønnet. (15–20 minutter)

Vis eleverne en stor, klar skål, påklistret en etikette, hvorpå der står *jordlivet*, og en kande med vand, påklistret en etikette, hvorpå der står *trængsler*. Bed eleverne om at nævne nogle trængsler, som Joseph Smith blev udsat for i løbet af sit liv, heriblandt dem, der er nævnt i Lære og Pagter 127:1. For hver trængsel de nævner, hælder du noget af vandet fra kanden over i skålen. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor tillader Herren, at vi udsættes for trængsler i dette liv?
- Hvilke trængsler udsættes I og andre på jeres alder for?
- Hvorfor reagerer menneskene på deres udfordringer med forskellige niveauer af tro og mod?
- Hvilke forskelle ser I på karakteregenskaberne hos dem, der reagerer på trængsler med tro og de, der ikke gør det?

Vis eleverne to kugler af samme størrelse, en der kan flyde, og en der ikke kan. (Du kan bruge en hul plastikgolfkugle og en standardgolfkugle). Læg begge kugler ned i skålen med vand, og spørg: Hvordan repræsenterer disse to kugler

de forskellige måder, hvorpå mennesker reagerer på trængsler? Læs vers 2, og se efter, hvilke kugle der bedst repræsenterer profeten Joseph Smith. Spørg:

- Hvilket udtryk i disse breve fra profeten gør størst indtryk på jer?
- Hvordan tror I, at det hjalp ham til at kunne klare trængsler, at han vidste, at han var ordineret »før verdens grundvold blev lagt«? (Se også Abraham 3:22–23).
- Hvorfor skrev han mon »dog er jeg vant til at svømme i dybt vand«?
- Hvem gav han æren for at have udfriet ham af trængslerne?
- Hvorfor er det vigtigt at henvende sig til Gud i vanskelige tider?

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Bliv aldrig modløs . . . Hvis jeg blev sænket ned i det dybeste hul i Nova Scotia og fik Rocky Mountains læsset oven på mig, ville jeg holde ud, udøve tro og holde modet oppe, og jeg ville komme op oven på det hele« (John Henry Evans, *Joseph Smith, an American Prophet*, 1989, s. 9).

Lad eleverne gennemlæse versene 3–4, og spørg:

- Hvad lærer disse vers os om vanskeligheder?
- Hvad lover Herren dem, der udholder forfølgelse?
- Hvilke forfølgelser har I været udsat for? Hvordan tror I, de kan sammenlignes med dem, som »profeterne og de retfærdige mænd, som var før jer« blev udsat for?

Lad eleverne skrive på et stykke papir, hvordan de bedre kunne følge profeten Joseph Smiths eksempel.

Lære og Pagter 127:5–9; 128:1–10, 24. Tempelordinancer skal optegnes og bekræftes af to eller tre vidner. Disse optegnelser bliver fremlagt for Herren. (25–30 minutter)

Spørg klassen, om det er muligt at sige, om en elev har været i kirke sidste søndag ved at se på vedkommende. Tal om, hvor vanskeligt det er at dømme uden tilstrækkelige beviser. Spørg: Hvad kan hjælpe jer til at kunne finde ud af, om en elev har været i kirke sidste søndag? (Man kan spørge elevens forældre, lærere eller klassekammerater, som var til stede, eller man kan se på tilstedeværelseskorterne). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor er det nyttigt, når man skal foretage en bedømmelse, at man har tilstrækkelig med beviser?
- Hvorfor er det nyttigt at have vidner? Optegnelser?

Læs Lære og Pagter 128:6, og spørg:

- Hvad bliver vi hver især dømt ud fra en dag?

- Læs vers 7. Hvad er det for bøger, Johannes taler om? (Optegnelser, der føres på jorden). Hvad er livets bog? (En optegnelse, der føres i himlen).
- Læs versene 8–9. Hvad lærer vi i disse vers om vigtigheden af at have nøjagtige optegnelser?

Bed eleverne om at række hånden op, hvis de kender navnet på deres wards- eller grenssekretær. Udregn den procentdel af klassen, der rakte hånden op. Lad eleverne løbe Lære og Pagter 127:5–9; 128:3–4, 6, 8 igennem og svare på følgende spørgsmål:

- Hvad skal en sekretær eller en skriver holde styr på?
- Hvordan hænger loven om vidner sammen med de optegnelser, der føres?
- Hvorfor kunne I være interesserede i, at jeres egne ordinanceoptegnelser er nøjagtige? (Vi bliver til dels dømt ud fra disse optegnelser).
- Hvorfor skal optegnelserne over de ordinancer, vi udfører for de døde, være nøjagtige?
- Hvilken rolle spiller sekretærer og skrivere for vores frelse?
- Hvilke kvalifikationer har Herren ridset op for dem, der tjener som sekretærer og skrivere?

Bed eleverne om at takke de sekretærer og andre, som fører optegnelser i deres ward eller gren.

Uddel nogle blanke anetavler til eleverne, og lad dem ud fra hukommelsen udfylde det med fire generationer af deres forfædre (navne, fødselsdatoer, ordinancedatoer osv.). Efter nogle minutter læser du Lære og Pagter 128:24 og spørger:

- Hvilke ofre kræver Herren af de sidste dages hellige? (Optegnelser over vore afdøde).
- Hvorfor er slægtshistorie så vigtigt?
- Hvornår mener I, at I bør begynde at forske i jeres egen slægts historie?
- Hvordan kan det være en velsignelse for jeres forfædre, at I fører nøjagtige optegnelser?
- Hvordan kan det være en velsignelse for jer?
- Hvordan kan det være en velsignelse for jeres efterkommere? (Se L&P 128:15, 18).

Sig til eleverne: Forestil jer, at I skulle fremlægge jeres anetavle for Herren i dens nuværende tilstand. Synes I, at den er »værd at antages«? Bed eleverne om at være med til at samle navne på deres forfædre og udføre tempelordinancer for dem. Læs følgende udtalelse af ældste W. Grant Bangerter, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds:

»Måtte vi altid huske på, at vi udfører tempelordinancerne for mennesker, og ikke for navne. De, som vi kalder »de døde«, er levende i ånden og er til stede i templet« (*Den danske Stjerne*, okt. 1982, s. 144).

Lære og Pagter 128:12–14. Dåb ved nedsænkning symboliserer døden, begravelsen og opstandelsen. (10–15 minutter)

Lad to elever træde frem og agere missionærer. Spørg dem:

- Hvorfor tror I på dåb i jeres kirke?
- Hvorfor tror I på, at det er nødvendigt at blive døbt ved nedsænkning?
- Udfører I virkelig dåb for afdøde? Hvordan sker det?
- Bed de andre elever om at tilføje yderligere viden, de måtte have.

Studer Johannesevangeliet 3:5; 1 Kor 15:29; Lære og Pagter 128:12–14. Bed et andet par elever om at træde frem og agere missionærer. Lad dem ved hjælp af det, de har lært, svare på følgende spørgsmål:

- Hvad symboliserer dåb ved nedsænkning?
- Hvad sker der, hvis man aldrig bliver døbt?
- Blev der udført dåb for afdøde på bibelens tid?
- Hvordan kan en ordinance, der udføres på jorden, blive antaget i himlen?
- Hvem kan udføre dåb for afdøde?

Hvis nogen af dine elever har udført dåb for afdøde, så bed et par af dem om at komme op foran klassen og svare på disse eller tilsvarende spørgsmål. Bed de andre elever om at tilføje yderligere viden, de måtte have.

- Ved hvilken alder kan man begynde at udføre i dåb for afdøde? (12 år).
- Hvordan bør vores påklædning være, når vi tager til templet for at udføre dåb?
- Hvorfor tror I, at vi tager hvidt tøj på, når vi udfører dåb for afdøde?
- Hvordan ser dåbsbassinet i templet ud?
- Hvorfor står dåbsbassinet i templet under jordhøjde? (Bassinet symboliserer graven).
- Hvad symboliserer de 12 okser? (Israels 12 stammer).
- Hvad kan vi gøre for at forberede os på at udføre dåb for afdøde?

Bed eleverne om at bære deres vidnesbyrd om dåb for afdøde. Motivér dem til at benytte sig af enhver mulighed for at tage til templet og udføre ordinancer for afdøde.

Lære og Pagter 128:15–18. Elias gengav de nøgler, der er nødvendige, for at der kan udføres frelsende ordinancer for de levende og de døde og besegle familier for evigt. Vi kan ikke gøres fuldkomne uden at blive beseglet til vore retskafne forfædre. (20–25 minutter)

Fortæl eleverne, at afsnittene 127 og 128 er breve, som blev skrevet af profeten Joseph Smith, mens han skjulte sig.

Læs oplysningerne i indledningen til afsnittene 127–128 (s. 213–214), og spørg:

- Hvad lå Joseph Smith på sinde i september 1842?
- Hvorfor tror I, at lærdommene om forløsning af de døde var så vigtige for ham?

Sig til eleverne: Forestil jer, at I er på vej over en tilfrosset sø, da isen giver efter under jer og I falder i vandet. I kan ikke selv komme op på isen igen. I kan se en lang gren, der ligger på bredden, og I kan høre personer, der kommer og går ikke ret langt derfra.

- Hvad kan der ske, hvis der ikke er nogen, der hører jeres råb om hjælp?
- Hvad kan der ske, hvis der er nogen, der hører jer, men der ikke er nogen, der rækker grenen ud til jer?

Læs Lære og Pagter 128:18, og spørg:

- Hvilken sammenhæng er der mellem dette vers og eksemplet med en, der falder gennem isen?
- På hvilke måder er de, der er døde, afhængige af os?
- Hvorfor tror I, at »vi kan ikke fuldkommes uden dem«?
- Hvor vigtigt er det at være en del af denne kæde af mennesker, som er blevet »sammenføjet« eller beseglet?

Læs vers 17, og se efter, hvem der gengav magten til at besegle familier. Repetér Lære og Pagter 110, og mind eleverne om, hvordan og hvornår Elias gengav denne magt.

Læs Obadias' Bog 1:21, og henled opmærksomheden på udtrykket »befrierne [skal] drage op til Zions bjerg«. Forklar, at en »befrier« eller »frelser« er en, der gør noget for andre, som de ikke selv kan gøre. Læs Lære og Pagter 128:15–16, og spørg:

- Hvordan kan vi være frelsere for dem, der er døde?
- Hvad tror I, at de, som I udfører dåb for, føler for jer?

Motivér eleverne til at udføre ordinancer for andre og forberede sig på en dag at blive beseglet i templet.

Lære og Pagter 128:19–23. Herren har åbenbaret fylden af præstedømmets nøgler og magt i vore dage. Vi bør fryde os ved disse gengivne velsignelser. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at tænke på et tidspunkt, hvor de følte sig så lykkelige, at de havde lyst til at synge, danse, more sig og feste. Spørg:

- Hvad var det, der gjorde jer så lykkelige?
- Hvor ofte føler I sådan?
- Læs 2 Nephi 2:25. Hvordan ville I definere ordet *glæde* i dette vers?
- Hvordan hænger det sammen med det at efterleve evangeliet?

Lad eleverne synge »Kastes du på bølgen om« (*Salmer og Sange*, nr. 161). Tal om, hvilken rolle taknemmelighed spiller for vores evne til at føle glæde. Forklar, at Lære og Pagter 128:19–23 rummer et udtryk for den glæde, som Joseph Smith følte ved evangeliet. Disse vers kan sammenlignes med en salme eller en sang. Lad eleverne læse versene og se efter nogle af de syner, lærdomme eller oplevelser, der gjorde profeten så glad. Spørg:

- Hvorfor tror I, at disse oplevelser bragte Joseph Smith så stor glæde?
- Hvad får disse vers jer til at føle med hensyn til jeres medlemskab af Kirken?
- Hvilke af disse velsignelser er I mest taknemmelige for?
- Hvilke af Josephs glædesudtryk kan I nikke mest genkendende til?

Læs følgende udtalelse af Sarah Studevant Leavitt, der var medlem i Kirkens første tid:

»At skrive om Guds kærlighed . . . ville tømme havet, som var havet blæk og jorden papir og hver kvist en pen og hvert menneske en skriver. Når jeg prøver at prise i skønhed og ære og lovpriser Guds navn, ser jeg, at jeg ikke behersker noget sprog, der rækker, men når jeg lægger dette svage, skrøbelige legeme i graven, forventer jeg at kunne prise ham i skønhed og hellighed« (*History of Sarah Studevant Leavitt*, red. Juanita Leavitt Pulsipher, 1969, s. 29).

Bed eleverne om på et stykke papir at nedskrive deres følelser med hensyn til evangeliet, eller afsæt tid i klassen til, at eleverne kan bære deres vidnesbyrd og fortælle om deres taknemmelighed. Overvej også at synge nogle salmer som udtryk for jeres glæde og taknemmelighed over evangeliets velsignelser.

Lære og Pagter 129

Indledning

Nogle gange sender Herren engle ned til at betjene menneskene på jorden. Djævelen kan også sende sine engle ud for at forsøge at bedrage. I afsnit 129 giver profeten Joseph Smith tre vigtige nøgler, hvormed man kan skelne mellem Herrens engle og djævelens engle.

Præsident Wilford Woodruff har sagt:

»En af apostlene sagde til mig for flere år siden: »Bror Woodruff, jeg har bedt Herren længe om at sende en engel til at betjene mig. Jeg har haft et stort ønske om dette, men mine bønner er aldrig blevet besvaret.« Jeg sagde til

ham, at om han så bad i tusind år til Israels Gud om denne gave, ville den aldrig blive skænket ham, medmindre Herren havde et formål med at sende en engel ned til ham. Jeg fortalte ham, at Herren aldrig har og aldrig vil sende en engel ned til nogen blot for at tilfredsstille den pågældendes ønske om se en engel. Hvis Herren sender en engel ned til nogen, sender han ham ned for at udføre et arbejde, som kun kan udføres af en betjenende engel ...

Jeg har altid sagt dette, og jeg vil gerne sige det til jer, at Helligånden er, hvad hver eneste Guds hellig har brug for. Den er langt vigtigere, end at et menneske får den gave, at han bliver betjent af en engel« (Brian H. Stuy, red., *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 bind, 1987–1992, 5:233).

Væsentlige evangeliske principper

- Engle og ånder, sågar de onde af dem, skal holde himlens love. Hvis vi forstår disse love, kan vi undgå at blive bedraget (se L&P 129; se også L&P 130:4–7).

Yderligere hjælpkilder

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 302–303.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 129. Engle og ånder, sågar de onde af dem, skal holde himlens love. Hvis vi forstår disse love, kan vi undgå at blive bedraget. (20–25 minutter)

Lad eleverne læse Alma 30:53 og forklare, hvad der skete med Korihor. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvis der viste sig en engel for jer, hvordan ville I da vide, om englen kom fra Herren eller fra djævelen?
- Hvorfor ville det være vigtigt at kunne skelne mellem de to?

Læs Lære og Pagter 129:9, og se efter, hvor mange nøgler der er givet i disse vers, som kan hjælpe os til at kunne skelne mellem forskellige slags engle eller budbringere. Lad en elev læse udtalelsen af præsident Wilford Woodruff i indledningen til afsnit 129 ovenfor. Lad en anden elev læse følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland:

»Må jeg nævne for jer, at en af de ting, som vi skal undervise vore elever i, og en af de ting, som bliver vigtigere i deres liv, jo længere de lever, er eksistensen af engle, deres arbejde og deres tjenestegerning. Jeg taler tydeligvis ikke alene om englen Moroni, men også om alle de mere personligt betjenende engle, som er hos os og omkring os, bemyndiget til at hjælpe os, og som gør lige præcis dette ...

Måske kunne flere af os, heriblandt vore elever, bogstavelig talt, eller i det mindste i overført betydning, se

englene omkring os, hvis vi blot ville vågne af vores slummer og høre Åndens røst, når disse engle forsøger at tale ...

Jeg tror, at vi må tale om og tro på og bære vidnesbyrd om englebetjening oftere end vi somme tider gør. De udgør en af Guds store måder, hvorpå han vidner gennem sløret« (*A Standard unto My People*, tale, holdt for religionslærere ved et symposium om Mormons Bog, Brigham Young University, 9. aug. 1994, s. 11–13).

Spørg:

- Hvad lærer I om engle af disse udtalelser?
- Hvorfor tror I, det er vigtigt at have et vidnesbyrd om eksistensen af de engle, der omtales i skrifterne?
- Selv om I måske aldrig får en engel at se, hvorfor tror I så, det er vigtigt bedre at forstå, hvordan de tjener på jorden?

Læs Lære og Pagter 129:1–3, og spørg:

- Hvor mange slags væsener findes der i himlen?
- Hvad er forskellen mellem engle og de ånder, der tilhører retfærdige mennesker, som er gjort fuldkomne? (Se uddybningen af disse vers i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 302–303; se også L&P 130:4–7).

Læs Lære og Pagter 129:4–9, og se efter de tre vigtige nøgler, som kan hjælpe os til at finde ud af, om en budbringer er fra Gud. Drøft følgende:

- Hvad lærer vi i vers 5?
- Hvad står der i Lære og Pagter 9:8 om følelser?
- Ifølge Lære og Pagter 129:7 er det »i strid med himlens orden, at et retfærdigt menneske skulle bedrage.« Hvorfor tror I, at tilkendegivelser fra Herren skal være sandfærdige?
- Læs Moroni 7:12–16. Hvad lærer I i disse vers om tilkendegivelser fra Gud?
- Hvad lærer Lære og Pagter 129:8 jer om bedrag, hvad angår onde ånder?
- Hvordan kan I ved at vide dette undgå at blive ledt på vildspor med hensyn til det åndelige?

Bær vidnesbyrd om Guds kærlighed til os. Spørg eleverne om, hvordan følgende ting viser Guds villighed til at kommunikere med os:

- Skrifterne
- De levende profeters ord
- Bøn
- Helligåndsgaven
- Templer

Motivér eleverne til at bestræbe sig på at forstå de måder, hvorpå Gud kommunikerer med dem, og at adlyde hans råd.

Lære og Pagter 130

Indledning

Herren åbenbarede mange store og vigtige sandheder gennem profeten Joseph Smith. Ældste Parley P. Pratt, der var medlem af De Tolvs Kvorum, har skrevet om profeten: »Der var noget ved det fredfyldte og rolige gennemtrængende blik i hans øjne, som kunne han gennemtrænge den dybeste grund i menneskets hjerte, stirre ind i evigheden, gennemtrænge himlen og fatte alle verdener« (*Autobiography of Parley P. Pratt*, 1985, s. 32).

Wilford Woodruff, der senere blev Kirkens præsident, har skrevet:

»Han virkede som en kilde af kundskab, fra hvis udmundning der flød strømme af visdom. Når han stod foran folket, viste han klart, at Guds myndighed lå på ham« (Matthias F. Cowley, *Wilford Woodruff, Fourth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints: History of His Life and Labors as Recorded in His Daily Journals*, 1909, s. 68).

Ældste Robert E. Wells fra De Halvfjerds, har sagt:

»De evige sandheder, som han belærte om, besvarede en lang række spørgsmål, der havde optaget filosoffer i århundreder. Når et menneske studerer de lærdomme, som blev åbenbaret for Joseph Smith, bliver denne person, hvis han eller hun er oprigtig i sin søgen efter sandhed, ledt til Jesus Kristus og hans rolle som Frelser, Forløser og Talsmand hos Faderen. Ved studium af Josephs lærdomme om Frelseren, svinder usikkerhed og tvivl bort, og hjertet forandres. En oprigtig person finder større mening med livet ved profetens svar på de filosofiske spørgsmål: Hvor kom vi fra? Hvorfor er vi her? Hvor skal vi hen? Takket være åbenbaringerne til Joseph bliver hukommelsens slør mellem dette liv og vores førjordiske tilværelse til tider næsten gennemsigtig. Og sløret mellem dette liv og åndeverdenen bliver tyndere, og får familiebåndene til at blive stærkere, mere inderlige og betydningsfulde« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 65–66).

Afsnit 130 kaster lys over mange grundlæggende sandheder i frelsesplanen.

Væsentlige evangeliske principper

- Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus har hvert et legeme af kød og knogler, der er lige så håndgribeligt som menneskets. Helligånden er en person, der består af ånd (se L&P 130:1–3, 22–23).
- Når denne jord bliver et celestialt rige, bliver den en Urim og Tumim for dem, som bor her (se L&P 130:8–11; se også L&P 88:17–20).

- Eftersom kun Gud kender det nøjagtige tidspunkt for Jesu Kristi andet komme, bør vi konstant forberede os på det (se L&P 130:14–17; se også Matt 24:36; L&P 49:7).
- Den kundskab, vi opnår, gavner os ikke alene i dette liv, men også efter opstandelsen (se L&P 130:18–19).
- Enhver velsignelse, vi modtager fra Gud, får vi på grund af lydighed mod hans lov (se L&P 130:20–21; se også L&P 82:10; 132:5).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 259–260.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 304–306.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 130:1–3, 22–23
(mesterskriftsted, L&P 130:22–23). **Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus har hvert et legeme af kød og knogler, der er lige så håndgribeligt som menneskets. Helligånden er en person, der består af ånd.** (15–20 minutter)

Bed hver elev om at skrive en enkelt beskrivelse af Guddommen. Lad nogle elever læse op, hvad de har skrevet, og læs dernæst Lære og Pagter 130:1–3, 22–23. Spørg:

- Hvad lærer disse vers os om Guddommen?
- Hvorfor er det vigtigt at kende Guds korrekte beskaffenhed?
- Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Kvorum:

»I den proces, vi kalder frafaldet, blev den håndgribelige, personlige Gud, der er beskrevet i Det Gamle og Det Nye Testamente, erstattet af den abstrakte, ufattelige gud [hovedsagelig baseret på] græsk filosofi ...

Jeg skynder mig at tilføje, at sidste dages hellige ikke overfører sådan kritik til mænd og kvinder, som beken-der sig til denne tro. Vi tror, at de fleste religiøse ledere og deres tilhængere er oprigtigt troende, som elsker Gud og forstår og tjener ham efter bedste evne ...

Så kom den første åbenbaring. En uskolet dreng, som søgte kundskab fra den højeste kilde, så to personer af ubeskrivelig stråleglans og herlighed og hørte den ene sige, mens han pegede på den anden: »Denne er min elskede søn. Hør ham!« (JS-H 1:17). ...

Efter en efterfølgende flod af nutidig hellig skrift og åbenbaring erklærede vore dages profet: »Faderen har et legeme af kød og ben, lige så følbart som et menneskes. Ligeså har Sønnen. Men den Helligånd har ikke et legeme af kød og ben, men er en person, der består af ånd« (L&P 130:22).

Denne tro betyder ikke, at vi påberåber os tilstrækkelig åndelig modenhed til at fatte Gud. Det betyder heller ikke, at vi sætter vore ufuldkomne jordiske legemer lig med hans udødelige, ophøjede væsen. Men vi kan forstå de grundlæggende ting, han har åbenbaret om sig selv og de andre medlemmer af Guddommen. Og den viden er afgørende for vores forståelse af formålet med livet på jorden og vores evige mål som opstandne væsener efter livet på jorden« (*Stjernen*, juli 1995, s. 86–87).

Lad eleverne slå op i *Guide til skrifterne* under »Gud, Guddommen« og finde yderligere henvisninger til Guds sande beskaffenhed. Bed eleverne om at fortælle om nogle af de skriftsteder, der gør indtryk på dem.

Lære og Pagter 130:8–11. Når denne jord bliver et celestiait rige, bliver den en Urim og Tummim for dem, som bor her. (15–20 minutter)

Giv eleverne følgende quiz:

1. Hvad betyder ordene *Urim* og *Tummim*? (Lys og fuldkommenheder).
2. Hvilke to grundlæggende funktioner har *Urim* og *Tummim*? (De bruges i forbindelse med åbenbaringer og oversættelse af sprog).
3. Hvor i skrifterne beskrives *Urim* og *Tummim*? (JS-H 1:35).
4. Findes der mere end én *Urim* og *Tummim*?

Lad eleverne slå op under »*Urim* og *Tummim*« i *Guide til skrifterne* og rette deres quiz.

Lad eleverne læse og afmærke Johannes' Åbenbaring 2:17, mens I taler om Lære og Pagter 130:8–11.

Lære og Pagter 130:14–17. Eftersom kun Gud kender det nøjagtige tidspunkt for Jesu Kristi andet komme, bør vi konstant forberede os på det. (10–15 minutter)

Bed eleverne om ved håndsoprækning at vise, hvilke af følgende udtalelser, der bedst repræsenterer deres følelser:

- »Jeg ville ønske, at jeg kendte den nøjagtige dato for det andet komme.«
- »Jeg har ikke lyst til at vide, hvornår det andet komme finder sted.«

Bed nogle elever om at fortælle, hvorfor de stemte, som de gjorde. Læs Matthæusevangeliet 24:3; Lære og Pagter 130:14 og se efter personer, som har spurgt Frelseren, hvornår det andet komme finder sted. Spørg: Hvilket svar fik Kristi disciple og profeten Joseph Smith? (Se Matt 24:36–39; L&P 130:15–17). Forklar, at for at hjælpe os med at forberede os har Herren åbenbaret visse tegn, der går forud for det

andet komme (se uddybningen af L&P 130:14–17 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 306).

Sig til eleverne: Forestil jer, at alle mennesker blev født med et apparat, der voksede ud af den ene skulder, og som viste det antal minutter, de havde tilbage at leve i.

- Kunne I tænke jer et apparat som dette? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvor ofte tror I, I ville kigge på jeres eget?
- Ville I nogen sinde kigge på jeres families eller venners apparater?
- På hvilken måde ville den resterende tid påvirke jeres valg og den måde, hvorpå I bruger jeres tid?
- Hvordan kunne det påvirke jeres evne til at handle med tro på Jesus Kristus?
- Hvordan kunne et apparat som dette sammenlignes med det at vide, hvornår det andet komme finder sted?
- Hvordan kunne en viden om det nøjagtige tidspunkt påvirke jeres lydighed mod evangeliet?

Læs Matthæusevangeliet 24:42–47, og spørg:

- Hvad rådede Herren sine disciple til at gøre, fordi han vidste, at de ikke vidste tidspunktet for hans komme? (Altid at være forberedt).
- Hvorfor er det et godt råd til os?
- Hvad kan vi gøre for bedre at forberede os til Herrens komme?

Lære og Pagter 130:18–19 (mesterskriftsted). Den kundskab, vi opnår, gavner os ikke alene i dette liv, men også efter opstandelsen. (15–20 minutter)

Sæt to glaskander med vand, hvor alle kan se dem. Hæld noget vand i den første kande, og fortæl eleverne, at det skal forestille en persons liv. Fortæl en historie om denne person, der omfatter de verdslige ting, som denne person ejer. Hver gang du nævner en ejendel, lægger du en ting i vandet. (Du kan bruge en ring som symbol på smykker, bilnøgler som symbol på en bil, nogle mønter som symbol på et arbejde). Fortæl eleverne, at personen dør uventet. Læg en si over den anden kande, og hæld indholdet af den første kande op i sien. Vis eleverne, at sien bliver fyldt med »verdslige« ting, og spørg:

- På hvilken måde symboliserer sien døden? (Vi kan ikke tage vore ejendele med os, når vi dør).
- Læs Lære og Pagter 130:18–19. Hvad kan vi ifølge disse vers tage med os, når vi dør?

Gentag demonstrationen for en anden person. Nævn det samme verdslige gods, og læg tingene i kanden, men nævn også, at denne person bad. Hæld en dråbe frugtfarve i vandet. Nævn, at denne person læste i skrifterne dagligt, og hæld endnu en dråbe frugtfarve i. Sig, at denne person

også døde, og hæld vandet gennem sien i den anden kande. Tal om, hvad denne person var i stand til at beholde efter døden, som den første ikke kunne. Spørg: For hvilke andre jordiske oplevelser kunne vi hælde dråber af frugtfarve i i denne demonstration. (Svarene kan bl.a. være at tjene en mission, at blive viet i templet, at varetage kirkekaldelser, at modtage ordinancer som f.eks. dåb, at lære om evangeliet).

Læs følgende udtalelser. Ældste Neal A. Maxwell, der er medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Hvis vi tænker over, hvad det er, der opstår sammen med os i opstandelsen, synes det indlysende, at vores intelligens opstår sammen med os, dvs. ikke kun vores intelligenskvotient, men også vores evne til at modtage og anvende sandhed. Vore talenter, egenskaber og færdigheder opstår sammen med os; bestemt også vores evne til at lære, vores grad af selvbeherskelse og vores evne til at arbejde« (*We Will Prove Them Herewith*, 1982, s. 12).

Præsident Spencer W. Kimball har sagt:

»For hver enkelt af jer er det inden for rækkevidde at udvikle et rige, som I kan præsidere over som konge og gud. I må udvikle jer og vokse med hensyn til evne og magt og værdighed for at kunne regere en sådan verden med alle dens mennesker. I er ikke kun blevet sendt til denne jord for at more jer eller for at tilfredsstille jeres trang og lidenskaber og ønsker. I er ikke blevet sendt til denne jord for at køre i karruseller, flyve i flyvemaskiner, køre i biler og nyde det, som verden kalder »sjob«.

I er blevet sendt til denne verden med et meget alvorligt formål. I er blevet sendt i skole ... for at begynde som et menneskebarn og vokse og nå en ufattelig grad af visdom, dømmekraft, kundskab og magt. Derfor kan I og jeg ikke stille os tilfredse med blot at sige: »Det kan jeg godt lide eller det vil jeg have.« Derfor må vi i vores barndom og ungdom og som unge voksne strække os og vokse og huske og forberede os på livet herefter, hvor grænserne hører op, så vi kan fortsætte i al evighed« (»The Matter of Marriage«, tale, holdt i Salt Lake City Institute of Religion, 22. okt. 1976, s. 2).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 130:19 igen og fremhæve udtrykket »ved flid og lydighed«. Spørg: Hvilken yderligere betydning giver dette udtryk skriftstedet? Giv et personligt eksempel på engang, din flid og lydighed gav dig mulighed for at udvikle dig på et bestemt område. Bed eleverne om at nedskrive et mål, der kan hjælpe dem til at opnå mere kundskab og intelligens. Lad dem skrive, hvad de må gøre for at opnå det mål, og hvorfor der skal flid og lydighed til at kunne nå det.

Lære og Pagter 130:20–21 (mesterskriftsted). Enhver velsignelse, vi modtager fra Gud, får vi på grund af lydighed mod hans lov. (20–25 minutter)

Lad eleverne omskrive Lære og Pagter 130:20–21 med deres egne ord. Henvis om nødvendigt eleverne til elevens hæfte, hvor vanskelige ord er forklaret (se afsnittet »Forstå skrifterne« til L&P 130). Bed nogle elever om at fortælle, hvad de har skrevet.

Udfør et par enkle forsøg, der viser nogle love og følgerne af dem. (Du kan f.eks. vise tyngdeloven ved at lade en bold falde til jorden. Du kan vise, at hver handling har en modsat og tilsvarende modhandling ved at kaste en bold mod en mur). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvor forudsigelige er følgerne af disse love?
- Hvilke love gælder, når man øver sig på et musikinstrument? Når man sår og vander blomsterfrø? Når man motionerer regelmæssigt?
- Til hvilke åndelige love er der knyttet velsignelser?

Hvis eleverne finder det sidste spørgsmål vanskeligt, så skriv *Josvas Bog 1:8; Malakias' Bog 3:10; 2 Nephi 1:20; 31:20; L&P 88:124; 89:18–21* på tavlen. Lad dem læse versene og finde lovene og de lovede velsignelser.

Påpeg, at nogle love og de lovede velsignelser er meget specifikke, mens andre er mere generelle, og at de lovede velsignelse måske først bliver gjort til virkelighed i det næste liv.

Lad eleverne tænke på nogle velsignelser, de har fået fra Herren. Bed dem om at tænke på, hvilke love disse velsignelser bygger på. Læs ordene til »Hold Guds befalinger« (*Salmer og Sange*, nr. 197).

Lære og Pagter 131

Indledning

Afsnit 131 er en samling af principper, som profeten Joseph Smith belærte om ved forskellige lejligheder den 16. og 17. maj 1843. »Det syn, som Joseph Smith og Sidney Rigdon så, sådan som det er nedskrevet i Lære og Pagter afsnit 76, giver os stor åndelig indsigt i bredden af menneskets mulige evige mål. Af dette syn lærer vi, at der er tre herlighedsgrader, som størstedelen af menneskeheden bliver arvinger til: Den celestiale, terrestriale og telestiale [se også 1 Kor 15:40–42; 2 Kor 12:2]. Vores forståelse af den celestiale herlighed øges yderligere af oplysningerne i afsnit 131« (Leaun G. Otten og C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 bind, 1983, 2:348).

Væsentlige evangeliske principper

- Der er tre himle eller grader i det celestiale rige, og for at opnå den højeste, skal vi være viet for evighed. Kun de, der opnår denne herlighed, kan få evigt afkom (se L&P 131:1–4; se også L&P 132:19–24).
- Hvis vi er trofaste i alt, hvad Gud beder os om, kan vi modtage den kundskab, at vi opnår evigt liv (se L&P 131:5–6; se også John 14:21–23; 2 Peter 1:10; L&P 93:1, 19).
- Der er ikke noget, der hedder immaterielt stof. Al ånd er stof (se L&P 131:7–8).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 255–256, 260.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 307–308.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter 131:1–4 (mesterskriftsted). Der er tre himle eller grader i det celestiale rige, og for at opnå den højeste, skal vi være viet for evighed. Kun de, der opnår denne herlighed, kan få evigt afkom. (35–40 minutter)

Bed eleverne om at nævne de tre herlighedsgrader (den celestiale, terrestriale og telestiale). Lad dem læse Første Korintherbrev 15:40–41. Tegn en sol på tavlen, og spørg eleverne, hvilket rige den forestiller. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor tror I, at det celestiale rige bliver sammenlignet med solen?
- Hvad lærer Paulus' sammenligning af de tre herlighedsgrader med solen, månen og stjernerne jer om det celestiale rige? (Alle riger er herlige, men det celestiale er meget mere herligt end de andre).
- Hvorfor er det alle de nødvendige ofre værd at arve det celestiale rige?

Lad hver elev tegne en tegning, der viser, hvad der belæres om i Lære og Pagter 131:1–4. Bed nogle elever om at vise deres tegning og forklare for klassen, hvorfor de har tegnet, det de har. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad har de, som kommer i den højeste grad af det celestiale rige gjort, som de i de andre grader ikke har? (*Bemærk:* Undlad at spekulere i, hvad der kvalificerer en person til de andre to grader i det celestiale rige).
- Hvad betyder »dermed ender hans rige«? (v. 4; se Matt 25:34; L&P 76:56; 132:19).
- Hvad betyder »afkom«? (Se L&P 132:30–31).

For at kunne besvare dette kan du læse følgende forklaring af ældste Harold B. Lee, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Ved lydighed mod hans guddommelige befaling ... får vi kraft til at samarbejde med Gud om at skabe en menneskesjæl her og derefter hinsides graven at have en evig tilvækst i et familieforhold« (*The Teachings of Harold B. Lee*, ed. Clyde J. Williams, 1996, s. 238).

Spørg: Hvorfor er velsignelserne ved evige riger og afkom vigtige for jer at stræbe efter? Læs følgende udtalelse af ældste Spencer W. Kimball, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Folk, som ikke bringer deres liv i harmoni med Guds love, og som ikke modtager de nødvendige ordinancer ... forbliver adskilte og enlige i evighederne. Der har de ingen ægtefælle, ingen børn« (*Tilgivelsens mirakel*, 1975, s. 219).

Bed et ægtepar, som for nylig er blevet beseglet i templet, om at komme til klassen. Bed dem bære deres vidnesbyrd om Lære og Pagter 131:1–4. Lad dem opfordre eleverne til at forberede sig på at blive viet i templet. Læs følgende udtalelse af præsident Howard W. Hunter:

»Lad os planlægge og undervise i samt bønfalde vore børn om at gifte sig i Herrens hus. Lad os bekræfte endnu mere ihærdigt, end vi nogen sinde tidligere har gjort, at det har betydning, hvor man bliver gift, og med hvilken myndighed man bliver erklæret for mand og hustru.

Alle vore anstrengelser med at forkynde evangeliet, fuldkommengøre de hellige og forløse de døde fører til det hellige tempel. Det skyldes, at tempelordinancerne er absolut afgørende; vi kan ikke vende tilbage til Guds nærhed uden dem. Jeg opfordrer enhver til værdigt at besøge templet eller at arbejde hen imod den dag, hvor I kan træde ind i det hellige hus for at modtage jeres ordinancer og pagter« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 87–88).

Lære og Pagter 131:5–6. Hvis vi er trofaste i alt, hvad Gud beder os om, kan vi modtage den kundskab, at vi opnår evigt liv. (10–15 minutter)

Bemærk: Se også undervisningsforslaget til Lære og Pagter 132:49–50 (s. 226).

Vis eleverne en skriftlig garanti. Spørg:

- Hvilke fordele er der ved at have en garanti?

- På hvilken måde afhænger værdien af garantien af, hvem der giver den?
- Hvor værdifuld er en garanti fra vor himmelske Fader? Hvorfor?

Lad eleverne læse Mosiah 26:20 og se efter, hvad Herren lovede Alma. Lad dem læse Mosiah 17:2; 18:1; 24:8–12; 26:15 og lære om Alma. Spørg: Hvad tror I, at vi på baggrund af Almas eksempel må gøre for at opnå evigt liv?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 131:5 og finde ud af, hvad garantien for evigt liv nogle gange bliver kaldt. Lad dem læse vers 6, og læs derefter følgende udtalelse af præsident Marion G. Romney, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Kundskaben om ›den eneste sande Gud, og Jesus Kristus' (Joh 17:3) er den vigtigste kundskab i universet. Det er den kundskab, uden hvilken ifølge profeten Joseph Smith noget menneske kan blive frelst. Manglen på den er den uvidenhed, der omtales i den åbenbaring, hvori der står: ›Det er umuligt for et menneske at blive frelst i uvidenhed« (L&P 131:6)« (Den danske Stjerne, apr. 1982, s. 24).

Lad eleverne læse Jakobs Bog 1:6; Mosiah 5:13, og tal om måder, hvorpå vi kan stræbe efter denne kundskab og forberede os på at leve hos vor himmelske Fader igen.

Lære og Pagter 132

Indledning

I afsnit 132 omtales ægteskab for tid og evighed (se v. 3–33) og flerkoneri (se v. 34–66). Vedrørende ægteskab har præsident Spencer W. Kimball sagt:

»Det er den vigtigste beslutning i hele jeres liv! Det er ikke, hvor I skal studere, eller hvilke fag I skal studere, eller hvad I skal vælge som hovedfag, eller hvordan I skal tjene til livets ophold. Disse beslutninger, endskønt de er vigtige, er tilfældige og intet i sammenligning med den beslutning, I træffer, når I beder nogen om at blive jeres ledsager for al evighed« (The Teachings of Spencer W. Kimball, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 301).

Præsident Joseph F. Smith, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har skrevet, at »princippet om flerkoneri blev første gang åbenbart for Joseph Smith i 1831, men da det blev ham forbudt på daværende tidspunkt at offentliggøre det eller at undervise i det som et af evangeliets principper, betroede han kun ganske få af sine nære medarbejdere kendsgerningerne

derom« (»Plural Marriage«, Andrew Jenson, saml., Historical Record, 9 bind, 1882–1890, 6:219). Profeten underviste i princippet privat, og i 1841–1842 efterlevede han og flere betroede kirkemedlemmer det (se Kirkens Historie i tidernes fylde, s. 256). Afsnit 132 blev nedskrevet i 1843, men Kirken offentliggjorde først læren om flerkoneri i 1852.

Væsentlige evangeliske principper

- For at kunne bo hos og være som Gud må vi adlyde loven om celestiale ægteskab (se L&P 132:3–6, 19–24; se også L&P 131:1–4).
- Alle pagter og aftaler skal indgås på den måde, Herren har bestemt, med den rette myndighed og være beseglet af forjættelsens Helligånd for at være gyldig i det næste liv (se L&P 132:7–14, 18).
- Ægteskaber, der udføres uden for templet, kan kun vare indtil døden. I det næste liv er de ægtepar, som ikke er beseglet, ikke længere gift, men kommer til at leve som enlige for evigt (se L&P 132:15–18).
- Når en tempelvielse er bemyndiget af Gud og beseglet af forjættelsens Helligånd, er ægteskabet gyldigt i al evighed. De ægtepar, som er beseglet og vedbliver trofaste mod Guds lov, bliver ophøjet (se L&P 132:19–33, 37; se også L&P 131:1–4).
- Flerkoneri er forbudt, medmindre Herren befaler det gennem sin profet (se L&P 132:34–39, 61–66; se også Jakobs Bog 2:27–30; Officiel erklæring nr. 1).
- I tidernes fyldes uddeling har eller vil Herren gengive alle sine love og befalinger gennem sine profeter (se L&P 132:40, 45; se også ApG 3:21; L&P 128:18).
- Nogle retskafne mennesker får i dette liv forvisningen om, at de bliver ophøjet (se L&P 132:49–50; se også 2 Pet 1:10, 19; Mosiah 26:20; L&P 131:5).
- En hustru bør elske og støtte sin mand, når han følger Herren i retskaffenhed (se L&P 132:52–65; se også Ef 5:22–25).

Yderligere hjælpemidler

- Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343, s. 255–256.
- Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 309–316.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 132:3–6, 15–33, 37. Når en tempelvielse er bemyndiget af Gud og beseglet af forjættelsens Helligånd, er ægteskabet gyldigt i al evighed. De ægtepar, som er beseglet og vedbliver trofaste mod Guds lov, bliver ophøjet. (25–30 minutter)

Vis klassen et bryllupsbillede af et ægtepar. Bed klassen om at nævne de karakteregenskaber, de mener ville være vigtige at finde i en ægtefælle. Spørg dem, hvor afgørende

beslutningen om, hvem man vil gifte sig med, er. Skriv følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley på tavlen: »Vælg jeres ægtefælle med omhu . . . Det er den vigtigste beslutning I træffer i hele jeres liv« (John L. Hart, »Buena!, Juarez Academy Centennial«, *Church News*, 14. juni 1997, s. 8).

Tal med eleverne om, hvorfor ægteskabet er så vigtig en beslutning i livet. Spørg:

- Hvorfor er det så vigtigt at blive gift i templet? (Se L&P 131:1–4).
- Hvilke to slags ægteskaber findes i verden i vore dage? (ikke-evige ægteskaber og evige ægteskaber).

Læs Lære og Pagter 132:3–6. Hvem skal ifølge disse vers efterleve den nye og evige ægteskabspagt?

Skriv overskrifterne *Ikke-evigt ægteskab* og *Evigt ægteskab* på tavlen. Lad halvdelen af eleverne læse Lære og Pagter 132:15–18 og se efter betingelsessætninger vedrørende ikke-evige ægteskaber. Lad resten af klassen læse versene 19–24 og se efter betingelsessætninger vedrørende evige ægteskaber. Bed eleverne om at skrive, hvad de har fundet frem til, på tavlen under den relevante overskrift. Deres lister kan omfatte følgende:

	Om	Da
Ikke-evigt ægteskab	<ul style="list-style-type: none"> • et par bliver viet i verden (se v. 15). • de bliver viet for al evighed, men vielsen ikke bliver beseglet af forjættelsens Helligånd (se v. 18). • de bliver viet for al evighed, men vielsen ikke bliver udført af en med myndighed (se v. 18). 	<ul style="list-style-type: none"> • er ægteskabet ikke gyldigt i det næste liv (se v. 15–18) • lever de som enlige (se v. 16–17). • bliver de ikke ophøjet (se v. 17–18).
Evigt ægteskab	<ul style="list-style-type: none"> • et par bliver viet i den nye og evige pagt (se v. 19). • vielsen bliver udført af en med myndighed (se v. 19). • de overholder pagten (se v. 19). • vielsen bliver beseglet af forjættelsens Helligånd (se v. 19). 	<ul style="list-style-type: none"> • kommer de frem i den første opstandelse (se v. 19). • er deres ægteskab gyldigt i det næste liv (se v. 19). • bliver de ophøjet (se v. 19). • får de børn i al evighed (se v. 19). • bliver de guder (se v. 20). • kender de Herren (se v. 23–24).

Bemærk: Mens dine elever laver denne opgave, så sørg for, at de forstår, at det ikke er tilstrækkeligt, at et par lover sig til hinanden for al evighed, eller at de bliver viet i en anden kirke, der hævder at kunne vie dem for al evighed. For at et ægteskab er evigt skal vielsen udføres med den myndighed, der blev givet profeten Joseph Smith og overdraget til efterfølgende præsidenter for Kirken. Denne myndighed findes kun i Kirkens templer i dag.

Læs følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball:

»Ikke alle sidste dages hellige bliver ophøjet. Ikke alle dem, der har været gennem det hellige tempel bliver ophøjet. Herren siger: »Få er de, der finder den.« For der er to betingelser: (1) ægteskabsbeseglingen i det hellige tempel og (2) retscaffen levevis gennem hele livet derefter for at gøre beseglingen permanent. Kun i kraft af den rette vielse . . . kan man finde den snævre, den trange sti« (»Marriage is Honorable«, *Speeches of the Year: BYU Devotional and Ten-Stake Fireside Addresses, 1973, 1974, s. 265–66*).

Spørg:

Hvad kræves der ifølge præsident Kimball for at ægteskab er »permanent«?

- Hvilken ægteskabelig status har mennesker i det næste liv, hvis de ikke bliver ophøjet? (De bliver enlige).
- Hvordan påvirker det jeres ønske om at blive viet i templet?
- Hvad kan I gøre nu for bedre at forberede jer på at blive en god ægtemand eller hustru?
- Hvordan kan jeres beslutninger med hensyn til at gå ud med en af det modsatte køn påvirke jeres fremtidige ægteskab?
- Hvilke egenskaber ønsker I at finde i en, I går ud med?
- Hvilke standarder har Herren opstillet for dating? (Se pjecen *Til styrke for de unge*).
- På hvilken måde gør det en forskel med hensyn til, hvem I gifter jer med, om I følger eller ikke følger disse standarder?
- Hvordan kan jeres daglige valg påvirke den type af mennesker, I bliver tiltrukket af?

Fortæl eleverne om de velsignelser, vi får i dette og i det næste liv ved at have et lykkeligt ægteskab. Bær dit vidnesbyrd om vigtigheden af evigt ægteskab.

Lære og Pagter 132:7–14, 18. Alle pagter og aftaler skal indgås på den måde, Herren har bestemt, med den rette myndighed og være beseglet af forjættelsens Helligånd for at være gyldig i det næste liv. (20–25 minutter)

Vis eleverne et eksemplar af en dåbs-, præstedømmeordinations- eller vielsesattest. Spørg: Hvilke løfter bliver der givet, når disse begivenheder finder sted? Bed eleverne om at tænke over, hvor forpligtede de er til at holde deres pagter. Spørg: Hvorfor er det vigtigt, at vi holder disse løfter?

Læs Esters Bog 8:8, og spørg:

- Hvor bindende for folket var kongens skrivelse på Esters tid?
- Hvordan vidste folket, at en skrivelse virkelig kom fra kongen og ikke fra en anden? (Kongen forseglede den med sin ring).

Læs følgende udtalelse: »Uanset hvad kongen havde forseglede med sin ring, så kunne det ikke tilbagekaldes. Ingen *efterfølgende* forordning kunne annullere eller ophæve en *forgående* forordning« (Adam Clarke, *Clarke's Bible Commentary*, 6 bind, 1827–1831, 2:823).

Skriv ordet *besegle* på tavlen, og spørg:

- Hvad gør vi i verden i dag, når vi indgår eller besegler aftaler? (Underskriver kontrakter, giver håndslag, afgiver løfter).
- Hvad betyder ordet *beseglet* i evangelisk forstand?
- Hvordan forpligter det os at blive beseglet? (Vi er forpligtet til at holde vore løfter, og vores belønning er sikker; se L&P 82:10).
- Skriv følgende opgave, der går ud på at sætte sætninger sammen, på tavlen, eller giv eleverne den som udde-lingsark. Lad eleverne læse Lære og Pagter 132:7–14, 18–19, og lav opgaven. Tal om deres svar.

1. Den magt, hvormed Herren besegler aftaler for tid og evighed.	A. Ingen.
2. Den person, der besidder beseglingsnøglerne på jorden.	B. De vil ikke være gyldige.
3. Varigheden af en pagt, der er beseglet af forjættelsens Helligånd.	C. Forjættelsens Helligånd.
4. Dette er, hvad der sker med de løfter og aftaler, som ikke er godkendt af Gud.	D. Den nye og evige ægteskabspagt.
5. De løfter og aftaler, som forjættelsens Helligånd besegler ...	E. Tid og evighed.
6. De, som er i stand til at komme til Faderen uden forjættelsens Helligånds beseglingsmagt.	F. Profeten.
7. Det tidspunkt, da løfter ikke længere er gyldige, hvis de ikke er beseglet af forjættelsens Helligånd.	G. Når man dør.
8. En pagt, der indgås med Gud og en anden person.	H. Er godkendt af Gud.

(Svar: 1-C, 2-F, 3-E, 4-B, 5-H, 6-A, 7-G, 8-D)

Skriv følgende spørgsmål på tavlen:

- Under hvilke forhold besegler forjættelsens Helligånd jeres dåbspagt eller en hvilken som helst anden pagt, I indgår med Herren?
- Hvem er forjættelsens Helligånd?

Bed eleverne om at lytte efter svarene på disse spørgsmål, mens du læser følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum:

»Forjættelsens Helligånd er Helligånden, som anbringer godkendelsens stempel på enhver ordinance: Dåb, bekræftelse, ordination og ægteskab. Forjættelsen går ud på, at man opnår velsignelserne ved trofasthed.

Hvis nogen bryder pagten, hvad enten det drejer sig om dåb, bekræftelse, ægteskab eller nogen som helst anden pagt, trækker Ånden sit godkendelsesstempel tilbage, og man modtager ikke velsignelserne.

Enhver ordinance er beseglet med et løfte om en belønning, der er baseret på trofasthed. Helligånden trækker godkendelsesstemplet tilbage, hvis pagterne brydes [se L&P 76:52–53; 132:7]« (se *Lærdomme om frelse*, 1:49).

Lære og Pagter 132:34–40, 45–48, 61–66. Flerkoneri er forbudt, medmindre Herren befaler det gennem sin profet. (40–45 minutter)

Bemærk: Undgå sensationslyst og spekulation, når I taler om flerkoneri. Af og til antager nogle lærere, at flerkoneri bliver et krav for alle, som kommer i det celestiale rige. Vi har ingen viden om, at flerkoneri skulle være et krav, der skal opfyldes, for at man kan blive ophøjet.

Skriv *Abraham, Jacob, Moses, Joseph Smith* og *Brigham Young* på tavlen. Fortæl eleverne, at de må stille ti ja- eller nej-spørgsmål for at finde ud af, hvad disse profeter havde til fælles i relation til Lære og Pagter 132. (De praktiserede alle flerkoneri). Læs Lære og Pagter 132:34–40, og spørg:

- Hvad gjorde Abraham ifølge vers 34? (Han giftede sig med flere end én hustru).
- Hvilke årsager gives der i disse vers til denne handling?
- Hvad andet blev Abraham befalet af Herren at gøre? (Se v. 36).
- Hvorfor ville det være svært at adlyde befalingerne i versene 34 og 36? (Se 2 Mos 20:13; Jakobs Bog 2:27).

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Det, der er forkert under visse forhold, kan være og er ofte rigtigt under andre.

Gud sagde: »Du må ikke slå ihjel.« Ved en anden lejlighed sagde han: »Du skal fuldkomment udrydde.« Det er det princip, hvorefter den himmelske regering ledes – ved åbenbaring, indrettet og afpasset efter de forhold, i hvilke rigets børn sættes. Hvad end Gud forlanger, er rigtigt, ligegyldigt hvad det er, endskønt vi måske ikke kan se grunden dertil, førend længe efter at begivenhederne har fundet sted« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, udv. Joseph Fielding Smith, 1954, s. 307).

Skriv *Tidernes fyldes uddeling* på tavlen. Bed eleverne om at definere dette udtryk. Hvis de har svært ved det, så lad dem slå op under »uddelinger« i *Guide til skrifterne*. Lad dem dernæst læse Lære og Pagter 128:18 (halvdelen af verset); 132:40. Spørg:

- Hvad er tidernes fyldes uddeling?
- Hvad betyder »tidernes fylde«?

Læs følgende udtalelse af præsident John Taylor:

»I og i løbet af de forskellige uddelinger har der udviklet sig visse principper, magter, privilegier og præstedømmer. Men i tidernes fyldes uddeling skulle der indføres en kombination eller en fylde, en fuldstændighed af alle disse uddelinger blandt menneskeslægten. Hvis der var noget, der vedrørte Adams ... uddeling, ville det blive tilkendegivet i de sidste dage. Hvis der var noget, der var forbundet med Enok og hans by og indsamlingen af hans folk ... ville det blive tilkendegivet i de sidste dage. Hvis der var noget, der var forbundet med Det Melkisedekske Præstedømme i alle dets former, magter, privilegier og velsignelser på noget tidspunkt eller på noget sted på jorden, ville det blive gengivet i de sidste dage ... For dette er tidernes fyldes uddeling, der omfatter alle tider, alle principper, alle magter, alle tilkendegivelser, alle præstedømmer og deres magter, som har eksisteret i nogen tidsalder i nogen del af verden« (*The Gospel Kingdom*, udv. G. Homer Durham, 1943, s. 101–102).

Spørg: Hvordan hænger denne udtalelse sammen med den kendsgerning, at flerkoneri blev praktiseret i begyndelsen af denne uddeling?

Læs Lære og Pagter 132:45–48, og spørg:

- Hvem modtog befalingen om at praktisere flerkoneri i denne uddeling? (Joseph Smith).

- Hvem modtog åbenbaringen om at ophøre med at praktisere flerkoneri? (Wilford Woodruff; se Officiel erklæring nr. 1).
- Hvad havde disse to mænd til fælles? (De var profeter, som besad nøglerne til riget; se v. 45–46).
- Hvilke magter får profeterne sammen med disse nøgler? (Se v. 46–48).
- Hvordan ses de magter, der er beskrevet i vers 46, i både Joseph Smiths og Wilford Woodruffs handlinger?

Lad eleverne læse Jakobs Bog 2:30 og Lære og Pagter 132:63 og sammenligne dem med hinanden. Spørg: Hvad andre formål nævner Herren med at gengive flerkoneriet udover at »genoprette alle ting« (L&P 132:40) i tidernes fyldes uddeling?

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley.

»Jeg ønsker kategorisk at fastslå, at denne kirke ikke har noget som helst at gøre med dem, som praktiserer flerkoneri. De er ikke medlemmer af denne kirke. De fleste af dem har aldrig været medlemmer. De bryder landets love. De ved, at de bryder loven. De er genstand for dens straf. Kirken har selvfølgelig ingen domsstolsmyndighed i denne sag.

Hvis nogen af vore medlemmer afsløres i at praktisere flerkoneri, bliver de udelukket, hvilket er den mest alvorlige straf, Kirken kan pålægge. Ikke alene er de involverede i direkte modstrid med landets love, de er også i modstrid med denne kirkes love. Vi er forpligtede af en af vore trosartikler. Den lyder: »Vi tror, at vi må være loyale over for konger, præsidenter, herskere, øvrigheds personer og adlyde, ære og holde lovene« (12. trosartikel). Man kan ikke adlyde loven og bryde loven på samme tid« (*Liahona*, jan. 1999, s. 84).

Læs Lære og Pagter 132:32. Forklar, at skønt Kirkens medlemmer ikke længere er kaldet til at leve i flerkoneri, bør vi følge Abrahams eksempel på lydighed og trofasthed (se Hebr 11:8–19). Skriv nogle af Abrahams vigtigste gerninger. Du kan læse dele af præsident Spencer W. Kimballs »Abrahams eksempel« (*Den danske Stjerne*, dec. 1975, s. 1–5), eller bruge følgende sammendrag af præsident Kimballs artikel:

1. Han fulgte Jesus Kristus.
2. Han stræbte efter at få præstedømmet og præstedømmets velsignelser.
3. Han adlød straks.
4. Han modtog åbenbaring for sin familie.
5. Han præsiderede over sin familie i retskaffenhed.
6. Han belærte sin familie om evangeliet ved eksempel og forskrift.

7. Han missionerede.
8. Han var en fredsstifter.
9. Han holdt sine pagter med Gud.
10. Han var ærlig over for andre.
11. Han betalte en fuld tiende.
12. Han udøvede tro.

(Baseret på Otten og Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2:361).

Spørg:

- Hvad gav Herren Abraham på grund af hans retskaffenhed? (Se L&P 132:37).
- Hvad ville I være villige til at gøre for at få samme belønning?

Bed eleverne om at nedskrive nogle måder, hvorpå de bedre kan følge Abrahams eksempel.

Lære og Pagter 132:49–50. Nogle retskafne mennesker får i dette liv forvisningen om, at de bliver ophøjet. (10–15 minutter)

Bemærk: Se også undervisningsforslaget til Lære og Pagter 132:5–6 (s. 222).

Spørg klassen:

- Inden for hvilke erhverv er I interesserede i at forberede jer på at gøre karriere? (Skriv svarene på tavlen).
- Hvor mange års studium tager det at forberede sig på hvert af disse erhverv?

Vælg et erhverv, der kræver flere års uddannelse, og spørg en elev, som er interesseret i dette erhverv:

- Hvordan har du det med de års uddannelse, der kræves til dette erhverv?
- Hvorfor tror du, at nogle mennesker begynder på en karriere, men aldrig gør deres uddannelse færdig?

Bemærk: De næste to spørgsmål gælder en elev, der gerne vil være læge. Tilpas dem elevens valgte erhverv.

- På hvilken måde ville det påvirke dit håb, hvis Herren sagde til dig, at du ikke kun ville blive læge, men at du ville finde en helbredelsesmetode til kræft og blive en af de mest berømte læger nogen sinde?
- Ville en viden om dette fjerne de mange års slid og uddannelse for at finde metoden?
- Ville det hjælpe dig til at udholde dine anstrengelser? Hvordan?

Bed eleverne om at tænke over, hvad deres største ønske er. Læs Lære og Pagter 14:7, og se efter, hvad Gud betragter som sin største gave. Læs Lære og Pagter 132:49, og se efter, hvad Herren lovede profeten Joseph Smith. Spørg:

- Hvad ville I føle, hvis I fik dette løfte?
- Ville det fjerne jordelivets udfordringer og ofre?
- Læs vers 50. Hvad havde Herren set, som berettigede Joseph Smith til denne velsignelse?
- Hvilke prøvelser udholdt profeten Joseph Smith, efter at dette løfte var blevet givet? (Han så de hellige lide under pøbelen, og han og hans bror Hyrum blev myrdet).
- Hvis I fik dette løfte, hvordan ville det da hjælpe jer til at udholde jeres prøvelser?

Lad eleverne læse Mosiah 26:14–15, 20 og finde en anden, som fik dette løfte (Alma). Læs Andet Petersbrev 1:10 og se efter, hvordan Peter omtalte dette løfte fra Herren. (At befæste sin kaldelse og udvælgelse). Spørg: Hvilke råd gav Peter i vers 10, som vi kan stræbe efter at følge? Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»At have befæstet sin kaldelse og udvælgelse er at være blevet beseglet til evigt liv. Det er at få en betingelsesløs garanti for ophøjelse i den højeste himmel i den celestiale verden. Det er at få forvisningen om, at man bliver en gud. Det er i virkeligheden at få dommedag fremskyndet, således at man får vished om en arvelod i al herligheden og æren i Faderens rige forud for den dag, da de trofaste faktisk træder ind i hans guddommelige nærhed og sammen med Kristus sætter sig på hans trone, ligesom han har »taget sæde« hos sin Fader på hans trone (Åb 2:31)« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bind, 1966–1973, 3:330–331).

Hjælp eleverne til at forstå, at denne oplevelse ikke er almindelig eller nødvendig i dette liv for at opnå ophøjelse. Læs følgende udtalelse, også af ældste McConkie:

»Hvis vi dør i troen, er det det samme som at sige, at vi har befæstet vores kaldelse og udvælgelse, og at vi fortsætter til den evige belønning herefter. For Kirkens trofaste medlemmers vedkommende har de udstukket en kurs, der fører til evigt liv ... Hvis de passer deres pligter, hvis de gør, hvad de bør gøre, selv om de måske ikke har været fuldkomne i denne sfære, er deres prøvestand tilendebragt ... Derefter viger de ikke fra stien« (tale, holdt ved ældste S. Dilworth Youngs bisættelse, 13. juli 1981, s. 5).

Lad eleverne lave en skriftstedkæde ved hjælp af Andet Petersbrev 1:10, 19; Mosiah 26:20 og Lære og Pagter 132:49–50. Bed eleverne om at følge Peters råd om at stræbe efter at befæste deres kaldelse og udvælgelse, hvad enten det sker i dette liv eller i det næste.

Lære og Pagter 133

Indledning

Skønt afsnit 133 blev modtaget den 3. november 1831, blot to dage efter afsnit 1, findes det i slutningen af Lære og Pagter. Denne åbenbaring var oprindeligt et tillæg til Lære og Pagter.

Et af de vigtigste formål i denne uddeling er at forberede menneskene til Jesu Kristi andet komme. Præsident Harold B. Lee har sagt, at Lære og Pagter 133 er en »trinvis opremsning af begivenheder, der leder op til Frelserens komme« (Den danske Stjerne, sep. 1973, s. 378–379).

Væsentlige evangeliske principper

- Når Jesus Kristus vender tilbage til jorden i forbindelse med det andet komme, bliver de ugudelige udryddet som ved ild, mens de retskafne bliver mere velsignet, end vi kan fatte (se L&P 133:1–17, 38–45, 62–74).
- I tusindårsriget regerer Jesus Kristus over hele jorden. Hans hovedstæder bliver det gamle Jerusalem og Det Ny Jerusalem (se L&P 133:18–25).
- Israel frembringer sine rige skatte (skrifterne) for Efraims børn (se L&P 133:30–34).
- Mange tegn og undere skal finde sted inden Frelserens tilbagekomst. Disse tegn opfylder profetierne og er med til at berede de retskafne til hans tilbagevenden (se L&P 133:19–64; se også L&P 45:35–44).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 119.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 316–324.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 133:1–17, 38–45, 62–74. Når Jesus Kristus vender tilbage til jorden i forbindelse med det andet komme, bliver de ugudelige udryddet som ved ild, mens de retskafne bliver mere velsignet, end vi kan fatte. (25–30 minutter)

Spørg eleverne, om nogen af dem nogen sinde er mødt op til en time på deres skole og har fundet ud af, at de skulle have en prøve, som de ikke havde læst på. Spørg: Hvor godt klarede I jeres prøve? Bed dem om at beskrive deres følelser. Lad dem derefter beskrive den prøve på skolen, som de havde forberedt sig længst og flittigst på. Spørg: Hvilken forskel gjorde jeres forberedelse? Bed dem om at nævne den sværeste og vigtigste skoleprøve, de kommer til at aflægge, og den, som de gerne vil være bedst forberedt til.

Læs Lære og Pagter 133:1–4, og spørg:

- Hvilken fremtidig »prøve« hentyder disse vers til?
- Hvordan kan vi ifølge vers 4 forberede os til den?

Lad eleverne læse versene 5–17 og afmærke de ord og udtryk, der beskriver, hvordan vi kan forberede os på Jesu Kristi andet komme. Bed dem om at fortælle, hvad de har fundet ud af.

Skriv L&P 133:38–45 og L&P 133:62–74 på tavlen. Forklar, at disse vers fremstiller to grupper personer på tidspunktet for det andet komme. Bed halvdelen af klassen om at læse det første sæt vers, og den anden halvdel det andet. Lad dem se efter svar på følgende spørgsmål:

- Hvilken gruppe bliver beskrevet i jeres vers?
- Hvad kommer den gruppe, I har læst om, til at opleve ved det andet komme?
- Hvorfor får de disse oplevelser?
- Hvilken gruppe ville I helst være en del af?
- Hvad skal I gøre for at være en del af denne gruppe?

Lad hver gruppe vælge en, der skal fremlægge for klassen, hvad de har fundet frem til.

Læs versene 4, 10, 15, 17, 19, 50, og spørg: Hvad har disse vers til fælles?

Tal med eleverne om, hvad de mener er den bedste måde, hvorpå man kan forberede sig på Jesu Kristi andet komme. Læs følgende udtalelse af ældste Delbert L. Stapley, der var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Lad os være sikre på, at vi virkelig forstår det vigtigste, som vi kan gøre for at forberede os på vor Herres andet komme til jorden ...

Vi må bringe orden i vores liv og hjem. Dette vil sige, at vi må ransage vores sjæl, indrømme vore fejl og omvende os, hvor der er behov for det. Det vil sige, at vi må holde alle Guds befalinger. Det vil sige, at vi må elske vores næste. Det vil sige, at vi må leve et eksemplarisk liv ... Det vil sige, at vi må være ærlige i alle vore gerninger, i forretningslivet såvel som hjemme. Det vil sige, at vi må udbrede Jesu Kristi evangelium for alle verdens folkeslag« (Den danske Stjerne, apr. 1976, s. 37).

Lære og Pagter 133:18–25. I tusindårsriget regerer Jesus Kristus over hele jorden. Hans hovedstæder bliver det gamle Jerusalem og Det Ny Jerusalem. (15–20 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvor mødes embedsmændene i vores by for at udføre deres arbejde?

- I hvilken by mødes de, der vedtager lovene i vores land?
- Hvad hedder vores hovedstad?
- Er lovene altid blevet vedtaget dette sted?
- Vil de altid blive vedtaget der?
- Hvorfra skal Guds love udgå i tusindårsriget?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 133:18–25, 56, og se efter, hvor Herren vil regere i tusindårsriget.

Skriv følgende spørgsmål på tavlen, eller giv eleverne dem på et uddelingsark. Lad dem finde skriftsteder og besvare spørgsmålene.

1. Hvor ligger »Zions bjerg«? (L&P 133:18; se krydshenvisningen i fodnote 18b).
2. Hvor er de »et hundrede og fire og fyrretyve tusinde«? (L&P 133:18; se L&P 77:11).
3. Hvem er »Brudgommen«? (L&P 133:19; se L&P 65:3).
4. Hvor er »Zion«? (L&P 133:21; se L&P 57:2–3).
5. Hvor langt er det fra Jerusalem nu? (se L&P 133:21; kort over steder fra Kirkens historie).
6. Hvilken forandring skal der ske med Jerusalem og Zion ved det andet komme? (se L&P 133:24).
7. Hvem skal regere verden i tusindårsriget? Hvorfra? (se L&P 133:25; se også Es 2:3).

Læs følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum:

»Det gamle Jerusalem skal, efter at jøderne er blevet rensset fra alle deres synder, blive en hellig stad, hvor Herren vil være og hvorfra han vil udsende sit ord til alle folk. Ligeledes vil Zions stad, Det ny Jerusalem, blive bygget, og derfra skal også Guds lov udgå. Det vil ikke blive nogen strid, for hver af de to byer vil være hovedkvarter for verdens forløser, og fra hver af dem vil han udsende sine kundgørelser, efterhånden som det er nødvendigt« (Lærdomme om frelse, 3:65).

Spørg:

- Hvordan forestiller I jer, det bliver, når Jesus Kristus regerer personligt på jorden?
- Hvordan tror I, landets love ændrer sig som følge af, at Herren regerer i tusindårsriget?
- Hvilke fordele tror I, der bliver ved at opdrage børn i tusindårsriget?

Lære og Pagter 133:22–64. Mange tegn og undere skal finde sted inden Frelserens tilbagekomst. Disse tegn opfylder profetierne og er med til at berede de retskafne til hans tilbagevenden. (30–35 minutter)

Tag nogle billeder af forskellige årstider med. Vis billederne frem et ad gangen, og spørg eleverne:

- På hvilket tidspunkt af året er dette billede taget?
- Hvilke tegn på billedet viser jer, hvilken årstid det er?
- Er der tilstrækkelig med tegn på billedet til at vise jer, nøjagtig på hvilken dato billedet blev taget?

Bed eleverne om at nævne nogle få tegn på Jesu Kristi andet komme (du kan skrive deres svar på tavlen). Spørg:

- Hvordan er disse tegn med til at vise jer, hvornår det andet komme finder sted? (Se JS-M 1:38–39).
- På hvilken måde svarer dette til årstidernes tegn på billedet?
- Hvem kender det nøjagtige tidspunkt for det andet komme? (Se JS-M 1:40).

Giv hver elev et eksemplar af nedenstående skema som uddelingsark (undlad at udfylde højre kolonne). Bed eleverne om at studere Lære og Pagter 133:22–56, og skriv de tegn og undere, der skal finde sted før eller ved det andet komme.

Vers	Tegn eller under
22	Bjergene skal styrtes ned, og dalene skal ikke mere findes.
23–24	Vandene skal drives tilbage, og øerne skal blive ét land.
26–27	De, som er i nordenlandene (de ti stammer), skal indsamles.
28	De skal besejre deres fjender.
29	Der skal springe kilder frem i ørkenen.
35	Judas stamme skal blive helliggjort og bo i Herrens nærhed.
36–39	Evangeliets skal blive forkyndt for alle folkeslag.
41	Herrens nærhed skal være som ild.
46–51	Herren skal være klædt i rødt.
49	Hans herlighed skal skjule solen og månen, og stjernerne skal falde.
54–55	De, der opstod, da Kristus opstod, følger ham, når han kommer.
56	De hellige, som er døde siden Kristi opstandelse, opstår og møder ham.

Spørg:

- Hvordan påvirker disse tegn jeres følelser for det andet komme?
- Hvilke fordele er der ved at kende tegnene på det andet komme?
- Hvad kan I gøre for at blive mere fortrolige med disse tegn?
- Hvordan kan I finde andre tegn på det andet komme? (Ved at studere skrifterne og profeternes ord).

Læs følgende udtalelser. Ældste Boyd K. Packer, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Brødrene ved helt sikkert, hvad der sker, eftersom de konstant rejser overalt på jorden, og de er på grund af deres profetiske indsigt i stand til at læse tidernes tegn ...

Omgås ikke dem uden myndighed. Følg jeres ledere, som er ordineret på korrekt vis, og som er blevet opretholdt i al offentlighed, så bliver I ikke ført på vildspor« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 71).

Ældste Bruce R. McConkie har skrevet:

»I vor tid ser vi med håb og glæde frem til Menneskesønnens andet komme og til oprettelsen af tusindårsriget med fred og retskaffenhed, over hvilket han personligt vil regere i tusind år. Vi ved ikke og får heller ikke at vide, hvornår dagen eller timen for denne forfærdelige, og dog velsignede, dag kommer. Det forventes, at vi læser tidernes tegn og derved kender det omtrentlige tidspunkt for Herrens genkomst, og at vi til stadighed er rede til den« (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ*, 1978, s. 457).

Lære og Pagter 134

Indledning

Afsnit 134 indeholder en troserklæring angående regeringer og love. Kirkens medlemmer godkendte, at dette afsnit blev medtaget i udgaven af Lære og Pagter fra 1835. I den 11. og 12. trosartikel står der, at lovene bør give alle mennesker ret til at tilbede Gud »i overensstemmelse med [deres] egen samvittigheds bud«, og at menneskene bør underordne sig

regeringsledere og »adlyde, ære og holde loven.« Præsident N. Eldon Tanner har sagt:

»Det er yderst vigtigt, at alle borgere underrettes om landets ledelse, at de ved og forstår landets love, og at de, når som helst det er muligt, deltager aktivt i at udvælge og vælge ærlige og vise mænd til at forvalte regeringsmagten ...

Abraham Lincoln sagde engang: »Dårlige love skal, hvis der findes sådanne, ophæves hurtigst muligt, men så længe de er i kraft, skal de overholdes samvittighedsfuldt.«

Dette er Kirkens holdning med hensyn til at overholde lovene. Vi er enige med ophavsmanden til følgende udtalelse:

»I virkeligheden er den, der trodser eller håner loven, ligesom ham, der saver den gren over, han selv sidder på, og respektløshed for eller tilsidesættelse af loven er altid det første tegn på et samfund i opløsning. Respekt for loven er den mest grundlæggende af alle samfundsdyder, for alternativet til et styre baseret på lov er et voldeligt eller anarkistisk styre« (*Case and Comment*, marts/april-nummeret, 1965, s. 20).

Kristus var det store forbillede på en lovydig borger, da farisæerne i et forsøg på at fange ham i ord, som der står i skrifterne, spurgte ham, om det var tilladt at give kejseren skat. Da han havde spurgt dem, hvis inskription der var på skattepengene, og de havde svaret, at det var kejserens, sagde han:

»Så giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er« (Matt 22:21).

Det påhviler borgerne i en ethvert land at huske på, at de hver især har et ansvar, og at de må virke inden for loven i det land, de har valgt at leve i« (*Den danske Stjerne*, apr. 1976, s. 67–68).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi tror på, at lovgiverne har ret til at vedtage love om fred og sikkerhed for borgerne, men ikke at gribe ind i religiøs tilbedelse (se L&P 134:1–4, 7, 9, 11–12; se også L&P 42:79, 84–86; 101:76–80).
- Gud har indstiftet regeringer til menneskets gavn. Det påhviler alle mennesker at adlyde lovene i det land, de bor i (se L&P 134:1, 5–8; se også L&P 58:21; Officiel erklæring nr. 1).
- Religiøse organisationer har ikke ret til at tage en persons liv eller ejendom. De kan kun nægte en person medlemskab eller fællesskab i deres organisation (se L&P 134:4, 10; se også L&P 20:80; 102:1–2, 18–24).

Yderligere hjælpemidler

- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 324–327.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 134. Vi tror på, at lovgiverne har ret til at vedtage love om fred og sikkerhed for borgerne, men ikke at gribe ind i religiøs tilbedelse. Det påhviler alle mennesker at adlyde lovene i det land, de bor i. (30–35 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at de er blevet udvalgt til at sidde i en komite, der skal udgøre en lovgivende forsamling i et nybyggerområde. Lad dem arbejde sammen i små grupper i ti minutter og tale om og nedskrive svar på følgende spørgsmål:

- Hvordan ville I definere formålet med en lovgivende forsamling?
- Hvilke ansvar skal jeres lovgivende forsamling have?
- Hvilke ansvar skal borgerne have?

Lad hver gruppe fortælle, hvad de har skrevet. Læs Lære og Pagter 134:1–9, 11 som klasse. Lad eleverne se efter, hvordan dette afsnit besvarer spørgsmålene, og sammenlign det med hver gruppes svar.

Læs afsnitoverskriften til Lære og Pagter 134, og spørg:

- Hvordan adskiller dette afsnit sig fra andre afsnit af Lære og Pagter? (Det er en troserklæring, ikke en åbenbaring).
- Hvorfor tror I, at denne erklæring er vigtig for os at have?

Læs oplysningerne fra den historiske baggrund til afsnit 134 i *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325* (s. 324). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke begivenheder førte til nedskrivningen af denne erklæring?
- Hvorfor er det vigtigt for andre mennesker at forstå Kirkens syn på regeringer?
- På hvilken måde understøtter den 11. og 12. trosartikel disse lærdomme om regeringer?
- På hvilke måder kan en regering følge lærdommene i Lære og Pagter 134?
- Hvad kan vi gøre for at vise, at vi støtter vores regering og dens ledere?

Lære og Pagter 134:4, 10. Religiøse organisationer har ikke ret til at tage en persons liv eller ejendom. De kan kun nægte en person medlemskab eller fællesskab i deres organisation. (10–15 minutter)

Skriv eller hæng følgende hypotetiske regler op på tavlen:

- Hver gang du kommer sent til seminar, får du en bøde på kr. 50.
- Hvis du ikke består seminar, får du ikke lov til at deltage i superlørdag.
- For hver dag, du ikke læser i skrifterne, skal du give læreren en af dine personlige ejendele (værdi op til kr. 100).

Tal med eleverne om, hvad de ville føle, hvis disse regler blev håndhævet. Spørg:

- Synes I, at disse regler er rimelige? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvorfor ville det være forkert for seminar eller Kirken at tvinge medlemmerne til at handle på en bestemt måde?
- Hvilke straffe bør en kirke kunne pålægge, hvis et medlem overtræder dens regler?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 134:4, 10 og finde Kirkens holdning til disse spørgsmål. Spørg: Hvorfor er dette bedre end at give religiøse organisationer magt over liv eller ejendom?

Skriv *tyveri, løgn, mord, ægteskabsbrud, snyd* på tavlen. Spørg:

- Hvilken straf fra statens side mener I er passende for hver af disse handlinger?
- Hvilken straf mener I, det ville være passende for Kirken at pålægge?

Lære og Pagter 135

Indledning

Afsnit 135, der er skrevet af ældste John Taylor, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, er en inspireret hyldest til profeten Joseph Smith. Ældste Taylor har siden sagt:

»Vi lever i denne uddeling, som er rigere på begivenheder end nogen anden uddeling, der nogen sinde har været på jorden, fordi den rummer alt det, der nogen sinde har eksisteret noget sted blandt noget folk på jorden. Derfor ser vi på Joseph Smith som en så stor og vigtig personlighed i verdenshistorien. Jeg mener, at han var en af de største profeter, der nogen sinde har levet, bortset fra Jesus« (*Journal of Discourses*, 18:326–327).

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»Enhver, der har et vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium, bør elske og påskønne Joseph Smith jun., for han er den ›Herrens profet og seer, [som] har gjort mere (Jesus alene undtaget) for menneskenes frelse i denne verden end noget andet menneske, der nogensinde har levet her« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 5).

Væsentlige evangeliske principper

- Profeten Joseph Smith og hans bror Hyrum beseglede med deres blod deres vidnesbyrd om Mormons Bog og Lære og Pagter (se L&P 135; se også L&P 136:39).

- Joseph Smith står som overhoved for den uddeling, der sammenfatter alle andre uddelinger (se L&P 135:3; se også L&P 1:17–30; 136:37–38).
- Blodet fra alle evangeliets martyrer skal stå som et vidnesbyrd mod de ugudelige (se L&P 135:7; se også Alma 14:8–11; L&P 103:27–28; 109:49).

Yderligere hjælpkilder

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 273–285.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 328–330.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 19, »Joseph Smith – genoprettelsens profet« (21:30), kan bruges i undervisningen af Lære og Pagter 135 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

 Lære og Pagter 135. Profeten Joseph Smith og hans bror Hyrum beseglede med deres blod deres vidnesbyrd om Mormons Bog og Lære og Pagter. (40–45 minutter)

Indret dit klasseværelse, som om det var førstesalen af fængslet i Carthage (se skitsen på side 279 i *Kirkens Historie i tidernes fylde*; se også fotografi 16 bagest i *Guide til skrifterne*). Lad eleverne opføre Profetens Joseph Smith og hans bror Hyrums martyrium som et skuespil. Brug oplysningerne fra kapitel 22 i *Kirkens Historie i tidernes fylde* og Lære og Pagter 135:1–2, 4–5. (Bemærk: Lad ikke eleverne blive for malende i deres skuespil. Undgå at fremstille denne hellige begivenhed i et sensationspræget skær). Lad klassen synge »En stakkels sorgbetyngt mand« (*Salmer og Sange*, nr. 15), på det relevante tidspunkt. Stands skuespillet fra tid til anden, og stil spørgsmål som disse:

- Hvad tror I, profeten følte på dette tidspunkt?
- Hvad tror I, at de, der var sammen med Joseph, følte?
- Hvad gør indtryk på jer med hensyn til den måde, som de, der var sammen med Joseph, handlede?
- Hvad tror I, at Joseph Smith følte i denne vanskelige tid?
- Hvilke tanker eller indtryk får I, mens vi spiller denne begivenhed?
- Læs Lære og Pagter 135:6–7. Hvor gammel var profeten Joseph Smith, da han døde?
- Hvad andet i disse vers gør indtryk på jer?

Lad eleverne afmærke følgende sætninger i deres skrifter: »De levede i ære, de døde med ære, og herlighed vil blive deres evige belønning. Fra slægt til slægt skal deres navne nævnes for efterverdenen som klenodier for de helliggjorte.«

Bed eleverne om at tænke over, hvad de har lært om profeten Joseph Smith i år. Lad dem skrive noget af det, profeten opnåede, på tavlen (se *Kirkens Historie i tidernes fylde*, s. 284).

Spørg:

- På hvilken måde er jeres liv anderledes, end det kunne have været, takket være profeten Joseph Smith?
- Hvilke af profetens egenskaber beundrer I mest?
- Hvad er med til at give jer en følelse af eller viden om, at Joseph Smith er Guds profet?
- Hvilket ansvar følger med et vidnesbyrd om, at Joseph Smith er en profet?

Ældste Delbert L. Stapley, der var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Profeten, som var uskolet og ulært, kunne ikke have givet verden det, som han fik den ære at åbenbare, medmindre Gud var med ham. Gud inspirerede ham i alt, hvad han foretog sig. Der var levende vidner, som vidnede om hans guddommelige kaldelse, for himmelske budbringere havde tilkendegivet denne sandhed for adskillige brødre. Hvis vi antager menneskers vidnesbyrd, så er Guds vidnesbyrd visselig mere sikkert. Helligåndens opgave er at vidne om Faderen og Sønnen. Det er også sandhedens ånd, og når den vidner for menneskenes ånd, får de en indre følelse af, om det er sandt, eller om det ikke er sandt. Hvad profeten Joseph Smith angår var dette sandt, for mennesker på hans tid og siden har modtaget dette vidnesbyrd, som Helligånden selv tilkendegiver for dem, der søger efter sandheden.

Og videre, Joseph Smiths gerninger – undersøg dem. Alt ved dem viser hans profetiske kaldelse. Hvor der er et testamente, må der nødvendigvis også være en testator, som er død, og dette var visselig et testamente, der på ny udfoldede og åbenbarede Guds rige med alle dets frelsende ordinancer, principper og guddommelige magter. Et testamente er først gyldigt, efter testatoren er død. Profeten gav sit liv for at besegle dette vidnesbyrd, og således bliver ofringen af hans liv et vidnesbyrd for alle mennesker om sandheden og magten i hans hellige kaldelse og tjenestegering« (Conference Report, okt. 1954, s. 48–49).

Læs Lære og Pagter 136:39, og spørg:

- Hvorfor gav profeten Joseph Smith og hans bror Hyrum deres liv for Herrens værk?
- Hvilke velsignelser og muligheder har vi takket være profeten Joseph Smith?

Syng »Hav tak for profeten, du sendte« (*Salmer og Sange*, nr. 13), og bær dit vidnesbyrd om profeten Joseph Smith.

Lære og Pagter 135:3. Joseph Smith står som overhoved for den uddeling, der sammenfatter alle andre uddelinger. (40–45 minutter)

Nogle dage før du skal undervise, udvælger du tre eller fire elever til hver at fremlægge en præsentation om profeten Joseph Smiths liv. Giv hver elev en udtalelse fra »Sidste dages profeters vidnesbyrd om Joseph Smith« i tillægget (s. 306). Bed eleverne om at finde en beretning fra profeten Joseph Smiths liv, der er et eksempel på det, der siges i det pågældende vidnesbyrd.

Lad eleverne læse deres udtalelser fra tillægget og fortælle de beretninger, de har fundet. Tal om nogle af Joseph Smiths karaktertræk. Spørg: Hvilke af disse træk beundrer I mest? Hvorfor? Lad eleverne fortælle om, hvordan de kan opnå de samme træk.

Del klassen op i grupper, og del følgende skriftsteder ud mellem dem. Lad grupperne fremlægge, hvad deres vers lærer os om Joseph Smith og hans bidrag til verden.

- Lære og Pagter 1:17, 29; 5:4, 21–22
- Lære og Pagter 24:5–9; overskriften til afsnit 25, v. 5–9
- Lære og Pagter 26:1; 28:2; 43:1–4
- Overskriften til Lære og Pagter 76, v. 11–12, 23–24; 82:11–12; 93:45–48
- Overskriften til Lære og Pagter 100, v. 1; overskriften til afsnit 121, v. 1–11
- Lære og Pagter 122; 124:1–2, 58
- Lære og Pagter 127:1–2; 132:30–32, 48–50, 53; 135:3

Syng »Priser profeten« (*Salmer og Sange*, nr. 17), og bær vidnesbyrd om profeten Joseph Smith. Du kan også bede de elever, der kunne tænke sig at bære vidnesbyrd om profeten Joseph Smith, om at gøre dette.

Lære og Pagter 136

Du skal undervise i dette afsnit som en del af »Kirken flytter vestpå« (se s. 241).

Lære og Pagter 137

Indledning

I afsnit 137 åbenbares der vigtige sandheder om det celestiale rige og om, hvem der skal arve denne herlighed. Ældste George Albert Smith, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»For mig er noget af det smukkeste i Jesu Kristi evangelium, at det anbringer os alle på samme niveau. Det er ikke nødvendigt for en mand at være præsident for en stav eller et medlem af De Tolvs Kvorum for at kunne opnå et højt stade i det celestiale rige. Det mest ydmyge medlem af Kirken opnår, hvis han holder Guds befalinger, en ophøjelse, lige så vel som enhver anden i det celestiale rige. Skønheden i Jesu Kristi evangelium er, at det gør os alle lige, i den udstrækning at vi holder Herrens befalinger. I den udstrækning vi bestræber os på at holde Kirkens love, har vi samme mulighed for ophøjelse« (Conference Report, okt. 1933, s. 25).

Væsentlige evangeliske principper

- Det celestiale rige er et sted med skønhed og herlighed. Der bor vor himmelske Fader med sine trofaste sønner og døtre (se L&P 137:1–5; se også 1 Kor 15:40–41; L&P 76:50–70, 92–96).
- De, der dør uden evangeliet, men som ville have antaget det, hvis de havde fået muligheden, arver det celestiale rige. De, der dør, før de bliver ansvarlige, bliver frelst i det celestiale rige (se L&P 137:5–10; se også Moroni 8:22; L&P 29:46–47).
- Herren dømmer os efter vores hjertes ønske såvel som efter vore gerninger (se L&P 137:9; se også 1 Sam 16:7; Alma 41:3–5).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 41–42, 164–165.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 333–335.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 137:1–5. Det celestiale rige er et sted med skønhed og herlighed. Der bor vor himmelske Fader med sine trofaste sønner og døtre. (15–20 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I kunne vælge et hvilket som helst materiale i verden til at pynte og forskønne det celestiale rige med.

- Hvad ville I vælge og hvorfor?
- Hvordan tror I, der ser ud i det celestiale rige?
- Hvorfor kunne I måske få mulighed for at se et syn af dette rige?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 137:1–5. Spørg:

- Hvad er det ved denne beskrivelse af det celestiale rige, der gør indtryk på jer?
- Hvilke følelser forbinder I med denne beskrivelse?
- Hvem så Joseph Smith der?

- På hvilke måder er det betryggende at vide, at Gud, hans profeter og de retskafne medlemmer af vores familie kan bo i det celestiale rige?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 76:70, 96; 77:1; 130:8; 131:1 og se efter andre detaljer om det celestiale rige. Tal om, hvad de finder ud af. Fortæl følgende beretning af ældste David O. McKay, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, om en oplevelse, han havde i 1921 ombord på et skib på vej til Apia i Samoa:

»Jeg ... faldt i søvn, og i et syn så jeg noget uendeligt ophøjet. I det fjerne så jeg en smuk, hvid by. Skønt den lå langt borte, syntes jeg at kunne ane, at der overalt var træer med indbydende frugter, buske med blade i pragtfulde farver, og fuldkomment udsprungne blomster. Den klare himmel ovenover syntes at genspejle disse smukke farvenuancer. Dernæst så jeg en stor menneskeskare, der nærmede sig byen. Hver af dem var iklædt en hvid, bølgende kjortel og en hvid hovedbeklædning. Min opmærksomhed henledtes straks på deres leder, og skønt jeg kun kunne se profilen af hans ansigtstræk og hans krop, genkendte jeg ham straks som min Frelser! Skæret og udstrålingen fra hans ansigt var herligt at se på. Over ham hvilede der en fred, som syntes ophøjet – det var guddommeligt!

Jeg forstod, at byen var hans. Det var den evige stad, og de, der fulgte ham, skulle bo der i fred og evig lykke.

Men hvem var de?

Som om Frelseren havde læst mine tanker, svarede han mig ved at pege på en halvbue, der derefter viste sig ovenover dem, og på hvilken der med guld stod skrevet:

*Disse er dem, som har overvundet verden –
og som virkelig er blevet født på ny!*

Da vågnede jeg op, og det gryede over havnen i Apia«
(*Cherished Experiences from the Writings of President David O. McKay*, saml. Clare Middlemiss, rev. udg., 1976, s. 59–60).

 Lære og Pagter 137:5–10 (mesterskriftsted, L&P 137:7–10). De, der dør uden evangeliet, men som ville have antaget det, hvis de havde fået muligheden, arver det celestiale rige. De, der dør, før de bliver ansvarlige, bliver frelst i det celestiale rige. (15–20 minutter)

Udvælg nogle elever til at læse følgende eksempler. Tal som klasse om hver enkelt, og lad eleverne finde ud af, om de tror, at vedkommende får en arvelod i det celestiale rige.

- Jeg blev døbt som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og var trofast hele mit liv. Da jeg døde,

havde jeg et vidnesbyrd om Herren, havde en gyldig tempelanbefaling og forsøgte så godt jeg kunne at holde befalingerne. (Se L&P 76:51–53).

- Jeg voksede op i en del af verden, hvor Kirken ikke var repræsenteret. Jeg hørte aldrig om »mormonerne«, men jeg troede på Gud. Jeg forsøgte at være et godt menneske, læste i Bibelen og søgte efter sandheden ved at komme til så mange kirkemøder som muligt. Jeg døde, inden jeg havde mulighed for at blive gift. (Se L&P 137:7).
- Jeg blev født ind i en kærlig familie, men blev født med nogle alvorlige skavanker. Jeg levede kun nogle få uger. (Se L&P 137:10).
- Jeg blev undervist i evangeliet af missionærerne, og Ånden vidnede for mig, at det, de underviste mig i, var sandt. Men jeg havde ikke lyst til at ændre min livsstil, så jeg omvendte mig aldrig eller lod mig døbe, inden jeg døde. Min familie sluttede sig til Kirken, og de sagde altid, at de ville få udført tempelordinancerne for mig, når jeg døde. (Se L&P 76:72–75; 137:5–9).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 137:5–10 og finde ud af, hvem der arver det celestiale rige (se også L&P 76:50–70). Når I har læst disse vers, så spørg:

- Hvad tror I, Joseph må have følt, da han så disse medlemmer af sin familie i det celestiale rige?
- Hvad undrede Joseph sig over? Hvorfor?
- Hvad tror I, at udtrykket »ville have modtaget det af hele deres hjerte« betyder? (L&P 137:8).
- Hvem er de, »der dør, før de når ansvarlighedens alder«? (v. 10).
- Hvordan kan lærdommene i dette afsnit indgyde håb for mange mennesker?
- Hvordan kan I bruge disse lærdomme, når I fortæller andre om evangeliet?

Fortæl eleverne, at Alvin Smith blev født den 11. februar 1798 og døde den 19. november 1823. Præsident Joseph Fielding Smith har skrevet:

»[Alvin] døde med en bøn på læberne for sin yngre bror Joseph og formanede ham til at være trofast mod det store værk, der var blevet betroet ham. Alvin omtales som »et ungt menneske med enestående godhed og væsen, venlig og rar« (Essentials in Church History, 27. udg., 1974, s. 35).

Bed eleverne om at tænke over, hvor mange mennesker, der har levet på jorden uden at have fået nogen mulighed for at høre evangeliet. Lad eleverne også tænke over, hvor mange børn i hele verdenshistorien, der er døde, før de blev otte år. Spørg:

- Hvordan viser lærdommene i afsnit 137 Guds kærlighed for alle sine børn?

- Hvorfor tror I, det er vigtigt at vide, at de, som dør uden at høre om evangeliet, får mulighed for at antage det i åndeverdenen?
- Hvorfor mener I, at det er vigtigt at vide, at de, der dør, før de bliver otte, bliver frelst i det celestiale rige?

Læs 2 Nephi 26:33, og bær dit vidnesbyrd om Guds kærlighed til alle sine børn.

Lære og Pagter 137:9. Herren dømmer os efter vores hjertes ønske såvel som efter vore gerninger.
(15–20 minutter)

Lad eleverne nedskrive svarene på følgende spørgsmål på et stykke papir, og bed nogle elever om at fortælle, hvad de har skrevet:

- Hvad betyder ordet *ønske*?
- Hvad ønsker I mest i jeres liv?
- Hvordan kan I afgøre, hvor stærkt jeres ønske om noget er?

Læs denne udtalelse af ældste Marvin J. Ashton, der var medlem af De Tolvs Kvorum: »Det, vi tjener, lærer vi at elske, og det, vi elsker, tager vores tid, og det, der tager vores tid, er det, vi elsker« (*Den danske Stjerne*, okt. 1981, s. 41).

- Hvad tror I, denne udtalelse betyder?
- Hvilken sammenhæng er der mellem denne udtalelse og vore ønsker?
- Hvilken sammenhæng er der mellem det, vi elsker, det, vi tjener, og hvordan vi bruger vores tid?
- Hvis nogen lavede en film over jeres liv, hvad kunne de udlade deraf, at I ønsker? Hvorfor?

Læs Lære og Pagter 137:9 og se efter, hvad det lærer os om vore ønsker. Spørg: Hvorfor tror I, at Gud dømmer os efter vore ønsker såvel som efter vore gerninger? Læs følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell:

»Hvad enten man kan lide det eller ej, så fordrer virkelighedens verden, at vi påtager os vores ansvar for vore ønsker ...

Retfærdige ønsker skal være vedholdende, derfor, som præsident Brigham Young har sagt, »erfarer de mænd og kvinder, der ønsker at få et sæde i det celestiale rige, at de må kæmpe hver eneste dag« (*Journal of Discourses*, 11:14). Derfor er Herrens sande stridsmænd mere end blot weekend-krigere« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 20).

Bær vidnesbyrd om vigtigheden af at have retfærdige ønsker. Læs følgende udtalelser. Ældste Maxwell har skrevet:

»En sjældent brugt måde, hvorpå man mere ærligt kan afprøve, om ens ønsker er passende, er at fremlægge disse ønsker mere ærligt og specifikt for Gud i ærbødig, personlig bøn. Hvorfor det? Fordi, at hvis vi er for forlegne ved at bønfalde ham om nogle af vore ønsker, bekræfter dette hurtigt, om de er passende! De ønsker, som ikke er værdige til, at vi beder ham om hjælp til at opnå dem, er også uværdige for os. Sådanne ønsker bør tydeligvis ikke fremelskes yderligere i vores hjerte og sind« (*That Ye May Believe*, 1992, s. 112).

Ældste Marvin J. Ashton har skrevet:

»Hvordan kan vi mindske vores kærlighed til det, der ikke er godt for os? Vi må ransage vores liv, se på, hvilken tjeneste, vi yder, og hvilke ofre vi bringer, og derefter ophøre med at bruge tid og kræfter på disse områder. Hvis vi kan gøre det, så visner og dør denne kærlighed. Vores kærlighed bør kanaliseres ind på kilder, der er rettet mod evigheden. Vore naboer og familie tager imod vores kærlighed, hvis vi blot følger op med støtte og personligt engagement. Sand kærlighed er lige så evig som selve livet. Nogle kaldelser og opgaver i Kirken kan synes ubetydelige og ligegyldige lige nu, men ved hver villigt opfyldt opgave vokser vores kærlighed til Herren. Vi lærer at elske Gud, når vi tjener og kender ham.

Hvordan kan vi hjælpe en nyomvendt til at lære at elske evangeliet? Ved at finde måder, hvorpå han kan tjene og ofre. Vi må konstant betone sandheden af, at vi elsker det, som vi ofrer tid på, hvad enten det er evangeliet, Gud eller guld. Ofte hører vi folk give udtryk for deres kærlighed til skrifterne, herunder Jesu lærdomme. De, der studerer, efterlever og anvender sandhederne er ikke alene dem, der kender dem bedst, men de bliver også styrket i brugen af dem som vejledning på livets stier. Den, som sætter størst pris på muligheden for at betale tiende, er den, der oplever den glæde og de velsignelser, man får ved at ofre og være lydige mod denne lov. Vores påskønnelse af og kærlighed til evangeliet og dets lærdomme vil altid stå i forhold til vores tjeneste og hengivenhed over for evangeliet« (*Den danske Stjerne*, okt. 1981, s. 40).

Bed eleverne om at grunde over og skrive på et stykke papir, hvordan de kan forbedre deres egne ønsker.

Lære og Pagter 138

Du skal undervise i dette afsnit som en del af »En periode med udvidelse« (se s. 257).

Officiel erklæring nr. 1

Du skal undervise i denne erklæring som en del af »Kirken flytter vestpå« (se s. 250).

Officiel erklæring nr. 2

Du skal undervise i denne erklæring som en del af »Den verdensomspændende kirke« (se s. 272).

Bemærk: Den sidste del af dette kursus, Lære og Pagter og Kirkens historie, handler om Kirkens historie fra 1845 til nu og om profeterne fra Brigham Young til Gordon B. Hinckley. Afsnittene »Væsentlige evangeliske principper« og »Undervisningsforslag« bygger på læseopgaverne fra *Lære og Pagter og Kirkens historie: Elevhæfte* såvel som på standardværkerne. Læseopgaverne fra elevhæftet rummer uddrag fra *Vores arv: En kort beretning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige* (1996) samt udvalgte udtalelser af hver af profeterne. Elevhæftet rummer også en oversigt over hver profets liv og embedsperiode.

Arvefølgen i præsidentskabet

Indledning

Ældste David B. Haight fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»Efter Kirkens præsidents død bliver det næsthøjeste styrende råd, De Tolv Apostles Kvorum, den præsiderende myndighed. Dette kvorums præsident bliver den *fungerende* præsident for Kirken, indtil en ny præsident for Kirken officielt er ordineret og indsat i dette embede« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 14).

Dette princip om arvefølge er blevet kutyme i vore dage, men i Kirkens første tid gav profeten Joseph Smiths død anledning til en alvorlig prøvelse for de hellige. Sidney Rigdon og flere andre hævdede, at de havde ret til at lede Kirken, og fordi dette var første gang, at en præsident for Kirken var død, vidste mange hellige ikke, hvem de skulle følge. Men Brigham Young mindede de hellige om, at profeten før sin død havde givet nøglerne til Kirkens ledelse til De Tolv Apostle. Som præsident for De Tolvs Kvorum ledte præsident Brigham Young og de øvrige af De Tolv Kirken i over tre år. Den 5. december 1847 reorganiserede De Tolv Det Første Præsidentskab med Brigham Young som Kirkens præsident samt Heber C. Kimball og Willard Richards som rådgivere. Denne handling blev opretholdt ved en generalkonference i Iowa den 27. december 1847. Siden da er præsidenten for De Tolvs Kvorum altid blevet Kirkens næste præsident, når Kirkens præsident døde.

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Studér under bøn de angivne skriftsteder og historiske læseopgaver, og tænk over principperne under denne overskrift, før du forbereder dine lektioner.

- Når Kirkens præsident dør, opløses Det Første Præsidentskab, og De Tolv Apostles Kvorum bliver det præsiderende kvorum under ledelse af den, der har været

apostel længst. De tolv apostle besidder alle de nøgler, der er nødvendige for at kunne lede Kirken og organisere Det Første Præsidentskab (se »Arvefølgen i præsidentskabet«, elevhæftet, s. 157, afsnit 1–7; se også L&P 107:22–24; 112:30–32).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 286–307.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt forslagene under denne overskrift, eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig på at undervise i de angivne skriftsteder og historiske læseopgaver.

»Arvefølgen i præsidentskabet«, elevhæftet, s. 157, afsnit 1–7. Når Kirkens præsident dør, opløses Det Første Præsidentskab, og De Tolv Apostles Kvorum bliver det præsiderende kvorum under ledelse af den, der har været apostel længst. De tolv apostle besidder alle de nøgler, der er nødvendige for at kunne lede Kirken og organisere Det Første Præsidentskab. (40–45 minutter)

Fortæl om nogle minder, du måske har fra engang, hvor du hørte om, at en af Herren profeter var død. Spørg eleverne, om de kan huske engang, hvor en af Kirkens præsidenter døde. Spørg:

- Hvad følte I?
- Er der nogen grund til at frygte for Kirkens trivsel eller dens fremtid, når Kirkens præsident dør? Hvorfor ikke?

Brug følgende opstilling af udtalelser og skriftsteder til at hjælpe dine elever til at forstå, hvordan Herren vælger en præsident for Kirken:

1. Når en mand bliver ordineret til apostel, modtager han alle de »nøgler« (magt og myndighed) han måtte have brug for, hvis han blev præsident for Kirken (se L&P 112:30–32).

Præsident Harold B. Lee, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt:

»Det første skridt i kaldelsen af Kirkens præsident tages, når han bliver kaldet, ordineret og indsat som medlem af De Tolv Apostles Kvorum ...

Hver apostel, som således bliver ordineret under håndspåleggelse af Kirkens præsidentskab, som besidder rigets nøgler i forening med alle andre ordinerede apostle, får den nødvendige præstedømmemyndighed til at kunne beklæde enhver stilling i Kirken, endog stillingen som præsident for Kirken« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1970, s. 293).

2. Når Kirkens præsident dør, opløses Det Første Præsidentskab. Hans rådgivere, som tidligere var medlemmer af De Tolv Apostles Kvorum, bliver på ny medlemmer af dette kvorum.

Profeten Joseph Smith har sagt:

»De Tolv er ikke underkastet andre end Det første Præsidentskab . . . og hvor jeg ikke er, dér er intet Første Præsidentskab over De Tolv« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 124).

Præsident N. Eldon Tanner, der var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har fortalt følgende beretning om begivenhederne i forbindelse med præsident Harold B. Lees død:

»Efter præsident Lees bisættelse indkaldte [præsident Spencer W. Kimball, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum] til et møde for alle apostlene . . . i rådsværelset i templet i Salt Lake City. Præsident Romney og jeg havde indtaget vore respektive pladser efter anciennitet i rådet, så der var 14 af os til stede« (Den danske Stjerne, maj 1980, s. 64).

3. De Tolv Apostles Kvorum, som har den samme myndighed som Det Første Præsidentskab (se L&P 107:22–24), leder Kirken, indtil der er organiseret et nyt Første Præsidentskab.

4. Seniorapostlen (den, som var været apostel længst), bliver Kirkens næste præsident. Han bliver opretholdt og -ordineret af De Tolvs Kvorum. Hver ny præsident bliver også opretholdt af Kirkens medlemmer ved en generalkonference (se L&P 102:9).

Præsident Joseph Fielding Smith, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum, har forklaret:

»Der er intet mystisk ved udvælgelsen af efterfølgeren til Kirkens præsident. Herren har afgjort dette for længe siden, og seniorapostlen bliver automatisk Kirkens præsiderende embedsmand og bliver som sådan opretholdt af De Tolvs Råd, som bliver Kirkens præsiderende organ, når der ikke er noget Første Præsidentskab. Præsidenten bliver ikke valgt, men han skal opretholdes af sine brødre fra Rådet og af Kirkens medlemmer« (Lærdomme om frelse, saml. Bruce R. McConkie, 3 bind, 1980, 3:132).

Lad eleverne finde listen over medlemmer af det oprindelige kvorum af De Tolv forrest i Lære og Pagter. Fortæl dem, at Thomas B. Marsh blev udelukket den 17. marts 1839 og David W. Patten blev dræbt af en pøbelhob den

25. oktober 1838 (se L&P 124:130). Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 124:127 og fortælle, hvordan Brigham Young blev udvalgt til at blive Kirkens næste præsident. Læs beretningen om Brigham Youngs udvælgelse i elevens hæfte (se »Arvefølgen i præsidentskabet«, s. 158, afsnittene 1–7). Spørg:

- Hvordan må det have været at være til stede i forsamlingen den dag?
- Hvordan kunne denne tilkendegivelse have hjulpet de hellige den dag?
- Læs Anden Kongebog 2:1, 8–15. Hvordan kan man sammenligne dette med det, der skete med Brigham Young?
- Hvorfor er det nødvendigt for Kirkens medlemmer at have et vidnesbyrd om, at hver ny profet er »kaldet af Gud«?
- Hvilket vidnesbyrd får Kirkens medlemmer i vore dage om, at en ny præsident for Kirken er kaldet af Gud?

Læs følgende udtalelser. Præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt:

»Denne overdragelse af myndighed . . . er smuk i al sin enkelthed. Den viser, hvordan Herren arbejder. Ved hans fremgangsmåde bliver en mand udvalgt af profeten til at blive medlem af De Tolv Apostles Råd. Det er ikke noget, han vælger som sin karriere. Han bliver kaldet, som apostlene blev det på Jesu tid. Til dem sagde han: »Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer« (Joh 15:16). Årene går. Han bliver uddannet og oplært i hans embedes pligter. Han rejser jorden rundt og varetager sin apostolske kaldelse. Det er en lang periode med forberedelse, hvor han lærer de sidste dages hellige at kende, hvor de end er, og de lærer ham at kende. Herren efterprøver hans hjerte og hans væsen. Som en naturlig følge opstår der ledige pladser i dette råd, og der foretages nye udpegelser. Under denne proces bliver en bestemt mand seniorapostel. Hos ham og hos hans medbrødre findes alle præstedømmets nøgler, som hver af dem modtager ved deres ordination. Men kun Kirkens præsident har myndighed til at bruge disse nøgler. Når han dør bliver denne myndighed virksom for seniorapostlen, som så udnævnes, indsættes og ordineres til profet og præsident af sine medarbejdere fra De Tolvs Råd.

Der er ingen valghandling. Der er ingen valgkampagne. Der er kun den stille og enkle udførelse af en guddommelig plan, ifølge hvilken der indsættes en inspireret og prøvet leder« (Den danske Stjerne, aprilkonferencen 1986, s. 44).

Ældste David B. Haight har sagt:

»Denne guddommeligt åbenbarede fremgangsmåde for, hvordan der indsættes en ny præsident for Kirken – åbenbaring fra Herren og opretholdelse af medlemmerne – har været fulgt op til vore dage. Det Første Præsidentskab skal opretholdes af Kirken ved »tillid, tro og bøn« (se L&P 107:22).

Præsident Spencer W. Kimball, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolv Apostle, sagde for mange år siden:

»Det er betryggende at vide, at [en ny præsident] ... ikke er valgt af komiteer og kongresser med alle deres stridspunkter, kritik og af menneskenes stemmer, men [er] kaldet af Gud og derefter opretholdt af medlemmerne ...

I henhold til denne guddommelige fremgangsmåde er der ingen fejl, ingen stridigheder, ingen ambitioner og ingen bagtanker. Herren har forbeholdt sig retten til at kalde sine egne ledere for sin kirke« (Stjernen, juli 1986, s. 6).

Rejsen vestpå

Indledning

To år før sin død profeterede profeten Joseph Smith, at »de hellige fortsat ville lide megen sorg og elendighed og ville blive fordrevet til Klippebjergene,« og at nogle af de hellige ville »leve for at drage derud og hjælpe med til at oprette kolonier og bygge byer og se de hellige blive et mægtigt folk midt i Klippebjergene« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 306). Tolv tusinde hellige eller flere boede i Nauvoo i begyndelsen af 1846, men i 1852 var de fleste af dem ankommet til Salt Lake Valley i Rocky Mountains 2.100 km mod vest. Det første pionerkompagni ankom til dalen i juli 1847 under ledelse af Brigham Young. I løbet af de næste 22 år fulgte omkring 62.000 pionerer dem. De kom i oksetrukne vogne eller trak selv deres ejendele på håndkærrer. De krydsede floder, rejste over vide, ubeboede sletter og forcerede høje bjerge. I gennemsnit kunne de kun tilbagelægge 25 km om dagen.

På et monument i Omaha i Nebraska findes skildret et sørgende pionerægtespar, der begraver deres barn. Inskriptionen lyder:

»Til minde om de trofaste pionerers kampe, ofre og lidelser samt om den sag, de stod for. Dette monument er med

taknemmelighed blevet rejst og indviet af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige« (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 309).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi modtager vejledning fra levende profeter. Når vi følger deres ledelse, leder, styrker og velsigner Herren os (se »Rejsen vestpå [1845–1847]«, elevhæftet, s. 158–162, afsnit 1–3, 13, 23–29; se også overskriften til L&P 136).
- De første hellige har efterladt Kirkens medlemmer over hele verden en arv af tro, mod og beslutsomhed (se »Rejsen vestpå [1845–1847]«, elevhæftet, s. 158–163, afsnittene 1–32).
- I vore trængsler kan vi modtage tilkendegivelser om Guds magt, som kan opbygge os og hjælpe os til at holde ud (se »Rejsen vestpå [1845–1847]«, elevhæftet, s. 159–162, afsnittene 4–16, 20–22, 26–29).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 309–329.

Forslag til undervisningen

»Rejsen vestpå (1845–1847)«, elevhæftet, s. 159–163, afsnittene 1–32. De første hellige har efterladt Kirkens medlemmer over hele verden en arv af tro, mod og beslutsomhed. (80–90 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I boede i Nauvoo, dengang præsident Brigham Young pålagde de hellige at flytte til et nyt hjem i Vesten.

- Hvordan tror I, at I ville reagere på denne befaling?
- Hvad kunne I have brug for at tage med jer, for at kunne flytte? Hvad kunne jeres familie have brug for?
- Hvilke ansvar tror I, at jeres kirkeledere ville få i forbindelse med denne flytning?
- Hvor længe tror I, at det ville tage at flytte så mange mennesker?

Bed eleverne om at forestille sig, at de var blandt de første hellige, og læs derpå sammen afsnittene 1–2 i »Rejsen vestpå (1845–1847)« i elevhæftet (s. 159). Tal om, hvad de må have tænkt og følt, mens de gjorde sig klar til at forlade Nauvoo.

Del eleverne op i grupper på to eller tre elever. Bed hver gruppe om at forestille sig, at de er en del af udrejsen fra Nauvoo i Illinois til Winter Quarters i Iowa, og at de rejser sammen med et af pionerkompagnerne (se L&P 136:2) fra Winter Quarters til Salt Lake Valley. Rejsen fra Nauvoo til Salt Lake Valley kommer til at tage dem omkring 1½ år. Om det lykkes eller mislykkes afhænger af, hvor godt de forbereder sig, både timeligt og åndeligt.

Sig til dem, at før de kan tage af sted, må hvert kompagni pakke en vogn med forsyninger til deres rejse. Giv hver

gruppe et eksemplar af formularen »Rejseforsyninger« fra tillægget (s. 308), og lad dem krydse af, hvad de vil have med på rejsen. Hvert kompagni spiser 23 kg mad om måneden. Hvert kompagni må bruge 200 dollar, og en vogn kan laste 816 kg.

Når eleverne har »pakket deres vogne« ved at have udfyldt første del af formularen »Rejseforsyninger«, så læs »Rejsen vestpå« i elevhæftet, som beskrevet i følgende opstilling. Stands efter hver »tidsperiode«, og lad eleverne udfylde delen »Logbog« på formularen »Rejseforsyninger«. Forklar, at nogle af kompagnierne sandsynligvis løber tør for proviant på rejsen, men at de kan låne, bytte eller købe fra andre kompagnier. Hvis der ikke er nogen, der arbejder sammen, dør folkene fra de kompagnier, der ikke har nogen mad, og bliver begravet langs rejsen vestpå.

Bemærk: Brug flere forskellige former for oplæsning af »Rejsen vestpå«. Du kan læse den op for eleverne, lade eleverne skiftes til at læse højt eller lade eleverne læse indenad. Efter hver tidsperiode kan du lade eleverne rapportere om, hvor megen mad de har tilbage.

1. og 2. måned: Februar – marts 1846

Læs afsnittene 3–5 af »Rejsen vestpå«. Spørg eleverne:

- Hvordan ville I have det, hvis I var nødt til skulle gå over den tilfrosne Mississippiflod i sne og kulde?
- Hvilke bekymringer ville I have?

Fortæl dem, at nogle i deres kompagni bliver syge og sinker kompagniet. Lad dem fratække 72 kg mad for de første to måneder i stedet for de forventede 46 kg.

3. og 4. måned: April – maj 1846

Læs afsnittene 6–7. Syng eller læs ordene til »Kom, kom, Guds folk« (*Salmer og Sange*, nr. 16). Spørg:

- Hvorfor er det oftest den første del af en opgave, der er den vanskeligste?
- Hvilke lærdomme eller forslag har hjulpet jer, når I har fuldført svære opgaver?

Lad eleverne fratække 46 kg for den mad, de har spist i disse to måneder. Hvis de ikke har taget et telt med, så lad dem fratække 46 kg mad, der er blevet ødelagt på grund af det usædvanligt regnfulde vejr.

5. og 6. måned: Juni – juli 1846

Læs afsnittene 8–9. Lad eleverne fratække de 46 kg mad, de har spist i løbet af disse to måneder. Lad dem tillægge 46 kg, hvis deres kompagni har medbragt fiskesnøre og -kroge, eller hvis de må låne noget snøre og nogle kroge af et andet kompagni. Fortæl dem, at der er en i deres kompagni, der er blevet syg, og som skal have ekstra pleje. Lad dem fratække yderligere 46 kg mad, hvis deres kompagni ikke har medbragt medicin eller tørret frugt.

7. og 8. måned: August – september 1846

Læs afsnittene 13–19, og spørg:

- Hvad syntes de hellige om tanken om at skulle forlade deres familier for at drage i krig?
- Hvad kunne overtale jer til at drage i krig?
- Hvorfor var der mange hellige, der tilsluttede sig mormonbataljonen?
- Hvorfor blev de ikke alle i Californien, efter at de havde aftjent deres militærtjeneste?
- Hvordan kan vi udvise denne form for trofasthed i dag?

Lad eleverne fratække 46 kg mad, der er blevet spist i løbet af disse to måneder. Lad dem fratække yderligere 46 kg til dem fra kompagniet, der skal have mad med på deres rejse med mormonbataljonen. Fortæl dem, at der er en, der gerne ville bytte mad for sko. Lad dem tillægge 46 kg mad, hvis de har medbragt ekstra sko og gerne vil sælge dem.

Bemærk: Afsnittene 20–22 handler om de hellige, som rejste med skib til Californien, og som derefter rejste over land til Utah. Opsummér kort disse afsnit.

9.–11. måned: Oktober – december 1846

Læs afsnittene 10–12. Lad hvert kompagni skrive en kort beskrivelse af, hvordan de tror, det må have været for en ung mand eller ung pige at leve en dag i Winter Quarters. Bed hver gruppe om at fremlægge, hvad de har skrevet.

Lad eleverne fratække 72 kg mad for disse tre måneder. Lad dem fratække yderligere 46 kg mad, hvis de ikke har medbragt sengetøj og tæpper. Fortæl dem, at der er en i deres kompagni, der er blevet syg af det kolde vejr, og som skal have ekstra mad – fratæk yderligere 23 kg. Lad dem fratække yderligere 23 kg mad til et barn, som bliver født i deres kompagni.

12.–14. måned: Januar – marts 1847

Læs afsnittene 23–24. Spørg:

- Hvad har I eller jeres familie gjort af forberedelser, når I har skullet på en tur?
- Hvad kan I gøre for at være glade og undgå splid på en lang rejse?

Lad eleverne fratække 72 kg mad til disse tre måneder. Fortæl dem, at de ser nogle trækdyr, som sidder fast i mudderet, og at ejerne tilbyder dem mad for deres hjælp. Lad eleverne tillægge 23 kg mad, hvis de har medbragt reb.

15.–17. måned: April – juni 1847

Læs afsnittene 25–29. Bed eleverne om at tænke på en lang rejse, de har foretaget, og spørg:

- Hvilken del af rejsen var den sværeste?
- Hvilken del var den bedste?

- Hvordan kan den sværeste del af en rejse også være den bedste?

Lad eleverne fratække 72 kg mad for disse tre måneder. Fortæl dem, at et af hjulene på deres vogn går i stykker. Hvis de har medbragt værktøj til at reparere hjulet med, eller hvis de kan finde et andet kompagni, der gerne vil transportere deres proviant i deres vogne, må de fortsætte. Mind dem om, at en vogn kun kan laste 816 kg. Fortæl dem, at deres kompagni kommer til en lang strækning med prærie, hvor der ikke er noget vand. Hvis de har medbragt vandtønder, må de fortsætte. Ellers dør de på turen.

18. måned: Juli 1847

Læs afsnittene 30–32. Fortæl eleverne, at halvdelen af den mad, de har tilbage, bliver ødelagt af et frygteligt uvejr. Næste morgen råber anføreren af deres kompagni: »Der er den, den store Saltsødal! I er nået frem til den forjættede dal!« Fortæl eleverne, at hvis de har nogen mad tilbage, og at hvis de har medbragt landbrugsredskaber, overlever de. Hvis de ikke har medbragt landbrugsredskaber, er de nødt til at finde nogen, som er villig til at låne dem nogen.

Tal om, hvad eleverne har lært af denne oplevelse ved at stille spørgsmål som disse:

- Hvad var hovedårsagerne til de helliges lidelser?
- Hvordan reagerede I, da I løb tør for mad?
- Hvordan kan princippet om at være beredt overføres på vores åndelige rejse mod ophøjelse?
- Hvad har vore kirkeledere sagt om timelig og åndelig forberedelse i vore dage?

»Rejsen vestpå (1845–1847)«, elevhæftet, s. 159–162, afsnittene 4–16, 20–22, 26–29.

I vore trængsler kan vi modtage tilkendegivelser om Guds magt, som kan opbygge os og hjælpe os til at holde ud. (25–30 minutter)

Lad eleverne læse afsnittene 4–16, 20–22, 26–29 af »Rejsen vestpå (1845–1847)« i elevhæftet (s. 159–162). Lad dem se efter og nedskrive, hvad de mener, der er de fem vanskeligste prøvelser, de første pionere stod over for. Bed nogle elever om at fremlægge deres svar, og tal om dem i klassen. Spørg:

- Hvilke udfordringer møder Kirkens medlemmer i vore dage, som pionererne ikke mødte?
- På hvilke måder adskiller disse udfordringer sig?
- På hvilke måder er de ens?

Lad eleverne læse Lære og Pagter 136:1–30 igennem og se efter råd fra Herren, som de mener kunne hjælpe pionererne til at holde ud i deres prøvelser. Spørg:

- Hvordan kan I anvende dette råd i jeres rejse gennem livet?

- Hvilke af disse befalinger tror I, der kun gælder for pionerer? Hvilke gælder for os i vore dage? (Lad eleverne forklare deres svar).

Læs følgende udtalelser. Ældste Dallin H. Oaks, der er medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»I ethvert land og inden for ethvert værdigt erhverv og virke møder medlemmerne af denne kirke modgang, de overvinder forhindringer og de følger Herren Jesu Kristi tjenere lige så tappert som nogen pionerer har gjort på noget tidspunkt. De betaler deres tiende og offergaver. De tjener som missionærer eller som frivillige kirketjenere, eller de støtter andre, som gør det. Ligesom de ædle unge mødre, som udsætter at stræbe efter deres personlige mål for at kunne opfylde deres børns behov, ofrer de flygtige fornøjelser for at kunne holde befalinger, som er evige. De tager imod kaldelser og de giver villigt deres tid og undertiden deres liv for at tjene andre« (*Stjernen*, jan. 1990, s. 59).

Ældste Neal A. Maxwell, der er medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Jeg vil gerne give jer dette løfte. Hvis I er trofaste, så kommer den dag, da de værdige pionerer, som I med rette priser for at have overvundet trængslerne på deres rejse gennem ødemarken, i stedet vil prise jer for at have klaret turen gennem en ørken af fortvivelse, for at have nået igennem en kulturel ødemark og bevaret troen« (*Faith in Every Footstep Instructor's Guide* [hæfte, udgivet af Kirkens Uddannelsessystem, 1996], s. 14).

Lære og Pagter 136

Indledning

Efter profetens død »blev de hellige fordrevet fra deres hjem i Nauvoo under de vanskeligste omstændigheder og i fattigdom og nød i stort mål, for de var blevet udplyndret af deres fjender ... Herren svigtede dem ikke i denne nødens stund, men gav denne åbenbaring til præsident Brigham Young for at vejlede dem på deres rejse og for at [formane] dem til at holde hans befalinger« (Hyrum M. Smith og Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, rev. udg., 1972, s. 857). Brigham Young modtog afsnit 136 omkring to et halvt år efter Josephs død, mens de hellige havde slået lejre i Winter Quarters.

Væsentlige evangeliske principper

- Herren organiserer sine hellige i grupper, således at hver person kan blive vejledt af egnede og retskafne ledere (se L&P 136:1–16; se også L&P 107:22–39, 58–66).
- Intet vil hindre Herrens værk i at få fremgang (se L&P 136:17–22, 30–31, 40–42; se også L&P 121:33).
- Herrens Ånd oplyser dem, der er ydmyge, og som beder ham om visdom (se L&P 136:32–33).
- De personer og lande, som forkaster Herren og hans profeters vidnesbyrd, kommer til at føle stor sorg (se L&P 136:34–36; se også L&P 87).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 329–333.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 330–332.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 20, »Prøves i alle ting« (3:30), kan bruges i undervisningen af Lære og Pagter 136 (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

 Lære og Pagter 136:17–22, 30–31, 40–42. Intet vil hindre Herrens værk i at få fremgang. (15–20 minutter)

Lad en elev komme op foran klassen. Rul en kugle tværs gennem værelset, og bed eleven om at standse den. Spørg om, hvor svært det var at standse kuglen. Spørg om, hvor svært det ville være, hvis kuglen var ligeså stor og tung som en lastbil.

Bed eleverne om at nævne måder, hvorpå Kirkens fjender forsøgte at standse Herrens værk i løbet af profeten Joseph Smiths liv. Læs Lære og Pagter 136:17–18, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor tror I, at nogle mennesker troede, at Kirken ville ophøre med at eksistere efter profetens død?
- Hvorfor fik de, der prøvede at standse værket, ikke held til det? (se L&P 65:2; 121:33).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 136:19–21 og nævne, hvad vi kan gøre for at bidrage til, at Herrens værk får fremgang. Bed hver elev om at vælge en af de nævnte ting og på et stykke papir skrive, hvad de kunne gøre for bedre at følge dette råd. Syng eller læs »Skal vi svigte vore pagter« (*Salmer og Sange*, nr. 167), og tal om, hvilken sammenhæng der er mellem budskabet i sangen og de vers, I har studeret.

Lære og Pagter 136:32–33. Herrens Ånd oplyser dem, der er ydmyge, og som beder ham om visdom. (10–15 minutter)

Lad eleverne tænke på en person på deres skole eller i deres by, som de betragter som vis. Spørg:

- Hvad vil det sige at være vis?
- Hvorfor betragter I denne person som vis?
- Hvad skal en person gøre for at blive vis?

Læs Lære og Pagter 136:32–33, og spørg:

- Hvordan beskriver Herren visdom i disse vers?
- Hvordan adskiller det sig fra det, vi har talt om i klassen?
- Hvordan kan man ifølge disse vers opnå visdom?
- Hvordan adskiller det sig fra, hvad mange mennesker tror, at man skal gøre for at blive vis?

Tildel hver elev et af følgende skriftsteder: Esajas' Bog 55:8–9; Første Korintherbrev 1:25; Jakobsbrevet 1:5; 2 Nephi 9:28–29; 2 Nephi 28:30; Alma 37:35–37; Lære og Pagter 11:6–7. Lad eleverne læse deres vers, og bed derefter nogle af dem om at fortælle, hvilken større forståelse af visdom deres vers giver os.

Lære og Pagter 136:34–36. De personer og lande, som forkaster Herren og hans profeters vidnesbyrd, kommer til at føle stor sorg. (25–30 minutter)

Tegn følgende skema på tavlen. Udfyld kun kolonnen »Skriftstedsangivelse«.

Skriftstedsangivelse	De forkastede profeten	Profet	Årstal, de forkastede ham	Resultat	Årstal, resultatet indtraf
1 Nephi 2: 11–13, 21–23; 2 Nephi 5:20–24	Laman og Lemuel	Lehi	Omkring 600 f.Kr.		588–569 f.Kr.
Jarom 1:10–12; Omni 1:5–7	Nephterne	»Herrens profeter«	399–61 f.Kr.		279 f.Kr.
Mosiah 17:11–13; Alma 25:3–12	Kong Noas præster	Abinadi	Omkring 148 f.Kr.		90–77 f.Kr.
Alma 9:12–15, 31–32; 16:1–3	Ammonihahs befolkning	Alma	Omkring 82 f.Kr.		81 f.Kr.
L&P 130:12–13; 136:34–36	USA's befolkning	Joseph Smith	1820–1844 e.Kr.		1861 e.Kr.

Læs og drøft hver skriftstedsangivelse som klasse, og udfyld resten af skemaet. Hjælp eleverne til at finde frem til:

- På hvilke måder hver gruppe forkastede vidnesbyrdet fra en af Herrens profeter.

- Det år, hvor de forkastede profetens vidnesbyrd.
- Hvad der skete med den pågældende gruppe, efter at de havde forkastet profetens vidnesbyrd.
- Hvor længe der gik, før de måtte lide konsekvenserne.

Læs følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales, der er medlem af De Tolvs Kvorum:

»Vi lever i en urolig verden, hvor vi finder ulykke og ødelæggelse overalt – hvoraf meget skyldes, at menneskene undlader at lytte til Guds sande profeters ord. Hvor anderledes ville livet ikke have været for dem, som har levet i alle uddelingerne, hvis de havde lyttet til profeten Moses og efterlevet de ti bud?

Der har altid eksisteret et desperat behov for at høre den levende Guds profets sikre og beroligende stemme – en profet som vil fortælle, hvad der er Guds vilje og sind ved at vise vej til åndelig sikkerhed samt personlig fred og lykke« (*Stjernen*, juli 1995, s. 14).

Præsident Brigham Young

Indledning

Efter at de hellige havde tilbagelagt deres vanskelige 1.600 km lange rejse fra Winter Quarters til Salt Lake Valley, stod de over for mere hårdt arbejde og ofre. Nogle pelsjægere og opdagelsesrejsende, som havde været i dalen, før pionererne ankom, tvivlede på, at der kunne vokse korn på grund af den korte sommer. Jorden var så hård, at pionerernes første plove gik i stykker, da de ville pløje. Pionererne var virkelig i fare for at sulte.

Medlemmernes åndelige udfordringer var lige så alvorlige. De hellige havde mistet deres elskede tempel i Nauvoo, og mange havde mistet deres kære på sletterne. De accepterede deres udfordringer og fik under præsident Brigham Youngs inspirerede ledelse deres nye hjemland til at blomstre som rosen, både fysisk og åndeligt (se Es 35:1).

Nogle evangeliske principper at lægge mærke til

- Jesu Kristi evangelium er et banner for verden. Det indsamler og beskytter Israels børn i alle lande (se »Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 165, afsnittene 1–2; se også Es 5:26; 18:3; 2 Nephi 29:2; L&P 115:4–6).
- Ved lydighed mod inspirerede kirkelederes råd skal de hellige opbygge Guds rige og modtage Herrens velsigelser (se »Præsident Brigham Young«, elevhæftet,

s. 165–170, afsnittene 3–4, 9–22, 30–39; se også Joh 7:17; L&P 1:14, 28).

- De første hellige måtte være flittige og arbejde sammen for at opbygge Guds rige og opfylde deres egne behov. Vi må også arbejde hårdt og arbejde sammen for at opbygge Guds rige i dag (se »Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 165–166, 168–169, afsnittene 5–11, 30–37; se også L&P 64:33–34).
- Det er vigtigt at missionere for at kunne oprette Guds rige på jorden. Vi bør være villige til at tjene og holde os værdige til at gøre det, når som helst vi måtte blive kaldet (se »Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 167–168, afsnittene 23–29; se også L&P 4).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 352–379.

Forslag til undervisningen

»Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 165, afsnittene 1–2. Jesu Kristi evangelium er et banner for verden. Det indsamler og beskytter Israels børn i alle lande. (50–60 minutter)

Vis eleverne et flag fra jeres egen by eller jeres eget land, eller vis dem nogle billeder af forskellige flag. Tal om, hvordan flag bruges i vore dage og betydningen af nogle af symbolerne på dem.

Skriv på tavlen *Esajas' Bog 5:26; 11:10, 12; 18:3; 49:22; 2 Nephi 29:2; L&P 45:9; 105:39*. Bed eleverne om at finde ud af, hvad disse skriftsteder har til fælles (de omtaler alle et »banner«). Fortæl eleverne, at i oldtidens Israel var et »banner« et flag med et velkendt symbol på. Et banner blev hejst på en stang og brugt, når folket skulle samles. Lad eleverne opsummere, hvad de har lært om det banner, der er omtalt i disse vers.

Læs afsnittene 1–2 af »Præsident Brigham Young« i elevhæftet (s. 165). Spørg:

- Hvilke udfordringer mødte de hellige, da de ankom til Salt Lake Valley?
- Hvordan inspirerede Brigham Young de hellige til at forestille sig mulighederne i deres nye hjem?
- Hvilket navn gav Brigham Young en afrundet skrænt på bjergsiden?
- Hvilken betydning har dette navn?

Fortæl eleverne, at de hellige så for sig, at evangeliet ville blive udbredt til hele verden fra Salt Lake Valley.

Del klassen op i grupper, og giv dem nogle stykker stof eller papir, korte pinde, maling, farveblyanter eller andre materialer. Giv hver gruppe til opgave at tegne eller designe et flag, der forestiller det, de hellige gjorde, da de begyndte at bygge deres hjem i Salt Lake Valley. Lad dem læse afsnit-

tene 3–22 af »Præsident Brigham Young« igennem og finde ideer til, hvordan de kan udforme deres flag. Når de er færdige, så bed dem om at vise deres flag frem og forklare, hvad de symboliserer. Læs Lære og Pagter 115:4–6, og tal om måder, hvorpå Kirken er et »banner for folkene«.

Læs følgende udtalelse af ældste John A. Widtsoe, der var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Lad mig sige, at Kirken i sig selv ikke kan være et banner [for folkene]. Eftersom Kirken udgøres af enkeltpersoner, bliver det den enkeltes ansvar at gøre Kirken til et banner for folkene. Jeg må være et banner i mit liv. Jeg må opføre mig således, at jeg kan være et banner, der er værdigt at følge for dem, der søger større glæde i livet« (Conference Report, apr. 1940, s. 35).

Spørg:

- Hvilke forventninger kan de af jeres venner, som ikke er medlemmer af Kirken, have til jer, fordi I er medlemmer af Kirken?
- Hvad kan I gøre for at blive et bedre »banner« for jeres venner og naboer?

»Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 165–170, afsnittene 3–4, 9–22, 30–39. Ved lydighed mod inspirerede kirkelederes råd skal de hellige opbygge Guds rige og modtage Herrens velsignelser. (25–30 minutter)

Tag nogle kopier af puslespillet på side 313 i tillægget, og klip det ud i brikker. Del eleverne op i hold på to eller tre personer. Giv hvert hold et sæt brikker, og sig til dem, at de skal lægge brikkerne, så de danner et navn. Når de har kæmpet med opgaven et par minutter, viser du én person fra hvert hold mønstret fra tillægget. Lad disse elever hjælpe deres hold med at lægge puslespillet færdig. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor var det lettere at lægge puslespillet færdig, efter at en fra jeres hold havde set mønstret?
- Skulle der stadig gøres en indsats for at kunne lægge spillet færdig? Hvorfor?
- På hvilken måde kan de elever, der så mønstret, sammenlignes med en profet? (Profeterne fortæller os, hvad Herren ønsker, at vi skal vide om, hvad der skal ske, og hvad vi skal gøre).
- På hvilken måde er det til velsignelse og hjælp for os i vores liv at få vejledning fra en levende profet?

Forklar, at da de hellige ankom til Salt Lake Valley, havde de et stort stykke arbejde, de skulle gøre for at bygge en by og Guds rige. Fordi de blev ledt af en profet, vidste de, hvad Herren ønskede af dem, og hvordan de skulle gå i gang.

Giv hver elev et af følgende tre sæt afsnit fra »Præsident Brigham Young« i elevhæftet: 3, 9–11; 12–22; 30–39 (s. 165–170). Lad dem gennemse afsnittene og finde ud af, hvad præsident Brigham Young havde sagt til medlemmerne, at de skulle gøre. Skriv på tavlen, hvad de har fundet frem til. Denne liste kan omfatte:

- Begynde arbejdet på templet (afsnit 3).
- Udforske området for ressourcer (afsnittene 9–10).
- Undgå at spekulere i jord (afsnit 10).
- Give noget af deres gods for at hjælpe andre med at komme til Zion (afsnit 11).
- Samles i Salt Lake Valley (afsnittene 12–22).
- Bygge andre kolonier i den vestlige del af USA (afsnittene 30–35).
- Give indianerne mad og undervise dem i evangeliet (afsnittene 36–37).

Bed eleverne om ud fra det, de har læst, at fortælle, hvad de hellige gjorde, eller hvad de følte med hensyn til disse belæringer fra præsident Young. Drøft følgende spørgsmål:

- På hvilken måde blev medlemmerne velsignet, fordi de fulgte Brigham Youngs belæringer?
- Hvilke belæringer har profeten givet i vore dage?
- På hvilke måder er I blevet velsignet, fordi I har fulgt hans vejledning?

Læs følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales:

»Hvis vi lyttede til profeterne i dag, blev fattigdom erstattet af kærlig omsorg for de fattige og nødlidende. Mange alvorlige og dødbringende sundhedsproblemer kunne undgås ved overholdelse af visdomsordet og lovene for seksuel renhed. Tiendebetaling ville velsigne os, og vi ville have tilstrækkeligt med midler til at dække vores behov. Hvis vi fulgte de råd, som profeterne giver, kunne vi leve et liv her, hvor vi ikke påførte os selv unødvendige smerter og selvudslettelse. Det betyder ikke, at vi ikke får udfordringer. For det gør vi. Det betyder ikke, at vi ikke bliver prøvet. Det bliver vi, for det er en del af formålet med, at vi er her på jorden. Men hvis vi lytter til vores profets råd, bliver vi stærkere og i stand til at klare jordelivets prøvelser. Vi finder håb og glæde. Profeterne har gennem alle tider givet os vejledende ord, således at vi kan blive styrket og dernæst være i stand til at løfte og styrke andre« (*Stjernen*, juli 1995, s. 16).

Bær vidnesbyrd om de velsignelser, vi får ved at følge den levende profet.

»Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 165–166, 168–169, afsnittene 5–11, 30–37. De første hellige måtte være flittige og arbejde sammen for at opbygge Guds rige og opfylde deres egne behov. Vi må også arbejde hårdt og arbejde sammen for at opbygge Guds rige i dag. (35–40 minutter)

Vis eleverne et verdenskort, og lad dem udvælge et sted, de mener er et af de mest fjerntliggende og øde på jorden. Del eleverne op i grupper, og lad dem hver lægge en plan for, hvordan de vil overleve på det sted sammen med 1.000 andre mennesker. Deres plan skal omfatte svar på følgende spørgsmål:

- Hvilke behov er mest presserende for jeres gruppe? Hvorfor?
- Hvilke tre ting er de vigtigste, I skal gøre? Hvorfor?
- Hvad vil I gøre for at opmuntre folk til at blive sammen med gruppen?
- Hvor let ville det være på en skala fra 1–10 at opbygge et samfund, der dækkede jeres folks fysiske og åndelige behov?

Bed grupperne om at fremlægge deres tanker og følelser med hensyn til at løse denne opgave. Lad eleverne gennemlæse afsnittene 5–10, 30–37 af »Præsident Brigham Young« i elevhæftet (s. 165–166, 168–169). Lad dem skrive på tavlen, i kronologisk orden, hvad de hellige gjorde for at oprette Guds rige i Salt Lake Valley fra 1847 til 1877. Lad dem se efter ord og udtryk, der beskriver de helliges hengivenhed, hårde arbejde og samarbejde.

Lad eleverne læse afsnit 11 (s. 166), og spørg:

- Hvorfor stiftede præsident Young Kirkens emigrationsfond?
- Hvordan virkede den?
- Hvem bidrog til fonden? Hvem modtog penge fra den?
- Hvilke evangeliske principper måtte de hellige følge, for at fonden kunne løbe rundt?

Fortæl eleverne, at præsident Gordon B. Hinckley under aprilkonferencen 2001 bekendtgjorde, at der skulle stiftes en selvsupplerende uddannelsesfond. Denne fond skulle med Kirkens emigrationsfond som forbillede bruges til at hjælpe unge i mange lande over hele verden til at få en uddannelse. De uddannelsessøgende låner penge fra fonden, så de kan betale udgifterne til universitet eller fagskole. Det forventes dernæst af dem, at de tilbagebetaler pengene, når de har gjort deres uddannelse færdig og er begyndt at arbejde. Spørg:

- Hvordan kan det at udvandre til Zion på Præsident Brigham Youngs tid sammenlignes med det at få en uddannelse i vore dage? (Et af svarene er, at efterhånden som eleverne selv kommer ud af fattigdom, kan de bedre være med til at opbygge Zion i deres eget land).

- På hvilken måde er det til velsignelse for den uddannelsessøgende, at han skal tilbagebetale lånet? På hvilken måde er det til velsignelse for andre?

Bed eleverne om at tænke på de problemer, som Kirken står over for i jeres område. (Du kan spørge dine lokale præstedømme- og hjælpeforeningsledere om, hvilke problemer de ser, og fortælle dine elever om disse). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor kan det være vanskeligt at få fremgang i disse områder?
- Hvordan kunne Kirkens organisationer og medlemmer arbejde sammen for at hjælpe til med at løse disse problemer?

Læs følgende udtalelse af ældste Harold B. Lee, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum: »Hvis vi var forenede i kærlighed og fællesskab og harmoni, kunne denne kirke omvende verden« (Conference Report, apr. 1950, s. 97–98).

»Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 167–168, afsnittene 23–29. Det er vigtigt at missionere for at kunne oprette Guds rige på jorden. Vi bør være villige til at tjene og holde os værdige til at gøre det, når som helst vi måtte blive kaldet. (15–20 minutter)

Bekendtgør, at adskillige af klassens elever er blevet kaldet til at tage på fuldtidsmission. Læs navnene på dem, og hvilken mission de skal til, op for klassen. Sig til dem, der er »kaldet«, at de skal tage af sted til deres mission om to dage. Spørg:

- Hvorfor tror I, at det ville være vanskeligt at få så kort varsel, når man blev kaldet til at tage på mission?
- Hvad har vi brug for, for at kunne aftjene en mission? (Se L&P 4).

Bed eleverne om at tænke over, om de ville være parate til at tage imod en missionærkaldelse. Læs Lære og Pagter 18:13–16, og spørg: Hvilke velsignelser er ifølge disse vers følgen af at missionere?

Lad eleverne studere afsnit 23 af »Præsident Brigham Young« i elevhæftet (s. 167) og finde ud af, hvordan præsident Brigham Young kaldte fuldtidsmissionærer. Spørg eleverne om, hvordan de mener, det må have været at modtage en missionærkaldelse fra talerstolen under generalkonferencen. Lad dem læse afsnittene 24–29 (s. 168) og nævne de steder, disse missionærer blev kaldet til at tjene. Mind eleverne om, at vi bør være villige til at tjene hvor som helst, Herren kalder os, men spørg dem om, hvor de kunne tænke sig at aftjene en mission en dag, og hvorfor?

Arven efter præsident Brigham Young

Indledning

»Måske på samme måde som Joseph Smiths navn skulle »nævnes for godt og ondt« (JS-H 1:33), fremkalder navnet Brigham Young lignende reaktioner. Han sagde til sidst: »Jeg beklager, at verden ikke forstår min mission bedre, [men] den tid skal komme, da jeg bliver forstået, og jeg overlader det til fremtiden at dømme mit arbejde og resultatet af dem, efterhånden som de viser sig« [Preston Nibley, *The Presidents of the Church*, 1941, s. 82–83].

Verden har siden hen anerkendt Brighams uovertrufne evner til at kolonisere, men mange mangler stadig åndelig visdom til at kunne se hans profetiske kappe. Da statuen af Brigham Young blev afsløret i rotunden i Washington D. C., sagde ældste Albert E. Brown: »Han besad i højeste grad de kvalifikationer, der altid går hånd i hånd med storhed: Intelligens, loyalitet, tro og mod. Det er muligt at være uenig med hans religiøse overbevisning, men det er ikke muligt ud fra den nedskrevne historie at sætte spørgsmålstegn ved hans oprigtighed eller hans ypperlige egenskaber som statsmand« [*Acceptance of the Statue of Brigham Young Presented by the State of Utah*, 1950, s. 15]« (Hoyt W. Brewster jun., *Doctrine and Covenants Encyclopedia*, 1988, s. 653).

Væsentlige evangeliske principper

- Præsident Brigham Young var Guds profet. Det eksempel, han viste i sit liv og som præsident, kan hjælpe os til at løse vore egne problemer (se »Arven efter Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 171–172, afsnittene 1–6).
- Hvis de hellige er ydmyge og trofaste, lærer Helligånden »dem, hvad de skal gøre, og hvor de skal gå hen«. Ånden bringer fred, glæde og retskaffenhed og hjælper de hellige med at opbygge Guds rige (se »Arven efter Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 172, afsnit 8; se også 2 Nephi 32:5).
- Guds rige vil blive udbredt over hele jorden på trods af medlemmernes ufuldkommenheder eller forfølgelse fra dets fjender (se »Arven efter Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 172, afsnittene 9, 13, 16; se også L&P 65:2).
- Kirkens medlemmer kan selv erfare ånden i og betydningen af skrifterne, og at deres ledere er inspireret af Herren (se »Arven efter Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 172, afsnittene 11–12; se også 1 Nephi 10:19; L&P 1:37–38).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 381–421.

Forslag til undervisningen

»Arven efter Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 171–172, afsnittene 1–6. **Præsident Brigham Young var Guds profet. Det eksempel, han viste i sit liv og som præsident, kan hjælpe os til at løse vore egne problemer.** (20–25 minutter)

Vis eleverne et billede af præsident Brigham Young, og spørg om, hvad de ved om ham. Lad dem gennemlæse »De tolv apostles vidnesbyrd om sandheden af bogen Lære og Pagter« (»De tolv apostles vidnesbyrd om sandfærdigheden af lærdommens og pagtens bog« i udgaven fra 1951) (forrest i Lære og Pagter); Lære og Pagter 124:127–128; 126 (også overskriften); overskriften til 136; 138:53. Lad eleverne fortælle, hvad de har lært om Brigham Young af disse tekststykker.

Lad eleverne gennemlæse »Hans liv« og »Hans virke som præsident« under »Præsident Brigham Young« i elevhæftet (s. 164–165). Lad dem læse afsnittene 1–6 af »Arven efter præsident Brigham Young« (s. 171–172). Stil nogle af følgende spørgsmål:

- Hvor megen tid gik der fra dengang, Brigham Young blev kaldet til apostel, og til han blev Kirkens leder?
- Hvor lang tid præsiderede han over Kirken?
- Hvilke udfordringer tror I, han stod over for som Kirkens præsident og samtidig Utahs guvernør?
- Hvad kan vi gøre for at styrke vores familie, når kirkekaldelser og andre ansvar midlertidigt fører os væk fra dem? (Fortæl eleverne, at præsident Young tog sig tid til at belære og bede sammen med sine børn hver dag, og at hans børn huskede ham som en venlig og kærlig far).
- Hvordan kan disse kirkekaldelser være en velsignelse for vores familie?
- Hvilke kirkeprogrammer blev organiseret, mens Brigham Young var præsident?

Spørg eleverne om, hvad der gør størst indtryk på dem vedrørende præsident Brigham Young. Bed dem om at skrive en hyldest til præsident Young i én sætning, og lad nogle af dem fortælle de andre, hvad de har skrevet. Læs afsnit 5 af »Arven efter præsident Brigham Young« for eleverne, og bær vidnesbyrd om, at denne profet var guddommeligt kaldet, og at han gjorde et stort stykke arbejde.

»Arven efter Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 172, afsnittene 7–16. Præsident Brigham Young var Guds profet. Det eksempel, han viste i sit liv og som præsident, kan hjælpe os til at løse vore egne problemer. (20–25 minutter)

Lad eleverne skimme afsnittene 7–16 af »Arven efter Præsident Brigham Young« i elevhæftet (s. 172) igennem. Lad hver af dem udvælge en udtalelse, der gør indtryk på dem, og omhyggeligt studere den. Lad dem skrive udtalelsen på et stykke papir med deres egne ord. Lad dem derefter skrive om et problem eller et spørgsmål fra vore dage, som denne udtalelse kan bidrage til at løse eller besvare.

Tag nogle aviser eller blade til klassen. Lad eleverne se dem igennem og finde et eksempel på det spørgsmål eller problem, de har skrevet om. Når de er færdige, så bed nogle elever om at læse den udtalelse af præsident Brigham Young, som de har valgt og deres sammendrag af udtalelsen. Lad dem derpå fortælle om det nutidige problem, som de føler, at denne udtalelse kan bidrage til at løse.

»Arven efter præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 172, afsnit 8. Hvis de hellige er ydmyge og trofaste, lærer Helligånden dem, »hvad de skal gøre, og hvor de skal gå hen«. Ånden bringer fred, glæde og retskaffenhed og hjælper de hellige med at opbygge Guds rige. (15–20 minutter)

Lad eleverne forestille sig, at profeten Joseph Smith viste sig for dem. Spørg:

- Hvordan ville det være selv at se profeten?
- Hvis han bragte jer et budskab, hvordan ville I så modtage det?

Fortæl eleverne, at ved en lejlighed viste profeten sig for præsident Brigham Young i en drøm og fremførte et budskab til de hellige. Læs afsnit 8 af »Arven efter Præsident Brigham Young« i elevhæftet (s. 172). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilket budskab gav profeten Joseph Smith præsident Young?
- Hvor vigtigt er dette budskab for os i dag?
- Hvordan beskrev profeten Joseph Smith Helligåndens påvirkning?

Bed nogle elever om at fortælle om engang, hvor Herrens Ånd gav sådanne følelser, som profeten Joseph Smith beskrev i præsident Brigham Youngs drøm.

»Arven efter Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 172, afsnittene 9, 13, 16. Guds rige vil blive udbredt over hele jorden på trods af medlemmernes ufuldkommenheder eller forfølgelse fra dets fjender. (15–20 minutter)

Vis et billede af et skib, eller tegn et på tavlen. Sig til eleverne: Forestil jer, at I er på et skib ligesom dette ude på det åbne hav.

- Ville I overveje at springe over bord midt ude på havet? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvilke farer kunne der lure på jer i vandet?

Bed eleverne om at læse afsnit 13 af »Arven efter Præsident Brigham Young« i elevhæftet (s. 172). Spørg:

- Hvad sammenlignede præsident Young med et skib? (Zion eller Kirken).
- Hvorfor springer nogle mennesker ifølge præsident Young ud fra det »gode skib Zion«?
- Hvad kunne havet symbolisere? Uvejret? Frakken? At springe over bord?

Lad en elev læse afsnit 9, og spørg:

- Hvilken anden årsag er der til, at nogle mennesker forlader Kirken?
- På hvilke måder kan rigdom være en større prøvelse end forfølgelse?
- Læs Helaman 12:1–5. Hvad lærer disse vers os om rigdomme?

Bær vidnesbyrd for eleverne om, at på trods af medlemmernes ufuldkommenheder har Kirken en herlig fremtid (se Dan 2:44–45; L&P 65:2). Læs præsident Brigham Youngs vidnesbyrd i afsnit 16 i elevhæftet. Bed eleverne om at forfatte en beskrivelse af Kirkens fremtid.

»Arven efter Præsident Brigham Young«, elevhæftet, s. 172, afsnittene 11–12. Kirkens medlemmer kan selv erfare ånden i og betydningen af skrifterne, og at deres ledere er inspireret af Herren. (15–20 minutter)

Lad eleverne tænke på en profet fra skrifterne, som de kunne tænke sig at møde. Bed nogle elever om at fortælle, hvilken profet de har valgt, og hvorfor. Fortæl eleverne, hvilken profet du kunne tænke dig at lære at kende, og hvorfor. Læs afsnit 11 af »Arven efter Præsident Brigham Young« i elevhæftet (s. 172), og spørg:

- Hvordan anbefaler præsident Brigham Young, at vi læser i skrifterne?
- Hvordan ville vi ved at læse i skrifterne på denne måde blive mere fortrolige med de fordums profeter og deres belæringer?
- Hvorfor er det også vigtigt at være fortrolig med de profeter, der lever i dag?

Lad eleverne læse afsnit 12, og spørg:

- Hvorfor er en person nødt til selv at vide, at vores profet bliver ledt af Gud?
- Hvordan kan vi selv opnå denne viden? (se 1 Nephi 10:17–19; L&P 18:34–36).

Bær vidnesbyrd om, at vi kan lære de fordums og nutidige profeter at kende, og om vigtigheden af at følge deres belæringer.

Præsident John Taylor

Indledning

»John Taylor førte Kirken gennem en af dens største prøvelser. Journalister, præster, medlemmer af kongressen og præsidenter rottede sig sammen for at udrydde ... flerkoneri og, hvad Kirkens fjender angår, faktisk at tilintetgøre selve Kirken. John Taylors erfaring som missionær både i USA og i Storbritannien og Europa, som redaktør for Kirkens aviser i Nauvoo og i New York, som medlem af den lovgivende forsamling i Utah i over 20 år og som vidne til martyriet – bidrog alt sammen til den dygtighed og overbevisning, med hvilken han ledte Kirken [fra Brigham Youngs død den 29. august 1877 til sin egen død den 25. juli 1887] ... Gennem denne periode med vækst og prøvelser forblev han urokkelig over for den vision for Guds rige, som han havde fremlagt for både Joseph Smith og Brigham Young« (*Mit rige skal rulle frem*, 1979, s. 62).

Væsentlige evangeliske principper

- Kirkens medlemmer har et ansvar for at højne deres kaldelser og forkynde evangeliet for andre (se »Præsident John Taylor«, elevhæftet, s. 174–177, afsnittene 2–9, 20, 26; se også L&P 4).
- Vi må frygte Gud og adlyde hans love, selv om hans befalinger er upopulære (se »Præsident John Taylor«, elevhæftet, s. 175–176, afsnittene 13–18; se også Es 51:7–8; ApG 4:16–21; L&P 3:7–8).
- Når vi forlader os på Gud og hengiver os til ham, leder han os på stien til evigt liv (se »Præsident John Taylor«, elevhæftet, s. 176–177, afsnittene 19, 21–22, 25; se også Ordsp 3:5–6).

Yderligere hjælpkilder

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 422–434.

Forslag til undervisningen

»Præsident John Taylor«, elevhæftet, s. 174–177, afsnittene 2–9, 20, 26. Kirkens medlemmer har et ansvar for at højne deres kaldelser og forkynde evangeliet for andre. (15–20 minutter)

Læs for eleverne følgende udtalelse af biskop Robert D. Hales, der på daværende tidspunkt var Kirkens præsiderende biskop:

»Som ung mand havde jeg lejlighed til at tjene i det amerikanske luftvåben som jagerpilot. Hver enhed i vores eskadrille havde et motto, der skulle inspirere soldaterne til at gøre deres indsats. Vores motto – som var malet på siden af vores fly – var »Vend hjem med ære«. Dette motto var en bestandig påmindelse til os om vores beslutsomhed til kun at vende tilbage til vores egen base med ære, hvis vi havde ydet en helhjetet indsats for vellykket at have udført alle aspekter af vores mission.

Det selv samme motto, »Vend hjem med ære«, kan anvendes af hver enkelt af os i den evige plan for vores udvikling. Efter at have levet sammen med vor himmelske Fader og være kommet til jordelivet må vi være besluttede på at vende tilbage med ære til vores himmelske hjem« (*Stjernen*, juli 1990, s. 35).

Spørg eleverne om, hvad de tror, de skal gøre, for at kunne vende tilbage til deres himmelske Fader med ære. Hvis eleverne ikke nævner det, så påpeg, at vi må højne vore kaldelser. Bed eleverne om at læse afsnit 20 af »Præsident John Taylor« i elevhæftet (s. 176). Spørg:

- Hvilken pligt taler præsident Taylor om i denne udtalelse?
- Hvorfor er missionering vigtigt i vores bestræbelse på at vende hjem med ære?
- Hvad kan I gøre for at deltage i missioneringen i dag?

Lad en elev læse Jakobs Bog 1:18–19; Lære og Pagter 18:10–16 for klassen. Tal om, hvad disse vers har at gøre med vores ansvar for at højne vore kaldelser og forkynde evangeliet for andre. Bed hver elev om at vælge en person og tænke på, hvordan de kan hjælpe denne i den kommende uge.

Lad eleverne gennemlæse afsnittene 2–9 af »Præsident John Taylor« og finde et eksempel på missionering, der gør indtryk på dem. Bed nogle elever om at fortælle om det eksempel, de har valgt, og hvorfor. Læs følgende udtalelser. Ældste Joe J. Christensen, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds' Præsidium, har sagt.

»Nutidige profeter har fortalt os, at enhver ung mand, som fysisk og psykisk er i stand til det, bør forberede sig på at udføre en mission. Herren har ikke sagt: »Tag på mission, hvis det passer ind i dine planer, eller hvis du har lyst til det, eller hvis det ikke kommer i vejen for jeres stipendier, forelæsnings eller uddannelse.« At prædike evangeliet er en befaling og ikke bare et forslag. Det er en velsignelse og et privilegium og ikke et offer. Husk på, at selv om nogle af jer har meget fristende årsager til ikke at udføre en mission, så regner Herren og hans profeter med jer« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 39).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Vi har behov for [at nogle unge piger tager på mission]. De udfører et fantastisk arbejde ...

Missionering er hovedsagelig et præstedømmeansvar. Som sådan må vore unge mænd bære hovedbyrden. Det er deres ansvar og forpligtelse.

Vi beder ikke de unge piger om at anse en mission for en nødvendig del af deres livsforløb ... Til søstrene [siger jeg], at I bliver respekteret lige højt, I bliver anset for at gøre jeres pligt, jeres anstrengelser er lige så acceptable for Herren og Kirken, hvad enten I tager på mission eller ej« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 57).

Motivér de unge mænd til at gøre sig klar til at aftjene en fuldtidsmission, og motivér alle dine elever til at være på udflugt efter muligheder for at missionere i dagligdagen. Bær vidnesbyrd om, at vi må følge profetens råd for at kunne »vende hjem med ære« til vor himmelske Faders rige.

»Præsident John Taylor«, elevhæftet, s. 175–176, afsnittene 13–18. Vi må frygte Gud og adlyde hans love, selv om hans befalinger er upopulære. (25–30 minutter)

Læs følgende udtalelse af ældste Gary J. Coleman fra De Halvfjerds:

»Vi oplever hver især svære stunder her i jordelivet. Alle former for røster råber ad os fra den offentlige menings stadion. Vores livsstil bliver aldrig verdens populære måde at leve på. På vores vej er der strøet forhindringer, som vi måske forstøver foden på eller støder tåen på. Men vi må blive ved. Vi fortsætter med Herrens styrke, for vi har hver især ansvaret for vores egen præstation, når vi afslutter vores jordiske løb« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 42).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke beviser kan I nævne, som underbygger ældste Colemans udtalelse?
- Hvorfor tror I, at noget af det, vi tror på, eller at vore standarder er upopulære i verden?

Vis eleverne et billede af præsident John Taylor (se *Evangelisk kunst*, nr. 508). Gennemgå hurtigt »Hans liv« og »Hans virke som præsident« under »Præsident John Taylor« i elevhæftet (s. 173–174). Spørg: Hvad var det, de hellige gjorde under præsident Taylors forvaltning, som var upopulært i verdens øjne? Find svaret i afsnit 13 af »Præsident John Taylor«. Læs afsnittene 14–18, og tal om de forfølgelser, som de hellige blev udsat for dengang. Spørg: Hvad ville I føle, hvis I fik en sådan behandling, fordi I efterlevede jeres tro?

Henvi til Esajas' Bog 51:7–8; Apostlenes Gerninger 4:19; Lære og Pagter 3:7–8 som hjælp til jeres samtale.

Spørg: Tror I, at det er mere accepteret at være medlem af Kirken nu end på præsident John Taylors tid? Hvorfor? Bed eleverne om at tænke på, om de nogen sinde er blevet kritiseret, udstødt eller forfulgt for at have efterlevet deres religion. Bed nogle få elever om at fortælle om deres oplevelser, og hvordan de har haft held til at takle dem. Drøft følgende udtalelser. Ældste Robert D. Hales har sagt:

»Profeter må ofte advare om konsekvenserne ved at overtræde Guds love. De forkynder ikke det, som verden synes er populært. Præsident Ezra Taft Benson har sagt, at »popularitet har aldrig været en prøve på, om noget var sandt« (*Fourteen Fundamentals in Following the Prophet*, 1980 *Devotional Speeches of the Year*, 1981, s. 29)« (*Stjernen*, juli 1996, s. 39).

Ældste Joe J. Christensen har sagt:

»For børn og forældre kan det til tider være ensomt at forsvare det rette. Der kan være aftener, hvor man er alene, fester, man går glip af, og film, man ikke får set. Det er ikke altid lige sjovt« (*Stjernen*, jan. 1994, s. 11).

Nævn nogle eksempler på præsident Taylors beslutsomhed til at stå op for retskaffen midt under forfølgelse (se *Kirkens Historie i tidernes fylde*, s. 422–434). Motivér eleverne til at følge hans eksempel.

»Præsident John Taylor«, elevhæftet, s. 176–177, afsnittene 19, 21–22, 25. Når vi forlader os på Gud og hengiver os til ham, leder han os på stien til evigt liv. (10–15 minutter)

Lad eleverne nedskrive fem velsignelser, de har modtaget fra Herren for nylig, og bed nogle af eleverne om at fortælle, hvad de har skrevet. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor tror I, Herren har skænket jer disse velsignelser?
- Læs Lære og Pagter 130:20–21. Hvad lærer disse vers jer om disse velsignelser?

Læs afsnit 22 af »Præsident John Taylor« i elevhæftet (s. 176). Spørg:

- Hvad har præsident Taylor sagt om vore velsignelser i denne udtalelse?
- Hvilke beviser kan I nævne fra jeres liv på, at dette er sandt?

Bed eleverne om at tænke over, hvordan en ideel dag ville være for dem. Læs 3 Nephi 5:22, og tal om, hvad eleverne kan gøre for at bidrage til, at deres ideelle dag går i opfyldelse. Forklar, at vi ikke altid får Herrens velsignelser i mate-

riel form eller med det samme. Men at holde Herrens befalinger medfører altid velsignelser i vores liv, som vi ikke ellers kunne nyde. Læs afsnittene 19, 21, 25 af »Præsident John Taylor« i elevhæftet, og tal om, hvad disse belæring har at gøre med Herrens velsignelser i vores liv.

Præsident Wilford Woodruff

Indledning

»Wilford den Trofaste«. Det var den titel, der blev givet Wilford Woodruff i Kirkens første tid, og det var en titel, han med rette fortjente. Aldrig har der været en mere hengiven og trofast sidste dages hellig. »Hans hæderlighed og grænseløse hengivenhed over for tilbedelsen af sin Gud og over for hans formål,« skriver Matthias F. Cowley, der er forfatter til *Life of Wilford Woodruff*, »overgås ikke af nogen profet, hverken i fordums tider eller i vore dage.« Han var virkelig en god og storartet mand, som i sin ungdom blev forundt at alliere sig med dem, der var optaget af det ypperlige hverv at opbygge Guds rige på jorden, og i modsætning til mange af sine medarbejdere, hvis liv blev forkortet i retskaffenhed, fik Wilford Woodruff 91 år til at leve og arbejde i og fik til sidst lov til at præsidere over den organisation, han havde kæmpet så længe og så flittigt for at oprette og bevare« (Preston Nibley, *The Presidents of the Church*, rev. udg., 1974, s. 101).

Væsentlige evangeliske principper

- Præsident Wilford Woodruff var Guds profet. Det kan føre os til Jesus Kristus at følge hans belæring (se »Præsident Wilford Woodruff«, elevhæftet, s. 178–181, afsnittene 1–25; se også L&P 43:3; 138:53–54).
- Kirkens medlemmer har et ansvar for at udføre slægtsforskning og tempeltjeneste for deres afdøde forfædre (se »Præsident Wilford Woodruff«, elevhæftet, s. 178–181, afsnittene 1–7, 11–18, 22; se også Obad 1:21; L&P 128:15; 138:47–48).
- Vi kan forlade os på Åndens tilskyndelser, som leder os ad fredens, tryghedens og lykkens sti (se »Præsident Wilford Woodruff«, elevhæftet, s. 181, afsnittene 19–21, 25).
- Vi må have tillid til og se hen til Herren Jesus Kristus (se »Præsident Wilford Woodruff«, elevhæftet, s. 181, afsnittene 23–24).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 435–450.

Forslag til undervisningen

»Præsident Wilford Woodruff«, elevhæftet, s. 178–181, afsnittene 1–25. Præsident Wilford Woodruff var Guds profet. Det kan føre os til Jesus Kristus at følge hans belæring. (10–15 minutter)

Formulér et sæt spørgsmål ud fra »Præsident Wilford Woodruff« i elevhæftet (s. 178–182). Del klassen op i hold. Stil spørgsmålene, og lad holdene finde svarene i elevhæftet. Hjælp eleverne til at få en fornøjelig oplevelse ved at give dem point for rigtige svar, dele spørgsmålene op i kategorier, opstille regler, så alle eleverne kan deltage, osv. Spørgsmålene kan omfatte følgende:

- Hvilket år blev Wilford Woodruff Kirkens præsident?
- Nævn fire steder, Wilford Woodruff var på mission?
- Hvilken del af Lære og Pagter er skrevet af præsident Woodruff?
- Nævn tre præstationer, som præsident Woodruff huskes for?
- Hvilken dato godkendte Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum manifestet?
- Hvad fortalte Herren præsident Wilford Woodruff i åbenbaringen fra 1894 om slægtsforskning?
- Hvilke to templer indviede præsident Woodruff?
- Hvilket tempel var præsident Woodruff den første præsident for?
- Hvad sagde præsident Woodruff til børnene i Søndags-skolen på sin 90-års fødselsdag?

»Præsident Wilford Woodruff«, elevhæftet, s. 178–181, afsnittene 1–7, 11–18, 22. Kirkens medlemmer har et ansvar for at udføre slægtsforskning og tempeltjeneste for deres afdøde forfædre. (30–35 minutter)

Del eleverne op i små hold. Giv hvert hold et stykke papir, og giv dem fem minutter til at nedskrive flest mulige svar på følgende spørgsmål: På hvilke måder kan I bidrage til at fremme slægtsforskning og tempeltjeneste på jorden?

Du kan belønne de hold, der skriver den længste eller mest originale liste (lad ikke stemningen blive for konkurrencepræget). Svarene kan bl.a. være:

- Ved at modtage sin tempelbegavelse.
- Ved at blive beseglet til sin familie.
- Ved at udføre slægtsforskning.
- Ved at indsende navne til templet.
- Ved at uddrage navne.
- Ved at tage til en kirkegård og skrive oplysninger af fra gravstenene.
- Ved at holde en familiesammenkomst.

- Ved at deltage i en familieorganisation.
- Ved at tage til et sted, der har betydning for slægtens historie.
- Ved at føre dagbog.
- Ved at skrive sin egen livshistorie.

Lad eleverne studere »Hans liv«, »Hans virke som præsident« og afsnittene 1–7, 11–17 under »Præsident Wilford Woodruff« i elevhæftet (s. 178–180). Lad dem se efter mindst otte måder, hvorpå præsident Woodruff bidrog til at fremme slægtshistorie og tempeltjeneste, mens han levede.

Lad en elev læse afsnittene 18, 22. Tal om, hvordan disse udtalelser understøtter det, du har undervist i. Spørg: Hvordan har slægtsforskning og tempeltjeneste udviklet sig, mens I har levet? Motivér eleverne til at deltage i slægtsforskning og tempeltjeneste ved at udføre nogle af aktiviteterne på deres liste.

»Præsident Wilford Woodruff«, elevhæftet, s. 181, afsnittene 19–21, 25. Vi kan forlade os på Åndens tilskyndelser, som leder os ad fredens, tryghedens og lykkens sti. (10–15 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvordan føles en tilskyndelse fra Helligånden? (Som hjælp til at besvare dette spørgsmål kan du henvise til skriftsteder som f.eks. Alma 32:28; L&P 6:22–23; 11:12–14.)
- Hvorfor er det vigtigt at følge Åndens tilskyndelser, mens man er ung?
- Hvornår har I følt, at I er blevet vejledt af Helligånden?

Brug et par minutter på at tale om disse spørgsmål. Læs afsnittene 19–21, 25 af »Præsident Wilford Woodruff« i elevhæftet (s. 181). Tal om, hvordan præsident Woodruffs lærdomme og vidnesbyrd bekræfter de principper, I har talt om.

Bemærk: Hvis eleverne siger, at de aldrig har følt Helligåndens tilskyndelser, så forvis dem om, at hvis de holder Herrens befalinger, så modtager de denne vejledning. Forklar, at ofte holder Herren sin Ånd tilbage for en tid for at prøve vores tro (se Ether 12:6). Påpeg også, at en del af det at opnå tro er at lære at erkende og stole på de følelser, vi måske allerede har følt i vores liv (se skriftstedsangivelserne efter det første spørgsmål ovenfor).

»Præsident Wilford Woodruff«, elevhæftet, s. 181, afsnittene 23–24. Vi må have tillid til og se hen til Herren Jesus Kristus. (10–15 minutter)

Vis eleverne et billede af Frelserens korsfæstelse (se *Evangelisk kunst*, nr. 230). Tal om, hvad de føler, når de tænker på Jesu Kristi lidelser. Læs afsnit 24 af »Præsident Wilford Woodruff« i elevhæftet (s. 181). Spørg:

- Hvorfor er Frelserens lidelser sorgfulde?
- Hvordan kan det gøre nogen lykkelig at grunde over Kristi lidelser?
- Hvilke velsignelser får I takket være Jesu Kristi lidelse og forsoning?

Læs Enos 1:1–9; Alma 36:17–20, og tal om, hvad disse mænd følte, da de grundede over og accepterede Jesu Kristi forsoning. Motivér eleverne til at se hen til Jesus Kristus hver dag i deres liv. Læs afsnit 23 af »Præsident Wilford Woodruff«, og spørg:

- Hvilket løfte har præsident Woodruff givet dem, der sætter deres lid til Herren?
- Læs Alma 37:44–47. Hvad lærer disse vers os om, hvordan vi sætter vores lid til Herren?
- Hvilket råd ville I give en, som spurgte: »Hvad kan jeg gøre for at have Frelseren i tankerne hver dag?«

Officiel erklæring nr. 1

Indledning

Kirken mødte stor modstand i de sidste årtier af det 19. århundrede. »De ledere, som forsøgte ad lovgivningens vej at bekæmpe Kirken, var villige til at indrømme, at deres egentlige mål var at forhindre mormonerne i at dominere de politiske, uddannelsesmæssige og økonomiske forhold i Utah, men flerkoneriet blev samlingspunkt for den største opbakning.

Deres samlingspunkt forsvandt pludselig i slutningen af 1890, da præsident Wilford Woodruff udstedte manifestet (Officiel erklæring nr. 1 i Lære og Pagter) og dermed erklærede, at flerkoneriet skulle ophøre. Præsident Woodruff fortalte de hellige, at han havde tænkt over problemet i nogen tid, indtil »himlens Gud befalede mig at gøre, hvad jeg gjorde ... Jeg henvendte mig til Herren og skrev, hvad Herren bad mig om at skrive« [*Deseret Weekly*, 14. nov. 1891]« (Don L. Searle, »A »Magnificent and Enduring Monument««, *Ensign*, mar. 1993, s. 24).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi bør adlyde lovene i det land, vi lever i. Hvis disse love strider imod Guds lov, bør vi følge den levende profets råd (se Officiel erklæring nr. 1; »Præsident John Taylor«, elevhæftet, s. 175–176, afsnittene 13–14; »Præsident Wilford Woodruff«, elevhæftet, s. 179, afsnittene 8–10; se også Matt 22:15–22; L&P 1:14, 38; 58:21–22; 90:3–5; 12. trosartikel).

- Herren vil aldrig lade præsidenten for Kirken føre dens medlemmer på afveje (se »Uddrag af tre taler af præsident Wilford Woodruff angående manifestet«, afsnittene 1–2 [findes ikke i udgaven af Lære og Pagter fra 1951]; se også L&P 64:38–39).
- Når vore fjender hindrer os i at adlyde en af Guds befalinger, antager Herren vores anstrengelser og frigør os gennem sin levende profet fra den pågældende befaling (se »Uddrag af tre taler af præsident Wilford Woodruff angående manifestet«, afsnittene 3–9 [findes ikke i udgaven af Lære og Pagter fra 1951]; se også Mosiah 5:5; L&P 56:3–4; 124:49).

Yderligere hjælpeklæder

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343, s. 439–442.*
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325, s. 340–342.*

Forslag til undervisningen

Officiel erklæring nr. 1. Vi bør adlyde lovene i det land, vi lever i. Hvis disse love strider imod Guds lov, bør vi følge den levende profets råd. (25–30 minutter)

Lad eleverne nævne nogle befalinger (som f.eks. at betale tiende og holde sabbatsdagen hellig), og skriv dem på tavlen. Vælg en af disse befalinger, og sig til eleverne: Forestil jer, at der er blevet vedtaget en lov i folketinget, som gør det ulovligt at adlyde denne befaling. Alle, der bliver grebet i at adlyde denne befaling, bliver anholdt og sat i fængsel.

- Hvordan ville det påvirke jeres liv?
- Har I nogen sinde stået over for et lignende dilemma?
- Hvorfor ville det være en vanskelig beslutning at træffe, om man skulle adlyde befalingen?
- Læs Lære og Pagter 58:21–22; 12. trosartikel. Hvilket råd finder vi i disse vers angående dette spørgsmål?
- Hvornår har Kirken stået i denne situation?

Lad eleverne studere afsnittene 13–14 af »Præsident John Taylor« i elevhæftet (s. 175–176). Lad dem se efter de vanskeligheder, som de hellige stod over for, da flerkoneriet blev gjort ulovligt.

Fortæl eleverne, at efter at præsident Taylor var død, blev præsident Wilford Woodruff Kirkens præsident. Bed eleverne om at læse de første seks afsnit af Officiel erklæring nr. 1 og afsnittene 8–10 af »Præsident Wilford Woodruff« i elevhæftet (s. 179). Lad dem opsummere, hvad der skete med efterlevelsen af flerkoneriet. Spørg: På hvilken måde adskilte den åbenbaring, som præsident Woodruff modtog, sig fra den befaling, som tidligere profeter havde givet Kirkens medlemmer?

Forklar, at nogle kirkemedlemmer ønskede at efterleve flerkoneriet på trods af det, som præsident Woodruff havde sagt. Spørg: Hvorfor er ordene fra den levende profet vigtigere end ordene fra nogen anden profet? Læs følgende udtalelse af præsident Taylor:

»Vi har brug for et levende træ – en levende kilde – levende intelligens, der udgår fra det levende præstedømme i himlen gennem det levende præstedømme på jorden . . . Og lige fra den tid da Adam første gang modtog en åbenbaring fra Gud . . . eller Joseph Smith fik himlen åbnet for sig, har der altid været brug for nye åbenbaringer, der er tilpasset de særlige omstændigheder som menighederne eller personerne befandt sig i. Adams åbenbaring pålagde ikke Noa at bygge sin ark, ej heller bød Noas åbenbaring Lot at forsvare Sodoma, ej heller drejede nogen af disse sig om Israels børns udvandring fra Egypten. Disse fik alle selv åbenbaringer, og ligeså fik Esajas, Jeremias, Ezekiel, Jesus, Peter, Paulus, Johannes og Joseph. Og ligeså må vi, eller også lide skibbrud« (*The Gospel Kingdom*, udv. G. Homer Durham, 1943, s. 34).

Spørg eleverne om, hvad de mener, at præsident Taylors udtalelse betyder. Bær dit vidnesbyrd om vigtigheden af at følge de levende profeter.

»Uddrag af tre taler af præsident Wilford Woodruff angående manifestet«, afsnittene 1–2. Herren vil aldrig lade præsidenten for Kirken føre dens medlemmer på afveje. (20–25 minutter)

Inden undervisningen begynder, laver du en sti på gulvet fra den ene ende af klasseværelset til den anden. Sæt nogle stykker papir fast på gulvet med tape, så de forestiller trædesten. Vis eleverne stien og trædestenene, og forklar, at de, som går på denne sti, kun er i sikkerhed, hvis de bliver på stenene. Giv en elev bind for øjnene, og spørg klassen:

- Hvorfor er det svært at gå langs denne sti med bind for øjnene?
- Hvis vi sammenligner stien med vores liv, hvad kan bindet for øjnene så symbolisere? (Glemslens slør).
- Hvordan kunne en vejviser, som kender stien, være en hjælp?
- På hvilke måder er en profet ligesom en vejviser?
- Hvorfor er det vigtigt at vide, at vores profet er en vejviser, som vi kan stole på?

Udvælg en anden elev til at være vejviser. Lad denne elev give mundtlige anvisninger, mens eleven med bind for øjnene går ad stien. Spørg:

- Hvilken forpligtelse har en vejviser?

- Hvorfor er det vigtigt at give nøjagtige anvisninger?
- Hvad tror I, at profeten føler med hensyn til sit ansvar over for os?

Bed eleverne om at læse præsident Lorenzo Snows udtalelse sidst i Officiel erklæring nr. 1. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvem var Kirkens vejviser i 1890?
- Hvilke nøgler havde han?
- Hvem havde ellers ret til at bruge disse nøgler? (Ingen. Kun én mand ad gangen er bemyndiget til at bruge alle præstedømmenøgler på jorden).

Bed eleverne om at læse de første to afsnit af »Uddrag af tre taler af præsident Wilford Woodruff angående manifestet« (efter Officiel erklæring nr. 1). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad kunne der ske med Kirken, hvis dens præsident var en ugudelig mand? (Se Jer 23:32).
- Hvorfor kan dette ikke ske?
- Hvordan kan Herren fjerne en profet fra hans plads?
- Hvad er den eneste måde, hvorpå en profet kan lede Kirken? (Ved inspiration fra Gud).

Lad eleverne gennemlæse de øvrige afsnit af uddragene af de tre taler. Tal om, hvad Herren åbenbarede for præsident Woodruff, og hvad der ville være sket, hvis han ikke havde fulgt Herrens inspiration. Syng eller læs »Hav tak for profeten, du sendte« (*Salmer og Sange*, nr. 13). Bed eleverne om at fortælle, hvordan de ved at følge den levende profet har følt sig trygge.

»Uddrag af tre taler af præsident Wilford Woodruff angående manifestet«, afsnittene 3–9 (s. 179). Når vore fjender hindrer os i at adlyde en af Guds befalinger, antager Herren vores anstrengelser og frigør os gennem sin levende profet fra den pågældende befaling. (20–25 minutter)

Bed eleverne om at nævne en lejlighed, hvor Herren tilbagekaldte en af sine befalinger. (I første omgang blev evangeliet tilbageholdt fra ikke-jøderne, men senere blev det forkyndt for dem [se Matt 10:5–6; Mark 16:15]. På Moses' tid blev præstedømmet givet til Levis efterkommere. I dag får alle værdige mænd dette privilegium [se Officiel erklæring nr. 2]). Skriv følgende skriftsted på tavlen, og tal med eleverne om, hvad det betyder: »Derfor befaler og genkalder jeg, Herren, som det synes mig godt« (L&P 56:4).

Lad eleverne læse Lære og Pagter 124:49–50 og sammenligne det med Lære og Pagter 56:3–4. Lad eleverne slå op på »Uddrag af tre taler af præsident Wilford Woodruff angående manifestet« (efter Officiel erklæring nr. 1). Bed eleverne om at studere uddragene fra og med tredje afsnit. Bed dem om at fortælle, hvordan uddragene hænger sammen med versene i Lære og Pagter 56 og 124. Lad eleverne med deres egne ord formulere det spørgsmål, som Herren bad præsident Woodruff stille de sidste dage hellige. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad var svaret på det spørgsmål, som Herren bad præsident Woodruff om at stille?
- Hvad ville der være sket, hvis præsident Woodruff ikke havde modtaget denne åbenbaring?

Nævn de tre ting, som Herren forordnede i det sidste afsnit.

Frøene til det gengivne evangelium blev sået i 1830'erne og slog rødder i løbet af de næste 70 år i New York, Ohio, Missouri, Illinois og endelig i Rocky Mountains. På en måde begyndte Kirken først at blomstre i løbet af de sidste år af det 19. århundrede. Under inspireret ledelse af præsidenterne Lorenzo Snow, Joseph F. Smith, Heber J. Grant, George Albert Smith, and David O. McKay voksede Kirken, således at der i 1970 var flere end 2,8 millioner medlemmer og 500 stave. Væksten var sket gradvis, men også støt, ligesom en blomst der springer ud. I denne tid modstod Kirken storme af forfølgelse og misforståelse, hvilket gradvis veg for solskin af offentlig retsindighed og timelig og åndelig fremgang.

Præsident Lorenzo Snow

Indledning

»Lorenzo Snows liv var kendetegnet ved hans åndelighed, hans belæring om Guds og menneskets væsen, den vigtighed han tillagde tiende samt hans fremhævelse af Kirkens verdensomspændende missionering. Som han sagde til De Tolvs Kvorum, da han blev Kirkens præsident: »Jeg ønsker ikke, at denne forvaltning skal blive kendt som Lorenzo Snows forvaltning, men som Guds forvaltning i kraft af Lorenzo Snow« (citeret i Orson F. Whitney, »Lives of Our Leaders – The Apostles – Lorenzo Snow«, *Juvenile Instructor*, jan. 1900, s. 3)« (Mit rige skal rulle frem, 1979, s. 89).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Studér under bøn de angivne skriftsteder og de historiske læseopgaver, og tænk over principperne under denne overskrift, før du forbereder dine lektioner.

- Tiende er til velsignelse for hele Kirken såvel som for dem, der betaler den (se »Præsident Lorenzo Snow«, elevhæftet, s. 184–185, afsnittene 1–3, 11; se også Mal 3:10; L&P 64:23; 119:4).
- Vor himmelske Fader er far til vores ånd. Vi har mulighed for at blive ligesom han (se »Præsident Lorenzo Snow«, elevhæftet, s. 185, afsnittene 6–10).
- Præsident Lorenzo Snow var Guds profet og et øjenvidne om Jesus Kristus (se »Præsident Lorenzo Snow«, elevhæftet, s. 186, afsnittene 12–17).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 451–464.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt forslagene under denne overskrift, eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig på at undervise i de angivne skriftsteder og historiske læseopgaver.

»Præsident Lorenzo Snow«, elevhæftet, s. 184–185, afsnittene 1–3, 11. Tiende er til velsignelse for hele Kirken såvel som for dem, der betaler den.
(45–50 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvilke er nogle af de materielle behov, som Kirken har? (Svarene kan bl.a. være templer, kirkebygninger og andre bygninger; penge og ting til hjælp for de fattige; skrifterne, undervisningsmaterialer og andre udgivelser).
- Kunne Herren ikke bare give pengene til Kirken, så den kunne dække disse behov?
- Hvorfor tror I, at han vil have os til at betale tiende i stedet for, at han selv sørger for de nødvendige midler?

Spørg eleverne om, hvilke velsignelser vi får, når vi betaler tiende, og læs og tal om Malakias' Bog 3:10. Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Herren åbner himlens vinduer i forhold til vore behov og ikke i forhold til vores begærlighed. Hvis vi betaler tiende for at blive rige, gør vi det af den forkerte årsag. Det grundlæggende formål med tiende er at forsyne Kirken med de nødvendige midler til at kunne udføre Herrens værk« (*Stjernen*, maj 1991, s. 4).

Lad eleverne studere afsnittene 1–3, 11 af »Præsident Lorenzo Snow« i elevhæftet (s. 184–185). Spørg:

- Hvorfor holdt mange medlemmer op med at betale tiende i denne tid?

- Hvilke udfordringer kan Kirken have stået over for på grund af gæld?
- Hvad lærer det jer, at Herren åbenbarede en løsning for præsident Snow, om hans omsorg for os?
- Hvordan tror I, at den større tiendebetaling har hjulpet Kirken i dens mission siden da?

Læs følgende udtalelse af præsident Brigham Young:

»Vi beder ikke nogen om at betale tiende, medmindre de er villige til at gøre det, men hvis I foregiver at betale tiende, så betal den som ærlige mennesker« (*Discourses of Brigham Young*, udv. John A. Widtsoe, 1941, s. 177).

Spørg eleverne: Hvad gør man, hvis man ikke ved, hvor meget man skal betale i tiende? Læs følgende udtalelse af Det Første Præsidentskab:

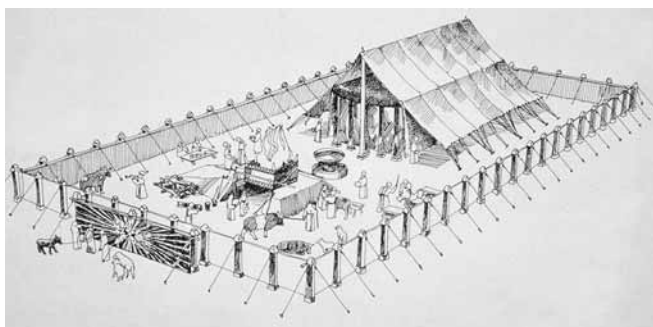
»Den enkleste udtalelse, vi kender til, er den udtalelse, Herren selv er kommet med, nemlig at medlemmerne af Kirken skal betale »en tiendedel af deres årlige indkomst.« Ingen er berettiget til at fremsætte nogen anden udtalelse end denne« (brev fra Det Første Præsidentskab, 19. mar. 1970).

Fortæl eleverne, at hvis de har andre spørgsmål vedrørende tiende, kan de spørge deres biskop.

Læs følgende udtalelse af præsident Lorenzo Snow:

»Loven om tiende er en af de vigtigste, der nogen sinde er blevet åbenbaret for menneskene« (LeRoi C. Snow, »The Lord's Way out of Bondage«, *Improvement Era*, juli 1938, s. 442). Bær dit vidnesbyrd om tiendeloven.

»Præsident Lorenzo Snow«, elevhæftet, s. 186, afsnittene 12–17. Præsident Lorenzo Snow var Guds profet og et øjenvidne om Jesus Kristus.
(30–35 minutter)

Vis eleverne ovenstående billeder (forstørrede udgaver findes i tillægget, s. 314–315). Disse billeder forestiller:

- Tabernaklet, som Israels børn byggede (se 2 Mos 33:11).
- Den hellige lund (se JS-H 1:17).
- Talerstolene i templet i Kirtland (se L&P 110:2–4).
- John Johnsons hjem i Hiram i Ohio (se L&P 76:22–23).

Spørg eleverne, om de kan gætte, hvad disse steder har til fælles. Bed dem om at læse skriftstederne i parentes og finde ud af, hvad der skete hvert af disse steder.

Vis eleverne det tilhørende billede (s. 315). Forklar, at Frelseren også viste sig på dette hellige sted. Læs afsnittene 13–17 af »Præsident Lorenzo Snow« i elevhæftet (s. 186). Spørg:

- Hvad betyder det for jer at vide, at alle disse personer så Frelseren?
- Hvorfor tror I, de fik privilegiet at se Frelseren?
- Hvilket bevis kan I finde i elevhæftet om præsident Snows forberedelse til et syn som dette?

Fortæl nogle af detaljerne i forbindelse med præsident Snows liv (se elevhæftet), og bær vidnesbyrd om hans retfærdige eksempel. Læs Lære og Pagter 88:67–68; 93:1, og spørg eleverne om, hvad Herren lover alle trofaste hellige.

Forklar, at den 1. jan. 2000 udsendte Det Første Præsident-skab og De Tolv Apostles Kvorum en erklæring om deres vidnesbyrd om Jesus Kristus. Bed klassen om at slå op på »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd« i elevhæftet (s. 227). (Bemærk: I den sidste uge af kurset Lære og Pagter og Kirkens historie indgår et afsnit om »Den levende Kristus«; se s. 282–283). Lad en elev læse afsnit 13 (s. 227) af »Den levende Kristus« højt. Spørg: Hvorfor er vore dages apostles vidnesbyrd værdifuldt for os? Giv eleverne tid til at læse resten af dokumentet indenad. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad er det ved apostlenes vidnesbyrd, der gør størst indtryk på jer?
- Hvordan kan I bruge dette vidnesbyrd som vejledning i jeres liv?
- Hvordan kan vi på passende måder delagtiggøre andre i dette vidnesbyrd?

Overvej at give eleverne et eksemplar af »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd« (der findes en unummeret udgave i tillægget til dette hæfte, s. 310). Hvis du gør det, så motivér dem til at lægge eller hænge den et sted, hvor de ofte kan se og læse den.

Præsident Joseph F. Smith

Indledning

»Blot en måned før sin 63-års fødselsdag blev Joseph F. Smith, som havde været rådgiver for fire kirkepræsidenter, ordineret til at efterfølge Lorenzo Snow, som døde den 10. oktober 1901. Han var søn af den myrdede Hyrum Smith og nevø til Joseph Smith, som han var opkaldt efter. Hans efterladte mor, Mary Fielding Smith, var en kvinde med stor tro, som underviste ham i evangeliet ved eksempel såvel som ved forskrift« (*Kirkens Historie i tidernes fylde*, s. 467).

»Præsident Joseph F. Smith tjente i 52 år som generalautoritet i Kirken: Som medlem af De Tolvs Kvorum, som rådgiver for fire kirkepræsidenter og i 17 år som Kirkens præsident. Han underviste i Jesu Kristi gengivne evangelium med veltalenhed, ømhed og overbevisning og opfordrede medlemmerne til at »leve i harmoni med vor himmelske Faders hensigter« [*Deseret News: Semi-Weekly*, 6. feb. 1893, s. 2]. Hans forvaltning var kendetegnet ved gribende vidnesbyrd om Jesus Kristus: »Jeg har modtaget Åndens vidnesbyrd i mit eget hjerte, og jeg vidner for Gud, engle og menneskene om ... at jeg ved, at min Forløser lever« (*Evangeliske lærdomme*, 1980, s. 376).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren forbereder de mænd, der bliver hans profeter (se »Præsident Joseph F. Smith«, elevhæftet, s. 187–188, afsnittene 1–8; se også Abraham 3:22–23).
- Vi er børn af en himmelsk fader, som elsker os. I kraft af Jesu Kristi forsoning kan vi en dag vende tilbage til Faderens nærhed (se »Præsident Joseph F. Smith«, elevhæftet, s. 188–190, afsnittene 9–21, 37; se også Rom 8:16–17; 2 Nephi 31:20–21).
- Forældre har ansvaret for at lære deres børn at adlyde Herren, at undgå synd og at opnå et vidnesbyrd om evangeliet (se »Præsident Joseph F. Smith«, elevhæftet, s. 189–190, afsnittene 23–30; se også L&P 68:25–28).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 465–494.

Forslag til undervisningen

»Præsident Joseph F. Smith«, elevhæftet, s. 187–188, 1–8. Herren forbereder de mænd, der bliver hans profeter. (15–20 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig følgende situationer. Stands op efter hver sætning, og spørg eleverne om, hvad en ung mand, som stod over for disse oplevelser, måske ville føle og gøre.

- Jeres far bliver myrdet, når I er fem år gammel.
- Som syvårig bliver I nødt til at påtage jer nogle store ansvar for at sørge for jeres familie.
- Jeres mor dør, når I bliver 13.
- I bliver kaldet til at tage på mission, når I er 15, og skal lære et nyt sprog.
- I bliver kaldet til at tage på mission for anden gang som 21-årig
- I bliver ordineret til apostel som 27-årig.

Lad eleverne gætte på, hvilken profet der havde disse oplevelser (Præsident Joseph F. Smith). Lad eleverne læse afsnittene 1–3 af »Præsident Joseph F. Smith« i elevhæftet (s. 187) og se efter, hvordan han håndterede disse udfordringer. Spørg:

- Hvilket bevis er der på, at præsident Smiths vidnesbyrd forblev stærkt i disse svære tider?
- Hvordan kan hans eksempel hjælpe os?

Læs afsnittene 4–8 (s. 187–188), og spørg: Hvordan var præsident Smiths erfaringer tidligt i livet med til at forberede ham til hans arbejde som profet?

Bær vidnesbyrd om, at præsident Joseph F. Smith som enhver anden profet var forudordineret, og at han blev

forberedt til sin hellige kaldelse gennem de erfaringer, han gjorde sig tidligt i livet. Læs følgende udtalelser. Præsident Joseph F. Smiths søn, præsident Joseph Fielding Smith, har skrevet:

»Gennem de tidsaldre, vi befandt os i i den førjordske tilstand, udviklede vi ikke alene vore forskellige egenskaber og viste vores værdighed og evner, eller mangel på samme, men vi var også der, hvor en sådan udvikling kunne iagttages. Det er rimeligt at tro, at der var en kirkeorganisation der. De himmelske væsener levede i et fuldkomment indrettet samfund. Hver enkelt kendte sin plads. Præstedømmet var uden tvivl blevet overdraget, og der var blevet udvalgt ledere til at tjene. Der var brug for ordinancer, som vedrørte denne forudtilværelse, og Guds kærlighed herskede. Under sådanne forhold var det naturligt for vor Fader at udpege og udvælge dem, der var mest værdige og vurdere hver enkelt talenter. Han vidste ikke alene, hvad hver enkelt af os *kunne* gøre, men også hvad hver enkelt af os *ville* gøre, når vi blev prøvet og fik ansvar. Og da tiden så kom til, at vi skulle bebo denne jord, var alt blevet gjort klar og Herrens tjenere udvalgt og ordineret til deres respektive missioner« (*The Way to Perfection*, 1970, s. 50–51; se også Jer 1:5; Abraham 3:22–23).

Præsident Ezra Taft Benson, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum, har sagt: »Hver præsident er blevet omhyggeligt udvalgt til den tid og situation, som verden og Kirken behøver« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 142).

»Præsident Joseph F. Smith«, elevhæftet, s. 188–190, afsnittene 9–21, 37. Vi er børn af en himmelsk fader, som elsker os. I kraft af Jesu Kristi forsoning kan vi en dag vende tilbage til Faderens nærhed.
(15–20 minutter)

Læs en ad gangen følgende titler på Gud, og spørg eleverne, om hver enkelt hentyder til vor himmelske Fader eller Jesus Kristus:

- Frelser
- Søn
- Skaber
- Forløser
- Fader

Lad eleverne læse afsnittene 9–15 af »Præsident Joseph F. Smith« i elevhæftet (s. 188). Tal om, hvorfor både vor himmelske Fader og Jesus Kristus kan kaldes *Fader*. Spørg:

- Hvem kan kaldes Fader til vores åndelighed? (Jesus Kristus). Hvorfor? (På grund af forsoningen).

- Hvilke velsignelser får de, som antager Jesus Kristus som deres åndelige Fader?
- Hvem er far til vores åndelige legeme? (Vor himmelske Fader).

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Udover at vi tilbeder Faderen, vor store og evige Overhoved, ved hvis ord menneskene bliver til, tilbeder vi i en vis forstand Sønnen. Vi viser guddommelig ære og ærbødighed over for ham for hans sonoffer, fordi udødelighed og evigt liv udgår fra ham. Han erstatter ikke Faderen med hensyn til at modtage ærbødighed, ære og respekt, men han fortjener at modtage al den pris og ære, som hele vores sjæl evner at besidde« (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ*, 1978, s. 566).

Læs afsnittene 16–21, og spørg:

- Hvordan kan præsident Smiths udtalelse hjælpe dem, der spekulerer over, hvilken sammenhæng der er mellem videnskab og evangeliet? (*Bemærk*: Undlad at diskutere udviklingslæren med dine elever. Hold dig til principperne i præsident Smiths udtalelse).
- Hvordan kan præsident Smiths udtalelse hjælpe dem, der ikke tror på Gud, eller som ikke tror, at han bekymrer sig for os?
- Hvordan kan vi finde ud af, at vor himmelske Fader virkelig er vores fader?

Bær vidnesbyrd om, at vor himmelske Fader og hans Søn Jesus Kristus lever. Læs præsident Smiths vidnesbyrd i afsnit 37, og lad eleverne synge »Jeg er Guds kære barn« (*Salmer og Sange*, nr. 195).

»Præsident Joseph F. Smith«, elevhæftet, s. 189–190, afsnittene 23–35. Forældre har ansvaret for at lære deres børn at adlyde Herren, undgå synd og opnå et vidnesbyrd om evangeliet. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at fortælle, hvad de synes om den måde, hvorpå deres familie holder familieaften. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad er det ved familieaften, I holder mest af?
- Hvilken familieaften har været jeres mest mindeværdige?
- På hvilken måde synes I, at familieaften har haft afgørende betydning i jeres liv?
- Hvad kunne I gøre, hvis jeres familie ikke holdt familieaften?
- Hvad kunne I tænke jer at gøre til familieaften, når I stifter familie?

Læs afsnittene 23–26 af »Præsident Joseph F. Smith« i elevhæftet (s. 189). Spørg:

- Hvilke løfter gav præsident Smith til dem, der holder familieaften?
- Hvilke af disse løfter har I set blive opfyldt i jeres familie?
- Hvilket løfte kunne I bedst tænke jer at modtage?
- Hvilken rolle spiller familieaften med hensyn til at hjælpe os til at forblive trofaste, mens vi er unge?
- Læs Ordsprogenes Bog 22:6; Alma 37:35; Lære og Pagter 68:25–28. På hvilken måde hænger disse vers sammen med disse lærdomme?

Lad eleverne læse afsnittene 27–35 (s. 189–190) og vælg, hvilken af disse to historier de bedst kunne tænke sig at bruge i forbindelse med en lektion til en familieaften. Spørg:

- Hvordan kan denne historie hjælpe jeres familie?
- Hvad gør indtryk på jer med hensyn til præsident Smiths eksempel?
- Hvorfor tror I, at det er vigtigt, at vi forbliver rene og trofaste over for troen gennem hele livet?
- Fortæl eleverne om din kærlighed til din familie. Motivér eleverne til at deltage på en positiv måde i deres familieaften hver uge.

Lære og Pagter 138

Indledning

Afsnit 138 er præsident Joseph F. Smiths beretning om et syn, han modtog i 1918. Denne beretning lærer os meget om åndevederen og de dødes forløsning og hjælper os til at forstå vigtigheden af slægtsforskning og tempeltjeneste. Præsident Smith har sagt:

»Arbejdet for vore afdøde, som profeten Joseph eftertrykkeligt pålagde os, da han formanede os til, at vi skulle søge efter de af vore slægtninge og forfædre, som døde uden kundskab om evangeliet, bør ikke forsømmes. Vi bør benytte os af evangeliets hellige og nødvendige ordinancer, som er blevet åbenbaret som værende afgørende for lykke, frelse og forløsning for dem, der har levet i denne verden på et tidspunkt, da de ikke kunne høre om evangeliet, og som døde uden kundskab om det, og som nu venter på, at vi, deres børn, som lever i en tidsalder, hvor disse ordinancer kan udføres, gør det arbejde, der er nødvendigt, for at de kan blive løsladt fra fængslet. Ved vore anstrengelser på deres vegne skal trældomslænkerne falde og mørket omkring dem spredes, så lyset kan skinne på dem, og i åndevederen får de at høre om det arbejde, der er blevet udført for dem af deres børn her, og de skal fryde

sig sammen med jer i jeres udførelse af disse pligter« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph F. Smith*, s. 246–247).

Væsentlige evangeliske principper

- Når vi læser og grunder over skrifterne, gør vi vore tanker rede til at modtage åbenbaringer (se L&P 138:1–10; se også 1 Nephi 11:1; L&P 76:15–19; JS-H 1:12).
- Frelseren har sørget for en måde, hvorpå de mennesker, som ikke havde mulighed for at høre evangeliet i dette liv, kan blive frelst. I de tre dage, hans lig lå i graven, organiserede han retskafne ånder til at undervise dem, der sidder i mørke, i evangeliet (se L&P 138:1–10, 28–59; se også L&P 76:50–53, 71–75, 81–85).
- Jesus Kristus er Forløser for levende og døde (se L&P 138; se også Job 19:25; Helaman 14:16–17).
- De, som var retskafne i dette liv, bliver adskilt fra de ugudelige i åndevederen. De glæder sig og har et håb om en herlig opstandelse (se L&P 138:11–22).
- Et opstandent legeme er nødvendigt for at kunne udvikle sig og modtage en fylde af glæde. De døde anser det for en slags trældom at være uden et legeme (se L&P 138:14–18, 49–50; se også L&P 45:17; 93:33–34).
- De ældster og søstre, som trofast tjener Herren i dette liv, bliver missionærer i åndevederen, når de dør (se L&P 138:39, 57).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 493–494.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 324–325*, s. 336–339.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter 138. Frelseren har sørget for en måde, hvorpå de mennesker, som ikke havde mulighed for at høre evangeliet i dette liv, kan blive frelst. I de tre dage, hans lig lå i graven, organiserede han retskafne ånder til at undervise dem, der sidder i mørke, i evangeliet. (45–50 minutter)

Skriv ordet *ordinancer* på tavlen. Lad eleverne fortælle, hvad en ordinance er (en hellig ceremoni). Bed dem om at nævne nogle ordinancer, og skriv deres svar på tavlen. Spørg: Hvilke af disse ordinancer er nødvendige for frelse? Bed eleverne om at nævne de af deres slægtninge, som døde uden at høre om evangeliet eller modtage de ordinancer, der er nødvendige for frelse. Bed dem om at fortælle om de tanker de måtte have om, hvorvidt disse slægtninge bliver frelst i Guds rige. Giv eleverne følgende test, hvor de skal svare på, om udsagnet er sandt eller falsk:

1. De dødes ånder, både de retskafne og de ugudelige, lever i en tilstand af lykke. (Falsk; se Alma 40:11–14; L&P 138:15).

2. Kristus påbegyndte arbejdet for de døde i ånde verdenen. (Sandt; se L&P 138:29–30).
3. Før Kristi opstandelse var ingen opstået. (Sandt; se 1 Kor 15:22–23; Mosiah 15:20–21; L&P 138:15–17).
4. Mellem sin død og opstandelse besøgte Jesus alle dem, der var i ånde verdenen. (Falsk; se L&P 138:20, 29–30, 37).
5. De, som dør uden at høre om evangeliet, men som antager det i ånde verdenen, bliver straks frelst. (Falsk; se L&P 138:33–34, 54, 58–59).
6. De, som ikke blev undervist i evangeliet i dette liv, får en mulighed for at omvende sig fra deres synder i ånde verdenen. (Sandt; se L&P 138:32–33, 57–58).
7. Der udføres tempelordinancer for dem, som ikke modtog dem i dette liv. (Sandt; se L&P 138:33, 54, 58).

Ret quizen ved at læse de skriftsteder, der står anført efter hvert spørgsmål, og ved at tale om elevernes svar. (Bemærk: Koncentrer samtalen om skrifterne eller det, som nutidige profeter har sagt. Undgå spekulation om emner, som ikke er blevet åbenbaret af Herren).

Lære og Pagter 138. Jesus Kristus er Forløser for levende og døde. (25–30 minutter)

Vis eleverne et billede af Beehive House (der findes en forstørret udgave i tillægget, s. 316). Forklar, at Brigham Young byggede dette hus, og at Lorenzo Snow og Joseph F. Smith hver især har boet der som Kirkens præsident. Gennem det sidste halve år af sit liv tilbragte Præsident Smith megen af sin tid på sit personlige studereværelse i Beehive House, og det var her, at han modtog det syn, der er optegnet i Lære og Pagter 138. Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 138:1–11, 60, og spørg:

- Hvad gjorde præsident Smith for at forberede sig til denne åbenbaring? (Grundede, overvejede, læste i skrifterne).
- Læs 1 Nephi 11:1; Lære og Pagter 76:15–19. Hvilken sammenhæng er der mellem disse vers og det, som præsident Smith gjorde?

- Hvad lærer det os om det at modtage vejledning fra Herren?
- Hvad kaldte præsident Smith dette syn i vers 60?
- Hvad tror I, at *forløsning* betyder? (Det at løskøbe eller befri fra trældom).

Del klassen op i tre grupper. Giv hver gruppe en af følgende kategorier af mennesker, og lad dem læse de tilhørende vers for at finde ud af, hvordan Kristus forløser dem. Lad eleverne afmærke ordene *forløsning*, *Forløser* og *forløst* hver gang de forekommer i deres vers.

- De retskafne (se L&P 138:11–19, 22–24, 49–52).
- De ugudelige, som forkaster sandheden på jorden (se L&P 138:20–22, 29–37, 58–59).
- De, som dør uden kundskab om evangeliet (se L&P 138:30–37, 58–59; se også L&P 137:7–9).

Bed nogle elever om at fortælle, hvad de har fundet frem til. Læs 2 Nephi 2:6–9; Helaman 14:16–17, og bær dit vidnesbyrd om Herrens magt til at forløse.

Lære og Pagter 138:14–18, 49–59. Et opstandent legeme er nødvendigt for at kunne udvikle sig og modtage en fylde af glæde. De døde anser det for en slags trældom at være uden et legeme. (15–20 minutter)

Bed en elev om at læse følgende udtalelser. Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum har skrevet:

»I den førjordske verden kendte og tilbad åndelige sønner og døtre Gud som deres evige Fader og accepterede hans plan, hvorved hans børn kunne opnå et fysisk legeme og opnå jordiske erfaringer for at udvikle sig frem mod fuldkommenhed og til sidst realisere deres guddommelige skæbne som arving til evigt liv« (»Familien: En proklamation til verden«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 101).

Ældste Russell M. Nelson, der er medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Livet begynder ikke ved fødslen, og det ender ikke ved døden. Forud for vores fødsel boede vi som åndelige børn hos vor Fader i Himlen. Der imødeså vi ivrigt muligheden for at komme til jorden og få et fysisk legeme. Vi ønskede bevidst risiciene ved livet på jorden, som ville muliggøre udøvelsen af handlefrihed og ansvarlighed« (*Stjernen*, juli 1992, s. 68).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvis et af livets formål er at leve evigt hos vor himmelske Fader, hvorfor var vi da så ivrige efter forlade den førjordske tilværelse og komme til jorden?
- Hvorfor er det en velsignelse at have et jordisk legeme?

Lad eleverne gennemlæse Lære og Pagter 45:17; 138:14–18, 49–50 og nævne nogle af årsagerne til, at døden kan betragtes som trældom. Studér Første Korintherbrev 15:22–23; 2 Nephi 9:8–10; Lære og Pagter 88:15; 93:33–34 og se efter, hvad der belæres om med hensyn til opstandelsen.

Lære og Pagter 138:18–57. De ældster og søstre, som trofast tjener Herren i dette liv, bliver missionærer i åndeverdenen, når de dør. (20–25 minutter)

Spørg eleverne, om de nogen sinde har været til en trofast sidste dages helligs begravelse. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad kunne I sige til familien til en, som er død?
- Hvorfor kan døden være så sørgelig?
- På hvilke måder kan døden betragtes som en velsignelse?
- Hvad tror I, der sker med de missionærer, som dør, mens de er på mission?
- Hvordan tror I, at missioneringen foregår i åndeverdenen?

Lad én gruppe elever sammenligne det, der undervises i i åndeverdenen (se L&P 138:19, 33–35, 51–52), med det, der undervises i i Kirken i dette liv (se Matt 28:18–20; 3 Nephi 27:13–21).

Lad en anden gruppe sammenligne, hvordan evangeliet bliver forkyndt i åndeverdenen (se L&P 138:18–21, 30–32, 37, 57) med, hvordan det bliver forkyndt på jorden (se Luk 9:1–2; Alma 12:28–34; L&P 42:5–8; 61:33–36).

Bed begge grupper om at fortælle, hvad de har fundet frem til.

Præsident Heber J. Grant

Indledning

»Heber J. Grant lærte tidligt, at vedholdenhed er en forudsætning for succes, og hans liv blev et eksempel på, hvad man kan opnå ved en sådan disciplin . . . Hans ihærdighed førte tidligt til succes i forretningslivet og hjalp ham til at forberede sig til det virke, han blev kaldet til som 26-årig, da han blev medlem af De Tolv Apostles Kvorum . . . Han blev Kirkens præsident blot tolv dage efter afslutningen af første verdenskrig i 1918, og han ledte Kirken i løbet af den

verdensomspændende lavkonjunktur, der fulgte, og anden verdenskrig, og døde blot seks dage efter afslutningen af krigen i Europa i 1945. Midt i al denne uro ledte præsident Grant det voksende missionærprogram, indviede tre templer, præsiderede over Kirkens 100-års jubilæum i 1930 og bekræftede energisk gang på gang sådanne principper som tiende-loven, visdomsordet samt arbejdsomhed og økonomisk sans« (Mit rige skal rulle frem, s. 113).

Væsentlige evangeliske principper

- Guds profeter kaldes ved åbenbaring (se »Præsident Heber J. Grant«, elevhæftet, s. 193, afsnittene 1–4; se også 5. trosartikel).
- Kirkens velfærdsprogram hjælper medlemmerne til at blive selvhjulpne. Det er til velsignelse for dem, der giver, såvel som for dem, der modtager (se »Præsident Heber J. Grant«, elevhæftet, s. 193–194, afsnittene 5–7).
- Hasardspil i enhver form er en synd (se »Præsident Heber J. Grant«, elevhæftet, s. 194, afsnit 12).
- Alle lande bør undgå krig. Hvis et medlem af Kirken i lydighed mod hans overordnede berøver en fjende livet, gør det ham ikke skyldig i mord. Vi må ikke hade nogen, heller ikke i krig (se »Præsident Heber J. Grant«, elevhæftet, s. 194–195, afsnittene 13–22).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 495–534.

Forslag til undervisningen

»Præsident Heber J. Grant«, elevhæftet, s. 193, afsnittene 1–4. Guds profeter kaldes ved åbenbaring. (10–15 minutter)

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvem vælger hver enkelt profet? (Herren).
- Hvor tidligt i en profets liv tror I, at Herren ved, at den mand en dag kommer til at tjene som profet? (Se Jer 1:5; L&P 38:2).
- På hvilke måder tror I, at Herren forbereder hver enkelt profet?

Bed eleverne om at læse afsnit 1 af »Præsident Heber J. Grant« i elevhæftet (s. 193) og se efter, hvordan præsident Grant blev forberedt til at tjene som profet. Lad eleverne læse afsnittene 2–4 og finde nogle oplevelser fra præsident Grants tidlige liv, som var med til at forberede ham.

Bed en elev om at citere den 5. trosartikel. Forklar, at i flere måneder efter at præsident Grant var blevet kaldet til apostel, kæmpede han med følelser af at være uværdig. Til sidst, mens han på en rejse i et reservat for navajoinianere

og mediterede alene, modtog han et syn vedrørende sit kald. Læs præsident Grants beretning om denne oplevelse:

»Jeg syntes at kunne se, at der blev holdt råd i himlen. Jeg syntes at kunne høre de ord, der blev talt. Jeg lyttede til samtalen med megen interesse. Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum havde ikke kunnet blive enige om, hvem af to mænd der skulle udfylde den ledige plads i De Tolvs Kvorum. Der havde været én ledig plads i to år og to ledige pladser i ét år, og mødet var blevet hævet, uden at de ledige pladser var blevet besat. I dette råd var Frelseren til stede, min far [præsident Jedediah M. Grant, der havde tjent i Det Første Præsidentskab] var der, og profeten Joseph Smith var der. De drøftede, at det havde været en fejl ikke at besætte disse to ledige pladser, og at det højst sandsynligt ville vare endnu et halvt år, før kvorummet kunne blive fuldtaligt, og de drøftede, hvem de ville have til at beklæde disse stillinger og besluttede, at måden, hvorpå de skulle afbøde den fejltagelse, der var blevet begået ved ikke at udfylde disse ledige pladser, var at sende en åbenbaring. Det blev givet mig, at profeten Joseph Smith og min far nævnte mig og foreslog, at jeg skulle kaldes til denne stilling. Jeg sad der og græd af glæde. Det blev givet mig, at jeg intet havde gjort, der berettigede mig til denne ophøjede stilling, bortset fra at jeg havde levet et rent og kærligt liv ... Det var takket være deres trofaste arbejde, at jeg blev kaldet, og ikke på grund af noget, som jeg selv havde gjort, eller noget stort, som jeg havde udført. Det blev også givet mig, at dette var alt, hvad disse mænd, profeten og min far, kunne gøre for mig. Fra den dag af afhang det af mig og mig alene, om jeg gjorde mit liv til en succes eller en fiasko« (Conference Report, apr. 1941, s. 5).

Bær dit vidnesbyrd om, at de profeter, der leder Kirken, er kaldet af Gud ved profeti.

»Præsident Heber J. Grant«, elevhæftet, s. 193–194, afsnittene 5–7. Kirkens velfærdsprogram hjælper medlemmerne til at blive selvhjulpne. Det er til velsignelse for dem, der giver, såvel som for dem, der modtager. (15–20 minutter)

Lad en elev komme op foran klassen, og bed klassen om at forestille sig, at denne elev har brækket benet. Læg en forbindelse eller en skinne om elevens ben. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor bruger lægerne gips eller skinner, når de behandler folk med et brækket ben?
- Hvad sker der med personens benmuskler, mens personen har gips på?

- Hvordan ser det ben, der var i gips, ud i sammenligning med det andet ben, når gipsen tages af? (Det er blevet mindre og svagere).
- Hvad skal der gøres, for at benet kan få sin fulde styrke tilbage?

Giv den »tilskadekomne« elev et par krykker eller en stok. Spørg klassen:

- På hvilke måder hjælper krykker eller en stok en med et brækket ben?
- Hvorfor anbefaler lægerne ikke, at folk med et brækket ben bliver båret rundt overalt af andre?

Påpeg, at det nogle gange gør ondt at gå, efter at gipsen er blevet taget af. Spørg: Hvad ville der ske, hvis en, der lige havde fået fjernet gipsen, besluttede sig for aldrig at ville gå mere?

Læs afsnit 5 af »Præsident Heber J. Grant« i elevhæftet (s. 193–194), og se efter, hvordan forholdene var i verden i 1930'erne. Spørg:

- På hvilken måde må den store depression have været svært for folk?
- Hvilke forhold medfører økonomiske vanskeligheder i vore dage?
- Hvorfor kan det være svært for nogle familier at overvinde økonomiske problemer?
- Hvad åbenbarede Herren for præsident Grant for at hjælpe de nødstedte?
- Hvilke mål skitserede Det Første Præsidentskab for velfærdsprogrammet?
- Hvordan kan velfærdsprogrammet sammenlignes med krykker eller det at genoptræne et brækket ben?
- Hvorfor er det vigtigt, at man arbejder for det, man modtager?

Lad eleverne læse afsnittene 6–7 (s. 194). Find frem til, hvilken velfærd der findes for de hellige, hvor I bor. (Du kan henvende dig til en præstedømmeleder i forvejen og høre, hvad der findes i jeres område). Tal om, hvordan denne velfærd kan gavne dem, der har behov for den.

»Præsident Heber J. Grant«, elevhæftet, s. 194, afsnit 12. Hasardspil i enhver form er en synd. (10–15 minutter)

Spørg eleverne: Hvad lærer Kirken os om hasardspil? Lad dem læse afsnit 12 af »Præsident Heber J. Grant« i elevhæftet (s. 194), og spørg:

- Hvorfor tror I, at Kirken kategorisk er mod hasardspil?
- Hvorfor strider holdningen om, at man har ret til noget uden at yde noget, mod evangeliets lærdomme? (Se 1 Mos 3:19; L&P 130:20–21).

- Hvad kan I gøre for at vise jeres støtte til Kirkens standpunkt med hensyn til hasardspil?

Lad eleverne læse følgende skriftsteder og fortælle, hvordan de forholder sig til dette emne: Matthæusevangeliet 6:33; 1 Første Timotheusbrev 6:9–10; 2 Nephi 9:28, 30; Jakobs Bog 2:17–19; Lære og Pagter 117:4.

»Præsident Heber J. Grant«, elevhæftet, s. 195, afsnittene 13–22. Alle lande bør undgå krig. Hvis et medlem af Kirken i lydighed mod hans overordnede berøver en fjende livet, gør det ham ikke skyldig i mord. Vi må ikke hade nogen, heller ikke i krig. (10–15 minutter)

Læs følgende hændelse, som den er beskrevet af Spencer W. Kimball, der senere blev Kirkens præsident:

»En jul under [første] verdenskrig, mens ingenmandslandet mellem skyttegravene var hvidt af sne, begyndte tropperne i en bestemt ›stille sektor‹ at udveksle julehilsner ved hjælp af interimistisk malede skilte. Nogle få minutter senere kravlede mænd, som talte tysk, og mænd, som talte engelsk, op af deres skyttegrave uden geværer og uden at tænke på krigen og mødtes på neutralt område for at hilse på hinanden og udveksle gaver. Der var intet nag, ingen ondskabsfuldhed, intet giftigt had mellem disse mænd i krig. De var venner, ikke fjender, denne juledag. I denne stund fortrængte en velsignet glemsel mindet om de [ledere], som havde drevet dem ud i en blodig strid« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, 1982, s. 419).

Spørg:

- Hvad viser dette om menneskets væsen over hele verden?
- Hvad tror I, der skete i skyttegravene under første verdenskrig i de dage, der fulgte denne jul?
- Har nogen af jer slægtninge, som har været i krig? Hvad har de fortalt om det?
- Hvilke spørgsmål har I om Kirkens indstilling til krig?

Forklar, at i 1942 udsendte Det Første Præsidentskab en udtalelse for at hjælpe Kirkens medlemmer til at kunne tage stilling til de vanskelige spørgsmål i forbindelse med krig. Læs afsnittene 13–22 af »Præsident Heber J. Grant« i elevhæftet (s. 195). Spørg:

- Hvilke spørgsmål besvarer denne udtalelse?
- Hvilken trøst giver den?

Tal om denne udtalelse, og sammenlign den med Alma 48:7–15; Lære og Pagter 98:33–38.

Præsident George Albert Smith

Indledning

Ældste Matthew Cowley, der var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Præsident George Albert Smith havde en livsfilosofi. For dem af os, der kendte ham, er det ikke nødvendigt at læse denne livsfilosofi, for hans liv var selve livsfilosofien ...

[Han skrev:] ›Jeg vil være en ven for den venneløse og finde glæde i at opfylde de fattiges behov.

Jeg vil besøge de syge og de plagede og indgyde dem et ønske om tro til at blive helbredt.

Jeg vil undervise i sandheden til forståelse og velsignelse for hele menneskeheden.

Jeg vil opsøge den vildfarne og forsøge at vinde ham tilbage til et retfærdigt og lykkeligt liv.

Jeg vil ikke forsøge at tvinge mennesker til at leve op til mine idealer, men snarere elske dem, så de gør det, der er rigtigt. Jeg vil leve sammen med masserne og bidrage til at løse deres problemer, så deres liv på jorden bliver lykkeligt.

Jeg vil undgå den offentlige opmærksomhed, der følger med høje stillinger, og bekæmpe tankeløse venners smiger.

Jeg vil ikke bevidst såre nogens følelser, ikke engang ham, der måske har forurettet mig, men bestræbe mig på at være god mod ham og gøre ham til min ven.

Jeg vil overvinde tendensen til at være selvisk og misundelig og fryde mig ved alle min himmelske Faders børns succes.

Jeg vil ikke være en fjende for nogen levende sjæl.

Jeg ved, at menneskehedens Forløser har givet verden den eneste plan, der til fulde kan udvikle os og gøre os virkelig lykkelige her og hinsides og føler derfor, at det ikke alene er min pligt, men et velsignet privilegium at udbrede denne sandhed« (Conference Report, apr. 1951, s. 167–168).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi kan ære vores familie ved at adlyde evangeliets principper (se »Præsident George Albert Smith«, elevhæftet, s. 196–197, afsnittene 1–4).
- De, der donerer deres midler og tid til de nødlidende, modtager store velsignelser (se »Præsident George Albert Smith«, elevhæftet, s. 197–198, afsnittene 5–17; se også Mosiah 4:22–24).

- Guds befalinger er en kærlig Faders belæring. Når vi adlyder ham, kommer vi ham nærmere, bliver lykkeligere og bedre i stand til at modstå fristelse (se »Præsident George Albert Smith«, elevhæftet, s. 197, afsnittene 18–23).

Yderligere hjælpekilder

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 535–549.

Forslag til undervisningen

»Præsident George Albert Smith«, elevhæftet, s. 196–197, afsnittene 1–4. Vi kan ære vores familie ved at adlyde evangeliets principper. (20–25 minutter)

Bed eleverne om at sige deres fulde navn. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan fandt jeres forældre på jeres navn?
- Hvis I er opkaldt efter nogen, hvem er det da?
- Hvor vigtigt for jer er jeres familienavn? Hvorfor?
- Hvad kan I gøre for at ære jeres familienavn?

Læs afsnittene 1–4 af »Præsident George Albert Smith« i elevhæftet (s. 196–197). Se efter, hvem præsident Smith var opkaldt efter, hvordan han havde det med sit navn, og hvad han gjorde for at ære sit familienavn. Spørg: Hvad kan I lære af præsident Smiths eksempel? Læs afsnittene 18–25 (s. 198–199), og spørg:

- Hvilke af disse lærdomme tror I ville bidrage til at bibringe den største respekt for jeres families navn?
- Hvilket andet »familienavn« har vi? (se Mosiah 5:8; L&P 18:21–25).
- Hvordan er det med til at ære Herren og vores evige familienavn, at vi ærer vores jordiske navn?

»Præsident George Albert Smith«, elevhæftet, s. 197–198, afsnittene 5–17. De, der donerer deres midler og tid til de nødlidende, modtager store velsignelser. (20–25 minutter)

Bed eleverne om at fortælle om tjenester, de selv har gjort eller andre har gjort for dem. Spørg:

- Hvordan var disse tjenester til velsignelse for dem, som modtog dem?
- Hvorfor tror I, at Herren gerne vil have, at vi regelmæssigt tjener andre?
- Læs Mosiah 2:17. Hvem tjener vi også ifølge dette vers, når vi tjener vores medmennesker?

Lad eleverne indenad læse afsnittene 5–17 af »Præsident George Albert Smith« i elevhæftet (s. 197–198). Lad dem fortælle, hvilke af Kirkens bidrag til verden i 1945–1951 der gør størst indtryk på dem, og hvorfor. Spørg:

- Hvilke former for tjeneste tror I, Kirken yder verden i dag?

- Hvilke tjenesteprojekter kan jeres familie, kvorum eller klasse i Unge Piger deltage i, som er til velsignelse for andre?
- Hvilke små tjenester kan I dagligt gøre, som kan være med til at løfte og styrke jeres venner og klassekammerater?

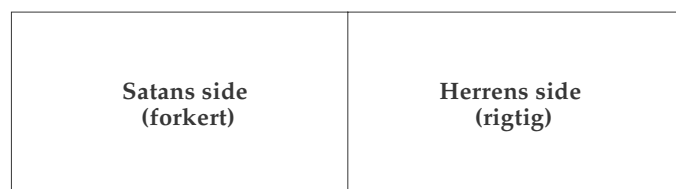
Lad eleverne tænke på en tjeneste, de kunne gøre i den kommende uge. Motivér dem til at gøre tjenesten og skrive om oplevelsen i deres dagbog. Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Jeg minder hver eneste af os om, at dette er et værk, der indebærer ofre. Det medfører, at vi giver af os selv. Det medfører, at vi giver af vore midler. Vor himmelske Fader gav os sin Søn, og hans Søn gav os sit liv, og der kan ikke være nogen sand tilbedelse, medmindre vi giver og giver og giver. Det tror jeg på« (Messages of Inspiration from President Hinckley, *Church News*, 5. sep. 1998, s. 2).

Lad klassen synge »Fordi du gi'r mig alt« (*Salmer og Sange*, nr. 141), og bær dit vidnesbyrd om tjeneste.

»Præsident George Albert Smith«, elevhæftet, s. 198, afsnittene 18–23. Guds befalinger er en kærlig Faders belæring. Når vi adlyder ham, kommer vi ham nærmere, bliver lykkeligere og bedre i stand til at modstå fristelse. (15–20 minutter)

Tegn på tavlen følgende to diagrammer:

Spørg eleverne: Hvilket diagram gengiver bedst beskaffenheden af Guds befalinger? Hvorfor? Lad eleverne læse afsnittene 20–22 af »Præsident George Albert Smith« i elevhæftet (s. 198) og se efter, hvad præsident Smith har sagt om denne tanke. Forklar, at der er mange beslutninger, vi kan træffe, som hverken er gode eller onde (som f.eks. hvilken farve vi skal male vores hus i, eller hvad vi skal spise til morgenmad osv.). Men når det kommer til Herrens befalinger, er der en grænse mellem Herrens område og Satans område. Lad eleverne læse 2 Nephi 28:21–23; Moroni 7:16–17 og tale om, hvordan disse skriftsteder gælder her.

Læs følgende udtalelse af ældste Joseph B. Wirthlin, der er medlem af De Tolvs Kvorum:

»Den enkle kendsgerning er denne: Alt, hvad der ikke fører os nærmere Gud, fører os væk fra ham. Der er ingen mellemvej, ingen tåget gråzone, hvor vi kan synde lidt uden at lide et åndeligt tab. Derfor må vi omvende os og dagligt komme til Kristus på underdanige knæ, så vi kan undgå, at vores vidnesbyrds bål bliver slukket af synd« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 35).

Lad eleverne læse afsnittene 18–19, 23 (s. 198) af »Præsident George Albert Smith«. Tal om, hvad andet vi kan lære om befalingerne af disse belæring fra præsident Smith. Spørg:

- Hvordan viser befalingerne Guds kærlighed til os?
- Hvilke velsignelser har I modtaget, fordi I adlød Guds befalinger?
- Hvorfor vil I anbefale andre mennesker, at de holder Guds befalinger?
- Læs Mosiah 2:41. Hvordan hænger dette vers sammen med præsident Smiths belæring?
- Hvis det bringer lykke at holde befalingerne, hvorfor tror I så, at så mange mennesker vælger ikke at adlyde Herren?

Læs for eleverne præsident Smiths livsfilosofi fra indledningen til »Præsident George Albert Smith« ovenfor (s. 261). Lad dem skrive deres egen livsfilosofi, som kan hjælpe dem til at holde Guds befalinger.

Præsident David O. McKay

Indledning

I 1966 skrev en levnedsskildrer:

»Få mennesker i denne uddeling har haft en så stor betydning for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges vækst og udvikling som præsident David O. McKay.

Efter at præsident McKay blev Kirkens præsident i 1951, har han styret den dynamiske vækst i Guds rige på jorden. I kraft af øget missionering, ledet af ham, er Kirkens medlemstal mere end fordoblet. Der er sket en hurtig forøgelse af ward, stave, grene og missioner. Der er blevet opført tusindvis af nye kirkebygninger og fem nye templer. Der er blevet indført et storslået program for hjemmeundervisning samt familieaften, og der er blevet undervist i de samordnede præstedømmeprogrammer, overalt hvor Kirkens enheder er blevet oprettet.

Selv som 94-årig er præsident McKay stadig optaget af Kirkens medlemmers vækst og udvikling og af at forberede dem til de ansvar og udfordringer, som han ser forude for Kirken og verden ... Hans råd, hans hjertesag og hans ønske er fortsat vækst ved en effektiv udvikling af det enkelte vidnesbyrd for alle Kirkens medlemmer« (Jeannette McKay Morrell, *Highlights in the Life of President David O. McKay*, 1966, s. ix).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Studér under bøn de anførte skriftsteder og historiske læreopgaver, og tænk over principperne under denne overskrift, før du forbereder dine lektioner.

- Herren forbereder dem, han kalder til at lede sin kirke (se »Præsident David O. McKay«, elevhæftet, s. 201, afsnittene 1–2).
- Kirkens programmer, retningslinier og materialer er samordnet, så man kan undervise i og forkynde evangeliet mere effektivt (se »Præsident David O. McKay«, elevhæftet, s. 201–202, afsnittene 10–11).
- Vores familie er vores vigtigste ansvar. Vi kan finde ægte fred, lykke og kærlighed i vores familie (se »Præsident David O. McKay«, elevhæftet, s. 202–203, afsnittene 12–13, 15–16, 19–23).
- Et af evangeliets formål er at gøre dårlige mennesker gode og gode mennesker bedre (»Præsident David O. McKay«, elevhæftet, s. 203, afsnit 25).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 550–566.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt forslagene under denne overskrift, eller brug nogle af dine egne, mens du forbereder dig på at undervise i de angivne skriftsteder og historiske læseopgaver.

»Præsident David O. McKay«, elevhæftet, s. 201, afsnittene 1–2. Herren forbereder dem, han kalder til at lede sin kirke. (10–15 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvilke begivenheder i jeres liv synes I, har forberedt jer bedst, eller kommer til at forberede jer til at blive mor eller far?
- Hvordan kan jeres livserfaringer forberede jer til at tjene i kirkekaldelser?

Bær vidnesbyrd om, at Herren forbereder dem, han kalder til at lede sin kirke. Læs afsnittene 1–2 af »Præsident David O. McKay« i elevhæftet (s. 201), og se efter måder, hvorpå Herren forberedte præsident McKay til at blive profet.

Spørg:

- Tror I, at Herren er interesseret i jeres liv, selv om I sandsynligvis ikke bliver kaldet til at være Kirkens præsident? Hvorfor?
- Hvad tror I, der er vigtigst: De kaldelser, vi har i Kirken, eller hvor godt vi tjener i disse kaldelser? Hvorfor?

Læs indledningen til »Præsident David O. McKay« i elevhæftet (s. 200). Spørg:

- Hvordan hjalp inskriptionen i buen præsident McKay?
- Hvordan kan udtrykket »Hvem du end er, så gør din del« være et ledende princip for alle kirkemedlemmer?

»Præsident David O. McKay«, elevhæftet, s. 201–202, afsnittene 10–11. Kirkens programmer, retningslinier og materialer er samordnet, så man kan undervise i og forkynde evangeliet mere effektivt. (45–50 minutter)

Del eleverne op i grupper (op til otte grupper, hvis der er elever nok). Giv hver gruppe nogle forskellige materialer, og bed dem om at bygge et tårn. (Du kan give én gruppe noget papir, en anden gruppe nogle papirklips, en tredje gruppe nogle sugerør, en fjerde gruppe noget tape osv.). Lad ikke grupperne tale sammen under denne opgave. Giv hver gruppe fem minutter, og lad derefter hver gruppe vise deres tårn frem for klassen. Tal om, hvordan materialerne

kunne kombineres, så man kunne bygge det højest mulige tårn. Spørg:

- Er dette den bedste måde at bygge det højest mulige tårn på? Hvorfor ikke?
- Hvorfor ville det have været en hjælp at kunne tale med de andre grupper?
- På hvilke måder tror I, at tårnet ville have været anderledes, hvis alle grupperne havde kunnet planlægge sammen?
- Hvorfor er samordning vigtig for en familie, et hold eller enhver anden organisation?
- Hvordan kan samordning mellem de forskellige organisationer i Kirken hjælpe Kirken til at udføre sit mission?

Giv hver af grupperne til opgave at repræsentere en af følgende afdelinger i Kirken. Giv hver gruppe en beskrivelse af formålet med deres afdeling, og lad dem tale om, hvordan de bedst kan opnå det pågældende formål.

Afdeling	Formål
Undervisningsmateriale	At fremstille hæfter, så Kirkens medlemmer verden over kan blive undervist i evangeliet.
Slægts-historie	At hjælpe medlemmerne med at forske i deres slægt, så de kan udføre tempelordnancer for dem.
Økonomi	At håndtere pengene for alle Kirkens afdelinger.
Informations-tjeneste	At vedligeholde computere, netværk og telefonsystemer for alle Kirkens afdelinger.
Missionering	At forkynde Jesu Kristi evangelium for hvert eneste menneske i verden.
Bygningsforvaltning	At bygge og vedligeholde kirkebygninger, templer, skoler og andre kirkebygninger.
Præstedømmet	At forvalte programmerne for præstedømmet, Primary, Hjælpeforeningen, Søndagsskolen, Unge Mænd og Unge Piger.
Templer	At sikre, at tempeltjeneste for levende og afdøde udføres på rette måde.

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan kan det arbejde, der udføres i jeres afdeling, bidrage til andre afdelingers succes?
- Hvordan kan hver gruppes planer bedre iværksættes, hvis I alle arbejder sammen?
- Hvordan ville det berøre Kirken, hvis dens afdelinger ikke arbejdede sammen?

Hjælp eleverne til at forstå formålet med præstedømmets samordning og fordelene ved, at Kirkens organisationer arbejder sammen. Brug følgende læseopgaver og skriftsteder til at fremme jeres samtale: Afsnittene 10–11 af »Præsident David O. McKay« i elevhæftet (s. 201–202); Johannesevangeliet 17:21–23; Lære og Pagter 38:27; 84:109–110.

Læs Moses 1:39, og forklar, at formålet med samordning er at velsigne og hjælpe vor himmelske Faders børn. Læs følgende udtalelser af præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Når alt kommer til alt drejer vores arbejde sig ikke om »Kirken«, vores arbejde drejer sig om den enkelte. Den enkelte, hvor denne måtte befinde sig i verden; den argentinske dreng i vanskeligheder; den filippinske pige med store ambitioner om en uddannelse, som hun ikke helt kan klare; den far, der kæmper for at få det til at lykkes; den mor, der føler sig overvældet af sit ansvar. Hver enkelt af disse er Guds søn eller datter, om hvem han har sagt: »Dette er min gerning og herlighed – at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for« hver mand, hver kvinde, hvert barn, hver enkelt af Guds sønner og døtre. Dette er, hvad det hele handler om. Det handler ikke om computere. Det handler ikke om bygninger. Det handler ikke om organisationer. Det handler om mennesker, Guds sønner og døtre« (All-Church Coordinating Council meeting, 31. jan. 1991, s. 29).

»Præsident David O. McKay«, elevhæftet, s. 202–203, afsnittene 12–13, 15–16, 19–23. Vores familie er vores vigtigste ansvar. Vi kan finde ægte fred, lykke og kærlighed i vores familie. (20–25 minutter)

Lad eleverne tænke på nogle gange, de har besøgt nogen i deres hjem. Spørg:

- Hvad var det, der gjorde, at I følte jer godt tilpas der?
- Var der noget, der gjorde jer urolige?
- Hvad tror I, der kunne få Kristus til at blive i et hjem?

Bed eleverne om at læse afsnittene 12–13, 15–16, 19–23 af »Præsident David O. McKay« i elevhæftet (s. 202–203). Lad dem se efter oplevelser eller belæringer, der gør indtryk på dem. Tal om, hvordan præsident McKays eksempel som kærlig ægtemand og far kan hjælpe dem. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad kan en far gøre for at vise sine børn, at han elsker deres mor?
- Hvad kan en mor gøre for at vise sine børn, at hun elsker deres far?
- Hvordan kan det hjælpe børn til at antage evangeliet og opnå frelse at have to kærlige forældre i hjemmet?
- Hvad kan børn gøre for at øge kærligheden i hjemmet uanset deres omstændigheder?

Bed eleverne om at tænke på en måde, hvorpå de kan øge kærligheden og harmonien i deres eget hjem. Motivér dem til at føre deres forslag ud i livet i den kommende uge.

»Præsident David O. McKay«, elevhæftet, s. 203, afsnit 25. Et af evangeliets formål er at gøre dårlige mennesker gode og gode mennesker bedre.

(10–15 minutter)

Læs for eleverne følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland, der er medlem af De Tolvs Kvorum:

»Kirken er ikke et kloster for fuldkomne mennesker, skønt vi alle burde stræbe efter at følge vejen til guddommelighed. Næ, på mindst én måde er Kirken mere som et hospital eller en samariterstation, der skal tage sig af dem, der er syge og gerne vil være raske, hvor man kan få en indsprøjtning af åndelige næring og en slurk livgivende vand, så man kan fortsætte turen opad« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 67).

Spørg:

- Hvad tror I, at ældste Hollands udtalelse betyder?
- På hvilke måder er Kirken ligesom et hospital?
- Hvordan kan denne udtalelse hjælpe en, der kæmper i Kirken?

Lad eleverne læse og lære udenad afsnit 25 af »Præsident David O. McKay« i elevhæftet (s. 203). Hvilke ligheder er der mellem præsident McKays og ældste Hollands udtalelser?

Bed nogle præstedømmeledere om at anbefale nogle nydøbte medlemmer, der gerne vil tale til dine elever. Bed de nye medlemmer om at fortælle dine elever om, hvordan evangeliet har ændret deres liv, og motivér eleverne til at stille dem spørgsmål.

Præsident Joseph Fielding Smith

Indledning

Ældste Boyd K. Packer, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har fortalt om følgende oplevelse:

»En fredag eftermiddag forlod jeg kontoret med weekendens konference i tankerne. Jeg stod og ventede på, at elevatoren skulle komme ned fra 5 sal.

Da elevatordørene stille gik op, så jeg præsident Joseph Fielding Smith. Et øjeblik var jeg overrasket over at se ham, da hans kontor ligger på en af etagerne nedenunder.

Da jeg betragtede ham i døråbningen, følte jeg Ånden vidne kraftigt for mig om, at her står Guds profet. Denne brændende tilskyndelse fra Ånden, der minder om lys, og som har noget med ren intelligens at gøre, bekræftede for mig, at dette var Guds profet« (*Den danske Stjerne*, jan. 1972, s. 11).

Væsentlige evangeliske principper

- I Jesu Kristi evangelium ligger kraften til at kunne helbrede verdens sygdomme og berede en arvelod i det celestiale rige til dem, der efterlever evangeliet (se »Præsident Joseph Fielding Smith«, elevhæftet, s. 204–205, afsnittene 2–3, 6; se også 2 Mos 15:26; Helaman 3:29–30; Alma 7:10–16).
- De, der udsætter at efterleve evangeliet, risikerer ikke at opnå evigt liv (se »Præsident Joseph Fielding Smith«, elevhæftet, s. 205, afsnit 8; se også Alma 34:32–35; Helaman 13:38).
- For at kunne blive ophøjet i Guds rige må vi efterleve evangeliet og modtage templets ordnaner (se »Præsident Joseph Fielding Smith«, elevhæftet, s. 205, afsnit 9; se også L&P 131:1–3; 132:19–20).
- »Intet medlem af denne kirke kan nyde Guds billigelse i hans nærhed, hvis han ikke seriøst og omhyggeligt har læst Mormons Bog« (»Præsident Joseph Fielding Smith«, elevhæftet, s. 205–206, afsnit 12; se også L&P 84:54–58).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 566–578.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Følgende undervisningsforslag giver dig mulighed for at få et overblik over præsidenterne Joseph Fielding Smith, Harold B. Lee og Spencer W. Kimballs belæring på én dag.

»Præsident Joseph Fielding Smith«, elevhæftet, s. 205–206, afsnittene 8–12; »Præsident Harold B. Lee«, s. 207–208, afsnittene 7–16; »Præsident Spencer W. Kimball«, s. 211–212, afsnittene 15–25. Det kan give os tryghed og vejledning i dette liv og forberede os til det kommende liv trofast at følge de levende profeters belæring. (20–25 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I befinder jer i en stor bygning, da der pludselig udbryder brand.

- Hvad ville I se efter for at kunne komme ud?
- På hvilken måde er skilte, der viser hvor nødudgangene er, ligesom profeter?

Læs Lære og Pagter 21:4–6, 9, og find frem til de velsigelser, som Herren har til dem, der følger profeterne. Skriv svarene på tavlen.

Del eleverne op i tre grupper. Giv hver gruppe en af følgende læseopgaver i elevhæftet:

- »Præsident Joseph Fielding Smith«, s. 205–206, afsnittene 8–12
- »Præsident Harold B. Lee«, s. 207–208, afsnittene 7–16
- »Præsident Spencer W. Kimball«, s. 211–212, afsnittene 15–25

Bed hver enkelt elev om at se efter en lærdom, som gør størst indtryk på dem. Lad dem enten tegne en tegning, der viser lærdommen, eller skrive et afsnit, der beskriver måder, hvorpå de ved at følge lærdommen kan være i sikkerhed. Bed nogle af eleverne om at fortælle om den lærdom, de har valgt, navnet på den profet, der fremsatte den, og hvorfor de har valgt den pågældende lærdom. Bær vidnesbyrd om vigtigheden af at følge de levende profeter.

»Præsident Joseph Fielding Smith«, elevhæftet, s. 204–205, afsnittene 2–3, 6. I Jesu Kristi evangelium ligger kraften til at kunne helbrede verdens sygdomme og berede en arvelod i det celestiale rige til dem, der efterlever evangeliet.

(20–25 minutter)

Bed eleverne om at nævne nogle af de mest forfærdelige sygdomme i verdenshistorien. Skriv deres svar på tavlen (medtag nogle af de sygdomme, der findes i dag). Tal om, hvilke sygdomme vi kan helbrede, og tegn en cirkel omkring dem. Bed eleverne om at nævne de mest forfærdelige »åndelige sygdomme«, og skriv dem på tavlen i en anden spalte. Spørg, om der findes en helbredende behandling mod disse åndelige sygdomme. Spørg: Hvilken behandling er det?

Læs afsnit 6 af »Præsident Joseph Fielding Smith« i elevhæftet (s. 205), og se efter behandlingen af åndelige sygdomme. Spørg: Hvilke åndelige sygdomme kan behandles? Tegn en cirkel omkring alle de åndelige sygdomme på tavlen. Læs indledningen og afsnittene 2–3 (s. 204) af »Præsident Joseph Fielding Smith«. Spørg:

- Hvordan har medlemmerne af De Tolvs Råd beskrevet præsident Smith?
- Hvad gjorde præsident Smith tidligt i sit liv, som var med til at forberede ham til at blive en retfærdig og retskaffen mand?
- Hvordan tror I, at hans vane med begejstret at studere evangeliet hjalp ham til at undgå åndelige sygdomme?
- Hvilken betydning kan hans eksempel have for os?

Læs Alma 7:11–16; Moroni 10:32–33, og bær vidnesbyrd om, at vi hver især er nødt til at blive helbredt for denne verdens åndelige sygdomme. Læs afsnittene 11–12 (s. 205), og spørg:

- Hvor vigtigt for vores frelse er det at studere Mormons Bog?
- Hvordan kan Mormons Bog være med til at »helbrede« os for åndelige sygdomme?
- Hvordan kan denne belæring fra præsident Smith påvirke vores studium af Mormons Bog?

Lad hver elev gennemgå mesterskriftstederne fra Mormons Bog og finde dem, der giver råd om, hvordan man overvinder åndelige sygdomme (se s. 296). Bed nogle elever om at fortælle om, hvad de har fundet frem til.

»Præsident Joseph Fielding Smith«, elevhæftet, s. 205, afsnit 8. De, der udsætter at efterleve evangeliet, risikerer ikke at opnå evigt liv. (10–15 minutter)

Skriv på tavlen: *Hvis I fik en opgave for i skolen, som skulle afleveres måneden efter, hvornår ville I så typisk begynde at skrive den?* Spørg eleverne:

- Hvorfor begynder de fleste elever ikke at skrive på opgaven med det samme?
- Hvilket ord betyder »udsætte noget til senere«? (*Udsætte*).
- Hvorfor udsætter nogle mennesker deres åndelige forberedelse?

Lad eleverne læse afsnit 8 af »Præsident Joseph Fielding Smith« i elevhæftet (s. 205), og spørg:

- Hvad kan udsættelse »stjæle« fra os?
- Hvorfor kan nogle mennesker blive fristet til at føle, at det ikke haster med at efterleve evangeliet?
- Hvad lærer Frelserens lignelse om de ti brudepiger os om udsættelse? (se Matt 25:1–13; L&P 45:56–57).
- Læs JS-M 1:48. Hvorfor bør vi ifølge dette vers ikke udsætte at efterleve evangeliet?

Studér Alma 34:32–35; Helaman 13:38, og tal om, hvordan det kan påvirke et menneske i al evighed at udsætte noget.

»Præsident Joseph Fielding Smith«, elevhæftet, s. 205, afsnit 9. For at kunne blive ophøjet i Guds rige må vi efterleve evangeliet og modtage templets ordinancer. (15–20 minutter)

Sæt nogle stole op foran i klasseværelset, og bed nogle elever om at sætte sig på dem. Bed en elev om at agere far, en anden mor og resten børn. Spørg: Hvilke evige mål bør en familie i Kirken have? (At leve sammen for evigt). Lad en elev læse følgende udtalelse af ældste Ezra Taft Benson, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum:

»[Ældste Benson mente, at] en af de største [problemer i det evangeliske rige] var den lave procentdel af tempelægteskaber. Han noterede sine bekymringer i sin dagbog, og forklarede dem i et brev til præsident Joseph Fielding Smith.

Tempelægteskabet var uhyre vigtigt for ældste Benson. Et af de mål, som han og [hans hustru] Flora havde sat sig som forældre, var at alle deres børn skulle vies i templet, og at der ikke skulle være nogen »tom stol« i evighederne« (Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 363).

Lad et eller to medlemmer af »familien« vende tilbage til deres pladser i klasseværelset. Spørg familien: Hvad ville I føle, hvis der var »tomme stole« i jeres evige hjem? Læs sammen med eleverne afsnit 9 af »Præsident Joseph Fielding Smith« i elevhæftet (s. 205), og spørg:

- Hvad må vi gøre for at blive ophøjet?
- Læs Lære og Pagter 131:1–4. Hvordan hænger disse vers sammen med præsident Joseph Fielding Smiths lære?
- Hvad kan I gøre for at være med til at sikre, at der ikke er nogen tomme stole i jeres familie?
- Hvad foretager I jer i dag, som vil føre jer frem mod et tempelægteskab?

Syng eller læs »Jeg har familie her på jord« (*Salmer og Sange*, nr. 194; se også *Børnenes Sangbog*, 1995, s. 98).

Præsident Harold B. Lee

Indledning

Ældste Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Gennem mange års hengiven tjeneste er [sidste dages profeter] blevet lutret og sigtet og revset og formet med henblik på den Almægtiges hensigter. Kan nogen betvivle dette efter at have læst om sådanne mænd som Brigham Young, Wilford Woodruff og Joseph F. Smith? Herren mildnede deres hjerte og lutrede deres væsen for at forberede dem til de store og hellige ansvar, der senere skulle lægges på dem. Sådant har det også været for ham, der står som præsident for Kirken i dag, vores elskede leder præsident Harold B. Lee. Jeg håber, at han tilgiver mig. Jeg ønsker ikke at bringe ham i forlegenhed. Men kan nogen, som kender noget til hans liv, benægte, at han har nydt de samme påvirkninger? Han kom fra forhold, der i dag ville blive betegnet som fattigdom. Han kender fra egne erfaringer betydningen af hårdt, fysisk arbejde. Han tjente som missionær og blev afvist af de fleste af dem, han kom i kontakt med. Han måtte ofre for at få en uddannelse. Han har kendt til sygdom, som når livet hænger i en tynd tråd. Han har vandret gennem dybe og mørke dale af sorg. Når man kigger tilbage på hans livshistorie viser det sig alt sammen at være en del af et mønster, en lutringsproces, så han bedre kan forstå andres prøvelser, trængsler og sorg. Og alligevel findes der i alt dette en stor åndelig ukuelighed, som hæver sig over det tragiske og sørgelige og løfter alle dem, som han kommer i berøring med og påvirker, til et højere stade« (*Den danske Stjerne*, apr. 1974, s. 166).

Væsentlige evangeliske principper

- Det giver enkeltpersoner og nationer åndelig og timelig sikkerhed at holde befalingerne (se »Præsident Harold B. Lee«, elevhæftet, s. 207–208, afsnittene 1, 8; se også 3 Mos 26:3–13; Mosiah 2:41; L&P 5:21–22).
- Når vi handler efter Åndens tilskyndelser, vejleder og beskytter Herren os (se »Præsident Harold B. Lee«, elevhæftet, s. 207–208, afsnittene 2, 7–8; se også 2 Nephi 5:5; L&P 45:57).
- Synd er en tung byrde. Herren har sendt profeter ud for at advare os om syndens afskyelighed (se »Præsident Harold B. Lee«, elevhæftet, s. 208, afsnittene 9–10; se også 1 Kor 15:55–56; Alma 34:32–35; L&P 19:15–17).
- Når vi studerer de levende profeters skrifter og belæringer, styrker vi vore vidnesbyrd, lærer og underviser vi i sandheden og modtager Herrens vejledning (se »Præsident Harold B. Lee«, elevhæftet, s. 208, afsnittene 11–15; se også 2 Tim 3:15–17; Mosiah 1:6–7; L&P 21:1, 4–6).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 566–578.

Forslag til undervisningen

»Præsident Harold B. Lee«, elevhæftet, s. 207–208, afsnittene 1, 8. Det giver enkeltpersoner og nationer åndelig og timelig sikkerhed at holde befalingerne.
(15–20 minutter)

Spørg eleverne, om nogen af deres forældre har tjent i kirkekaldelser, der har taget megen af deres tid. Spørg: Hvad kunne I gøre for at hjælpe dem i deres kaldelse?

Sig til eleverne: Forestil jer, at I er forældre, og at I har fået en krævende kaldelse. I samler jeres børn til familieråd og fortæller dem om jeres kaldelse. Jeres ældste barn spørger: »Hvordan kan vi bedst hjælpe dig?« Tal med eleverne om de mulige svar på dette spørgsmål.

Forklar, at præsident Harold B. Lee havde en lignende oplevelse, da han blev Kirkens præsident. Læs afsnit 1 af »Præsident Harold B. Lee« i elevhæftet (s. 207), og se efter præsident Lees svar på dette spørgsmål. Spørg:

- Hvordan hjælper det Kirkens præsident, at hans børn er »trofaste over for troen«?
- Hvordan kan jeres efterlevelse af evangeliet hjælpe jeres forældre, mens de tjener i deres kaldelser?
- Hvilken påvirkning kan vores efterlevelse af evangeliet have på verden?

Fortæl eleverne, at efterhånden som ugudeligheden tager til i verden, kan det blive sværere at finde tryghed og sikkerhed. Lad eleverne læse afsnit 8 (s. 208) og fortælle, hvad præsident Lee sagde, at vi kan gøre for have tryghed

og sikkerhed. Skriv deres svar på tavlen. Lad eleverne nævne nogle af vore dages profeters belæringer, som giver større tryghed og sikkerhed. Bær vidnesbyrd om vigtigheden af at følge de levende profeters belæringer.

»Præsident Harold B. Lee«, elevhæftet, s. 207–208, afsnittene 2–8. Når vi handler efter Åndens tilskyndelser, vejleder og beskytter Herren os. (15–20 minutter)

Vis eleverne en vare med en advarselsetiket. Spørg eleverne:

- Hvorfor er det vigtigt at være opmærksom på denne advarsel?
- På hvilke måder giver Herren os advarsler i vore dage?

Lad eleverne nævne eksempler på gange, hvor Herren har advaret om fare. (De kan bruge eksempler fra skrifterne, fra deres eget liv eller fra andres. Eksempler fra skrifterne omfatter 2 Nephi 1:1–4; 5:1–6; Mosiah 23:1–5; Ether 9:1–3; Moses 8:22–24). Bed en elev om at læse afsnit 7 af

»Præsident Harold B. Lee« i elevhæftet (s. 207–208). Spørg:

- På hvilken måde advarede Herren præsident Lee om fare?
- Hvad lærte præsident Lee af denne oplevelse?
- Hvordan kan denne oplevelse have påvirket ham resten af livet?
- Hvilke andre fordele kan vi modtage gennem Åndens tilskyndelser? (se 2 Nephi 32:3; Moroni 10:5).

Tal om følgende spørgsmål, mens I læser afsnittene 2–6 (s. 207) af »Præsident Harold B. Lee«:

- Hvordan vil I beskrive præsident Lees åndelighed?
- Hvad reagerede han hurtigt på?
- Hvilke er nogle af de bidrag, som præsident Lee ydede som generalautoritet?
- Hvordan fik det betydning for præsident Lees liv, at han hele livet fulgte Åndens tilskyndelser?
- Hvordan kan den måde, hvorpå I giver agt på Ånden, afgøre jeres liv?

Læs afsnit 8 (s. 208) af »Præsident Harold B. Lee.« Motivér eleverne til at stræbe efter de velsignelser, vi får ved at lytte til Helligånden.

»Præsident Harold B. Lee«, elevhæftet, s. 208, afsnittene 9–10. Synd er en tung byrde. Herren har sendt profeter ud for at advare os om syndens afskyelighed. (15–20 minutter)

Bed en elev om at komme op foran klassen. Spænd en tom rygsæk på elevens skuldre, og spørg: Hvordan ville I have det med at skulle bære på denne vægt gennem hele livet? Forøg vægten ved at lægge nogle ting i rygsækken (som f.eks.

bøger, dåsemad og sten). Efter hver ting stiller du samme spørgsmål. Fortsæt, indtil eleven siger, at rygsækken er for tung til at han kan bære den. Spørg klassen:

- Hvad kan den tunge byrde symbolisere?
- Hvad tror I, er den tungeste byrde, nogen kan bære på?

Læs sammen med eleverne afsnittene 9–10 af »Præsident Harold B. Lee« i elevhæftet (s. 208), og se efter, hvad præsident Lee sagde, der var den tungeste byrde. Spørg:

- Hvorfor tror I, at han sagde, at synd er den tungeste byrde, vi kan bære på?
- Hvilken form for byrde lægger synden på os? (Vi mister Ånden, vores selvtilid, føler skyld og skam).
- Hvorfor tror I, at præsident Lee var overbevist om, at vi er nødt til at belære om afskyeligheden ved synd snarere end kun om, hvordan vi omvender os?
- Hvordan kan I slippe af med den byrde, som I måske allerede bærer på?

Lad eleverne læse Første Korintherbrev 15:55–56; Alma 34:32–35; Lære og Pagter 19:15–17. Bed dem om at skrive et brev til en opdigtet ven om, hvor afskyelig synd er.

»Præsident Harold B. Lee«, elevhæftet, s. 208, afsnittene 11–15. Når vi studerer de levende profeters skrifter og belæringer, styrker vi vore vidnesbyrd, lærer og underviser vi i sandheden og modtager Herrens vejledning. (10–15 minutter)

Vis en bibel, en tre-i-en'er, nogle numre af *Liahona* (mindst ét af konferencenumrene) og nogle bøger skrevet af forfattere fra Kirken. Spørg eleverne om, hvilke af tingene der er skrifter.

Skriv på tavlen overskrifterne *Hvad er hellig skrift* og *Velsignelser ved at studere skrifterne*. Bed eleverne om at læse afsnittene 11–15 af »Præsident Harold B. Lee« i elevhæftet (s. 208). Lad dem finde frem til, hvad præsident Lee sagde, der er hellig skrift, og hvilke velsignelser han sagde, vi får ved at studere skrifterne. Skriv på tavlen under den relevante overskrift det, som de har fundet frem til.

Hvad er hellig skrift	Velsignelser ved at studere skrifterne
De fire standardværker (Bibelen, Mormons Bog Lære og Pagter og Den Kostelige Perle)	De styrker vores vidnesbyrd og hjælper os til at kunne måle og undervise i sandheden.
De levende profeters lærdomme (se L&P 21:4–6)	De giver os vejledning i vores liv i vore dage.

Tal om måder, hvorpå vi bedre kan forstå og følge lærdommene i skrifterne og de levende profeter.

Præsident Spencer W. Kimball

Indledning

Ældste Bruce R. McConkie, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Jeg tror på, at Spencer W. Kimball var forudordineret til at blive præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, til at blive profet, seer og åbenbarer for Herrens folk og til at blive Guds talerør på jorden for den tid, der ligger foran os.

Jeg ved, at han blev kaldet og udvalgt og ordineret til dette virke ved profetiens og åbenbaringens ånd og var til stede, da Herrens Ånd vidnede for hvert medlem af De Tolvs Råd om, at det behagede ham, hvis vidner vi er, og hvis ærinde vi går, at præsident Kimball nu skal træde frem og lede dette folk.

Det var som om, Herren med sin egen røst sagde: »Min tjener præsident Harold B. Lee har været trofast til at holde alle de befalinger, som jeg har givet ham at udføre; hans virke blandt jer er tilendebragt, og jeg har kaldet ham til andre og større tjenestegerninger i min evige vingård. Og jeg, Herren, kalder nu min tjener præsident Spencer W. Kimball til at lede mit folk og fortsætte arbejdet med at forberede dem til den store dag, da jeg kommer for at regere personligt på jorden. Og jeg siger nu om ham, ligesom jeg sagde om min tjener Joseph Smith: »Du ... [skal] give agt på alle de ord og befalinger, han giver dig, eftersom han vandrer i hellighed for mig« [L&P 21:4]« (Den danske Stjerne, nov. 1974, s. 465).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren inspirerer profeterne til at være eksempler og bringe budskaber til de hellige for deres tid (se »Præsident Spencer W. Kimball«, elevhæftet, s. 209–212, afsnittene 1–25; se også L&P 5:10).
- Præsident Spencer W. Kimball formanede de hellige til at være mere forpligtede med hensyn til at efterleve evangeliet og forkynde det for verden (se »Præsident Spencer W. Kimball«, elevhæftet, s. 209, 210, 211, 212, afsnittene 1–2, 15, 21–24; se også Helaman 5:17–19; L&P 90:4–5).
- Herren åbenbarede for præsident Spencer W. Kimball, at tiden var kommet til, at alle værdige mandlige medlemmer, uanset race eller farve, kunne modtage præstedømmet (se »Præsident Spencer W. Kimball«, elevhæftet, s. 210, afsnittene 3–6; se også Officiel erklæring nr. 2).
- De helliges ofre er ubetydelige i forhold til de velsigelser, Herren giver de trofaste (se »Præsident Spencer W. Kimball«, elevhæftet, s. 210–211, afsnittene 7–9, 18; se også 2 Kor 4:14–17; Omni 1:26).

- Under præsident Spencer W. Kimballs forvaltning udgav Kirken nye udgaver af skrifterne på engelsk. Snart blev der også udgivet nye udgaver på andre sprog. Et omhyggeligt studium af skrifterne kan øge vores åndelige styrke og bringe os nærmere Gud (se »Præsident Spencer W. Kimball«, elevhæftet, s. 211, afsnittene 10–11, 16; se også Joh 5:39; Helaman 3:29–30).
- De hellige, som elsker deres medmennesker, bliver redskaber i Herrens hænder, så de kan tjene og velsigne andre (se »Præsident Spencer W. Kimball«, elevhæftet, s. 211–212, afsnittene 12–14, 19–20; se også Matt 25:31–40; Mosiah 18:8–9).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 579–600.

Forslag til undervisningen

»Præsident Spencer W. Kimball«, elevhæftet, s. 209–212, afsnittene 1–25. Herren inspirerer profeterne til at være eksempler og bringe budskaber til de hellige for deres tid. (25–30 minutter)

Vis forskellige slags sko (du kan bruge nogle af dem, dine elever har på). Spørg:

- Hvilket par sko symboliserer bedst jeres liv?
- Hvilket par kunne I tænke jer, symboliserede jeres liv?

Vis et gammelt, slidt par sko frem, og spørg, om nogen af dine elever kunne tænke sig, at dette par symboliserede deres liv. Hvorfor eller hvorfor ikke?

Skriv på tavlen følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball: »Mit liv er ligesom mine sko – de skal slides op ved at tjene« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 53). Spørg:

- Hvorfor tror I, at præsident Kimball valgte et par gamle sko som symbol på sit liv?
- Hvordan kan vi blive mere ligesom præsident Kimball?

Forklar, at præsident Kimball – ligesom alle Herrens andre profeter – bragte inspirerede budskaber, som de hellige havde brug for på det pågældende tidspunkt. Han ikke alene bragte budskaberne, men han var også et levende eksempel på dem. Giv eleverne følgende opgave, der går ud på at få begivenhed og belæring til at passe sammen.

Begivenhed

1. Afsnittene 1–2
2. Afsnit 7
3. Afsnittene 10–11
4. Afsnittene 12–13

Belæring

- A. Afsnittene 15, 18
- B. Afsnittene 16–17
- C. Afsnit 20
- D. Afsnit 19

Bed eleverne om at læse de anførte afsnit fra »Præsident Spencer W. Kimball« i elevhæftet (s. 209–212) og matche begivenhederne fra præsident Kimballs liv med hans belæringer. Lad dem fortælle, hvad de har fundet frem til. (Svar: 1-A; 2-C; 3-B; 4-D). Spørg:

- Hvorfor er det vigtigt at praktisere det, man underviser i? (Tal om elevernes svar).
- Hvilken slags eksempel var præsident Kimball for Kirken?
- Hvorfor tror I, at de hellige på hans tid gerne ville følge hans belæringer?

Læs afsnittene 22–25 (s. 212) af »Præsident Spencer W. Kimball«. Bed eleverne om på et stykke papir at skrive to årsager til, at vi bør følge de levende profeters belæringer.

»Præsident Spencer W. Kimball«, elevhæftet, s. 209, 212, afsnittene 1–2, 15, 21–24. Præsident Spencer W. Kimball formanede de hellige til at være mere forpligtede med hensyn til at efterleve evangeliet og forkynde det for verden. (15–20 minutter)

Lad en elev læse følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball om sin barndom:

»Mens jeg var alene ude og malke køer eller lægge hø op, havde jeg tid til at tænke. Jeg grublede over det i mit sind og traf denne beslutning: »Jeg, Spencer Kimball, vil aldrig smage nogen form for spiritus. Jeg, Spencer Kimball, vil aldrig røre tobak. Jeg vil aldrig drikke kaffe, og jeg vil aldrig røre te – ikke fordi, jeg kan forklare, hvorfor jeg ikke skulle gøre det, ud over at Herren har sagt, at jeg ikke skal gøre det« ...

Dengang, mens jeg var en lille dreng, traf jeg denne beslutning: »Jeg vil aldrig røre noget af dette.« Og da jeg således havde besluttet mig, var det let at følge det, og jeg har aldrig givet efter. Der har været mange fristelser, men jeg tænkte ikke engang over dem, jeg standsede ikke op og overvejede det og sagde: »Skal jeg, eller skal jeg ikke?« Jeg sagde altid til mig selv. »Jeg har besluttet mig, og jeg gør det ikke. Derfor gjorde jeg det ikke« (Conference Report, Denmark, Finland, Norway, and Sweden Area Conference 1974, s. 86).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan hjalp det præsident Kimball, at han havde truffet sine beslutninger på forhånd?
- Hvordan kan dette hjælpe os til at modstå fristelse?

Lad eleverne læse afsnittene 1–2 af »Præsident Spencer W. Kimball« i elevhæftet (s. 209–210). Lad dem se efter udtryk, som præsident Kimball brugte, og skriv dem på tavlen. Spørg:

- Hvordan tror I, at den beslutning, som præsident Kimball traf som ung, hænger sammen med de udtryk, som han brugte som profet?
- Hvad tror I, at præsident Kimball ville have Kirkens medlemmer til at gøre, da han sagde: »Vi må forøge vores indsats«?
- Hvad betyder disse udtryk for jer?
- Hvordan kan de styrke vores forpligtelse over for evangeliet?

Læs afsnittene 15, 21–24 (s. 211–212) af »Præsident Spencer W. Kimball«, og lad eleverne udvælge, hvilken af disse udtryk, der gør størst indtryk på dem. Bed dem om at skrive et afsnit om, hvordan de kan forøge deres indsats.

»Præsident Spencer W. Kimball«, elevhæftet, s. 210–211, afsnittene 7–9, 18. De helliges ofre er ubetydelige i forhold til de velsignelser, Herren giver de trofaste. (10–15 minutter)

Tegn på tavlen en tegning af en stor stak penge. Vis eleverne et billede af et tempel, og spørg:

- Hvad kan vi modtage i templet, som er mere værdifuldt end noget pengebeløb?
- Hvorfor tror I, at nogle mennesker er villige til at afgive en stor sum penge for at modtage tempelordinancerne?

Tegn på tavlen følgende skema (undlad svarene i anden og tredje kolonne). Lad eleverne læse de anførte afsnit fra »Præsident Spencer W. Kimball« i elevhæftet (s. 210–211). For hvert afsnit lader du dem finde frem til offeret og de deraf følgende velsignelser. Skriv svarene på skemaet, efterhånden som eleverne finder dem.

Afsnit	Offer	Velsignelse
8	Et medlem af Kirken efterlod sig meget af sin ejendom til en tempelfond, da han døde.	Efter sin død blev han beseglet til sine forældre i det tempel, som blev bygget med støtte fra hans bidrag.
9	En familie måtte undvære meget i syv år for at spare op, så de kunne komme til templet.	Deres familie blev beseglet i templet, deres offer syntes lille i sammenligning dermed.
18	Vi bliver måske nødt til at leve med fysisk smerte, mentale kvaler, sorg og nød.	Lidelser gør mennesker til hellige, når de lærer tålmodighed og selvbeherskelse.

Læs 2 Kor 4:14–17, og bær vidnesbyrd om, at Guds velsignelser langt overgår et hvilket som helst offer, vi yder i dette liv.

Officiel erklæring nr. 2

Indledning

Ældste David B. Haight, der er medlem af De Tolvs Kvorum, har skrevet:

»Jeg var i templet, mens præsident Spencer W. Kimball modtog åbenbaringen om præstedømmet. Jeg var det yngste medlem af De Tolvs Kvorum. Jeg var der. Jeg var der, mens Ånden blev udøst så stærkt i værelset, at ingen af os kunne tale bagefter. Vi gik blot i stilhed tilbage til kontoret. Ingen kunne sige noget, fordi denne himmelske åndelige oplevelse blev udøst så kraftigt.

Kun nogle få timer efter, at det var blevet bekendtgjort i pressen, fik jeg til opgave at deltage i en stavskonference i Detroit i Michigan. Da mit fly landede i Chicago, lagde jeg mærke til *Chicago Tribune* i aviskiosken. Avisens overskrift lød: »Mormonerne giver de sorte præstedømmet.« og i underrubrikken stod der: »Præsident Kimball hævder at have modtaget en åbenbaring.« Jeg købte avisen. Jeg stirrede på ét ord i denne underrubrik – *hævder*. Det stak mig i øjnene som havde det været bøjet i neon. Mens jeg gik ned ad gangen for at nå min flyforbindelse, tænkte jeg: *Her er jeg i Chicago på vej gennem en travl lufthavn, ikke desto mindre var jeg vidne til denne åbenbaring. Jeg var der. Jeg var vidne til det. Jeg følte denne himmelske tilskyndelse. Jeg var en del af den.* Kun dårligt forstod redaktøren af denne avis sandheden af denne åbenbaring, da han skrev: »... hævder at have modtaget en åbenbaring.« Kun dårligt forstod han eller trykkeren eller den mand, der smurte sværte på valsen, eller den, der kørte avisen ud – kun dårligt forstod nogen af dem, at det virkelig var en åbenbaring fra Gud. Kun dårligt forstod de det, som jeg vidste, for jeg var vidne til det« (*Stjernen*, juli 1996, s. 24).

Væsentlige evangeliske principper

- Herren åbenbarede for præsident Spencer W. Kimball, at »den længe forjættede dag er kommet, hvor hver trofast, værdig mand i kirken kan modtage det hellige præstedømme« (se Officiel erklæring nr. 2; se også ApG 10:9–15, 34–35; 2 Nephi 26:33).

Yderligere hjælpeklæder

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 584–585.
- *Lære og Pagter Elevens hæfte: Religion 341–343*, s. 342–343.

Forslag til undervisningen

Officiel erklæring nr. 2. Herren åbenbarede for præsident Spencer W. Kimball, at »den længe forjættede dag er kommet, hvor hver trofast, værdig mand i kirken kan modtage det hellige præstedømme«. (30–35 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I er missionærer, der underviser en undersøger om levende profeter og nutidig åbenbaring. Den, som I underviser, spørger: »Hvis jeres kirke bliver ledt af profeter, kan I så nævne nogle af de åbenbaringer, de har modtaget?« Hvordan ville I svare på dette spørgsmål? (Tal om elevernes svar, og skriv dem på tavlen).

Fortæl eleverne, at et nyere eksempel på en nutidig åbenbaring findes i slutningen af *Lære og Pagter*. I mange år pålagde Herren profeterne, at mænd af afrikansk afstamning ikke måtte modtage præstedømmet eller templets ordinancer. Brødrene sagde, at årsagerne til denne åbenbaring ikke var blevet åbenbaret fuldt ud. Men de sagde, at disse vor himmelske Faders børn en dag ville modtage disse velsignelser. (Se brev fra Det Første Præsidentskab, 15. dec. 1969; i *Church News*, 10. jan. 1970, s. 12). Tal om følgende spørgsmål, mens I sammen læser afsnittene 3–6 af »Præsident Spencer W. Kimball« i elevhæftet (s. 210):

- Hvilken åbenbaring modtog præsident Spencer W. Kimball i juni 1978?
- Hvordan ville I beskrive den indsats, præsident Kimball gjorde, og som førte til denne åbenbaring?
- Hvad viser, at denne åbenbaring kom fra Gud?
- Hvordan blev den fremlagt for Kirken?

Læs sammen fra Officiel erklæring nr. 2, fra og med »Kære brødre.« Drøft følgende spørgsmål, mens I læser:

- Hvad ønskede generalautoriteterne for dem, der tilsluttede sig Kirken?
- Hvem havde modtaget forjættelser om, at alle værdige mænd en dag ville modtage præstedømmet?
- Hvor blev åbenbaringen modtaget?
- Hvilke andre velsignelser kunne der ud over præstedømmet tilbydes alle Kirkens medlemmer uanset race eller farve?
- Hvordan reagerede Kirkens medlemmer, da denne åbenbaring blev forelagt ved generalkonferencen?

Lad en elev læse følgende beretning:

»[Under en rundrejse i 1998 i Afrika sagde præsident Gordon B. Hinckley ved en konference i Zimbabwe:]

»I 1978, for 20 år siden, kom åbenbaringen om, at præstedømmet og enhver anden af Kirkens gaver skulle tilbydes hver værdig mand. Jeg vil gerne her bære vidnesbyrd om, at det var inspireret, at det var en

åbenbaring fra Gud. Jeg var der. Jeg var øjenvidne til det i Herrens hus . . . Hvor er vi taknemmelige.«

Præsident Hinckley gik videre med at fortælle om apostlene Peters og Cornelius' omvendelse ifølge beretningen i det 10. kapitel af Apostlenes Gerninger. Peter siger, at han forstår, »at Gud ikke gør forskel på nogen, men at han i et hvilket som helst folk tager imod den, der frygter ham og øver retfærdighed« (ApG 10:34–35).

»Mine elskede brødre og søstre, dette er en beskrivelse af jer,« fortsatte præsident Hinckley. »Jeg har fået dette vidnesbyrd bekræftet i mit hjerte igen på denne tur, mens jeg har mødt med jer og mange andre, som alle er lige i Guds øjne. Og det er vi alle. Jeg gentager: Vi er alle en stor familie, en forunderlig familie, den levende Kristi familie, som tilbøder ham sammen« (Steve Fidel, »Zimbabwe Pioneers Take Front Row Seats at Historic Occasion«, *Church News*, 28. feb. 1998, s. 4).

Lad en anden elev læse følgende:

»Siden [åbenbaringen om præstedømmet] blev modtaget, er tusinder af mennesker med afrikansk afstamning blevet indlemmet i Kirken. En omvendt fra Afrika havde en oplevelse, som illustrerer, hvorledes Herrens hånd har velsignet dette folk. En nyuddannet lærer havde en drøm, hvori han så en stor bygning med spir eller tårne, og mennesker klædt i hvidt gik ind i denne bygning. Senere, da han var på rejse, så han en SDH-kirkebygning og følte, at den havde noget at gøre med hans drøm, så derfor gik han til et af søndagsmøderne. Efter mødet viste missionspræsidentens hustru ham en pjece. Da han åbnede den, så han et billede af templet i Salt Lake City, den bygning, han havde drømt om. Senere sagde han: »Inden jeg vidste af det, begyndte jeg at græde . . . jeg kan ikke forklare den følelse. Jeg følte, at alle mine byrder var væk . . . jeg følte det, som om jeg var rejst til et sted, hvor jeg ofte havde været før. Og nu var jeg hjemme!« (Vores arv: En kort beretning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, 1996, s. 127).

Tal om, hvilken betydning denne åbenbaring har haft på Kirkens vækst. Læs ældste David B. Haight's vidnesbyrd i indledningen til Officiel erklæring nr. 2 ovenfor (se s. 272). Spørg:

- Hvad er forskellen mellem »hævder« og en »åbenbaring«?
- Hvordan vidste ældste Haight, at åbenbaringen var fra Gud?
- Hvordan kan I vide, om noget, der bliver åbenbaret gennem Herrens profet, er fra Gud?

Lad en elev læse følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Gud står ved roret. Vi vil søge hans vejledning. Vi vil lytte til åbenbaringens stille, sagte røst. Og vi vil gå fremad, sådan som han leder os.

Hans kirke vil ikke blive vildledt. Frygt aldrig for det. Hvis der var nogen tendens hos dens ledere til at gøre dette, kunne han fjerne dem. Vi skylder alle ham vores liv og stemme og styrke« (*Stjernen*, juli 1997, s. 82).

Bed eleverne om igen at forestille sig, at de er missionærer, og at den, som de underviser, spørger om, hvordan de ved, at der er en levende profet. Lad eleverne skrive på et stykke papir, hvordan de ville svare på dette spørgsmål.

Bær vidnesbyrd om den vigtige rolle, som profeterne og fortsat åbenbaring spiller i Kirken i vore dage.

Præsident Ezra Taft Benson

Indledning

Ældste Mark E. Petersen, der var medlem af De Tolvs Kvorum, har skrevet:

»Hvad er bedst for riget?«

Svaret på dette spørgsmål har været den afgørende faktor i enhver vigtig sag, som præsident Ezra Taft Benson har stået over for gennem hele sit liv.

Fra sin tidligste ungdom har han stræbt efter det, der er bedst for Herrens værk, for Guds rige på jorden.

Han har altid indordnet sine egne gøremål efter dette mål. Det har altid været hans hjertesag« (»Præsident Ezra Taft Benson«, *Ensign*, jan. 1986, s. 2–3).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi må studere Mormons Bog for at kunne undgå Herrens fordømmelse. Et seriøst studium af Mormons Bog giver stor åndelig styrke (se »Præsident Ezra Taft Benson«, elevhæftet, s. 214–216, afsnittene 1–2, 12–16; se også 2 Nephi 25:21–22; L&P 84:54–57).
- Stolthed er den mest udbredte synd. Vi bør aflægge os al stolthed og blive ydmyge (se »Præsident Ezra Taft Benson«, elevhæftet, s. 214, 216, afsnittene 3, 22–34; se også Mormon 8:34–37; L&P 23:1).

- De helliges tro og bønner bidrager til at åbne nationernes døre for missionering. Evangeliet vil fortsætte med at rulle frem, indtil det opfylder jorden (se »Præsident Ezra Taft Benson«, elevhæftet, s. 214–215, afsnittene 4–9; se også Dan 2:31–45; L&P 65:2).
- Moder- og faderrollen er hellig og givet af Gud (se »Præsident Ezra Taft Benson«, elevhæftet, s. 216, afsnittene 19–21; se også Alma 56:47–48; 57:20–21, 26; L&P 29:46–48; 68:25–28).

Yderligere hjælpeklider

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343, s. 601–615.*

Forslag til undervisningen

»Præsident Ezra Taft Benson«, elevhæftet, s. 214–216, afsnittene 1–2, 12–16. Vi må studere Mormons Bog for at kunne undgå Herrens fordømmelse. Et seriøst studium af Mormons Bog giver stor åndelig styrke. (20–25 minutter)

Vis eleverne billedet »Den endelige dom« fra tillægget (s. 312). Spørg: Hvis I var den maler, der havde malet dette billede, hvad ville I så kalde det? Fortæl eleverne, hvad maleriet hedder.

Skriv følgende spørgsmål på tavlen:

- Hvor mange mennesker kommer til at opleve den endelige dom?
- Hvem bliver vores dommer?
- Hvordan bliver vi dømt?

Lad eleverne læse følgende skriftsteder og se efter svarene: Johannesevangeliet 5:22; Romerbrevet 14:10; Johannes' Åbenbaring 20:12; Alma 5:15; Mormon 3:20.

Vis et eksemplar af Mormons Bog frem og spørg eleverne, hvilken rolle de mener, den kommer til at spille ved vores endelige dom. Lad dem finde et svar ved at læse 2 Nephi 25:22. Spørg, om det kan påvirke os i dette liv, hvis vi forsømmer Mormons Bog. Lad dem finde svaret ved at læse Lære og Pagter 84:54–58.

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum:

»Afhænger de evige konsekvenser af, hvordan vi tager imod denne bog? Ja, enten til vores velsignelse eller til vores fordømmelse.

Enhver sidste dages hellig bør gøre studiet af denne bog til deres livsværk. Ellers bringer han sit liv i fare og forsømmer det, der kunne give åndelig og intellektuel sammenhæng i hele hans liv. Der er forskel mellem en, der er omvendt til Kirken, og som ved hjælp af Mormons Bog har bygget på klippen, som er Kristus, og som holder fast i denne jernstang, og en, der ikke er« (*Stjernen*, maj 1988, s. 7).

Lad eleverne læse afsnittene 1–2 af »Præsident Ezra Taft Benson« i elevhæftet (s. 214). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilket år blev Ezra Taft Benson Kirkens præsident?
- Hvilken grund gav han til igen at fremhæve Mormons Bog? (Herren inspirerede ham).
- Hvorfor tror I, at der var brug for, at Mormons Bog på ny blev fremhævet på den tid?

Lad eleverne læse afsnittene 12–16 (s. 215–216) og vælge en eller to sætninger, der gør størst indtryk på dem. Lad dem fortælle klassen deres tanker om disse udtalelser. Bær dit vidnesbyrd om Mormons Bog, og motivér eleverne til at studere den gennem hele deres liv.

»Præsident Ezra Taft Benson«, elevhæftet, s. 214, 216, afsnittene 3, 22–34. Stolthed er den mest udbredte synd. Vi bør aflægge os al stolthed og blive ydmyge. (20–25 minutter)

Skriv følgende sætning på tavlen, men undlad at skrive ordet *stolthed*: »Stolthed er den mest udbredte synd« (se *Stjernen*, juli 1989, s. 5). Spørg eleverne om, hvilket ord de ville indsætte i det tomme felt. Lad dem læse afsnit 3 af »Præsident Ezra Taft Benson« i elevhæftet (s. 214) og se efter, hvad præsident Benson advarede de hellige om. Bed en elev om at læse følgende udtalelse af præsident Benson:

»Stolthed er en meget misforstået synd, og mange synder i uvidenhed (se Mosiah 3:11; 3 Nephi 6:18). I skrifterne er der ikke noget, der hedder retfærdig stolthed – det betragtes altid som en synd. Uanset hvordan verden bruger begrebet, må vi derfor forstå, hvordan Gud bruger begrebet, så vi kan forstå sproget i skrifterne og drage nytte deraf (se 2 Nephi 4:15; Mosiah 1:3–7; Alma 5:61).

De fleste af os tænker på stolthed som egoisme, indbildskhed, pralagtighed, hovmod og opblæsthed. Alle disse er sider af synd, men det væsentligste mangler stadigvæk.

Det vigtigste kendetegn ved stolthed er fjendskab – fjendskab over for Gud og fjendskab over for vores næste. *Fjendskab* vil sige ›had til, en fjendtlig indstilling over for eller en tilstand af modstand‹. Det er den magt, ved hvilken Satan ønsker at regere over os« (se *Stjernen*, juli 1989, s. 3).

Lad eleverne læse afsnittene 22–34 af »Præsident Ezra Taft Benson« og finde mindst otte måder, hvorpå vi kan overvinde stolthed. Skriv på tavlen, hvad de har fundet frem til. Drøft følgende spørgsmål:

- På hvilken måde ligner disse otte måder hinanden?
- Hvilke af disse otte måder kan synes vanskelige for os? Hvorfor?
- Hvordan kan unge mennesker i dag vise tegn på stolthed?

Motivér eleverne til at vælge en af disse otte måder. Bed dem om på et stykke papir at nedskrive en trinvis plan for, hvordan man kan udvikle ydmyghed på den pågældende måde. Læs ordene til »Frelser, jeg vil følge dig« (*Salmer og Sange*, nr. 152) og tal om, hvad salmen har med ydmyghed at gøre. Motivér eleverne til ydmygt at følge Herren.

»Præsident Ezra Taft Benson«, elevhæftet, s. 214–215, afsnittene 4–9. De helliges tro og bønner bidrager til at åbne nationernes døre for missionering. Evangeliet vil fortsætte med at rulle frem, indtil det opfylder jorden. (10–15 minutter)

Vis et verdenskort frem. Bed eleverne om at nævne steder, hvor det i øjeblikket er tilladt at missionere. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke ændringer i Kirkens vækst har I været vidne til i jeres liv?
- Læs Daniels Bog 2:34–35, 44. Hvor meget mere kommer Kirken til at vokse ifølge disse vers?
- Hvad kan I gøre for at bidrage til Kirkens verdensomspændende vækst?

Læs afsnittene 5–9 af »Præsident Ezra Taft Benson« i elevhæftet (s. 215), og skriv på tavlen, hvordan Kirken voksede under præsident Benson. Spørg:

- Kan man betragte denne vækst som mirakuløs? Hvorfor?
- Hvilken rolle spillede de helliges tro og bønner i forbindelse med disse mirakler?
- Hvad føler I ved at være en del af Kirken på et så betydningsfuldt tidspunkt i historien?
- Hvorfor er det vigtigt at bede og udøve tro på vegne af missioneringen?

Læs følgende udtalelse af præsident Benson, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum:

»Ja, mens vi ser tilbage, efter at have eksisteret i 150 år, fryder vi os og kundgør, at fremgangen har været forunderlig og vidunderlig. Vi takker Herren for hans barmhjertige velsignelser. Vi tøver ikke med at tilskrive Kirkens succes og fremgang hans alvidende vejledning.

Men nu – hvad med fremtiden?

Vi forventer bestemt yderligere fremgang, vækst og forøget åndelighed. Vi kommer til at se vore missionærer overalt på jorden med budskabet om genoprettelsen. Vi kommer til at se templer i hvert land, hvor evangeliet er trængt ind, som symbol på den sandhed, at familier, de levende og afdøde, kan forenes i kærlighed og evige familiebånd. Men vi må også huske på, at der til stadighed vil blive gjort anstrengelser for at lægge hindringer i vejen for værket« (*Stjernen*, okt. 1980, s. 54).

»Præsident Ezra Taft Benson«, elevhæftet, s. 216, afsnittene 19–21. Moder- og faderrollen er hellig og givet af Gud. (10–15 minutter)

Lad klassen lave en liste over de job, som de betragter som de vigtigste i verden, og skriv dem på tavlen. Spørg: Hvorfor mener I, at disse job er så betydningsfulde? Lad eleverne læse afsnittene 19–21 af »Præsident Ezra Taft Benson« i elevhæftet (s. 216) og se efter, hvad præsident Benson sagde, der var et af de vigtigste job. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor er en mors arbejde så helligt og ædelt?
- Hvordan ville en arbejdsbeskrivelse lyde for en mor i vore dage?
- Hvad kan I gøre for at vise jeres mor respekt og ære?
- Hvad kan en ung pige gøre for at forberede sig til at blive en retskaffen mor?

Fortæl eleverne, at en far er lige så vigtig. Læs følgende udtalelse af præsident Benson:

»Fædre, I har en evig kaldelse, som I aldrig bliver afløst fra. Hvor vigtige kaldelser i Kirken end måtte være, varer de som følge af deres beskaffenhed kun for en tid, og så sker der en passende afløsning. Men en fars kaldelse er evig, og dens vigtighed rækker videre end tid. Det er en kaldelse for både tid og evighed« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 44).

- Hvorfor er det så vigtigt, at forældre underviser deres børn i evangeliet?
- Hvad kan I gøre for at hjælpe jeres far og vise ham respekt?
- Hvad kan en ung mand gøre for at forberede sig til at blive en retskaffen far?

Læs følgende liste over måder, hvorpå mødre ifølge præsident Benson kan tilbringe effektiv tid sammen med deres børn:

1. »Afsæt tid til at være til stede, når jeres børn enten kommer eller går.«
2. »Afsæt tid til at være en rigtig ven for jeres børn.«
3. »Afsæt tid til at læse for jeres børn.«
4. »Afsæt tid til at bede sammen med jeres børn.«
5. »Afsæt tid til at holde en meningsfyldt ugentlig hjemmeaften.«
6. »Afsæt tid til at være sammen til måltiderne så ofte som muligt.«
7. »Afsæt tid til dagligt at læse i skrifterne sammen som familie.«
8. »Afsæt tid til at foretage jer noget sammen som familie.«
9. »Afsæt tid til at undervise jeres børn.«
10. »Afsæt tid til oprigtigt at elske jeres børn« (uddrag af *To the Mothers in Zion* [tale, holdt ved en fireside for forældre, 22. feb. 1987], s. 8–12).

Læs også følgende liste over måder, hvorpå fædre ifølge præsident Benson kan sørge for åndelig ledelse af deres familie:

1. Giv jeres børn en fars velsignelse. Døb og bekræft jeres børn. Ordiner jeres sønner til præstedømmet ...
2. Led personligt familiebønnerne, den daglige læsning i skrifterne og den ugentlige familieaften ...
3. Deltag i Kirkens møder sammen, når som helst det er muligt ...
4. Aftal en aften ude med jeres døtre, og tag på far-søn udflugter med jeres sønner ...
5. Opbyg traditioner med familiefrierier og ture og udflugter ...
6. Hav regelmæssigt personlige samtaler med jeres børn ...

7. Lær jeres børn at arbejde ...
8. Opfordr til, at der findes god musik og kunst og litteratur i jeres hjem ...
9. Tag regelmæssigt i templet med jeres hustru i det omfang, afstanden tillader det ...
10. Lad jeres børn se jeres glæde og tilfredshed ved at tjene i Kirken ...

Måtte I altid kunne opfylde jeres families materielle behov, og måtte I med jeres evige ledsager ved jeres side kunne leve op til jeres hellige ansvar for at sørge for den åndelige ledelse i jeres hjem« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 50).

Bed eleverne om hver især at skrive et brev til deres forældre, hvori de giver udtryk for deres taknemmelighed og kærlighed. Motivér dem til at give brevet til deres forældre, så snart de får mulighed for det.

Præsident Howard W. Hunter

Indledning

Ældste James E. Faust, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolvs Kvorum, har sagt:

»Præsident Hunter er et af de kærligste, mest kristuslignende mennesker, vi nogen sinde har kendt. Hans åndelighed er så dyb, at den næsten er bundløs. Præsident Hunter har været under Herren Jesu Kristi vejledende påvirkning som hans særlige vidne i så mange år, at hans åndelighed er blevet usædvanlig sleben. Den er kildevældet for hele hans væsen. Han er stille omkring alt helligt, ydmyg over for alt helligt og forsigtigt, når han taler om alt helligt. Han har en indre fred, ro og en ædel sjæl, der er enestående blandt Guds børn. Hans intense lidelser ved mange lejligheder har været som »metalsmelterens ild«, hvilket har tilladt ham at blive Guds rene kar og profet på jorden i denne tid« (»Som ørnen på himlen«, *Stjernen*, sep. 1994, s. 2).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi bør følge Herrens eksempel på kærlighed og medfølelse (se »Præsident Howard W. Hunter«, elevhæftet, s. 218–220, afsnittene 1–2, 7–8, 11–14, 21; se også 3 Nephi 27:27).
- Kirkens medlemmer bør gøre templet til en væsentlig del af deres liv (se »Præsident Howard W. Hunter«, elevhæftet, s. 218, afsnit 3).

- Herren udgyder fred over dem, som holder ud i retskaffenhed (se »Præsident Howard W. Hunter«, elevhæftet, s. 219–220, afsnittene 7, 9–10, 21–22; se også Sl 29:11; Es 48:22; L&P 122:5–9).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 616–627.

Forslag til undervisningen

»Præsident Howard W. Hunter«, elevhæftet, s. 218–220, afsnittene 1–2, 7–8, 11–14, 21. Vi bør følge Herrens eksempel på kærlighed og medfølelse.

(15–20 minutter)

Giv eleverne tre minutter til at finde et eksempel på Kristi kærlighed og medfølelse (i Matthæus-, Markus-, Lukas- eller Johannesevangeliet). Lad nogle elever fortælle, hvad de har fundet frem til, og hvorfor det gør indtryk på dem.

Lad eleverne stifte bekendtskab med præsident Howard W. Hunter ved at læse »Hans liv«, »Hans virke som præsident« og afsnittene 1–2, 7–8, 11–14, 21 af »Præsident Howard W. Hunter« i elevhæftet (s. 218–220). Forklar, at præsident Hunter ofte huskes for sin kristuslignende kærlighed og medfølelse. Læs udtalelsen af ældste James E. Faust fra indledningen ovenfor. Spørg:

- Hvilke eksempler kan I finde på præsident Hunters kærlighed og medfølelse?
- Hvad sagde præsident Hunter, at han bad for i afsnit 2?
- Hvordan gælder hans bøn for os?
- Læs Matthæusevangeliet 22:36–40. Hvordan hænger disse vers sammen med, at vi skal vise kærlighed og venlighed over for andre?

Bed eleverne om at se efter eksempler på venlighed, medfølelse, kærlighed og høflighed i vore dage. Fortæl dem, at næste gang klassen mødes, vil du bede dem om at tale om nogle af de eksempler, de har lagt mærke til.

»Præsident Howard W. Hunter«, elevhæftet, s. 218, afsnit 3. Kirkens medlemmer bør gøre templet til en væsentlig del af deres liv. (15–20 minutter)

Vis forskellige ting, der bruges til at måle med (f.eks. et termometer, en lineal, et målebæger, en vægt eller et ur). Spørg eleverne:

- Hvad har disse ting til fælles?
- Hvad er formålet med at måle?

Hvis det er muligt, så vis eleverne en tempelanbefaling. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan passer en tempelanbefaling ind sammen med denne samling måleinstrumenter?

- På hvilke måder er en tempelanbefaling et mål for vores liv?
- Hvorfor må vi leve op til bestemte standarder for at kunne få en tempelanbefaling?
- Læs Lære og Pagter 97:15–16; 124:46. Hvordan hænger disse vers sammen med tempelværdighed?

Giv eleverne følgende udtalelse på et uddelingsark, og læs det i klassen.

Præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, har skrevet:

»Udstedelse og underskrivning af en tempelanbefaling må aldrig blive rutine.

Dette lille dokument, som ser meget enkelt ud, bekræfter, at indehaveren har opfyldt de præcise og krævende kvalifikationer og er egnet til at indtræde i Herrens hus og der deltage i de helligste ordinancer, som bliver udført på jorden. Disse ordinancer handler ikke kun om noget i forbindelse med dette liv, men om evige ting ...

Hvor enestående og bemærkelsesværdigt er ikke en tempelanbefaling. Det er blot et stykke papir med et navn og nogle underskrifter, men i virkeligheden er det et bevis, som fortæller, at indehaveren er »ærlig, sandfærdig, kysk, velgørende og dydig« og at han eller hun tror at gøre alt godt mod alle og »tragter efter alt, hvad der er dydigt, elskeligt, hvad der har godt lov eller er prisværdigt« (13. trosartikel).

Det vigtigste, og det mere end alle andre kvalifikationer, er den sikre viden hos den, som har en tempelanbefaling, om, at Gud vor evige Fader lever, at Jesus Kristus er den levende Guds levende Søn, og at dette er deres hellige og guddommelige værk« (*Stjernen*, juli 1990, s. 46, 51).

Lad eleverne læse afsnit 3 af »Præsident Howard W. Hunter« i elevhæftet (s. 218). Spørg:

- Hvad ville præsident Hunter gerne have, at hvert kirke-medlem gjorde?
- Hvad kan I gøre for at forberede jer til at tilbede værdigt i templet? (Svarene kan bl.a. være at adlyde visdomsordet, at forblive moralsk ren, at betale tiende og bevare et passende forhold til medlemmer af det modsatte køn).

»Præsident Howard W. Hunter«, elevhæftet, s. 219–220, afsnittene 7, 9–10, 21–22. Herren udgyder fred over dem, som holder ud i retskaffenhed. (15–20 minutter)

Giv nogle elever til opgave at læse et af følgende skriftsteder for klassen: Salmernes Bog 29:11; Esajas' Bog 48:22;

Johannesevangeliet 14:27; Første Korintherbrev 14:33; Andet Thessalonikerbrev 3:16; Lære og Pagter 59:23. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvem er ophavsmanden til fred?
- Hvorfor er fred en så vidunderlig gave?
- Hvornår har I følt fred i jeres liv?
- Hvad vil det sige at have åndelig fred med sig selv?
- Hvordan kan vi føle fred, mens vi lever i urolige omgivelser?

Lad eleverne forestille sig to personer, som kommer ud for samme prøvelse (f.eks. bliver lammet ved en ulykke, mister sit arbejde, mister et barn eller kommer under falsk anklage). Tal om de forskellige reaktioner, som personerne måtte have. Spørg:

- Hvorfor er det muligt for den ene person at føle fred og for den anden at fyldes med vrede, bitterhed eller sorg?
- Læs Alma 62:41. Hvordan hænger dette vers sammen med dette princip?
- Hvad må vi gøre for at kunne føle fred i vores liv, uanset hvad vore omstændigheder måtte være?

Lad eleverne læse indledningen og afsnittene 7, 9–10 af »Præsident Howard W. Hunter« i elevhæftet (s. 219). Bed dem om at se efter eksempler på den modgang, som præsident Hunter kom ud for. Lad eleverne læse disse tekster endnu engang og se efter, hvad præsident Hunter gjorde for at modtage Herrens hjælp i disse vanskelige situationer. Lad eleverne fortælle, hvad de har fundet frem til, og drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke er nogle af præsident Hunters fremragende egenskaber?
- Hvad kan vi lære af hans eksempel?

Bed eleverne om at vælge en egenskab ved præsident Hunter og fortælle, hvordan de kunne udvikle den i deres liv. Lad dem læse afsnittene 21–22 (s. 220) af »Præsident Howard W. Hunter«. Bær vidnesbyrd om, at Jesus Kristus er den eneste kilde til varig fred. Motivér eleverne til altid at henvende sig til Frelseren.

Præsident Gordon B. Hinckley

Indledning

Om præsident Gordon B. Hinckley har ældste Jeffrey R. Holland sagt:

»Måske er ingen mand nogen sinde blevet Kirkens præsident uden at være så velforberedt til dette ansvar. Gennem

tres års kirkeadministration har han personligt kendt, er blevet undervist af og har i den ene eller den anden egenskab tjent sammen med alle Kirkens præsidenter lige fra Heber J. Grant til Howard W. Hunter. Som en af hans medarbejdere siger: »Ingen mand i Kirkens historie har rejst så langt og til så mange steder i verden med ét formål alene i tankerne – at forkynde evangeliet, at velsigne og opløfte de hellige og at fremhjelpe de dødes forløsning« (»Præsident Gordon B. Hinckley: Stålsat og modig«, *Stjernen*, juni 1995, s. 23).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi bør højne de kaldelser, vi modtager af Herren (se »Præsident Gordon B. Hinckley«, elevhæftet, s. 221–222, afsnittene 1–4; se også Jakobs Bog 1:18–19; L&P 4:2; 84:33).
- Præsident Hinckleys vision om Kirkens fremtid giver grund til optimisme trods den tiltagende ugudelighed i verden (se »Præsident Gordon B. Hinckley«, elevhæftet, s. 222–223, afsnittene 5, 12; se også 1 Nephi 22:16–22).
- Kirken bygger flere og flere templer for at imødekomme den voksende medlemsskares behov (se »Præsident Gordon B. Hinckley«, elevhæftet, s. 222–223, afsnittene 6–8; se også L&P 65:2).
- Vores levevis er et symbol på vores tro på Kristus. Vores tro styrkes, når vi følger vores levende profets råd (se »Præsident Gordon B. Hinckley«, elevhæftet, s. 223–224, afsnittene 12–37; se også Rom 12:1–2; L&P 20:26).
- Alle Kirkens medlemmer har brug for en ven, et ansvar og for at få næring ved Guds ord (se »Præsident Gordon B. Hinckley«, elevhæftet, s. 223–224, afsnittene 22–24; se også Moroni 6:3–9).

Yderligere hjælpkilder

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 628–645.

Forslag til undervisningen

»Præsident Gordon B. Hinckley«, elevhæftet, s. 221–222, afsnittene 1–4. Vi bør højne de kaldelser, vi modtager af Herren. (10–15 minutter)

Skriv på tavlen følgende definitioner af ordet *højne*:

1. At forbedre kvaliteten af noget.
2. At lade noget stige i andres agtelse.

Drøft følgende spørgsmål:

- Ud fra disse definitioner af *højne* hvad kan det så betyde at højne sin kaldelse i Kirken?
- Hvorfor er det vigtigt at højne vore kaldelser eller ansvar?

Lad eleverne tænke på en, som er et godt eksempel på det at højne sin kaldelse. Bed nogle elever om at fortælle, hvordan de personer, som de tænker på, højner deres kaldelser.

Lad eleverne læse om præsident Gordon B. Hinckley ved at læse »Hans liv« og »Hans virke som præsident« under »Præsident Gordon B. Hinckley« i elevhæftet (s. 221). Nævn nogle af de kaldelser og ansvar, som han har haft i sit liv. Læs indledningen og afsnittene 1–4 (s. 221–222) af »Præsident Gordon B. Hinckley«. Spørg:

- Hvilket bevis har I fundet på, at præsident Hinckley højner sine kaldelser?
- Hvad kan I lære af hans eksempel?

»Præsident Gordon B. Hinckley«, elevhæftet, s. 222–223, afsnittene 5, 12. Vi bør være optimistiske med hensyn til fremtiden trods den tiltagende ugudelighed i verden. (15–20 minutter)

Vis to glas, der er halvt fyldt med vand. Skriv på tavlen: *Er glassene halvfylde eller halvtomme?* Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan kan det at betragte et glas som halvtomt eller halvfylde sammenlignes med pessimisme eller optimisme?
- Hvad vil det sige at være optimistisk?
- Hvorfor holder I af at være blandt mennesker, som er optimistiske?

Sæt en etiket på hver af glassene, hvorpå der står henholdsvis *halvtomt* og *halvfylde*. Bed eleverne om at tænke over forholdene i verden. Skriv *Halvtomt* på tavlen, og oprems herunder de forhold i verden, der kan få nogen til at bekymre sig eller miste håbet. Skriv *Halvfylde*, og oprems herunder de forhold i verden, der giver os grund til at være lykkelige og håbefulde. Spørg: Hvilke af disse to slags forhold i verden tænker I mest på?

Fortæl eleverne, at præsident Gordon B. Hinckley er en mand med stor optimisme og visioner. Lad dem læse afsnittene 5, 12 af »Præsident Gordon B. Hinckley« (s. 222–223) og se efter, hvad han har sagt om optimisme. Spørg:

- Hvilke årsager har præsident Hinckley givet til at være optimistisk?
- Hvad ved vi om Kirkens skæbne, som kan give os håb? (Se L&P 65:2).
- Hvorfor kan vi se frem til de sidste dage og til Herrens andet komme? (Se 1 Nephi 22:16–22).

»Præsident Gordon B. Hinckley«, elevhæftet, s. 222, afsnittene 6–8. Kirken bygger flere og flere templer for at imødekomme den voksende medlemsskares behov. (15–20 minutter)

Vis et verdenskort frem. Bed eleverne om at nævne steder, hvor der findes templer. Drøft følgende spørgsmål:

- Omtrent hvor mange templer er i øjeblikket i brug i verden? (1 oktober 2000 var der 100). Se det nuværende antal i den statistiske rapport i et konferencenummer af *Liahona*.
- Hvordan tror I, at antallet af templer kommer til at ændre sig, mens I lever?
- Hvorfor tror I, at Kirken lægger så stor vægt på at bygge templer over hele verden?

Fortæl eleverne, at præsident Gordon B. Hinckley har lagt vægt på at få bygget templer. Lad eleverne læse afsnittene 6–8 af »Præsident Gordon B. Hinckley« i elevhæftet (s. 222–223). Vis nogle billeder af forskellige templer, og fortæl om dine følelser med hensyn til de velsignelser, der tilbydes i disse hellige bygninger. Motivér eleverne til at leve på en sådan måde, at de kan modtage alle ordinancerne i Herrens hus. Læs nogle af følgende udtalelser eller dem alle. Ældste Eldred G. Smith, der på daværende tidspunkt var Kirkens patriark, har sagt:

»Den tid kommer, da der vil findes templer i mange lande over hele jorden. Dette er yderst nødvendigt for menneskets frelse, ophøjelse og evige liv. Når den tid kommer, bør vi alle være meget flittige til at samle familieoptegnelser og leve sådan, at vi er værdige til at deltage i dette arbejde« (*Ensign*, jan. 1973, s. 56).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

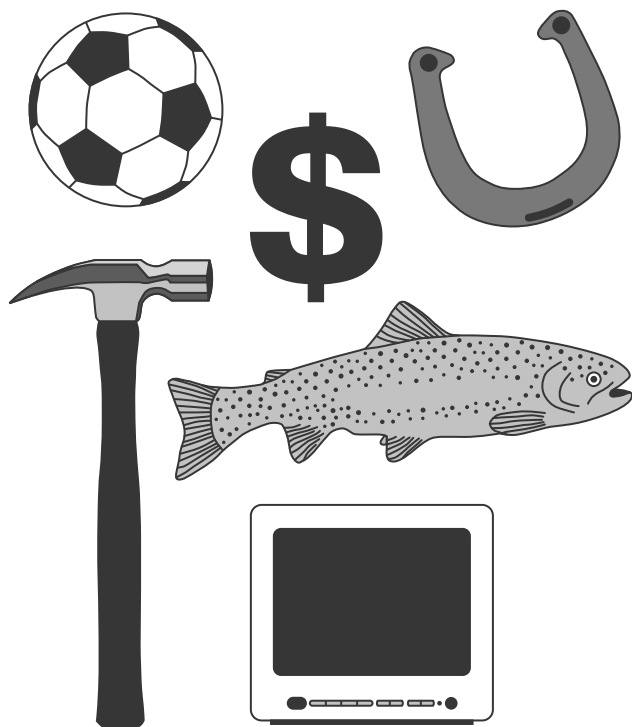
»Jeg har et brændende ønske om, at et tempel kan placeres, så sidste dages hellige over hele verden i rimeligt omfang har adgang til et tempel. Men vi kan ikke gøre det hurtigere. Vi forsøger at lægge hvert tempel et godt sted, hvor der er gode naboer i en længere tidsperiode . . . Arbejdet går omtrent så hurtigt, som vi kan klare. Det er min stadige bøn, at det på en eller anden måde er muligt at fremskynde det, så flere af vore medlemmer lettere kan få adgang til Herrens hellige hus.

Brigham Young har engang sagt, at hvis de unge virkelig forstod velsignelserne ved et tempelægteskab, ville de gå hele vejen til England, hvis det var nødvendigt (se *Journal of Discourses*, 11:118). Vi håber, at de ikke vil få brug for at rejse bare nær så langt« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 56).

»Præsident Gordon B. Hinckley«, elevhæftet, s. 223–224, afsnittene 12–37. Vores levevis er et symbol på vores tro på Kristus. Vores tro styrkes, når vi følger vores levende profets råd.

(20–25 minutter)

Tegn på tavlen nogle billeder som disse (vælg dem, dine eleverne kan relatere til):

Spørg eleverne om, hvilke af disse billeder, der bedst forestiller deres liv og hvorfor. Bed dem om hver især at tegne en anden tegning af noget, der symboliserer deres liv. Lad nogle elever vise deres tegning frem og fortælle, hvad det fortæller om dem.

Læs afsnittene 13–16 af »Præsident Gordon B. Hinckley« i elevhæftet (s. 223). Tal om følgende spørgsmål:

- Hvad har præsident Hinckley sagt om symboler?
- På hvilke måder kan den tegning, som I har tegnet, og som symboliserer jer selv, være et udtryk for jeres vidnesbyrd om Jesus Kristus?
- Hvordan kan den måde, som I lever jeres liv på, bidrage til andre menneskers tro på Jesus Kristus?
- Læs Romerbrevet 12:1–2. Hvordan hænger disse vers sammen med denne drøftelse?

Forklar, at vores liv bedre symboliserer vores tro, når vi følger de levende profets belæring. Lad eleverne læse afsnittene 12, 17–25 af »Præsident Gordon B. Hinckley«. Lad dem nævne nogle af de belæring, som præsident Hinckley har lagt vægt på, og spørg:

- Hvor anvendelige er disse belæring for mennesker i verden og for Kirken i dag?

- Hvorfor tror I, at det er vigtigt at følge disse belæring?

Bed eleverne om at vælge en belæring, som de mener, de bedre kan efterleve. Lad dem på et stykke papir skrive et afsnit om, hvordan de kan gøre dette.

»Præsident Gordon B. Hinckley«, elevhæftet, s. 223–224, afsnittene 22–24. Alle Kirkens medlemmer har brug for en ven, et ansvar og for at få næring ved Guds ord. (10–15 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I er blevet udpeget til en særlig kirkekomite. Jeres opgave er at finde på en plan, der går ud på at hjælpe nyomvendte til at forblive aktive.

Del klassen op i små grupper. Lad dem studere Moroni 6; Lære og Pagter 20:68 og nævne, hvad medlemmerne kan gøre for at hjælpe de nyomvendte til at forblive aktive. Når grupperne er færdige, så lad dem fremlægge deres forslag for klassen.

Lad eleverne læse afsnittene 22–24 af »Præsident Gordon B. Hinckley« i elevhæftet (s. 223–224). Spørg:

- Hvad har hvert medlem af Kirken brug for ifølge præsident Hinckley?
- Hvilken sammenhæng er der mellem disse tre punkter og det, som I har fundet i Moroni 6?
- Hvordan kan de hjælpe en nyomvendt?
- Hvordan kan de hjælpe alle medlemmer af Kirken?
- Hvilke er nogle af de problemer, som nyomvendte står over for, når de kommer ind i Kirken?
- På hvilke andre måder kan vi give en håndsrækning til medlemmerne i vores ward eller gren?

Motivér eleverne til at være udadvendte og venlige, når de byder nye medlemmer velkommen i Kirken. Læs følgende udtalelse af præsident Hinckley:

»Med den øgede missionering i hele verden må der ydes en tilsvarende øget indsats for at få enhver nyomvendt til at føle sig hjemme i sit ward eller sin gren. Der kommer tilstrækkelig mange mennesker ind i Kirken i år til at kunne danne mere end 100 nye mellemstore stave. Desværre negligerer vi i denne vækst af omvendelser nogle af disse nye medlemmer. Jeg håber, at der overalt i verden vil blive gjort en storstilet indsats for at beholde hver eneste nyomvendt, som kommer ind i Kirken.

Det er en alvorlig sag. Der er ingen idé i at missionere, medmindre vi kan beholde frugterne af denne indsats. De to er uadskillelige« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 55).

Familien: En proklamation til verden

Indledning

Ældste Eran A. Call, der på daværende tidspunkt var medlem af De Halvfjerds, har fortalt følgende:

»Præsident Harold B. Lee har sagt: »Det vigtigste af Herrens arbejde, som I brødre nogen sinde kommer til at udføre som fædre, bliver inden for jeres eget hjemms vægge« (*Den danske Stjerne*, dec. 1973, s. 513).

Vi bør altid erindre os den advarsel, som præsident David O. McKay gav fra denne talerstol for 33 år siden: »Ingen succes kan opveje fiasko i hjemmet. En beskeden hytte, hvori der hersker kærlighed i en forenet familie, er af større værdi for Gud og kommende slægter end nogen anden rigdom. I et sådant hjem kan og vil Gud udføre mirakler« [citater fra J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization*, 1924, s. 42; Conference Report, apr. 1964, s. 5].

Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum, som vi opretholder som profeter, seere og åbenbarere, kundgjorde højtideligt for to år siden for verden vores tro på ægteskabet, forældre og familien. Jeg udfordrer jer hver især til at læse, studere og leve efter denne inspirerede proklamation. Måtte den blive en rettesnor og en standard, som vi lever efter i vores hjem, og som vi opdrager vore børn efter.

Vores hjem kan og bør være et sted, hvor vi søger tilflugt fra den urolige verden, vi lever i. Måtte vi gøre det til et sådant sted ved dagligt at stræbe efter at holde de hellige pagter, som vi har indgået« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 30).

Væsentlige evangeliske principper

- Ægteskabet mellem mand og kvinde er afgørende for vor himmelske Faders plan for sine børns lykke (se »Familien: En proklamation til verden«; se også 1 Mos 2:20–24).
- Familien styrkes, når den lever efter de inspirerede principper i familieproklamationen (se »Familien: En proklamation til verden«; se også 13. trosartikel).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 631–632.

Forslag til undervisningen

 Lære og Pagter og Kirkens historie Video, afsnit 21, »Familiens betydning, del 1« (11:00), og afsnit 22, »Familiens betydning, del 2« (9:00), kan bruges i undervisningen af »Familien: En proklamation til verden« (se undervisningsforslagene i *Videovejledning til Lære og Pagter og Kirkens historie*).

»Familien: En proklamation til verden«. Ægteskabet mellem mand og kvinde er afgørende for vor himmelske Faders plan for sine børns lykke. (15–20 minutter)

Del klassen op i drenge og piger. Lad grupperne stå over for hinanden, og spørg begge grupper:

- Hvilke egenskaber vil I helst have, at den, I skal giftes med, har?
- Hvorfor er disse egenskaber vigtige for jer?
- Hvilken rolle spiller disse egenskaber, når I skal beslutte, hvem I går ud med eller tilbringer tid sammen med nu?

Bed eleverne om at læse »Familien: En proklamation til verden« i elevhæftet (s. 225–226). Lad dem se efter de ansvar, som Gud har givet mand og hustru. Spørg derefter de to grupper:

- Hvilke egenskaber skal en mand eller hustru have for at kunne leve op til de ansvar, Gud har givet dem?
- Hvilken sammenhæng er der mellem disse egenskaber og dem, som I nævnte var vigtige hos en ægtefælle?
- Hvorfor er det lige så vigtig for jer at udvikle disse egenskaber, som det er for jeres kommende mand eller hustru?

Motivér eleverne til at leve sådan, at de er en værdig, kærlig og ansvarlig ægtemand eller hustru, når tiden kommer til, at de skal giftes.

»Familien: En proklamation til verden«. Familien styrkes, når den lever efter de inspirerede principper i familieproklamationen. (15–20 minutter)

Bed eleverne om at læse »Familien: En proklamation til verden« i elevhæftet (s. 225–226). Spørg:

- Hvilke af de lærdomme og principper, der nævnes i proklamationen, mener I er vigtigst for at en familie kan være lykkelig og vellykket?
- Hvorfor bringer det lykke at følge disse principper?
- Hvilke anstrengelser og ofre må en familie yde for at kunne efterleve disse principper?

Lad eleverne vælge et princip eller en lærdom fra proklamationen, som gør indtryk på dem, og finde et skriftsted, der underbygger det. I følgende tabel gives der nogle eksempler på svar:

Afsnit 1	1 Kor 11:11; L&P 49:15
Afsnit 2	1 Mos 1:26–27; Moses 6:8–9
Afsnit 4	1 Mos 1:28; Moses 2:28
Afsnit 6	Mosiah 4:14; L&P 68:25; 12. trosartikel

Bed nogle elever om at fortælle om deres princip og skriftsted. Lad eleverne skrive på et stykke papir, hvad de kan gøre for at hjælpe deres familie til bedre at efterleve det princip eller den lærdom, de har valgt.

Læs ordene til »Jeg har familie her på jord« (*Salmer og Sange*, nr. 194) og »Der er skønhed her på jord« (nr. 190). Bær vidnesbyrd om den glæde, vi føler, når vi som familie følger evangeliets principper.

Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd

Indledning

Da de elleve apostle på Jesu tid mødtes for at vælge en mand, der skulle erstatte Judas Iskariot, sagde Peter, at den nye apostel »sammen med os [skulle] være vidne om [Kristi] opstandelse« (ApG 1:22). Senere, står der, aflagde apostlene »med stor kraft . . . vidnesbyrd om Herren Jesu opstandelse« (ApG 4:33). Vor tids profeter, seere og åbenbarere er også »særlige vidner om Kristi navn i hele verden« (L&P 107:23). De har offentligt kundgjort deres vidnesbyrd i »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd« den 1. januar 2000. I et brev til præstedømmelederne som indledning til dette vidnesbyrd har præsidenterne Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson og James E. Faust skrevet:

»Profeten Joseph Smith har sagt: »De fundamentale principper og grundsætninger i vor religion er apostlenes og profeternes vidnesbyrd om Jesus Kristus, at han døde, blev begravet og igen opstod den tredje dag og for til himlen; alt andet, som falder ind under vor religion, er kun tillæg dertil.« I den ånd tilføjer vi vores vidnesbyrd til vore forgængeres.

Vi opfordrer jer til at bruge dette nedskrevne vidnesbyrd til at opbygge tro hos vor himmelske Faderes børn« (brev fra Det Første Præsidentskab, 10. dec. 1999).

Væsentlige evangeliske principper

- Jesus er den levende Kristus. Profeterne og apostlene bærer vidnesbyrd om hans uforlignelige liv og sonoffer (se »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«; se også ApG 1:1–8, 21–22; 4:33; Mosiah 3:5–13; L&P 107:23).

Yderligere hjælpeskilder

- Russell M. Nelson, »Jesus Kristus: Vores Mester og meget mere«, *Liahona*, apr. 2000, 4–19.

Forslag til undervisningen

 Særlige vidner om Kristus (65:00; katalognummer 56584 110) kan bruges i undervisningen af »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«.

»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«. Jesus er den levende Kristus. Profeterne og apostlene bærer vidnesbyrd om hans uforlignelige liv og sonoffer. (35–40 minutter)

Sæt eller hæng nogle billeder af Jesus Kristus op rundt omkring i lokalet (se *Evangelisk kunst*). Lad eleverne fortælle, hvilke billeder de kan lide, og hvorfor. Bær dit vidnesbyrd om Jesus Kristus. Spørg eleverne om, hvorfor det er vigtigt at have et vidnesbyrd om Jesus Kristus. Læs Første Korintherbrev 15:3–8; Ether 12:38–39; Lære og Pagter 76:22–23. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad har hvert af disse vidnesbyrd til fælles? (Hver af disse personer havde set den opstandne Kristus).
- Hvorfor er det vigtigt at have profeter, som kan bære vidnesbyrd om, at Frelseren lever?
- Hvorfor er det vigtigt at vide, at Frelseren lever?

Forklar, at vore dages profeter og apostle føjer deres vidnesbyrd til vidnesbyrdene fra dem, der har levet tidligere. Del klassen op i tre lige store grupper, og lad hver gruppe studere »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd« i elevhæftet (s. 227). Lad den ene gruppe se efter apostlenes vidnesbyrd om, hvad Frelseren gjorde før sit jordiske virke. Lad den anden gruppe se efter, hvad han gjorde under sit jordiske virke. Lad den sidste gruppe se efter, hvad han gjorde og vil gøre efter sit jordiske virke. Lad eleverne fortælle om, hvad de har lært, og skriv deres svar på tavlen. Følgende skema kan være nyttigt:

Den levende Kristus		
Før hans jordiske virke	Under hans jordiske virke	Efter hans jordiske virke
<ul style="list-style-type: none"> • Han var Det Gamle Testaments Jahve (se afsnit 2). • Han skabte jorden under sin Faders ledelse (se afsnittene 2, 10). • Han var Faderens førstefødte (se afsnit 4). 	<ul style="list-style-type: none"> • Han levede et liv uden synd (se afsnit 2). • Han blev døbt (se afsnit 2). • Han underviste i evangeliet om fred og opfordrede alle til at følge sit eksempel (se afsnit 2). • Han helbredte syge, oprejste døde og underviste i formålet med livet (se afsnit 2). • Han indstiftede nadveren, sonede for menneskenes synder og blev anholdt, dømt til døden og korsfæstet (se afsnit 3). 	<ul style="list-style-type: none"> • Han opstod fra graven og brød dødens bånd (se afsnit 5). • Han virkede blandt sine andre får. • Han viste sig sammen med Faderen for Joseph Smith (se afsnit 5). • Han gengav sit præstedømme og genoprettede sin kirke (se afsnit 11). • Han vil vende tilbage i herlighed og regere som kongernes Konge (se afsnit 12). • Han vil dømme hver enkelt af os i forhold til vore gerninger og vores hjertes ønsker (se afsnit 12).

Spørg:

- Hvorfor tror I, at apostlene har kaldt deres vidnesbyrd »Den levende Kristus«?
- På hvilke måder har Frelseren påvirket alle, som lever, eller kommer til at leve på jorden?
- Hvad har Frelseren gjort, og hvad vil han gøre, som kan påvirke den måde, I lever på?
- Hvordan kan I opnå »glæde i dette liv og evigt liv i den kommende verden«?
- Hvordan kan I takke Gud for »den enestående gave, som han gav os i form af sin guddommelige Søn«?

Bær vidnesbyrd om Jesus Kristus og det håb, som evangeliet kan bringe alle Guds børn. Læs eller syng »Han lever! Vor Forløser stor« (*Salmer og Sange*, nr. 70). Hvis der er tid til det, så bed eleverne om at bære deres vidnesbyrd om den levende Kristus.

Indledning

»Profeten blev af og til bedt om at forklare mormonismens lærdomme og skikke for udenforstående ... I foråret 1842 bad John Wentworth, redaktør af *Chicago Democrat*, Joseph Smith om at give ham en kort beskrivelse af »fremkomsten, udviklingen, forfølgelsen og de sidste dages helliges trosretning« [*Church History, Times and Seasons*, 1 Mar. 1842, 706] ... Joseph efterkom denne anmodning og sendte Wentworth et fleresiders dokument med optegnelser over de mange tidligere begivenheder vedrørende genoprettelsen, deriblandt det første syn og Mormons Bogs fremkomst. Dokumentet indeholdt også 13 erklæringer, der beskrev de sidste dages helliges tro; de er senere blevet til trosartiklerne ...

I 1851 blev trosartiklerne trykt i den første udgave af *Den Kostelige Perle*, som blev udgivet i *Den Britiske Mission*. Efter at den *Kostelige Perle* i 1878 blev revideret og erklæret for hellig skrift i 1880, blev trosartiklerne Kirkens officielle læresætninger« (*Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 256–257).

Ældste L. Tom Perry fra De Tolvs Kvorum har forklaret:

»Det ville være en stor velsignelse, hvis hvert eneste medlem af Kirken lærte trosartiklerne udenad og fik kundskab om de principper, de hver især omfatter. Vi ville være meget bedre beredt til at fortælle andre om evangeliet ...

I trosartiklerne [forkyndes] vidtspændende og præcist de væsentligste lærdomme i Jesu Kristi evangelium. De indeholder direkte og enkle udtalelser om principperne i vores

religion, og de udgør et stærkt bevis på den guddommelige inspiration, som hvilede over profeten Joseph Smith« (*Stjernen*, juli 1998, s. 23, 25).

Nogle evangeliske principper at lægge mærke til

- Trosartiklerne er nogle inspirerede erklæringer, skrevet af profeten Joseph Smith. De rummer »enkle udtalelser om principperne i vores religion« og »de væsentligste lærdomme i Jesu Kristi evangelium« (L. Tom Perry, *Stjernen*, juli 1998, s. 25; se Trosartiklerne).

Yderligere hjælpemidler

- *Kirkens Historie i tidernes fylde: Religion 341–343*, s. 256–257.
- *Den Kostelige Perle Elevers hæfte: Religion 327*, s. 66–81.

Forslag til undervisningen

 Trosartiklerne. Trosartiklerne er nogle inspirerede erklæringer, skrevet af profeten Joseph Smith. De rummer »enkle udtalelser om principperne i vores religion« og »de væsentligste lærdomme i Jesu Kristi evangelium«. (30–35 minutter)

Bemærk: Profetiske udtalelser om hver artikel findes i afsnittet »Forstå skrifterne« om Trosartiklerne i elevhæftet (s. 229–230).

Bed en elev om at læse følgende historie, som præsident Spencer W. Kimball har fortalt:

»For nogle år siden sad en primarydreng i et tog på vej til Californien ... En herre, som også var på vej til Californien, [lagde mærke til, at] han var pænt klædt på og velopdragen. Og denne herre var ret imponeret over ham ...

[Manden spurgte:] »Hvor kommer du fra?« og »Hvor bor du?«

Og drengen sagde: »Salt Lake City i Utah.«

»Nå,« sagde denne mand, »så må du være mormon.«

Og drengen sagde: »Ja, det er jeg.« Han havde stolthed i stemmen.

Manden sagde: »Det er interessant. Jeg har tænkt på mormonerne, og hvad de tror på ...«

Og drengen sagde til ham: »Jamen, jeg kan fortælle Dem, hvad de tror på.«

Til mandens store overraskelse fremsagde drengen trosartiklerne. Præsident Kimball fortsatte:

»Drengen slappede nu af, efter at have fremsagt trosartiklerne. Manden var tydeligt imponeret, ikke kun over denne drengs evne til at skitsere hele Kirkens program, men over, hvor fuldstændig dens lære var.

Han sagde: »Ved du hvad. Når jeg har været i Los Angeles et par dage, regner jeg med at tage tilbage til New York, hvor mit kontor ligger. Jeg vil telegrafere til mit firma og fortælle dem, at jeg bliver en eller to dage forsinket, og at jeg gør ophold i Salt Lake City på vej hjem og tager hen til informationskontoret der og hører om alt det, du har fortalt mig, men mere detaljeret.« (*Den danske Stjerne*, apr. 1976, s. 62–63).

Spørg: Hvad er det ved denne beretning, der gør størst indtryk på jer? Bed eleverne om at gentage trosartiklerne sammen med dig, idet I begynder med den første og fortsætter til og med den trettende. Spørg:

- Hvordan kan det, at I kender trosartiklerne, hjælpe jer til at fortælle andre om evangeliet, besvare spørgsmål om Kirken eller hjælpe jer til at forberede jer til at tale til nadvermødet?
- Hvad ved I om, hvordan trosartiklerne blev til?

Læs for eleverne indledningen til trosartiklerne ovenfor (s. 283). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor skrev profeten trosartiklerne?
- Hvornår blev trosartiklerne hellig skrift?
- Hvordan beskrev ældste L. Tom Perry trosartiklerne?
- Hvorfor er det vigtigt, at vi lærer trosartiklerne?

Fordel trosartiklerne blandt eleverne. Lad dem læse den eller de artikler, de har fået, og se efter de principper, de rummer. Del tavlen op i 13 felter, og nummerér dem. Efterhånden som eleverne finder lærdommene, skriver du dem op på tavlen i det relevante felt. Spørg:

- Hvilke lærdomme i trosartiklerne kan hjælpe jer, når I skal undervise en ven, der ikke er medlem?
- Hvilke principper finder I i trosartiklerne, som forklarer, hvorfor vi lever og tror, sådan som vi gør?
- Hvordan kan det styrke jeres vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium at studere disse artikler?
- Hvad kan I gøre for at gøre dem til en større del af jeres liv?

Motivér eleverne til at studere og lære trosartiklerne udenad. Læs følgende udtalelse af ældste L. Tom Perry:

»Jeg fotokopierede trosartiklerne fra skrifterne og satte dem med tape op på væggen i mit badeværelse, hvor jeg kunne se dem hver morgen, når jeg børstede tænder og barberede mig. I løbet af ganske få dage sad de igen solidt i min hukommelse. Denne oplevelse har givet mig en dyb overbevisning om, at de blev givet ved åbenbaring til profeten Joseph Smith. Jeg nåede frem til den konklusion, at hvis jeg studerede indholdet af hver af trosartiklerne, kunne jeg forklare og forsvare hvert eneste evangeliske princip, som jeg måtte få lejlighed til at udlægge for nogen, der søgte efter den gengivne sandhed.« (*Stjernen*, juli 1998, s. 23).

Vores plads i Kirkens historie

Indledning

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige står som vidne om vigtigheden af at følge den levende profet. Pionererne fra 1847 grundlagde under præsident Brigham Youngs ledelse en arv, som kommende generationer kan følge. Troen og loyaliteten hos de pionerer, som koloniserede Salt Lake Valley, kan findes overalt i verden i dag i takt med, at der er mennesker, som antager evangeliet, tilslutter sig Kirken og bliver pionerer i deres del af verden. Som et medlem har sagt:

»Vi har alle – selv den nyomvendte – del i arven efter pionerernes vandring til Salt Lake Valley, meget på samme måde som vi har del i arven efter Israels børn under Moses eller den rest af Israel, som Lehi førte til det forjættede land. Denne arv er mod og engagement og hengiven tro på Gud« (Glen M. Leonard, »Westward the Saints: The Nineteenth-Century Mormon Migration«, *Ensign*, jan. 1980, s. 13).

Væsentlige evangeliske principper

- Pionerernes tro og loyalitet efterlignes over hele verden, når mennesker tilslutter sig Kirken og ofrer for at opbygge Zion blandt deres eget folk. Hver enkelt af os spiller en vigtig rolle i forbindelse med opbygningen af Guds rige (se »Vores plads i Kirkens historie«, elevhæftet, s. 232, afsnittene 1–6; se også L&P 6:6; 65:5–6).

Yderligere hjælpemidler

- Gordon B. Hinckley, (*Stjernen*, jan. 1990, s. 52–54).

Forslag til undervisningen

»Vores plads i Kirkens historie« elevhæftet, s. 232, afsnittene 1–6. Pionerernes tro og loyalitet efterlignes over hele verden, når mennesker tilslutter sig Kirken og ofrer for at opbygge Zion blandt deres eget folk. Hver enkelt af os spiller en vigtig rolle i forbindelse med opbygningen af Guds rige. (40–45 minutter)

Vis nogle billeder af pionererne (se *Evangelisk kunst*, nr. 410–415, 421). Fortæl eleverne, at Kirken brugte temaet »Tro i hvert et fodtrin« i sin festligholdelse af 150-årsdagen for pionerernes ankomst til Salt Lake Valley. Spørg:

- Hvad tror I, det sværeste ville være ved at være pioner?
- Hvis I kunne tale med en pioner, hvad ville I så spørge om?
- Hvis liv er sværest, jeres eller deres? Hvorfor?

Læs følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell fra De Tolvs Kvorum:

»Hvis I er trofaste, kommer den dag, da de værdige pionerer, som I med rette priser for at have overvundet genvordighederne under deres rejse gennem ødemarken, i stedet vil prise jer for vellykket at have klaret jer gennem en ørken af fortvivlelse, for at have gennemrejst en kulturel ødemark og have bevaret troen ... Og ja, I vil med rette fortsætte med at prise dem for, hvad de udførte på deres tid, men en dag vil [de], heriblandt nogle af jeres forfædre, prise jer for at være kommet sikkert hjem« (skrevet af fra en CES-fireside for unge voksne, 4. juni 1995).

Læs sammen afsnittene 1–6 af »Vores plads i Kirkens historie« i elevhæftet (s. 232). Drøft følgende spørgsmål:

- På hvilke måder er jeres udfordringer anderledes end pionerernes?
- På hvilke måder ligner de hinanden?
- Hvordan kan vi være ligesom dem, når vi står over for prøvelser?
- Hvordan kan vi være »pionerer« i vor tid?

Det er vigtigt at hjælpe eleverne til at påskønne den tro samt de ofre, der blev ydet af de sidste dages hellige i jeres eget land eller område. Du kan følge et eller flere af følgende forslag:

- Lad eleverne fortælle historier om medlemmer af deres familie, som har ydet ofre for at kunne tilslutte sig Kirken og efterleve evangeliet.
- Lad eleverne fortælle historier om mennesker, som var de første til at tilslutte sig Kirken i jeres område eller land.
- Invitér en lokal sidste dages hellige »pioner« til jeres klasse for at fortælle eleverne om Kirkens historie i jeres område.

- Lad eleverne fortælle om lokale kirkehistoriske steder, de har været.
- Giv en lektion om, hvordan evangeliet blev indført i jeres del af verden. (Du kan måske finde oplysninger i *Liahona, Kirkens Historie i tidernes fylde* og *Vores arv: En kort beretning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige*).

Spørg eleverne: Hvordan kan I blive pionerer i kommende kirkemedlemmers øjne?

Giv eleverne et stykke papir, og lad dem tegne omridset af deres fødder. Lad dem oven over fodomridset skrive navnet på en af pionererne eller på et af de første kirkemedlemmer, de har studeret i år. Lad dem ud for navnet skrive, hvordan de føler, at vedkommende har udvist tro i hvert et fodtrin. Lad dem dernæst under fodomridset skrive navnet på en fra deres egen familie eller en lokal pioner, og hvordan denne person udviste tro. Lad dem inden i fodomridset skrive deres eget navn, og hvad de kan gøre for at have tro i hvert et fodtrin. Lad nogle af eleverne fortælle, hvad de har skrevet, og hæng fodtrinene op på væggene i klasseværelset.

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley, der på daværende tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Vi har hver især en lille mark at dyrke. Mens vi gør det, må vi aldrig miste overblikket, helheden af dette værks guddommelige skæbne. Det er givet os af Gud vor evige Fader, og vi har hver især en rolle at spille i vævningen af dets pragtfulde billedtæppe. Vores personlige bidrag er måske lille, men det er ikke uvigtigt ...

Jeg behøver ikke at minde jer om, at denne sag, som vi er engageret i, ikke er en triviell sag. Det er Kristi sag. Det er Gud vor evige Faders sag. Det er at opbygge Zion på jorden, at opfylde de profetier, der blev givet fordum, og et syn, der blev åbenbaret i denne uddeling ...

Til Kirkens medlemmer, til alle, som kan høre min røst, giver jeg den udfordring, at I, mens I udfører den del, som I er blevet kaldet til, aldrig overser hele det majestætiske og vidunderlige billede af formålet med dette, tidernes fylde uddeling. Indvæv smukt jeres lille tråd i det store tæppe, hvis mønster blev designet af himlens Gud. Hold den fane højt, som vi vandrer under. Vær flittig, vær loyal, vær dydig, vær trofast, så der ikke bliver nogen fejl i dette banner« (*Stjernen*, jan. 1990, s. 53–54).

Syng eller læs »Kom, kom, Guds folk« (*Salmer og Sange*, nr. 16).

METODER TIL UNDERVISNING I SKRIFTERNE

Når du har fundet ud af, *hvad* du vil undervise i, så bed Herren om at hjælpe dig med at finde ud af, *hvordan* du vil undervise i det. Find ideer til metoder til undervisning i skrifterne i dette afsnit såvel som i *Undervis i evangeliet: En håndbog for lærere og ledere i Kirkens Uddannelsessystem*, 1994.

Læs

- Læs højt for dine elever, og bed dem om at skiftes til at læse højt. (*Bemærk:* Skønt anvisninger som f.eks. »Læs Lære og Pagter 89:1, og spørg ... « ofte bruges i dette hæfte, er det en god ide at dele læseopgaverne mellem dig selv og dine elever). Lad dem, der ikke læser, følge med i deres skrifter. Vær forsigtig med ikke at gøre elever, som ikke læser godt, forlegne.
- Når I har læst skriftstederne, så stands op, og forklar ord og udtryk, evangeliske principper eller andre forhold, du føler dig tilskyndet til at tage op.
- Hvis en del af skriftstedsblokken er let at læse, kan du bede dine elever om at læse den indenad.
- Påpeg, hvem der taler i skriftstedsblokken, og hvem han taler til.

Opsummér

- Forbered, hvad du vil sige om de vers eller kapitler, der ikke bliver læst i klassen. Dette bør hjælpe eleverne til at se, hvordan de sidste vers, de har læst, og de næste vers, de kommer til at læse, hænger sammen.
- Brug kapitel eller afsnitoverskrifterne, når du vil fortælle, hvad der står i de kapitler eller afsnit, I ikke læser.
- Brug billeder, der illustrerer historierne eller principperne i de vers, I ikke læser. For eksempel kan du, når du fortæller om Joseph Smith – Historie 1:5–13, vise billedet »Joseph Smith søger visdom i Bibelen« (*Evangelisk kunst*, nr. 402).

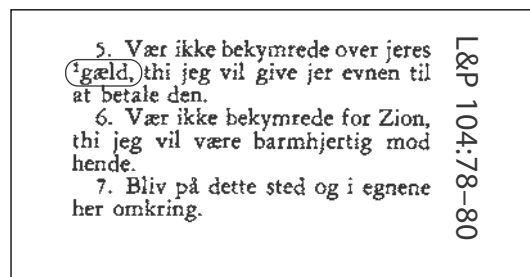
Anvend

- Lær dine elever, at de kan finde svar på deres spørgsmål og problemer, hvis de »mæt[ter sig] med Kristi ord, thi se, hans ord vil fortælle [dem] alt, hvad [de] skal gøre« (2 Nephi 32:3).
- Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de har fundet hjælp i skrifterne. Fortæl om sådanne oplevelser, som du selv har haft.

- Hjælp eleverne til at kunne anvende skrifterne på sig selv (se 1 Nephi 19:23). Stil spørgsmål som f.eks.: »På hvilken måde ligner denne person i skrifterne os?« og »Hvordan ligner denne historie det, der sker med os?«
- Spørg eleverne om, hvordan folk fra skrifterne fandt løsninger på deres problemer.
- Bed eleverne om at svare på spørgsmål, der står i skrifterne. For eksempel kan du lade dem svare på det spørgsmål, der stilles i Lære og Pagter 88:33.
- Brug navnet på en elev i stedet for et stedord i skrifterne. Brug for eksempel navnet på en elev i stedet for ordet *dig* i Lære og Pagter 11:12. (*Bemærk:* Vær forsigtig med vers, der er stilet til bestemte personer og måske ikke gælder i al almindelighed. Brug ikke vers, der forbinder en elev med en synd eller på anden måde gør eleven forlegen).

Krydshenvisninger

- En krydshenvisning er en henvisning til et skriftsted, der forklarer eller uddyber et vers, man studerer. Når du underviser i Lære og Pagter 111:5, kan du for eksempel krydshenvisse til Lære og Pagter 104:78–80 ved at lade eleverne skrive *L&P 104:78–80* i marginen.

- Lær eleverne, hvordan man finder og bruger krydshenvisninger i fodnoterne eller andre opslagsværker om skrifterne.
- Lad eleverne fortælle om, hvordan krydshenvisningen forklarer eller uddyber det vers, de studerer.
- Lad eleverne sammenføje skriftsteds-kæder ved at lade det første skriftsted i en liste krydshenvisse til det andet, det andet til det tredje osv. indtil slutningen, og så lade det sidste skriftsted krydshenvisse til det første.

Afmærk

- Lær eleverne at afmærke vigtige punkter i deres skrifter, så de let kan finde og huske dem.

- Lær eleverne, hvordan man tegner cirkler omkring, understreger eller skraverer ord eller udtryk.

42. Se, den, der omvender sig fra sine synder, ham er de forladt, og jeg, Herren, kommer dem ikke mere i hu.

43. Heraf kan I vide, om et menneske omvender sig fra sine synder: Se, han vil ¹⁰bekende dem og aflægge dem.

42. Se, den, der omvender sig fra sine synder, ham er de forladt, og jeg, Herren, kommer dem ikke mere i hu.

43. Heraf kan I vide, om et menneske omvender sig fra sine synder: Se, han vil ¹⁰bekende dem og aflægge dem.

42. Se, den, der omvender sig fra sine synder, ham er de forladt, og jeg, Herren, kommer dem ikke mere i hu.

43. Heraf kan I vide, om et menneske omvender sig fra sine synder: Se, han vil ¹⁰bekende dem og aflægge dem.

- Lad eleverne tegne en cirkel omkring versnumre, tegne ramme om nogle vers eller tegne en streg i marginen.

8. Mine disciple fordum søgte finde fejl hos hinanden og tilv ikke hinanden af hjertet, og denne grund blev de hjem søgt, revset hårdt.

9. Derfor siger jeg jer, at I skal give hinanden; thi den, som ke ⁴tilgiver sin broder hans synder, står fordømt for Herren; thi i ham hviler en større synd.

10. Jeg, Herren, ⁵tilgiver, hvem g vil, men af jer forlanges det, I tilgiver alle mennesker.

chern unter:

- Tegn en streg fra et ord eller et udtryk, som du har tegnet en cirkel omkring, til et andet.

12. de, der blev ¹²optaget fra jorden og modtaget af mig — en stad, der skal bevares, indtil retfærdighedens dag kommer — en dag, hvorefter (alle hellige mænd) tragtede, men de fandt den ikke på grund af ugudelighed og vederstyggelighed.

13. Og de bekendte, at (de) var fremmede og pilgrimme på jorden.

- Tegn en cirkel om fodnotehenvisningen ud for ordet eller udtrykket i skriftstedet og i fodnoten. Du kan forbinde henvisningen med fodnoten med en streg.
- Skriv noter i marginen.

21. Og nu befaler jeg dig, min tjener Joseph, at omvende dig og at vandre oprigtigere for mig og ikke mere give efter for menneskenes overtalelser.

22. Vær standhaftig i at holde de befalinger, som jeg har givet dig. Og dersom du gør det, giver jeg dig det evige liv, ¹⁸om du end skulle (lide døden).

15 år senere
27 juni 1844

Brug apostlenes og profeternes ord

- Studér ord og belæringer, som har været brugt af generalautoriteterne, især de, som er opretholdt som profeter, seere og åbenbarere, mens du forbereder dine lektioner. Studér regelmæssigt, hvad de siger ved generalkonferencerne. Brug disse belæringer til at hjælpe dine elever til at forstå og anvende skrifterne.
- Læs generalautoriteternes ord og belæringer for dine elever. Stil spørgsmål som f.eks.: »Hvordan hjælper disse ord jer til at forstå de vers, vi studerer?« og »Hvordan hjælper de jer til at forstå, hvordan I kan anvende budskabet i skriftstedet i jeres liv?«
- Lad eleverne skrive i marginerne i deres skrifter korte citater af generalautoriteterne, som du læser op for dem, eller som de selv finder.

Drøft

- Motivér eleverne til at fortælle, hvad de har lært, og hvad de føler med hensyn til skrifterne. Herren har sagt: »Lad ikke alle tale på een gang, men lad een tale ad gangen og de andre lytte til hans ord, således at når alle har talt, alle kunne blive opbygget gennem hinanden, og alle må have lige lejlighed« (L&P 88:122).
- Find ideer til, hvordan du kan indlede en samtale, ved at læse »Stil spørgsmål«, »Sammenlign«, »Lister« og andre metoder i dette afsnit.
- Del klassen op i grupper, og giv hver gruppe noget fra skrifterne, som de kan studere og tale om.
- Inddrag de elever, som normalt ikke siger noget under drøftelserne, ved at bede dem om at fortælle, hvad de føler, eller hvad de mener.
- Forsøg altid at lade samtalerne være positive og opløftende. Når både lærer og elev bestræber sig på at have Helligånden, er det sådan, at »den, der prædiker, og den, der hører, [forstår] hinanden, og begge bliver opbygget og glæder sig med hinanden« (L&P 50:22).

Stil spørgsmål

- Stil spørgsmål, som får dine elever til at kigge i skrifterne efter svarene. Før du underviser i Lære og Pagter 129:1–3, kan du for eksempel bede eleverne om at finde i skrifterne, hvilke to slags engle der findes.
- Stil spørgsmål, som interesserer eleverne, og som de gerne vil kende svarene på. Før du underviser i Lære og Pagter 130:18–19, kan du for eksempel spørge eleverne, hvad vi kan tage med os, når vi dør.
- Stil spørgsmål, som opmuntrer eleverne til at tænke over og anvende skrifterne eller et evangelisk princip. Spørgsmål med svar, der enten er for lette eller for svære, kan frustrere eleverne. Spørgsmål, som kan besvares med *ja* eller *nej* fremmer normalt ikke en samtale.
- Stil spørgsmål, der begynder med *hvem*, *hvad*, *hvornår*, *hvor*, *hvorfor* eller *hvordan*.
- Bed eleverne om at forklare, hvorfor de har svaret, som de har.
- Bed eleverne om at kommentere andre elevers svar.

Sammenlign

- Lad eleverne sammenligne principper eller begivenheder i skrifterne, så de ser, på hvilken måde de ligner hinanden eller adskiller sig fra hinanden. Eleverne kan for eksempel sammenligne konsekvenserne af begær (se L&P 63:16) med konsekvenserne af kærlighed og dyd (se L&P 121:45–46).
- Lad eleverne sammenligne lister (se »Lister« nedenfor). For eksempel kan eleverne opremse forholdene for fortællers sønner (se L&P 76:32–38, 44–48) og forholdene for dem, der arver det celestiale rige (se v. 55–70), og dernæst sammenligne de to lister.
- Lad eleverne se efter ordene *som* eller *ligesom*. Disse ord bruges ofte i skrifterne til at vise, hvordan en ting kan være ligesom en anden. I Lære og Pagter 29:2 siger Frelseren for eksempel, at han vil samle sit folk »ligesom en høne samler sine kyllinger under vingerne.«

Lister

- Nogle gange er det nyttigt at lave en liste over begivenheder eller punkter, I studerer. Du kan skrive en liste, som eleverne kan se, eller lade eleverne skrive listen på et stykke papir eller blot lade dem opstille listen i hovedet. Når I laver en liste, bør I også tale om, hvad I lærer af listen.
- Lad eleverne finde og nedskrive begivenhederne i en historie fra skrifterne, og tal dernæst om, hvad de har skrevet. Eleverne kan for eksempel gennemgå de begivenheder, der førte til synet om de tre herligheds-

grader (se L&P 76:11, 15–19) og synet om åndeverdenen (se L&P 138:1–11). Dernæst kan klassen tale om de handlinger, der kan føre til åbenbaring i vores liv.

- Lad eleverne nævne og tale om årsagerne til, at en person fra skrifterne gjorde det, han gjorde. For eksempel kan eleverne gennemgå de begivenheder, der fik Joseph Smith til at bede i den hellige lund (se Joseph Smith – Historie 1:5–14).
- Nævn og tal om hver del af et evangelisk princip. For eksempel kan eleverne nævne og tale om, hvad de lærer om forsoningen og Herrens kærlighed til os i Lære og Pagter 19:15–20.
- Lad eleverne afmærke eller nummerere i deres skrifter de principper eller begivenheder, der kan opstilles i en liste. I Lære og Pagter 43:25 kan eleverne for eksempel afmærke eller nummerere måder, hvorpå Herren opfordrer mennesker til at omvende sig og komme til ham.

Lær udenad

- Lad eleverne sige ordene i skriftstedet højt nogle gange.
- Lad eleverne nedskrive skriftstedet nogle gange.
- Skriv skriftstedet ned, og lad eleverne gentage det nogle gange. Dæk for eller udvisk nogle få ord, hver gang de gentager det, indtil du har dækket eller udvisket alle ordene.

Brug salmer

- Begynd eller afslut lektionen med at synge en salme, der er med til at underbygge noget fra skriftstedsblokken.
- Bed nogle elever enkeltvis eller grupper af elever om at synge eller spille en salme.
- Lad eleverne i løbet af lektionen synge eller læse ordene fra en salme, der underbygger noget fra en skriftstedsblok. For eksempel kan eleverne synge eller læse »Tjenere for Himlens Konge«, (nr. 164), når du underviser i Lære og Pagter 4:2–3.

Fremvis ting

- Fremvis nogle ting, som er nævnt i skrifterne, og som dine elever måske ikke har set før. For eksempel kan du vise et billede eller en tegning af en le for at hjælpe eleverne til at forstå Lære og Pagter 4:4.
- Fremvis nogle ting, som dine elever har set før, men som forøger deres interesse og forståelse. Når du underviser i Lære og Pagter 88:125, kan du f.eks. fremvise en frakke eller en kappe og fortælle eleverne, at en kåbe i dette vers er ligesom en frakke.

- Lad eleverne tegne ting, der er nævnt i skrifterne (se »Tegn«). Når eleverne har læst Lære og Pagter 27:15–18 kan de for eksempel tegne den rustning, der er beskrevet i disse vers.

Tegn

- Tegn tegninger til dine elever, som kan hjælpe dem til at forstå skriftstedsblokken.
- Lad eleverne tegne tegninger, der viser, hvordan de tror, at personer, ting eller begivenheder i skrifterne kan have set ud. Tegninger hjælper eleverne til at huske på, hvad de har læst og talt om. Vær forsigtig med ikke at gøre eleverne flove, når du beder dem om at tegne.
- Lad eleverne tegne kort, der viser, hvor personerne fra skrifterne boede, hvor de rejste hen, eller hvor begivenhederne fandt sted. Før I studerer Lære og Pagter 98 kan du for eksempel lade en elev tegne et kort, der viser afstanden mellem Ohio og Missouri. Hjælp dem til at forstå, at skønt profeten Joseph Smith var langt fra de hellige i Missouri, åbenbarede Herren for ham de forfærdelige forhold for sit folk.
- Lad eleverne tegne skemaer, der forklarer, hvad der finder sted i en historie, eller som tydeliggør, hvad en eller anden belærer om. Tegn for eksempel et skema, der viser, hvordan hvert embede i præstedømmet omfatter ansvarerne i de mindre embeder. Medtag kun skriftstedsangivelserne, og lad eleverne skrive embederne.

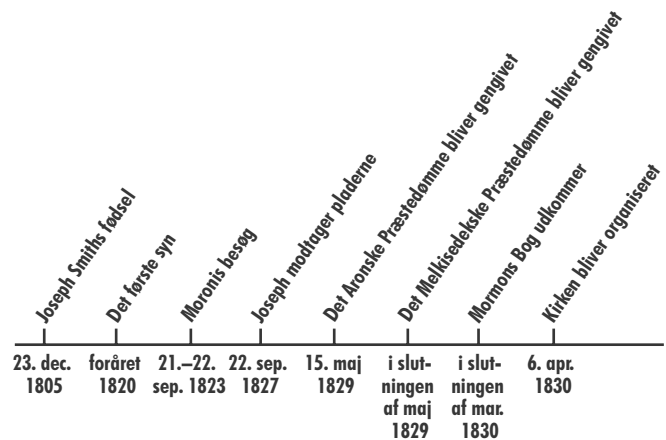
- Lad eleverne tegne skemaer, der viser en række af personer eller begivenheder. Tegn for eksempel et skema, der viser, hvordan præstedømmet blev overdraget fra Adam til Moses.

Præstedømmelinie fra Moses til Adam

L&P 84

- Lad eleverne tegne en tidslinie ved at tegne en linie og skrive datoer og begivenheder langs linien i den rækkefølge, de fandt sted. Lad dem for eksempel tegne en tidslinie, der viser de begivenheder, der førte til Kirkens organisering.

Lav rollespil

- Lad eleverne agere historierne fra skrifterne. Lad dem bruge de ord og handlinger, som personerne i skrifterne brugte.
- Tal om, hvad eleverne følte, eller hvad de lærte, da de så historien blive opført som rollespil.

Se efter

Når du lader eleverne læse skriftsteder, så giv dem på forhånd noget at se efter, mens de læser. Hvis de begynder at læse med et princip eller en detalje i tanker, lægger de mere mærke til det, de læser, og husker mere af det. Du kan lade eleverne se efter:

- Evangeliske principper, illustreret gennem menneskers liv.
- Spørgsmål, der stilles i skrifterne.

- Lister fra skrifterne, som f.eks. kærlighedens egenskaber (se 1 Kor 13).
- Definitioner på ord eller begreber, som f.eks. *Zion* (se L&P 97:21).
- Vanskelige ord eller udtryk, som eleverne måske har svært ved at forstå.
- Billedsprog, sindbilleder og symboler.
- Profetiske uddybninger (for eksempel tekststykker fra Mormons Bog, som begynder med »og således ser vi«).
- Sammenhænge, der forklares med ordene »hvis ... så« (Es 58:13–14).
- Karakteregenskaber, der har Guds behag eller mishag.
- Strukturer (for eksempel pagtsstrukturen i nadverbønerne; se L&P 20:77, 79).

Bemærk: Når du ser udtrykkene »se efter« i dette hæfte, så brug den metode, som er beskrevet her.

Indledning

At *mestre et skriftsted* vil sige at være i stand til at finde skriftsteder, forstå hvad de betyder og anvende dem i sit liv. Mesterskriftstedsprogrammet omfatter 100 skriftsteder (25 for hvert seminarkursus), som eleverne bør »mestre«. Som lærer bør du hjælpe eleverne med at lære disse vers ved at gennemgå dem i klassen og opmuntre eleverne til selv at lære dem.

Din succes afhænger i høj grad af din indstilling. For eksempel vil eleverne med større sandsynlighed lære disse vers, hvis du har lært dem, og hvis de fornemmer, at du forventer af dem, at de gør det. Brug tilstrækkelig af klassetiden til at hjælpe eleverne med at mætte sig med Kristi ord, granske dem og anvende dem i deres liv.

Mesterskriftstederne bør supplere dit daglige studium af skrifterne, ikke tage dets plads. Brug ikke så megen tid på mesterskriftstederne, at det overskygger det almindelige pensum. Lærere i hjemmestudieprogrammet bør være særlig forsigtige med, at den ugentlige klasse ikke bliver til en ugentlig skriftstedsjagt. Du kan:

- Præsentere mesterskriftstederne, efterhånden som de forekommer i de almindelige lektioner.
- Afsætte en del af én dag om ugen, eller lidt tid hver dag, til at øve mesterskriftstederne.
- Lære et mesterskriftsted udenad i klassen mindst én gang hver anden måned.
- Arbejde på mesterskriftstederne, når en lektion er kortere end planlagt.
- Lade eleverne planlægge andagter omkring mesterskriftstederne.
- Sætte opslag på opslagstavlen baseret på mesterskriftsteder.

Præsident Howard W. Hunter, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolv Apostles Kvorum, har sagt: »Vi håber ikke, at nogen af jeres elever forlader klasseværelset bange eller forlegne eller flove over, at de ikke kan finde den hjælp, de har brug for, fordi de ikke kender skrifterne godt nok til at kunne finde de relevante skriftsteder« (*Eternal Investments*, tale, holdt for religionslærere, 10. feb. 1989, s. 2).

Ideer til, hvordan man kan hjælpe eleverne med at finde mesterskriftsteder

- Vis eleverne indholdsfortegnelsen i Bibelen, Mormons Bog og Den Kostelige Perle som hjælp til, hvordan man kan finde mesterskrifter.
- Lad eleverne lære skriftstedsangivelserne, de vigtigste ord eller udtryk fra mesterskriftstederne udenad.

- Giv eleverne et spor, og lad dem finde mesterskriftstederne. Du kan give dem ord eller udtryk eller vise dem en ting eller et billede.
- Gennemgå de vers, som dine elever har lært de forrige år, så de kender alle 100 mesterskriftsteder, når de er færdige med seminar.

Ideer til, hvordan man kan hjælpe eleverne til at forstå mesterskriftsteder

- Læs versene sammen med eleverne, og hjælp dem til at forstå vanskelige ord eller udtryk (se afsnittene »Forstå skrifterne« i elevhæftet).
- Forklar skriftstederne ved hjælp af undervisningsforslagene i dette hæfte og øvelserne i elevhæftet.
- Lær eleverne, hvordan man finder andre skriftsteder, der er med til at forklare principperne i mesterskriftstederne (se »Hjælpkilder til studium af skrifterne«, s. 11–12). De kan skrive krydshenvisninger i marginerne i deres skrifter.
- Vis eleverne forskellige måder at afmærke skrifterne på (se »Afmærk« under »Metoder til undervisning i skrifterne«, s. 286–290).
- Stil spørgsmål om versene. Spørg for eksempel eleverne om, hvem der taler, til hvem, hvad hovedbudskabet er, og hvad den, der tales til, måske føler.
- Tal om den historiske baggrund (personerne, stedet og tiden) for mesterskriftstederne.
- Lad eleverne kigge i kapitlerne og versene før og efter mesterskriftstedet og således se mesterskriftstedet i den rette sammenhæng.
- Lad eleverne fortælle, hvordan de kan bruge versene, hvis de skulle undervise andre i evangeliet.
- Lad eleverne omskrive versene med deres egne ord, skrive spørgsmål til versene eller tegne tegninger om noget i versene.
- Motivér eleverne til at lære mesterskriftstederne udenad og at skrive eller fremsige dem fra hukommelsen.

Ideer til, hvordan man kan hjælpe eleverne til at anvende mesterskriftsteder

- Lad eleverne skrive, hvad de mener, at mesterskriftstederne betyder. Tal om, hvordan versene kan hjælpe eleverne til at finde svar på deres spørgsmål og problemer (se »Når du har læst« på side 5 i elevhæftet).
- Hjælp eleverne med at se efter årsagssammenhænge.
- Lad eleverne holde korte taler i klassen ved hjælp af mesterskriftsteder. Motivér dem til at bruge versene, når de holder taler i Kirken.

- Spørg eleverne, hvordan de kan bruge et mesterskriftsted, hvis de skal undervise nogen i evangeliet.
- Lad eleverne fortælle, hvordan versene er blevet brugt i taler, som de har hørt i Kirken eller til generalkonference.
- Foreslå eleverne, at de lærer deres familie mesterskriftsteder til familieaften.
- Lad eleverne lave skilte om versene til deres hjem eller klasseværelset.
- Del klassen op i to grupper. Lad hver gruppe skrive nogle problemer eller spørgsmål, som kan besvares ved hjælp af mesterskriftsteder. Lad grupperne bytte besvarelser og finde nogle mesterskriftsteder, der besvarer den anden gruppes problem eller spørgsmål.

Konklusion

Ældste A. Theodore Tuttle, der var medlem af De Halvfjerds, har sagt:

»Kun få faktorer fremmer åndelig udvikling mere end studium af skrifterne. Frelseren har sagt: »Den, som har skrifterne, lad ham ransage dem og se ... « (3 Nephi 10:14). Herren har lovet, at hvis I vil ransage, skal I få forunderlige åndelige sandheder at se, som vil overtale jer til at vende jer til Kristus som jeres store forbilleder. I bliver styrket i jeres ønske om at indgå pagter med Herren, at modtage ordinancerne og at tjene« (*Den danske Stjerne*, okt. 1984, s. 46).

Audiovisuelle hjælpemidler

Du kan bruge billeder, lyd- og videobånd som hjælp til at undervise i mesterskriftsteder. Vis et billede, eller afspil et bånd, der har forbindelse til et vers, lad eleverne finde verset og derefter tale om det som klasse. Eller giv eleverne nogle aviser, og giv dem fem minutter til at finde så mange overskrifter, artikler og billeder som muligt, som har forbindelse til versene. Du kan lave den samme øvelse ved at bruge lyd- eller videoptagelser af nyheder, musik og andre ting.

Bemærk: Brug ikke visuelle og auditive hjælpemidler, som er vovede, vulgære eller upassende for en seminarklasse. Vær også omhyggelig med at undgå at overtræde ophavsretslovene (se »Videocassettes«, *CES Policy Manual* (International), 1998, katalognummer 34830).

Opslagstavler

Opslagstavler eller skilte lader dig fremhæve mesterskriftsteder dagligt. Lav en opslagstavle til mesterskriftsteder ved årets begyndelse, og ajourfør det med de mesterskriftsteder, der lægges vægt på hver uge. Eller lav en »gåde-opslagstavle«, og hæng et nyt spor op hver dag for det mesterskriftsted, der fremhæves den pågældende uge. Lad eleverne nedskrive deres gæt og aflevere dem.

Skriftstedskæder

Hjælp eleverne med at sammenføje skriftstedskæder ved at vælge fire eller fem skriftsteder, der har forbindelse til et mesterskriftsted. Lad det første krydshenviser til det andet, det andet til det tredje osv. indtil slutningen, og så lade det sidste skriftsted krydshenviser til det første. Brug skriftsteder, der indgår i den daglige eller ugentlige lektion, eller find dem i fodnoterne eller i *Guide til skrifterne*. Tegn en cirkel om mesterskriftstedet i *Guide til skrifterne* som en påmindelse om, hvor kæden begynder.

Problemløsning

En måde, hvorpå man kan hjælpe eleverne til at påskønne skrifterne, er at hjælpe dem til at anvende dem i deres liv. Når eleverne stiller spørgsmål i klassen eller kommer til dig med problemer, så hjælp dem med at finde svar i skrifterne. Brug om muligt mesterskriftstederne. Vær opmærksom på problemer eller situationer, hvor bestemte skriftsteder kan anvendes, og brug dem som eksempler i klassen. Stil en æske frem i klassen til spørgsmål. Del spørgsmålene ud blandt eleverne, og lad dem finde svarene i skrifterne. Skriv nogle mesterskriftsteder på tavlen. Lad eleverne vælge det skriftsted, der besvarer spørgsmålet, og fortæl hvorfor.

Elevtaler

Bed eleverne om at holde taler, baseret på mesterskriftsteder. Lad dem forberede sig i klassen eller hjemme. Udover mesterskriftstederne kan de bruge *Guide til skrifterne* og personlige oplevelser til hjælp i deres forberedelse. Hver tale bør have en indledning, mesterskriftstedet, en historie eller et eksempel og et vidnesbyrd om det princip, der undervises i.

Tankevækkere

I et hjørne af tavlen skriver du *Skrifterne rummer svaret*. Under dette skriver du hver dag et nyt spørgsmål og et mesterskriftsted, der rummer svaret. Du kan for eksempel skrive: *Hvad kan jeg gøre for at forberede mig på min mission?* (Se *Alma* 37:35). Efterhånden som året går, kan du bede eleverne om at komme med spørgsmålene og svarene.

Ugens skriftsted

Vælg et skriftsted, og henled opmærksomheden på det på forskellige måder ugen igennem:

- Læs det som klasse hver dag.
- Lad en elev læse det under andagten.
- Hæng det op på en opslagstavle.
- Lad eleverne skrive det hver dag.
- Lad eleverne lære en del af det udenad hver dag.

Rollespil

Rollespil vil sige, at man lader eleverne agere historier eller scener, der skildrer et princip. Lad eleverne agere scener, der illustrerer mesterskrifter. Du kan dele klassen op i grupper, tildele dem nogle mesterskriftsteder og give dem fem minutter til at planlægge et rollespil. Lad dem vise deres rollespil for klassen og bede klassen om at gætte, hvilket mesterskriftsted, de agerer.

Skriftlige opgaver

Skriftlige opgaver, som eleverne kan lave i klassen eller hjemme eller som en del af deres personlige studium, kan være en effektiv måde at mestre skriftsteder på. Disse kan bl.a. være spørgsmål, ordsøgninger, udfyldningsopgaver eller indlæringsøvelser, som man selv kan finde ud af. Bemærk, at mange af de undervisningsmetoder, der er beskrevet i dette afsnit, kan tilpasses og bruges som skriftlige opgaver.

Navneerstatning

Motivér eleverne til at erstatte navnet på personerne i mesterskriftstederne med deres eget navn. Dette hjælper eleverne til at gøre skriftstedet personligt. (*Bemærk:* Vær forsigtig med vers, der er stilet til bestemte personer og måske ikke gælder i al almindelighed. Brug ikke vers, der forbinder en elev med en synd eller på anden måde gør eleven forlegen).

Forstå vers og ord

Lad eleverne opsummere mesterskriftstederne, men være forsigtige med ikke at ændre meningen. Eller motivér eleverne til at se efter ord eller udtryk, som ændrer meningen, hvis de udelades. Tal om, hvilke ord der er vigtigst, hvis verset blev forkortet til otte ord eller færre.

Kapitel- eller afsnitoverskrifter

Stil spørgsmål om kapitel- eller afsnitoverskrifterne for at hjælpe eleverne til at forstå mesterskriftstederne i den rette sammenhæng.

Find nøgleord

Lad eleverne tegne en cirkel omkring eller understrege de ord, de mener er vigtigst i et mesterskriftsted. Hvis det er relevant, kan du på forhånd fortælle, hvor mange nøgleord de skal finde.

Personlig anvendelse

Stil eleverne spørgsmål om måder, hvorpå de kan anvende mesterskriftstederne i deres eget liv. Vælg spørgsmål, der hjælper dine elever til at finde ud af, hvad de føler med hensyn til lærdommene. Spørg dem om bestemt principper, såvel som det, der gør indtryk på dem ved versene. Bed dem om at skrive på et stykke papir, hvad de kan gøre for bedre at efterleve de principper, der undervises i.

Skriv spørgsmål

Lad eleverne læse mesterskriftsteder og skrive spørgsmål til begreber, de ikke forstår.

Kryds og tværs

Lav en kryds og tværs eller en ordsøgning ved hjælp af nøgleord eller begreber fra mesterskriftstederne. Du kan bruge skriftstedsangivelser eller sammendrag som ledetråde. Hvis du har andenårs-, tredjeårs eller fjerdeårselever, kan du medtage mesterskriftsteder fra tidligere år.

Sandt eller falsk

Giv eleverne et udsagn, der er enten sandt eller falsk. Lad dem bevise, om udsagnet er sandt eller falsk ved hjælp af det relevante mesterskriftsted. Du kan for eksempel sige: »Helligånden har et legeme af kød og ben« (Falsk; se L&P 130:22–23).

Sæt læreren til vægs

Lad eleverne prøve at sætte dig som lærer til vægs. Giv hver elev et kort med et mesterskriftsted på. Du kan skrive ordene fra skriftstedet, eller placere det i en historisk, doktrinær, forkyndende eller personlig sammenhæng. Lad eleverne læse deres kort, og så nævner du skriftstedsangivelsen. Hvis du klarer det, får du et point. Hvis ikke, får klassen et point. Du kan løbende føre regnskab med pointene gennem året.

Skriftstedsjagt

Nævn et mesterskriftsted, og se, hvor hurtigt eleverne kan finde det i deres skrifter. Giv eleverne angivelserne, vigtige udtryk eller en beskrivelse af verset. Du kan også lære eleverne rækkefølgen af bøger ved at nævne en bog og lade dem finde den i deres skrifter. *Bemærk:* Ikke alle eleverne lærer lige godt ved hjælp af konkurrencer. Lad ikke konkurrencer bortlede opmærksomheden fra ånden i din evangeliske undervisning.

Gæt og grimasser

Del eleverne op i grupper, og tildel hver gruppe hver deres mesterskriftsted. Lad hver gruppe tænke på en situation, der illustrerer deres vers. Efter en passende forberedelsestid lader du dem agere deres situationer uden at tale. Lad resten af klassen forsøge at gætte det skriftsted, der illustrerer hver situation.

Korisk fremsigelse

Læs et skriftsted højt igen og igen som klasse. Lad eleverne lukke deres skrifter, når de fornemmer, at de kan fremsige det uden at kigge. Bed nogle af eleverne om fremsige skriftstedet for klassen, når de har lært det udenad.

Prøver

Brug prøver til at motivere eleverne til at lære mesterskriftsteder udenad. Overvej at bruge deres prøveresultater som en del af deres karakterer eller som ekstra anerkendelse. Du kan:

- lade eleverne skrive skriftstedet ud fra hukommelsen.
- lade dem fremsige skriftstedet for dig eller for en anden elev.

- give dem kopier af verset med manglende ord og lade dem skrive de manglende ord.
- blande ordene i verset og lade dem ordne ordene i den rigtige rækkefølge.
- give dem det første bogstav i hvert ord og lade dem skrive skriftstedet færdig.
- give klassen en mundtlig eksamen. Lad en elev nævne det første ord (eller udtryk) i verset, og vælg dernæst en anden elev til at nævne det næste ord, osv.

Linie på linie

Del et skriftsted op i sætninger. Lad klassen gentage den første sætning, indtil de kan fremsige den. Føj den anden sætning til, og lad dem gentage sætningerne, indtil de kan fremsige dem begge. Føj den tredje sætning til, osv. Lad dem øge tempoet, når de fremsiger de sætninger, de allerede har lært, og sænke tempoet, når de fremsiger nye sætninger.

Udvisk nogle ord ad gangen

Skriv mesterskriftstedet på tavlen. Lad klassen fremsige det nogle gange. Udvisk to eller tre ord, og lad klassen fremsige det igen. Gentag processen, indtil du har visket alle ordene ud, og klassen kan fremsige hele skriftstedet.

»Adam faldt, for at menneskene kunne blive til,
og menneskene er til for at kunne nyde glæde«
(2 Nephi 2:25).

»Adam   for at   kunne   ,
og   er til for at   nyde   «
(2 Nephi 2:25).

Første bogstav

Skriv mesterskriftstedet på tavlen. Lad klassen fremsige det nogle gange. Udvisk alt andet end det første bogstav i hvert ord, og lad eleverne fremsige skriftstedet ved hjælp af bogstaverne som påmindelse. Når de har lært det udenad, så visk alle bogstaver ud, og lad dem fremsige det en sidste gang.

»Adam faldt, for at menneskene kunne blive til,
og menneskene er til for at kunne nyde glæde«
(2 Nephi 2:25).

»A   f   , f   a   m   k   b   t   ,
o   m   e   t   f   a   k   n   g   «
(2 Nephi 2:25).

LISTER OVER MESTERSKRIFTSTEDER

Mormons Bog	Det Gamle Testamente	Det Nye Testamente	Lære og Pagter
1 Nephi 3:7	Moses 1:39	Matt 5:14–16	JS-H 1:15–20
1 Nephi 19:23	Moses 7:18	Matt 6:24	L&P 1:37–38
2 Nephi 2:25	Abraham 3:22–23	Matt 16:15–19	L&P 8:2–3
2 Nephi 2:27	1 Mos 1:26–27	Matt 25:40	L&P 10:5
2 Nephi 9:28–29	1 Mos 39:9	Luk 24:36–39	L&P 14:7
2 Nephi 28:7–9	2 Mos 20:3–17	Joh 3:5	L&P 18:10, 15–16
2 Nephi 32:3	2 Mos 33:11	Joh 7:17	L&P 19:16–19
2 Nephi 32:8–9	3 Mos 19:18	Joh 10:16	L&P 25:12
Jacob 2:18–19	5 Mos 7:3–4	Joh 14:15	L&P 58:26–27
Mosiah 2:17	Jos 1:8	Joh 17:3	L&P 58:42–43
Mosiah 3:19	Jos 24:15	ApG 7:55–56	L&P 59:9–10
Mosiah 4:30	1 Sam 16:7	Rom 1:16	L&P 64:9–11
Alma 32:21	Job 19:25–26	1 Kor 10:13	L&P 64:23
Alma 34:32–34	Sl 24:3–4	1 Kor 15:20–22	L&P 76:22–24
Alma 37:6–7	Ordsp 3:5–6	1 Kor 15:29	L&P 82:3
Alma 37:35	Es 1:18	1 Kor 15:40–42	L&P 82:10
Alma 41:10	Es 29:13–24	Ef 4:11–14	L&P 84:33–39
Helaman 5:12	Es 53:3–5	2 Thess 2:1–3	L&P 88:123–124
3 Nephi 11:29	Es 55:8–9	2 Tim 3:1–5	L&P 89:18–21
3 Nephi 27:27	Jer 16:16	2 Tim 3:16–17	L&P 121:34–36
Ether 12:6	Ez 37:15–17	Hebr 5:4	L&P 130:18–19
Ether 12:27	Dan 2:44–45	Jak 1:5–6	L&P 130:20–21
Moroni 7:16–17	Amos 3:7	Jak 2:17–18	L&P 130:22–23
Moroni 7:45	Mal 3:8–10	Åb 14:6–7	L&P 131:1–4
Moroni 10:4–5	Mal 3:23–24	Åb 20:12–13	L&P 137:7–10

Indledning

I 1993 sagde ældste Boyd K. Packer, der på daværende tidspunkt var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, til lærerne i Kirkens Uddannelsessystem, at de sammen med en kort oversigt over det emne, der skal studeres, skulle give en oversigt over frelsesplanen ved begyndelsen af hvert skoleår:

»En kort oversigt over ›saliggørelsens plan‹ (som er mit valg, min yndlingstitel, når man taler om planen) vil, hvis den gives helt i begyndelsen og lejlighedsvis bliver omtalt, være af umådelig stor værdi for jeres elever.

Jeg har en opgave til jer ... I skal forberede en kort sammenfatning eller oversigt over saliggørelsens plan – frelsesplanen. Giv den form som en ramme, inden for hvilken jeres elever kan organisere de sandheder, I fortæller dem om.

I begyndelsen tror I måske, at det er en enkel opgave. Jeg forsikrer jer om, at det er det ikke. Det er bemærkelsesværdig vanskelig at opnå korthed og enkelthed. I begyndelsen bliver I fristet til at tage for meget med. Planen i sin fylde omfatter alle evangeliske sandheder ...

Dette kan blive den vanskeligste og helt sikkert den mest berigende opgave i jeres undervisningskarriere.

Jeres oversigt over saliggørelsens plan bør blot være et hastigt blik hen over den åbne skriftrulle af sandheder. Jeres elever kan herefter finde sig selv i forhold til planen ...

Jeg vil give jer skelettet til planen som en begyndelse, men I må selv samle resten af rammen.

De væsentlige bestanddele af *saliggørelsens store plan*, *forløsningsplanen*, *frelsesplanen* er disse:

- ›Førjordisk tilværelse
  - Åndelig skabelse
  - Handlefrihed
  - Krigen i himlen
- Fysisk skabelse
- Faldet og livet som dødelig
  - Principperne og ordinancerne i Jesu Kristi evangelium (de første principper: Tro på Herren Jesus Kristus, omvendelse, dåb ...)
- Forsoningen
- Livet hinsides graven
  - Åndeverdenen
  - Dommen
  - Opstandelsen«

(*The Great Plan of Happiness* [tale, holdt for religionsundervisere ved et symposium om Lære og Pagter/Kirkens historie, Brigham Young University, den 10. aug. 1993], s. 2–3; eller *Charge to Religious Educators*, 3. udg., 1994, s. 113–114).

Følgende oplysninger er medtaget for at hjælpe jer til yderligere at forstå saliggørelsens store plan og udarbejde jeres oversigt. I kan blive fristet til at give mere af frelsesplanen end den korte oversigt, som ældste Packer anbefalede. Modstå denne fristelse, og husk på, at mange af detaljerne ved planen bliver omtalt i forbindelse med jeres studium af Lære og Pagter. Efterhånden som I underviser i disse principper i løbet af skoleåret, kan I overveje at henvise til jeres oversigt over frelsesplanen.

Frelsesplanen er som et skuespil i tre akter

I en tale til en fireside i 1995 for unge voksne, sagde præsident Boyd K. Packer, der er fungerende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Vores jordiske livs forløb fra fødsel til død er i overensstemmelse med den evige lov og følger en plan, der er beskrevet i åbenbaringerne som saliggørelsens store plan. Det ene begreb, den ene sandhed, jeg gerne vil indprente i jeres sind, er denne: Der er tre dele i planen. I befinder jer i den anden eller den midterste del, den, hvor I vil blive prøvet af fristelser, af prøvelser, måske af tragedie. Hvis I forstår det, vil I bedre blive i stand til at forstå livet og modstå tvivlens og fortvivlelsens og nedtrykthedens sygdom.

Forløsningsplanen kan med sine tre inddelinger sammenlignes med et storslået skuespil i tre akter. Første akt har titlen ›Den førjordiske tilværelse‹. Skrifterne beskriver den som vores første prøvestand (se Jud 1:6; Abraham 3:26, 28). Anden akt, fra fødslen til opstandelsen, er ›Den anden prøvestand‹. Og tredje akt kaldes ›Livet efter døden‹ eller ›Evtigt liv‹.

I jordelivet er vi ligesom skuespillere, der kommer ind i et teater, netop som tæppet går op for anden akt. Vi er gået glip af første akt. Stykket har mange intriger, som er vævet ind i hinanden og gør det vanskeligt at finde ud af, hvem der har med hvem at gøre, og hvad der har med hvad at gøre, hvem der er heltene, og hvem der er skurkene. Det bliver yderligere kompliceret, fordi vi ikke kun er tilskuere, vi er blandt de medvirkende på scenen, lige midt i det hele!« (*The Play and the Plan* [CES-fireside for unge voksne, den 7. maj 1995], s. 1–2).

Førjordisk tilværelse

Før vores jordiske fødsel boede vi hos vor himmelske Fader (se Job 38:4–7; Jer 1:5; Abraham 3:21–23). Vor himmelske Fader er et herliggjort, fuldkomment, celestialt væsen med et legeme af kød og ben (se L&P 130:22). Profeten Joseph Smith har sagt: »Gud selv var engang som vi er nu og er et ophøjet menneske og sidder på sin trone i hine himle!« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 143).

Vor himmelske Fader er fader til vores åndelige legeme (se 4 Mos 16:22; ApG 17:29; Hebr 12:9; Moses 3:5). Han besidder en fylde af alle guddommelige egenskaber og glæder, og han ønsker, at hans børn skal blive som han (se Matt 5:48; 2 Nephi 9:18; Moses 1:39).

Åndelig skabelse

Abraham så, at alle vor himmelske Faders børn var »intelligenser« eller ånder, som var blevet organiseret før verden blev til (se Abraham 3:18–23). Præsident Packer har sagt: »Mænds og kvinders ånder er evige (se L&P 93:29–31; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 158, 249). Alle er sønner og døtre af Gud og boede i en førjordisk tilværelse som hans åndelige børn (se 4 Mos 16:22; Hebr 12:9; L&P 76:24). Hver persons ånd er i den pågældende persons, det være sig mand eller kvindes, jordiske billede (se L&P 77:2; 132:63; Moses 6:9–10; Abraham 4:27). Alle er i vore himmelske forældres billede« (*The Play and the Plan*, s. 3).

I »Familien: En proklamation til verden« har Det Første Præsidentskab udtalt: »Alle mennesker – mænd og kvinder – er skabt i Guds billede. Hver enkelt er en højt elsket søn eller datter af himmelske forældre, og som sådan besidder hver enkelt guddommelige egenskaber og muligheder. En persons køn er et fundamentalt særkende ved den enkeltes førjordiske, jordiske og evige identitet og hensigt« (*Stjernen*, juni 1996, s. 10; se også L&P 29:31–32; Moses 3:5; *Det Gamle Testamente: 1 Mosebog – 2 Samuel* [Religion 301, elevens hæfte, 1987], s. 32).

Handlefrihed

1. Alle væsener er underlagt guddommelig lov, og lydighed over for den bringer velsignelser. Ulydighed resulterer i lidelse og fordømmelse.
2. Hvert menneske har den guddommelige gave, der består af frihed til at vælge godt eller ondt. Et menneske kan tilbede hvordan, hvor eller hvad han eller hun ønsker, men kun ved at lære og adlyde celestiale love kan han eller hun blive ophøjet.
3. Mennesket kan kun vælge og handle for sig selv i takt med, at det opnår kundskab om godt og ondt og bliver påvirket af det ene eller det andet« (»Basic Doctrine«, *Charge to Religious Educators*, 3. udg., 1994, s. 85).

Det er nødvendigt at udøve vores handlefrihed på rette måde for at kunne blive som Gud (se 2 Nephi 2:14–16). Der er imidlertid nogle konsekvenser ved at give os mulighed for at vælge. Ligeså nødvendig som handlefrihed er for vores vækst, var det uundgåeligt, at vi ikke altid ville vælge det rette. Apostlen Paulus har skrevet: »Alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud« (Rom 3:23). Denne konsekvens var ventet, og der var taget højde for den i den plan, som Faderen præsenterede for sine børn i et førjordisk råd.

Det store råd og krigen i himlen

Efter at vor himmelske Fader havde givet os åndelige legemer i denne førjordiske tilstand, var vi mere ligesom han er, men vi manglede stadig mange nødvendige egenskaber. Han er et ophøjet og fuldkomment væsen med et herliggjort fysisk legeme; det var vi ikke. Faderen kaldte sine børn sammen i et stort råd i himlen og præsenterede sin plan for, hvordan han ville hjælpe os til at blive som han er (se Moses 4:1–4; Abraham 3:22–27).

Præsident Packer har sagt:

»I Gudernes råd blev den evige Faders plan godkendt (se Alma 34:9; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 422). Planen indebar, at der skulle skabes en jord, hvorpå hans børn ville modtage et fysisk legeme og ville blive prøvet i forhold til hans befalinger (se Moses 6:3–10, 22, 59; Abraham 3:24–25; 4:26–27). Hver eneste ånd i den førjordiske tilværelse fik muligheder for at lære og vise lydighed. Hver eneste fik handlefrihed (se Alma 13:3–5).

Der blev kaldt sammen til et stort råd i himlen (se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 422, 432). Den guddommelige plan nødvendiggjorde, at én skulle sendes som en frelser og forløser for at opfylde Faderens plan. Den evige Faders førstefødte, Jahve, meldte sig frivilligt og blev udvalgt (se Moses 4:1–2; Abraham 3:19, 22–27).

De fleste støttede dette valg. Andre gjorde oprør, og der blev en krig i himlen. Satan og de, som fulgte ham i oprøret mod Faderens plan, blev kastet ud og nægtet jordelivet (se Åb 12:7–13; L&P 29:36; 76:28; Moses 4:3).

De, som bestod deres første prøvestand (I er blandt dem), skulle i tilgift have et fysisk legeme og fik lov til at bo på jorden i denne planlagte anden prøvestand (se Abraham 3:26). Hver enkelt fik tildelt bestemte tider og grænser for, hvor de skulle bo (se 5 Mos 32:8; ApG 17:26). Nogle blev forudordnet til at blive profeter (se Alma 13:7–9; Abraham 3:23; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 442)« (*The Play and the Plan*, s. 3; se også *Guide til skrifterne*, »Krigen i himlen«).

Fysisk skabelse

Den fysiske skabelse af himlene, jorden og alt derpå var endnu et nødvendigt skridt på vejen for at hjælpe os til at blive som vor himmelske Fader (se Moses 1:33–39; Abraham 3:24–26). Da Gud havde skabt jorden, var den »såre god« (Moses 2:31) og et smukt sted med overflod (se 1 Mos 1–2; Moses 2; 3:7–25; Abraham 4–5; se også L&P 59:16–20; *Det Gamle Testamente: 1 Mosebog – 2 Samuel*, s. 25–34).

Præsident Packer har sagt: »En jord blev derpå organiseret (se Abraham 5:4). Adam og Eva, som var i en paradisisk tilstand, blev den første mand og den første kvinde

(se Moses 1:34; 3:7; 4:26; 6:3–10, 22, 59). De blev gift for evigt og fik befalinger (se Moses 3:23–25). De var i en uskyldig tilstand og kendte ikke til synd (se 2 Nephi 2:23)« (*The Play and the Plan*, s. 3).

Faldet og livet som dødelig

Adams og Evas fald var det næste skridt i saliggørelsens store plan. Faldet medførte jordelivets tilstande, heriblandt åndelig og fysisk død (se 2 Nephi 2:19–25; Alma 42:1–10). Jordelivet er nødvendigt, for at vi kan blive som Gud. Det giver os mulighed for at få et fysisk legeme og for at fortsætte med at udvikle os og lære ved at have frihed til at vælge at følge Guds råd eller Satans fristelser (se Alma 42:1–12; L&P 29:36–43; Moses 5:9–12). Det er ved de valg, vi træffer, at vi beviser os selv (se Abraham 3:25; se også *Det Gamle Testamente: 1 Mosebog – 2 Samuel*, s. 37–41).

Præsident Packer har omtalt denne metafor af et billede på tilværelsen som et skuespil i tre akter (se s. 297) og har givet følgende råd om vores jordiske tilstand:

»Som en del af den evige plan er vores erindring om vores førjordiske tilstand, første akt, blevet dækket af et slør. Eftersom vi kommer ind i jordelivet ved begyndelsen af anden akt uden nogen erindring om første akt, er det ikke noget under, at det er vanskeligt at forstå, hvad der foregår.

Dette hukommelsestab giver os en ny begyndelse. Den er ideel for prøven. Den sikrer vores personlige handlefrihed og gør os fri til at træffe valg. Mange valg skal træffes udelukkende ved tro. Alligevel har vi med os en skjult kundskab om vores førjordiske liv og vores status som efterkommere af udødelige forældre.

I er født i uskyld, for »hver menneskeånd var uskyldig i begyndelsen« (L&P 93:38), og I har en indbygget fornemmelse af, hvad der er rigtigt og forkert, for skrifterne fortæller os i Mormons Bog, at vi »er blevet tilstrækkeligt undervist, så [vi] kender godt fra ondt« (2 Nephi 2:5) ...

Hvis I forventer kun at finde ro og fred og lyksalighed i anden akt, bliver I med sikkerhed skuffet. I kommer kun til at forstå lidt af det, der foregår, og hvorfor det tillades, at tilstandene er, som de er.

Husk på, at vendingen, »Og de levede lykkeligt til deres dages ende«, aldrig er blevet skrevet ind i anden akt. Denne replik tilhører tredje akt, hvor mysterierne er løst og alt er bragt i orden ...

Først når I kan se dette storslåede dramas evige natur i det rette perspektiv, kan I se fornuften i livets uretfærdigheder. Nogle bliver født med så lidt og andre med så meget. Nogle bliver født i fattigdom, med handicap, med smerte, med lidelse. Nogle oplever for tidlig død, endog uskyldige børn. Der er naturens brutale, utilgivende kræfter og brutaliteten mennesker imellem. Vi har set en masse af det for nylig.

Gå ikke ud fra, at Gud med vilje er årsag til det, som han i sin egen hensigt tillader. Når I kender planen og hensigten med det hele, er selv dette tegn på en kærlig Fader i himlen.

Der findes i nogen grad et manuskript til dette storslåede skuespil, alle tiders drama ...

Dette manuskript er, som I allerede burde vide, skrifterne – åbenbaringerne. Læs dem. Studér dem ...

Skrifterne taler sandt. Af dem kan I lære nok om alle tre akter til, at I kan orientere jer og få vejledning i jeres liv. De åbenbarer, at »I var også i begyndelsen hos Faderen; det, som er ånd, endog sandhedens ånd;

og sandhed er kundskab om tingene, som de er, som de var, og som de skal blive« (L&P 93:23–24).

Første, anden og tredje akt« (*The Play and the Plan*, s. 2).

Kirkens mission og evangeliets principper og ordinancer

Adams og Evas fald var ikke en fejl eller en overraskelse. Hvis de ikke havde valgt at blive jordiske, kunne hverken de eller resten af vor himmelske Faders børn få fremgang og blive som Gud (se 2 Nephi 2:22–25). Faldet var en nødvendig del af planen, men der er nogle negative konsekvenser, som vi har brug for at blive frelst fra (se uddybningen af 1 Mos 3:19 i *Det Gamle Testamente: 1 Mosebog – 2 Samuel*, s. 40).

Jesu Kristi evangelium giver hele menneskeheden mulighed for at blive frelst i Guds nærhed og blive ligesom han, hvis de vil (se 2 Nephi 31:10–21; Mosiah 3:19; Alma 7:14–16; 3 Nephi 27:13–22; Moses 5:9; 4. trosartikel; se også uddybningen af 1 Mos 4:1 i *Det Gamle Testamente: 1 Mosebog – 2 Samuel*, s. 49–50). Hvis vi nægter at følge planen og ikke accepterer Jesu Kristi forsoning, kan vi ikke blive forløst fra vore synder og blive fuldkommengjort (se Mosiah 2:36–39; 4:1–12; Alma 11:40–41; L&P 29:43–44).

I alle uddelinger er der blevet sendt profeter ud for at undervise Guds børn på jorden i evangeliet. Jesu Kristi Kirke er blevet oprettet i disse sidste dage for at indbyde alle til at komme til Kristus ved at forkynde evangeliet for verden, fuldkommengøre de hellige og forløse de døde (se Amos 3:7; Ef 4:11–15; L&P 1:4–23; 110:11–16; 138; 5. og 6. trosartikel).

Forsoningen

På grund af Adams og Evas fald skal vi alle dø (den fysiske død). Vi er alle blevet forstødt fra Guds nærhed og kan ikke komme tilbage til ham ved vores egen indsats (åndelig død), og vi lever alle i en verden med arbejde, synd og sorg. Jesu Kristi forsoning tilvejebringer opstandelse for hele menneskeheden ved hjælp af udødelige legemer, og overvinder dermed den fysiske død. Forsoningen sikrer også,

at hele menneskeheden bliver forløst fra faldet og bragt tilbage til Guds nærhed i deres opstandne tilstand til dommen, og overvinder dermed den første åndelige død (se 2 Nephi 9:15, 21–22; Helaman 14:16–18; Guide til skrifterne, »Forsoningen«). På grund af forsoningen kan vi også, hvis vi omvender os, blive rensset fra vore personlige synder og ændret fra vores faldne tilstand og blive som Gud, vor Fader (se 2 Nephi 2:5–10; 9:4–14, 19–27; Alma 7:11–13; 12:32–34; 34:8–16; 42:11–28; L&P 19:16–19; 3. trosartikel; se også »Det store råd og krigen i himlen«, s. 298).

Intet almindeligt menneske kunne have tilvejebragt opstandelsen og sonet for hele menneskeheden synder. Kun én, som havde magt over døden og kraften ved et syndfrit liv, kunne have gjort det. Det krævede et offer fra en Gud (se Joh 10:17–18; Alma 34:9–14; L&P 45:4).

Livet hinsides graven

Åndeverdenen

Den fysiske død er adskillelsen af legemet og ånden. Ved døden går alle vor himmelske Faders børns ånd til en ånde verden for at afvente opstandelsen. I ånde verden er der en adskillelse mellem dem, som accepterede evangeliet og holdt befalingerne, og dem, som ikke gjorde det. Præsident Packer har forklaret: »Det er lykke, et paradys, for de retskafne. Det er elendighed for de ugudelige (se 2 Nephi 9:10–16; Alma 40:7–14). I begge tilstande fortsætter vi med at lære og er ansvarlige for vore handlinger (se L&P 138:10–22)« (*The Play and the Plan*, s. 3). Yderligere oplysninger vedrørende ånde verden findes i Lære og Pagter 138.

Dommen

Da Faderen fremlagde sin plan og foreslog, at der blev skabt en jord, var hans hensigt at »prøve« sine børn for at se, om de ville holde hans befalinger (se Abraham 3:25). Gennem profeten Joseph blev det åbenbaret, at vi bliver dømt, ikke kun på grundlag af det, vi gør, men også på grundlag af det, vi ønsker i vores hjerte (se Alma 41:3–6; L&P 137:9).

Dommen og opstandelsen er tæt knyttet til hinanden, og en del af vores endelige dom finder sted, når vi er opstået. Alle, undtagen fortabelsens sønner, kommer frem i opstandelsen med et fuldkomment legeme, men de er forskellige med hensyn til herlighed. Alle opstår med et legeme, der svarer til det rige, de arver, hvad enten det er celestiale, terrestriale eller telestiale. Fortabelsens sønner opstår, men får ikke nogen grad af herlighed. De bliver kastet ud i det yderste mørke (se 1 Kor 15:35, 39–42; L&P 88:28–32).

Præsident Packer har sagt:

»Efter at alle er blevet behandlet lige, bliver der afsagt en dom (se Mosiah 3:18; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 262–263). Alle opstår på sin egen vis (se 1 Kor 15:21–23). Men den herlighed, man modtager, afhænger af lydighed mod lovene og ordinancerne i vor Faders plan (se 1 Kor 15:40–42).

De, som er blevet rene ved omvendelse, får evigt liv og vender tilbage til Guds nærhed. De bliver ophøjet som »Guds arvinger og Kristi medarvinger« (Rom 8:17; se også L&P 76:94–95; 84:35; 132:19–20; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 454).

Der er truffet forholdsregler i planen for dem, som lever på jorden uden kendskab til planen: »Hvor der ingen lov er givet, der er ingen straf, og hvor der ingen straf er, der er ingen fordømmelse ... gennem forsoningen; thi de er befriede ved hans kraft« (2 Nephi 9:25).

Uden det hellige arbejde med at forløse de døde ville planen ikke være fuldstændig og ville i virkeligheden være uretfærdig. Templets ordinancer – begavelse, beseglingen af evigt ægteskab – er al den nødvendige forberedelse værd. Gør intet, som kan gøre jer uværdige til at modtage dem ellers bliver tredje akt i dette evige drama mindre, end I nu er fri til at gøre det til« (*The Play and the Plan*, s. 3–4).

Opstandelsen

Enhver, som nogen sinde har levet på denne jord, retfærdig eller ej, opstår med et udødeligt fysisk legeme. Dette er en gave takket være Jesu Kristi forsoning (se 1 Kor 15:19–22; 2 Nephi 9:6–15, 19–22). Ikke alle opstår på samme tid, »men hver til sin tid« (1 Kor 15:23; se også Mosiah 15:20–26; Alma 40:1–2; L&P 76:15–17).

FORPRØVE TIL DET ARONSKE PRÆSTEDØMME

- Hvad fik profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery til at gå ud i skoven for at bede i maj 1829?
  - De ville vide, hvor de skulle bo, mens de oversatte Mormons Bog.
  - De havde lært om dåb, mens de oversatte Mormons Bog og ville vide mere om det.
  - De havde læst Moroni 4–5 og ville vide mere om nadveren.
- Nummerér følgende begivenheder i den rækkefølge, de fandt sted.
  - Oliver Cowdery ordinerede profeten Joseph Smith til Det Aronske Præstedømme.
  - Joseph døbte Oliver Cowdery.
  - Johannes Døber viste sig og overdrog Det Aronske Præstedømme.
  - Joseph Smith og Oliver Cowdery bad.
  - Oliver Cowdery døbte Joseph Smith.
  - Joseph Smith ordinerede Oliver Cowdery til Det Aronske Præstedømme.
  - Joseph Smith og Oliver Cowdery blev befaleet at døbe hinanden.
- Hvor i Lære og Pagter kan man finde en beskrivelse af gengivelsen af Det Aronske Præstedømme.
  - Lære og Pagter 84:26–27
  - Lære og Pagter 107:13–14
  - Lære og Pagter 13
- På hvilken dato blev Det Aronske Præstedømme gengivet?
  - Den 6. april 1830
  - Den 15. maj 1829
  - I juni 1829
- Hvilken velsignelse lovede Johannes Døber profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery efter at han havde givet dem Det Aronske Præstedømme?
  - De skulle senere få Det Melkisedekske Præstedømme.
  - De skulle blive i stand til at udføre dåb for afdøde.
  - De skulle senere få magt til at døbe.
- Hvad gjorde Joseph Smith og Oliver Cowdery straks efter, at de var blevet døbt?
  - De overdrog hinanden Helligånden.
  - De gik tilbage og fortsatte med at oversætte Mormons Bog.
  - De profeterede om meget, der snart skulle ske.
- Hvilken anden velsignelse fik Joseph Smith og Oliver Cowdery, efter at de var blevet døbt og havde modtaget Det Aronske Præstedømme?
  - De blev lovet et længere liv.
  - De forstod skrifterne bedre.
  - De kunne begge oversætte Mormons Bog.
- Hvorfor fortalte Joseph Smith og Oliver Cowdery ikke folk, at de nu havde myndighed til at døbe?
  - Herren havde sagt, at de ikke måtte sige det til nogen.
  - Kirken var endnu ikke blevet organiseret.
  - Forfølgelsen var for stor.
- Hvem talte ellers til profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery ved denne lejlighed udover Johannes Døber? (Se afsnittene 5, 7 i fodnoten efter JS-H 1:75).
  - Jesus Kristus
  - Peter, Jakob og Johannes
  - Moroni

DET ARONSKE PRÆSTEDØMME OG NADVEREN

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum. Uddrag af Liahona, jan. 1999, s. 43–46.

Nøglen til evangeliet om omvendelse

»Hele tiden at have Åndens fællesskab er det mest værdifulde, vi kan opnå her i livet. Helligåndens gave er blevet overdraget os gennem Det Melkisedekske Præstedømmes myndighed efter vores dåb. Men for at kunne virkeliggøre velsignelserne ved denne gave må vi holde os fri af synden. Når vi synder, bliver vi urene og Herrens Ånd forlader os ...

Ikke en eneste af jer unge ... eller jeres ledere har levet uden synd efter sin dåb. Hvis der ikke var blevet tilvejebragt et eller andet middel, så vi yderligere kunne blive rensset efter dåben, ville hver eneste af os være fortabt med hensyn til det åndelige. Vi kan ikke have fællesskab med Helligånden, og ved den endelige dom ville vi blive dømt til at »blive forkastet for evigt« (1 Nephi 10:21). Hvor er vi taknemmelige for, at Herren har sørget for en proces, hvorved hver eneste døbt medlem af hans kirke fra tid til anden kan blive rensset fra syndens smuds. Nadveren er en væsentlig del af denne proces.«

Nøglen til dåb ved nedsænkning til syndernes forladelse

»Vi har fået befaling om at omvende os fra vore synder og komme til Herren med et sønderknust hjerte og en angergiven ånd og nyde nadveren i overensstemmelse med de pagter, som er knyttet hertil. Når vi fornyr vore dåbspagter på denne måde, fornyr Herren den rensende virkning af vores dåb. På denne måde bliver vi gjort rene og kan altid have hans Ånd hos os ...

Vi kan ikke tilstrækkelig stærkt fremhæve Det Aronske Præstedømmes betydning med hensyn til dette. Alle disse livsvigtige skridt vedrørende syndsforladelse tages i kraft af den frelsende ordinance dåb og den fornyende ordinance nadveren. Begge disse ordinance udføres af bærere af Det Aronske Præstedømme under ledelse af biskoprådet, som bruger nøglerne til evangeliet om omvendelse og dåb og syndsforladelse.«

Nøglen til englebetjening

»I nær tilknytning hertil er disse ordinance i Det Aronske Præstedømme også afgørende for englernes betjening.

»Ordet »engel« benyttes i skrifterne om et hvilken som helst himmelsk væsen, som bringer Guds budskab« (George Q. Cannon, *Gospel Truth*, udv. Jerreld L. Newquist, 1987, s. 54). I skrifterne berettes der om mange tilfælde, hvor en engel viste sig personligt ...

Men engles betjening kan også ske uset. Budskaber fra engle kan bringes med en røst eller blot som tanker eller følelser, som kommunikerer til sindet ...

De fleste kommunikationer fra engle føles eller høres, snarere end at de ses.

På hvilken måde besidder Det Aronske Præstedømme nøglen til engles betjening? Svaret er det samme som for Herrens Ånd.

Normalt er velsignelser i form af åndeligt fællesskab og kommunikation kun mulige for dem, som er rene. Gennem Det Aronske Præstedømmes ordinance dåb og nadver bliver vi, som forklaret tidligere, rensset for vore synder og lovet, at hvis vi holder vore pagter, har vi altid hans Ånd hos os. Jeg tror på, at dette løfte ikke alene gælder Helligånden, men også engles betjening, for »engle taler gennem den Helligånds kraft, og derfor taler de Kristi ord« (2 Nephi 32:3). Således hænger det sammen, at de, som bærer Det Aronske Præstedømme, åbner døren, så alle medlemmer, der nyder nadveren værdigt, kan nyde fællesskab med Herrens Ånd og blive betjent af engle ...

Det Aronske Præstedømme besidder nøglerne til »evangeliet til omvendelse og dåb og syndsforladelse« (L&P 84:27). Den rensende kraft i vor Frelasers forsoning bliver fornyet i os, når vi nyder nadveren. Løftet om, at vi altid må have hans Ånd hos os (se L&P 20:77), er af afgørende betydning for vores åndelighed. Ordinanceerne i Det Aronske Præstedømme er af afgørende betydning for alt dette.«

Præsident Ezra Taft Benson, der på daværende tidspunkt var præsident for De Tolvs Kvorum. Uddrag af »Bered jer til Herrens store dag«, New Era, maj 1982, s. 47–49.

»Herren har betegnet denne tid, som vi lever i, som »ikke-jødernes tider« ... »Ikke-jødernes tider« hentyder til den tid, der strækker sig fra da evangeliet blev gengivet til verden (1830) til når evangeliet igen bliver forkyndt for jøderne – efter at ikke-jøderne har forkastet det. Sådan har Herren forklaret det:

»Og når ikke-jødernes tid er kommet, da skal et lys bryde frem blandt dem, der sidder i mørke, og det er mit evangeliums fylde.

Men de modtager det ikke; thi de ser ikke lyset, men de vender deres hjerte bort fra mig på grund af menneskebud.

Og i den slægt skal ikke-jødernes tid fuldbyrdes« (L&P 45:28–30; kursiv tilføjet).

Vi ved, hvornår ikke-jødernes tider nærmer sig deres fuldbyrdelse ved disse tegn:

»Og på den dag skal der høres om krige og rygter om krige, og hele jorden skal være i bevægelse og hjertet synke i livet på menneskene, og de skal sige, at Kristus tøver med at komme til verdens ende.

Og menneskenes kærlighed skal blive kold, og lovløsheden blive mangfoldig« (L&P 45:26–27).

»Og atter, dette riges evangelium skal prædikkes i hele verden til et vidnesbyrd for alle nationer; og da skal enden komme, eller de ugudeliges undergang« (JS-M 1:31).

Ser vi ikke opfyldelsen af disse tegn i dag? Evangeliet tilbydes alle nationer, som lader vore missionærer komme ind i deres lande. Kirken har fremgang og vokser. Men med usvækket raseri og med frygt for at tiden er kort – og det er den – forsøger Satan, alle menneskers store modstander, at ødelægge alt, hvad vi holder af ... Vi hører eller læser konstant om krige og krigsrygter. Folk praler med deres ateisme, agnosticisme, umoralitet og uærlighed i vores samfund. Svigt, mishandling, skilsmisse og utroskab er blevet almindeligt og fører til familiens opløsning. Vi lever visse i de tider, som Frelseren talte om, da »menneskenes kærlighed skal blive kold, og lovløsheden blive mangfoldig.«

Følgerne af at verdens nationer forkaster vidnesbyrdet fra Guds tjenere er, at ulykkerne bliver endnu større, for Herren selv har sagt:

»Thi efter jeres vidnesbyrd kommer jordskælvets vidnesbyrd, der skal fremkalde stønnen i jordens midte, og mennesker skal falde til jorden og ikke være i stand til at stå.

Og ligeledes kommer der vidnesbyrd ved tordenens røst, lynets røst, stormens røst og ved havets bølgers røst, når havet går over sine bredder.

Alle ting skal være i bevægelse, og menneskenes hjerter skal i sandhed forsmægtes, thi der skal komme frygt over alle mennesker« (L&P 88:89–91).

»Og i den slægt skal der findes mennesker, der ikke skal blive taget bort, førend de har set en susende svøbe, thi en hærgende sygdom skal dække landet.

Men mine disciple skal stå på hellige steder og skal ikke berøres deraf; men blandt de ugudelige skal menneskene opløfte deres røst, forbande Gud og dø.

Og der skal også være jordskælv forskellige steder, og store ødelæggelser. Dog vil menneskene forhærde deres hjerter mod mig og gribe til sværdet mod hinanden og slå hinanden ihjel« (L&P 45:31–33).

I verden vil findes en sådan splid, som man aldrig før har set. Alligevel er menneskenes hjerte forhærdet mod åbenbaringerne fra himlen. Der skal endog gives større tegn til at vise, at Herrens store dag nærmer sig.

»Og de skal se tegn og undere, thi de skal være synlige i himlen oventil og på jorden nedentil.

Og de skal se blod, ild og røgdamp.

Og førend Herrens dag kommer, skal solen forvandles til blod og stjernerne falde fra himlen« (L&P 45:40–42).

Jeg ved, at dette er et ubehageligt emne at tale om. Jeg nyder ikke den måde, det er skildret på, og jeg ser heller ikke frem til den dag, da ulykkerne rammer menneskene. Men disse ord er ikke mine egne – Herren har talt dem. Når vi som hans tjenere nu ved, hvad vi ved, kan vi da tøve med at opløfte en advarende røst over for alle dem, som vil lytte, så de kan være forberedt til de tilkommende dage? At tie over for sådanne ulykker er en synd!

Men bag disse ellers dystre udsigter er der en lys side – Herrens komme i al sin herlighed. Hans komme bliver både herlig og forfærdelig, afhængig af de tilbageværendes åndelige tilstand.«

Præsident Thomas S. Monson fra Det Første Præsidentskab.
Uddrag af Stjernen, apr. 1986, s. 64–67.

»En kold vinternat i 1951 bankede nogen på min dør. En tysk bror fra Ogden i Utah meldte sin ankomst og sagde: »Er du biskop Monson?« Jeg svarede bekræftende. Han begyndte at græde og sagde: »Min bror, hans hustru og børn er på vej hertil fra Tyskland. De kommer til at bo i dit ward. Vil du følge med os hen og se den lejlighed, vi har lejet til dem?«

På vej hen til lejligheden fortalte han mig, at han ikke havde set sin bror i mange år. Under jødeudryddelserne under anden verdenskrig havde hans bror været trofast mod Kirken, og havde engang tjent som grenspræsident, før krigen førte ham til den russiske front.

Jeg iagttog lejligheden. Den var kold og kedelig. Malingen skallede af, tapetet var beskidt og skabene var tomme. En 40 watt pære, der hang fra loftet i stuen, afslørede et linoleumsgulv med et stort hul i midten. Jeg følte mig tung om hjertet. Jeg tænkte: »Hvilken trist velkomst til en familie, der har udholdt så meget.«

Mine tanker blev afbrudt, da broderen sagde: »Det er ikke meget, men det er bedre end det, de har i Tyskland.« Med disse ord fik jeg overrakt nøglen til lejligheden sammen med beskeden om, at familien kom til Salt Lake City om tre uger – blot to dage før jul.

Jeg havde svært ved at falde i søvn den nat. Den næste morgen var det søndag. Under mødet i wardets velfærdskomite sagde en af mine rådgivere: »Biskop, du ser bekymret ud. Er der noget i vejen?«

Jeg fortalte de tilstedeværende om min oplevelse aftenen før og afslørede detaljerne i den uindbydende lejlighed. Der var et øjeblik stillhed. Så sagde bror Eardley, højpræsternes gruppeleder: »Biskop, sagde du, at lejligheden ikke var tilstrækkelig oplyst, og at apparaterne i køkkenet trængte til at blive skiftet ud?« Jeg svarede bekræftende. Han fortsatte: »Jeg er elinstallatør. Kunne højpræsterne i wardet ikke nok få lov til at trække nogle nye ledninger i den lejlighed? Jeg kunne også tænke mig at bede mine leverandører om at donere et nyt komfur og et nyt køleskab. Har jeg din tilladelse?«

Jeg svarede med et glad »Selvfølgelig.«

Så sagde bror Balmforth, der var præsident for halvfyrdserne: »Biskop, som du ved er jeg i tæppebranchen. Jeg vil gerne bede mine leverandører om at donere et stykke tæppe, og halvfyrdserne kan let lægge det og fjerne det slidte linoleum.«

Så tog bror Bowden, der var præsident for ældsternes kvorum, til orde. Han var malermester. Han sagde: »Jeg skaffer malingen. Må ældsterne male og tapetsere lejligheden?«

Søster Miller, der var hjælpeforeningspræsidentinde, var den næste, der sagde noget. »I hjælpeforeningen kan vi ikke udholde tanken om tomme skabe. Må vi fylde dem op?«

De tre uger, der fulgte, skal jeg aldrig glemme. Det syntes som om, hele wardet deltog i projektet. Dagene gik, og til den fastsatte tid ankom familien fra Tyskland. Endnu engang stod broderen fra Ogden uden for min dør. Med følelsesladet stemme præsenterede han mig for sin bror, sin svigerinde og deres børn. Så spurgte han: »Skal vi ikke tage hen og se lejligheden?« Mens vi gik op ad trappen, der førte til lejligheden, gentog han: »Det er ikke meget, men det er mere, end hvad de havde i Tyskland.« Kun lidt kendte han til den forvandling, der havde fundet sted, og at de mange, som havde deltaget, var indenfor og ventede på deres ankomst.

Døren gik op for et nyt liv, bogstaveligt talt. Vi blev budt velkommen af duften af nymalet træ og nytapetserede vægge. 40 watt pæren var væk sammen med det slidte linoleumsgulv, den havde oplyst. Vi trådte ind på et tykt og smukt tæppe. En tur til køkkenet afslørede et nyt komfur og et nyt køleskab. Lågerne til skabene stod stadig åbne, men de fremviste alle hylderne, der var fyldt med mad. Som sædvanlig havde Hjælpeforeningen gjort sit arbejde.

I stuen begyndte vi at synge julesalmer. Vi sang »Stille nat, hellige nat, tavs er nu livets larm« (*Salmer og Sange*, nr. 127). Vi sang på engelsk, de sang på tysk. Da vi var færdige, tog faderen, der forstod, at alt dette var hans, min hånd for at udtrykke sin taknemmelighed. Han var for overvældet. Han lagde hovedet ind mod min skulder og gentog ordene: »Mein Bruder, mein Bruder, mein Bruder.«

Det var tid til at tage hjem. Mens vi gik ned ad trapperne og ud i den kolde natteluft, faldt sneen. Ingen sagde et ord. Til sidst spurgte en ung pige: »Biskop, jeg føler mig mere lykkelig, end jeg nogen sinde har følt mig før. Kan du sige mig hvorfor?«

Jeg svarede med Mesterens ord: »Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig« (Matt 25:40). Pludselig kom jeg i tanke om ordene fra »O Betlehem, du lille by«:

Ja, uden jordisk pomp og pragt
blev verdens Frelser født.
På krybbe strå vor Herre lå
og sov så trygt og sødt.

Ej hører vi ham komme,
men stille glad og let
han træder ind, når i vort sind
vi åbner for ham ret.
(*Salmer og Sange*, nr. 131).

I stilhed og på forunderlig vis er hans gave blevet givet. Mennesker blev velsignet, behov blev opfyldt, hjerter blev rørt og sjæle blev frelst. En forudseende plan var blevet fulgt. Et dyrebart løfte var blevet opfyldt.«

SKRIFTLIG OPGAVE OM PRÆSTEDØMMET (L&P 107)

1. Profeten Joseph Smith har sagt: »Alt præstedømme er melkisedeksk, men der er forskellige grader deri« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 215). Hvad tror du, han mente med denne udtalelse? (Se L&P 107:1, 5–7, 14).

---

2. Hvad var det oprindelige navn for præstedømmet? Hvorfor er det senere blevet kaldt Det Melkisedekske Præstedømme? (Se v. 2–4).

---

3. Hvilke rettigheder og magter besidder Det Melkisedekske Præstedømme? (Se v. 8–12, 18–19, 39–40).

---

4. Det Melkisedekske Præstedømme besidder myndigheden til at gøre tjeneste i åndelige ting (Se v. 8, 10, 12, 18). Hvad tror du, det betyder? Hvad har du set de præstedømmebærere gøre, som opfylder denne pligt?

---

5. Hvilken magt og myndighed har bærere af Det Aronske Præstedømme? (Se v. 20).

---

6. Det Aronske Præstedømme har »ret til at betjene i de ydre forordninger« (v. 14; se også v. 10, 13). Nævn en eller flere »ydre forordninger«, som bærere af Det Aronske Præstedømme kan deltage i.

SIDSTE DAGES PROFETERS VIDNESBYRD OM JOSEPH SMITH

Brigham Young

»Jeg kan helt oprigtigt sige, at jeg uvægerligt fandt, at han var alt det, som nogen kunne kræve af en sand profet, og at en bedre mand ikke kunne findes, selv om han havde sine svagheder; og hvilken mand, som har levet på jorden, har ikke haft det?« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young*, s. 343).

»Jeg er frimodig nok til at sige, at bortset fra Jesus Kristus har der aldrig levet og lever der ikke noget bedre menneske på denne jord« (*Stjernen*, juli 1996, s. 74).

»Jeg har lyst til at råbe halleluja hele tiden, når jeg tænker på, at jeg har kendt Joseph Smith, den profet, som Herren oprejste og ordinerede, og til hvem han gav nøglerne og magten til at opbygge Guds rige på jorden og opretholde det« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young*, s. 343).

John Taylor

»Joseph Smith, Herrens profet og seer, har gjort mere (Jesus alene undtaget) for menneskenes frelse i denne verden end noget andet menneske, der nogensinde har levet her. I det korte tidsrum af tyve år bragte han Mormons Bog for lyset, som han oversatte ved Guds gave og kraft og lod udgive i to verdensdele. Han har sendt evangeliets fylde, som indeholdes deri, til jordens fire hjørner. Han har frembragt de åbenbaringer og befalinger, som indeholdes i denne bog ›Lære og Pagter‹, så vel som mange andre vise dokumenter og lærdomme til nytte for menneskene. Han har samlet mange tusinde sidste dages hellige og grundlagt en stor by. Han har efterladt sig en berømmelse og et navn, som ikke kan udslettes. Han var stor i livet og stor i døden i Guds og Guds folks øjne, og ligesom de fleste af Herrens salvede fordem, har han beseglet sin mission og sit værk med sit eget blod« (L&P 135:3).

Wilford Woodruff

»Jeg vil gerne sige, at jeg har rejst sammen med Joseph Smith en hel del i min tid. Jeg arbejdede sammen med ham i højere eller mindre grad fra foråret 1834 til den dag, han døde. Jeg ved ligesom mine brødre, som arbejdede sammen med ham, at han var Guds profet – en af de største profeter, som Gud nogen sinde har oprejst på jorden. Som jeg sagde i går, modtog han åbenbaringer om ethvert emne, der var nødvendigt for Kirkens organisering ... Han lagde grundvolden til et stort værk i dette den største uddeling, som Gud nogen sinde har givet menneskene. [Alt dette] vidner om bror Joseph Smith« (*Millennial Star*, 29. juni 1891, s. 403).

Lorenzo Snow

»Profeten Joseph Smith, som jeg havde et nært forhold til i mange år, lige så godt som til min bror, kender jeg ... som en hæderlig mand, en mand, der var optaget af menneskehedens interesser og af Guds krav alle de år, han fik lov at leve. Der har aldrig levet en mand, som besad en større grad af hæderlighed, og som var mere optaget af menneskehedens interesse, end profeten Joseph Smith var. Jeg kan sige dette ud fra et personligt forhold til ham« (Conference Report, apr. 1898, s. 64).

»Måske lever der endnu kun meget få mennesker, som kendte profeten Joseph Smith så godt som jeg. Jeg var ofte sammen med ham. Jeg besøgte ham i hans familie, sad ved hans bord, arbejdede sammen med ham ved forskellige lejligheder, og havde private samtaler med ham, hvor jeg søgte råd. Jeg ved, at Joseph Smith var Guds profet. Jeg ved, at han var en hæderlig mand, en karakterfast mand, og at han nød respekt fra dem, som kendte ham. Herren har vist mig ganske tydeligt og fuldstændigt, at han var Guds profet, og at han bar det hellige præstedømme« (Conference Report, okt. 1900, s. 61).

Joseph F. Smith

»Jeg bærer mit vidnesbyrd for jer og for verden om, at Joseph Smith blev oprejst ved Guds kraft for at lægge grundvoldene til dette store sidste dages værk, for at åbenbare evangeliets fylde for verden i denne uddeling, for at gengive Guds præstedømme til verden, hvorved menneskene kan handle i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, så det antages af Gud, så det bliver ved hans myndighed. Jeg bærer vidnesbyrd om det. Jeg ved, at det er sandt« (Conference Report, okt. 1910, s. 4–5).

Heber J. Grant

»Jeg fryder mig over, at Helligånden har vidnet for mig, så jeg kan stå op i al højtidelighed og vidne for jer om, at Guds engel ... virkelig viste sig for drengen Joseph Smith, og at de løfter, der blev givet denne dreng, er blevet opfyldt; at han blev Guds profet; at han døde som martyr for sandheden; at hans blod vidnede – sådan som alle martyrnernes blod har gjort det i forgangne tider – om guddommeligheden af det værk, som han oprettede; og jeg bærer jer mit vidnesbyrd om, at Gud har givet mig kundskab om, at han lever; at Jesus er verdens Frelser, og at Joseph Smith var Guds profet« (James R. Clark, saml., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 bind, 1965–1975, 5:156–157).

George Albert Smith

»Jeg ved, at Joseph Smith var Herrens profet. Skønt han ofrede sit timelige liv for at hans vidnesbyrd måtte blive bindende for menneskenes børn, er jeg, så sandt som jeg står her i dag, sikker på, at han er ophøjet i Forløserens nærhed og fryder sig over den udvikling, der er sket i Herrens værk, siden Jesu Kristi evangelium blev gengivet til jorden gennem hans ydmyge medvirken. Jeg er taknemmelig for det vidnesbyrd, der brænder i mit bryst om, at dette er vor Faders værk« (Conference Report, juni 1919, s. 42).

David O. McKay

»Jeg bærer jer mit vidnesbyrd om, at Joseph Smith var Guds profet, og når jeg siger dette, betyder det, at jeg ved, at Jesus lever, at han er vor Forløser, og at dette er hans kirke. Vi er blot hans repræsentanter. Når vi accepterer det, er det let at acceptere, at Gud Faderen, faderen til vores ånd, findes« (Conference Report, sep.-okt. 1966, s. 87–88).

Joseph Fielding Smith

»Joseph Smith, den ydmyge bondedreng, blev oplært og undervist på en måde, som måske ingen anden profet nogen sinde er blevet oplært og undervist, nemlig af guddommelige lærere, sendt fra vor evige Faders trone og nærhed« (*Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 3 bind, 1977, 1:179).

»Jeg har en fuldkommen kundskab om profeten Joseph Smiths guddommelige mission. Der er ingen tvivl i mit sind om, at Herren oprejste ham og gav ham åbenbaringer, befalinger, åbnede himlene for ham, og kaldte ham til at stå i spidsen for denne herlige uddeling. I mit sind er jeg lige så sikker på, at han som stor dreng, da han gik ud for at bede, virkelig så, at han virkelig stod i Gud Faderens og hans Søns Jesu Kristi nærhed. I mit sind er der ingen tvivl – jeg ved at dette er sandt. Jeg ved, at han blev besøgt af Moroni, modtog Det Aronske Præstedømme under Johannes Døbers hænder, Det Melkisedekske Præstedømme under Peter, Jakob og Johannes' hænder, og at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret den sjette dag i april 1830 på guddommelig befaling« (Conference Report, apr. 1951, s. 58).

Harold B. Lee

»Jeg bærer jer mit guddommelige vidnesbyrd om Frelserens guddommelige mission og visheden om hans vejledende hånd i hans kirkes anliggender i dag, såvel som i alle andre uddelinger.

Jeg ved i kraft af et vidnesbyrd, som er stærkere, end hvis det var noget, jeg havde set, at – som Herren har sagt: »Guds riges nøgler er overladt menneskene på jorden [fra profeten Joseph Smith gennem hans efterfølgere op til nutiden], og fra nu af skal evangeliet udgå til jordens ender ... « [L&P 65:2].

Jeg bærer dette vidnesbyrd med hele min sjæls overbevisning« (Conference Report, okt. 1972, s. 20).

Spencer W. Kimball

»Alle disse verdners Gud og Guds Søn, Forløseren, vor Frelser, besøgte personligt [profeten Joseph Smith]. Han så den levende Gud. Han så den levende Kristus. Kun få mennesker havde nogen sinde set et sådan syn ... Joseph tilhørte nu en udvalgt gruppe – de prøvede og betroede og trofaste. Han var nu i et udvalgt selskab af personer, som Abraham beskriver som »store og ædle«, som var »gode«, og som skulle blive Herrens ledere (Abraham 3:22–23)« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 430).

Ezra Taft Benson

»Jeg vidner om, at Gud gennem Mormons Bog for vor tid har tilvejebragt et håndgribeligt bevis på, at Jesus er Kristus, og at Joseph Smith er hans profet (se L&P 20:8–33). Dette andet vidne om Jesus Kristus er en hellig beretning om Amerikas første indbyggere. Den blev oversat af Joseph Smith ved Guds gave og kraft (se L&P 135:3). De, der vil læse og grunde over Mormons Bog og spørge vor evige Fader i Kristi navn, om den er sand, kan selv ved Helligåndens kraft få kundskab om dens sandhed, forudsat at de vil spørge med et oprigtigt hjerte, med fast forsæt og med tro på Kristus (se Moroni 10:3–5)« (*Stjernen*, jan. 1989, s. 74).

Howard W. Hunter

»Joseph Smith var ikke alene et storslået menneske, men han var også Herrens inspirerede tjener, Guds profet. Hans storhed består i ét forhold: At hans udtalelse om, at han så Faderen og Sønnen, var sand, og at han handlede i overensstemmelse med, at denne guddommelige åbenbaring virkelig fandt sted. En del af den guddommelige åbenbaring var pålægget om at genoprette den sande og levende kirke, som nu er genoprettet i vore dage, sådan som den fandtes, da Frelseren selv tjente som menneske på jorden ...

Jeg vidner om, at den unge profet, som på så mange måder forbliver det største mirakel i ... denne kirkes tilblivelse, er et levende bevis på, at i Guds hænder og med vejledning fra verdens Frelser skal de svage og ulærde komme frem og nedstyrte de mægtige og stærke« (*Stjernen*, juli 1991, s. 61, 62).

Gordon B. Hinckley

»Jeg føler en kolossal beundring for og kærlighed til profeten Joseph Smith. Jeg føler med ham – alt det, han led for denne sag. Han gav sit liv som vidnesbyrd om dens sandhed. Fra sin ungdom og indtil han døde, blev han drevet, blev han jaget, blev han forfulgt. Han blev plaget. Men han fortsatte modigt og omvendte folk på sin vej, organiserede Kirken, fastlagde dens lærdomme, opbyggede den, så den kunne bestå i årene, som fulgte. Jeg føler intet andet end kærlighed til ham. Jeg ærer ham, jeg respekterer ham og jeg beundrer ham« (Heidi S. Swinton, *American Prophet: The Story of Joseph Smith*, 1999, s. 147).

REJSEFORSYNINGER

Artikler	Pris pr. artikel	Vægt pr. artikel	Medbragte artikler	Samlet pris	Samlet vægt
Mad					
Mel	5 dollar	23 kg			
Sukker	3 dollar	4,5 kg			
Ris	2 dollar	9 kg			
Bønner	2 dollar	14 kg			
Tørret frugt	3 dollar	2 kg			
Salt	0,5 dollar	2 kg			
Forsyninger					
Landbrugsredskaber	20 dollar	23 kg			
Møbler	25 dollar	28 kg			
Fiskesnøre og -kroge	1 dollar	—			
Kogegrej	20 dollar	7 kg			
Telt	10 dollar	7 kg			
Medicin	1 dollar	1,5 kg			
Sengetøj og tæpper	5 dollar	4,5 kg			
Ekstra sko	5 dollar	1,5 kg			
Reb	5 dollar	2,5 kg			
Reparationsværktøj til hjul	10 dollar	4,5 kg			
Vandtønder	5 dollar	2,5 kg			
Bøger	10 dollar	7 kg			
Mad og forsyninger sammenlagt (Brug højst 200 dollar, og medbring højst 816 kg).					

Logbog

Fratræk proviant, der bruges på rejsen.

Beholdning af mad efter:

1. og 2. måned	3. og 4. måned	5. og 6. måned	7. og 8. måned	9.–11. måned	12.–14. måned	15.–17. måned	18. måned

Næde I frem til Salt Lake Valley? Ja Nej

FAMILIEN

EN PROKLAMATION TIL VERDEN

DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB OG DE TOLV APOSTLES RÅD
I JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

VI, DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB og De Tolv Apostles Råd i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, erklærer højtideligt, at ægteskab mellem mand og kvinde er indstiftet af Gud, og at familien er af afgørende betydning i Skaberens plan for sine børns evige skæbne.

ALLE MENNESKER – mænd og kvinder – er skabt i Guds billede. Hver enkelt er en højt elsket søn eller datter af himmelske forældre, og som sådan besidder hver enkelt guddommelige egenskaber og muligheder. En persons køn er et fundamentalt særkende ved den enkeltes førjordske, jordiske og evige identitet og hensigt.

I DEN FØRJORDISKE VERDEN kendte og tilbød åndelige sønner og døtre Gud som deres evige Fader og accepterede hans plan, hvorved hans børn kunne opnå et fysisk legeme og opnå jordiske erfaringer for at udvikle sig frem mod fuldkommenhed og til sidst realisere deres guddommelige skæbne som arving til evigt liv. Den guddommelige plan for lykke gør det muligt for familieband at fortsætte på den anden side af graven. Hellige ordinanser og pagter, der er tilgængelige i hellige templer, gør det muligt for enkeltpersoner at vende tilbage til Guds nærhed og for familier at være forenet for evigt.

DEN FØRSTE BEFALING, som Gud gav til Adam og Eva, vedrørte deres mulighed for, som ægtemand og hustru, at blive forældre. Vi erklærer, at Guds befaling til sine børn om at mangfoldiggøre sig og opfylde jorden stadig er gældende. Vi erklærer endvidere, at Gud har befalet, at formeringens hellige kraft kun skal anvendes mellem en mand og en kvinde, der er lovligt viet som ægtemand og hustru.

VI ERKLÆRER, at den måde, hvorved det jordiske liv skabes, er guddommeligt bestemt. Vi bekræfter livets hellighed og dets vigtighed i Guds evige plan.

ÆGTEMAND OG HUSTRU har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn. „Sønner (børn) er en gave fra Herren“ (Sl 127:3).

Forældre har en hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov, til at lære dem at elske og tjene hinanden, til at overholde Guds befalinger samt til at være loydlige samfundsborgere, uanset hvor de bor. Ægtemænd og hustruer – mødre og fædre – vil over for Gud blive holdt ansvarlige for udførelsen af disse forpligtelser.

FAMILIEN er indstiftet af Gud. Ægteskabet mellem mand og kvinde er grundlæggende i hans evige plan. Børn har ret til at blive født inden for ægteskabets rammer og blive opdraget af en far og en mor, som ærer deres ægteskabsløfter med fuldstændig troskab. Lykke i familielivet vil med størst sandsynlighed opnås, når det er baseret på Herren Jesu Kristi lærdomme. Vellykkede ægteskaber og familier bygges på og fastholdes ved tro, bøn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kærlighed, barmhjertighed, arbejde og sunde fritidsbeskæftigelser. I henhold til den guddommelige plan skal fædre lede deres familier i kærlighed og retskaffenhed og har ansvaret for at sørge for livets fornødenheder samt beskytte deres familier. Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn. I disse hellige ansvar er fædre og mødre forpligtet til at hjælpe hinanden som jævnbyrdige partnere. Uarbejdsdygtighed, dødsfald eller andre omstændigheder kan nødvendiggøre individuelle tilpasninger. Den øvrige familie bør hjælpe til, når der er behov herfor.

VI ADVARER OM, at personer, som bryder deres løfte om troskab, som misbruger deres ægtefælle eller deres børn, eller som ikke opfylder ansvarsene i familien, en dag skal stå til ansvar over for Gud. Vi advarer endvidere om, at familiens opløsning vil påføre enkeltpersoner, lokalsamfund og nationer de ulykker, som er forudsagt af fordums og nutidige profeter.

VI OPFORDRER ansvarlige borgere og offentligt ansatte overalt til at fremme de skridt, der har til hensigt at bevare og styrke familien som samfundets grundlæggende bestanddel.

Denne proklamation blev oplæst af præsident Gordon B. Hinckley ved Hjælpeforeningens møde den 23. september 1995 i Salt Lake City, Utah.

DEN LEVENDE KRISTUS

APOSTLENES VIDNESBYRD
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nu, hvor vi mindes Jesu Kristi fødsel for to tusind år siden, bærer vi vores vidnesbyrd om, at han virkelig levede et enestående liv, og at hans store sonoffer rummer uendelig kraft. Ingen anden har haft så vidtrækkende indflydelse på alle, der har levet, og som kommer til at leve på jorden.

Han var Det Gamle Testaments store Jehova (Jahve) og Det Nye Testaments Messias. Under sin Faders ledelse skabte han jorden. »Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er« (Joh 1:3). Skønt han var uden synd, lod han sig døbe for at opfylde al retfærdighed. Han »færdedes overalt og gjorde vel« (ApG 10:38), men blev foragtet for det. Hans evangelium var et budskab om fred og velvilje. Han opfordrede alle til at følge sit eksempel. Han vandrede ad Palæstinas veje, hvor han helbredte de syge, gjorde de blinde seende og opvakte de døde. Han forkyndte evigheds sandheder, virkeligheden af vores førjordiske tilværelse, formålet med vores liv på jorden og Guds sønners og døtters muligheder i det kommende liv.

Han indstiftede nadveren som en påmindelse om sit store sonoffer. Han blev pågrebet og anklaget på falsk grundlag, kendt skyldig for at stille pøblen tilfreds og dømt til at dø på Golgatas kors. Han gav sit liv for at sone for hele menneskeheds synd. Hans gave var en storslået gave som stedfortræder for alle mennesker, der nogensinde kommer til at leve på jorden.

Vi bærer højtideligt vidnesbyrd om, at hans liv, der spiller en central rolle i menneskets historie, hverken begyndte i Betlehem eller endte på Golgata. Han var Faderens Førstefødte, den Enbårne Søn i kødet, verdens Forløser.

Han opstod fra graven som »førstegrøden af dem, der er sovet hen« (1 Kor 15:20). Som den opstandne Herre besøgte han dem, han havde elsket i dette liv. Han virkede også blandt sine »andre får« (Joh 10:16) i oldtidens Amerika. I vore dage viste han og hans Fader sig for dren-

gen Joseph Smith og indvarslede den lovede »tidernes fylde« (Ef 1:10).

Om den levende Kristus skrev profeten Joseph: »Hans øjne var som en ildslue, hans hår var hvidt som nyfalden sne, og hans ansigt overgik solen i klarhed. Hans røst var som store vandes brusen, ja, Jehovas røst, som sagde:

Jeg er den første og den sidste. Jeg er den, som lever. Jeg er den, der blev slået ihjel, og jeg er jeres Talsmand hos Faderen« (L&P 110:3-4).

Om ham har profeten også sagt: »Og nu, efter de mange vidnesbyrd, som er blevet givet om ham, er dette det sidste vidnesbyrd, som vi giver om ham: at han lever!

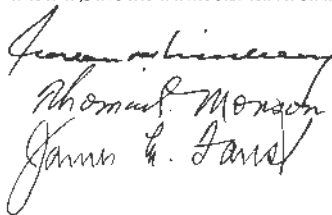
Thi vi så ham ved Faderens højre hånd, og vi hørte røsten, som vidnede, at han er Faderens Enbårne, at ved ham, gennem ham og af ham, eksisterer og skabtes verdenerne, og at deres indbyggere er sønner og døtre, født af Gud« (L&P 76:22-24).

Vi erklærer i al højtidelighed, at hans præstedømme og hans Kirke er blevet gengivet til jorden – »bygget på apostlenes og profeternes grundvold med Jesus Kristus selv som hovedhjørneste« (Ef 2:20).

Vi bærer vidnesbyrd om, at han en dag vil vende tilbage til jorden. »Herrens herlighed skal åbenbares, og alle mennesker skal se den« (Es 40:5). Han skal herske som Kongernes Konge og regere som Herrernes Herre, og hvert knæ skal bøje sig og hver tunge skal tilbede ham. Enhver af os skal fremstilles for Gud for at blive dømt efter vore gerninger og vores hjertes ønsker.

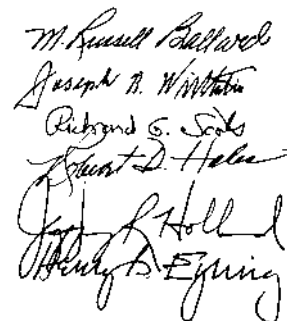
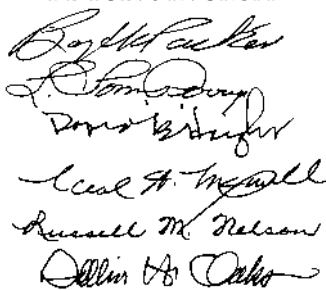
Vi bærer, som hans behørigt indsatte apostle, vidnesbyrd om, at Jesus er den levende Kristus, Guds uuddelige Søn. Han er den store kong Immanuel, som i dag står ved sin Faders højre hånd. Han er verdens lys og liv og håb. Hans vej er den sti, der fører til glæde i dette liv og evigt liv i den kommende verden. Vi takker Gud for den enestående gave, som han gav os i form af sin guddommelige Søn.

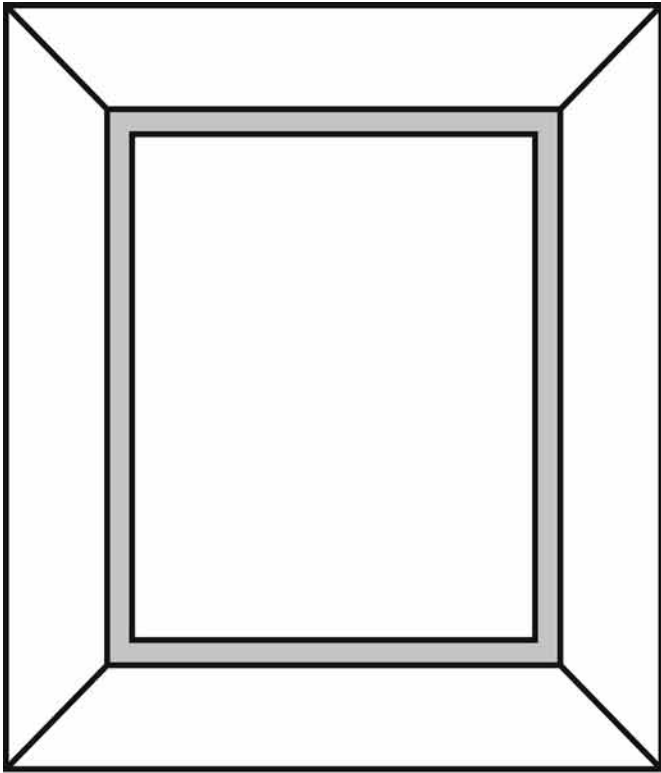
DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB

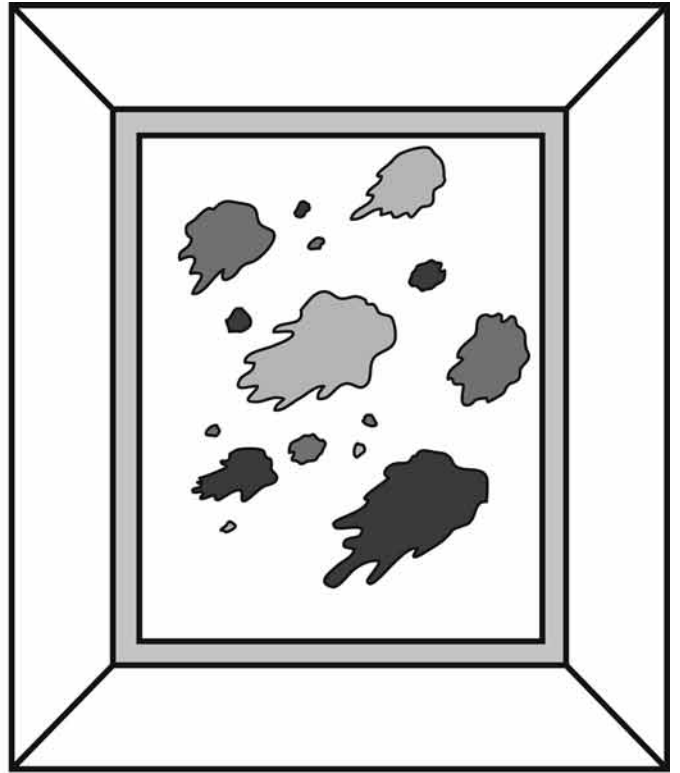
1. januar 2000

DE TOLVS KVORUM

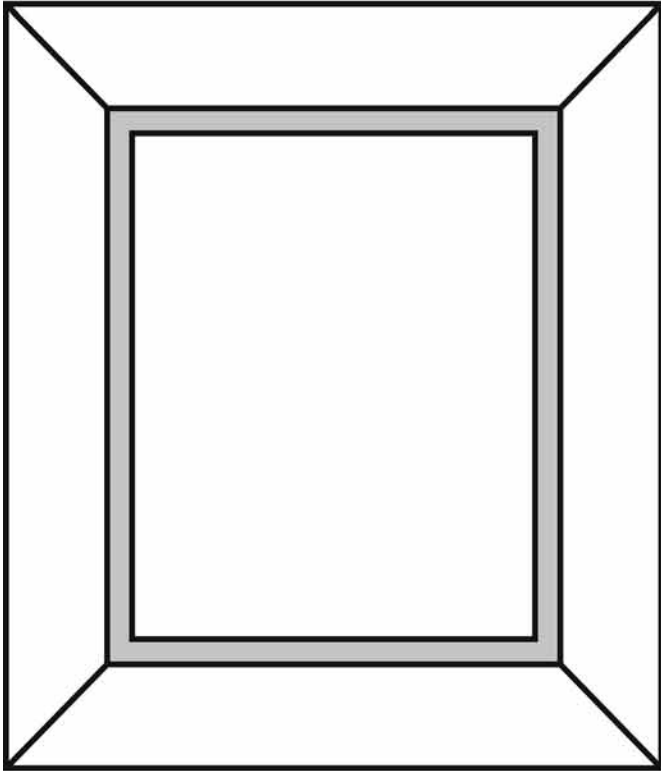

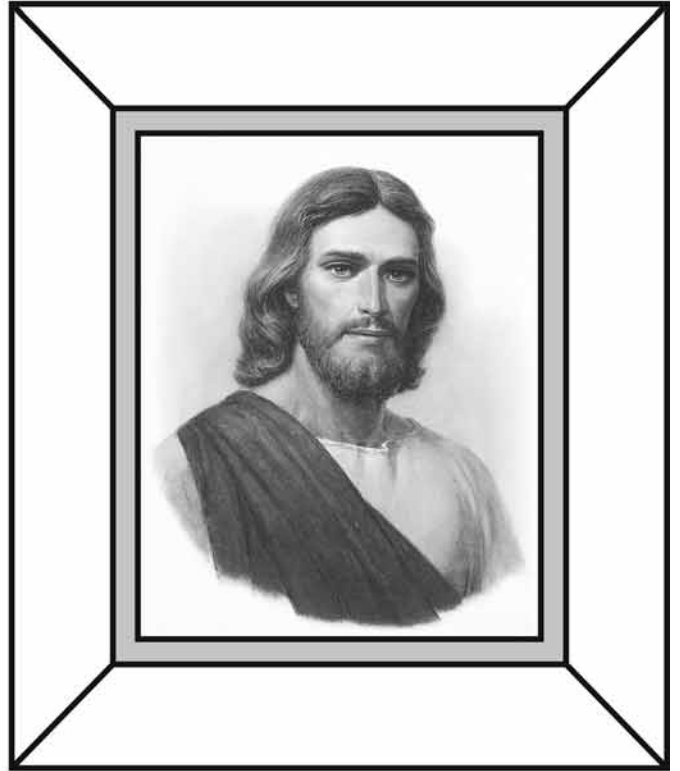
1.

2.

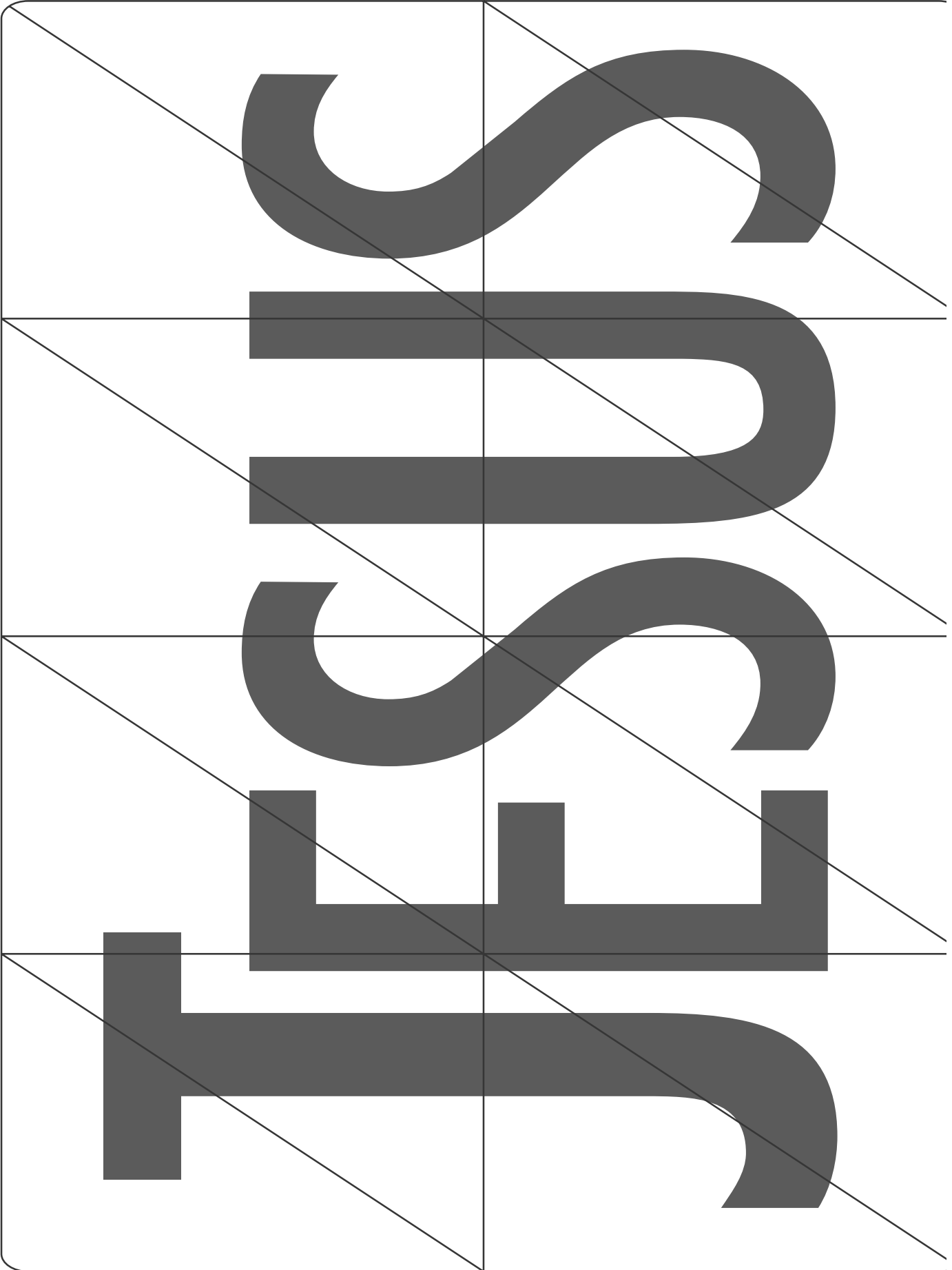

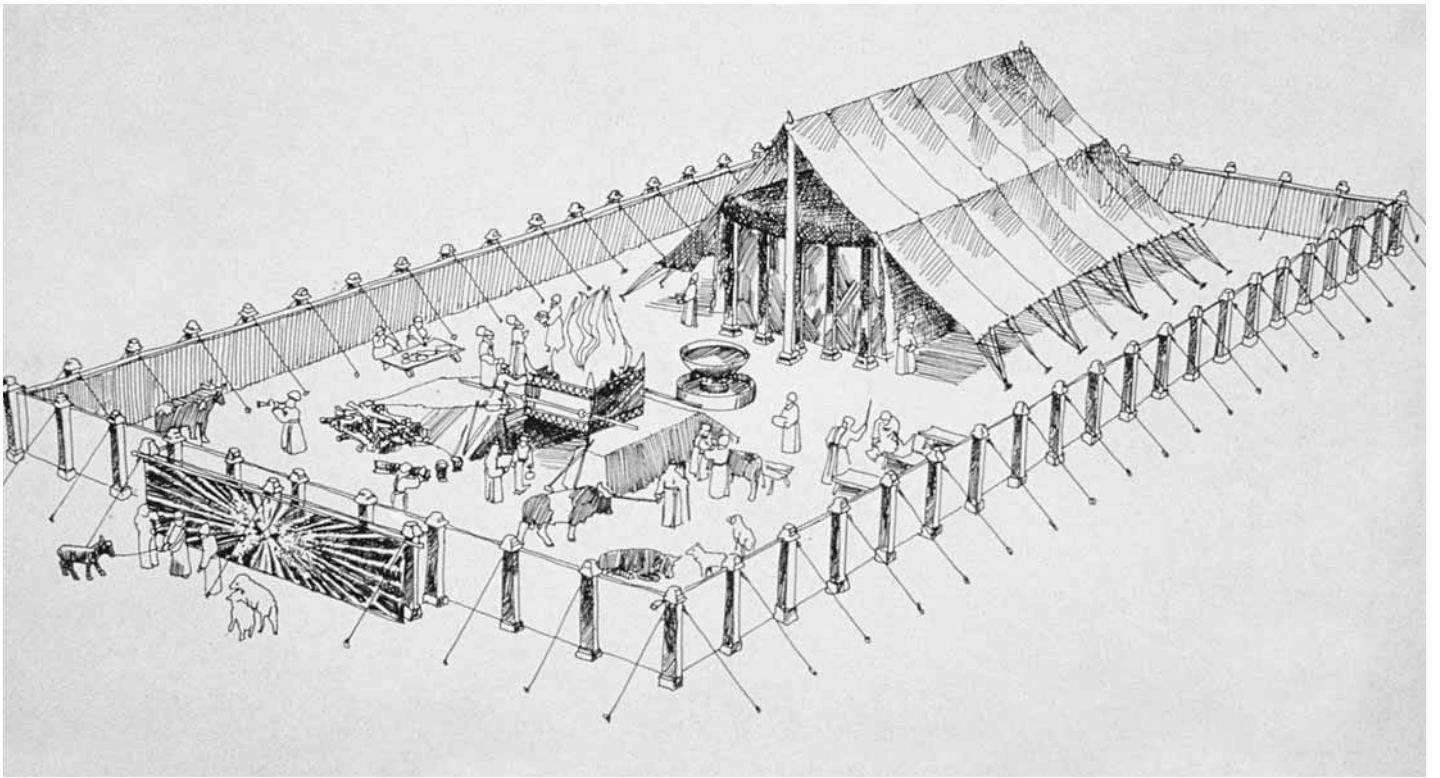
3.

4.

Trykt med tilladelse fra Wayne D. Beesley

Mount Everest er med sine 8850 meter verdens højeste bjerg. Det ligger i bjergmassivet Himalaya på grænsen mellem Nepal og Tibet. Alle, der forsøger at bestige dette bjerg, risikerer at blive lemlæstet eller slået ihjel på grund af iltmangel, udmattelse, laviner og styrt. Mellem 1953 og 1998 har 1057 bjergbestigere nået toppen. I samme tidsrum er 147 personer blevet slået ihjel i forsøget. (Se <http://www.mnteverest.net> [oplysninger indhentet den 3. maj 2000]).

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

